

**PLANUL DE MANAGEMENT PENTRU ARIILE NATURALE
PROTEJATE:**

ROSCI 0071 Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vederosa

ROSPA 0036 Dumbrăveni

ROSPA0001 Aliman - Adamclisi

ROSPA 0007 Balta Vederosa

2361 Rezervația naturală Pădurea Dumbraveni

2350 Rezervația naturală Pereții calcaroși de la Petroșani – Comuna Deleni

2351 Rezervația naturală Locul fosilifer Aliman

IV.30 Rezervația naturală Lacul Vederosa

CUPRINS

1.	Introducere	3
1.1	Scurtă descriere a ariilor naturale protejate	3
1.2	Caracteristici generale ale sitului.....	10
1.3	Cadrul legal referitor la aria naturală protejată și la elaborarea planului de management	27
1.4	Procesul de elaborare a planului de management.....	27
1.5	Procedura de modificare și actualizare a planului de management.....	28
1.6	Regulamentul ariilor naturale protejate	29
2.	DESCRIEREA ARIILOR NATURALE PROTEJATE	29
2.1	Informații generale	29
2.2	Mediul Biotic.....	39
2.3	Informații socio-economice și culturale	399
3.	Evaluarea stării de conservare a speciilor și tipurilor de habitate de interes conservativ.....	426
3.1	Evaluarea stării globale de conservare a fiecărui tip de habitat	426
3.2	Evaluarea stării de conservare a fiecărei specii de interes conservativ	427
4.	Planul de management	433
4.1	Scopul planului de management.....	433
4.2	Temele și obiectivele planului de management.....	433
4.3	Obiectivele specifice	434
4.4	Măsurile de conservare/management	439
5.	Plan de activități	493
	ANEXA NUMĂRUL 1 LA PLANUL DE MANAGEMENT	548
	Localizarea ariilor naturale protejate	548
	ANEXA NUMĂRUL 2 LA PLANUL DE MANAGEMENT	551
	Hărți Mediul Abiotic	551
	ANEXA NUMĂRUL 3 LA PLANUL DE MANAGEMENT	567
	Hărți Mediul Biotic	567
	ANEXA 4 LA PLANUL DE MANAGEMENT	712
	Hărți Informații socio-economice și culturale.....	712
	ANEXA NUMĂRUL 5 LA PLANUL DE MANAGEMENT	715
	Evaluarea impacturilor asupra speciilor.....	715
	ANEXA NUMĂRUL 6 LA PLANUL DE MANAGEMENT Error! Bookmark not defined.	
	Estimarea resurselor necesare desfășurării activităților planificate	Error! Bookmark not defined.
	ANEXA NUMĂRUL 7 LA PLANUL DE MANAGEMENT	724
	Regulamentul ariilor naturale protejate.....	724

1. INTRODUCERE

Planul de management reprezintă documentul oficial de planificare, reglementare și prezentare a unei arii naturale protejate prin care se stabilesc obiectivele, măsurile și resursele umane și materiale necesare pentru conservarea biodiversității ariei respective.

Întocmirea Planului de management integrat pentru ariile naturale protejate din zona Dumbrăveni, Valea Urluia, Lacul Vederosa face parte din demersurile ce contribuie la îndeplinirea obligațiilor României în ceea ce privește conservarea biodiversității și managementul ariilor naturale protejate din țara noastră.

În zonele de suprapunere a ariilor naturale protejate de interes comunitar - ROSCI0071 Dumbrăveni, Valea Urluia, Lacul Vederosa, ROSPA0036 Dumbrăveni, ROSPA0001 Aliman – Adamclisi, ROSPA0007 Balta Vederosa cu ariile naturale protejate de interes național, Rezervația naturală nr. 2361 Pădurea Dumbraveni, Rezervația naturală nr. 2350 Pereții calcaroși de la Petroșani – Comuna Deleni, Rezervația naturală nr. 2351 Locul fosilifer Aliman, Rezervația naturală nr. IV.30 Lacul Vederosa, se respectă necesitățile categoriei celei mai restrictive - Rezervația naturală - categoria IV IUCN.

1.1 Scurtă descriere a ariilor naturale protejate

Prezentul plan de management vizează următoarele arii naturale protejate: ROSCI0071 Dumbrăveni, Valea Urluia, Lacul Vederosa 17.971 ha, ROSPA0036 Dumbrăveni 2.056 ha, ROSPA0001 Aliman – Adamclisi 19.468 ha, ROSPA0007 Balta Vederosa 2144 ha , Rezervația naturală nr. 2361 Pădurea Dumbraveni 345,70 ha, Rezervația naturală nr. 2350 Pereții calcaroși de la Petroșani – Comuna Deleni 4,80 ha , Rezervația naturală nr. 2351 Locul fosilifer Aliman - 15 ha, Rezervația naturală nr. IV.30 - Lacul Vederosa 517 ha, deținute de către Direcția Silvică Constanța în baza Convenției de custodie nr.0040/23.02.2010.

Suprafața totală ținând cont de suprapuneri este de 31.231.7 ha.

Prezentarea ariilor naturale protejate și speciile de interes conservativ vizate de planul de management:

1. Situl Natura 2000 ROSCI0071 Dumbraveni -Valea Urluia - Lacul Vederosa

Suprafața: 17971 ha

ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa se suprapune peste ROSPA 0036 Dumbrăveni 2056 ha, Pădurea Dumbrăveni 2361 ha, ROSPA0001 Aliman – Adamclisi - 19.468 ha, Locul Fosilifer Aliman 2351 ha, ROSPA0007 Balta Vederosa 2144 ha, Lacul Vederosa IV.30, ROSPA0039 Dunăre – Ostrove 16.224 ha, Pădurea Bratca IV.26, Pereții Calcaroși de la Petroșani 2350 ha.

Situl Natura 2000 ROSCI 0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa este declarat sit de importanță comunitară prin O.M. 1964/2007 cu modificările și completările ulterioare.

Aspecte privind proprietatea asupra ariei/zonelor proiectului și modul principal de utilizare a terenurilor din cadrul acesteia. În județul Constanța suprafața ariei protejate se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Vlahii, Aliman, Floriile, Adâncata, Crângu, Adamclisi.

În ce privește utilizarea terenurilor, 36 % păduri de foioase, 20 % culturi teren arabil, 17 % pajiști naturale stepe, 11 % alte terenuri arabile, 6 % pășuni, 5 % mlaștini - turbării, 3 % vii și livezi, 2 % râuri, lacuri.

Descrierea științifică a ariei/zonelor proiectului: relief, climă, condiții hidro-geografice, pedologie, geologie, tipuri de ecosisteme, habitate/ specii de importanță comunitară și altele asemenea, cu precizarea surselor de informație:

Din punct de vedere geomorfologic se încadrează în podișul Oltina, subunitate a podișului dunărean al Dobrogei de Sud. Înălțimile zonei alternează între limite cuprinse de sub 100 m și 220 m. Podișul respectiv este puternic fragmentat de Văile Baciului și Adâncata – Vederosa. Astfel această zonă combină într-un mod armonios peisajele de câmpie cu cele de podiș, întrerupte de văi largi cu caracter de canion pe măsură ce crește apropierea de Dunăre.

În cadrul Sitului de Importanță Comunitară sunt incluse mai multe rezervații științifice și naturale care dau o notă caracteristică zonei. Astfel, menționăm Rezervația Lacul Vederosa situată în partea vestică a sitului. Este un lac din categoria celor de luncă, cu grad accentuat de meandrare situat în sectorul limanic al văii Urluia. În partea estică a lacului există o faleză bine difinită. Prezintă versanți cu fragmentare accentuată ce se datorează văilor scurte formate de torenți în depozitele loessoide.

Pe teritoriul Sitului de Importanță Comunitară se găsește și Rezervația paleontologică Locul Fosilifer Aliman. Situată pe teritoriul comunei Aliman, în Valea Urluia rezervația adăpostește lacurile Sarpul și Vederosa, rezervația are o mare valoare științifică, fiind declarată monument al naturii. Punctul fosilifer Aliman se prezintă ca un perete abrupt, care din punct de vedere geologic este constituit dintr-o alternanță de calcare cu marno-calcare și mai rar cu argile marnoase, care aparțin cretacului inferior.

În cadrul sitului predomină solurile tipice de climat arid, cel mai întâlnit fiind cernoziomul 35%, cu o fertilitate naturală, fiind propice culturilor cerealiere, plantelor tehnice, și altele asemenea.

Ca urmare a condițiilor naturale, pe raza sitului Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa apar următoarele tipuri de cernoziomuri: ciocolatii, slab levigate, carbonatice și rendzine.

Se întâlnesc și solurile bălane de stepă în procent de 25%, 10% sunt soluri nisipoase iar 10% sunt soluri erodate excesiv. Apa freatică se găsește în general la adâncimi mari și nu are influență în procesul de formare a solurilor.

În cadrul Rezervației Locul fosilier Aliman solurile sunt reprezentate de argile marnoase și o alternanță de calcare și marno-calcare ce aparțin Cretacicului inferior.

Solul este principala rezervă naturală a comunelor din sit, favorizând dezvoltarea agriculturii cu irigații și cu un profil accentuat viticol și pomicol.

Situl Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa face parte din bazinul hidrografic al Dunării. Apele curgătoare care traversează zona sunt de dimensiuni mici cu debite reduse, precum râul Valea Floriilor, râul Corvin, râul Valea Baciului și râul Urluia care este un afluent al Dunării. Acesta din urmă are cea mai mare lungime 98 de km.

În cadrul sitului sunt incluse Lacurile Vederoasa și Sarpul. Ambele fac parte din categoria lacurilor de luncă. Pe malul lacului Vederoasa se găsesc izvoare ascensionale cu origine în calcarele de la baza falezei.

Clima zonei este cea specifică Dobrogei de Sud, caracterizându-se prin veri timpurii, călduroase, uneori toride și lungi, deseori cu vânturi uscate. Se simte deficitul de umiditate. Toamnele sunt lungi, secetoase și cu brume frecvente, iar iernile sunt puțin friguroase dominate de vânturi puternice care se pot ușor transforma în viscole.

Temperatura medie anuală este de 11° C. Temperatura medie lunară cea mai ridicată se înregistrează în luna iulie 22°C, iar cea mai scăzută este în luna ianuarie – 10° C. Temperatura aerului prezintă variații mari în timpul zilei și a anului.

Precipitațiile reprezintă un factor climatic determinant pentru economia unui teritoriu preponderent agricol așa cum este zona Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa. Precipitațiile sunt relativ reduse cu o repartizare neuniformă. Lunile în care cad cele mai multe precipitații sunt lunile mai și iunie, iar luna cu cele mai puține precipitații este martie. În cursul verii, precipitațiile pot avea un caracter torențial, depășind uneori în 24 de ore cantitatea medie lunară sau chiar anuală. În anii secetoși, intervalele de timp în care lipsesc precipitațiile au o durată foarte mare, motiv pentru care se impune construirea/ reabilitarea sistemelor de irigații.

Vânturile bat în general dinspre NV; iarna bate frecvent Crivațul.

Situat în sudul Dobrogei, situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa prezintă o biodiversitate bogată, fapt ce se datorează unui mozaic de habitate diferite dezvoltate pe o geomorfologie variată: găsim aici stâncării calcaroase cu grote, dealuri pietroase și cu loess, văi cu ape temporare, cursuri de ape permanente cât și lacuri. Intercalate cu păduri găsim tufărișuri și pajști ponto-sarmatice.

Zona a fost desemnată ca Sit de Importanță Comunitară ca urmare a faptului că adpostește cel puțin 8 tipuri de habitate protejate la nivel european, dintre care 3 sunt prioritare, adică strict protejate: *stepele pont-sarmatice* - aproximativ 160 ha în sit, *tufărișuri de foioase ponto-sarmatice* prezente în zonele de coastă, pe substrat pietros, cu calcare la suprafață având o suprafață totală de aproximativ 200 ha în cadrul sitului și *păduri est-europene de stejar pufos*, a căror suprafață totală a fost apreciată la aproximativ 900 ha.

În pădurea Dumbrăveni vegetația forestieră este reprezentată prin formațiuni vegetale dominate de specii de *Quercus sp.* cum ar fi: cer *Quercus cerris*, stejar brumăriu *Quercus*

pedunculiflora, stejar pufos *Quercus pubescens*. Aceste păduri submediteranene, cu elemente floristice xerotermofile, deseori impresionante prin prezența exemplarelor de arbori seculari, se încadrează în habitatele de păduri est-europene de stejar pufos, păduri balcanice de cer și gorun și silvostepă eurosiberiană cu *Quercus* spp, tipică pentru sudul Dobrogei, prioritară pentru conservare, cu suprafețe foarte reduse.

În cadrul pădurilor est-europene de stejar pufos, în zona sitului se diferențiază 2 tipuri de vegetație:

1. Vegetație forestieră moesică de stejar pufos cu bujor românesc *Paeonia peregrina*, cu asociația caracteristică *Paeonio peregrinae-Carpinetum orientalis*. În aceste fitocenoze stratul arborilor este compus din stejar pufos *Q. pubescens*, sub care se găsește un etaj compact din mojdrean *Fraxinus ornus* și cărpiniță *Carpinus orientalis*, cu rare exemplare de tei *Tilia tomentosa*, arțar tătăresc *Acer campestre*, păr pădureț *Pyrus pyraeaster* și arbuști ca corn *Cornus mas*, păducel *Crataegus monogyna*, scumpie *Cotinus coggygria*. Specii ierboase caracteristice: bujorul de pădure *Paeonia peregrina*, sparanghel *Asparagus verticillatus*, trepădătoare *Mercurialis ovata*, iarba fiarelor *Vincetoxicum hirundinaria*, barbanoc *Vinca herbacea*.

2. Vegetație forestieră moesică de stejar pufos cu *Gallium dasypodum*, cu asociația caracteristică *Galio dasypodi – Quercum pubescens*. Această asociație se caracteriză prin startul de arbuști puternic dezvoltat, dominat de scumpie *Cotinus coggygria* și edificat de specii sudice, xerofile ca sânziana *Galium dasypodum*, *Lithospermum purpureoeruleum*, *Centaurea salonitana*.

Habitatul pădurilor balcanice de cer și gorun sunt prezente pe teritoriul sitului cu asociația vegetală caracteristică cu cărpiniță *Carpino orientalis – Quercetum cerris*. Stratul arborilor este compus din cer *Quercus cerris*, exclusiv sau cu amestec de stejar pufos *Q. pubescens*, gârniță *Q. frainetto*, stejar brumăriu *Q. pedunculiflora*, tei *Tilia tomentosa*, mojdrean *Fraxinus ornus*, cărpiniță *Carpinus orientalis*, jugastru *Acer campestre*, măr și păr pădureț *Malus sylvestris*, *Pyrus pyraeaster*. Alte specii importante sunt: firuța de pădure *Brachypodium sylvaticum*, brândușa galbenă *Crocus flavus*, golomăț *Dactylis polygama*, iarba ciutei *Doronicum hungaricum*, flocoșele *Lychnis coronaria*.

Din punct de vedere al importanței pentru conservarea habitatelor periclitate, formațiunile de silvostepă din sit dețin prioritate maximă. Aceste pâlcuri de pădure intercalate cu pajiști stepice ponto-sarmatice azi se regăsesc pe suprafețe restrânse. Două tipuri vegetale au fost identificate:

1. Păduri danubian-vest-pontice mixte de stejar brumariu *Quercus pedunculiflora* și tei argintiu *Tilia tomentosa* cu toporași *Viola jordanii*. Acest tip de habitat are o suprafață redusă la nivel național cu doar apr. 3000 ha, prezentând o valoare conservativă foarte mare. În cadrul zonei de studiu acestea reprezintă 2% din toată suprafața. Se caracterizează prin asociația vegetală *Quercus pedunculiflorae-Tilietum tomentosae*. Fitocenozele sunt edificate de specii europene submediteraneene și continentale, dar și caucaziene. Stratul arborilor este compus din stejar brumariu *Quercus pedunculiflora*, tei argintiu *Tilia tomentosa* aceste 2 specii sunt edificatoare pentru tipul de habitat, arțar tătăresc *Acer tataricum*, mojdrean *Fraxinus ornus*, cărpiniță *Carpinus orientalis*, cu exemplare de arțar *Acer campestre*, frasin *Fraxinus excelsior*, scoruș *Sorbus torminalis*, ulm *Ulmus procera*.

2. Vegetație pontică de silvostepă de stejar brumăriu și cer cu arțar tătäresc. În țară, acesta este semnalat pe suprafețe relativ restrânse în total 16.000 ha în sudul și sud-estul României. În restul Europei acest habitat nu a fost semnalat până în prezent. Asociația caracteristică observată este *Quercetum penduculiflorae-cerris*. Specii edificatoare observate: arțar tătäresc *Acer tataricum*, cer *Quercus cerris*, stejar brumăriu *Quercus penduculiflora*. Specii de plante amenințate din aceste păduri: ai de pădure *Asphodeline lutea*, brândușă *Crocus pallisii*, *Mercurialis ovata*, *Myrrhoides nodosa*, *Pipitatherum virescens*.

În cursul văilor găsim asociații vegetale din habitatul pădurilor ripariene mixte cu stejar *Quercus robur*, ulm *Ulmus laevis* și frasin *Fraxinus excelsior*.

Un alt habitat specific regiunii este reprezentat de *tufărișuri ponto-sarmatice*, care sunt prezente în zonele de coasta, dar și pe substrat pietros, cu calcare la suprafață. Suprafața totală în cadrul sitului este evaluată la aproximativ 200 ha. Se prezintă în perdele vegetale dense, aproape impenetrabile, tufele fiind apărate de ierbivore de țepi și ghimpi.

Speciile caracteristice, edificatoare pentru acest tip de habitat sunt: păducel *Crataegus monogyna*, scorombar *Prunus spinosa*, iasomia *Jasminum fruticans*, spinul lui Cristos *Paliurus spina-christi*, caragană pitică *Caragana frutex*, corn *Cornus mas*, migdal pitic *Prunus tenella*, măceș *Rosa canina*, lemn câinesc *Ligustrum vulgare*, păr pădureț *Pyrus pyraeaster*, jugărel *Teucrium chamaedrys*, obsigă *Bromus inermis*, rușinariță *Orlaya grandiflora*.

În cadrul acestui habitat de tufăriș remarcabilă este prezența asociației *Asphodelino luteae-paliuretum* subass. *asphodelinetosum*, identificată în doar 3 situri în toată Dobrogea, din care 2 sunt incluse în rezervația Dumbrăveni. Această asociația a mai fost identificată până în prezent numai în pădurea Hagieni și Babadag. Se caracterizează prin elemente submediteraneene, unele rare în flora țării: *Coronilla scorpioides*, orhidee *Orchis simia*, volbură *Convolvulus cantabrica*, *Lathyrus sphaericus*, toporaș *Viola kitaibeliana*. Specia edificatoare pentru asociație este aiul de pădure *Asphodeline lutea*, prin tufele sale decorative, împreună cu bujorul românesc *Paeonia peregrina* oferă peisajului Dobrogean imagini încântătoare.

În rariștile cu tufărișuri de *Paliurus spina-christi* a fost identificată *Potentilla emilii-popii* buruiană cu cincii degete, specie de interes comunitar, strict protejată OUG 57/2007, Anexa 3/Anexa II, Directiva Habitate.

Pe versanții abrupti ai stâncăriilor se formează o vegetație ierboasă numită stepă petrofilă încadrată în habitatul prioritar de stepă-ponto sarmatică. Caracteristică pentru aceasta este asociația *Agropyro-Thymetum zygioidi* cu păiuș dobrogean *Festuca callieri*, jaleș *Stachys angustifolia*, cincii degete *Potentilla bornmuelleri*, milițeaua dobrogeană *Silene compacta*, iarbă de sadină *Chrysopogon gryllus*, coada șoricelului *Achillea ochroleuca*, garofița pitică de stâncă *Dianthus nardiformis*, specie endemică iar pe terenuri de loess găsim pajiștile tipice de stepă cu diferite specii de colilie *Stipa sp.* și stepic *Festuca valesiaca*.

Speciile edificatoare pentru pajiștile stepice sunt: păiușul stepic *Festuca valesiaca*, iarbă de sadină *Chrysopogon gryllus*, firuța *Poa angustifolia*, năgară *Stipa capillata*, sugărel alb *Teucrium polium* subsp. *capitatum*, păpădie *Taraxacum serotinum*, cimbrul *Satureja caerulea*. Pe teritoriul acestui sit, pe pajiștile de stepă ponto-sarmatică au fost identificate 17 specii de plante rare: cosaci *Astragalus hamosus*, *Centaurea napulifera* subsp. *thirkei*, garofiță *Dianthus leptopetalus*, rostogol *Echinops ritro* subsp. *ruthenicus*, păiuș dobrogean *Festuca callieri*, scânteiuță bulbiferă *Gagea bulbifera*, zambila *Hyacinthella leucophaea*, linte *Lathyrus cicera*,

vârtejul-pământului *Medicago orbicularis*, ceapa-ciorii *Muscari neglectum*, ochiul lupului *Nonea pallens*, sparcetă graciosă *Onobrychis gracilis*, poroinic *Orchis morio*, *Rochelia dysperma*, șarlai *Salvia aethiopsis*, *Scandix australis*, mazărice *Vicia peregrina*.

În cadrul sitului sunt prezente speciile de plante protejate la nivel european - anexa II a Directivei Habitate - : *Centaurea jankae*, popii *Himantoglossum caprinum*, buruiană cu cinci degete *Potentilla emilii-popii*, capul șarpelui *Echium russicum*.

Lacul Vederoasa face parte din categoria lacurilor de luncă, cu un grad accentuat de meandrare și este situat în sectorul limanic al văii Urluia sau valea Vederoasa. Peste 80% din suprafața lacului este acoperită de stuf ceea ce constituie un habitat prielnic păsărilor

Diversitatea faunei în zona Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa este foarte ridicată ca urmare a mozaicului divers de habitate.

Dintre speciile de nevertebrate cel mai bine este reprezentat ordinul *Lepidoptera* fluturii. Dintre acestea 6 fluturi sunt protejați la nivel european prin Directiva Habitate: *Lycaena dispar* specie vulnerabilă ce preferă habitatele cu păduri de stejar înmlăștinite sau umede, bogate în *Polygonum bistorta* răculeț, care este o plantă ce reprezintă hrana de bază a insectei; rădașca *Lucanus cervus* a cărei prezență este determinată de arborii bătrâni din pădurea Dumbrăveni; molia catax *Eriogaster catax*, specie foarte rar semnalată în România; alte două specii sunt *Catopta thrips* și *Asthena anseraria*.

Balta Vederoasa din cadrul sitului îmbogățește și mai mult diversitatea faunistică a zonei prin specii de pești precum: avatul *Aspius aspius*, zvrârluga *Cobitis taenia*, porcușorul de nisip *Cobio albipennatus*, țiparul *Misgurnus fossilis*, sabița *Pelectus culturatus* și altele asemenea.

Dintre speciile de reptile și amfibieni prezente în sit enumerăm tritonul cu creastă dobrogeană *Triturus dobrogicus*, buhaiul de baltă cu burta roșie *Bombina bombina*, țestoasa de apă *Emys orbicularis* și altele asemenea. Una dintre cele mai importante specii este țestoasa dobrogeană *Testudo graeca*, declarată monument al naturii și este strict protejată de lege. În prezent populația acestei specii este în declin drastic.

Acest sit gazduiește o avifaună bogată, fiind identificate peste 100 specii de păsări. Unele specii de păsări prezintă efective importante precum răpitoarele, ciocârliele, ciocănitorele, caprimulgul și altele asemenea. fapt pentru care a fost desemnat ca Arie de Protecție specială Avifaunistică.

Fauna de mamifere cuprinde un număr semnificativ de specii printre care vidra *Lutra lutra*, popândăul *Spermophilus citellus* și multe specii de lilieci.

Dintre mamifere grupul cel mai bine reprezentat este cel al liliecilor. Deși există puține studii privind răspândirea liliecilor în Dobrogea, studiile recente au identificat 20 de specii de lilieci în zona Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa. Prezența speciilor de lilieci este favorizată de către păduri, construcții umane sau alte structuri naturale care oferă habitate de odihnă, hrană și adăpost.

Peștera de la Cișmeluța comuna Deleni, deși puternic influențată de activitățile umane, în timpul iernii reprezintă un loc de hibernare pentru 5 specii de lilieci precum liliacul comun *Pipistrellus pipistrellus*, liliacul urechiat gri *Plecottus austriacus*, liliacul mare cu potcoavă *Rhinolophus ferrumequinum*, liliacul mare *Myotis myotis*, liliacul cu potcoavă a lui Mehelys *Rhinolophus mehelyi*.

Importanța ariei/zonei proiectului pentru biodiversitate și/sau pentru conservarea speciilor/tipurilor de habitate avute în vedere la nivel european, național și regional de exemplu: numărul de exemplare pentru speciile pentru care aria a fost desemnată, suprafața ocupată de tipurile de habitate existente, cât din populația unei specii de importanță națională /europeană se regăsește în respectiva arie protejată.

Tipuri de habitate prezente în sit și evaluarea sitului în ceea ce le privește: 8 tipuri de habitate:

- 62C0* Stepe ponto-sarmatice
- 91I0 * Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu *Quercus* spp.
- 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopotamion sau Hydrocharition
- 40C0* Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice
- 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin
- 91F0 Păduri ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, din lungul marilor râuri - *Ulmenion minoris* -
- 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos
- 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun
- Specii de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, 5 specii:
  - 1355 *Lutra lutra*, 1310 *Miniopterus schreibersi*, 1302 *Rhinolophus mehelyi*, 1335 *Spermophilus citellus*, 2635 *Vormela peregusna*

Specii de amfibieni și reptile enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, 6 specii:

1188 *Bombina bombina*, 1220 *Emys orbicularis*, 1219 *Testudo graeca*, 1217 *Testudo hermanni*, 1993 *Triturus dobrogicus*, 1279 *Elaphe quatuorlineata*

Specii de pești enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, 6 specii

1145 *Misgurnus fossilis*, 2522 *Pelecus cultratus*, 1134 *Rhodeus sericeus amarus*, 1130 *Aspius aspius*, 1149 *Cobitis taenia*, 1124 *Gobio albipinnatus*

Specii de nevertebrate enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, 5 specii:

4028 *Catopta thrips*, 4033 *Erannis ankeraria*, 1074 *Eriogaster catax*, 1083 *Lucanus cervus*, 1060 *Lycaena dispar*

Specii de plante enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE, 4 specii:

2253 *Centaurea jankae*, 4067 *Echium russicum*, 2327 *Himantoglossum caprinum*, 2125 *Potentilla emilii-popii*

Alte specii importante de floră și faună, 2 specii: *Asphodeline lutea*, *Paliurus spina-christi*

1.2 Caracteristici generale ale sitului

Situl de Importanță Comunitară *Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vederoasa* cuprinde variate forme de relief, cum ar fi canaralele cu defilee din pădurea Dumbrăveni, dealuri, pajiști naturale și semi-naturale și văi cu ape permanente, care constituie peisaje geomorfologice de o rară frumusețe și habitate optime pentru multe plante rare și animale.

Împreună cu siturile învecinate *Pădurea Canaraua Fetii-Iortmac* și *Pădurea Esehioi-Lacul Bugeac*, situl *Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vederoasa* constituie singurele situri de importanță comunitară din Dobrogea și probabil din țară, în care a fost identificat subtipul de habitat 41.7A233 Păduri danubian-balcanice de stejar brumăriu *Quercus pedunculiflora*, cer *Q.cerris*, gârniță *Q. frainetto*, stejar pufos *Q pubescens* cu *Acer tataricum* habitat prioritar 9110*, ce ocupă o suprafață relativă de 0,3% în cadrul sitului 50/16000 ha raportat la area națională de răspândire. În cadrul acestui subtip de habitat au fost identificate arii restrânse cu arbori seculari, în pădurea Dumbrăveni.

Zona a fost desemnată ca Sit de Importanță Comunitară ca urmare a faptului că adăpostește 8 tipuri de habitate protejate la nivel european, dintre care 3 sunt prioritare, adică strict protejate: *stepe pont-sarmatice*, *tufărișuri de foioase ponto-sarmatice* și *păduri est-europene de stejar pufos*. În cadrul acestor habitate au fost identificate 58 de specii de plante rare, protejate la nivel național. Patru dintre acestea sunt protejate și la nivel european: *Centaurea jankae*, *Echium russicum*, *Himantoglossum caprinum* și *Potentilla emilli-popii*.

Situl prezintă o bogată faună de mamifere dintre care cinci sunt specii protejate la nivel european *vidra*, *popândăul*, *liliacul cu aripi lungi*, *liliacul lui Mehelyus* și *dihorul pătat*. Studii recente au identificat prezența a aproximativ 20 de specii de lilieci în cadrul sitului. Toate speciile de lilieci sunt strict protejate la nivel național, european și internațional.

În cadrul sitului sunt cuprinse mai multe rezervații naturale și științifice, desemnate la nivel național, care cresc și mai mult valoarea conservativă a zonei, precum:

Rezervația Pădurea Dumbrăveni care adăpostește pe coaste calcaroase o vegetație cu elemente caracteristice submediteraneene, majoritatea specii rare. Cele mai importante elemente de vegetație sunt: stejarul pufos *Quercus pubescens*, stejarul brumăriu *Quercus pendunculiflora*, dintre elementele mediteraneene, iasomia sălbatică *Jasminum fruticans* și cerul *Quercus cerris*; iar dintre elementele submediteraneene menționăm cărpinița *Carpinus orientalis*. În cadrul Pădurii Dumbrăveni au fost identificate 26 de specii de ciuperci, dintre care 14 sunt comestibile și două otrăvitoare.

În cadrul Rezervației Pădurea Dumbrăveni sunt incluse rezervațiile *Pereții calcaroși de la Petroșani* 8,70 ha, în com. Deleni și *Locul Fosilier Credința* 6 ha, în com. Cobadin compuse din depozite cretacice ce conține resturi fosile de amoniți, lamelibranhiate și echidne. Flora acestora este formată din plante rare, xerofile și calcifile. Aceste zone sunt impresionante prin aspect ca urmare a acțiunii agenților externi.

Rezervația naturală Lacul Vederoasa face parte din categoria lacurilor de luncă, cu grad accentuat de meandrare și este situat în sectorul limanic al văii Urluia sau Valea Vederoasa. Peste 80% din suprafața lacului este acoperită cu stuf.

Pe teritoriul rezervației Lacul Vederoasa inclusă în cadrul SCI-ului se găsește *rezervația paleontologică Locul fosilier Aliman*, Monument al Naturii, a cărei valoare științifică pe plan

național și internațional rezultă din succesiunea stratigrafică a cretacicului inferior cu faciesul mediteranean sudic, tipic. În cadrul acestui sit arheologic se remarcă o faună fosilă extrem de bogată.

2. Situl Natura 2000ROSPA 0036 Dumbrăveni.

Suprafața = 2.056 ha

ROSPA0036 Dumbrăveni se suprapune cu ROSCI0071 Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa și Pădurea Dumbrăveni.

ROSPA 0036 Dumbrăveni este declarat sit de importanță comunitară prin HG 1284 din 24/10/2007 modificată prin H.G. nr. 971 din 05/10/2011.

Aspecte privind proprietatea asupra ariei/zonei proiectului și modul principal de utilizare a terenurilor din cadrul acesteia:

În județul Constanța suprafața ariei protejate se regăsește pe teritoriul următoarelor localități:

Șipotele, Tufani, Furnica, Dumbrăveni, Olteni.

În ce privește utilizarea terenurilor, 90 % păduri de foioase, 4 % culturi terenuri arabile, 3 % habitate de păduri, păduri în tranziție, 3 % pajiști naturale, stepe.

Importanța ariei/zonei proiectului pentru biodiversitate și/sau pentru conservarea speciilor/tipurilor de habitate avute în vedere la nivel european, național și regional ex.: numărul de exemplare pentru speciile pentru care aria a fost desemnată, suprafața ocupată de tipurile de habitate existente, cât din populația unei specii de importanță națională / Europeană se regăsește în respectiva arie protejată.

Situl a fost declarat arie de protecție specială avifaunistică datorită prezenței celor 22 de specii de pasări cuprinse în anexa 1 a Directivei Consiliului 79/409/CEE – Directiva Pasări, fiind important deoarece aici sunt prezente două specii amenințate la nivel global, dumbrăveanca *Coracias garrulus*, care cuibărește aici și eretele alb, *Circus macrourus*.

De asemenea, situl este important datorită faptului că acesta reprezintă o importantă zonă de cuibărit pentru specii amenințate la nivelul UE, *Dendrocopos syriacus*, *Lanius minor*, *Hieraaetus pennatus*, *Emberiza hortulana*, *Lullula arborea*, *Accipiter brevipes*, *Milvus migrans*, *Buteo rufinus*. Situl este deosebit de important în perioada de migrație pentru speciile de răpitoare.

Aspectele peisagistice și geomorfologice specifice sitului sunt reprezentate în special de masivul forestier al pădurii Dumbrăveni, cel mai întins din sudul Dobrogei, ce include și unele arborete seculare, precum și de falezele calcaroase în care se dezvoltă câteva grote, la care se adaugă pajiști stepice pe arii relativ extinse. Situl adăpostește pe coastele calcaroase o vegetație cu elemente submediteraneene, majoritatea fiind specii rare. Fauna este reprezentată de populații consistente pentru numeroase specii de vertebrate și nevertebrate specifice zonei de sivostepă.

Pădurea Dumbrăveni este situată în subunitatea Dobrogea de Sud reprezentată printr-un fundament de șisturi cristaline și șisturi verzi peste care sunt depuse roci calcaroase și gresii de vârstă jurasică, cretacică și terțiară, acoperite la rândul lor de depozite de loess cuaternar. Sunt unele zone în care versanții adiacenți văii Ceairului au pante foarte mari de peste 45 grade.

Localnicii denumesc aceste zone cu termenul de canara care în limba turcă înseamnă piatră sau teren stâncos. Practic în zona canaralelor este de semnalat prezența unor defilee care constituie peisaje geomorfologice naturale de o rară frumusețe. În acest sens sunt de remarcat canaraua Florea Botan și canaraua Musca, denumite după deținătorii de terenuri înainte de 1948. Alături de acestea, există și o vale cu apă permanentă.

Solurile sunt de tip cernoziom rendzinic, cernoziom tipic; cernoziom cambic tipic; rendzina litica; litosol rendzinic; regosol litic; erodisol litic; coluvisol molic; cernoziomuri levigate pe firul văilor, regosoluri pe coaste. Legat de hidrologia zonei sunt de semnalat izvoare naturale din zona Dumbrăveni, în apropierea parcelei 43. Aici pe baza presiunii naturale apare la suprafață apa din pânza freatică. Ele constituie factorul determinant al existenței localității în zonă. În rest nu există o rețea hidrografică cu caracter permanent, întrucât văile naturale nu au apă decât scurt timp, după viituri, în totală dependență aportul apei din precipitații.

Clima este de tip temperat continental-excesiv, cu specific de zonă silvostepic dobrogeană, cu veri secetoase și toamne lungi. Poziția văilor face ca influența aerului rece venit dinspre nord-est în timpul iernii să aibă o importanță redusă comparativ cu zonele deschise din centrul Dobrogei. Precipitațiile medii anuale sunt în jur de 504 mm/an. Despre regimul de temperatură sunt de semnalat: media anuală în jur de 11°C, cu o maximă absolută de +35°C și o minimă absolută de - 25°C. Regimul eolian se caracterizează prin dominanța vânturilor dinspre NE - NV și N, când pe timpul iernii Crivățul atinge viteze de 25 - 40 km/oră.

Din punct de vedere floristic, aria protejată adăpostește asociații vegetale rare ca *Asphodelino luteae-Paliuretum* subas. *Asphodelinetosum*, identificată doar în trei situri din care două pe teritoriul ariei protejate. Alți cenotaxoni cu răspândire extrem de limitată sunt reprezentați de următoarele asociații: *Rhamno catharticae-Jasminietum fruticantis*; *Thymio pannonicum-Chrysopogonetum grylli*, *Carpino orientalis-Quercetum cerris*, *Quercetum pedunculiflorae-Tilietum tomentosae*, *Violo suavis-Quercetum pedunculiflorae*, *Quercetum pedunculiflorae-cerris* - identificată în 6 situri din care 3 în aria protejată.

Din inventarul floristic reprezentativi sunt taxonii Anexa 1: *Asphodeline lutea*, *Colchicum triphyllum*, *Crocus palasii*, *Dictamnus albus*, *Goniolimon collinum*, *Jasminium fruticans*.

Vegetația ierboasă este îndeosebi reprezentată prin pajiști stepice secundare, ce ocupă o suprafață mai redusă decât cea a pădurilor, fiind răspândite îndeosebi pe valea Urluia, inclusiv pe văile tributare acesteia, și mai puțin în poienile din fondul forestier. Vegetația ierboasă se dezvoltă cu precădere pe coastele calcaroase cu expoziție sudică și include de asemenea un număr mare de specii caracteristice Dobrogei de sud, rare la noi în țară: *Onobrichys gracillis*, *Vicia peregrina*, *Ajuga laxmani*, *Galanthus graecus*, *Centaurea napulifera*, *Varianella lasiocarpa*, *Paliurus spina-christi* și altele asemenea., specii endemice ca *Satureja caerulea*, *Coronilla scorpioides*, *Crocus chrysanthus*, *Crocus pallasii* - specie pontică cunoscută doar din Dobrogea - sau specii rare pentru România ca *Paeonia peregrina*, *Androsace maxima*, *Ajuga chamaeptytis* ssp. *ciliata*, *Anchusa barrelieri*, *Goniolimon besserianum*, *Onosma visianii*, *Hypericum elegans*, *Convolvulus cantabricus*, *Convolvulus lineatus*, *Sedum hillebrandtii*, *Alyssum strigosum*, *Astragalus ponticus*, *Alkanna tinctoria*, *Salvia aethiopis*, *Saponaria glutinosa*, *Orchis purpurea* .

Stepa primară ocupă o arie mai redusă, îndeosebi în suprafețele ferite de pășunat sau în zona abrupturilor stâncoase, unde sunt întâlnite asociațiile de stepă petrofilă *Agropyro-Thymetum*

zygioidi. Alți cenotaxoni de stepă primară sunt citați din zona Dumbrăveni: *Stipetum capillatae*, *Stipetum lessingiana*, *Astragalo ponticae-Stipetum ucrainicae*.

O asociație de mare valoare conservativă, întâlnită în zonele cu poieni sau tufărișuri pe substrat pietros este *Asphodelino luteae-Paliuretum* subasoc. *asphodelinetosum*.

Vegetația arbustivă este răspândită pe arii restrânse, îndeosebi în cuprinsul pajiștilor stepice sau al pădurilor de silvostepă, cum este cazul asociației *Rhamno catharticae-Jasminietum fruticantis*.

Vegetația forestieră este compusă din asociațiile *Paeonio peregrinae-Carpinetum orientalis*, *Galio dasypodi-Quercetum pubescentis*, *Violo suavis-Quercetum pedunculiflorae*, *Carpino orientalis-Quercetum cerris* și altele asemenea., fiind prezente aceleași specii xerofile întâlnite în tot sudul Dobrogei, de origine mediteraneeană, submediteraneeană, balcanică și pontică: *Quercus pubescens* stejarul pufos; *Quercus pedunculiflora* stejarul brumariu; elementele mediteraneene *Jasminum fruticans* iasminul sau iasomia sălbatică, *Quercus cerris* cer; elementele submediteraneene *Carpinus orientalis* cărpinița, *Fraxinus ornus* frasin: elemente ponto - mediteraneene *Cotinus coggygria* scumpia.

În perimetrul cercetat al pădurii Dumbrăveni, au fost identificate și 26 de specii de ciuperci macromicete care aparțin claselor *Ascomycetes* și *Basidiomycetes*. Cele comestibile, cu mare valoare alimentară, sunt: *Agaricus campestris* ciuperca de bălegar; *Volvariella* și *Rhodophyllus clypeatus* bureți de prun. Ciuperci cu valoare alimentară medie: *Peziza badia* urechiușe; *Laccaria laccata*, *Clitocybe infundibuliformis*, *Cllybia driophila*; *Flammulina velutipes*; *Mucidula radicata*; *Pluteus cervinus* popinci; *Boletus subtomentosus* buza caprei; *Russula lepida* pânișoara. Ca specii otrăvitoare amintim pe *Amanita pantherina* și *Amanita vaginata*.

Din punct de vedere avifaunistic, Pădurea Dumbrăveni - împreună cu împrejurimile - găzduiește efective importante ale unor specii de păsări protejate. În cadrul sitului au fost identificate următoarele categorii: 23 de specii din anexa 1 a Directivei Păsări; 66 specii migratoare, listate în anexele Convenției asupra speciilor migratoare Bonn; 2 specii periclitate la nivel global.

Aria protejată reprezintă o zonă importantă de cuibărit pentru numeroase specii, cum ar fi ciocănitoarea de grădini *Dendrocopos syriacus*, presura de grădină *Emberiza hortulana*, sfrânciocul cu frunte neagră *Lanius minor*, uliul cu picioare scurte *Accipiter brevipes*, fâsa de câmp *Anthus campestris*, eretele vânăt *Circus cyaneus*, acvila mică *Hieraaetus pennatus*, eretele alb *Circus macrourus*, dumbrăveanca *Coracias garrulus*, ultimele două specii fiind amenințate la nivel global.

Situl este traversat în timpul migrațiilor de numeroase specii de răpitoare, printre care eretele sur *Circus pygargus*, eretele vânăt *Circus cyaneus*, eretele alb *Circus macrourus*, șoim călător *Falco peregrinus*, gaie neagră *Milvus migrans*.

Speciile de pasari enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC, 22 specii:

A402 *Accipiter brevipes*, A403 *Buteo rufinus*, A092 *Hieraaetus pennatus*, A231 *Coracias garrulus* 70-80, A246 *Lullula arborea*, A339 *Lanius minor* 180-200, A379 *Emberiza hortulana* 200-220, A084 *Circus pygargus* 150-200, A082 *Circus cyaneus*, A083 *Circus macrourus*, A103 *Falco peregrinus*, A338 *Lanius collurio*, A242 *Melanocorypha calandra*, A533 *Oenanthe pleschanka*, A255 *Anthus campestris*, A089 *Aquila pomarina*, A243

Calandrella brachydactyla, A224 *Caprimulgus europaeus*, A321 *Ficedula albicollis*, A429 *Dendrocopos syriacus*, A072 *Pernis apivorus*, A073 *Milvus migrans*

3.2.b. Specii de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC: A298 *Acrocephalus arundinaceus*, A296 *Acrocephalus palustris*, A297 *Acrocephalus scirpaceus*, A295 *Acrocephalus schoenobaenus*, A247 *Alauda arvensis*, A256 *Anthus trivialis*, A221 *Asio otus*, A366 *Carduelis cannabina*, A364 *Carduelis carduelis*, A363 *Carduelis chloris*, A365 *Carduelis spinus*, A373 *Coccothraustes coccothraustes*, A113 *Coturnix coturnix*, A208 *Columba palumbus*, A212 *Cuculus canorus*, A099 *Falco subbuteo*, A096 *Falco tinnunculus*, A322 *Ficedula hypoleuca*, A359 *Fringilla coelebs*, A360 *Fringilla montifringilla*, A244 *Galerida cristata*, A299 *Hippolais icterina*, A438 *Hippolais pallida*, A252 *Hirundo daurica*, A251 *Hirundo rustica*, A233 *Jynx torquilla*, A214 *Otus scops*, A273 *Phoenicurus ochruros*, A315 *Phylloscopus collybita*, A314 *Phylloscopus sibilatrix*, A316 *Phylloscopus trochilus*, A372 *Pyrrhula pyrrhula*, A318 *Regulus ignicapillus*, A317 *Regulus regulus*, A249 *Riparia riparia*, A276 *Saxicola torquata*, A210 *Streptopelia turtur*, A353 *Sturnus roseus*, A311 *Sylvia atricapilla*, A310 *Sylvia borin*, A309 *Sylvia communis*, A308 *Sylvia curruca*, A286 *Turdus iliacus*, A283 *Turdus merula*, A285 *Turdus philomelos*, A340 *Lanius excubitor*, A341 *Lanius senator*, A291 *Locustella fluviatilis*, A292 *Locustella luscinioides*, A271 *Luscinia megarhynchos*, A230 *Merops apiaster*, A383 *Miliaria calandra*, A280 *Monticola saxatilis*, A262 *Motacilla alba*, A260 *Motacilla flava*, A319 *Muscicapa striata*, A435 *Oenanthe isabellina*, A277 *Oenanthe oenanthe*, A337 *Oriolus oriolus*, A284 *Turdus pilaris*, A287 *Turdus viscivorus*, A232 *Upupa epops*, A382 *Emberiza melanocephala*, A361 *Serinus serinus*.

3. Situl Natura 2000ROSPA0001 Aliman – Adamclisi.

Suprafața =19.468 ha

ROSPA0001 Aliman-Adamclisi se suprapune cu ROSCI0071 Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa și Pădurea Dumbrăveni.

ROSPA 0001 Aliman - Adamclisi este declarat sit de importanță comunitară prin Hotărârea Guvernului nr. 1284 din 24/10/2007 modificată prin H.G. nr. 971 din 05/10/2011.

În județul Constanța suprafața ariei protejate se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Ion Corvin, Pietreni, Adamclisi, Rasova, Hațeg, Aliman, Adâncata, Abrud, Deleni, Urluia. În ce privește utilizarea terenurilor, 40 % culturi terenuri arabile, 22 % pajiști naturale, stepe, 18 % păduri de foioase, 11 % alte terenuri arabile, 9 % pășuni.

Importanța ariei/zonei proiectului pentru biodiversitate și/sau pentru conservarea speciilor/tipurilor de habitate avute în vedere la nivel european, național și regional ex.: numărul de exemplare pentru speciile pentru care aria a fost desemnată, suprafața ocupată de tipurile de habitate existente, cât din populația unei specii de importanță națională / Europeană se regăsește în respectiva arie protejată.

Zona Aliman-Adamclisi, pe lângă faptul că are o valoare istorică remarcabilă prezintă și o diversitate ridicată a faunei și florei, având astfel și o valoare conservativă ridicată. Acest aspect a determinat desemnarea zonei ca Arie de Protecție Specială Avifaunistică.

Acest sit găzduiește efective importante de păsări protejate la nivel european, dintre care cele mai caracteristice sunt fâsa de câmp, ciocârlia de stol, ciocârlia de bărăgan, sfrânciocul roșiatic, sfrânciocul cu fruntea neagră, caprimulgul, pasărea ogorului, dumbrăveanca, și altele

asemenea. Prezența numerică ridicată a acestora este favorizată de suprafețele mari de zone agricole și pajiști stepice.

În timpul migrațiilor de primăvară și toamnă zona este traversată de un număr mare de păsări, în special răpitoare, precum viesparul, șorecarul mare, acvila de munte, vânturelul roșu, vânturelul de seară, șoimul dunărean, și altele asemenea. Pădurea Molciova reprezintă un important punct de reper și zonă de odihnă pentru păsări în timpul migrației.

De asemenea pădurile Molciova și Abrud, situate pe teritoriul localităților Abrud și Hațeg asigură locuri optime de cuibărit pentru paseriforme cum sunt muscarii, ciocănitorele și ciocârliile de pădure.

Aria de Protecție Specială Avifaunistică Aliman–Adamclisi se suprapune în cea mai mare parte cu Situl de Importanță Comunitară Dumbăveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, ceea ce crește și mai mult valoarea conservativă a zonei.

Din punct de vedere geomorfologic situl Aliman-Adamclisi se încadrează în podișul Oltina, subunitate a podișului dunărean al Dobrogei de Sud. Înălțimile zonei alternează între limite cuprinse de sub 100 m și 220 m. Podișul respectiv este puternic fragmentat de Văile Baciului și Adâncata – Vederoasa. Astfel această zonă combină într-un mod armonios peisajele de câmpie cu cele de podiș, întrerupte de văi largi cu caracter de canion pe măsură ce crește apropierea de Dunăre.

Fragmentarea reliefului, alternanța văilor largi cu zonele mai înalte, care sunt plantate cu vii sau împădurite, precum și oglinzile de apă ale lacurilor și bălților cu vegetație specifică din vecinătatea sitului, au generat o succesiune de peisaje care conferă teritoriului o personalitate distinctă cu un mare potențial turistic nevalorificat până în prezent.

În cadrul sitului predomină solurile tipice de climat arid, cel mai întâlnit fiind cernoziomul 35%, cu o fertilitate naturală, fiind propice culturilor cerealiere, plantelor tehnice, și altele asemenea.

Ca urmare a condițiilor naturale, pe raza sitului Aliman-Adamclisi, apar următoarele tipuri de cernoziomuri: ciocolatiile, slab levigate, carbonatice și rendzine.

Se întâlnesc și solurile bălane de stepă în procent de 25%, 10% sunt soluri nisipoase iar 10% sunt soluri erodate excesiv. Apa freatică se găsește în general la adâncimi mari și nu are influență în procesul de formare a solurilor.

Solul este principala rezervă naturală a comunelor din sit, favorizând dezvoltarea agriculturii cu irigații și cu un profil accentuat viticol și pomicol.

Situl Aliman-Adamclisi face parte din bazinul hidrografic al Dunării. Apele curgătoare care traversează zona sunt de dimensiuni mici cu debite reduse, precum râul Valea Floriilor, râul Corvin, râul Valea Baciului și râul Urluia care este un afluent al Dunării. Acesta din urmă are cea mai mare lungime 98 de km.

Clima zonei este cea specifică Dobrogei de Sud, caracterizându-se prin veri timpurii, călduroase, uneori toride și lungi, deseori cu vânturi uscate. Se simte deficitul de umiditate. Toamnele sunt lungi, secetoase și cu brume frecvente, iar iernile sunt puțin friguroase dominate de vânturi puternice care se pot ușor transforma în viscole.

Temperatura medie anuală este de 11°C. Temperatura medie lunară cea mai ridicată se înregistrează în luna iulie 22°C, iar cea mai scăzută este în luna ianuarie – 10°C. Temperatura aerului prezintă variații mari în timpul zilei și a anului.

Precipitațiile reprezintă un factor climatic determinant pentru economia unui teritoriu preponderent agricol așa cum este zona Aliman -Adamclisi. Precipitațiile sunt relativ reduse cu o repartizare neuniformă. Lunile în care cad cele mai multe precipitații sunt lunile mai și iunie, iar luna cu cele mai puține precipitații este martie. În cursul verii, precipitațiile pot avea un caracter torențial, depășind uneori în 24 de ore cantitatea medie lunară sau chiar anuală. În anii secetoși, intervalele de timp în care lipsesc precipitațiile au o durată foarte mare, motiv pentru care se impune construirea/ reabilitarea sistemelor de irigații.

Vânturile bat în general dinspre NV; iarna bate frecvent Crivațul.

Suprafața desemnată ca Arie de Protecție Specială Avifaunistică ROSPA001 Aliman-Adamclisi este caracterizată de o vegetație reprezentativă bioregiunii stepice, ce apare numai pe teritoriul României, în Dobrogea din toată Uniunea Europeană. Astfel, acest sit este esențial pentru conservarea unor habitate prioritare care adăpostesc o serie de plante rare, protejate pe plan național și european.

Flora locală cuprinde elemente floristice est-europene, cât și specii din flora mediteraneană și balcanică. Speciile de plante caracteristice stepei s-au adaptat condițiilor climatice de umiditate redusă speciilor xerofile.

Habitatele semnificative sunt pajiștile de stepă ponto-sarmatică, care ocupă în prezent zone restrânse pe coaste. Sunt amenințate cu dispariția prin transformarea lor în terenuri agricole sau prin ocuparea de pajiști secundare, apărute prin suprapășunat. În acest tip de habitat au fost identificate 14 asociații vegetale, cuprinzând specii de plante rare și unele endemice. Din punctul de vedere al compoziției floristice, cele mai interesante suprafețe cu pajisti sunt câteva puncte de pe dealurile Văleanu și Talașman situate la N-NV de localitatea Hațeg.

Speciile edificatoare pentru pajiștile stepice care se dezvoltă pe substrat specific și prin configurația lor determină structura peisagistică atât de caracteristică Dobrogei sunt: păiușul stepic *Festuca valesiaca*, iarbă de sadină *Chrysopogon gryllus*, firuța *Poa angustifolia*, năgară *Stipa capillata*, sugărel alb *Teucrium polium* subsp. *capitatum*, păpădie *Taraxacum serotinum*, cimbrul *Satureja caerulea*. Pe teritoriul acestui sit, pe pajiștile de stepă ponto-sarmatică au fost identificate 17 specii de plante rare: cosaci *Astragalus hamosus*, *Centaurea napulifera* subsp. *thirkei*, garofiță *Dianthus leptopetalus*, rostogol *Echinops ritro* subsp. *ruthenicus*, păiuș dobrogean *Festuca callieri*, scânteiuță bulbiferă *Gagea bulbifera*, zambila *Hyacinthella leucophaea*, linte *Lathyrus cicera*, vârtejul-pământului *Medicago orbicularis*, ceapa-ciorii *Muscari neglectum*, ochiul lupului *Nonea pallens*, sparceță gracioasă *Onobrychis gracilis*, poroinic *Orchis morio*, *Rochelia dysperma*, șarlai *Salvia aethiopsis*, *Scandix australis*, mazăriche *Vicia peregrina*.

Pe versanții abrupti ai stâncăriilor se formează o vegetație ierboasă numită stepă petrofilă iar pe terenuri de loess găsim pajiștile tipice de stepă cu diferite specii de colilie *Stipa sp.*, plante erbacee din familia gramineelor, caracteristice vegetației din stepe, cu paiul înalt, frunzele înguste și spicul cu fire lungi și aspre.

Un alt habitat specific regiunii este reprezentat de tufărișuri ponto-sarmatice 40C0*, care sunt prezente în zonele de coasta, dar și pe substrat pietros, cu calcare la suprafață. Se prezintă în

perdele vegetale dense, aproape impenetrabile, tufele fiind apărate de ierbivore prin țepi și ghimpi. Speciile caracteristice, edificatoare pentru acest tip de habitat identificate au fost: păducel *Crataegus monogyna*, scorombar *Prunus spinosa*, iasomia *Jasminum fruticans*, spinul lui Cristos *Paliurus spina-christi*, caragană pitică *Caragana frutex*, corn *Cornus mas*, migdal pitic *Prunus tenella*, măceș *Rosa canina*, lemn câinesc *Ligustrum vulgare*, păr pădureț *Pyrus pyraeaster*, jugărel *Teucrium chamaedrys*, obsigă *Bromus inermis*, rușinariță *Orlaya grandiflora*.

În rariștile cu tufărișuri de *Paliurus spina-christi* a fost notată *Potentilla emilii-popii* buruiiană cu cinci degete, specie de interes comunitar, strict protejată OUG 57/2007, Anexa 3/Anexa II, Directiva Habitate.

Pajiștile stepice alternează într-un mod armonios cu pădurile de stejar pufos, care sunt răspândite doar în Dobrogea. În poienițele luminoase din cadrul acestor păduri cu stejari de înălțimi reduse crește una dintre speciile de plante întâlnite doar în România, bujorul de stepă *Paeonia peregrina*. Alte specii de plante rare din cadrul pădurilor de stejar pufos sunt: sparanghelul sălbatic *Asparagus verticillatus*, trepădătoarea *Mercurialis ovata* și altele asemenea.

Pe lângă habitatele, în special Natura 2000 menționate și descrise mai sus în zona au mai fost observate și:

1. pajiști ruderalizate: Acestea au valoare conservativă redusă și sunt caracterizate în special de prezența speciilor: pălămidă *Onopordum acanthium*, ciulin *Carduus nutans*, vădană *Centaurea calcitrapa*, nalbă-mare *Malva sylvestris*, sporiș *Verbena officinalis*, peliniță *Artemisia absinthium* și altele asemenea.

2. pajiști degradate: Pajiști vest-pontice de firuță bulboasă *Poa bulbosa*, pelin *Artemisia austriaca*, pirul gros *Cynodon dactylon*. Acestea apar pe izlazurile cu vegetație degradată. Fitocenozele de *Poa bulbosa* alcătuiesc o elină discontinuu, subțire și au dezvoltarea maximă primavara, când solul are suficientă umiditate pentru dezvoltarea vegetației.

3. pajiști care au fost transformate în teren agricol: Acestea au fost observate la nord de localitatea Deleni, pe lângă plantații de salcâm.

4. pajiști secundare: în curs de instalare pe terenuri agricole abandonate, comunitați vegetale cu pir *Agropyron repens*, brusture *Arctium lappa*, pelin *Artemisia annua*. Are valoare conservativă redusă.

5. plantații de salcâm: *Robinia pseudacacia*, de glădiță *Gleditsia triacanthos* și chiar pâlcuri de pin negru *Pinus nigra* la marginea pădurilor de stejar pufos *Quercus pubescens*. Plantarea acestor specii nespecifice zonei reprezintă o amenințare la adresa integrității asociațiilor vegetale native, fiind potențial invazive.

Diversitatea faunei în zona Aliman -Adamclisi este foarte ridicată ca urmare a mozaicului divers de habitate.

Amfibienii și reptilele sunt bine reprezentate în zona Aliman-Adamclisi. Dintre speciile prezente enumerăm tritonul cu creastă dobrogeană *Triturus dobrogicus*, buhaiul de baltă cu burta roșie *Bombina bombina*, țestoasa de apă *Emys orbicularis* și altele asemenea. Una dintre cele mai importante specii este țestoasa dobrogeană, declarată monument al naturii și strict protejată de lege. În prezent populația acestei specii este în declin drastic.

Acest sit gazduiește o avifaună bogată, fiind identificate peste 100 specii de păsări. Unele specii de păsări prezintă efective importante precum răpitoarele, ciocârliile, ciocănitorele, caprimulgul și altele asemenea. fapt pentru care a fost desemnat ca Arie de Protecție specială Avifaunistică.

Fauna de mamifere cuprinde un număr semnificativ de specii printre care vidra *Lutra lutra*, popândăul *Spermophilus citellus* și multe specii de lilieci. Dintre mamifere grupul cel mai bine reprezentat este cel al liliecilor. Deși există puține studii privind răspândirea liliecilor în Dobrogea, studiile recente au identificat 20 de specii de lilieci în zona Aliman-Adamclisi. Prezența diferitor specii de lilieci este favorizată de către pădurile, construcțiile umane sau structurile naturale care oferă habitate de odihnă, hrană și adăpost. Peștera de la Cișmeluța, comuna Deleni, deși puternic influențată de activitățile umane, în timpul iernii reprezintă un loc de hibernare pentru 5 specii de lilieci precum liliacul comun, liliacul urechiat gri, liliacul mare cu potcoavă, liliacul mic cu potcoavă, liliacul cu potcoavă a lui Mehely.

Speciile de pasari enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC, 33 specii:

A402 *Accipiter brevipes*, A255 *Anthus campestris*, A133 *Burhinus oedicnemus*, A243 *Calandrella brachydactyla*, A082 *Circus cyaneus*, A084 *Circus pygargus*, A097 *Falco vespertinus*, A242 *Melanocorypha calandra*, A533 *Oenanthe pleschanka*, A224 *Caprimulgus europaeus*, A083 *Circus macrourus*, A231 *Coracias garrulous*, A238 *Dendrocopos medius*, A511 *Falco cherrug*, A321 *Ficedula albicollis*, A320 *Ficedula parva*, A092 *Hieraaetus pennatus*, A338 *Lanius collurio*, A339 *Lanius minor*, A246 *Lullula arborea*, A072 *Pernis apivorus*, A234 *Picus canus*, A080 *Circaetus gallicus*, A103 *Falco peregrinus*, A215 *Bubo bubo*, A403 *Buteo rufinus*, A404 *Aquila heliaca*, A089 *Aquila pomarina*, A081 *Circus aeruginosus*, A429 *Dendrocopos syriacus*, A073 *Milvus migrans*, A379 *Emberiza hortulana*, A307 *Sylvia nisoria*

3.2.b. Specii de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

A260 *Motacilla flava*, A435 *Oenanthe isabellina*, A310 *Sylvia borin*, A244 *Galerida cristata*, A247 *Alauda arvensis*, A221 *Asio otus*, A373 *Coccothraustes coccothraustes*, A207 *Columba oenas*, A113 *Coturnix coturnix*, A208 *Columba palumbus*, A212 *Cuculus canorus*, A096 *Falco tinnunculus*, A299 *Hippolais icterina*, A251 *Hirundo rustica*, A341 *Lanius senator*, A271 *Luscinia megarhynchos*, A230 *Merops apiaster*, A383 *Miliaria calandra*, A262 *Motacilla alba*, A277 *Oenanthe oenanthe*, A337 *Oriolus oriolus*, A214 *Otus scops*, A273 *Phoenicurus ochruros*, A249 *Riparia riparia*, A276 *Saxicola torquata*, A210 *Streptopelia turtur*, A311 *Sylvia atricapilla*, A309 *Sylvia communis*, A232 *Upupa epops*.

4. Situl Natura 2000 ROSPA0007 Balta Vederoasa.

Suprafața = 2144 ha

ROSPA0007 Balta Vederoasa se suprapune cu ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa.

Recunoaștere conform legislației comunitare/naționale cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție:

ROSPA0007 Balta Vederoasa este declarată sit de importanță comunitară prin Hotărârea Guvernului nr. 1284 din 24/10/2007 modificată prin H.G. nr. 971 din 05/10/2011.

În județul Constanța suprafața ariei protejate se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Dunăreni, Aliman, Vlahii, Floriile, Viile, Ion Corvin, Crângu, Urluia, Abrud, Hațeg, Rasova. În ce privește utilizarea terenurilor, 36 % mlaștini și turbării, 20 % culturi - terenuri arabile, 17 % păduri de foioase, 14 % pajiști naturale - stepe, 10 % râuri, lacuri, 3 % alte terenuri arabile.

Importanța ariei/zonei proiectului pentru biodiversitate și/sau pentru conservarea speciilor/tipurilor de habitate avute în vedere la nivel european, național și regional ex.: numărul de exemplare pentru speciile pentru care aria a fost desemnată, suprafața ocupată de tipurile de habitate existente, cât din populația unei specii de importanță națională / Europeană se regăsește în respectiva arie protejată.

Situl a fost declarat arie de protecție specială avifaunistică datorită prezenței celor 34 de specii de pasări cuprinse în anexa 1 a Directivei Consiliului 79/409/CEE – Directiva Păsări, fiind în special important deoarece aici cuibărește specia amenințată la nivel global, rața roșie *Aythya nyroca*. De asemenea, situl este important datorită faptului că acesta reprezintă o importantă zonă de cuibărit pentru specii amenințate la nivelul UE, *Tadorna feruginea*, *Nycticorax nycticorax*, *Ardeola ralloides*, *Egretta garzetta*, *Egretta alba*, *Phalacrocorax pygmeus*, *Ixobrychus minutus*, *Platalea leucorodia*, *Plegadis falcinellus*.

Situl este deosebit de important în perioada de migrație pentru speciile de baltă în special pelicani și gâște sălbatice, fiind de asemenea și un important loc de iernat pentru speciile de rațe și gâște. Deoarece în perioada de migrație situl găzduiește mai mult de 20.000 de exemplare de pasări de baltă, Balta Vederoasa este un posibil candidat ca sit Ramsar.

Podișul Dobrogei de Sud, din care face parte și Balta Vederoasa, aparține Platformei Prebalcanică Moesică, cu un fundament de șisturi verzi, cutat, peste care s-au depus roci calcaroase și gresii cretacice și terțiare.

Din punct de vedere geomorfologic, teritoriul lacului se încadrează în podișul Oltina, din platforma dobrogeană prebalcanică, podiș puternic fragmentat, cu văi mari.

Subunitatea de vest a Dobrogei de Sud reprezintă o subunitate geografică cu o structură fizico-geografică specială, ale cărei particularități datorate reliefului de o mare încărcătură energetică și platformelor cu un grad înalt de fragmentare o separă de celelalte două subunități. Originalitatea ei este dată și de influența modelatoare a Dunării și a Băltii Ialomiței, dar și de numărul mare de limanuri fluviatile.

Factorii geomorfologici influențează chimismul și dinamica apei. Substratul calcaros și existența depozitelor de loess asigură o cantitate mare de carbonați în apele lacului. Ca rezultat al prezenței acestor depozite procesul de eroziune este semnificativ, ceea ce conduce la colmatarea

rapidă, chiar accelerată, în special după ce o mare parte din câmpurile din împrejurimi au fost folosite în agricultură.

Lacul Vederoasa face parte din categoria lacurilor de luncă, cu un grad accentuat de meandrare și este situat în sectorul limanic al văii Urluia sau valea Vederoasa. În partea vestică a lacului există o faleză bine definită. Fragmentarea accentuată a versanților se datorază văilor scurte formate de torenți în depozitele loessoide.

Lacul Vederoasa este caracterizat de existența unor izvoare ascensionale de mal, cu origine în calcarele de la baza falezei și care alimentează subteran apele lacului.

Pe teritoriul sitului se găsește rezervația paleontologică Locul fosilifer Aliman; acesta se prezintă ca un perete abrupt, care din punct de vedere geologic este constituit dintr-o alternanță de calcare cu marno-calcare și mai rar cu argile marnoase, care aparțin cretacicului inferior. Seria de calcare bazale, cu cochilii de ostrii și gasteropode mari, aparțin etajului Valanginian, cele cu intercalații de argile gălbui etajului Hauterivian, iar calcarele terminale, de sub seria miocenică - Sarmatian - , aparțin etajului Berremian inferior. Valoarea științifică pe plan național și internațional rezultă din succesiunea stratigrafică a cretacicului inferior și faciesul mediteranean sudic, tipic.

Geologic, amplasamentul face parte din podisul Dobrogei de Sud, pentru zonă fiind caracteristice formațiunile cuaternare reprezentate prin loessuri, macroporice de origine eoliana – prafuri, prafuri argiloase. Sub acestea urmează complexul argilos, argila prăfoasă și argila roșcată. La suprafață apar următoarele tipuri de soluri: cernoziomuri ciocolatii, cernoziomuri slab levigate, cernoziomuri carbonatice și rendzine, toate din clasa molisolurilor, dar și soluri bălane de stepă, soluri nisipoase și sunt soluri erodate excesiv.

Lacul Vederoasa face parte din categoria lacurilor de luncă cu un grad accentuat de meandrare și este situat în sectorul limanic al văii Urluia sau valea Vederoasa. În partea vestică a lacului există o faleză bine definită. Fragmentarea accentuată a versanților se datorază văilor scurte formate de torenți în depozitele loessoide.

Cunoscut ca “Mlaștina celor 360 de izvoare, acest lac fluvial este alimentat în principal de numeroasele izvoare și nu de precipitații. În trecut, dezvoltarea ecosistemului acvatic era puternic influențată de revărsarea Dunării primăvara, dar în prezent, începând cu anul 2002, comunicarea între cele două ecosisteme a fost întreruptă.

Blocarea văilor fluviatile este determinată de caracterul spasmodic al Dunării, dar chiar și în prezent apele Dunării pot teoretic să inunde zona trecând în lac, așa cum și apele lacului se pot revărsa în fluviu în cazul ploilor torențiale.

Trebuie menționat faptul că în general iarna lacul îngheață, fenomenul lipsind doar în iernile cele mai blânde. Pe porțiunile cu apă mai mică se produce înghețul întregii cantități de apă.

Clima zonei este moderată, cu verile călduroase și secetoase iar iernile slabe în precipitații, geroase și cu vânturi puternice. Regimul climatic se caracterizează prin veri călduroase, uneori toride și secetoase precum și ierni puțin friguroase, marcate adeseori de viscole puternice în arealul continental.

Influența Mării Negre asupra regimului termic se manifestă în sezonul cald al anului prin scăderea ușoară a mediei termice lunare iar în anotimpul rece prin acțiunea ei moderatoare, care determină temperaturi mai puțin coborâte.

Temperatura medie anuală oscilează în jurul valorii de 11°C, minima în ianuarie 0–1°C; maxima în iulie 22-23°C. Topoclimat dunărean, cu temperatură medie anuală în jur de 11°C, precipitații medii anuale de 469,7 mm/an.

Regimul eolian este influențat de Fluviul Dunărea prezentând brize de zi și de noapte asemănătoare celor din zona litorală.

Speciile de pasari enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC - 34 specii:

A293 *Acrocephalus melanopogon*, A229 *Alcedo atthis*, A029 *Ardea purpurea*, A024 *Ardeola ralloides*, A060 *Aythya nyroca*, A138 *Charadrius alexandrinus*, A196 *Chlidonias hybridus*, A197 *Chlidonias niger*, A031 *Ciconia ciconia*, A030 *Ciconia nigra*, A080 *Circaetus gallicus*, A081 *Circus aeruginosus*, A027 *Egretta alba*, A026 *Egretta garzetta*, A135 *Glareola pratincola*, A075 *Haliaeetus albicilla*, A131 *Himantopus himantopus*, A022 *Ixobrychus minutus*, A176 *Larus melanocephalus*, A177 *Larus minutus*, A023 *Nycticorax nycticorax*, A094 *Pandion haliaetus*, A020 *Pelecanus crispus*, A393 *Phalacrocorax pygmeus*, A034 *Platalea leucorodia*, A032 *Plegadis falcinellus*, A120 *Porzana parva*, A132 *Recurvirostra avosetta*, A195 *Sterna albifrons*, A193 *Sterna hirundo 1000-1200*, A307 *Sylvia nisoria*, A166 *Tringa glareola*, A170 *Phalaropus lobatus*, A397 *Tadorna ferruginea*

Specii de păsări cu migrație regulată nementionate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC:

A298 *Acrocephalus arundinaceus*, A296 *Acrocephalus palustris*, A297 *Acrocephalus scirpaceus*, A295 *Acrocephalus schoenobaenus*, A168 *Actitis hypoleucos*, A247 *Alauda arvensis*, A137 *Charadrius hiaticula*, A198 *Chlidonias leucopterus*, A212 *Cuculus canorus*, A036 *Cygnus olor*, A253 *Delichon urbica*, A269 *Erithacus rubecula*, A359 *Fringilla coelebs*, A153 *Gallinago gallinago*, A459 *Larus cachinnans*, A182 *Larus canus*, A183 *Larus fuscus*, A179 *Larus ridibundus*, A156 *Limosa limosa*, A292 *Locustella luscinioides*, A271 *Luscinia megarhynchos*, A383 *Miliaria calandra*, A262 *Motacilla alba*, A260 *Motacilla flava*, A142 *Vanellus vanellus*, A054 *Anas acuta*, A056 *Anas clypeata*, A052 *Anas crecca*, A050 *Anas Penelope*, A053 *Anas platyrhynchos*, A055 *Anas querquedula*, A051 *Anas strepera*, A041 *Anser albifrons*, A043 *Anser anser*, A028 *Ardea cinerea*, A221 *Asio otus*, A059 *Aythya ferina*, A061 *Aythya fuligula*, A149 *Calidris alpine*, A147 *Calidris ferruginea*, A145 *Calidris minuta*, A366 *Carduelis cannabina*, A364 *Carduelis carduelis*, A363 *Carduelis chloris*, A136 *Charadrius dubius*, A319 *Muscicapa striata*, A160 *Numenius arquata*, A337 *Oriolus oriolus*, A017 *Phalacrocorax carbo*, A273 *Phoenicurus ochruros*, A005 *Podiceps cristatus*, A006 *Podiceps grisegena*, A008 *Podiceps nigricollis*, A336 *Remiz pendulinus*, A249 *Riparia riparia*, A275 *Saxicola rubetra*, A276 *Saxicola torquata*, A351 *Sturnus vulgaris*, A004 *Tachybaptus ruficollis*, A048 *Tadorna tadorna*, A161 *Tringa erythropus*, A164 *Tringa nebularia*, A165 *Tringa ochropus*, A163 *Tringa stagnatilis*, A162 *Tringa tetanus*, A283 *Turdus merula*, A285 *Turdus philomelos*, A232 *Upupa epops*, A288 *Cettia cetti*

5. Rezervația naturală nr. 2361 Pădurea Dumbrăveni.

Suprafața= 345,70 ha

Pădurea Dumbrăveni se suprapune cu ROSPA0036 Dumbrăveni.

Recunoaștere conform legislației comunitare/naționale cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție:

2361 Pădurea Dumbrăveni este declarată rezervație prin Legea 5/2000 din privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național Secțiunea a III-a zone protejate.

Aspectele peisagistice și geomorfologice specifice sitului sunt reprezentate în special de masivul forestier al pădurii Dumbrăveni, cel mai întins din sudul Dobrogei, ce include și unele arborete seculare, precum și de falezele calcaroase în care se dezvoltă câteva grote, la care se adaugă pajiști stepice pe arii relativ extinse. Situl adăpostește pe coastele calcaroase o vegetație cu elemente submediteraneene, majoritatea fiind specii rare. Fauna este reprezentată de populații consistente pentru numeroase specii de vertebrate și nevertebrate specifice zonei de sivostepă.

Zona este caracterizată printr-un impact antropic relativ scăzut. În consecință, fauna terestră se caracterizează prin prezența unui număr destul de mare de specii, dar care au o distribuție în mozaic în funcție de tipul de habitat. Se întâlnesc aici unele specii rare ca *Acrotylus insubricus* orthopter acridid, *Carpocoris mediterraneus* heteropter, *Empusa fasciata* mantid, *Philotes bavius egeae*, *Euchloe ausonia*, *Ephestia fulminea* lepidoptere. Tot aici pot fi întâlnite câteva specii enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE: *Eriogaster catax*, *Lucanus cervus*, *Catopta thrips*, *Erannis ankeraria*, *Lycaena dispar*.

Gasteropodele - melci sunt reprezentate de specii comune ca *Cepea vindobonensis*, *Helix lucorum*, *Cernuella virgata* și *Helicella obvia*, toate prezente în fâșiile de vegetație seminaturală de pe marginea culturilor agricole. Toate aceste specii sunt extrem de tolerante la impactul antropic, având o răspândire largă în Dobrogea continentală.

Arahnidele sunt reprezentate de o gamă variată de aranee - păianjeni, dintre care se remarcă specii de talie mare ca *Argiope briennichi* păianjen de grădină, *Aranea diademata* păianjen cu cruce, *Pardosa sp.*, *Alopecosa sp* păianjeni lup, gărgăuni . Alături de acestea, apar și specii de talie mică din familiile Lyniphiidae sau Salticidae.

În zona Dumbrăveni, alături de aceste specii comune și răspândite larg, apare și văduva neagră – *Latrodectes tredecimgutatus* prezentă într-un număr însemnat de exemplare.

Insectele reprezintă cel mai important grup de nevertebrate întâlnite în zonă. Speciile de insecte aparțin principalelor ordine de insecte terestre – Odonata libelule, Orthoptera lăcuste și coșai, Homoptera cicade și păduchi de plante, Heteroptera ploșnițe, Coleoptera gândaci, Lepidoptera fluturi, Diptera muște și țânțari, Hymenoptera viespi, bondari, albine, furnici. Alături de acestea, în zonă apar și specii ale unor ordine minore – Collembola, Thysanura, Mecoptera, Neuroptera și altele asemenea.

Este remarcabilă aici prezenta ortopterului *Bradiporus dasipus*, a mantidelor *Mantis religiosa*, *Ameles decolor* și *Parameles heldreichii*.

Dintre libelule Odonata, în zonă sunt prezente specii ale genurilor *Agrion* *A. puella*, *Sympetrum* - *S. vulgatum*, *S. sanguineum*, *Aeschna* - *A. mixta*, *A. cyanea*, *Anax* - *Anax imperator*. Toate speciile de libelule au larve acvatice care se dezvoltă în zone cu vegetație densă. Adulții pe de altă parte sunt foarte buni zburători și se aglomerează în zonele în care există hrană, uneori la distanțe foarte mari de sursele de apă, astfel încât prezența lor în zonă nu este una neobișnuită.

Faptul că în zonă există habitate unde se pot dezvolta o serie de insecte antropofile în special diptere, favorizează indirect prezența odonatelor.

Collembolile sunt reprezentate de specii comune în zonele de stepă, prezente atât în fâșiile de la marginea culturilor cât și în culturi. Dintre genurile de collembole prezente pot fi menționate *Sminthurus*, *Tomocerus*, *Entomobrya*.

Himenoptrele viespi, albine, bondari, furnici. Plantele segetale ca și plantele din zonele de la marginea culturilor atrag de regulă un număr însemnat de himenoptere, între care se remarcă specii de albine solitare *Halictidae*, alături de albine domestice, bondari *Bombus agrorum*, *Bombus hortorum*, *Bombus lapidarius*, viespi *Scolia flavifrons*, *Scolia hirta*, *Polystes gallicola*, *Vespa germanica*, *Scolia hirta* toate prezente atât în habitate de stepă cât și în zonele antropizate din imediata vecinătate a acestora.

Speciile de amfibieni sunt slab reprezentate în sit, fiind descrise din zonă doar broasca râioasă verde, *Bufo viridis* specie strict protejată, de interes comunitar și broaștele de lac, *Pelophylax - Rana ridibunda* și *Pelophylax - Rana esculenta*.

Reptilele sunt mult mai bine reprezentate, fiind descrise de aici specii a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare *Testudo graeca iberica* țestoasa de uscat dobrogeană, endemit dobrogean și Monument al Naturii și *Emys orbicularis* țestoasa de apă, specii strict protejate, de interes comunitar *Ablepharus kitaibelii* șopârlița de frunzar, *Lacerta viridis* gușterul, *Podarcis taurica* șopârla de stepă, *Podarcis muralis* șopârla de ziduri, *Coronella austriaca* - șarpele de alun, *Dolichophis caspius* - șarpele rău, *Zamenis longissimus* șarpele lui Esculap și *Vipera ammodytes montadoni* vipera cu corn, specii strict protejate, de interes național *Darevskia praticola* șopârla de pădure și *Anguis fragilis* năpârca precum și șarpele de casă, *Natrix natrix*.

Fauna de mamifere este reprezentată de următoarele specii: *Sus scrofa* mistrețul; *Capreolus capreolus* căprioara; *Lepus europaeus* iepurele; *Erinaceus concolor* ariciul; *Talpa europaea* cârțița; *Microtus arvalis* șoarecele de câmp, *Apodemus sylvaticus* șoarecele de pădure; *Citellus citellus* popândău, *Spalax leucodon* orbete, *Mustela putorius dihor*, *Vormela peregusna* dihorul pătat, *Vulpes vulpes* vulpea, *Canis aureus* șacalul precum și speciile de lilieci *Rhinolophus mehelyi*, *Rhinolophus ferumequinum*, *Myotis myotis*, *Pipistrellus natusii* și *Miniopterus schreibersi*.

Speciile de mamifere enumerate în anexa II a Directivei Consiliului 92/43/CEE - specii a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare sunt următoarele: *Spermophilus citellus*, *Vormela peregusna*, *Rhinolophus ferumequinum*, *Rhinolophus mehelyi*, *Myotis myotis*, și *Miniopterus schreibersi*.

6. Rezervația naturală nr. 2350 Pereții calcaroși de la Petroșani – Comuna Deleni.

Suprafața = 4,80 ha

Peretii calcarosi de la Petrosani sunt incluși în ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa și ROSPA0036 Pădurea Dumbrăveni

Recunoaștere conform legislației comunitare/naționale cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție:

2350 Pereții calcaroși de la Petroșani declarați ca rezervație prin Legea 5/2000 din privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național Secțiunea a III-a zone protejate.

Situl e caracterizat prin depozite cretacice, în care se remarcă prezența conglomeratelor și resturilor de fosile alcătuite din plante rare, xerofile și calcifile.

7. Rezervația naturală nr. 2351 Locul fosilifer Aliman.

Suprafața = 15 ha

Locul fosilifer Aliman este inclus în ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa, ROSPA0001 Aliman – Adamclisi, Rezervația Lacul Vederoasa și ROSPA0007, Balta Vederoasa.

2351 Locul fosilifer Aliman este declarată rezervație prin Legea 5/2000 din privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate.

Aria naturală este reprezentată de un abrupt descoperit în care straturile de conglomerate de calcar depozitează faună fosiliferă marină din cretacicul inferior. În urma cercetărilor efectuate în rezervație au fost identificate unele fosile noi pentru știință, precum *Harpagodes valcuii*, sau fosile valoroase sub aspect paleontologic, dintre care amintim: *Ampulospira javaschovi*; *Panopaea dupiniana*; *Panopaea gurgitis*; *Trigonia nodosa*, *Trigonia caudata*; *Trigonia ornata*; *Natica munieri*; *Natica bicallosa*; *Natica pilleti*; *Nerinea oblonga*, și altele asemenea. În calcarele barremiene s-au identificat peste o sută de specii de corali, bivalve - genul *Panopaea* - și de gasteropode de talie mare - *Natica*, *Pterocera* - . Bogăția în resturi fosile a calcarelor are o deosebită importanță științifică atât pe plan național, cât și internațional, deoarece reprezintă unul din puținele locuri din țară unde se poate urmări în mod continuu o succesiune stratigrafică a cretacicului inferior în faciesul mediteranean sudic tipic. De asemenea, frecvența deosebit de mare a resturilor fosile precum și gradul superior de conservare a lor, conferă acestui punct calități deosebite. Punctul fosilifer Aliman, alături de cel de la Cernavodă, este un adevărat muzeu paleontologic în aer liber, unic în România, în care se află cheia rezolvării diferitelor probleme de ordin stratigrafic și paleontologic pentru formațiunile cretacicului inferior din regiunea estică a mării Tethys, ce se întindea odinioară pe aceste meleaguri.

8. Rezervația naturală nr. - IV.30 - Lacul Vederoasa.

Suprafața = 517 ha

Lacul Vederoasa se suprapune cu ROSPA0007 Balta Vederoasa și ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa.

Recunoaștere conform legislației comunitare/naționale - cu menționarea actului normativ prin care s-a instituit regimul de protecție - :

Desemnată ca rezervație cu o suprafață de 517 ha prin Hotărârea Guernului nr. 2151/2004 ca urmare a Hotărârii 213/02.07.2003 emisă de CJ Constanța.

Peisajul ariei protejate, spre deosebire de celelalte situri de tip lacustru, este caracterizat prin predominarea stufărișurilor, ce acoperă cea mai mare parte a lacului. Macrofitele, dezvoltate abundent pe suprafața lacului, acționează ca adevărate filtre reținând particulele organice solide și astfel îmbunătățind activitatea bacteriilor aerobe, folosesc ca hrană și adăpost pentru numeroase organisme și joacă un rol important în oxigenarea ecosistemelor acvatice.

Printre asociațiile vegetale demne de interes se numără Calamagrosti-Salicetum cinereae, Typhetum laxmanii, Hippuridetum vulgaris dar și Agropyro cristati - Kochietum prostratae, Trifolio fragifero - Cynodontetum, Scirpo - Phragmitetum, Typhetum angustifoliae. Apar și speciile amenințate Hippuris vulgaris și Samolus valerandi.

Vegetația xerofilă ierboasă reunește asociațiile de stepă de loess Medicagini minimaefestucetum valesiaca și Agropyro cristati-Kochietum prostratae.

Vegetația mezofilă ierboasă este reprezentată prin asociația *Trifolio fragifero - Cynodontetum*, ce face tranziția între pajiștile xerofile și asociațiile palustre.

Vegetația higrofilă și hidrofilă ocupă cea mai mare suprafață din sit și reunește un număr ridicat de cenotaxoni. Include în principal stufărișuri compacte, *Scirpo - Phragmitetum*, precum și o porție mai redusă de alte asociații ca *Typhetum angustifoliae*, *Typhetum laxmanii*, *Hippuridetum vulgaris*.

Pe teritoriul lacului au fost identificate 8 asociații vegetale cu 33 de specii, dintre care 4 sunt tipice pentru mlaștini *Scirpo - Phragmitetum*, *Typhetum angustifoliae*, *Schoenoplectetum tabernaemontanii*, *Calamagrosti - Salicetum cinereae* și 4 specifice biotopurilor acvatice *Nymphaetum albae*, *Myriophyllo verticillati - Nupharetum luteae* subasoc. *Myriophylletosum*, *Batrachio trychophilly - Callitrichetum cophocarphae* subasoc. *Batrachietosum*, *Hippuridetum vulgaris*.

Cea mai bine reprezentată comunitate acvatică o constituie *Myriophyllo verticillati - Nupharetum luteae* subasoc. *Myriophylletosum*, care conține 5 specii, dominantă fiind *Myriophyllum verticillati*. Tot în cadrul acestei asociații au fost identificate și 2 specii care sunt incluse în Lista Roșie a Plantelor Superioare din România: *Stratiotes aloides* și *Hippuris vulgaris*.

Ca număr de specii, comunitatea *Scirpo - Phragmitetum* este cea mai bine reprezentată, structura floristică fiind dominată de *Phragmites australis*, alte 4 specii fiind sporadice sau relativ sporadice, iar specia *Cyperus serotinus* este inclusă în Lista Roșie a Plantelor Superioare din România.

În ceea ce privește fitoplanctonul, au fost identificate 19 specii de alge, printre care *Cyclotella meneghiniana*, *Cyclotella comta*, *Navicula* sp., *Nitzschia linearis*, *Cymbella lanceolata* și *Spyrogyra* sp.

Fauna bentonică este reprezentată în principal de insecte larve de *Chironomus* sp., și indivizi de *Dytiscus* sp., urmate de nematode *Tubifex tubifex*. Moluștele identificate aparțin speciilor *Viviparus viviparus*, *Limnaea stagnalis*, *Planorbis corneus*.

Balta Vederoasa - situată în SV, la sud de Balta Rasova, lângă Pădurea Aliman:

Oligochaeta: *Limnodrilus hoffmeisteri*

Hirudinea: *Erpobdella octoculata*

Mollusca: *Physa acuta*

Collembola: *Podura aquatica*

Heteroptera: *Sigara* sp.

Coleoptera: *Bidessus* sp., *Berossus spinosus*; *Helochares* sp.

Chironomidae: *Smitia aquatilis*

Ceratopogonidae: *Bezzia* sp.

Cladocera: *Scapholeberis kingi*

Copepoda: *Acanthocyclops vernalis*

Stratiomyidae: *Stratiomyia longicornis*

Alte larve și insecte.

Structura ihtiofaunei din sit este influențată de prezența și abundența vegetației emerse și submerse din lac, dar și de izolarea de Dunăre. Lacul oferă condiții favorabile de viață următoarelor specii: *Cyprinus carpio* var. *galitiana* crapul, *Rutilus rutilus* babușca, *Scardinius erythrophthalmus* roșioara, *Carassius gibelio* carasul, *Carassius carassius* caracuda, *Esox lucius* știuca și *Perca fluviatilis* bibanul.

În sit au fost identificate 10 specii de amfibieni, după cum urmează: specii de amfibieni a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare *Triturus dobrogicus* tritonul cu creastă dobrogean, *Bombina bombina* izvorașul cu burtă roșie și *Pelobates fuscus* broasca săpătoare brună, specii strict protejate, de interes comunitar *Pelobates syriacus* broasca săpătoare verde, *Bufo viridis* broasca râioasă verde, *Hyla arborea* brotăcelul și *Rana dalmatina* broasca roșie de pădure, specii strict protejate, de interes național *Triturus vulgaris* tritonul comun precum și broaștele de lac, *Pelophylax - Rana ridibunda* și *Pelophylax - Rana esculenta*.

În ceea ce privește reptilele, aici au fost identificate 12 specii: specii a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare *Testudo graeca iberica* țestoasa de uscat dobrogeană, endemit dobrogean și Monument al Naturii și *Emys orbicularis* țestoasa de apă, specii strict protejate, de interes comunitar *Ablepharus kitaibelii* șopârlița de frunzar, *Lacerta viridis* gușterul, *Lacerta trilineata* gușterul vârgat dobrogean, *Lacerta agilis* șopârla de câmp, *Podarcis taurica* șopârla de stepă, *Dolichophis caspius* șarpele rău, *Coronella austriaca* șarpele de alun și *Natrix tessellata* șarpele de apă, specii strict protejate, de interes național *Darevskia praticola* șopârla de pădure și precum și șarpele de casă, *Natrix natrix*.

În zonă au fost identificate 20 de specii de mamifere specifice stepei, silvostepii, ecosistemelor acvatice și amfibii. Printre acestea se numără vidra *Lutra lutra*, bizamul *Ondatra zibethicus* și nevăstuica *Mustela nivalis*.

Caracteristicile particulare ale zonei asigură condițiile și liniștea necesare pentru cuibăritul multor specii acvatice limnocolo dar nu numai, numeroase dintre acestea găsindu-și aici refugiu după ce habitatele lor originale au fost afectate de activitatea antropică. De asemenea, importanța lacului derivă și din amplasamentul său în cadrul coridorului care leagă Peninsula Balcanică, prin văile din Bulgaria, de Delta Dunării și respectiv de zone nordice ale continentului, coridor biologic care permite pătrunderea multor elemente, în majoritatea lor păsări.

1.3 Cadrul legal referitor la aria naturală protejată și la elaborarea planului de management

Elaborarea Planului de management se realizează în baza prevederilor Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, modificată de Legea 49/2011. Pentru elaborarea Planului de Management se au în vedere prevederile Ghidului și structurii realizate în cadrul Proiectului SINCRO – Sistem Integrat de Management și Conștientizare în România a Rețelei Natura 2000 implementat în perioada noiembrie 2011 – septembrie 2012, cu finanțarea Programului Operațional Mediu – Axa prioritară 4, de către Agenția Națională de Protecția Mediului în parteneriat cu Ministerul Mediului și Pădurilor.

Actele normative care sunt relevante în contextul aplicării planului de management sunt următoarele:

Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național – Secțiunea a III a- zone protejate

Ordinul ministrului mediului și dezvoltării durabile nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificări și completări ulterioare

Hotărârea Guvernului nr. 1143/2007 privind instituirea de noi arii protejate

Hotărârea Guvernului nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, cu modificări și completări ulterioare

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificări și completări ulterioare

Ordinul ministrului mediului și schimbărilor climatice nr. 1052/2014 privind aprobarea Metodologiei de atribuire în administrare și custodie a ariilor naturale protejate, cu modificări și completări ulterioare.

1.4 Procesul de elaborare a planului de management

Procesul de elaborare a Planului de management cuprinde următoarele etape:

1. Pregătirea elaborării Planului de management

- Identificarea contextului legal pentru elaborarea Planului de management
  - Planificarea detaliată pentru elaborarea planului
2. Colectarea și structurarea informației necesare pentru elaborarea Planului de management
- Vor fi colectate următoarele tipuri de date:
- Date preliminare referitoare la valorile naturale și amenințările cu care se confruntă acestea
  - Date intermediare și finale obținute din studiile care stau la baza elaborării planului: Studiul de evaluare detaliată a biodiversității și Studiul de evaluare detaliată a impactului antropic
3. Definirea Scopului Planului de management al Sitului
4. Identificarea unui set de Teme principale ale Planului de management
5. Identificarea Obiectivelor generale și specifice asociate fiecărei teme
6. Identificarea unui set de măsuri pentru punerea în practică a obiectivelor
7. Identificarea și planificarea activităților de monitorizare
8. Prioritizarea măsurilor/activităților
9. Atribuirea de resurse pentru fiecare măsură/activitate. Resursele pot fi: Umane, Financiare, Instituționale, Echipamente
10. Definitivarea Planului de lucru/ Calendarului de implementare
- Colaborarea pentru facilitarea participării publicului și realizarea procedurii SEA - de evaluare strategică de mediu a planului.

1.5 Procedura de modificare și actualizare a planului de management

Planul de management este conceput în vederea definirii principalelor direcții de acțiune, astfel încât, pe termen lung, să se poată realiza principalele obiective ale ariilor naturale protejate. Acesta cuprinde prevederi care iau în considerare factorii ce ar putea schimba situația actuală, permițând astfel o flexibilitate în luarea deciziilor, fără a compromite obiectivul principal, acela de conservare a speciilor de păsări de interes comunitar.

Revizuirea Planului de management se va face la 5 ani de la aprobarea lui.

Luând în considerare influența factorilor antropici și naturali, se impune adoptarea unui management adaptativ pentru a putea fi acceptate cu ușurință deciziile necesare în astfel de condiții.

1.6 Regulamentul ariilor naturale protejate

Regulamentul ariilor naturale protejate se află în Anexa nr. 2 la prezentul document.

2. DESCRIEREA ARIILOR NATURALE PROTEJATE

2.1 Informații generale

2.1.1 Localizarea ariilor naturale protejate

Ariile naturale protejate vizate de prezentul plan de management sunt localizate în Dobrogea Centrală, pe teritoriul județului Constanța, la aproximativ 50 km SV de Municipiul Constanța, în perimetrul administrativ al comunelor Adamclisi, Aliman, Chirnogeni, Cobadin, Deleni, Dobromir, Dumbrăveni, Independența, Ion Corvin, Peștera și Rasova.

Ariile naturale protejate vizate de contractul de custodie se află în totalitate în cadrul bioregiunii stepice iar din punct de vedere geografic este amplasat între 44° 3' 58" latitudine Nordică și 27° 56' 10" longitudine Estică.

ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa se suprapune peste ROSPA 0036 Dumbrăveni 2056 ha, Pădurea Dumbrăveni 2361 ha, ROSPA0001 Aliman – Adamclisi 19.468 ha, Locul Fosilifer Aliman 2351 ha, ROSPA0007 Balta Vederoasa 2144 ha, Lacul Vederoasa IV.30, ROSPA0039 Dunăre – Ostrove 16.224 ha, Pădurea Bratca IV.26, Pereții Calcaroși de la Petroșani 2350 ha.

Suprafața totală ținând cont de suprapuneri este de 31.231.7 ha.

Ariile naturale protejate se întind pe suprafața următoarelor localități: Abrud, Adamclisi, Adâncata, Aliman, Chirnogeni, Cobadin, Conacu, Credința, Crângu, Curcani, Deleni, Dobromir, Dumbrăveni, Dunăreni, Fântâna Mare, Florile, Furnica, Hațeg, Negrești, Ion Corvin, Olteni, Pădureni, Peștera, Petroșani, Pietreni, Plopeni, Rariștea, Rasova, Șipotele, Tufani, Urluia, Văleni, Vlahii, Viile, Zorile.

Harta localizării în zonă și Harta limitelor administrative sunt prezentate în Anexa nr. 1 la Planul de management.

2.1.2 Limitele ariei naturale protejate

Limitele siturilor de importanță comunitară delimitate la precizia scării 1:10.000-1:25.000, în format digital, ca vectori cu referință geografică în sistemul național de proiecție Stereografic 1970, se pun la dispoziție de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului tuturor instituțiilor și persoanelor interesate, prin intermediul propriei pagini web.

Harta limitelor sitului este prezentată în Anexa nr. 1 la Planul de management.

2.1.3 Suprapuneri cu alte arii naturale protejate

ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa se suprapune peste ROSPA 0036 Dumbrăveni 2056 ha, Pădurea Dumbrăveni 2361 ha, ROSPA0001 Aliman – Adamclisi 19.468 ha, Locul Fosilifer Aliman 2351 ha, ROSPA0007 Balta Vederosa 2144 ha, Lacul Vederosa V.30, ROSPA0039 Dunăre – Ostrove 16.224 ha, Pădurea Bratca IV.26, Pereții Calcaroși de la Petroșani 2350 ha.

Suprafața totală ținând cont de suprapuneri este de 31.231.7 ha.

Ariile naturale protejate care fac obiectul prezentului plan de management se suprapun de asemenea cu situl Ramsar nr. 2114 Ostroavele Dunării - Bugeac - Iortmac pe o suprafață de 30416 ha.

Harta suprapunerilor cu alte arii naturale protejate este prezentată în Anexa nr. 1 la Planul de management 2.2. Mediul Abiotic

2.1.4 Geologie

Harta geologică este prezentată în Anexa nr. 2 la Planul de management.

Tabel 1: Tipurile de roci din cadrul ariei protejate și procentul de ocupare

Nr. Crt.	COD	Suprafața - km ² în cadrul Ariei Protejate	Procentul din Aria Protejată	Denumire
1	al	5.96	4.5	Nisipuri, gresii glauconitice, conglomerate
2	br	27.15	20.8	Calcare, marnocalcare, argile, dolomite
3	bs	19.71	15.1	Calcare lumașelice
4	cm	2.79	2.1	Conglomerate, gresii calcaroase, cretă
5	dc	0.87	0.6	Nisipuri
6	lv	0.59	0.4	Argile, nisipuri, calcare lacustre
7	qh ₂ +qp _{1/2} +qp _{2/2-3}	32	24.6	Depozite loessoide
8	qp ₁ +qp _{1/1}	12	9.2	Argile roșii
9	sm	28.66	22	Argile, calcare, diatomite

10	to	0.32	0.2	Calcare, argile
----	----	------	-----	-----------------

Caracterizarea geologică și influența geologiei asupra speciilor și habitatelor

Geologia acestei regiuni este caracterizată, în ansamblu, de prezența la suprafață a unor depozite sedimentare jurasice, cretacice și terțiare suprapuse peste un fundament din șisturi cristaline ori șisturi verzi. Peisajului Dobrogei de Sud este însă dominat de prezența unei păături aproape continue de loess Cuaternar, care dispare însă de-a lungul văilor de tip canarale, lăsând locul rocilor sedimentare mai sus menționate. În secțiuni transversală, soclul cristalin este fragmentat în blocuri deplasate pe falii la adâncimi diferite fapt ce a determinat o structură complexă a cuverturii sedimentare brăzdată și ea de numeroase falii de mai mică adâncime. Zona în care este cuprinsă aria protejată se numește Platforma Sud-Dobrogeană care se desfășoară între Falia Palazu la nord și Falia Fierbinți la sud. Forajele de mare adâncime au documentat structura rocilor ce formează soclul eoproterozoic. Dominante sunt gnasele granitice și șisturi cristaline mezometamorfice. Acest soclu se adâncește spre sud, stratele sedimentare având dezvoltare din ce în ce mai mare spre granița cu Bulgaria.

Peisajul și implicit habitatele din interiorul ariei protejate sunt determinate de o structura complexă a cuverturii sedimentare. La suprafață domină depozitele loessoide 24.6 % cu desfășurare uniformă pe platourile situate între Văile Baciului, Urluia, Florilor în perimetrul delimitat de localitățile Ion Corvin-Aliman-Abrud. Aceste depozite loessoide favorizează formarea microformelor de relief de sufoziune care la rândul lor limitează drenajul natural al apei ce conduce la formarea bălților temporare. Aceste bălți constituie habitate esențiale pentru speciile de amfibieni. Tot pe aceste roci se formează microforme de relief de tipul ravenelor, ogașelor și rigolelor care favorizează băltirea apei în secțiunile cu pantă redusă. În masa de loess se întâlnesc lentile de gips cristalizat.

În văile de tip canarale, intercalațiile de calcare fisurale cu strate de argile roșii sau stratele mixte de argile, calcare și diatomite 22% din suprafața ariei protejate favorizează pe de o parte infiltrarea rapidă a apei iar pe de altă parte stagnarea acesteia pe stratele impermeabile. Astfel se formează mlaștini și bălțiri locale la baza pantelor acolo unde efilarea izvoarelor se produce continuu aproape tot timpul anului. Aceste izvoare creează habitate umede indispensabile, în lungul văilor care seacă cea mai mare parte a sezonului cald.

Un caracter particular al acestei arie protejate este prezența destul de semnificativă 15% din suprafața sitului a calcarelor lumașelice formate predominant din cochilii în partea de est, pe Valea Urluia cu aflorimente importante pe versanții din apropierea lacurilor Negrești și Plopeni. Friabilitatea acestor roci este foarte ridicată iar pe versanți, unde roca este expusă stresului termic și hidrologic se formează o rețea foarte densă de crevase. Aceste crevase sunt folosite ca adăposturi sau tunele în special de către reptile și mamifere mici. Un alt caracter particular îl reprezintă nisipurile și gresiile cuaternare care au desfășurare destul de mare pe Valea Baci dar mai ales în proximitatea lacurilor Vederosa, Balta Vederosa și Baci. Aceste nisipuri se află la altitudini joase în zona de luncă formând habitate dominate de variabilitatea regimului hidrologic. Mai precis, variațiile nivelului apei freatice care se află aici foarte aproape de suprafață a favorizat formarea solurilor puternic gleizate. Excesul de apă din aceste perimetre a condus mai departe la formarea habitatelor de mlaștini cu stufăriș.

Din punct de vedere hidrogeologic regiunea Dobrogei de Sud și implicit aria protejată este caracterizată de prezența unor structuri geologice bogate în apă. Este vorba de roci colectoare fisural-carstice de tipul dolomitelor sau calcarelor de vârstă jurasică sau cretacică dar și de roci sedimentare cu textură granulară de tipul gresiilor sau nisipurilor miocene. Primul strat acvifer are geneză sarmațiană și se află la adâncimi medii cuprinse între 20 și 70 m. În partea nordică a ariei protejate, acolo unde pătura de loess are grosimi mai mari se întâlnesc și

acumulări acvifere cu caracter azonal la adâncimi de numai 10-20 m care se apropie de suprafață în nordul lacurilor Baciul și Vederoasa, către Dunăre.

2.1.5 Relief și geomorfologie

Din punct de vedere al unităților de relief, regiunea corespunde Podișului Dobrogei de Sud care se desfășoară la sud de falia Topalu-Tașaul. Acest podiș se suprapune platformei Dobrogei de Sud cu structură în blocuri cristaline, puternic fragmentate și faliat, peste care sunt suprapuse calcare cretacice, sarmațiene iar în stratul superficial loess. Relieful este dominat de interfluvii plane - pe loess - întrerupte de văi de tip canion care devin din ce în ce mai adânci spre aval și care poartă numele de canarale. Subunitățile acestui podiș sunt: în nord, Podișul Medgidia căruia îi sunt caracteristice formele de relief de sufoziune; în Sud-Ves, Podișul Oltinei caracterizat de un relief de platou pe calcare sarmațiene; în centru, Podișul Cobadin cu un relief de platou pe calcare sarmațiene puternic fragmentat de văi seci; în Est, Podișul Mangaliei, dominat de văi scurte ce formează limanuri fluvio-maritime la gura de vărsare, o altă caracteristică sunt falezile și plajele înguste.

Situl se suprapune în partea de nord peste Podișul Oltina iar în partea de sud peste Podișul Cobadinului. O suprafață foarte redusă la nord de Lacul Vederoasa se suprapune subunității ce aparține Luncii Dunării ce poartă numele de Balta Borcei.

Altitudinile din interiorul sitului sunt cuprinse între 4 m și 193 m. Însă clasa predominantă de altitudine este cea cuprinsă între 95 și 134 m - 36.5 %, corespunzând reliefului de platouri dezvoltate pe roci calcaroase. Cu toate acestea, relieful de podiș este puternic fragmentat de Văile Baciului și Adâncata – Vederoasa. Astfel această zonă combină într-un mod armonios peisajele de câmpie cu cele de podiș, întrerupte de văi largi cu caracter de canion pe măsură ce crește apropierea de Dunăre. Clasa de altitudine cuprinsă între 45 și 95 m deține 30.8% din suprafața sitului în timp ce luncile și relieful de văi cu altitudine între 4 și 45 m are o extindere semnificativă, de 9.7%. Relieful de dealuri cu altitudini mai mari de 134 m are o extindere mai redusă.

În ansamblul regiunii, relieful este unul colinar și de podiș. Dezvoltat pe structură sedimentară mezo-neozoică, unde predomină calcarele, conglomeratele și depozitele loessoide, acest relief se caracterizează prin culmi alungite cu versanți în trepte, rezultați în urma unei erodări cu o evoluție diferențiată. Distribuția monoclinală a stradelor dar și structura rocilor ce compun aceste strate, au favorizat dezvoltarea reliefului structural, în special carstic și clasto-carstic, care formează habitate indispensabile. Interfluviile din cadrul Podișurilor Oltinei și Cobadinului au forma unor platouri netede, ușor ondulate ce au extindere de zeci de km. Astfel de exemple sunt interfluviile dintre Văile Baciului, Urluia și Valea Mare. Sub planul acestor interfluvii, se află relieful văilor, puternic influențat de structura și tectonica regiunii. În cadrul sitului predomină văile de tip canion săpate în în placa sarmatică sud-dobrogeană, denumite popular canarale. Un caracter deosebit îl conturează relieful din nordul ariei protejate, ce însoțește Fluviul Dunărea. Este vorba de asocieri de limane fluviale precum Vederoasa și Baciul însoțite de forme clasto-carstice cu dezvoltare mare, dominante fiind formele torențial-sufozionale datorită mării dezvoltări a păturii de loess.

Relieful fluvial se remarcă prin particularitatea regimului hidrologic cu scurgere temporară a râurilor din Dobrogea de Sud. Regimul precipitațiilor determină debite uriașe de tip viitura, într-un interval mic de timp, albiile fiind într-un proces continuu de modelare.

Principalele artere hidrografice care drenează suprafața ariei protejate au caracter temporar, apa infiltrându-se în masa de calcar. Cu toate acestea, ele se termină printr-un liman fluviatil la vărsarea în Dunăre acolo unde un aport ridicat de apă efilează din pânza freatică completând relieful de luncă pe nisipuri și soluri puternic gleizate.

Relieful structural din cadrul sitului este reprezentat de văile de tip canion sculptate în placa sarmatică care au din punct de vedere morfologic atât caractere antecedente cât și epigenetice. Pe lângă văile de tip canion, se remarcă depresiunile din lungul Dunării, în extremitatea nordică a ariei protejate care au favorizat formarea limanelor fluviatile.

Relieful petrografic s-a format pe structuri sedimentare și prezintă complexitate datorită genezei și evoluției variate. Relieful carstic are dezvoltare foarte mare dat fiind faptul că în această regiune grosimea stratului calcaros atinge 350 m. Formele exocarstice sunt frecvente în Podișul Cobadin. Este vorba de martori ruiniformi, văi carstice, lapiezuri și doline. Văile carstice prezintă patul perforat de avene care favorizează pierderea debitului de suprafață iar versanții sunt puternic erodați și prezintă grote și peșteri.

Relieful petrografic este completat de formele de sufoziune precum crovurile și depresiunile de tasare acolo unde grosimea stratului de loess permite astfel de procese. Pe pante mai ridicate cu substrat de loess predomina formele torențiale precum ravenele.

Procentul din aria protejată ocupat de o anumită clasă de pantă s-a obținut prin analiză GIS. Modelul altitudinal al terenului a fost reclasificat pentru a crește precizia datelor de altitudine. După aceasta modelul altitudinal a fost convertit în valori de expoziție a versanților cuprinse între 0 și 360°. Clasele de expoziție sunt prezentate în tabelul 3.

Fragmentarea reliefului este destul de accentuată chiar și pe interfluvii care au aspect vâlurit. În aceste condiții suprafețele cvasiorizontale ocupă doar 0.98% din suprafața sitului, fiind concentrate pe fundul văilor și în apropierea lacurilor de la Dunăre. Versanții însoriți cu expunere estică ocupă 15.69% din suprafață și favorizează habitatele de pajiști și pășuni. Cu toate acestea, cea mai mare parte a versanților însoriți au fost deja puternic modificați de cultura viței de vie.

Calcularea modelului de pantă s-a efectuat precând tot de la modelul numeric altitudinal al terenului. Șesurile din perimetrul limanelor flubiatile Vederoasa și Baciș prezintă cele mai mici valori de pantă din cadrul ariei protejate. Cu toate acestea, suprafața cu pante cuprinse între 0 și 7° este de 59.8%. Această valoare foarte mare se datorează extinderii intefluviilor care deși prezintă aspect valurit nu au pante foarte mari. Procentul din aria protejată ocupat de pante mai mari scade exponențial ajungând ca pante cu valori mai mari de 42° să nu ocupe nici 1% din suprafață.

Panta reliefului este un parametru morfologic important pentru formarea habitatelor umede, mai ales în această regiune unde substratul calcaros favorizează infiltrarea apei. În aceste condiții pe pantele mari drenajul natural al apei din precipitații nu permite formarea bălților însă la baza versanților calcaroși efilează pânză continuă de apă iar acolo unde panta este redusă se formează habitate favorabile speciilor de amfibieni.

Caracterizarea generală a unităților de relief

Situl se suprapune peste două mari unități de relief: Podișul Oltinei în partea nordică, și Podișul Cobadinului în partea sudică.

Harta unităților de relief, Harta expoziției versanților, Harta curbelor de nivel și Harta pantelor sunt prezentate în Anexa nr. 2 la Planul de management.

Caracterizarea geomorfologică și influența proceselor geomorfologice asupra speciilor și habitatelor

Procesele geomorfologice dominante în cadrul Podișului Oltinei sunt alunecările de teren dar și surpările depozitelor de loess. Alunecările de teren au un efect pozitiv pentru unele specii care preferă solul lipsit de vegetație pentru depunerea ouălor *Testudo graeca*. Surpările depozitelor de loess se datorează în special subminării malurilor de către râurile din aria protejată sau de către Dunăre. Cu toate acestea, eroziunea lineară modifică aspectul și funcționalitatea versanților ușor înclinați ai interfluviilor pe loess. Se formează ravene care generează la rândul lor surpări și mici alunecări de teren. Sufoziunea este un proces de amploare și generează hornuri și puțuri în timp ce tasarea crionivală generează crovuri care pot să adăpostească bălți temporare.

Multe dintre văile calcaroase care au scurgere temporară au caracterul de organisme torențiale generând cantități uriașe de sedimente în suspensie pe segmentele de râu care traversează strate cu friabilitate ridicată. Aceste sedimente transferate cu ajutorul viiturilor generează depozite de nisipuri în perimetrul lacurilor din nordul ariei protejate.

Degradarea calcarelor în urma stresului termic și a eroziunii generează un relief rezidual cu extindere însemnată în lungul văilor sau a fostelor văi. Aceste procese geomorfologice creează habitate indispensabile pentru speciile prioritare. Spre exemplu crevasele sunt folosite de unele specii în mod constant atât ca adăposturi pentru estivare atunci când perioadele cu temperaturi ridicate extreme se prelungesc dar și pentru hibernare. Peșterile sau grotle formate în stratele calcaroase de pe versanții văilor de tip canara sunt esențiale pentru speciile de lilieci.

Abraziunea lacustră acționează asupra malurilor din loess formând faleze cu înălțimi de până la 5-10 m. Aceste faleze de loess sunt preferate de speciile de păsări pentru cuibărit, oferindu-le protecție împotriva prădătorilor.

2.1.6 Hidrografie

Lista bazinelor hidrografice ierarhizată și ponderea lor în cadrul ariei naturale protejate

Tabel 2: Lista bazinelor hidrografice și ponderea lor în cadrul ariei protejate

Nr	Nume bazin	Cod bazin	Ordin bazin	Supraf. totală bazin -ha-	Supraf. bazin ANP -ha-	Pondere din ANP -%-
1	Dunărea	XIV_1	1	1597946.3	3616.3	11.48
2	Urluia	XIV_1.40	2	88860.1	14112.1	44.81
3	Valea Baciului	XIV_1.40.2	3	25891.7	8031	25.50
4	Valea Mare	XIV_1.39a	2	20494	1350.5	4.28

5	Valea Florilor	XIV_1.39a.4	3	2942.2	525.8	1.66
6	Corvin	XIV_1.39a.2	3	1664.5	420.3	1.33
7	Deleni	XIV_1.40.2.1	4	3563.4	632.2	2
8	Ceair	XIV_1.40.1	3	6741.5	2683.5	8.52
9	Cerchez	XIV_1.40.1.1	4	7159.5	120.3	0.38

Caracterizarea hidrografică și influența hidrografiei asupra speciilor și habitatelor

Descrierea interpretării hărții hidrografice din punct de vedere al influenței hidrografiei asupra speciilor și/sau habitatelor din cadrul ariei naturale protejate.

În jumătatea vestică a Podișului Dobrogea de Sud, rețeaua hidrografică de suprafață este tributară Dunării. În această regiune calcaroasă și cu climat destul de arid întâlnim pe lângă sistemul hidrografic permanent și văi seci sau cu scurgere temporară. O primă particularitate, întâlnită mai ales în Podișul Cobadin – Negru Vodă dar și în perimetrul Amzacea – Mereni, este prezența unui sistem hidrografic endoreic dar cu circulație subterană prin rețeaua carstică.

O primă particularitate a Dobrogei de Sud este bilanțul hidrologic caracterizat prin lipsa aproape totală a scurgerii fluviatile pe unele văi. Scurgerea se realizează cu o intensitate destul de mare în subteran.

Bazinele hidrografice din Dobrogea de Sud au în general formă alungită, densitatea rețelei hidrografice fiind în medie de 0.01 km/km². Regimul hidrologic al râurilor din perimetrul ariei protejate au un vârf al scurgerii primăvara la topirea zăpezii dar se înregistrează un al 2-lea vârf vara în timpul ploilor torențiale. Văile de tip canara sunt secate cea mai mare parte a anului și au debite reduse care se infiltrează rapid în patul albiei calcaroase. Cu toate acestea, în timpul ploilor torențiale au loc viituri de mari proporții în timpul verii. Unda de viitură poate atinge înălțimea de 2 m iar viteza de scurgere de 7 m/s. Deși pereții văilor sunt calcaroși, există situații când albia majoră este acoperită cu depozite argiloase și lutoase. Se formează deci, cantități mari de sedimente și nămol în timpul acestor viituri care sunt denumite popular *șeluri*. În aceste condiții, regimul hidrologic are capacitatea de a modela structura și distribuția habitatelor ripariene de la sezon la sezon.

Deși infiltrarea debitelor marilor artere hidrografice în masa de calcar reduce semnificativ habitatele umede din lungul văilor, la nivelul ariei protejate acest deficit este suplinit de marea extindere a loessului. Textura permeabilă a acestor roci creează numeroase bălți temporare iar acolo unde tasarea sub greutatea zăpezii produce crovuri, apa poate să persiste chiar și tot timpul anului.

Principalele artere hidrografice care drenează suprafața sitului sunt: Valea Urluia care are o lungime de 48 km și izvorăște pe teritoriul Bulgariei vărsându-se în limanul fluviatil Vederosa; Valea Baciului izvorăște în apropiere de localitatea Cobadin și are un singur afluent pe partea stângă, Valea Cogarcea. Către sud, spre granița cu Bulgaria, aria protejată este drenată de Valea Ceair cu afluenții Măgura și Cerchez. La rețeaua hidrografică din cadrul ariei protejate se adaugă lacurile din perimetrul Dunăreni – Rasova dar și cele două lacuri de pe cursul Râului

Urluia, Negrești și Plopeni. Lacul Vederoasa 6.08 km² și Lacul Baciul 3.4 km² sunt limane fluviatile care se înșiră în lungul Dunării, fac parte dintr-un ansamblu de limanuri fluviatile ce se extind în lungul Dunării atât în amonte cât și în aval - la gura de vărsare a tributariilor Dunării: Urluia respectiv Valea Baciului. În aceste două cazuri, cuveta lacustră este formată în depresiuni a căror structură geologică este formată din depozite de loess și calcar. Aceste limane fluviatile s-au format în urma oscilațiilor nivelului mării care a determinat procese ample de eroziune pe cursul râurilor favorizând depunerea de aluviuni la vărsarea în Dunăre, formarea de cordoane de sedimente și implicit închiderea cuvetei lacustre. Această genază este susținută de forma alungită a celor două lacuri, păstrând forma văii, pe direcție Nord-Sud în cazul Lacului Vederoasa și Nord Vest – Sud Est în cazul lacului Baciul. Malurile lacului capătă aspectul unor faleze modelate de abraziunea lacustră. Înălțimea acestor maluri poate ajunge până la 10-20 m în funcție de structura geologică, loess sau calcar. Aceste lacuri au fundul perfect plat și se alimentează atât din Dunăre cât și din râul tributar. Un caz mai special este Lacul Vederoasa care are un aport destul de însemnat de apă din izvoare. Acest aspect este explicat atât de structura geologică din bazinul hidrografic cât și de dimensiunea bazinului, cel mai mare din cadrul sitului. Structura geologică a favorizat infiltrarea apei din precipitații în acvifere. Dimensiunea acestor acvifere este proporțională cu suprafața bazinală astfel explicându-se linia de izvoare care efilează în perimetrul lacului Vederoasa. Conexiunea acestor lacuri cu apa Dunării influențează semnificativ caracterul bicarbonat al apei iar acolo unde aportul provine din izvoare se înregistrează valori mari ale ionilor de Ca și Mg.

Harta hidrografică este prezentată în Anexa nr. 2 la Planul de management.

2.1.7 Clima

Prin localizarea în partea sud-vestică a Dobrogei și în vecinătatea Mării Negre și a Dunării, situl se încadrează în climatul de dealuri joase cu influențe pontice.

Temperatura medie anuală este de 11° C. Temperatura medie lunară cea mai ridicată se înregistrează în luna iulie 22°C, iar cea mai scăzută este în luna ianuarie -10°C. Temperatura aerului prezintă variații mari în timpul zilei dar și în timpul anului. Poziționarea sitului în apropiere de Marea Neagră și de Dunăre conferă o amplitudine mai mică a variațiilor de temperatură, atât diurne, cât și sezonieră. Media amplitudinii temperaturii medii anuale este situată între 21 - 22°C.

Data trecerii temperaturii medii zilnice peste 0°C este, în general reprezentată de 1 – 11 februarie. Data trecerii temperaturii medii zilnice sub 0°C este, în general, situată între 21 decembrie și 1 ianuarie. Intervalul de temperaturi medii zilnice de peste 10°C este situat între 240 – 250 zile. Temperatura medie multianuală a lunii ianuarie este situată între -1 - 0°C.

Precipitațiile reprezintă un factor climatic determinant pentru structura și funcționalitatea habitatelor mai ales că zona Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa care poate fi considerată una din zonele cu cea mai redusă cantitate medie anuală de precipitații din țară, cu valori între 430 și 530 mm.

Harta temperaturilor medii multianuale și Harta precipitațiilor medii multianuale sunt prezentate în Anexa nr. 2 la Planul de management.

2.1.8 Soluri

În aria vizată au fost identificate trei mari clase de sol cu importanță deosebită în asigurarea protecției genetice a speciilor și a biodiversității în ansamblu Molisoluri, Soluri neevoluate, trunchiate sau desfundate și Soluri hidromorfe. Suprafața cea mai mare este ocupată de clasa Molisolurilor – 64.8%, reprezentată de cernoziomuri tipice. Următoarea clasă este cea a Solurilor neevoluate, trunchiate sau desfundate reprezentate prin erodisoluri și protosoluri aluviale 34.2%. Ultima clasă este clasa solurilor hidromorfe formate în principal din soluri gleice și lăcoviști – 0.9%.

Tabel 3: Tipuri de soluri în perimetrul sitului.

Descriere clasă	Descriere tip	Descriere gen	Descriere textură
MOLISOLURI	Cernoziomuri	Cernoziomuri si erodisoluri - pe versanți -	Lutoasa
MOLISOLURI	Cernoziomuri	Cernoziomuri tipice - in crovuri si padini -	Lutoasa
MOLISOLURI	Cernoziomuri	Cernoziomuri tipice, carbonatice - in crovuri si padini -	Lutoasa
MOLISOLURI	Cernoziomuri	Cernoziomuri tipice, carbonatice - inclusiv vermice -	Lutoasa
MOLISOLURI	Cernoziomuri	Cernoziomuri vermice, semicarbonatice	Lutoargiloasa
SOLURI NEEVOLUATE TRUNCHIATE SAU DESFUNDATE	Erodisoluri	Erodisoluri si/sau regosoluri	Lutoasa
SOLURI NEEVOLUATE TRUNCHIATE SAU DESFUNDATE	Litosoluri	Litosoluri si stancarie	Textura variata
SOLURI NEEVOLUATE TRUNCHIATE SAU DESFUNDATE	Regosoluri	Regosoluri si litosoluri	Textura variata
SOLURI NEEVOLUATE TRUNCHIATE SAU DESFUNDATE	Soluri aluviale	Soluri aluviale - inclusiv protosoluri aluviale -	Textura variata
MOLISOLURI	Soluri balane	Soluri balane vermice	Lutoasa

SOLURI HIDROMORFE	Soluri gleice	Soluri gleice, pe depozite fluviatele si fluvio-lacustre recente	Lutoasa
SOLURI HIDROMORFE	Lăcoviști	Lacovisti pe depozite fluviatele si fluvio- lacustre recente	Lutoasa

Harta solurilor este prezentată în Anexa nr. 2 la Planul de management.

2.1.9 Elemente de interes conservativ, de tip abiotic

În cadrul Rezervației Pădurea Dumbrăveni sunt incluse rezervațiile *Pereții calcaroși de la Petroșani* 8,70 ha, în com. Deleni și *Locul Fosilier Credința* 6 ha, în com. Cobadin compuse din depozite cretacice ce conține resturi fosile de amoniți, lamelibranhiate și echidne. Flora acestora este formată din plante rare, xerofile și calcifile. Aceste zone sunt impresionante prin aspect ca urmate a acțiunii agenților externi.

Pe teritoriul rezervației Lacul Vederosa, inclusă în cadrul SCI-lui se găsește *rezervația paleontologică Locul fosilier Aliman*, Monument al Naturii, a cărei valoare științifică pe plan național și internațional rezultă din succesiunea stratigrafică a cretacului inferior cu faciesul mediteranean sudic, tipic. În cadrul acestui sit se remarcă o faună fosilă extrem de bogată.

2.2 Mediul Biotic

2.2.1 Ecosisteme

Pe teritoriul sitului se întâlnesc câteva tipuri de ecosisteme majore, care reprezintă și o caracteristică a diversității ecologice a regiunii, la nivelul sitului se întâlnesc ecosisteme de stepă, ecosisteme de tip silvicol, păduri submediteraneene, ecosisteme de silvostepă și zone umede.

Habitatele terestre ale Dobrogei în special ale Dobrogei de sud se caracterizează printr-o slabă pondere a ecosistemelor naturale. Puternica dezvoltare a agriculturii a făcut ca mediul neantropizat să fie reprezentat doar de o fâșie îngustă de teren în lungul litoralului Mării Negre, de unele zone necultivate din zona de vest - zone situate de-a lungul Dunării și care adăpostesc specii vegetale și animale caracteristice fostei stepe dobrogene alături de specii care trăiesc în apropierea apei ca și câteva păduri situate în sudul și sud-vestul extrem al județului. Aceste păduri în mare măsură ocrotite de lege, adăpostesc o floră și o faună cu totul deosebită de cea din restul țării, aici întâlnindu-se o serie de specii de origine sudică-mediteraneană sau irano-pontocaspică.

O pondere deloc neglijabilă o au ecosistemele antropizate, cu precădere agroecosistemele ocupând suprafețe importante. Zonele care odinioară erau acoperite de asociații tipice de stepă au fost puternic transformate sub influența antropică în agroecosisteme. Cel mai puternic afectate sunt zonele de sud și centrală a Dobrogei, unde practic asociațiile naturale au fost înlocuite în cea mai mare parte. În prezent, doar în zone accidentate versanți, platouri pietroase, văi sau pe gorganele înconjurate de culturile agricole, mai pot fi întâlnite mici arii de vegetație stepică. Însă,

și aceste mici petece, care au fost încadrate de specialiști în categoria stepelor pontice, sunt alterate de o serie de plante introduse accidental de om. Pădurile au fost de asemenea afectate de intervenția omului. Zonele de silvostepă aproape că au dispărut, iar din vastele masive forestiere din sud-vestul Dobrogei nu au mai rămas decât pâlcuri izolate de mari suprafețe de terenuri agricole.

Ecosistemele de stepă. Definitorii pentru întreaga zonă de sud-est a țării sunt stepele, acest tip de asociații vegetale ocupa în trecut cea mai mare parte a Dobrogei. Caracterizate prin asociații dominate de plante ierboase și subarbuști și printr-o faună relativ săracă, dominată de insecte, aceste regiuni au fost intens antropizate și în prezent cea mai mare parte a fostelor stepe este ocupată de agroecosisteme. Suprafețe de stepe tipice, în adevăratul sens al cuvântului, se poate spune că nu s-au păstrat în Dobrogea. Resturi din fosta vegetație stepică, adesea puternic ruderalizată, găsim însă peste tot în zonele menționate anterior. Merită subliniat aici cazul particular al vegetației care s-a păstrat pe mormintele de tip gorgan din aceste zone; datorită pantei gorganelor, de regulă acestea nu au fost cultivate și în felul acesta mici petece din fosta vegetație de stepă se păstrează sub formă de insule izolate între culturile agricole.

Ecosistemele de stepă mai bine păstrate se întâlnesc acolo unde terenul accidentat a fost mai puțin propice agriculturii. Din această categorie, în Dobrogea se întâlnesc stepe instalate pe soluri loessoide și stepe instalate pe soluri pietroase. O categorie aparte o reprezintă silvostepele – veritabilă zonă de întrepătrundere a două tipuri diferite de ecosisteme, unde atât flora cât și fauna au trăsături distincte.

Stepele Dobrogei erau acoperite de o vegetație caracterizată prin mai multe tipuri de pajiști. În funcție de speciile dominante, aceste pajiști, aflate pe substrate de cele mai multe ori calcaroase, sunt vest pontice, ponto-balcanice, ponto-panonice, balcanice și daco-balcanice, în fiecare categorie intrând mai multe tipuri diferite, în funcție de speciile dominante.

Ecosisteme silvicole. Ecosistemele silvicole ocupă câteva corpuri de pădure, fiind localizate și foarte fragmentate la nivelul Pădurii Canarua Fetii, unde se păstrează relativ nealterate de intervenția omului.

Ecosistemele silvicole pot fi subîmpărțite în mai multe categorii, în funcție de caracteristicile ecologice ale speciilor dominante. Astfel, pădurile danubian vest-pontice sunt dominate de *Quercus pedunculiflora*, *Acer tataricum*, de *Quercus pedunculiflora*, *Tilia tomentosa*, *Viola jordanii*, de *Quercus pubescens*, *Galium dasypodum* – toate situate în zona de silvostepă, și de păduri dominate de *Quercus pubescens*, *Paeonia peregrina*, care formează păduri submediteraneene în sudul Dobrogei.

În zona de sud-vest a Dobrogei apar și păduri balcanice mixte cu *Quercus cerris* și *Lithospermum purpureocoeruleum*, care lipsesc în celelalte zone ale Dobrogei. Speciile dominante în ecosistemele silvicole sunt stejarul pufos *Quercus pubescens* și stejarul brumăriu *Quercus pedunculiflora* alături de care apar specii xeroterme ca *Acer tataricum*, *Ulmus minor*, *Pyrus pyraster*, *Pyrus elaeagrifolia*. Dintre arbuștii care formează adesea un strat bine dezvoltat, domină *Crataegus monogyna*, *Cornus mas*, *Cornus sanguinea*, *Euonymus europaea*, *Ligustrum vulgare*, *Sambucus nigra*, *Prunus mahaleb*. În teritoriile acoperite de păduri încheiate, stratul ierbos este format din specii de origine sud - europeană cum sunt *Paeonia peregrina*, *Lithospermum purpureo-coeruleum*, *Piptatherum virescens*, *Cynanchum vincetoxicum*, *Chrysanthemum corymbosum*, *Myrrhoides nodosa* și altele asemenea. În luminișurile formate prin defrișare și pe liziere apar însă numeroase specii de stepă *Agropyron intermedia*, *Centaurea*

orientalis, *Euphorbia steposa*, *Bromus inermis*, *Festuca rupicola*, *Galium verum*, *Salvia nutans*, și altele asemenea.

În pădurile formate predominant de stejar brumăriu *Quercus pedunculiflora*, în partea superioară a stratului arborilor se găsesc și exemplare rare de *Tilia tomentosa*, *Fraxinus oriariifolia*, *Ulmus minor* iar în partea inferioară se instalează *Acer campestre*, *Acer tataricum*, *alus sylvestris*, *Pyrus pyraister*. Stratul arbuștilor este dominat de corn *Cornus mas*, alături de care se întâlnesc și păducelul - *Crataegus monogyna*, socul *Sambucus nigra*, alunul *Corylus avellana*, *Cornus sanguinea*, *Euonymus europaea*. Stratul ierbos, variabil ca întindere, este format din *Paeonia peregrina*, *Asparagus verticillatus*, *Asparagus tenuifolius*, *Myrrhoides nodosa*, *Stachys sylvatica*, *Geranium robertianum*, *Viola hirta* și altele asemenea.

Fragmentar în zona de trecere de la stepă la pădure apar și pâlcuri de pădure formate predominant de stejar pufos - *Quercus pubescens*. Alături de stejarul pufos apar și alte specii cum sunt *Carpinus orientalis*, *Fraxinus ornus*, *Pyrus pyraister*. În stratul arbuștilor se găsește scumpia - *Cotinus coggygria*, specie cu o capacitate marcantă de înmulțire vegetativă prin lăstari, și care formează grupări compacte. În unele cazuri, scumpia poate acoperi complet solul, formând grupări monospecifice. În aceste pâlcuri de pădure apar și alte specii de arbuști - *Cornus mas*, *Ligustrum vulgare*, *Crataegus monogyna* și *Rosa canina*. Stratul ierbos este format din specii de origine sudică *Lithospermum purpureo-coeruleum*, *Galium dasypopdum*, *Chrysanthemum corymbosum* alături de care se găsesc specii caracteristice asociațiilor de stepă *Festuca valesiaca*, *Bromus inermis*, *Filipendula hexapetala*, *Allium paniculatum*, *Vicia angustifolia* și altele asemenea.

Ecosisteme ruderales. Pe lângă ecosistemele naturale prezentate anterior, în Dobrogea se întâlnesc și ecosisteme antropizate dominate de asociații ruderales, care uneori ocupă suprafețe întinse, în care apare și o faună caracteristică, reprezentată de specii rezistente la impactul antropic sau din specii asociate cu anumite plante gazdă.

Asociațiile de plante ruderales descrise din Dobrogea sunt dominate de specii ca *Cephalaria transsylvanica*, *Leonurus marubiastrum*, *Nepeta cataria*, *Marrubium vulgare* – asociație care se întâlnește în lungul șoselelor și al căilor ferate, cu diferite tipuri de scaieți, speciile dominante fiind *Onopordon acanthium*, *Carduus nutans*, *Centaurea calcitrapa* – asociație întâlnită pe islazuri, de *Agropyron repens*, *Arctium lappa*, *Artemisia annua*, *Ballota nigra* – terenuri lăsate în pârloagă, cu *Polygonum aviculare*, *Lolium perene*, *Sclerochloa dura*, *Plantago major* – în curți, pe cărări sau pe terenuri virane în mediul urban și rural - Skolka et al, 2004 - .

2.2.2 Habitate în baza cărora a fost declarată aria naturală protejată

Tipurile de habitate pentru care a fost declarată aria naturală protejată vor fi descrise din punctul de vedere al existenței acestora în aria naturală protejată și al caracteristicilor pe care acestea le au în general și în mod special în cadrul acesteia, după cum urmează:

A. Date Generale ale tipului de habitat: date care sunt general valabile pentru habitatul respectiv indiferent de locul unde acesta este întâlnit/semnalat

B. Date specifice ale tipului de habitat la nivelul ariei naturale protejate: date care sunt caracteristice ale tipului de habitat în cadrul ariei naturale protejate.

ROSCI0071 DUMBRĂVENI - VALEA URLUIA - LACUL VEDEROASA

40C0* Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice

A. Date generale ale tipului de habitat:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	40C0*
3.	Denumire habitat	TUFĂRIȘURI DE FOIOASE PONTO - SARMATICE - PONTO – SARMATIC DECIDUOUS THICKETS -
4.	Palaeartic Habitats - PalHab -	93.2 Ponto-Sarmatic wooded steppes 31.8B7 Ponto-Sarmatic deciduous thickets 31.8B71 Ponto-Sarmatic steppe bush 31.8B712 Ponto-Sarmatic <i>Caragana</i> steppe bush 31.8B72 Ponto-Sarmatic pre-steppe thorn thickets 31.8B722 Ponto-Sarmatic sea buckthorn 31.8B73 Ponto-Thracian sub-Mediterranean scrub 31.8B731 Western Pontic jasmine christ's thorn scrub 31.8B732 Thracian christ's thorn scrub
5.	Habitatele din România - HdR -	R3128 Tufărișuri balcanice de păliur - <i>Paliurus spina-christi</i> - R3129 Tufărișuri balcanice de iasmin - <i>Jasminum fruticans</i> - R3130 Tufărișuri ponto-panonice de vișinel - <i>Prunus fruticosa</i> - R3131 Tufărișuri ponto-panonice de migdal pitic - <i>Amygdalus nana</i> - R3132 Tufărișuri ponto-

		sarmatice de <i>Caragana frutex</i> R3133 Tufărișuri de cătină albă - <i>Hippophaë rhamnoides</i> -
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale - AV -	<i>Asphodelino luteae-Paliuretum</i> Sanda et Popescu 1999 - <i>Paliureto</i> - <i>Crataegetum</i> <i>monogynae</i> Cristureanu et Țeculescu - 1968 - 1970, <i>Paliuretum spinae-christi</i> - Borza 1931 - Dihoru - 1969 - 1970, <i>Asphodelinetum luteae</i> Dihoru 1970 - <i>Rhamno catharticae</i> - <i>Jasminetum fruticantis</i> - Mihai et al. 1964 - Mititelu et al. 1993 As. de <i>Caragana frutex</i> Dihoru et al. 1970 <i>Hippophaëtum rhamnoides</i> Borza 1931 - <i>Hippophaëtum</i> Issler 1924 - <i>Gymnospermio altaicae-</i> <i>Celtetum glabratae</i> Petrescu 2000-2001 <i>Prunetum tenellae</i> s.l. <i>Prunetum fruticosae</i> s. l.
8.	Tipuri de pădure - TP -	Nu e cazul.
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	Habitatul cuprinde tufărișuri cu frunze căzătoare, caracterizate de prezența speciilor ponto- sarmatice: <i>Caragana frutex</i> , <i>Paliurus spina-christi</i> , <i>Jasminum fruticans</i> , cu numeroase elemente floristice submediteraneene, pontice și balcanice, fitocenozele având un caracter termofil, xerofil și calcifil, situate la limita silvostepii și zonei nemorale. Habitatul cuprinde tufărișuri caducifoliolate ale zonei de stepă cu arbuști din regiunile pontică

		și sarmatică și ale teritoriilor adiacente din interiorul sau din afara zonei de limita estică a pădurilor de stejari cu <i>Potentilla alba</i> , din zona pădurilor stepice de stejari și arțar tătăresc <i>Acer tataricum</i> , și a pădurilor stepice subeuxinice, care fac parte din habitatul 91I0* Păduri stepice euro-siberiene cu <i>Quercus</i> spp. Habitatul include mai multe comunități vegetale cu specii endemice pentru Dobrogea, cum sunt asociațiile <i>Asphodelino luteae</i> - <i>Paliuretum</i> și <i>Rhamno catharticae</i> - <i>Jasminietum fruticantis</i> .
10.	Specii caracteristice	<i>Paliurus spina-christi</i> , <i>Jasminum fruticans</i> , <i>Caragana frutex</i> , <i>Asphodeline lutea</i> , <i>Prunus - Cerasus - mahaleb</i> , <i>Prunus tenella</i> , <i>Prunus fruticosa</i> , <i>Pyrus pyraster</i> , <i>Rhamnus cathartica</i> , <i>Rhamnus saxatilis</i> ssp. <i>tinctorius</i> , <i>Hippophaë rhamnoides</i> , <i>Cytisus nigricans</i> <i>Crataegus monogyna</i> , <i>Koeleria gracilis</i> , <i>Teucrium chamaedrys</i> , <i>Bromus inermis</i> , <i>Lithospermum purpurocaeruleum</i> , <i>Chrysopogon gryllus</i> , <i>Lychnis coronaria</i> , <i>Dianthus nardiformis</i> , <i>Genista sessilifolia</i> , <i>Orlaya grandiflora</i> .
11.	Arealul tipului de habitat	Întâlnit numai în România și Bulgaria
12.	Distribuția în Romania	Se regăsesc în zona de silvostepă și în mod secundar și cea nemorală, în Podișul Dobrogei de Nord, Podișul Dobrogei de Sud, Podișul Central Moldovenesc - Vaslui-Mânjesti, Tanacu, Crasna -

		Câmpia Moldovei - Iasi, Valea Lungă, Holboca - , Subcarpații Moldovei – Humulești, Podișul Sucevei - Câmpulung Moldovenesc, Depresiunea Rădăuți.
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național - ha -	<p>Nu există date exacte pentru suprafața totală națională.</p> <p>R3128 Tufărișuri balcanice de păliur <i>Paliurus spina-christi</i> suprafețe restrânse la 20 – 200 mp alternând cu vegetație forestieră și pajiști stepice, în total 10 ha.</p> <p>R3129 Tufărișuri balcanice de iasmin <i>Jasminum fruticans</i> suprafețe restrânse la 50 – 100 mp, fragmentar distribuită în zone de câmpie și podișuri joase, în total 10 ha.</p> <p>R3130 Tufărișuri ponto-panonice de vișinel - <i>Prunus fruticosa</i> suprafețe fragmentare 100 – 200 mp, în margini de pădure, culturi agricole, pajiști uscate, în total 10 ha.</p> <p>R3131 Tufărișuri ponto-panonice de migdal pitic - <i>Amygdalus nana</i> suprafețe restrânse la 100 – 300 mp, fragmentar între alte tufărișuri, în total 100 ha.</p> <p>R3132 Tufărișuri ponto-sarmatice de <i>Caragana frutex</i> - suprafețe extrem de reduse, în total 10 ha.</p> <p>R3133 Tufărișuri de cătină albă - <i>Hippophaë rhamnoides</i> - – 800 ha în Subcarpații de curbură, mai puțin în restul țării, în total 1000 ha.</p> <p>Total: 1000 ha</p>
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără

		măsurători prin eşantionare
15.	Fotografii	A se vedea Anexa nr. 4 la Planul de management – Fotografii habitate de interes comunitar.

B. Date specifice tipului de habitat la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informații/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	40C0* TUFĂRIȘURI DE FOIOASE PONTO - SARMATICE - PONTO – SARMATIC DECIDUOUS THICKETS -
3.	Distribuția tipului de habitat hartă-	-Harta distribuției tipului de habitat 40C0*.
4.	Distribuția tipului de habitat descriere-	-Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice se găsesc în următoarele zone din interiorul sitului: Șipote la sud și la est de sat, la sud-est de Zorile, în partea inferioară a Dealului cu Fluturi din interiorul Rezervației Pădurea Dumbrăveni, respectiv un fragment mic pe șleaul din vestul lacului Baciului. În afara sitului de importanță comunitară se găsesc tufărișuri în zonele Urluia pe trei faleze din estul satului, și la nord-vest de Hațeg.
5.	Statutul de prezență -spațial-	izolat
6.	Statutul de prezență management-	-naturală
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa: 539,13 ha, 3% din suprafața totală a sitului

		-
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat - raportată la suprafața națională -	54%
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie - Septembrie/2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor și din etajul montan până în cel alpin

A. Date generale ale tipului de habitat:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	6430
3.	Denumire habitat	COMUNITĂȚI DE LIZIERĂ CU IERBURI ÎNALTE HIGROFILE DE LA NIVELUL CÂMPIILOR, PÂNĂ LA CEL MONTAN ȘI ALPIN - HYDROPHILOUS TALL-HERB FRINGE COMMUNITIES OF PLAINS AND OF THE MONTANE TO APINE LEVELS -
4.	Palaeartic Habitats - PalHab -	37.7 Moist or wet tall-herb and fern fringes and meadows 37.716 Continental mixed riverine screens 37.8 Subalpine moist or wet tall-herb and fern stands 37.814 Carpathian tall herb communities 37.8141 Carpathian <i>Adenostyles</i> communities 37.81432 East Carpathian

		<p>monkshood communities</p> <p>37.8144 Carpathian butterbur communities</p> <p>37.81441 Carpathian white butterbur communities</p> <p>37.81442 Carpathian glabrous butterbur communities</p> <p>37.8221 Carpathian fescue tall grass communities</p> <p>37.88 Alpine dock communities</p>
5.	Habitatele din România - HdR -	<p>R3613 Pajiști sud-est carpatice de <i>Carduus kernerii</i>, <i>Festuca carpatica</i> și <i>Trisetum fuscum</i></p> <p>R3701 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Aconitum tauricum</i></p> <p>R3702 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Adenostyles alliaria</i> și <i>Doronicum austriacum</i></p> <p>R3703 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Cirsium waldsteinii</i> și <i>Heracleum sphondylium</i> ssp. <i>transilvanicum</i></p> <p>R3704 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Senecio subalpinus</i> și ștevia stânelor - <i>Rumex alpinus</i> -</p> <p>R3705 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Rumex obtusifolia</i> și <i>Urtica dioica</i></p> <p>R3706 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Petasites kablikianus</i></p> <p>R3707 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Telekia speciosa</i> și <i>Petasites hybridus</i></p> <p>R3708 Comunități daco-getice cu <i>Angelica sylvestris</i>, <i>Crepis paludosa</i> și <i>Scirpus sylvaticus</i></p>

		R3714 Comunități daco-getice cu <i>Filipendula ulmaria</i> , <i>Geranium palustre</i> și <i>Chaerophyllum hirsutum</i>
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale - AV -	<p><i>Aconitetum taurici</i> Borza 1934 ex Coldea 1990</p> <p><i>Adenostylo</i> - <i>Doronicetum austriaci</i> Horvat 1956 - <i>Adenostyletum alliariae banaticum</i> Borza 1946 -</p> <p><i>Cirsio waldsteinii</i> - <i>Heracleetum transsilvanici</i> Pawł. ex Walas 1949 - <i>Cardueto</i> - <i>Heracleetum palmati</i> Beldie 1967, <i>Heracleetum palmati</i> auct. rom. -</p> <p><i>Petasitetum kablikiani</i> Szafer et al. 1926 - <i>Petasitetum glabrati</i> Morariu 1943 -</p> <p><i>Telekio-Petasitetum hybridi</i> - Morariu 1967 - Resmeriță et Rațiu 1974 - <i>Petasitetum hybridi</i> auct. rom., <i>Aegopodio</i> - <i>Petasitetum hybridi</i> auct. rom., <i>Telekio-Petasitetum albae</i> Beldie 1967, <i>Petasitetum albae</i> Dihoru 1975, <i>Petasiteto</i> - <i>Telekietum speciosae</i> Morariu 1967 -</p> <p><i>Telekio</i> - <i>Filipenduletum</i> Coldea 1996</p> <p><i>Telekio speciosae</i> - <i>Aruncetum dioici</i> Oroian 1998</p> <p><i>Angelico</i> - <i>Cirsietum oleracei</i> Tüxen 1937</p> <p><i>Scirpetum sylvatici</i> Ralski 1931 em. Schwich 1944</p> <p><i>Filipendulo-Geranium palustris</i> Koch 1926</p> <p><i>Chaerophyllo hirsuti</i> -</p>

		<p><i>Filipenduletum</i> Niemann et al. 1973</p> <p><i>Lysimachio vulgaris</i> - <i>Filipenduletum</i> Bal.-Tul. 1978</p> <p><i>Chaerophylletum aromatici</i> Neuhäuslova-Novotna et al. 1969</p> <p><i>Arunco</i> - <i>Petasitetum albi</i> Br.-Bl. et Sutter 1977</p> <p><i>Convolvulo</i> - <i>Eupatorietum cannabini</i> Görs 1974</p> <p><i>Convolvulo</i> - <i>Epilobietum hirsuti</i> Hilbig et al. 1972</p> <p><i>Aegopodio</i> - <i>Anthriscetum nitidae</i> Kopecký 1974</p> <p><i>Angelico sylvetris</i> - <i>Cirsietum cani</i> Burescu 1998</p> <p><i>Cicerbitetum alpinae</i> Bolleter 1921 - <i>Adenostylo</i> - <i>Cicerbitetum</i> Br.-Bl. 1959 - .</p>
8.	Tipuri de pădure - TP -	Nu e cazul.
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	Acest tip de habitat întrunește comunități higrofile și nitrofile de ierburi înalte, de-a lungul cursurilor de apă și lizierelor forestiere, aparținând ordinilor <i>Glechometalia hederaceae</i> și <i>Convolvuletalia sepium</i> - <i>Senecion fluviatilis</i> , <i>Aegopodion podagrariae</i> , <i>Convolvulion sepium</i> , <i>Filipendulion</i> , și comunități de ierburi perene înalte higrofile din etajul montan până în cel alpin, aparținând clasei <i>Betulo-Adenostyletea</i> .
10.	Specii caracteristice	<i>Glechoma hederacea</i> , <i>Epilobium hirsutum</i> , <i>Senecio fluviatilis</i> , <i>Filipendula ulmaria</i> , <i>Angelica archangelica</i> , <i>Petasites hybridus</i> , <i>Cirsium oleraceum</i> , <i>Chaerophyllum hirsutum</i> , <i>Aegopodium</i>

		<i>podagraria, Alliaria petiolata, Geranium robertianum, Silene dioica, Lamium album, Lysimachia punctata, Lythrum salicaria, Crepis paludosa, Aconitum lycoctonum - Aconitum vulparia - , Aconitum napellus, Geranium sylvaticum, Trollius europaeus, Adenostyles alliariae, Cicerbita alpina, Digitalis grandiflora, Calamagrostis arundinacea, Cirsium helenioides.</i>
11.	Arealul tipului de habitat	Răspândit în toată Europa, din etajul nemoral până în cel alpin, de-a lungul cursurilor de ape.
12.	Distribuția în Romania	Maramureș, Munții Rodna, Bazinul Sucevei, Bazinul Jijiei, Bazinul Bistriței Aurii, Muntele Ceahlău, Munții Călimani, Bazinul Bahluiului, Valea Trotușului, Munții Hășmaș, Munții Gurghiului, Valea Nemțișorului, Subcarpații Neamtului, Bazinele Tarcăului și Neamțului, Munții Vrancei, Bazinul Tazlăului, Munții Harghita, Bazinul Râmnicului Sarat, Cheile Tișitei, Valea Siretului, Bazinul Sușița, Bazinul Milcovului, Munții Baraolt, Muntele Siriu, Munții Bucegi, Muntele Postăvaru, Munții Piatra Craiului, Munții Gârbovei, Munții Iezer-Păpușa, Munții Făgăraș, Bazinul superior și mijlociu al Oltului, Munții Cindrel, Munții Sebeșului, Munții Lotru, Bazinul Bistriței - de Vâlcea - , Munții Parâng, Munții Retezat, Munții Țarcu-Godeanu, Munții Semenic, Valea Mraconiei, Culoarul Timiș-Bega, Munții Plopișului, Munții Apuseni,

		Depresiunea Gheorgheni, Defileul Mureșului, Depresiunea Ciuc, Munții Baraolt, Podișul Târnavelor.
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național - ha -	Nu există date exacte pentru suprafața totală națională. R3613 Pajiști sud-est carpatice de <i>Carduus kernerii</i> , <i>Festuca carpatica</i> și <i>Trisetum fuscum</i> – suprafețe restrânse de prox. 100 ha. R3701 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Aconitum tauricum</i> – suprafețe restrânse, de ordinul 10 – 50 ha. R3702 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Adenostyles alliaria</i> și <i>Doronicum austriacum</i> - suprafețe restrânse, de ordinul 100 – 200 ha. R3703 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Cirsium waldsteinii</i> și <i>Heracleum sphondylium</i> ssp. <i>transilvanicum</i> suprafețe restrânse, de ordinul 10 – 100 ha. R3704 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Senecio subalpinus</i> și ștevia stânelor <i>Rumex alpinus</i> suprafețe mari, de ordinul 1000 – 5000 ha. R3705 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Rumex obtusifolia</i> și <i>Urtica dioica</i> – suprafețe mari în zoele montane în apropierea stânelor. R3706 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Petasites kablikianus</i> - suprafețe mari, de ordinul 1000

		<p>ha.</p> <p>R3707 Comunități sud-est carpatice de buruienișuri înalte cu <i>Telekia speciosa</i> și <i>Petasites hybridus</i> - suprafețe restrânse, de ordinul 100 – 500 ha.</p> <p>R3708 Comunități daco-getice cu <i>Angelica sylvestris</i>, <i>Crepis paludosa</i> și <i>Scirpus sylvaticus</i> - fâșii de lățimi variabile în văile umede și difuz luminate din etajele colinar și montan inferior.</p> <p>R3714 Comunități daco-getice cu <i>Filipendula ulmaria</i>, <i>Geranium palustre</i> și <i>Chaerophyllum hirsutum</i> – suprafețe de la 200–500 mp până la 4–5 ha în terenurile înmlăștinate.</p> <p>Total: aprox. 5000 – 10000 ha.</p>
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice tipului de habitat la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	6430 COMUNITĂȚI DE LIZIERĂ CU IERBURI ÎNALTE HIGROFILE DE LA NIVELUL CÂMPILOR, PÂNĂ LA CEL MONTAN ȘI ALPIN - HYDROPHILOUS TALL-HERB FRINGE COMMUNITIES OF PLAINS AND OF THE MONTANE TO APINE LEVELS -
3.	Distribuția tipului de habitat hartă-	-Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.

4.	Distribuția tipului de habitat descriere-	-Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.
5.	Statutul de prezență -spațial-	<p>Conform descrierilor din clasificările naționale de habitate și corespondențele dintre acestea și habitatele de interes comunitar, habitatul 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin cuprinde comunități preponderent din etajul colinar și montan inferior, edificate de-a lungul pâraielor și râurilor, ori în liziera galeriilor, dominate de <i>Petasites</i> sp., <i>Aconitum</i> sp., <i>Filipendula ulmaria</i>, și altele asemenea., comunități necaracteristice zonelor stepice. Literatura de specialitate nu semnalează nici una dintre fitocenozele încadrate în acest tip de habitat de interes comunitar din situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea urluia – Lacul Vederoasa. Situl conține însă ecosisteme acvatice cu suprafețe întinse - sub forma lacurilor cu origine de limane fluviatile - , a căror complex de habitate cuprinde și zone de mal temporar inundate/mlăștinoase cu zăvoaie și cu vegetație higrofilă - magnocaricete, buruienișuri, stufărișuri, și altele asemenea. - .</p> <p>Pe de altă parte comunitățile dominate de specii nitrofile de talie mare, din zonele umede în etajul silvostepii – prezente mai ales sub forma unor pâlcuri cu vegetație mezo-higrofilă - dominată de <i>Lysimachia</i></p>

		<i>vulgaris</i> , <i>Lythrum salicaria</i> , <i>Mentha</i> sp., și altele asemenea. - , intercalate în complexul de habitate a zăvoaielor cu specii de esență moale din lungul râurilor de câmpie nu sunt asociate unui tip de habitat de interes comunitar în corespondența națională, deși unele interpretări din țările vecine le cuprind în habitatul 6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin - fapt care se poate justifica prin importanța structurii diverse și mozaicate în persistența stării de conservare favorabilă a ecosistemelor pădurilor-galerii de luncă - .
6.	Statutul de prezență management-	-Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa: 179,71 ha - 1% din suprafața totală a sitului -
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat - raportată la suprafața națională -	1,8 – 3,6 %
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie - Septembrie/2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație de Magnopotamion sau Hydrocharition

A. Date generale ale tipului de habitat:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	3150
3.	Denumire habitat	LACURI EUTROFE NATURALE CU VEGETAȚIE DE <i>MAGNOPOTAMION</i> SAU <i>HYDROCHARITION</i> - NATURAL EUTROPHIC LAKES WITH <i>MAGNOPOTAMION</i> OR <i>HYDROCHARITION</i> -TYPE VEGETATION -
4.	Palaeartic Habitats - PalHab -	22.13. Permanent eutrophic lakes, ponds and pools 22.41. Free-floating vegetation of mesotrophic waterbodies 22.411 Duckweed covers 22.412 Frogbit rafts 22.413 Water soldier rafts 22.415 Salvinia covers 22.421 Large pondweed beds 22.35 Central Eurasian amphibious communities
5.	Habitatele din România - HdR -	R2202 Comunități danubiene cu <i>Lemna minor</i> , <i>L. trisulca</i> , <i>Spirodela polyrhiza</i> și <i>Wolffia arrhiza</i> R2203 Comunități danubiene cu <i>Salvinia natans</i> , <i>Marsilea quadrifolia</i> , <i>Azolla caroliniana</i> și <i>A. filiculoides</i> R2204 Comunități danubiene cu <i>Riccia fluitans</i> și <i>Ricciocarpus natans</i> R2205 Comunități danubiene cu <i>Hydrocharis morsus-ranae</i> , <i>Stratiotes aloides</i> și <i>Utricularia vulgaris</i> R2206 Comunități danubiene cu <i>Potamogeton perfoliatus</i> , <i>P.</i>

		<i>gramineus</i> , <i>P. lucens</i> , <i>Elodea canadensis</i> și <i>Najas marina</i>
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale - AV -	<p>All. <i>Lemnion minoris</i> Bolos et Masclans 1955: <i>Lemnetum gibbae</i> Miyawaki et Tx. 1960 <i>Marsileaetum quadrifoliae natantis</i> - P. Burescu 2003 <i>Lemnetum minoris</i> Soó1927 <i>Lemnetum trisulcae</i> Knapp et Staffers 1962 <i>Lemno-Spirodeletum</i> Koch 1954 <i>Spirodeletum polyrhizae</i> W. Koch 1954 <i>Ricciocarpetum natantis</i> - Segal 1963 - R. Tx. 1974 <i>Riccietum fluitantis</i> Slavnic 1956 em Tx. 1974 <i>Wolffietum arrhizae</i> Miyawaki et Tx. 1960 <i>Lemno-Salvinietum natantis</i> Miyawaki et J. Tx. 1960 <i>Spirodelo-Salvinietum natantis</i> Slavnic 1965 <i>Lemno-Azolletum carolinianae</i> Nedelcu 1967 All. <i>Utricularion vulgaris</i> Passarge 1964 <i>Lemno-Utricularietum vulgaris</i> Soó1928 <i>Spirodelo-Aldrovandetum</i> Borhidi et Komlódi 1959 All. <i>Hydrocharition</i> Rübél 1933 <i>Lemno-Hydrocharitetum morsus-ranae</i> - Oberd. 1957 - Pass. 1978 <i>Stratiotetum aloidis</i> Nowinski 1930</p>

		<p><i>Ceratophylletum demersi</i> Hild. 1956</p> <p>All. <i>Potamion lucentis</i> Rivas Martinez</p> <p><i>Potamogetonetum lucentis</i> Hueck 1931</p> <p><i>Potamogetonetum perfoliati</i> Koch 1926 en Passary 1964</p> <p><i>Potamogetoneto perfoliati-Ranunculetum circinati</i> Saner 1937</p> <p><i>Potamogetonetum nodosi</i> - Soó1960 - Segal 1964</p> <p><i>Potamo-Ceratophylletum submersi</i> I. Pop 1962</p> <p>All. <i>Potamion pussili</i> Vollmar en Hejny 1978</p> <p><i>Najadetum minoris</i> Ubriszy 1941</p> <p><i>Zannichellietum pedicellatae</i> Nordh 1954 em Pott 1992</p> <p><i>Potamogetonetum crispi</i> Soó 1927</p> <p><i>Potamogetonetum graminei</i> Koch 1926</p> <p><i>Potamogetonetum pectinati</i> Carstensen 1955</p>
8.	Tipuri de pădure - TP -	Nu e cazul.
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	<p>Este un habitat ce caracterizează bazinele cu ape eutrofice, lacuri, bălți, ghioluri, crovuri, brațe moarte, canale de irigație, canale de drenaj situate pe cursul inferior și mijlociu al celor mai multe râuri din țară, precum și în Delta Dunării. Dezvoltarea și evoluția habitatului cu ape eutrofice este strâns legată de evoluția în postglaciar a întregii rețele hidrografice din România, împreună cu Delta Dunării.</p> <p>Vegetația acvatică a acestor</p>

		<p>bazine este tristratificată, în sinuzia submersă veștează speciile unor hidrofite ca <i>Utricularia vulgaris</i>, <i>Utricularia australis</i>, <i>Ceratophyllum submersum</i>, <i>C. demersum</i>, <i>Potamogeton pectinatus</i>, <i>P. pusillus</i>, <i>P. crispus</i>, <i>Ranunculus circinatus</i>, <i>Najas minor</i>, <i>Zannichellia palustris</i> ssp. <i>pedicellata</i>. Stratul natant este ocupat de hidrofitele aparținând speciilor <i>Lemna minor</i>, <i>L. gibba</i>, <i>Marsilea quadrifolia</i>, <i>Spirodela polyrrhiza</i>, <i>Wolffia arrhiza</i>, <i>Trapa natans</i>, <i>Persicaria amphibia</i>, <i>Stratiotes aloides</i>, <i>Potamogeton lucens</i>, <i>P. nodosus</i>. Stratul plantelor emerse cuprinzând hidrofite ca <i>Alisma plantago-aquatica</i>, <i>Alisma lanceolatum</i>, <i>Butomus umbellatus</i>, <i>Sagittaria sagittifolia</i>, <i>Oenanthe aquatica</i>, <i>Mentha aquatica</i>, <i>Berula erecta</i>, <i>Veronica anagallis-aquatica</i>, <i>Sparganium erectum</i> ssp <i>neglectum</i>, <i>Sparganium natans</i> - <i>S. minimum</i> - , <i>Eleocharis palustris</i>, <i>Schoenoplectus lacustris</i>, <i>Typha angustifolia</i>.</p>
10.	Specii caracteristice	<p><i>Lemna minor</i>, <i>L. trisulca</i>, <i>Spirodela polyrrhiza</i>, <i>Riccia fluitans</i>, <i>Ricciocarpus natans</i>, <i>Marsilea quadrifolia</i>, <i>Stratiotes aloides</i>, <i>Ceratophyllum demersum</i>, <i>Potamogeton lucens</i>, <i>P. pectinatus</i>, <i>P. nodosus</i>, <i>P. crispus</i>, <i>Persicaria amphibia</i>, <i>Hydrocharis morsus-ranae</i>, <i>Lemna gibba</i>, <i>Wolffia arrhiza</i>, <i>Aldrovanda vesiculosa</i>, <i>Utricularia vulgaris</i>, <i>Potamogeton perfoliatus</i>, <i>P.</i></p>

		<i>gramineus</i> , <i>Ceratophyllum submersum</i> , <i>Salvinia natans</i> , <i>Najas marina</i> , <i>Zannichellia palustris</i> .
11.	Arealul tipului de habitat	Larg răspândit în apele stătătoare dulcicole din toată Europa.
12.	Distribuția în Romania	Ape stagnante - bălți, iazuri, brațe moarte ale râurilor - din zona de câmpie și Delta Dunării - R2202 Comunități danubiene cu <i>Lemna minor</i> , <i>L. trisulca</i> , <i>Spirodela polyrhiza</i> și <i>Wolffia arrhiza</i> - , ape puțin adânci, din Câmpia Munteniei, lunca și Delta Dunării, Câmpia vestică - Timiș – Bega, Criș - - R2203 Comunități danubiene cu <i>Salvinia natans</i> , <i>Marsilea quadrifolia</i> , <i>Azolla caroliniana</i> și <i>A. filiculoides</i> - , canalele obturate din Câmpia Munteniei - Comana, Mogoșoaia, Căldărușani - , cu ape stagnante, adesea reofile, puțin profunde, semiumbrite, cu temperatura medie anuală de 10,50 Co - R2204 Comunități danubiene cu <i>Riccia fluitans</i> și <i>Ricciocarpus natans</i> - , lunca și Delta Dunării, Banat - Lugoj, Timiș – Bega - , în ape și canale cu apă stătătoare sau foarte puțin curgătoare cu depuneri sau suspensii de material organic - R2205 Comunități danubiene cu <i>Hydrocharis morsus-ranae</i> , <i>Stratiotes aloides</i> și <i>Utricularia vulgaris</i> - , Crișana, Banat, Oltenia, Muntenia, Dobrogea, Delta Dunării, în ape permanente - R2206 Comunități danubiene cu <i>Potamogeton perfoliatus</i> , <i>P. gramineus</i> , <i>P. lucens</i> , <i>Elodea canadensis</i> și

		<i>Najas marina</i> - .
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național - ha -	Nu există date exacte pentru suprafața totală națională. R2202 Comunități danubiene cu <i>Lemna minor</i> , <i>L. trisulca</i> , <i>Spirodela polyrhiza</i> și <i>Wolffia arrhiza</i> : aprox. 2000 - 3000 ha R2206 Comunități danubiene cu <i>Potamogeton perfoliatus</i> , <i>P. gramineus</i> , <i>P. lucens</i> , <i>Elodea canadensis</i> și <i>Najas marina</i> : aprox. 50 - 100 ha
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare
15.	Fotografii	A se vedea Anexa nr. 4 la Planul de management – Fotografii habitate de interes comunitar.

B. Date specifice tipului de habitat la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	3150 LACURI EUTROFE NATURALE CU VEGETAȚIE DE <i>MAGNOPOTAMION</i> SAU <i>HYDROCHARITION</i> - NATURAL EUTROPHIC LAKES WITH <i>MAGNOPOTAMION</i> OR <i>HYDROCHARITION</i> -TYPE VEGETATION -
3.	Distribuția tipului de habitat hartă-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției tipului de habitat 3150.
4.	Distribuția tipului de habitat descriere-	În zona de margine a lacului Vederoasa, în dreptul localității Vlahii se găsesc comunități de <i>Hippurus vulgaris</i> , de o valoare

		conservativă ridicată. În capătul nordic, al lacului Baciului se găsesc comunități dominate de <i>Lemna</i> sp. Este important de menționat, că zonele centrale ale lacului Vederoasa, sunt zone potențiale pentru habitat, însă în timpul evaluării din sezonul 2014 nu a fost posibilă evaluarea acestor zone din cauza inaccesibilității. Se găsesc fragmente ale habitatului în canalele lacului Plopeni, în zona localității Plopeni.
5.	Statutul de prezență -spațial-	marginală
6.	Statutul de prezență management-	-naturală
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa: 898,5 ha - 5% din suprafața totală a sitului -
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat - raportată la suprafața națională -	Nu există suficiente date.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie - Septembrie/2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

91AA* Vegetație ponto-sarmatică cu stejar pufos

A. Date generale ale tipului de habitat:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară

2.	Codul unic al tipului de habitat	91AA*
3.	Denumire habitat	VEGETAȚIE PONTO – SARMATICĂ CU STEJAR PUFOS - EASTERN WHITE OAK WOODS -
4.	Palaeartic Habitats - PalHab -	41.7371 Thracian white oak – oriental hornbeam woods 41.7372 Moesian white oak woods 41.73723 Moesian <i>Paeonia peregrina</i> – white oak woods 41.73724 Moesian <i>Galium dasypodium</i> – white oak woods 41.73726 Moesian <i>Echinops</i> – white oak woods 41.76833 Dobrogean <i>Quercus pedunculiflora</i> – lime – oriental hornbeam forest
5.	Habitatele din România - HdR -	R4158 Păduri danubian-vest-pontice mixte de stejar brumăriu - <i>Quercus pedunculiflora</i> - , și tei argintiu - <i>Tilia tomentosa</i> - cu <i>Viola jordanii</i> R4161 Păduri-rariști vest-pontice de stejar pufos - <i>Quercus pubescens</i> - cu <i>Galium dasypodium</i> R4162 Păduri vest-pontice mixte de stejar pufos - <i>Quercus pubescens</i> - cu <i>Paeonia peregrina</i> R4163 Păduri-rariști balcanice de stejar pufos - <i>Quercus pubescens</i> - cu <i>Echinops banaticus</i>
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale - AV -	<i>Quercus pedunculiflorae</i> – <i>Tilietum tomentosae</i> Doniță

		<p>1970</p> <p><i>Galio dasypodi</i> – <i>Quercetum pubescentis</i> Doniță 1970</p> <p><i>Paeonio peregrinae</i> – <i>Carpinetum orientalis</i> Doniță 1970</p> <p><i>Echinopo banatici</i> – <i>Quercetum pubescentis</i> Boșcaiu et al. 1979</p> <p><i>Paeonio peregrinae</i> – <i>Quercetum pubescentis</i> - Sârbu 1978 - Sanda et Popescu 1999</p> <p><i>Ceraso mahaleb</i> – <i>Quercetum pubescentis</i> Jakucs et Fekete 1957</p> <p><i>Tilio tomentosae</i> – <i>Quercetum pedunculiflorae</i> Doniță 1968</p> <p><i>Lathyro collini</i> – <i>Quercetum pubescentis</i> Klika 1932</p>
8.	Tipuri de pădure - TP -	<p>8422 Amestec de gorun și stejar brumăriu din Dobrogea</p> <p>8223 Stejeret de stejar pufos pur din silvostepă dobrogeană cu sol superficial</p> <p>8212 Stejerete de stejar pufos pe sol profund din Dobrogea</p>
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	<p>Pădurile xeroterme de tip submediteranean din regiunile de silvostepă se dezvoltă pe loessuri și pe soluri pietroase, bazice, hidric deficitare în timpul verii, pe terenuri plane sau slab înclinate, între altitudinile de 100 - 200 m. Pădurile sunt dominate de stejar pufos - <i>Quercus pubescens</i> - , și de specii xerotermofile submediterane, formând enclave calde și masive forestiere insulare în arealul subcontinental de <i>Quercion frainetto</i> și <i>Carpinion illyricum</i>. Subtipuri regionale constituie pădurile tracice de stejar pufos -</p>

		<i>Quercus pubescens</i> - și cărpiniță - <i>Carpinus orientalis</i> - în sudul arealului habitatului, respectiv pădurile moesiace de stejar pufos - <i>Quercus pubescens</i> - în nordul arealului – incluzând sudul și sud-estul României.
10.	Specii caracteristice	<p>Stratul coronamentului: <i>Quercus pubescens</i>, <i>Quercus virgiliana</i>, <i>Quercus frainetto</i>, <i>Carpinus orientalis</i>, <i>Acer tataricum</i>, <i>Tilia tomentosa</i> - eventual <i>Quercus pedunculiflora</i>, <i>Carpinus betulus</i>, <i>Ulmus procera</i>, <i>Quercus dalechampii</i>, <i>Quercus polycarpa</i>.</p> <p>Stratul arbuștiv: <i>Fraxinus ornus</i>, <i>Cotinus coggygia</i>, <i>Cornus mas</i>, <i>Crataegus monogyna</i>, <i>Corylus avellana</i>, <i>Ligustrum vulgare</i>, <i>Prunus spinosa</i>, <i>Sorbus torminalis</i>, <i>Sorbus domestica</i>, <i>Syringa vulgaris</i>, <i>Euonymus verrucosus</i>.</p> <p>Stratul ierbos: <i>Paeonia peregrina</i>, <i>Lathyrus collinus</i>, <i>Galium dasypodium</i>, <i>Echinops banaticus</i>, <i>Viola jordanii</i>, <i>Arum orientale</i>, <i>Ornithogalum fimbriatum</i>, <i>Myrrhoides nodosa</i>, <i>Pulmonaria obscura</i>, <i>Asparagus tenuifolius</i>, <i>Bupleurum praealtum</i>, <i>Veratrum nigrum</i>, <i>Verbascum phoeniceum</i>, <i>Vincetoxicum hirundnaria</i>, <i>Bromus benekeni</i>, <i>Asparagus verticillatus</i>, <i>Piptatherum virescens</i>, <i>Vinca herbacea</i>, <i>Acanthus balcanicus</i>, <i>Carex hallerana</i>, <i>Dictamnus albus</i>, <i>Orchis simia</i>, <i>Achillea coarctata</i>.</p>
11.	Arealul tipului de habitat	Câmpiile bazinului Mării

		Negre, dealurile Turciei europene, nordul Câmpiei Tracice, sudul și sud-estul Bulgariei, partea centrală a Dealurilor Maritsa și Tundja, colinele de la poalele estice și nordice ale Munților Rodopi, sudul Munților Dinarici, lanțul muntos balcanic și al regiunilor învecinate - incluzând sudul-estul și sudul României.
12.	Distribuția în Romania	Județul Bacău - Dealul Perchiu-Onești, județul Galați - Dunele de nisip de la Hanul Conachi, Pădurea Breana-Roșcani, Pădurea Gârboavele, Pădurea Mogoș-Mâțele, Pădurea Pogănești-Suceveni, județul Vaslui - Pădurea Bădeana, Pădurea Seaca-Movileni, Canaralele Dunării, județul Giurgiu - Pădurea Comana, județul Constanța - Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederosa, Fântânița Murfatlar, Pădurea Eseschioi, Pădurea Hagieni-Cotul Văii, Pădurea și Valea Canarua Fetii-Iortmac, Recifii Jurasici Cheia, Munții Măcinului, județul Olt - Pădurea Călugărească, Pădurea Studinița, județul Iași - Pădurea Roșcani, județul Teleorman - Pădurea Troianu, Podișul Nord-Dobrogean.
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național - ha -	R4158 Păduri danubian-vest-pontice mixte de stejar brumăriu - <i>Quercus pedunculiflora</i> , și tei argintiu - <i>Tilia tomentosa</i> - cu <i>Viola jordanii</i> – suprafețe reduse de aprox. 3000 ha. R4161 Păduri-rariști vest-pontice de stejar pufos -

		<p><i>Quercus pubescens</i> - cu <i>Galium dasypodium</i> - suprafețe reduse de aprox. 8000 ha.</p> <p>R4162 Păduri vest-pontice mixte de stejar pufos - <i>Quercus pubescens</i> - cu <i>Paeonia peregrina</i> - suprafețe reduse de aprox. 6000 ha.</p> <p>R4163 Păduri-rariști balcanice de stejar pufos - <i>Quercus pubescens</i> - cu <i>Echinops banaticus</i> - suprafețe reduse de aprox. 1000 ha.</p> <p>Total: aprox. 18000 ha</p>
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice tipului de habitat la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	91AA* VEGETAȚIE PONTO – SARMATICĂ CU STEJAR PUFOS - EASTERN WHITE OAK WOODS -
3.	Distribuția tipului de habitat hartă-	-Harta distribuției tipului de habitat 91AA*.
4.	Distribuția tipului de habitat descriere-	-Habitatul este prezent în sit sub forma unor pâlcuri restrânse în partea superioară a falezelor calcaroase, pe platourile acestora, în zona Șipotele, și la sud de Rezervația Pădurea Dumbrăveni.
5.	Statutul de prezență -spațial-	izolat
6.	Statutul de prezență management-	-naturală
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță

		comunitară ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa: 4582,605 ha - 25,5% din suprafața totală a sitului -
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat - raportată la suprafața națională -	25 - 26%
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun

A. Date generale ale tipului de habitat:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	91M0
3.	Denumire habitat	PĂDURI BALCANO – PANONICE DE CER ȘI GORUN - PANNONIAN – BALCANIC TURKEY OAK – SESSILE OAK FORESTS -
4.	Palaeartic Habitats - PalHab -	41.76 Balkano – Anatolian thermophilous <i>Quercus</i> forests 41.76812 Moesio – Danubian oriental hornbeam – <i>Quercus</i> <i>cerris</i> forest 41.76814 Danubian – Balkanic <i>Festuca heterophylla</i> forest 41.76831 Dobrogean <i>Paeonia</i> – sessile oak forest 41.76832 Dobrogean sessile oak – lime – oriental hornbeam – ash forest 41.76834 Western – Pontic sessile oak – lime – oriental

		<p>hornbeam – <i>Galanthus</i> – forest</p> <p>41.769 Getic sub-continental thermophilous oak woods</p> <p>41.7691 Getic white cinquefoil – <i>Quercus cerris</i> forest</p> <p>41.7692 Getic early sedge <i>Quercus frainetto</i> forest</p> <p>41.7693 Getic crocus – <i>Quercus frainetto</i> – <i>Quercus cerris</i> forest</p> <p>41.7696 Pre-Carpathian <i>Quercus cerris</i> – <i>Quercus petraea</i> s. l. forests</p> <p>41.7697 Getic <i>Pulmonaria mollis</i> – <i>Quercus cerris</i> forest</p>
5.	Habitatele din România - HdR -	<p>R4132 Păduri panonic-balcanice de gorun <i>Quercus petraea</i> - și cer <i>Q. cerris</i> fag <i>Fagus sylvatica</i> - cu <i>Melittis melissophyllum</i></p> <p>R4133 Păduri balcanice de gorun <i>Quercus petraea</i> cu <i>Helleborus odorus</i></p> <p>R4134 Păduri vest-pontice de gorun <i>Quercus petraea</i> - cu <i>Mercurialis ovata</i></p> <p>R4136 Păduri vest-pontice mixte de gorun - <i>Quercus petraea</i> - , tei argintiu - <i>Tilia tomentosa</i> - și cărpiniță - <i>Carpinus orientalis</i> - cu <i>Nectaroscordum siculum</i></p> <p>R4137 Păduri vest-pontice mixte de gorun - <i>Quercus petraea</i> - și tei cu frunză mare - <i>Tilia platyphyllos</i> - cu <i>Galanthus plicatus</i></p> <p>R4140 Păduri daco-balcanice de gorun - <i>Quercus petraea</i> - , cer - <i>Q. cerris</i> - și tei argintiu - <i>Tilia tomentosa</i> - cu <i>Lychnis coronaria</i></p> <p>R4149 Păduri danubian-balcanice de cer - <i>Quercus</i></p>

		<p><i>cerris</i> - cu <i>Pulmonaria mollis</i></p> <p>R4150 Păduri danubian-balcanice de cer - <i>Quercus cerris</i> - cu <i>Festuca heterophylla</i></p> <p>R4151 Păduri balcanice mixte de cer - <i>Quercus cerris</i> - cu <i>Lithospermum purpureocoeruleum</i></p> <p>R4152 Păduri dacice de cer - <i>Quercus cerris</i> - și carpen - <i>Carpinus betulus</i> - cu <i>Digitalis grandiflora</i></p> <p>R4153 Păduri danubian-balcanice de cer - <i>Quercus cerris</i> - și gârniță - <i>Q. frainetto</i> - cu <i>Crocus flavus</i></p> <p>R4154 Păduri danubian-balcanice de gârniță - <i>Quercus frainetto</i> - cu <i>Festuca heterophylla</i></p> <p>R4155 Păduri danubian-balcanice de gârniță - <i>Quercus frainetto</i> - și cer - <i>Q. cerris</i> - cu <i>Carex praecox</i></p>
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale - AV -	<p><i>Quercetum petraeae</i> - <i>cerris</i> Soó - 1957 - 1969</p> <p><i>Aremonio-Quercetum petraeae</i> Hoborka 1980</p> <p><i>Fraxino orni</i> - <i>Quercetum dalechampii</i> Doniță 1970</p> <p><i>Orno</i> - <i>Quercetum praemoesiicum</i> Roman 1974</p> <p><i>Nectaroscordo</i> - <i>Tilietum tomentosae</i> Doniță 1970</p> <p><i>Galantho plicatae</i> - <i>Tilietum tomentosae</i> Doniță 1968</p> <p><i>Tilio argenteae</i> - <i>Quercetum petraeae-cerris</i> Soó 1957</p> <p><i>Quercetum petraeae</i> - <i>cerris</i> Soó - 1957 - 1969 <i>tilietosum</i></p>

		<p><i>tomentosae</i> Pop et Cristea 2000</p> <p><i>Quercetum cerris</i> Georgescu 1941</p> <p><i>Quercetum farnetto - cerris</i> Rudski 1944 <i>carpinetosum orientalis</i> Jov 1956</p> <p><i>Carpino - Quercetum cerris</i> Klika 1938 - Boşcaiu et al. 1969</p> <p>-</p> <p><i>Quercetum farnetto - cerris</i> Georgescu 1945 Rudski 1949</p> <p><i>Quercetum frainetto</i> Păun 1964</p>
8.	Tipuri de pădure - TP -	<p>5161 Gorunet normal cu cărpiniță</p> <p>5332 Goruneto-șleau dobrogean de productivitate inferioară</p> <p>7431 Amestec de stejar pedunculat, gorun, cer și gărniță</p> <p>7111 Ceret normal de dealuri</p> <p>7122 Ceret de depresiune</p> <p>7131 Ceret de silvostepă pe cernoziom degradat cu substrat de loess</p> <p>7211 Gârnițet de platou de productivitate superioară</p> <p>7215 Gârnițet de câmpie de productivitate inferioară</p> <p>7311 Cereto- gârnițet de dealuri</p> <p>7414 Amestec de gorun cu gărniță de productivitate superioară, Goruneto-ceret de productivitate mijlocie</p>
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	<p>Pădurile mixte de cer <i>Quercus cerris</i> și gorun <i>Quercus petraea</i>, eventual de gărniță <i>Quercus frainetto</i>, răspândite în etajul colinar 200-450-500-600 m pe diferite roci mai ales pe loess, dar și pe nisipuri, andezite, tufe, calcare, dolomite și conglomerate. Solul este independent de surplusul de apă</p>

		<p>provenit din fluctuațiile pânzei de apă freatică, și pădurile au un caracter subcontinental xero-termofil. În general comunitățile sunt edificate pe sol brun, mai rar pe soluri rendzine sau ranker, uneori pe un sol format din amestecul rocii dure cu roca mai moale de pe suprafață loess, argilă, uneori nisip, deseori pe pante puternic înclinate. Fizionomia actuală a comunităților este influențată de utilizarea anterioară, lucrările forestiere, pășunatul, lăstărirea, furajerea porcilor și activitatea vânatului. În majoritatea pădurilor tăierile au fost efectuate în câte 5-25-40 ani, iar regenerarea pădurilor se făcea prin lăstărire - care reprezintă și modul natural de regenerare.</p> <p>Subtipuri dobrogene a acestui tip de habitat de interes comunitar constituie pădurile vest-pontice mixte de gorun <i>Quercus petraea</i>, tei argintiu <i>Tilia tomentosa</i> și cărpiniță <i>Carpinus orientalis</i> cu <i>Nectaroscordum siculum</i> R4136, <i>Nectaroscordo Tilietum tomentosae</i> Doniță 1970 și pădurile vest-pontice mixte de gorun <i>Quercus petraea</i> și tei cu frunză mare <i>Tilia platyphyllos</i> cu <i>Galanthus plicatus</i> R4137, <i>Galantho plicatae</i> - <i>Tilietum tomentosae</i> Doniță 1968.</p> <p>Subtip local-regional pe Podișul Mehedinți constituie pădurile vest-pontice de gorun <i>Quercus petraea</i> - cu <i>Mercurialis ovata</i> R4134, Orno - <i>Quercetum praemoesicum</i> Roman 1974 în sens lat.</p>
--	--	---

10.	Specii caracteristice	<p>Stratul coronamentului: <i>Quercus cerris</i>, <i>Quercus petraea</i>, eventual <i>Quercus dalechampii</i>, <i>Quercus polycarpa</i>, <i>Quercus pedunculiflora</i>, <i>Quercus frainetto</i>, <i>Acer tataricum</i>, <i>Carpinus orientalis</i> eventual <i>Carpinus betulus</i>, <i>Fagus sylvatica</i>, <i>Fagus orientalis</i>, <i>Fagus taurica</i>.</p> <p>Stratul arbuștiv: <i>Fraxinus ornus</i>, <i>Crataegus monogyna</i>, <i>Crataegus pentagyna</i>, <i>Crataegus laevigata</i>, <i>Cornus mas</i>, <i>Cornus sanguinea</i>, <i>Ligustrum vulgare</i>.</p> <p>Stratul ierbos: <i>Melica uniflora</i>, <i>Festuca heterophylla</i>, <i>Carex praecox</i>, <i>Brachypodium sylvaticum</i>, <i>Pulmonaria mollis</i>, <i>Lychnis coronaria</i>, <i>Ruscus aculeatus</i>, <i>Potentilla micrantha</i>, <i>Melittis melissophyllum</i>, <i>Lithospermum purpureo-coeruleum</i>, <i>Tamus communis</i>, <i>Myrrhoides nodosa</i>, <i>Asparagus tenifolius</i>, <i>Helleborus odoratus</i>, <i>Arum orientale</i>, <i>Acanthus balcanicus</i>, <i>Galanthus plicatus</i>, <i>Galanthus graecus</i>, <i>Nectaroscordum siculum</i>, <i>Crocus flavus</i>.</p>
11.	Arealul tipului de habitat	Câmpia Panonică, zonele de câmpie și colinare din sudul, sud-vestul, sud-estul și vestul României, zonele colinare din nordul peninsulei Balcanice - Bulgaria, zonele colinare din Grecia continentală supra-mediteraneană, zonele colinare din Anatolia supra-mediteraneană.
12.	Distribuția în România	Banat, Crișana, Dobrogea, Oltenia - Câmpia Oraviței - ,

		<p>Podișul Lipovei, Defileul Mureșului, Câmpia Crișurilor, județul Satu Mare - Câmpia Careiului, Câmpia Ierului, zona râului Tur - , Podișul Someșan, Defileul Crișului Repede-Pădurea Craiului, județul Mehedinți - Podișul Mehedinți, Dealurile Cerâdnagilor-Strehaia , Munții Almăj, Munții Locvei, Munții Dognecei-Bocșa Română, masivul forestier din Dobrogea sud-vestică, Podișul Babadag, Podișul Nord-Dobrogean, Munții Măcinului, județul Constanța - Canaralele Dunării, Dumbrăveni, Valea Urluia, Lacul Vederosa, Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Pădurea Eseschioi-Lacul Bugeac, Pădurea Hagieni-Cotul Văii, Munții Plopișului, Hunedoara, Dealurile Clujului, Munții Aninei, Drocea-Munții Zarand, Peșteana-Jiu, Sloboda-Aiud, Munții Metaliferi, Câmpia Găvanu-Burdea, Câmpia Boian, Câmpia Romanăți, Podișul Bălăciței, județul Ilfov - Pădurile Pustnicu și Brănești, Pădurea Bolintin - , județul Giurgiu - Pădurea Comana, județul Teleorman - Pădurea Troianu - , județul Olt - Pădurea Saru, Pădurea Topana - , județul Dolj - Poiana Bujorului din Pădurea Plenița, Coridorul Jiului, Nordul Gorjului de Est, Nordul Gorjului de Vest, județul Gorj - Dealurile Jițului-Negromir, Cheile Nerei-Beușnița, Cazanele Dunării, Porțile de Fier, Munții Țarcu, Munții Godeanu, Munții Cernei, Munții Dubova, Cheile Minișului, județul Galați -</p>
--	--	---

		Pogănești-Suceveni, Pădurea din Bazinul Chinejii .
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național - ha -	<p>R4132 Păduri panonic-balcanice de gorun - <i>Quercus petraea</i> și cer <i>Q. cerris</i> fag <i>Fagus sylvatica</i> cu <i>Melittis melissophyllum</i> – aprox. 180 000 ha, din care 110 000 în vestul și 70 000 ha în sudul țării.</p> <p>R4133 Păduri balcanice de gorun <i>Quercus petraea</i> cu <i>Helleborus odoratus</i> – suprafețe reduse de câteva 1000 ha.</p> <p>R4134 Păduri vest-pontice de gorun <i>Quercus petraea</i> cu <i>Mercurialis ovata</i> – aprox. 10 000 ha.</p> <p>R4136 Păduri vest-pontice mixte de gorun <i>Quercus petraea</i>, tei argintiu <i>Tilia tomentosa</i> și cărpiniță <i>Carpinus orientalis</i> cu <i>Nectaroscordum siculum</i> – aprox. 6 000 ha.</p> <p>R4137 Păduri vest-pontice mixte de gorun <i>Quercus petraea</i> și tei cu frunză mare <i>Tilia platyphyllos</i> cu <i>Galanthus plicatus</i> – aprox. 1 500 ha.</p> <p>R4140 Păduri daco-balcanice de gorun <i>Quercus petraea</i>, cer <i>Q. cerris</i> și tei argintiu <i>Tilia tomentosa</i> cu <i>Lychnis coronaria</i> – aprox. 25 000 ha, din care 15 000 în vestul în sudul țării.</p> <p>R4149 Păduri danubian-balcanice de cer <i>Quercus cerris</i> cu <i>Pulmonaria mollis</i> – aprox. 21 000 ha, din care 15 000 ha în vestul și 6 000 ha în sudul țării.</p> <p>R4150 Păduri danubian-balcanice de cer <i>Quercus cerris</i> cu <i>Festuca heterophylla</i> –</p>

		<p>aprox. 45 000 ha, din care 30 000 în vestul și 15 000 în sudul țării.</p> <p>R4151 Păduri balcanice mixte de cer <i>Quercus cerris</i> cu <i>Lithospermum purpureocoeruleum</i> – aprox. 6 000 ha.</p> <p>R4152 Păduri dacice de cer <i>Quercus cerris</i> și carpen <i>Carpinus betulus</i> cu <i>Digitalis grandiflora</i> suprafețe reduse de câteva 1000 ha.</p> <p>R4153 Păduri danubian-balcanice de cer <i>Quercus cerris</i> și gârniță <i>Q. frainetto</i> cu <i>Crocus flavus</i> – aprox. 105 000 ha, din care 55 000 în sudul și 50 000 în vestul țării.</p> <p>R4154 Păduri danubian-balcanice de gârniță <i>Quercus frainetto</i> cu <i>Festuca heterophylla</i> – aprox. 27 000 ha.</p> <p>R4155 Păduri danubian-balcanice de gârniță <i>Quercus frainetto</i> și cer <i>Q. cerris</i> cu <i>Carex praecox</i> – aprox. 17 000 ha în sudul țării.</p> <p>Total: 445 500 – 450 000 ha</p>
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice tipului de habitat la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	91M0 PĂDURI BALCANO – PANONICE DE CER ȘI GORUN - PANNONIAN – BALCANIC TURKEY OAK –

		SESSILE OAK FORESTS -
3.	Distribuția tipului de habitat -hartă-	Harta distribuției tipului de habitat 91M0.
4.	Distribuția tipului de habitat descriere-	Habitatul este răspândit în sit, sub forma unor fragmente de diferite suprafețe, pe versanți domoli și platouri, din șleurile de lângă lacul Baciului, în pădurile din zonele Floriile – Adâncata, la sud-vest de Hațeg, la nord-est de Pădureni, și la sud de Șipotete.
5.	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândit
6.	Statutul de prezență management-	-degradat
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa: 880,58 ha 4,9% din suprafața totală a sitului
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat - raportată la suprafața națională -	0,19 - 0,20%
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

62C0 Stepe ponto-sarmatice*

A. Date generale ale tipului de habitat:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	62C0*

3.	Denumire habitat	STEPE PONTO – SARMATICE - PONTO – SARMATIC STEPPES -
4.	Palaeartic Habitats - PalHab -	34.92 Ponto – Sarmatic steppes 34.9211 Western Pontic <i>Stipa stenophylla</i> steppes 34.9213 Western Pontic feathergrass steppes 34.921 Western Pontic steppes 34.922 Sarmatic steppes 34.923 Eastern Pontic steppes
5.	Habitatele din România - HdR -	R3406 Pajiști daco-sarmatice de <i>Carex humilis</i> , <i>Stipa joannis</i> și <i>Brachypodium pinnatum</i> R3407 Pajiști ponto-panonice de <i>Stipa stenophylla</i> - <i>Stipa. tirsia</i> și <i>Danthonia - provincialis - alpina</i> R3409 Pajiști pontice de <i>Stipa lessingiana</i> , <i>Stipa pulcherrima</i> și <i>Stipa joannis</i> R3411 Pajiști daco-balcanice de <i>Chrysopogon gryllus</i> și <i>Festuca rupicola</i> R3414 Pajiști ponto-panonice de <i>Festuca valesiaca</i> R3415 Pajiști ponto-balcanice de <i>Bothriochloa ischaemum</i> și <i>Festuca valesiaca</i> R3416 Pajiști balcanice de <i>Festuca callieri</i> , <i>Sedum sartorianum</i> și <i>Thymus zygoides</i> R3417 Pajiști balcanice de <i>Thymus zygoides</i> și <i>Agropyron brandzae</i> R3418 Pajiști ponto-panonice de <i>Agropyron cristatum</i> și <i>Kochia prostrata</i> R3419 Pajiști vest-pontice de <i>Stipa ucranica</i> și <i>Stipa dasyphilla</i> R3420 Pajiști vest-pontice de

		<p><i>Poa bulbosa</i>, <i>Artemisia austriaca</i>, <i>Cynodon dactylon</i> și <i>Poa angustifolia</i></p> <p>R3421 Pajiști ponto-balcanice de <i>Artemisia lerchiana</i>, <i>Koeleria lobata</i> și <i>Agropyron brandzae</i></p>
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale - AV -	<p><i>Carici humilis</i> – <i>Stipetum joannis</i> Pop et Hodișan 1985</p> <p><i>Chrysopogono</i> – <i>Caricetum humilis</i> Zólyomi - 1950 - 1958</p> <p><i>Danthonio</i> – <i>Stipetum stenophyllae</i> Ghișa 1941</p> <p><i>Stipetum stenophyllae</i> Soó 1944</p> <p><i>Stipetum lessingiana</i> Soó - 1927 n. n. - 1947</p> <p><i>Stipetum pulcherrimae</i> Soó 1942</p> <p><i>Thymio pannonici</i> – <i>Chrysopogonetum grylli</i> Doniță et al. 1992</p> <p><i>Medicagini minimae</i> – <i>Festucetum valesiaca</i> Wagner 1941</p> <p><i>Bothriochloetum</i> -</p> <p><i>Andropogonetum - ischaemi</i> - Krist. 1937 - Pop 1977</p> <p><i>Festucetum callieri</i> Șerbănescu 1965 apud. Dihoru 1969</p> <p><i>Agropyro</i> – <i>Thymetum zygoidi</i> Dihoru - 1969 - 1970</p> <p><i>Agropyro</i> – <i>Kochietum prostratae</i> Zólyomi - 1957 - 1958</p> <p><i>Agropyretum pectiniforme</i> - Prodan 1939 - Dihoru 1970</p> <p><i>Astragalo ponticae</i> – <i>Stipetum ucranicae</i> - Dihoru 1969, 1970 - Sanda et Popescu 1999 - <i>Stipo ucranicae</i> – <i>Festucetum</i></p>

		<p><i>valesiaca</i> Dihoru 1970 - <i>Artemisio austriaca</i> <i>Poetum bulbosae</i> Pop 1970 <i>Cynodonto</i> – <i>Poetum angustifoliae</i> - Rapaics 1926 - Soó 1957 <i>Koelerio</i> – <i>Artemisietum lerchiana</i> Dihoru 1970 <i>Agropyro</i> – <i>Kochietum prostratae</i> Zólyomi - 1957 - 1958 <i>Agropyretum pectiniformis</i> - Prodan 1939 - Dihoru 1970 <i>Taraxaco serotini</i> – <i>Bothriochloetum iscaemi</i> - Burduja et al. 1956 - Sârbu et al. 1999 <i>Taraxaco serotini</i> – <i>Festucetum valesiaca</i> - Burduja et al. 1956, Răvăruț et al. 1956 - Sârbu et al. 1999 <i>Elytrigietum hispidi</i> - Dihoru 1970 - Popescu et Sanda 1988 <i>Thymo comosi</i> - <i>Caricetum humilis</i> - Zólyomi 1931 - Morariu et Danciu 1974</p>
8.	Tipuri de pădure - TP -	Nu e cazul.
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	<p>Pajiști stepice vest-pontice, cu caracter xero-termofil, continental, pe diferite expoziții ale dealurilor din regiunea de stepă și silvostepă, pe coaste uscate și erodate, între 50 – 650 m. Se dezvoltă pe soluri bălane de stepă, cernoziomuri, hidric deficitare în timpul verii, pe substrat de loessuri, sau calcare. Majoritatea acestor pajiști a rămas pe locuri greu accesibile pentru arat, și sunt folosite ca pășuni. Uneori se găsesc în asocieri cu tufărișuri caducifoliolate ponto-sarmatice și</p>

		<p>păduri est-europene de stejar pufos.</p> <p>Comunitățile xero-termofile și heliofile ale acestui habitat se încadrează în alianțele vegetale: <i>Festucion valesiaca</i>, <i>Stipion lessingiana</i>, <i>Artemisio – Kochion</i>, <i>Pimpinello – Thymion zygoidi</i>.</p>
10.	Specii caracteristice	<p><i>Stipa capillata</i>, <i>Stipa lessingiana</i>, <i>Stipa ucranica</i>, <i>Stipa pulcherrima</i>, <i>Stipa joannis</i>, <i>Koeleria lobata</i>, <i>Koeleria macrantha</i>, <i>Agropyron pectiniforme</i>, <i>Festuca valesiaca</i>, <i>Bothriochloa ischaemum</i>, <i>Poa angustifolia</i>, <i>Chrysopogon gryllus</i>, <i>Elymus hispidus</i>, <i>Bromus barcensis</i>, <i>Agropyron brandzae</i>, <i>Agropyron ponticum</i>, <i>Festuca callieri</i>, <i>Melica ciliata</i>, <i>Alyssum saxatile</i>, <i>Kochia prostrata</i>, <i>Vinca herbacea</i>, <i>Salvia nutans</i>, <i>Cephalaria uralensis</i>, <i>Teucrium polium</i>, <i>Iris pumila</i>, <i>Euphorbia dobrogensis</i>, <i>Crambe tataria</i>, <i>Thymus zygoides</i>, <i>Artemisia caucasiaca</i>, <i>Artemisia pedemontana</i>, <i>Artemisia lerchiana</i>, <i>Sedum hillebrandtii</i>, <i>Polytrichum piliferum</i>, <i>Dianthus nardiformis</i>, <i>Dianthus pseudarmeria</i>, <i>Satureja coerulea</i>, <i>Pimpinella tragium</i> subsp. <i>lithophila</i>, <i>Taraxacum serotinum</i>, <i>Achillea clypeolata</i>, <i>Astragalus ponticus</i>, <i>Ajuga laxmannii</i>, <i>Convolvulus cantabricus</i>, <i>Astragalus dasyanthus</i>, <i>Goniolimon besseranum</i>, <i>Echinops ritro</i> subsp. <i>ruthenicus</i>, <i>Sedum sartorianum</i> subsp. <i>hillebrandtii</i>.</p>

11.	Arealul tipului de habitat	Câmpiile, platourile și dealurile la vest de Marea Neagră și Nistru, bazinele Transilvaniei și Traciei de nord, regiunea cursului inferior al Dunării, până la limita sudică a Platoului Podolic, Platoul Rus Central, Platoul Volgăi, Orenburg și Bașchiria.
12.	Distribuția în Romania	Județul Vaslui Coasta Rupturile-Tanacu, Fânașurile de la Glodeni-Negrești, Movila lui Burcel-Miclești, Dealul Perchiu-Onești, Fânașele Bârca-Iași, județul Suceava - Fânașele Frumoasa-Moara, Fânașele seculare Ponoare-Bosanci, județul Galați - Pădurea Breana-Roșcani, județul Iași - Pădurea Roșcani, Pădurea și pajiștile de la Mârzești-Iași, Rezervația Valea lui David-Iași, județul Constanța - Canaralele Dunării, Dealul Alah Bair-Băltăgești, Dealurile Agighiolului, Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederosa, Pădurea Eseschioi-Lacul Bugeac, Pădurea Hagieni-Cotul Văii, Pădurea și Valea Canarua Fetii-Iortmac, Recifii Jurasici Cheia, Dealul Istrița-Buzău, Delta Dunării, județul Tulcea - Dealul Deniz Tepe, Podișul Nord-Dobrogean, Munții Măcinului, extrazonal pe suprafețe mici pe Podișul Târnavelor.
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național - ha -	R3406 Pajiști daco-sarmatice de <i>Carex humilis</i> , <i>Stipa joannis</i> și <i>Brachypodium pinnatum</i> – suprafețe restrânse de 5 – 10 ha. R3407 Pajiști ponto-panonice de <i>Stipa stenophylla</i> - <i>Stipa. tirsă</i> și <i>Danthonia - provincialis</i>

		<p>- <i>alpina</i> suprafețe de aprox. 200 – 300 ha.</p> <p>R3409 Pajiști pontice de <i>Stipa lessingiana</i>, <i>Stipa pulcherrima</i> și <i>Stipa joannis</i> suprafețe reduse de la câteva 100 de mp până la 2–3 ha, în total aprox. 50–60 ha în Transilvania, în celelalte regiuni fragmente de fitocenoză în cadrul altor tipuri de vegetație stepică.</p> <p>R3411 Pajiști daco-balcanice de <i>Chrysopogon gryllus</i> și <i>Festuca rupicola</i> – suprafețe reduse de aprox. 350 ha în toată țara.</p> <p>R3414 Pajiști ponto-panonice de <i>Festuca valesiaca</i> – peste 150000 ha.</p> <p>R3415 Pajiști ponto-balcanice de <i>Bothriochloa ischaemum</i> și <i>Festuca valesiaca</i> – aprox. 15000-20000 ha.</p> <p>R3416 Pajiști balcanice de <i>Festuca callieri</i>, <i>Sedum sartorianum</i> și <i>Thymus zygoides</i> – aprox. 150-200 ha.</p> <p>R3417 Pajiști balcanice de <i>Thymus zygoides</i> și <i>Agropyron brandzae</i> – aprox. 50-100 ha.</p> <p>R3418 Pajiști ponto-panonice de <i>Agropyron cristatum</i> și <i>Kochia prostrata</i> – aprox. 100-120 ha.</p> <p>R3419 Pajiști vest-pontice de <i>Stipa ucranica</i> și <i>Stipa dasyphylla</i> – suprafețe de aprox. 5 – 10 ha.</p> <p>R3420 Pajiști vest-pontice de <i>Poa bulbosa</i>, <i>Artemisia austriaca</i>, <i>Cynodon dactylon</i> și <i>Poa angustifolia</i> - islazuri de 500–600 ha.</p> <p>R3421 Pajiști ponto-balcanice de <i>Artemisia lerchiana</i>,</p>
--	--	---

		<i>Koeleria lobata</i> și <i>Agropyron brandzae</i> – suprafețe restrânse de 4 – 5 ha. Total: 1635 - 1800 ha
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice tipului de habitat la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	62C0* STEPE PONTO – SARMATICE - PONTO – SARMATIC STEPPES -
3.	Distribuția tipului de habitat hartă-	-A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției tipului de habitat 62C0*.
4.	Distribuția tipului de habitat descriere-	-Habitatul este răspândit sub forma unor pâlcuri intercalate în pădurile termofile din vestul lacului Baciului, și din interiorul Rezervației Pădurea Dumbrăveni. De asemenea se găsesc stepe petrofile pe grohotișurile și falezele calcaroase din nord-estul localității Adâncata, din sudul Rezervației Pădurea Dumbrăveni, precum și din zona Șipotele.
5.	Statutul de prezență -spațial-	izolat
6.	Statutul de prezență management-	-naturală
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa: 5391,3 ha -

		30% din suprafața totală a sitului - . Suprafața națională estimată a habitatului este de 1635 – 1800 ha, o valoare mult mai mică decât suprafața habitatului din sit indicat de Formularul Standard al sitului, fapt care sugerează o eroare în Formularul Standard.
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat - raportată la suprafața națională -	4,7 – 5,2% Această valoare a fost calculată din suprafața reală a habitatului din cadrul sitului, evaluată în sezonul de teren din 2014, care este de aproximativ 83,95 ha.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

91F0 Păduri ripariene mixte cu Quercus robur, Ulmus laevis, Fraxinus excelsor sau Fraxinus angustifolia, din lungul marilor râuri - Ulmenion minoris -

A. Date generale ale tipului de habitat:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	91F0
3.	Denumire habitat	PĂDURI RIPARIENE MIXTE CU <i>QUERCUS ROBUR</i> , <i>ULMUS LAEVIS</i> ȘI <i>ULMUS MINOR</i> , <i>FRAXINUS EXCELSIOR</i> SAU <i>FRAXINUS ANGUSTIFOLIA</i> , DIN LUNGUL MARILOR RÂURI - <i>ULMENION MINORIS</i> - - RIPARIAN MIXED FORESTS OF <i>QUERCUS ROBUR</i> ,

		<i>ULMUS LAEVIS</i> AND <i>ULMUS MINOR</i> , <i>FRAXINUS EXCELSIOR</i> OR <i>FRAXINUS ANGUSTIFOLIA</i> , ALONG THE GREAT RIVERS - <i>ULMENION MINORIS</i> - -
4.	Palaeartic Habitats - PalHab -	44.4 Mixed <i>Quercus</i> – <i>Ulmus</i> – <i>Fraxinus</i> woodland of great rivers 44.434 Getic oak elm – ash forest 44.6613 Western Pontic <i>Fraxinus pallisae</i> woods 44.6621 Danube Delta <i>Periploca</i> – poplar – oak – ash galleries 44.6623 Danube Delta <i>Periploca</i> – poplar – oak – ash – alder galleries
5.	Habitatele din România - HdR -	R4404 Păduri danubian-panonice mixte cu stejar pedunculat - <i>Quercus robur</i> - , frasini - <i>Fraxinus</i> sp. - și ulmi - <i>Ulmus</i> sp. - cu <i>Festuca gigantea</i> R4409 Păduri danubiene de stejar pedunculat - <i>Quercus robur</i> - și brumăriu - <i>Quercus pedunculiflora</i> - cu <i>Fraxinus pallisae</i> R4410 Păduri danubiene deltaice mixte de stejari - <i>Quercus</i> sp. - și frasini - <i>Fraxinus</i> sp. - cu <i>Galium rubioides</i> R4411 Păduri danubiene deltaice mixte de stejari - <i>Quercus</i> sp., frasini - <i>Fraxinus</i> sp. - și anin negru - <i>Alnus glutinosa</i> - cu <i>Galium rubioides</i>
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale - AV -	<i>Fraxino danubialis</i> - <i>Ulmelum</i> Sanda et Popescu 1999

		<p><i>Quercetum robori pedunculiflorae</i> Simon 1960 - <i>Fraxino angustifoliae</i> - <i>Quercetum pedunculiflorae</i> Chifu et al. - 1998 - 2004, <i>Fraxino pallisae</i> - <i>Quercetum pedunculiflorae</i> - Popescu et al. 1979 - Oprea 1997, <i>Fraxinetum pallisae</i> - Simon 1960 - Krausch 1965, <i>Asparago pseudoscaberi</i> - <i>Quercetum pedunculiflorae</i> Popescu et al. 1997 <i>fraxinetosum pallisiae</i> - Krausch 1965 - Sanda et Popescu 1992, <i>Ulmeto minoris</i> - <i>Fraxinetum pallisae</i> Borza ex Sanda 1970 -</p> <p><i>Fraxinetum pallisae</i> - Simon 1960 - Krausch 1965 - <i>Ulmeto minoris</i> - <i>Fraxinetum pallisae</i> Borza ex Sanda 1970, <i>Quercetum robori pedunculiflorae</i> Simon 1960, <i>Fraxino angustifoliae</i> - <i>Quercetum pedunculiflorae</i> Chifu et al. - 1998 - 2004, <i>Fraxino pallisae</i> - <i>Quercetum pedunculiflorae</i> - Popescu et al. 1979 - Oprea 1997, <i>Asparago pseudoscaberi</i> - <i>Quercetum pedunculiflorae</i> Popescu et al. 1997 <i>fraxinetosum pallisiae</i> - Krausch 1965 - Sanda et Popescu 1992</p>
8.	Tipuri de pădure - TP -	<p>6312 Șleao-plopiș de luncă din regiunea deluroasă</p> <p>6342 Șleao-plopiș de hasmac de productivitate mijlocie</p> <p>6344 Rariște de stejar și frasin din hasmace mici</p>
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	Pădurile de luncă formate din specii cu lemn de esență tare sunt răspândite în luncile râurilor mari, în albia majoră a acestora. Aceste păduri se

		<p>instalează pe terenuri plane, supuse inundațiilor regulate - inundații propriu-zise în timpul primăverii, sau inundații provocate de ridicarea periodică regulată a nivelului freatic - , pe depozite aluviale recente - lutoase, argiloase, pietroase, nisipoase, astfel pe soluri aluvionale - aluviosoluri, cambosoluri, psamosoluri - umede și eutrofice. Pădurile de luncă din specii de esență tare de multe ori formează mozaic cu galeriile formate din specii de esență moale, astfel apar în conjuncție cu zăvoaiele de salcie și plop, respectiv cu păduri de anin și frasin, până la altitudinea de aproximativ 150 m.</p> <p>Subtipuri locale-regionale în Delta Dunării pe insulele Letea și Caraorman constituie pădurile danubiene deltaice mixte de stejari <i>Quercus</i> sp. și frasini <i>Fraxinus</i> sp. cu <i>Galium rubioides</i> - R4410 și pădurile danubiene deltaice mixte de stejari <i>Quercus</i> sp., frasini - <i>Fraxinus</i> sp. și anin negru <i>Alnus glutinosa</i> - cu <i>Galium rubioides</i> - R4411 - <i>Fraxintum pallisae</i> - Simon 1960 - Krausch 1965</p>
10.	Specii caracteristice	<p>Stratul coronamentului: <i>Quercus robur</i> eventual <i>Quercus pedunculiflora</i>, <i>Fraxinus angustifolia</i>, <i>Fraxinus excelsior</i>, <i>Fraxinus pallisae</i>, <i>Ulmus laevis</i>, <i>Ulmus minor</i> - eventual <i>Alnus glutinosa</i>, <i>Populus alba</i>, <i>Populus nigra</i>, <i>Acer campetris</i> eventual <i>Acer tataricum</i>, <i>Tilia cordata</i>, <i>Tilia</i></p>

		<p><i>tomentosa</i>.</p> <p>Stratul arbuștiv: <i>Cornus sanguinea</i>, <i>Sambucus nigra</i> - , <i>Frangula alnus</i>, <i>Corylus avellana</i>, <i>Crataegus monogyna</i> , <i>Euonymus europaeus</i>, <i>Euonymus verrucosus</i>, <i>Rhamnus cathartica</i>, <i>Ligustrum vulgare</i>.</p> <p>Stratul ierbos: <i>Festuca gigantea</i>, <i>Galium rubioides</i>, <i>Salvia glutinosa</i>, <i>Aegopodium podagraria</i>, <i>Heracleum sphondylium</i>, <i>Convallaria majalis</i>, <i>Physalis alkekengi</i>, <i>Solanum dulcamara</i>, <i>Eupatorium cannabinum</i>, <i>Symphytum officinale</i>, <i>Calystegia sepium</i>, <i>Cucubalus baccifer</i>, <i>Scutellaria galericulata</i>, <i>Iris pseudacorus</i>, <i>Vitis sylvestris</i>, <i>Clematis vitalba</i>, <i>Humulus lupulus</i>, <i>Periploca graeca</i>, <i>Hedera helix</i>.</p>
11.	Arealul tipului de habitat	Cursurile inferioare ale râurilor mari din Europa: Rhone, Loire, Rhine, Dunăre, Elba, Weser, Odera, Vistula.
12.	Distribuția în România	Luncile Dunării și a principalelor râuri - Mureș, Siret, Prut, Jiu, Olt, Argeș, Dâmbovița, Timiș, Someș, Crișuri, Milcov, Tur, Bârlad, Ialomița, Vaslui, Prahova, Balta Mică a Brăilei, insulele Letea și Caraorman din Delta Dunării.
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național - ha -	R4404 Păduri danubian-panonice mixte cu stejar pedunculat <i>Quercus robur</i> , frasinii <i>Fraxinus</i> sp. și ulmi <i>Ulmus</i> sp. cu <i>Festuca gigantea</i> R4409 Păduri danubiene de stejar pedunculat - <i>Quercus robur</i> - și brumăriu - <i>Quercus</i>

		<p><i>pedunculiflora</i> cu <i>Fraxinus pallisae</i> – aprox. 40 000 ha, din care 24 000 în sud, 8 000 ha în est și 8 000 ha în vestul țării.</p> <p>R4410 Păduri danubiene deltaice mixte de stejari <i>Quercus</i> sp. și frasini - <i>Fraxinus</i> sp. cu <i>Galium rubioides</i> – aprox. 1 600 ha.</p> <p>R4411 Păduri danubiene deltaice mixte de stejari <i>Quercus</i> sp., frasini <i>Fraxinus</i> sp. și anin negru <i>Alnus glutinosa</i> cu <i>Galium rubioides</i> – aprox. 250 ha.</p> <p>Total: 42 850 – 44 000 ha</p>
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.
15.	Fotografii	-

B. Date specifice tipului de habitat la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	91F0 PĂDURI RIPARIENE MIXTE CU <i>QUERCUS ROBUR</i> , <i>ULMUS LAEVIS</i> ȘI <i>ULMUS MINOR</i> , <i>FRAXINUS EXCELSIOR</i> SAU <i>FRAXINUS ANGUSTIFOLIA</i> , DIN LUNGUL MARILOR RÂURI - <i>ULMENION MINORIS</i> - RIPARIAN MIXED FORESTS OF <i>QUERCUS ROBUR</i> , <i>ULMUS LAEVIS</i> AND <i>ULMUS MINOR</i> , <i>FRAXINUS EXCELSIOR</i> OR <i>FRAXINUS ANGUSTIFOLIA</i> , ALONG THE GREAT RIVERS - <i>ULMENION MINORIS</i>

3.	Distribuția tipului de habitat hartă-	-Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.
4.	Distribuția tipului de habitat descriere-	-Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.
5.	Statutul de prezență -spațial-	Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.
6.	Statutul de prezență management-	-Habitatul nu s-a găsit în timpul evaluării pe teren din sezonul 2014.
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa: 17,97 ha - 0,1% din suprafața totală a sitului
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat - raportată la suprafața națională -	0,040 - 0,042%
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

91I0* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu *Quercus spp.*

A. Date generale ale tipului de habitat:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	91I0*
3.	Denumire habitat	VEGETAȚIE DE SILVOSTEPĂ EURO-SIBERIANĂ CU <i>QUERCUS SPP.</i> - EURO –

		SIBERIAN STEPPIC WOODS WITH <i>QUERCUS</i> SPP. -
4.	Palaeartic Habitats - PalHab -	<p>41.7A Euro-siberian steppe oak woods</p> <p>41.7A153 Getic – pre – Carpathian <i>Corylus colurna</i> – sessile oak forest</p> <p>41.7A221 Pontic <i>Acer tataricum</i> – <i>Quercus pedunculiflora</i> steppe woods</p> <p>41.7A223 Pontic <i>Acer tataricum</i> – <i>Quercus pedunculiflora</i> – <i>Quercus cerris</i> steppe woods</p> <p>41.7A224 Sarmatic <i>Acer tataricum</i> – <i>Quercus robur</i> steppe woods</p> <p>41.7A225 Sarmatic <i>Acer tataricum</i> – <i>Quercus robur</i> – <i>Quercus petraea</i> steppe woods</p> <p>41.7A228 Danubian <i>Quercus pedunculiflora</i> – lime – oriental hornbeam forest</p>
5.	Habitatele din România - HdR -	<p>R4138 Păduri dacice de gorun <i>Quercus petraea</i> și stejar pedunculat - <i>Quercus robur</i> - cu <i>Acer tataricum</i></p> <p>R4142 Păduri balcanice mixte de gorun <i>Quercus petraea</i> și alun turcesc <i>Corylus colurna</i> cu <i>Paeonia dahurica</i></p> <p>R4146 Păduri-rariști moldave de stejar pedunculat <i>Quercus robur</i> și cireș <i>Prunus avium</i> cu <i>Acer tataricum</i></p> <p>R4156 Păduri danubian-balcanice de stejar brumăriu <i>Quercus pedunculiflora</i>, cer <i>Q. cerris</i>, gârniță <i>Q. frainetto</i> stejar pufoș <i>Q. pubescens</i> cu <i>Acer tataricum</i></p> <p>R4157 Păduri-rariști danubian-vest-pontice de stejar brumăriu</p>

		<p><i>Quercus pedunculiflora</i> cu <i>Acer tataricum</i></p> <p>R4159 Păduri și rariști danubiene de stejar brumăriu <i>Quercus pedunculiflora</i> și stejar pedunculat <i>Quercus robur</i> cu <i>Tulipa biebersteiniana</i></p>
6.	Habitatele Natura 2000	EC - tip de habitat de importanță comunitară
7.	Asociații vegetale - AV -	<p><i>Aceri tatarico</i> - <i>Quercetum petraeae</i> - <i>roboris</i> - Soó 1951 - em. Zólyomi 1957</p> <p><i>Orno</i> - <i>Quercetum praemoesicum</i> Roman 1974</p> <p><i>coryletosum colurnae</i></p> <p><i>Aceri tatarico</i> - <i>Quercetum roboris</i> Zólyomi 1957</p> <p><i>Quercetum pedunculiflorae</i> - <i>cerris</i> Morariu 1944</p> <p><i>Quercetum pedunculiflorae</i> Borza 1937</p>
8.	Tipuri de pădure - TP -	<p>5411 Goruneto-stejăret de productivitate mijlocie</p> <p>6161 Stejăret normal din silvostepă</p> <p>7212 Gârnițet cu <i>Glechoma hirsuta</i> de productivitate superioară</p> <p>8111 Pădure de stejar brumăriu pur pe cernoziom puternic degradat cu substrat de loess</p> <p>8221 Pădure de stejar pufos pur din silvostepă pe substrat de loess sau lut</p> <p>8411 Amestec normal de stejar pedunculat și stejar brumăriu</p>
9.	Descrierea generală a tipului de habitat	Pădurile xerotermofile de stejar odinioară formau vegetația naturală din sud-estul Europei, însă în prezent sunt foarte fragmentate. Acest tip de habitat întrunește pădurile

		<p>formate din diferite specii de stejar - stejar pedunculat <i>Quercus robur</i>, cer <i>Quercus cerris</i>, stejar brumăriu <i>Quercus pedunculiflora</i>, stejar pufos <i>Quercus pubescens</i> cu specii de tei <i>Tilia</i> sp., mai ales tei argintiu <i>Tilia tomentosa</i>, și arțar tătăresc <i>Acer tataricum</i>, formate într-un climat continental cu o mare amplitudine a temperaturilor; pădurile de stejar care reprezintă trecerea de la pădurile de luncă spre pădurile xerotermofile - precum și stejerele originare din păduri de luncă de specii cu esență tare; și nu în ultimul rând rariștile și mozaicul acestor păduri cu poienițe și pajiști stepice ori cu tufărișuri xerofile bogate în specii xerotermofile. Spre deosebire de fragmentele central-europene a acestui habitat, în România aceste păduri nu sunt legate de substratul format exclusiv din loess. Se pot edifica pe depozite loessoide, luto-argiloase, mărnoase sau nisipoase, pe soluri eutrofice, de tip cernoziom, hidric deficitare în timpul verii, între altitudinile 15-100-300-500 m.</p> <p>Subtip local pe Dealul Dohomna - Parcul Natural Porțile de Fier - constituie Păduri balcanice mixte de gorun <i>Quercus petraea</i> și alun turcesc <i>Corylus colurna</i> cu <i>Paeonia dahurica</i> R4142, Orno - <i>Quercetum praemoesicum</i> Roman 1974 subas. <i>coryletosum colurnae</i></p>
10.	Specii caracteristice	Stratul coronamentului: <i>Quercus robur</i> , <i>Quercus</i>

		<p><i>petraea, Quercus dalechampii</i>, eventual <i>Quercus</i> <i>pedunculiflora, Quercus cerris-</i> <i>, Tilia platyphyllos, Tilia</i> <i>cordata, Tilia tomentosa, Acer</i> <i>tataricum, Carpinus orientalis -</i> eventual <i>Carpinus betulus,</i> <i>Ulmus minor, Fraxinus</i> <i>ecelsior, Prunus avium.</i></p> <p>Stratul arbuștiv: <i>Fraxinus</i> <i>ornus, Corylus avellana,</i> <i>Corylus colurna, Rhamnus</i> <i>catharticus, Crataegus</i> <i>monogyna, Crataegus</i> <i>pentagyna, Ctaraegus</i> <i>laevigata, Cornus mas, Cornus</i> <i>sanguinea, Ligustrum vulgare.</i></p> <p>Stratul ierbos: <i>Melica uniflora,</i> <i>Helleborus odorus, Potentilla</i> <i>micrantha, Lychnis coronaria,</i> <i>Potentilla alba, Vincetoxicum</i> <i>hirundinaria, Iris graminea, Iris</i> <i>variegata, Lithospermum</i> <i>purpureo-coeruleum, Tamus</i> <i>communis, Tulipa</i> <i>biebersteiniana, Paeonia</i> <i>dahurica, Dictamnus albus,</i> <i>Chamaecytisus hirsutus,</i> <i>Chamaecytisus austriacus,</i> <i>Polygonatum latifolium, Carex</i> <i>michelii.</i></p>
11.	Arealul tipului de habitat	Europa de sud-est, din Austria, prin Cehia, Ungaria, România, până în Bulgaria, sub formă de fragmente.
12.	Distribuția în Romania	Județul Brașov - Dealul Cetății Lempes-Mlaștina Hărman, Pădurea de gorun și stejar de la Dosul Fânașului, Pădurea de gorun și stejar de pe Dealul Purcăreșului, Situl Sighișoara-Târnava Mare, județul Cluj Suatu-Ghiriș, Lacul Știucilor Sic-Puini-Valea Legiilor, județul Hunedoara - Pădurea

		<p>Bejan-Deva, Coridorul Jiului, județul Olt - Pădurea Călugărească, Pădurea Vlădila, Braniștea Catârilor, județul Giurgiu - Pădurea Comana, județul Iași - Pădrurea Irmolea-Homița, Pădurea și pajiștile de la Mârzești-Iași, Pădurea Uricani, Pădurea Roșcani, județul Vaslui - Pădurea Seaca-Movileni, județul Galați - Pădurea Gârboavele, județul Constanța - Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederosa, Canaralele Dunării, Podișul Nord-Dobrogean, Munții Măcinului, Câmpia Careiului.</p>
13.	Suprafața tipului de habitat la nivel național - ha -	<p>R4138 Păduri dacice de gorun - <i>Quercus petraea</i> - și stejar pedunculat - <i>Quercus robur</i> - cu <i>Acer tataricum</i> – aprox. 35 000 ha.</p> <p>R4142 Păduri balcanice mixte de gorun <i>Quercus petraea</i> și alun turcesc <i>Corylus colurna</i> cu <i>Paeonia dahurica</i> – reduse de câteva 100 ha.</p> <p>R4146 Păduri-rariști moldave de stejar pedunculat <i>Quercus robur</i> și cireș <i>Prunus avium</i> cu <i>Acer tataricum</i> – reduse de câteva 1000 ha.</p> <p>R4156 Păduri danubian-balcanice de stejar brumăriu <i>Quercus pedunculiflora</i>, cer <i>Q. cerris</i>, gărniță <i>Q. frainetto</i> stejar pufos <i>Q. pubescens</i> cu <i>Acer tataricum</i> – aprox. 16 000 ha, în sudul țării.</p> <p>R4157 Păduri-rariști danubian-vest-pontice de stejar brumăriu <i>Quercus pedunculiflora</i> cu <i>Acer tataricum</i> – aprox. 49 000 ha,</p>

		din care 31 000 ha în Câmpia Dunării, restul în sudul Moldovei și în Dobrogea. R4159 Păduri și rariști danubiene de stejar brumăriu <i>Quercus pedunculiflora</i> și stejar pedunculat <i>Quercus robur</i> cu <i>Tulipa biebersteiniana</i> – reduse de câteva 100 ha. Total: 104 000 – 105 000 ha
14.	Calitatea datelor privind suprafața	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice tipului de habitat la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Clasificarea tipului de habitat	EC - tip de habitat de importanță comunitară
2.	Codul unic al tipului de habitat	9110* VEGETAȚIE DE SILVOSTEPĂ EUROSIBERIANĂ CU <i>QUERCUS</i> SPP. - EURO – SIBERIAN STEPPIC WOODS WITH <i>QUERCUS</i> SPP. -
3.	Distribuția tipului de habitat hartă-	-A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției tipului de habitat 9110*.
4.	Distribuția tipului de habitat descriere-	-Habitatul este prezent pe mari suprafețe în interiorul Rezervației Pădurea Dumbrăveni, iar sub forma unor pâlcuri restrânse în zonele Crângu și Șipotele.
5.	Statutul de prezență -spațial-	izolat
6.	Statutul de prezență management-	-naturală
7.	Suprafața tipului de habitat	conform Formularului Standard al sitului de importanță comunitară ROSCI0071

		Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa: 359,42 ha 2% din suprafața totală a sitului
8.	Suprafața din arie pentru tipul de habitat - raportată la suprafața națională -	0,34 - 0,35%
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

2.2.3 Specii de floră și faună pentru care a fost declarată aria naturală protejată

2.2.3.1 Plante

2125 Potentilla emilii-popii

A. Date generale ale speciei:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Cod Specie - EUNIS	2125
2.	Denumirea științifică	<i>Potentilla emilii-popii</i> Nyár.
3.	Denumirea populară	Cinci degete
4.	Statutul de conservare în România	Convenția de la Berna – Anexa I – Specii care necesită măsuri specifice de conservare a habitatului. OUG 57/2007 – Anexa 3, Legea 49/2011. – Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică, VU - vulnerabil– cf. Dihoru & Negrean, 2009
5.	Descrierea speciei	Plantă înaltă de 15 – 35 cm, din familia <i>Rosaceae</i> , cu 1 – 3 tulpini florifere erecte cu peri albi, lungi, viloși și patenți, amestecați cu peri și mai lungi

		<p>ondulați și crispuli, formând un indument setulos. Frunzele fasciculelor bazale sterile sunt lung pețiolate, cu 5 - 7 foliole alungite - lanceolate cu 5 – 7 dinți pe ambele margini. Frunzele tulpinale sunt asemănătoare frunzelor bazale, 5 foliolate, cele superioare sunt 5 foliolate până la ternate sau 1 foliolate, cu foliole alungite ovate – liniar lanceolate, cu 1 – 3 dinți terminali. Stipelele sunt laciniate, cele superioare mari, penat multifidate. Toate frunzele pe față sunt aproape verzi, pe dos au toment omogen, acoperind complet epiderma, format din peri ondulați, crispuli, deși, și peri mai lungi, flexibili. Inflorescența este îngrămădit cimos corimboasă, aproape capituliformă abundent viloză și glanduloasă. Sepalele externe sunt de lățimea celor interne, însă mult mai lungi, și la maturitate lung acuminat. Petalele sunt palid galbene, aproape egale sau mai lungi decât sepalele. Carpelele sunt de 1,5 mm lungime, crenate și rugoase.</p>
6.	Perioade critice	Perioada de înflorire: lunile mai-iunie.
7.	Cerințe de habitat	Specie perenă, xerofilă, termofilă. Crește în locuri aride, stâncoase, ierboase, sau de grohotișuri însorite, uneori la margini de pădure sau tufăriș, pe soluri calcaroase.
8.	Arealul speciei	Subendemism dobrogean, răspândit în Bulgaria de nord-est și România de sud-est.

9.	Distribuția în România	Răspândită în Dobrogea, Topolog, Dealul Tușan-Măgurele, Valul lui Traian, Adamclisi, Coroana, Rezervațiile Pădurea Dumbrăveni, Pădurea Canaraua Fetii, Pădurea Esechioi, Dealul Alah Bair, Pădurea Hagieni, Independența.
10.	Populația națională	Nu există date suficiente.
11.	Calitatea datelor privind populația națională	Insuficientă.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Specia	<i>Potentilla emilii-popii</i> Nyár.
2.	Informații specifice speciei	Răspândit în asociațiile alianței <i>Pimpinello – Thymion</i> . Populațiile sunt foarte reușite datorită dificultăților de reproducere.
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Potentilla emilii-popii</i> .
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Specia se găsește în următoarele zone: Rezervația Pădurea Dumbrăveni și împrejurimile acesteia în partea nordică, intrând dinspre Tufani, pe grohotișuri calcaroase intercalate în pădure, în partea sudică, intrând dinspre carieră, pe pajiști și grohotișuri din nordul potecii tematice, la sud de Rezervația Pădurea Dumbrăveni, pe grohotișurile din extremitatea sudică a sitului, Șipotele - pe pajiști stâncoase la sud de localitate, Zorile - pe stâncăriile la sud-est de

		localitate, Adâncata - pe pajiști stâncoase, stâncării și grohotișuri la nord și est de localitate, la est de lacul Baciului, la nord de bazinul sudic al lacului Vederoasa, și Urluia - la nord de localitate– în afara sitului.
5.	Statutul de prezență -temporal-	Rezident.
6.	Statutul de prezență -spațial-	Marginală.
7.	Statutul de prezență -management-	Nativă.
8.	Abundență	Prezența speciei este strict legată de habitatele de stâncării și grohotișuri de calcare. În sit s-au numărat în totalitate aproximativ 134 116 exemplare.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014.
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

4067 Echium russicum

A. Date generale ale speciei:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	4067
2	Denumirea științifică	<i>Echium russicum</i> J. F. Gmel.
3	Denumirea populară	Capul șarpelui
4	Statutul de conservare în România	Convenția de la Berna – Anexa I – Specii care necesită măsuri specifice de conservare a habitatului. OUG 57/2007 – Anexa 3, Legea 49/2011. – Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și

		a ariilor de protecție specială avifaunistică.
5	Descrierea speciei	<p>Plantă înaltă de 30 – 90 cm, din familia <i>Boraginaceae</i>, cu tulpină erectă, cilindrică, acoperită cu peri rigizi, setiformi, albi, tuberculați la bază, și peri scurți și moi. Rădăcina este pivotantă. Frunzele bazale liniar lanceolate formează rozetă. Frunzele tulpinale liniar lanceolate, atenuate în pețiol scurt, acute, cele inferioare lungi de 7 – 10 cm, late de 5 – 10 cm, cele superioare descrescente. Inflorescența este cilindrică, de 25 – 30 cm lungime, formată din numeroase cincine scurte îdesuite, bracteate. Florile sunt roșii închise, scurt pedicelate. Laciniile caliciului sunt liniar lanceolate, acuminat, acoperite cu peri lungi, setiformi. Corola este tubuloasă slab infundibuliformă, de 12 – 17 mm lungime, ușor curbată și bilabiată, cu 5 lobi, tubul corolei fiind minim de două ori mai lungă decât caliciul. Staminele sunt 5, cu filamente roșietice, mult exserte din corolă. Stilul este lung, pubescent, de asemenea exsert, cu stigmat subcapitat. Nuculele sunt oblic ovoidale, trigone, zgrăbunțoase, cu baza plană, la vârf acute, de 2 – 3 mm.</p>
6	Perioade critice	Perioada de înflorire: lunile iunie-iulie.
7	Cerințe de habitat	Specie anuală – bienală, subtermofilă, xeromezofilă. Este răspândit prin pajiști stepice și tufărișuri, livezi și fânețe, din zona de câmpie până

		în etajul gorunului.
8	Arealul speciei	Element ponto-panonic, continental, din punct de vedere biogeografic, răspândit în Europa Centrală și de Sud-Est, din Austria, prin Balcanii de est, sudul Rusiei europene, până în sudul Munților Caucazului și Asia de Sud-Vest.
9	Distribuția în România	Răspândită în toată țara. Specie rară în Dobrogea, semnalată din: Măcin, Greci, Luncavița, Telița, Malcoci, Teche, Platoul Babadag, Dobromir, Canaraua Feti, Esehioi, Hagieni și Pădurea Dumbrăveni.
10	Populația națională	Nu exista date suficiente.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Insuficientă.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Specia	<i>Echium russicum</i> J. F. Gmel.
2.	Informații specifice speciei	Extrem de rar în Dobrogea, nu s-a găsit în sit.
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Nu s-a găsit în situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa.
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Nu e cazul.
5.	Statutul de prezență -temporal-	Prezență incertă.
6.	Statutul de prezență -spațial-	Prezență incertă. Nu s-a găsit în sit în timpul căutării sistematice, în perioada de înflorire a speciei din etapa de evaluare pe teren din vara 2014. De asemenea nu s-a notat prezența speciei în zona sitului în ultimul deceniu - comunic. pers. M. Petrescu 2014.

7.	Statutul de prezență management-	-Nativă.
8.	Abundență	Prezență incertă.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

2253 *Centaurea jankae*

A. Date generale ale speciei:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	2253
2	Denumirea științifică	<i>Centaurea jankae</i> D. Brândză
3	Denumirea populară	-
4	Statutul de conservare în România	Convenția de la Berna – Anexa I – Specii care necesită măsuri specifice de conservare a habitatului. OUG 57/2007 – Anexa 3, Legea 49/2011. – Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică. EN - periclitat – cf. Dihoru & Negrean, 2009
5	Descrierea speciei	Plantă înaltă de 30 – 100-120 cm, din familia <i>Asteraceae</i> , acoperit cu peri creți, la maturitatea plantei caduci. Rizom lung, îngroșat. Tulpini solitare de obicei, ramificate erect, muchiate. Frunze bazale și tulpinale inferioare lung pețiolate, îndesuite, lungi de 10 – 25 cm, alungit ovate, dublu penat sectate, cele tulpinale mijlocii simplu penat sectate,

		<p>cele tulpinale superioare și rameale rudimentare, adesea cu antodii sesile avortate în axilă. Segmentele frunzelor dreptunghiular patente, îngust liniare - spre vârf mai late, de 1,5 – 4 mm lățime, acute, cartilagios mucronate, întregi, cărnos-rigide, cu speri stelați aspri mici, îndesuiți. Antodiile sunt solitare, lung pedicelate, ovoidale-subglobuloase, de 20 – 25 mm. Foliiolele involucrele verzi în partea superioară verzi-purpurii, striate, de la triunghiular ovat cele exterioare, ovat - cele mijlocii, până la ovat-lanceolate - cele interioare, cu apendiculi scarios membranoși, erodați, rotunzi-ovali - exterioare semilunari - mijlocii, toți cu o maculă brunie acut triunghiulară la mijloc. Flori purpurescente, cele marginale puțin radiante. Achene puberule, cu hil barbat, de 5–5,5 mm, papus aproximativ cât achena.</p>
6	Perioade critice	Perioada de înflorire: lunile mai-iunie.
7	Cerințe de habitat	Specie perenă, xerofilă, termofilă. Crește foarte rar pe coaste aride, pietroase.
8	Arealul speciei	Paleoendemism dobrogean, răspândit în Bulgaria de nord-est și România de sud-est, pe o suprafață totală de aproximativ 100 kmp.
9	Distribuția în România	Răspândită în Dobrogea, în Pădurea Babadag și zona Capul Doloșman, Palazul Mic, și Cotul Văii.
10	Populația națională	300 – 600 exemplare.

11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale.
----	---	--

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Specia	<i>Centaurea jankae</i> D. Brândză
2.	Informații specifice speciei	Specia a fost semnalată în România din următoarele locații: Capul Doloșman - loc. Jurilovca, ruinele cetății Argamum, Pădurile Babadag și Caugagia, Cotu Văii și Palazu Mic.
3.	Distribuția speciei -hartă distribuției-	Nu s-a găsit în situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa.
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Nu e cazul.
5.	Statutul de prezență -temporal-	Prezență incertă.
6.	Statutul de prezență -spațial-	Prezență incertă. Nu s-a găsit în sit în timpul căutării sistematice, în perioada de înflorire a speciei din etapa de evaluare pe teren din vara 2014. De asemenea nu s-a notat prezența speciei în zona sitului în ultimul deceniu comunic. pers. M. Petrescu 2014.
7.	Statutul de prezență -management-	-Nativă.
8.	Abundență	Prezență incertă.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

2327 *Himantoglossum caprinum* - M. Bieb. - Spreng. - corect: *Himantoglossum jankae* Somlyay, Kreutz & Óváry

A. Date generale ale speciei:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	2327
2	Denumirea științifică	<i>Himantoglossum jankae</i> Somlyay, Kreutz & Óváry
3	Denumirea populară	Ouăle popii
4	Statutul de conservare în România	<p>Convenția de la Berna – Anexa I – Specii care necesită măsuri specifice de conservare a habitatului.</p> <p>OUG 57/2007 – Anexa 3, Legea 49/2011. – Specii de plante și de animale a căror conservare necesită desemnarea ariilor speciale de conservare și a ariilor de protecție specială avifaunistică.</p> <p>Legea 69/1994 - CITES Appendix II -</p> <p>EN - periclitat – cf. Boșcaiu et al., 1994</p> <p>R - rar – cf. Oltean et al., 1994</p>
5	Descrierea speciei	<p>Plantă înaltă de 30 – 110 cm, din familia <i>Orchidaceae</i>. Tuberculi întregi alungiți sau sferici. Tulpină spre vârf slab muchiată. Frunze ovate – oblong lanceolatecu baza vaginată, reticulat nervate, puțin cărnoase, la început verzi-albăstruie, ofilesc la timpul înfloririi. Inflorescență laxă cu - 10-20 –40 -75 flori. Labelul florilor trilobat, închis roșu-purpuriu, la bază alburii sau crem, cu macule papilate purpurii, mult mai lung decât celelalte tepale, care formează un coif. Lobul mijlociu al</p>

		labelului divizat până la 50 mm adâncime. Pinten la înflorire până la 8 mm.
6	Perioade critice	Perioada de înflorire: lunile mai-iunie.
7	Cerințe de habitat	Specie perenă, xeromezofilă, subtermofilă, răspândită sporadic în zonele de stepă-silvostepă, prin tufișuri, rariști și margini de pădure, coaste înierbate, pe sol calcaros.
8	Arealul speciei	Europa Centrală și de Sud - Slovacia, Ungaria, România, Peninsula Balcanică, Asia Mică - Nordul Turciei.
9	Distribuția în România	Răspândit în Dobrogea, Moldova, Oltenia, Crișana, Banat, Transilvania, Muntenia.
10	Populația națională	Nu există date suficiente.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă.
12	Fotografii	A se vedea Anexa nr. 5 la Planul de management – Fotografii specii de interes comunitar.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate:

Nr.	Informație/Atribut	Descriere
1.	Specia	<i>Himantoglossum jankae</i> Somlyay, Kreutz & Óváry
2.	Informații specifice speciei	Numele actual valid al speciei este <i>Himantoglossum hircinum</i> - L. - Spreng. subsp. <i>caprinum</i> - M. Bieb. - H. Sund.. Flora României menționează doar <i>Himantoglossum hircinum</i> - L. - Spreng. larg răspândit în țară. Sârbu et al. - 2013 - consideră, că <i>Himantoglossum caprinum</i> -

		M. Bieb. - Spreng. crește numai în Crimeia, și specia citată din Slovacia, Ungaria, România, Peninsula Balcanică și Nordul Turciei este <i>Himantoglossum jankae</i> Somlyay, Kreutz & Óváry. citat eronat până acum.
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Himantoglossum jankae</i> .
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Rezervația Pădurea Dumbrăveni: în liziera pădurilor de stejar pufos, pe pajiștile stepice, uneori grohotișuri, pe poienițele intercalate în păduri, intrând din Tufani și Furnica.
5.	Statutul de prezență -temporal-	Rezident.
6.	Statutul de prezență -spațial-	Izolat.
7.	Statutul de prezență -management-	Nativă.
8.	Abundență	Extrem de rară. În sit s-au numărat în total 83 exemplare.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – Septembrie/2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

2.2.3.2 Nevertebrate

4028 *Paracossulus - Catopta - thrips*

A.Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	4028
2	Denumirea științifică	<p><i>Paracossulus thrips</i> - Hübner, - 1810-1813.</p> <p>În actele normative specia apare sub denumirea de <i>Catopta thrips</i>. Cercetările recente includ specia în genul <i>Paracossulus</i> Schoorl, 1990 - Haraszthy 2014. Astfel în nomenclatorul de specii EUNIS, dar și în literatura de specialitate mai recentă - de exemplu Székely 2010 - apare sub denumirea de <i>Paracossulus thrips</i> - Hübner, 1818.</p> <p>Anul descrierii speciei este incertă, în literatura de specialitate figurând anii 1808, 1813, 1818 și altele asemenea. După Haraszthy - 2014 - această incertitudine se datorează faptului că descrierea realizată de către Jacob Hübner sunt de fapt desene despre speciile noi identificate, iar datarea acestor desene nu sunt precise. Se cunoaște doar faptul că desenul realizat despre această specie a fost publicată între anii 1810 și 1813.</p>
3	Denumirea populară	<p>Română: Sfrederitorul pelinului - după Székely 2010.</p> <p>Engleză: nu are.</p>
4	Statutul de conservare în România	<p>Aproape amenințat - NT, Near Threatened - după Tatole et al. 2009.</p>

		<p>Vulnerabilă - VU, Vulnerable - după Székely 2010.</p> <p>Catalogul Lepidopterelor României - Rákosy, Goia & Kovács 2003 - nu încadrează speciile considerate microlepidoptere - inclusiv speciile din familia Cossidae - în categorii IUCN.</p>
5	Descrierea speciei	<p>Taxonomie. Specia <i>Catopta</i> - <i>Paracossulus</i> - <i>thrips</i> - Hübner, -1810-1813 - face parte din Ordinul Lepidoptera - fluturi, Suprafamilia Cossoidea, Familia Cossidae, Subfamilia Cossinae.</p> <p>În literatura de specialitate de exemplu Székely 2010 - se consideră că în Europa ar trăi subspecia <i>P.thrips polonica</i> - Daniel, 1955. Alți autori - Haraszthy 2014; Rákosy, Goia & Kovács 2003 - consideră că taxonul <i>P.thrips polonica</i> este doar o formă individuală, și nu o subspecie.</p> <p>Descrierea morfologică. Specie de talie medie, anvergura de 35-48 mm, cu dimorfism sexual bine exprimat, la care adulții au un aspect extrem de caracteristic, practic imposibil de confundat. Masculii sunt de talie sensibil mai mică anvergura de 35-42 mm și au antene bipectinate. Palpii maxilari sunt foarte scurți și subțiri. În repaus, aripile anterioare acoperă complet aripile posterioare. Desenul de pe fața superioară a aripilor anterioare este extrem de caracteristic, fiind exclusă confuzia cu altă specie europeană cunoscută. Aripile</p>

		<p>anterioare, de culoare ocru-gălbui deschisă până la bej-portocalie sunt acoperite cu un desen reticulat fin, de culoare închisă. Costa și marginea externă prezintă numeroase puncte de culoare întunecată. Pata discală de culoare ciocolatiu-roșcată are o formă extrem de caracteristică, cvadrangulată. Aripile posterioare sunt de culoare maroniu-cenușie, cu porțiunea bazală de culoare mai deschisă; desenul reticulat este mult mai estompat decât pe aripile anterioare. Vârful abdomenului este rotunjit. Femelele au anvergura aripilor de 43-48 mm și antene fin pectinate. Aripile au o nuanță mai întunecată decât la masculi. Vârful abdomenului este ascuțit.</p> <p>Habitatul natural și biologie. Specie stepică xero-termofilă extrem de localizată, considerată inițial un relict postglaciar asociat speciilor xerofile de pelin <i>Artemisia sp.</i> din Asia Centrală. Ulterior s-a răspândit până în regiunile stepice din Europa Centrală. Preferă enclavele de vegetație stepică aflate pe substrat nisipos sau loessoid.</p> <p>Specia are o singură generație anuală, adulții emerg vara, dar începutul perioadei de zbor este influențat de evoluția factorilor climatici din fiecare an. În general adulții apar în jurul datei de 20 iulie, iar fluturii zboară până la începutul sau mijlocul lunii august, ultimele exemplare fiind observate în data de 20 august. În anii cu</p>
--	--	--

		<p>temperatură medie mai ridicată adulții încep perioada de zbor în ultimele zile ale lunii iunie sau la începutul lunii iulie. Fluturii sunt foarte slab atrași de lumina artificială. Sunt activi în amurg, dar și spre orele dimineții. Femelele zboară chiar foarte puțin, dar se mișcă vioi la nivelul solului, căutând planta gazdă pentru ovipozitare. Ouăle sunt depuse la tulpina plantei gazdă sau în crăpăturile solului, până la adâncimi de 1,5-2,5 cm.</p> <p>Datorită faptului că larvele se dezvoltă în rădăcina plantei gazdă, baza trofică larvară a acestei specii a fost necunoscută până recent, timp în care s-a considerat că larvele se hrănesc pe diferite specii de <i>Artemisia</i> spp. - <i>A.santonicum</i>, <i>A.vulgaris</i>, <i>A.absinthum</i>, <i>A.reptans</i> și altele asemenea. Cercetările din Ungaria - Haraszthy 2014 au demonstrat faptul că specia este monofagă și larvele se dezvoltă pe rădăcina speciei <i>Phlomis tuberosa</i>. Pentru a se menține o populație viabilă, sunt necesare cel puțin 60-100 tulpini de plantă gazdă - Haraszthy 2014 .</p>
6	Perioade critice	<p>Specia este periclitată de activități umane care pot fi realizate în orice perioadă a anului: deștelenirea habitatului cu planta gazdă, incendierea vegetației ierboase, pășunatul intensiv, desecarea, tasarea, utilizarea îngrășămintelor și a pesticidelor și altele asemenea. Specia este periclitată și de factori naturali, de exemplu seceta sau chiar excesul de precipitații, ruderalizarea habitatului, speciile invazive și</p>

		<p>altele asemenea.</p> <p>Fiind o specie rară, populațiile cunoscute din literatură sunt ținta colecționarilor amatori. Pentru adulți, perioada critică reprezintă perioada de zbor, și anume lunile iunie-iulie.</p>
7	Cerințe de habitat	<p>Specia trăiește în pajiști pe substrat loessoid, unde planta gazdă – specia <i>Phlomis tuberosa</i> – crește în abundență mai ridicată. În acest tip de habitat se va interzice orice formă de deștelenire, tasare cu autovehicule, pășunatul cu oi, incendierea vegetației, desecare și altele asemenea.</p>
8	Arealul speciei	<p>Specia are o răspândire eurasiatică. În Europa a fost semnalat din estul și sudul continentului, din următoarele țări: Ungaria, România, Republica Moldova, Ucraina, Rusia, Bulgaria și Turcia. A mai fost semnalat din partea asiatică a Rusiei, Gruzia, Armenia, Kazahstan, Kîrghistan și Turkmenistan. Deși are o arie de răspândire largă, specia are populații izolate și reduse numeric - Haraszthy 2014.</p>
9	Distribuția în România	<p>În România a fost semnalat din centrul Transilvaniei și Dobrogea, dar se cunosc și semnalări mai vechi din Moldova - Iași, Podul Iloaiei. Din Câmpia Transilvaniei s-a semnalat de la Sucutard, Cluj, Jucu de Sus, Fânațele Clujului, Viișoara și Suatu. Se cunosc semnalări vechi și din sudul Transilvaniei - Sighișoara, Târnavă Mare. În Dobrogea a fost semnalat de la Visterna - Gura Dobrogei, Dumbrăveni,</p>

		Hagieni - Mănăstirea Limanu - , Urluia și Vederoasa - Székely 2010.
10	Populația națională	Nu există date exacte, doar semnalări ocazionale sau accidentale.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opinieii experților cu sau fără măsurători prin eșantionare. În Ungaria - Haraszthy 2014 - mărirea populației este apreciat la 1000-5000 indivizi.

B.Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Specia	<i>Paracossulus thrips</i> - Hübner, - 1810-1813- - Cod unic: 4028 Specia este listată în Anexele II și IV al Directivei Habitatare, respectiv Anexele 3 și 4A din Legea 49/2011.
2	Informații specifice speciei	Semnalările speciei din situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa apar doar într-o singură sursă bibliografică Székely 2010, dar fără precizări concrete a datelor de colectare, fiind înșirate doar localități - Urluia, Vederoasa, Dumbrăveni. Autorul probabil a preluat datele din Formularul standard al sitului ROSCI0071 fără o verificare a surselor exacte. În anul 2014 s-a identificat prezența plantei gază <i>Phlomis tuberosa</i> în sit, dar abundența acestora era sub pragul critic pentru a menține populații viguroase. Pentru o evaluare concretă propunem identificarea pâlcurilor de

		habitate stepice de soluri loessoide, unde abundența plantei gazdă să atingă pragul de 50 tulpini pe o suprafață de 0,5-4 ha după Haraszthy 2014.
	Distribuția speciei -harta distribuției-	Nu a fost semnalat în situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa în anul 2014.
3	Distribuția speciei -interpretare-	Nu este cazul. În situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa a fost identificat habitat potențial pentru specia respectivă mai ales în sudul localității Șipotele și Pădurea Dumbrăveni, însă specia nu a fost găsită.
4	Statutul de prezență -temporal-	Nu este cazul.
5	Statutul de prezență -spațial-	Nu este cazul.
6	Statutul de prezență -management-	Nu este cazul.
7	Abundență	Nu este cazul.
8	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – August/2014.
9	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

4033 *Erannis ankeraria*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	4033
2	Denumirea științifică	<i>Erannis ankeraria</i> - Staudinger, 1861
3	Denumirea populară	Cotarul lui Anker - după Székely 2011
4	Statutul de conservare în	Taxon cu informație deficitară -

	România	DD, Data Deficient - - după Rákosy, Goia & Kovács 2003
5	Descrierea speciei	<p>Taxonomie. Specia <i>Erannis ankeraria</i> - Staudinger, 1861 face parte din Ordinul Lepidoptera fluturi, Superfamilia Geometroidea, Familia Geometridae, Subfamilia Ennominae.</p> <p>Descrierea morfologică. Este un geometrid cu aripile gălbui-cenușii, cele anterioare cu două benzi subțiri transversale, brune. Aripile posterioare sunt albicioase, fără bandă transversală. Franjurile aripilor au o culoare brun-deschisă. Se poate confunda ușor cu specii asemănătoare <i>Erannis defoliaria</i>, <i>Alsophila aceraria</i>, <i>Agripis aurantiaria</i>, însă acestea zboară toamna târzie. Singura specie care zboară odată cu <i>E.ankeraria</i>, și se poate conduda cu aceasta, este <i>Agriopsis marginaria</i>, însă această din urmă are la partea terminal a nervurilor de pe aripile anterioare câte un punct de culoare întunecată.</p> <p>Femelele sunt aptere, fără rudimente de aripi, de culoare cenușiu-gălbui, cu puncte și pete negre pe abdomen, torace și picioare.</p> <p>Habitatul natural și biologie. Trăiește în păduri de stejar pufos <i>Quercus pubescens</i> și mojdrean <i>Fraxinus ornus</i>, de pe pantele însorite, xerotherme, calcaroase.</p> <p>Masculii zboară primăvara devreme, în funcție de starea vremii chiar de la mijlocul lunii februarie, uneori până la</p>

		<p>începutul lunii aprilie. După datele de observații din Ungaria, vârful curbei de zbor este atins înainte de înflorirea cornului <i>Cornus mas</i>, iar adulții se hrănesc mai ales pe inflorescențele acestei plante. Perioada de zbor al speciei durează aproximativ două săptămâni. Sunt fluturi nocturni, încep zborul după amurg, pe la orele 18-19 seara. Femelele se pot întâlni pe trunchiurile copacilor. Larvele se hrănesc mai ales pe frunzele stejarului pufos și a mojdreanului.</p>
6	Perioade critice	<p>Tot anul. Defrișările pădurilor de stejar pufos în orice perioadă a anului pot afecta direct specia, care se dezvoltă pe acești arbori în toate stadiile de dezvoltare. Femelele fiind aptere, nu părăsesc trunchiul copacilor.</p>
7	Cerințe de habitat	<p>Specia este legată de prezența pădurilor de stejar pufos aflate în stare naturală pe pantele înșorite, mai ales pe substrat calcaros. Calitatea habitatului este influențat și de prezența altor specii vegetale lemnoase, cum sunt mojdreanul <i>Fraxinus ornus</i>, citat ca și plantă gazdă, respectiv cornul <i>Cornus mas</i>, ca bază trofică pentru adulți, cărpinița <i>Caprinus orientalis</i> și altele asemenea.</p>
8	Arealul speciei	<p>Specia a fost decrisă din Ungaria. Este un element adriato - ponto -mediteranean, răspândită mai ales în sud-estul Europei. A fost semnalat din sudul Italiei, Slovenia, Croația, Ungaria, România și Bulgaria. În afara continentului european a mai fost semnalat din partea</p>

		asiatică a Turciei, Armenia, Turkmenistan, în nordul Siriei și în nordul Iranului.
9	Distribuția în România	Toate semnalările de pe teritoriul României sunt vechi și se bazează pe exemplarele masculine capturate de prof. Alexei Alexinschi în prima jumătate a secolului XX la Tecuci și în împrejurimi Pădurea Drăgănești. Cu toate acestea, specia a fost inclusă în formularele standard ale unor situri Natura 2000 din Dobrogea și sud-estul Moldovei. Nu cunoaștem de unde provin semnalările pe baza cărora a fost inclusă în aceste situri, deoarece specia zboară primăvara foarte devreme, din februarie până în prima jumătate a lunii aprilie, perioadă în care nimeni nu a colectat lepidoptere în zonele respective și nu există nici o semnalare din literatură. Totuși, prezența acestei specii în fauna României este posibilă, mai ales în vestul țării - Banat, Crișana, Satu Mare, dar și în sudul Moldovei, de unde a fost semnalată în perioada 1933-1945.
10	Populația națională	Nu există date, doar trei exemplare colectate de peste 70 de ani.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă – date insuficiente sau nesigure

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
1	Specia	<i>Erannis ankeraria</i> - Staudinger, 1861 -

		Cod unic: 4033 Specia este listată în Anexele II și IV al Directivei Habitate, respectiv Anexele 3 și 4A din Legea 49/2011.
2	Informații specifice speciei	Nu există nici o semnalare din Dobrogea.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	Nu a fost semnalat în situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa în anul 2014.
4	Distribuția speciei -interpretare-	Nu este cazul. În situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa a fost identificat habitat potențial pentru specia respectivă mai ales în sudul localității Șipotele și Pădurea Dumbrăveni, însă specia nu a fost găsită.
5	Statutul de prezență -temporal-	Nu este cazul.
6	Statutul de prezență -spațial-	Nu este cazul.
7	Statutul de prezență -management-	Nu este cazul.
8	Abundență	Nu este cazul.
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – August/2014.
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1074 *Eriogaster catax*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1074
2	Denumirea științifică	<i>Eriogaster catax</i> - Linnaeus, 1758 -
3	Denumirea populară	Română: Cloșca de toamnă

		după Székely 2010. În broșuri de popularizare apare sub denumirea de molia catax. Engleză: Orange Eggar după Ambrus et al. 2010
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil - VU, Vulnerable - după Rákosy, Goia & Kovács 2003
5	Descrierea speciei	<p>Taxonomie. Specia <i>Eriogaster catax</i> - Linnaeus, 1758 face parte din Ordinul Lepidoptera fluturi, Superfamilia Bombycoidea, Familia Lasiocampidae, Subfamilia Lasiocampinae.</p> <p>Descrierea morfologică. Specie de talie medie, cu anvergura de 27-45 mm, cu un pronunțat dimorfism sexual. Masculii sunt de talie sensibil mai mică decât femelele anvergura de 27-35 mm și au antene cu pectinație foarte bine dezvoltată. Corpul este acoperit cu un înveliș bogat de peri de culoare galben-portocalie. Andomenul este relativ scurt, subțire și se termină cu două smocuri paralele de peri lungi ce protejează valvele. Aripile anterioare au o formă triunghiulară, cu apexul ascuțit, în timp ce aripile posterioare sunt mai rotunjite. Fața dorsală a aripilor anterioare este de culoare galben-portocalie, cu o nuanță mai întunecată în cele două treimi bazale. Aria mediană este încadrată de liniile antemediane și postemediane, de nuanță mai deschisă. Bordura marginală este relativ lată, de culoare cafeniu-movulie. Pata discală este proeminentă, perfect circulară,</p>

		<p>de culoare alb-argintie, cu contur întunecat. Fața dorsală a aripilor posterioare este monocromă, de culoare cafeniu-movulie, lipsit de elemente distincte de desen.</p> <p>Femelele sunt de talie mai mare decât masculii anvergura de 35-45 mm și au antene scurt pectinate. Corpul este acoperit cu peri de culoare brun-gălbui. Abdomenul are vârful proeminent, bombat, acoperit cu un înveliș dens de peri de culoare cenușiu-negricioasă. Fața dorsală a aripilor este de culoare maroniu-roșcat-violacee; aria marginală de pe aripa anterioară este de culoare mai deschisă, delimitată spre interior de o dungă postmediană brun-gălbui. Pata discală circulară este de asemenea, prezentă, dar ea are adesea o culoare albă mai puțin intensă ca la mascul.</p> <p>Habitatul natural și biologie. Cerințele ecologice ale speciei se îndreaptă spre zone cu un mozaic de habitate alternante, cu zone de lizieră de pădure, de tufăriș și de pajiști. Femela depune ouăle pe ramuri subțiri dar rezistente și le acoperă cu o substanță lipicioasă pe care le prinde cu perii gri și groși de pe abdomen. Iernarea are loc sub această formă, iar omizile apar în perioada aprilie-mai. La început stau într-un fel de cuib, perioadă în care se pot vedea, primăvara, când arborii încă nu au frunze. Omizile mature au aproximativ 50 mm lungime, sunt negre cu smocuri de peri gri-deschis, iar pe spate prezintă</p>
--	--	--

		<p>peri scurți bruni și pete galbene și albastre. Larvele sunt polifage și se hrănesc cu frunzele arborilor de <i>Crataegus</i>, <i>Quercus</i>, <i>Betula</i>, <i>Populus</i>, <i>Prunus</i> și <i>Berberis</i>, dar în primul rând pe porumbar <i>Prunus spinosa</i>. Transformarea în pupă are loc la sfârșitul lui iunie. Zborul fluturilor este nocturn și are loc târziu, la sfârșitul lunii septembrie – mijlocul lunii octombrie. Specia este foarte rar observată în stare adultă și este greu de capturat. Se pot folosi capcane luminoase, dar perioada de captură este doar de câteva zile. Acolo unde apare această specie, primăvara timpuriu pot fi observate colonii destul de însemnate de larve, în special pe porumbar <i>Prunus spinosa</i>.</p>
6	Perioade critice	<p>Specia este vulnerabilă mai ales în stadiul de larvă - aprilie-mai -, respectiv în stadiul de adult și perioada de zbor septembrie-octombrie. Intervențiile umane o pot afecta însă pe tot parcursul anului. Populațiile pot fi distruse sau reduse în mod drasic în urma defrișării tufărișurilor, incendierea vegetației ierboase și suprapășunatul habitatului.</p>
7	Cerințe de habitat	<p>Cerințele ecologice ale speciei se îndreaptă spre zone cu un mozaic de habitate alternante, cu zone de lizieră de pădure, de tufăriș și de pajiști.</p>
8	Arealul speciei	<p>Arealul general al speciei se întinde din vestul Europei până în Munții Urali, iar spre sud-est până în Orientul Mijlociu. În Europa se găsește pe tot</p>

		continentul, cu excepția nordului extrem. Lipsește din Anglia și din Peninsula Iberică - în Spania se găsește numai în nord-est .
9	Distribuția în România	Este mai larg răspândită în Banat, Crișana și în Transilvania. Lipsește din Moldova, Muntenia și din Delta Dunării. Foarte rară în Dobrogea.
10	Populația națională	Nu există date.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare. Se cunosc mai ales semnalări accidentale ale speciei, date colectate la capcane luminoase. Fluturii apar la capcanele luminoase doar dacă sunt amplasate direct în habitat, la câțiva metri distanță de fluturi. Atracția adulților la lumina artificială este foarte slabă, chiar la o abundență ridicată doar câțiva masculi zboară în capcane, femelele doar accidental apar la lumină Haraszthy 2014. În România colectările cu capcane luminoase la sfârșitul sezonului vegetativ, în perioada de zbor a adulților septembrie-octombrie sunt relativ sporadice În ultimii ani se utilizează metoda semnalării larvelor primăvara - aprilie-mai, o metodă mult mai eficientă pentru evaluarea mărimii populațiilor - Haraszthy 2014.

B.Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
-----	---------------------	-----------

1	Specia	<i>Eriogaster catax</i> - Linnaeus, 1758 - Cod unic: 1074 Specia este listată în Anexa II și IV a Directivei Habitata, respectiv Anexa 3 și 4A din Legea 49/2011.
2	Informații specifice speciei	Nu a fost semnalat în situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa în anul 2014.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	Nu este cazul.
4	Distribuția speciei -interpretare-	Nu este cazul.
5	Statutul de prezență -temporal-	Nu este cazul.
6	Statutul de prezență -spațial-	Nu este cazul.
7	Statutul de prezență -management-	Nu este cazul.
8	Abundență	Prezență incertă. Specia a fost semnalată doar din 2-3 puncte din Dobrogea. Nu a fost semnalată niciodată de pe suprafața sitului ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa în anul 2014.
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – August/2014
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1083 *Lucanus cervus*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1083
2	Denumirea științifică	<i>Lucanus cervus</i> - Linnaeus, 1758

3	Denumirea populară	<p>Română: Rădașca.</p> <p>Alte denumiri populare - regionalisme: bourel, buhai, caraban, cerb, cleștar, cornac, taur, boul-babei, boul-Domnului, boul-lui-Dumnezeu, capul-cerbului, răgaci/răgace, vaca-Domnului.</p> <p>Enlgeză: Stag Beetle.</p>
4	Statutul de conservare în România	<p>După Tatole et al. - 2009 specia <i>Lucanus cervus</i> este încadrat în categoria risc redus. Considerăm că această încadrare corespunde categoriei IUCN nepericlitat - LC, Least Concern.</p>
5	Descrierea speciei	<p>Taxonomie. Specia <i>Lucanus cervus</i> - Linnaeus, 1758 - face parte din Ordinul Coleoptera - Gândaci, Suprafamilia Scarabeoidea, Familia Lucanidae, Subfamilia Lucaninae.</p> <p>Descrierea morfologică. Este unul din cei mai mari și remarcabili gândaci din Europa. Caracteristice sunt mandibulele mari, brun-roșcate ale mascului. La exemplare mari, lungimea mandibulelor - coarnelor - poate atinge aproape jumătate din lungimea totală a gândacului, care este 25-75 mm. Femelele sunt ceva mai mici decât masculii și nu au coarne. În schimb, au un mandibula sub formă de clește mic, între 25-50 mm, de care se folosesc și pentru a accesa hrană. Corpul este alungit, masiv, de culoare maroniu închis spre negru lucios. Masculii au antenele măciucate formate din patru articole Tatole et al. 2009. Capul este</p>

		<p>mai lat decât lung iar protoracele are lățimea mai mică decât cea a capului. Lungimea elitrelor este cu puțin mai mare decât capul și protoracele luate la un loc. Femelele sunt asemănătoare ca formă și colorit cu masculii, dar prin lipsa mandibulelor masive o face a se deosebi foarte mult de acesta.</p> <p>Habitatul natural și biologie. Este o specie silvicolă, trăiește mai ales în păduri de foioase bătrâne, dominate de specii ale genului <i>Quercus</i>, dar și în livezi de pomi fructiferi, cu detritus organic de origine vegetală deasupra solului aflat într-un grad avansat de descompunere. Adulții deseori zboră și în zone deschise, în parcuri și grădini. Stadiile larvare preferă resturile vegetale rezultate din arborii vârstnici căzute la pământ sau scorburile arborilor. Perioada maximă de activitate a stadiului imago este mai-iulie. Adulții zboară în amurg - sunt atrași de lumină, în timpul zborului produc un bâzâit caracteristic iar zborul lor este destul de nesigur. La mascul, în zbor axul longitudinal al corpului este oblic, coarcele arătând în sus. Au un zbor greoi și lent. Ziua adulții pot fi observați pe trunchiurile stejarilor și ale altor arbori, hrănindu-se cu seva acestora, dar în timpul zilelor cu arșiță se camuflează. Începând cu sfârșitul lunii iulie exemplarele nu mai sunt întâlnite ci doar resturi ale componentelor chitinoase ale corpului mandibule, elitre, cap -</p>
--	--	--

		<p>rezultate prin dezmembrarea indivizilor morți.</p> <p>Specie xilodetricolă, larvele se dezvoltă în rădăcinile puternice ale trunchiurilor bătrâne de <i>Quercus</i>, <i>Fagus</i>, <i>Salix</i>, <i>Populus</i>, <i>Tilia</i>, <i>Aesculus</i> sau pomi fructiferi din livezi, Tatole et al. 2009. Larvele se dezvoltă o perioadă îndelungată 1-6 ani. Se împupeză și emerg în sol vara târzie sau la început de toamnă, însă adulții iernează în sol și ies la suprafață doar primăvara. După a perioadă de împerechere scurtă, adulții mor, trăind cel mult trei luni - Harvey et al. 2011.</p> <p>Ciclul de viață durează 3-4, chiar 6 ani. Dimorfismul sexual este foarte interesant cele două mandibule sunt utilizate de către masculi pentru îndepărtarea de la reproducere a adversarilor. Între aceștia au lupte aprige, cel mai puternic îl prinde între mandibule pe cel mai slab și-l îndepărtează. După împerechere și depunerea pontei cei doi parteneri mor iar resturile chitinoase pot fi indicii ale prezenței lor în habitatele crecetate.</p>
6	Perioade critice	<p>Perioada critică pentru adulți este perioada de activitate și de reproducere, și anume lunile mai-iulie. Adulții masculi și femele ies din scorburi numai pentru împerechere ei nehrănindu-se în această perioadă expunându-se diferitelor pericole naturale prădători, dar și a activităților economice desfășurate de om în habitatele specifice: activități</p>

		<p>ale lucrărilor silvice, în pomicultură, pășunatul în aceste habitate, lucrări de exploatare și curățire asupra pomilor fructiferi din livezi și nu în ultimul rând prin tratamente fitosanitare desfășurate de om tocmai în perioada de reproducere. La lăsarea seriei adulții zboară pe distanțe relativ scurte: masculii maxim 3 km, femelele maxim 1 km - Rink & Sinsch 2007. După observații personale, imediat după lăsarea seriei adulții zboră la nivelul coronamentului înălțime 5-8 m, după lăsare întinericului zboară la înălțimi reduse 1-2 m față de sol, astfel de-alungul drumurilor publice intens circulate sunt loviți de autovehicule. Exemplarele lovite de obicei sunt ucise, cele doborâte mor după o perioadă scurtă, deseori fiind călcate de autovehicule. În această perioadă adulții sunt atrași de lumină artificială din iluminatul public și privat mai ales de becuri cu vapori de Hg. Indivizii atrași de lumina artificială nu se vor întoarce în habitat, de obicei datorită impactului cu suportul becului sau alte corpuri solide din zona becului, indivizii cad la sol și mor.</p> <p>Perioada critică pentru restul stadiilor de dezvoltare a ciclului biologic ou, larvă, pupă, care durează mult mai mult timp 3-6 ani, este permanentă. În urma activitățile de curățenie și îngrijire a pădurilor și mai ales a livezilor acestea își duc viața în interiorul resturilor de putregai, prin eliminarea</p>
--	--	---

		<p>resturilor sunt eliminate și larvele. Scoaterea trunchiurile copacilor bătrâni de <i>Quercus</i> spp. din habitat în care sunt depuse ouă, sau în care se află larve ori pupe de <i>Lucanus cervus</i> pentru prelucrare sau utilizarea ca lemne de foc conduc automat la uciderea indivizilor aflate în stadii preimaginale. Supraviețuiesc doar cele care se retrag în rădăcina arborilor. Împuparea larvelor se produce pe sol, iar acest stadiu deși durează un timp redus, de câteva săptămâni, acestea sunt eliminate fie pe cale naturală prin consumarea lor de către insectivore, fie că sunt eliminate prin lucrările de îngrijite a culturilor de pomi fructiferi sau silvice.</p> <p>De asemenea, tratamentele fitosanitare utilizate fără discernământ în livezile din zona de deal sunt o adevărată decimare a celor trei stadii adult, larvă, nimfă.</p> <p>Prin urmare populațiile de <i>Lucanus cervus</i> sunt supuse presiunii aproape continui prin acțiuni asupra stadiilor larvare și stadiului nimfal, dar mai cu seamă asupra stadiului de adult. Aceasta este și explicația dată declinului formidabil al populațiilor de-a lungul întregului continent.</p>
7	Cerințe de habitat	<p>Habitatul primordial al speciei <i>Lucanus cervus</i> sunt mai ales pădurile de cvercine mai ales <i>Quercus robur</i> în componența căreia intră arbori bătrâni parțial uscați. În Europa, într-un</p>

		<p>procent mai redus s-a observat că larvele se dezvoltă și pe alte specii de arbori <i>Fraxinus</i>, <i>Prunus</i>, <i>Castanea</i>, <i>Sali x</i> și altele asemenea. Adulții zboră și în afara habitatului, astfel se pot observa în zone deschise, parcuri, grădini și chiar zone locuite - Harvey et al. 2011. Atât adulții cât și stadiile larvare se hrănesc cu detritus organic rezultat din arbori, pomi fructiferi bătrâni dar microhabitatul specific pentru hrănire, reproducere și camuflare trebuie să îndeplinească anumite condiții în primul rând să fie nederanjat tot timpul anului. Baza trofică de origine vegetală este reprezentată exclusiv din resturi provenite din coronamentul îmbătrânit al acestora crengi, frunze, butuci, rădăcini. Prin acțiunea de curățire a pădurilor și livezilor este eliminată hrana atât pentru larve cât și pentru adulți.</p>
8	Arealul speciei	<p>Specia are o răspândire largă, pe tot continentul European, mai puțin în Macedonia, Islanda, Turcia Europeană, insulele Mediteraneene, Islanda - Fauna Europaea versiunea 2.6.2. A fost semnalată din următoarele țări europene: Albania, Andora, Austria, Belarusia, Belgia, Bosnia, Croația, Cehia, Cipru, Danemarca, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Ungaria, Islanda, Irlanda, Italia, Letonia, Liechtenstein, Lituania, Luxemburg, Malta, Norvegia, Polonia, Portugalia, România, Rusia, San Marino,</p>

		Serbia, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Elveția, Olanda, Turcia, Ucraina și Marea Britanie. În afara Europei a mai fost semnalat din Georgia, Israel, Libia, Siria și partea asiatică a Turciei - Harvey et al. 2011.
9	Distribuția în România	În România specia este prezentă mai ales în zonele cu păduri de gorunete: zona intracarpatică, zona Munților Apuseni și în zone restrânse din Dealurile de Vest, Câmpia de Vest și Câmpia României, Harvey et al. 2011, astfel în România este bine reprezentată, Tatole et al. 2009. În toată literatura veche de peste 20 de ani specia a fost prezentă în toate ecoregiunile din România, dar în aceleași tipuri de habitat, păduri de foioase și livezi. Nu este prezentă în zonele alpine și în pădurile dense de conifere, de asemenea în zonele de stepă, nisipuri sau în zonele lipsite de păduri de foioase.
10	Populația națională	Nu există astfel de date.
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă – datele de estimare a efectivelor numerice a populațiilor de la nivel național sunt numai date calitative care s-au cumulat în ultimile decenii, efectuate de diverși experți de la diferite instituții.

B.Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
1	Specia	<i>Lucanus cervus</i> - Linnaeus, 1758 Cod unic: 1083 Specia este listată în Anexa II a

		Directivei Habitate, respectiv Anexa 3 și 4A din Legea 49/2011.
2	Informații specifice speciei	În situl ROSCI0071 Dumbrăveii – Valea Urluia – Lacul Vederoasa specia <i>Lucanus cervus</i> apare în tipurile de habitat 91M0 Păduri balcано-panonice de cer și gorun respectiv 91I0* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>Quercus</i> spp. Adulții speciei a fost semnalat și în afara acestor tipuri de habitate, la distanțe de 300-600 m față de limita habitatului primordial.

3	Distribuția speciei -harta distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Lucanus cervus</i>
---	--	--

4.	Distribuția speciei -interpretare-	<p>Arealul potențial de răspândire al speciei <i>Lucanus cervus</i> în situl ROSCI0071 Dumbrăvei – Valea Urluia – Lacul Vederosa cuprinde toate pădurile din tipurile de habitate 91M0 Păduri balcano-panonice de cerși gorun respectiv 91I0* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>Quercus</i> spp.</p> <p>Adulții speciei au fost semnalate în patru zone: în Pădurea Decebal între localitățile Rariștea - Ion Corvin - Crângu, în zona localității Floriile, în Pădurea Dumbrăveni în zona localității Furnica și Tufani, respectiv la sud de localitatea Șipotele. Unele semnalări sunt în afara habitatului primordial, pădurile de cvercine dominate de arbori mai în vârstă, pentru că adulții zboară în afara habitatului larvar în pădurile învecinate sau chiar în zonele deschise de la liziera pădurilor. Abundența populațiilor identificate este diferită în fiecare zonă unde s-a identificat specia.</p>
5.	Statutul de prezență -temporal-	Rezident
6.	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7.	Statutul de prezență -management-	Nativă
8.	Abundență	comună
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – August/2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1060
2	Denumirea științifică	<i>Lycaena dispar</i> - Haworth, 1802 -
3	Denumirea populară	Fluturile roșu de mlaștină - după Székely 2008 Fluturile de foc al măcrișului - după Rákossy 2013
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil - VU, Vulnerable - - după Rákossy, Goia & Kovács 2003
5	Descrierea speciei	<p>Taxonomie. Specia <i>Lycaena dispar</i> - Haworth, 1802 - face parte din Ordinul Lepidoptera, Superfamilia Papilionoidea, Familia Lycaenidae, Subfamilia Lycaeninae.</p> <p>În România este prezentă subspecia <i>Lycaena dispar rutila</i> - Werneburg, 1864, care este răspândită aproape în toată Europa, din sudul Franței până în Munții Urali.</p> <p>Specia nominată, descrisă din Anglia, <i>Lycaena dispar dispar</i> - Haworth, 1802 este extinsă. Mai există o subspecie răspândită în Olanda, <i>Lycaena dispar batava</i> - Oberthür, 1923, care a fost reintrodusă și în Anglia.</p> <p>Descrierea morfologică. Anvergura 28-40 mm. Fața dorsală a aripilor este roșu ca focul, cu nuanțe aurii la mascul. La femelă este un pic mai gălbuie, lângă tiv cu un șir de puncte negre. Fața ventrală a aripilor este roșu-cărămiziu la aripile anterioare, și albastru deschis cu o bandă galbenă-roșie la margine și un șir de</p>

		<p>oceli negri tiviți cu alb la aripile posterioare.</p> <p>Habitatul natural și biologie. Specie higrofilă, caracteristică malurilor de ape curgătoare sau stătătoare, zonele înmlăștinate dar prezintă și în alte zone umede în care vegetează specii de <i>Rumex</i> spp. Ouăle sunt depuse în grămăjoare pe <i>Rumex hydrolapatum</i>, <i>R. crispus</i>, <i>R. aquaticus</i>, și alte specii de măcriș. O femelă depune până la 500 de ouă. Larvele din generațiile secunde ierneză în stadiul larvar 2 sau 3, colorându-se din verde în brun-violet. Fixate pe tijele de <i>Rumex</i>, larvele pot rezista până la 4 săptămâni sub apă.</p> <p><i>Lycaena dispar</i> este o specie bivoltină, zboară în perioada mai–august, uneori formează o a treia generație parțială în perioada septembrie–octombrie. În Dobrogea este cu siguranță trivoltină în trei generații, găsindu-se mereu indivizi până în luna octombrie.</p> <p>Exemplarele primei generații mai-iunie sunt sedentare, masculii chiar apărând teritoriul ocupat de câțiva metri pătrați. Exemplarele generațiilor următoare 2 și 3 sunt foarte vagile, astfel specia poate să apară în afara habitatului specific, în pajiști, livezi, chiar și în sate și orașe. Specia de obicei formează mici colonii, numărul exemplarelor observabile rămânând mereu redus.</p> <p>Prezența speciei în habitatul primordial se poate dovedi în perioada primei generații - mai-</p>
--	--	---

		<p>iunie, în rest exemplarele eclozate părăsesc repede habitatul lor favorabil deci stabilirea localizării populației se poate face sigur numai în perioada primei generații. Acest fapt se explică prin cerințele ecologice ale speciei față de zone higrofile, respectiv structura metapopulațională a speciei. Habitatul redus ca suprafață și insular nu poate să mențină o populație numeroasă, iar fluxul genetic se poate menține doar prin migrarea exemplarelor în căutarea altor populații.</p>
6	Perioade critice	<p>Practic perioade critice pot fi pe tot parcursul anului, în special prin intervenția omului asupra habitatului speciei prin reducerea zonelor cu măcriș <i>Rumex</i> spp. prin înlăturarea plantelor, desecarea bălților și mlaștinilor, activități agricole pe malurile apelor, suprapășunatul vegetației din habitat și altele asemenea.</p> <p>Cum specia se răspândește și în jurul canalelor de irigații pe terenurile agricole, renunțarea la irigații constituie la fel un pericol, prin secarea acestor canale.</p>
7	Cerințe de habitat	<p>Specia apare în habitate umede, chiar și în zone puternic antropizate, pentru că larvele trăiesc pe specii de măcriș <i>Rumex hydrolapathum</i>, <i>R. aquaticus</i>, specific acestui habitat. Teoretic pot apărea multe populații în special de-a lungul cursurilor de apă.</p> <p>Tipurile de habitate caracteristice: fânețe umede-</p>

		mlăștinoase, mlaștini, zone inundabile, maluri de râuri și lacuri.
8	Arealul speciei	Din vestul Europei până în regiunea Amur. Subspecia <i>Lycaena dispar rutila</i> , care este prezentă în România, este răspândită din vestul Franței până în Munții Urali, exceptând nordul și sudul extrem al Europei, centrul și sudul Asiei Mici, Caucazul și sudul Transcaucaziei.
9	Distribuția în România	Este răspândită în toată România, cu excepția zonelor montane înalte. Lipsește din munți, la înălțimi de peste 1200 metri.
10	Populația națională	Nu există date concrete. Din literatura lepidopterofaunistică din România se cunosc sute de populații în România, dispersate pe întreg teritoriul țării, cu excepția etajului subalpin și alpin din Carpați.
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B.Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
1	Specia	<i>Lycaena dispar</i> - Haworth, 1802 - Cod unic: 1060 Specia este listată în Anexele II și IV a Directivei Habitare, respectiv Anexele 3 și 4A din Legea 49/2011.
2	Informații specifice speciei	Specia <i>Lycaena dispar</i> formează populații de-alungul

		canalelor de irigații sau canalele care leg lacurile, la marginea apelor stătătoare Lacul Vederoasa, Lacul Baciului, de-a lungul canalelor și a zonelor umede, inclusiv pe fânețe umede, unde crește planta gazdă a fluturului, diferite specii de <i>Rumex</i> spp. Adulții pot părăsi habitatul larvar pentru a căuta surse de nectar, în primul rând în vecinătatea habitatelor higrofile și mezohigrofile. În perioada de vară târzie indivizii speciei pot apărea aproape oriunde pe suprafața sitului în căutare de hrană sau pâlcuri de plantă gazdă pentru ovipozitare.
3	Distribuția speciei distribuției-	-harta Răspândirea și distribuția habitatului speciei <i>Lycaena dispar</i> în zona Aliman – Floriile – Adâncata din situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa
3	Distribuția speciei distribuției-	-harta

4	Distribuția speciei interpretare-	-Specia <i>Lycaea dispar</i> a fost semnalat în cinci puncte din sit. Cea mai însemnată populație a fost identificată în zona Lacului Vederoasa, fiind identificate două colonii peste 20 indivizi. Următoarea populație mai numeroasă a fost găsită în zona Plopeni, iar alte două semnalări provin din zona unor canale ce străbat terenuri agricole în zona Șipotele – Tufani, respectiv Aliman – Floriile 1 mascul în data de 13.VII.2014.
5	Statutul de prezență -temporal-	rezident
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – August/2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

4043 *Pseudophilotes bavius*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	4043
2	Denumirea științifică	<i>Pseudophilotes bavius</i> - Eversmann, 1832 -
3	Denumirea populară	Albăstrelul jaleșului cârn - după Rákosy 2013 -
4	Statutul de conservare în România	Taxon periclitat - EN, Endangered EN după Rákosy, Goia & Kovács 2003
5	Descrierea speciei	Taxonomie. Albăstrelul jaleșului cârn - <i>Pseudophilotes bavius</i> Eversmann, 1832 - face parte din Ordinul Lepidoptera fluturi, Superfamilia

		<p>Papilionoidea, Familia Lycaenidae, Subfamilia Polyommatae. Pe întreg arealul de răspândire a speciei au fost descrise o serie de subspecii locale sau chiar endemice, unele considerate chiar specii de sine stătătoare. Din România, mai exact din Câmpia Transilvaniei s-a descriis subspecia endemică <i>Ps.bavius hungarica</i> Diószeghy, 1913. În Dobrogea este prezentă subspecia <i>Ps.</i> <i>bavius egea</i> - Herrich- Schäffer 1852, cunoscută până în prezent numai din Asia Mică, România - Dobrogea și nord-estul Bulgariei. Această subspecie a fost semnalată pentru prima dată în Europa din Dobrogea în anul 1988 - Székely 1994, până atunci fiind cunoscută doar din partea asiatică a Turciei. În Bulgaria a fost semnalată doar în anul 2013.</p> <p>Unii autori utilizează denumirea <i>Scoliantides bavius</i> - Eversmann, 1832 Tshikolovets 2011.</p> <p>Descrierea morfologică. Este un fluture de talie redusă - anvergura aripilor între 17-25 mm, în medie 22-23 mm. Adulții subspeciei <i>Ps.bavius</i> <i>egea</i> sunt sensibil mai mari - 20-23 mm - decât subspecia <i>Ps.bavius hungarica</i> 17-20 mm. Partea dorsală a aripilor este de o culoare albastru- violet strălucitoare, cu bandă marginală brun întunecată și cu franjuri albe. În banda submarginală a aripilor posteroare, deasupra punctelor negre apare un șir de 2-3 pete portocalii roșcate. Prezintă dimorfism sexual; astfel la femele zona apicală a aripilor</p>
--	--	--

		<p>este negricioasă. Fața ventrală a aripilor este de o culoare albastru-cenușie deschisă, cu puncte negre mari, respectiv cu o bandă portocalie dezvoltată în zona submarginală a aripilor posterioare. Specia este destul de variabilă ca desen și culoare: există și exemplare aproape negre, dar și deshise la culoare. Șirul de pete portocalii de pe fața ventrală la unele exemplare de femele este vizibil și pe aripile anterioare.</p> <p>Habitatul natural și biologie. Subspecia <i>Ps.bavius egea</i> trăiește în pajiștile stepice din Dobrogea cu jaleș cârn <i>Salvia nutans</i>, formate pe soluri calcaroase sau stâncării. Biologia subspeciei dobrogene este necunoscută, dar probabil este identică cu cea a subspeciei din Transilvania. Subspecia <i>P. bavius hungarica</i> trăiește pe pajiști stepizate, pe soluri argilo-nisipoase, formate pe pantele colinelor cu orientare sud-sudest. Ca și subspecia <i>P. bavius hungarica</i>, subspecia din Dobrogea are probabil o singură generație, care zboară în perioada aprilie-mai, doar 3-4 săptămâni. Începutul perioadei de zbor poate varia considerabil în funcție de evoluția condițiilor meteo din primăvara anului respectiv. Datele mai vechi Rákosy & Székely 1996, Székely 1994 au sugerat faptul că această subspecie zboară mai târziu decât subspecia din Transilvania, exemplarele observate provenind din perioada 23 mai – 1 iunie. Însă Dincă et al. 2011 au demonstrat faptul perioada de</p>
--	--	---

		<p>zbor al acestei subspecii poate fi cu o lună mai devreme, în 2010 fiind observați indivizi în perioada 28 aprilie – 1 mai. În anul 2014, în data de 2 mai au fost observați singurii indivizi în zona Șipote, după care această subspecie nu a mai fost găsită în habitatele cercetate din zona Șipote, Dumbrăveni și Canaraua Fetii în perioada 3 – 13 mai.</p> <p>În Transilvania subspecia <i>Ps.bavius hungarica</i> în anumiți ani de exemplu în 2014, observații personale a început să zboare în primele zile a lunii aprilie, iar în alți ani - de exemplu în 2005 doar la sfârșitul lunii aprilie – începutul lunii mai - Crișan et al. 2014, Vizauer et al. 2005, 2006. Conform datelor din literatură subspecia <i>Ps.bavius egea</i> a fost semnalat doar din ultima decadă a lunii aprilie până la începutul lunii iunie Dincă et al. 2011, Rákosy & Székely 1996, Székely 1994, 2008. Această subspecie în Anatolia dezvoltă o a doua generație parțială, dar din Dobrogea încă nu s-a semnalat generația secundă.</p> <p>Ouăle fluturelui sunt albe, semisferice aplatizate, și sunt depuse de regulă pe mugurii florali de <i>Salvia nutans</i>. Omizile se hrănesc cu semințele încă nedezvoltate ale plantei gazdă. Coloritul larvelor este aproape identică cu calixul floral al plantei gazdă: culoarea de fond este verde deschisă, cu striuri groase, violacee, dispuse în diagonală. Deși omizile sunt vizitate de furnici, specia este considerată ca fiind facultativ mirmecofilă. Se împupeză</p>
--	--	--

		sub un strat subțire de vegetație moartă de la nivelul solului, până la mijlocul lunii iunie. Pupele ovoiede au dimensiuni de 4-8 mm, de culoare brun-verzuie deschisă în stadiul incipient, dar devine brun-închisă înainte de eclozare. Stadiul de pupă durează aproximativ 10-11 luni, fluturii eclozează doar în primăvara următoare.
6	Perioade critice	Perioada critică pentru fluturile <i>Pseudophilotes bavius egea</i> este aprilie – iunie, când ciclul biologic trece prin stadiile de imago, ou, larvă și pupă. La sfârșitul lunii iunie larvele împupeză la nivelul solului, sub vegetația moartă, de unde adulții eclozează în primăvara următoare. În această perioadă este strict interzisă orice intervenție umană - colectarea adulților, cosirea, pășunatul sau incendierea vegetației, defrișarea vegetației lemnoase și altele asemenea. - . Însă și în stadiul de pupă anumite intervenții de exemplu incendierea vegetației sau suprapășunatul pot afecta populațiile de obicei cu un efectiv redus numeric.
7	Cerințe de habitat	<i>Pseudophilotes bavius egea</i> trăiește în pajiști de stepă uscate, deschise, pe pustiurile de loess și pe pajiști din zone calcaroase mai mult sau mai puțin invadate de vegetație arbustivă, de unde nu lipsește planta gazdă a speciei, jaleșul cărn <i>Salvia nutans</i> . Conform cercetărilor și observațiilor efectuate asupra subspeciei din Transilvania, extinderea vegetației lemnoase, atât în mod natural -

		<p>succesiunea naturală a speciilor de arbuști autotoni, mai ales porumbar, merișor, măceș și altele asemenea, cât și artificial, prin plantarea unor specii de arbori și arbuști alohtoni salcâm, cătină, pin negru și altele asemenea, reduce suprafața habitatului și fragmentează populația. Fluturii zboară la nivelul solului maximum la 1 m înălțime de sol, astfel nu sunt capabili să treacă de barierele formate din vegetația lemnoasă. Pe baza cercetărilor efectuate pe populații de <i>Ps. bavius hungarica</i>, fluturii au o capacitate de dispersie redusă - Vizauer & Adeumitroaie 2005 , exemplarele marcate doar excepțional ajungând la 1 km distanță - Crișan et al. 2011.</p> <p>După observațiile personale din 2014 considerăm că subspecia din Dobrogea probabil s-a adaptat la habitate mai puțin deschise, la ochiurile de stepă din luminișurile și lizierele pădurilor de <i>Quercus pubescens</i> de pe pantele calcaroase cu expoziție sudică. Fluturii acestei subspecii sunt capabili să zboare peste stratul arbustiv, fiind observați indivizi care, după ce au fost deranjați, au zburat la înălțimea de 3-4 m desupra coronamentului. Dacă este deranjat, indivizii subspeciei din Transilvania se refugiază în desișul vegetației sau la nivelul solului, ascunzându-se chiar în crăpăturile solului.</p>
8	Arealul speciei	<p>Subspecia nominată <i>Pseudophilotes bavius bavius</i> - Eversmann, 1832 a fost descrisă din Rusia - Baskiria. Specia este răspândită în</p>

		<p>Peninsula Balcanică - Macedonia, Grecia, Bulgaria - , Asia Mică, Siria, România, sudul Ucrainei, Crimeea, sudul Rusiei europene, nordul Iranului și nord-vestul Kazahstanului.</p> <p>Subspecia <i>Ps.bavius egea</i> Herrich-Schäffer, 1852 a fost descrisă din Turcia - Caucaz, fiind semnalat ulterior din România și Bulgaria. Deși are populații izolate în estul, sudul și sud-vesticul Mării Negre, morfologic aparțin aceleiași subspecii - Rákosy 2013.</p>
9	Distribuția în România	<p>În România se întâlnesc 2 subspecii. Subspecia din Dobrogea, <i>Pseudophilotes bavius egea</i> Herrich-Schäffer, 1852, descoperită în 1988, a fost semnalată din 5 zone: Canaraua Feti, Dumbrăveni, Șipote, Gura Dobrogei și Dealul Allah Bair - Székely 1994, Rákosy & Székely 1996, Dincă & Vila 2008, Dincă et al. 2011 și altele asemenea.</p> <p>Subspecia endemică din Câmpia Transilvaniei <i>Ps.bavius hungarica</i> Diószeghy, 1913 a fost descrisă din zona localității Vița - jud.Bistrița-Năsăud, ulterior fiind semnalat din județele Cluj - Fânațele Clujului, Frata, Viișoara, Cheile Turzii, Juc-Hergelie, Valea Florilor și altele asemenea, Alba - Teiuș, Blaj - și Sibiu - Dealul Zakel. Cea mai cunoscută și cercetată populație se cunoaște din Suatu, jud.Cluj - Crișan et al. 2011, 2014, Rákosy 1999, Vizauer & Adumitroaie 2005, Vizauer et al. 2006 și altele asemenea.</p>

10	Populația națională	Nu există date exacte pentru subspecia <i>Pseudophilotes bavius egea</i> . Se cunosc doar câteva populații extrem de izolate în Dobrogea - numai din județul Constanța, și aceste semnalări provin din semnalări cu puțini indivizi. La fel, la subspecia <i>Pseudophilotes bavius hungarica</i> sunt cunoscute câteva populații izolate în Câmpia Transilvaniei și din sudul Transilvaniei. Studiul dinamicii populaționale, realizate în perioada 2004-2012 asupra efectivelor din Suatu, jud.Cluj - demonstrează faptul că același populație poate avea o dinamică populațională multianuală foarte variată. Însă trendul general al acestei populații este una de declin foarte drastic - Crișan et al. 2014.
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare. Nu deținem date concrete privind mărimea populațiilor din Dobrogea - subspecia <i>Ps.bavius egea</i> .

B.Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
1	Specia	<i>Pseudophilotes bavius</i> - Eversmann, 1832 - Cod unic: 4043 Specia este listată în Anexele II și IV a Directivei Habitare, respectiv Anexele 3 și 4A din Legea 49/2011.
2	Informații specifice speciei	Specia și subspecia <i>Pseudophilotes bavius egea</i> a fos semnalată pentru prima dată în Dobrogea la Canaraua

		<p>Fetii, în data de 28.V.1988 - Székely 1994, Rákosy & Székely 1996. În data de 1.VI.1992 au fost semnalate încă două exemplete, deci în perioada 1988-1992 s-au semnalat în total trei indivizi, după care nu s-a resemnalat această populație în ciuda faptului că zona a fost cercetată în anii următori de către mai mulți lepidopterologi - Dincă et al. 2011. Această populație nu a fost resemnalată nici de către noi în anul 2014.</p> <p>Pe teritoriul sitului ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa specia a fost semnalată prima dată în data de 23.V.1993 de la Șipotele - Rákosy & Székely 1996, fiind a doua locație de semnalare din Dobrogea.</p> <p>Lista noilor locații de semnalare este completată de Dincă & Vila - 2008: specia este semnalată în data de 21.VI.2007 în Pădurea Dumbrăveni, această zonă fiind a treia locație de semnalare a speciei din Dobrogea, și a două în sit.</p> <p>În perioada 28.IV. – 1.V.2010 Dincă et al. 2011 resemnalează specia în patru zone: descoperă o populație nouă la Gura Dobrogei, respectiv resemnalează specia în trei puncte din zona Șipotele: la nord, la sud și la sud-est de localitate.</p> <p>Recent specia a fost identificată și pe Dealul Allah Bair - Székely L., com.pers., 2014.</p> <p>Astfel specia și subspecia <i>Pseudophilotes bavius egea</i> a fost semnalată în perioada</p>
--	--	---

		1988-2014 din șapte puncte din Dobrogea, din care patru puncte Pădurea Dumbrăveni, respectiv la N, S și SV de localitatea Șipotele în situl ROSCI0071 Dumbrăvei – Valea Urluia – Lacul Vederoasa. Totuși, specia nu a fost introdusă în lista speciilor protejate din Formularul Standard al sitului.
3	Distribuția speciei -harta distribuției-	<p>Răspândirea și distribuția habitatului speciei <i>Pseudophilotes bavius</i> la sud-est de localitatea Șipotele în situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa</p> <p>Răspândirea și distribuția habitatului speciei <i>Pseudophilotes bavius</i> la est de localitatea Adâncata în situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa</p>
4	Distribuția speciei -interpretare-	<p>Specia a fost semnalată în 2014 în două locații. Prima populație a fost semnalată la 3,2 km distanță de centrul localității Șipotele în direcția SE - în data de 2.V.2014 - , în zona de lizieră și luminișuri cu vegetație stepică din pădurile de stejar pufos. Cele trei exemplare au fost observate la limita sau în afara limitei sitului. Specia a fost fotografiată la 1,1 km în direcția est de localitatea Adâncata în data de 27.IV.2014, într-o pajiște mezoxerofilă. Acest individ era probabil în migrație, habitatul speciei fiind la distanță de 700 către ENE respectiv la 1300 m către N. În afara acestor zone, s-a</p>

		identificat mai multe pante stepice cu planta gazdă a fluturelui în Pădurea Dumbrăveni, la V, SV, S și SE de la localitatea Șipotele, la NE de localitatea Urluia în afara sitului, fiind identificat în total 17-19 zone cu habitat potențial al speciei. Aceste fragmente de habitatecu suprafețe cuprinse între 0.44 – 4.81 ha în general sunt situate pe versanții cu expoziție sudică, la limita tipului de habitat 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos.
5	Statutul de prezență -temporal-	Rezident
6	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	foarte rar
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie – August/2014
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

2.2.3.3 Ihtiofaună

1130 *Aspius aspius*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1130, Anexa 2 Directiva Habitatare
2	Denumirea științifică	<i>Aspius aspius</i> - Linnaeus, 1758
3	Denumirea populară	Avat la Dunăre, haut - Moldova, aun Banat, gonaci, pește-lup, buțoi, guran, lupul obletilor, <i>asp</i> engleza, <i>rapfen</i> - germana, <i>aspe</i> franceză, <i>jereh</i> rusă
4	Statutul de conservare în	- LC - preocupare minimă

	România	
5	Descrierea speciei	<p>Dimensiunea maximă 80 cm, obișnuit 35-40 cm.</p> <p>D III - 7 - 8 - 9 - ; A III 12-14 - 15, de obicei 13, V II 8, P I 16-18, L.Lat. - 64 - 65 11-12/5 74 - 75-76, sp.branh. 9, dinți faringieni 3.5 - 5.2, vertebre 48-49.</p> <p>Corpul mai puțin înalt ca la majoritatea <i>Cyprinidae</i>lor, amintind forma șalăului. Înălțimea maximă se cuprinde de 3,5-4,3 ori în lungime, iar grosimea de 2 ori în înălțimea maximă. În urma V, o carenă acoperită de solzi ușor îndoiți la mijloc. Lungimea capului se cuprinde de 3,7-4,2 ori în lungimea corpului și este egală cu înălțimea maximă a acestuia. Botul, relativ scurt se cuprinde de 3,2-3,3 - 3,7 ori în lungimea capului. Gura mare, terminală și oblică în sus, foarte largă ajungând până sub mijlocul ochiului. Singurul ciprinid răpitor, are mandibula cu o proeminență care se potrivește într-o scobitură a fălcii superioare și care ajută la apucarea prăzii, suplinind astfel dinții.</p> <p>Lungimea pedunculului caudal 18,5-21,5 din cea a corpului - din lungimea standard, iar înălțimea minimă 9,5-11,5%. Dorsala este poziționată mai mult spre baza caudalei decât de vârful botului; spațiul predorsal reprezintă 51-55% din lungimea corpului. Marginea dorsalei concavă. Pectoralele nu ating baza ventralelor. Ventralele se inserează puțin înaintea capătului anterior al dorsalei, iar analele mult în urma capătului posterior al dorsalei.</p>

		<p>Anala are marginea puternic concavă. Caudala adânc scobită, lobi sunt aproximativ egali. Solzii sunt bine fixați, subțiri, cu striuri evidente; acoperă istmul în întregime.</p> <p>Culoarea spatelui măsliniu-închis, vânăt ceva mai jos, flancurile argintii, fața ventrală albă. Dorsala și caudala cenușii, ventralele și anala incolorate sau palid roșietice, pectoralele incolorate. Buzele albicioase.</p> <p>Trăiește în Dunăre și râurile de șes până în zona colinară, în bălți mari, lacuri dulci și salmastre, rar în părțile îndulcite ale mării. O parte din exemplarele din Dunăre intră în bălți pentru reproducere și se retrag la scăderea apelor, altele urcă în râuri în sus în timpul reproducerii.</p> <p>Reproducerea are loc în martie-aprilie până în mai - la 6-10°C. Icrele sunt depuse pe fund tare, atât în ape curgătoare cât și în bălți. Maturitatea sexuală la masculi este atinsă la 4 veri, iar la femele parte la 4, parte la 5 veri.</p>
6	Perioade critice	După vârsta de un an la trecerea peștilor la hrănirea ihtiofagă și până la maturitate, datorită scăderii drastice a stocurilor de pești pe Dunăre
7	Cerințe de habitat	Specie dulcicolă nectonică. Trăiește în fluvii, lacuri și chiar în regiunile marine salmastre Marea Baltică, Azov și altele asemenea, în râuri mari cu un curs lent și în bălți. La ape adânci, înoată între 2 ape; în cele puțin adânci stă în stratul superficial. La maturitate este un pește solitar,

		<p>înoată cu ușurință foarte rapid pe distanțe scurte. Aparține peștilor cu o viață diurnă, înoată activ în căutarea hranei. Se hrănește cu obleți, cleni, porcușori, mamifere mici și moluște. Caracterul lui vorace și de răpitor i-a atras și vechiul nume latin de rapax, iar popular i se spune și pește-lup, lupul peștilor gonaciul vânător și altele asemenea nume culese de M. Băcescu atacă peștii mici și-i înghite după ce-i ametește prin lovituri de coadă.</p>
8	Arealul speciei	<p>Europa Centrală și Estică, de la Rin și până la Ural și la nord de Alpi, Dinarici; există în Struma, Marița, nordul Asiei Mici, Caucaz.</p> <p>Este comun în regiunile desărate ale M. Baltice și Azov; în bazinul fluviilor tributare acesteia din urmă, inclusiv limanurile.</p>
9	Distribuția în România	<p>La noi, în Dunăre până la guri, inclusiv apele salmastre din fața acestora. Complexul Razelm, lacurile litorale Siutghiol, Tăbăcărie, Tașaul, Mangalia; rar în părțile îndulcite ale mării, Tisa, Someș de la Dej, Crișul Repede de la Oradea, Mureș, Bega și afluentul său Beregsău, Timiș, Cerna, Jiu, Olt, Vedea, Argeș de la Pitești la vărsare; Neajlovul la Comana. În Ialomița de la Dridu până la vărsare. Lacul Herăstrău lângă București, Lacurile Snagov și Căldărușani. În râurile Siret și Prut pe întregul parcurs din țară; în Suceava, Moldova, Bistrița moldovenească aproape de vărsare. ROSCI: Balta Mică a Brăilei, Brațul</p>

		Măcin, Canaralele Dunării, Ciupercei-Desa, Corabia-Turnu Magurele, Coridorul Jiului, Crișul Negru, Defileul Mureșului, Delta Dunării, Domogled-Valea Cernei, Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederosa, Gura Vedei-Șaica-Slobozia, Lunca Inferioară a Crișului Repede, Lunca Joasă a Prutului, Lunca Mijlocie a Argeșului, Lunca Mureșului Inferior, Lunca Timișului, Oltenișa-Mostiștea-Chiciu, Oltul Mijlociu-Cibin-Hârtibaciu, Pădurea Esehioi-Lacul Bugeac, Pădurea Valea Canaraua Feti-Iortmac, Pădurea Zamostea-Lunca, Porțile de Fier, Râpa Lechința, Râul Prut, Râul Tur.
10	Populația națională	Nu dispunem de studii populaționale astfel încât să fie posibilă o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
1.	Specia	<i>Aspius aspius</i> - Linnaeus, 1758
2.	Informații specifice speciei	Nu este cazul
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Deși habitatele investigate prezintă condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în capturi.
5.	Statutul de prezență -temporal-	Probabil prezență sporadică, în momentele de aflus de apă din Dunăre.
6.	Statutul de prezență -spațial-	Probabil prezență sporadică, însă cu precădere în zona din

		aval a lacului zona din vecinătatea stăvilărilor ce face legătura cu Canalul Rasova
7.	Statutul de prezență management-	-Prezență sporadică, nesemnificativă din punct de vedere al managementului.
8.	Abundență	Scăzută date estimate pe baza opiniei experților
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	23-24.10.2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	Nu sunt date de referință

1145 *Misgurnus fossilis*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1145, Anexa 2 Directiva Habitatare
2	Denumirea științifică	<i>Misgurnus fossilis</i> - Linnaeus, 1758
3	Denumirea populară	Țipar, chișcar, vârlan, weatherfish, loach engleza, schlammpeitzger germană, loche d'étang franceză, vium - rusă
4	Statutul de conservare în România	- LC - preocupare minima
5	Descrierea speciei	Talia până la 20-25 cm, rareori atinge 32 cm. D II – IV - 5 - 6 - 7 - , A II – IV, 5 - 6 - , VI – II 5-6, sp. br. 14, D. far. 11-14 Corpul alungit, relativ cilindric, profilul dorsal și cel ventral aproape orizontale, comprimat lateral spre coadă și acoperit cu solzi foarte mici, fără a prezenta o linie laterală evidentă. Gura mică, inferioară, prevăzută cu 10 mustăți dintre care 4 la vârful botului pe maxila superioară,

		<p>două mai lungi la colțurile gurii și 4 pe mandibulă. Caracteristic speciei - mucusul foarte alunecos care învelește tot corpul. Ochii sunt mici. Sub ochi este ascuns sub tegument un țep mic ce provine din osul suborbitar. Înotătoare mici și oarecum rotunjite. Dorsala se află deasupra ventralei, începutul ei este aproape la jumătatea distanței dintre ceafă și baza caudalei. Anala are baza scurtă, se prinde în urma verticalei posterioare a dorsalei. Caudala este mică, rotunjită și formată din 16-18 radii principale. Ventrala nu ajunge până la orificiul anal. De la baza caudalei și până la jumătatea distanței D-C se întinde o creastă evidentă; o creastă asemănătoare se află și pe fața ventrală a pedunculului caudal.</p> <p>Culoarea fundamental este galbenă, spatele brun, abdomenul bate în galben-portocaliu. Pe spate se află numeroase pete verzui-negricioase, pe mijlocul flancurilor, de la ochi și până la baza caudalei, se întinde o dungă lată, întunecată. Sub această dungă și deasupra ei, sunt numeroase puncte și pete, unele dintre ele contopindu-se și formând alte două dungi, longitudinale, mai înguste și incomplete. Ochii sunt galbeni aurii. Toate înotătoarele gălbui-fumurii, caudala și dorsala prezintă pe ele puncte întunecate.</p> <p>Țiparul se întâlnește în aproape toate bălțile, în lacuri și iazuri, până în zona colinară, mai rar în râurile de șes lent curgătoare. În râuri este</p>
--	--	--

		<p>localizat în porțiunile măloase și brațele laterale, unde găsește fund mălos și vegetație. Având posibilitatea respirației aeriene intestinale, rezistă la lipsa de oxigen din apă, în caz de secare a bălților, el se îngroapă în nămol și supraviețuiește chiar unor secări temporare a bălților. Este sensibil la schimbările de presiune atmosferică, înaintea furtunilor urcă la suprafața apei. Primăvara, în perioada de reproducere, nu întreprinde migrații propriu-zise, dar este mult mai mobil decât în restul anului. Reproducerea durează din martie până în iunie, când femelele depun icrele pe vegetația acvatică, cca 100000-150000. Încubația durează 7-8 zile, la 15oC.</p>
6	Perioade critice	Perioada de reproducere și după reproducere, în caz de secetă prelungită.
7	Cerințe de habitat	Este specie dulcolă, bentică stagnofilă, preferând bălți, lacuri sau râuri de șes cu curent lent și fund mălos, cu vegetație. Hrana constă din detritus organic, vegetație acvatică, viermi, crustacee, larve de insecte, moluște.
8	Arealul speciei	Europa Centrală și sud-estică; spre răsărit, din Franța - bazinul Loarei - până la Volga - inclusiv - . Lipsește în Anglia, Scandinavia, Spania, Italia, Dalmația, Grecia, Crimeea, Caucaz, Asia Centrală, bazinul Oceanului Înghețat și fluviul Ural.
9	Distribuția în România	La noi, este prezentă în Dunăre de la Baziaș până la vărsare și în toate bălțile și jepșele luncii inundabile și ale deltei, mai frecvent în deltă. În părțile

		<p>îndulcite ale complexului lagunar Razelm; în lacurile litorale Sutghiol și Tăbăcărie. În interiorul țării în aproape toate bălțile, heleșteele, șenalele și în cursul mai liniștit al râurilor până aproape de munte. În bazinul Someșului Mic, în bălțile de la Someșeni în raza orașului Cluj și în cele de la Gherla, în brațul Someșului Mic de la Apahida raza orașului Cluj. În bălțile din lungul Someșului începând de la Ulmeni, Cehul Silvaniei în aval. În bazinul Crasnei, semnalat lângă Zalău. În pârâul Pețea - r.Oradea; în canalul colector al Crișurilor, în iazurile din Câmpia Transilvaniei, în Mureș aval de Târgul Mureș, în Târnavă la vărsarea în Mureș; în pârâul Aranca din zona Sânnicolău Mare și în bălțile vecine. În bazinul râului Bega, aval de Chizătău. În unele pâraie și bălți din Câmpia Banatului. În toate brațele moarte și bălțile din lungul Timișului, aval de Găvojdia. În caraș și bălțile vecine din raionul Oravița. În bazinul Oltului, semnalat în bălți și iazuri lângă Brașov, Iași și Sibiu. În baltile și afluenții din partea inferioară a bazinului Jiului și Dunării de la Drobeta Tr. Severin și până la Bechet-Dabuleni. În bălțile din lungul Vedei și Teleormanului, în Argeș numai la Oltenița; în Neajlov de la izvoare până la vărsare și în toate bălțile limitrofe. În Dâmbovița la București, în Colentina, bălțile vecine și toate lacurile și bălțile din jurul Bucureștiului. În Mostiștea, Ialomița, la confluența cu Dunărea. În</p>
--	--	--

		Siret, aval de Pașcani, în coturile liniștite ale Sucevei, din zona Rădăuți până la vărsare, în Șoimuz, de la Fălticeni până la vărsare. În bazinul Bistriței moldovenești este cunoscut în pârâul Moara Lupșei, apoi în pârâul Bahna și iazurile lui. În bazinul Buzăului este citat numai în balta Jirlău. În Prut și bălțile lui, de la intrarea în țară, până la vărsare.
10	Populația națională	Nu există studii populaționale astfel încât să fie posibilă o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Insuficientă

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
1.	Specia	<i>Misgurnus fossilis</i> - Linnaeus, 1758 -
2.	Informații specifice speciei	Nu este cazul
3.	Distribuția speciei -hartă distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Misgurnus fossilis</i>
4.	Distribuția speciei -interpretare-	-Deși habitatele investigate prezintă condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în capturi.
5.	Statutul de prezență -temporal-	-Deși specia nu a fost capturată estimăm că specia este/poate fi prezentă în lac, cu caracter permanent.
6.	Statutul de prezență -spațial-	-Deși specia nu a fost capturată estimăm că specia este/poate fi prezentă în lac, mai ales în zona litorală, cu adâncime mică și substrat mâlos.
7.	Statutul de prezență	-Prezență sporadică,

	management-	nesemnificativă din punct de vedere al managementului.
8.	Abundență	Scăzută - date estimate pe baza opiniei experților
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	23-24.10.2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	Nu sunt date de referință

2522 *Pelecus cultratus*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	2522, Anexele 2 si 5 Directiva Habitatare
2	Denumirea științifică	<i>Pelecus cultratus</i> - Linnaeus, 1758
3	Denumirea populară	Sabiță, ziece engleză, ziece germană, cehoni - rusă
4	Statutul de conservare în România	- LC - preocupare minimă
5	Descrierea speciei	D II-III - 6 - 7, A II-III - 24 - 25-28 - 29 - , L. lat. - 90- - 93 12-15/3-5 110 - 115 - , D.far. 2,5-5,2, sp.br. 18-23, vert. 50-52 Capul scurt, se cuprinde de 4,4-5 ori în lungimea corpului. Gura este mică, superioară; buzele sunt înguste și subțiri, cărnoase numai la capete. Falca inferioară puternic proeminentă, se urcă în sus, aproape vertical. Corpul alungit, cu spatele aproape drept, iar abdomenul arcuit, în formă de muchie de sabie, de unde i se trage și numele. Înălțimea maximă a corpului se cuprinde în lungimea acestuia fără caudală, de 4,2-5,0 ori. Solzii sunt cicloizi, foarte subțiri și foarte caduci. Înotătoarele pectorale foarte

		<p>lungi, cuprinzându-se de 3,0-3,7 ori în lungimea corpului și ascuțite ajungând până la baza ventralei. Dorsala este mică, poziționată dincolo de începutul anelei. Caudala cu lobii inegali. Spatele este albastru ca oțelul călit sau cenușiu-verzui cu reflexe metalice; laturile și abdomenul albe-argintii, bătând câteodată foarte ușor în roșu-trandafiriu. Dorsala și caudala cenușii, celelalte înotătoare cenușii-gălbui cu reflexe roșcate. Irisul argintiu sau cu luciuri aurii.</p> <p>Sabița este un pește pelagic, ce trăiește în fluvii și râuri de șes, în regiunile salmastre din fața gurilor acestora. Comportamentul sabiței este unul activ, înotând între ape sau aproape de suprafață, în bancuri, de obicei pe vârste. În râuri mici nu intră; în schimb se găsește în limanuri salmastre, în bălți și în jepși. În bălțile de inundație ale fluviilor pătrunde primăvara, iar pentru reproducere se întoarce în fluviu. Reproducerea are loc în lunile aprilie-iunie, începând la o temperatură de 12°C. O femelă depune în medie 33500 icre semipelagice, în ape puțin adânci. După 3-4 zile apar larve nepigmentate ce măsoară 7 mm. Maturitatea sexuală, la 3-4 ani.</p>
6	Perioade critice	Primăvara-vară, în timpul/după reproducere, în anii cu viituri mari, prelungite, ape încărcate cu suspensii, situație ce influențează negativ dezvoltarea organismelor planctonice prin lipsa transparenței apei.
7	Cerințe de habitat	Specie dulcicolă, ocazional

		salmastricolă, nectonică, preferă fluviile și râurile de șes, cu un curs lent, precum și în multe lacuri interioare; frecvent în lacurile și limanurile litorale, precum și în părțile îndulcite ale mărilor. Se hrănește cu: plancton mai ales tineretul, nevertebrate bentonice, insecte aeriene și pești mici.
8	Arealul speciei	Este o specie euro-asiatică răspândită în bazinele fluviilor ce se varsă în mările Baltică, Neagră, Caspică și Aral. Bazinele Mării Baltice de la Oder la Neva și în sudul Suediei și Finlandei, Mării Negre - de la Dunăre la Kuban, Mării Caspice și Mării Aral, precum și părțile îndulcite ale acestor mări.
9	Distribuția în România	Dunărea de la intrare în țară până la vărsare, bălțile luncii inundabile, părțile îndulcite ale mării în fața gurilor Dunării, Lacul Razelm, Someș din zona Dej, Mureș de la Reghin până la vărsare, Bega de la Timișoara, Timiș la ieșirea din țară, raul Topolnita la Drobeta Tr. Severin și raul Jiu până la barajul Isalnita, Olt de la Racoș la vărsare. Ialomița de la dridu în aval, cursul inferior al Siretului, Prutul de la intrarea în țară până la vărsare. ROSCI: Balta Mică a Brăilei, Brațul Măcin, Câmpia Careiului, Câmpia Ierului, Canaralele Dunării, Cefă, Cheile Nerei-Beușnița, Ciuperceni-Desa, Comana, Corabia-Turnu Măgurele, Coridorul Jiului, Crișul Alb, Crișul Negru, Defileul Mureșului, Delta Dunării, Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa, Gura Vedei-

		Șaica Slobozia, Lunca Inferioară a Crișului Repede, lunca Joasă a prutului, Lunca Mureșului Inferior, Lunca Siretului Inferior, Lunca Timișului, Oltenița, Mostiștea-Chiciu, Oltul Mijlociu-Cibin-Hârtibaciu, Pădurea Esehioi-Lacul Bugeac, Pădurea și Valea Canaraua Fetii-Iortmac, Pădurea Stârmina, Porțile de Fier, Râpa Lechința, Râul Prut, Râul Tur.
10	Populația națională	Nu există studii populaționale astfel încât să fie posibilă o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
1.	Specia	<i>Pelecus cultratus</i> - Linnaeus, 1758 -
2.	Informații specifice speciei	Nu este cazul
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Specia nu a fost capturată, dar estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac. Metoda specifică de lucru nu permite elaborarea de hărți de distribuție.
4.	Distribuția speciei -interpretare-	-Deși habitatele investigate prezintă condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în capturi.
5.	Statutul de prezență -temporal-	Probabil prezență sporadică, în momentele de aflus de apă din Dunăre.
6.	Statutul de prezență -spațial-	Probabil prezență sporadică, însă cu precădere în zona din aval a lacului zona din vecinătatea stăvilărilor ce face legătura cu Canalul Rasova

7.	Statutul de prezență management-	-Prezență sporadică, nesemnificativă din punct de vedere al managementului.
8.	Abundență	Scăzută - date estimate pe baza opiniei experților
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	23-24.10.2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	Nu sunt date de referință

1134 *Rhodeus sericeus amarus*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1134, Anexa 2 Directiva Habitatare
2	Denumirea științifică	<i>Rhodeus sericeus amarus</i> Bloch, 1782
3	Denumirea populară	Boartă, boarcă, bortănică, burtucă, chisoagă, behliță, blehniță, plutică, bitterling engleză, bitterling germană, rosière, péteuse franceză, gorciak - rusă.
4	Statutul de conservare în România	- LC - preocupare minima
5	Descrierea speciei	Talia indivizilor adulți 45-90 mm, de obicei, până la 60-70mm. D III - 8 - 9 - 10 - , A III 8-9 - 10 - , sq. 35-38 - 40 - , L.lat. incompletă 4-7, D. far. 5-5. Se aseamănă cu un pui de plătică. Gura subterminală, mică, arcuită și puțin oblică, lipsită de mustăți. Botul este obtuz. Dorsala începe puțin în urma inserției ventralei. Anala începe sub cea de-a 6-a radie ramificată a dorsalei. Solzii mari, mult mai înalți decât lungi, netezi, persistenti, se acoperă puțin între ei. Pieptul și

	<p>istmul acoperite de solzi mai mici. Pedunculul scund și comprimat lateral. Linia laterală scurtă. Pectoralele scurte, rotunjite la vârf. Colorația variază puternic în funcție de sex și vârstă. Partea dorsală a corpului și capului este cenușie gălbuie, uneori bătând în verzui, flancurile albe, fără luciu metalic, dorsala și caudala cenușii, celelalte înotătoare bat în roșu. În lungul jumătății posterioare a corpului și a pedunculului caudal o dungă verzuie foarte evidentă. În epoca de reproducere masculul capătă un colorit deosebit de frumos: operculul și partea anterioară a jumătății dorsale a corpului sunt violete sau albastrui; pieptul și partea abdomenului portocalii sau roz; dunga din lungul corpului devine verde ca smaraldul, anala roșie.</p> <p>Boața este un pește exclusiv de apă dulce, preferă apele stătătoare sau lin curgătoare. În râuri se întâlnește mai ales în brațele laterale, dar este frecvent întâlnită și în plin curent. Râspândirea sa este legată de prezența lamelibranhiatelor scoicilor <i>Unio sp.</i> sau <i>Anodonta sp.</i> Atinge maturitatea sexuală în al doilea an al vieții. Reproducerea are loc de la sfârșitul lui aprilie până în august. Își depune icrele între valvele moluștelor lamelibranhiate din apele dulci <i>Unio</i> și <i>Anodonta</i>.</p> <p>Femelele au papila genitală alungită sub forma unui ovopozitor de 5-8 mm, alungindu-se în timpul reproducerii. Ele depun 8-14 icre cu diametru de 2,5-3 mm,</p>
--	--

		<p>în cavitatea branhială al lamelibranhiatelor.</p> <p>Dezvoltarea larvară pînă la cca 30-40 de zile are loc tot în cavitatea paleală a lamelibranhiatelor. Larvele rămân fixate de branhiile scoicilor cu ajutorul unor excrescențe ale sacului vitelin. În momentul părăsirii gazdei, puii măsoară 7-8 mm.</p>
6	Perioade critice	<p>Perioada de reproducere primăvară-vară. Când bioindicatorii ai gradului de poluare a apelor <i>Unio sp.</i> și <i>Anodonta sp.</i> lamelibranhiate dispar din habitatul natural al speciei <i>Rhodeus sericeus</i>, reproducerea speciei este întreruptă.</p>
7	Cerințe de habitat	<p>Specie dulcicolă caracteristică bălților și porțiunilor de râu cu curs lent. Boarța trăiește exclusiv în ape dulci. Ea preferă funduri nisipoase și pietroase, evitând pe cele măloase. Este întâlnită în apele stătătoare sau încete, brațele laterale ale râurilor dar și în plin curent. Răspândirea sa este legată de prezența lamelibranhiatelor <i>Unio sp.</i> și <i>Anodonta sp.</i></p> <p>Se hrănește cu plancton, cu alge filamentoase și unicelulare, resturi de plante superioare și detritus, întâmplător ingerează și organisme animale.</p>
8	Arealul speciei	<p>În Europa se întâlnește din estul Franței și de la Alpi și Dinarici pînă la Ural și Caucaz; există în Macedonia și Tracia. Apare în bazinul Mării Nordului, în partea de sud a bazinului Mării Baltice, în bazinul Mării Negre, în vestul și sudul Mării Caspice și Egee.</p>

		<p>În bazinul Mării Mediterane apare doar la nord de Ron. Este o specie invazivă în Franța, la sud de Ron. Și vest de Sena, în sudul Rusiei. A fost introdusă în Marea Britanie și nordul Italiei. Lipsește din Ural, Danemarca, Scandinavia, Peninsula Iberică, cea mai mare parte a bazinului Adriaticii și Mării Negre la sud de Kuban.</p>
9	Distribuția în România	<p>În Dunăre, de la Baziaș până la vărsare. Se mai găsește în majoritatea râurilor și mai ales în brațele moarte și bălțile din lungul lor: Tisa, Iza, Tur, Someșul Mare, Someșul Mic, Crasna, Beretău, Crișul Repede, Crișul Negru, Crișul Alb, în Mureș, canalul colector al Crișurilor, Mureș Țaga, Tîrnava Mare, Arieși, Strei, Bega, Nera, Cerna, Jiu, Olt, Cibin, Argeș, Colentina, Dâmbovița, Neajlov, Sabar, Ialomița, Siret, Prut, Suceava, Moldova, Bistrița, Milcov, Putna, Bârlad, și altele asemenea. ROSCI: Balta Mică a Brăilei, Brațul Măcin, Câmpia Careiului, Câmpia Ierului; Canaralele Dunării, Cefa, Cheile Nerei, Beușnița, Ciuperceni, Desa, Comana, Corabia-Turnu Măgurele, Coridorul Jiului, Crișul Alb, Crișul Negru, Defileul Mureșului, Delta Dunării, Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederosa, Gura Vedei-Șaica-Slobozia, Lunca Inferioară a Crișului Repede, Lunca Joasă a Prutului Lunca Mureșului Inferior, Lunca Timișului, Oltenița-Mostiștea-Chiciu, Oltul Mijlociu-Cibin-Hârtibaciu, Pădurea Esehioi-Lacul Bugeac, Pădurea Canaraua Fetii-Iortmac,</p>

		Porțile de Fier, Râul Prut, Râul Tur.
10	Populația națională	Nu există studii populaționale astfel încât să fie posibilă o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
1.	Specia	<i>Rhodeus sericeus amarus</i> - Bloch, 1782 -
2.	Informații specifice speciei	Nu este cazul
3.	Distribuția speciei -hartă distribuției-	Specia prezentă în capturi. Metoda specifică de lucru nu permite elaborarea de hărți de distribuție.
4.	Distribuția speciei interpretare-	-Prezență în zonele cu habitat adecvat substrat nisipos, vegetație submersă
5.	Statutul de prezență -temporal-	Populație permanentă sedentară/rezidentă
6.	Statutul de prezență -spațial-	În perioada de reproducere prezența speciei este condiționată prin modul de reproducere de prezența lamelibranhiatelor <i>Unio sp.</i> și <i>Anodonta sp.</i> . În afara perioadei de reproducere preferă zonele cu curent, substrat nisipos și cu vegetație submerse.
7.	Statutul de prezență management-	-Prin legătura speciei cu lamelibranhiatele <i>Unio sp.</i> și <i>Anodonta sp.</i> , specia are la rândul ei valoare de indicator biologic privind calitatea apei.
8.	Abundență	Numar minim 84074 indivizi pe sit estimări din datele proprii nr. exemplare capturate

		pe efort de pescuit, recalculate pe suprafata luciului de apă
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	23-24.10.2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	Nu sunt date de referință

1124 *Romanogobio albipinnatus - vladykovi* - - Lukash, 1933 -

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1124, Anexa 2 Directiva Habitatare
2	Denumirea științifică	<i>Romanogobio albipinnatus</i> Lukash, 1933, mai nou <i>Romanogobio vladykovi</i>
3	Denumirea populară	Porcușor de șes, white-finned gudgeon engleză, weißflossengründling germană, pescari beloperâi rusă
4	Statutul de conservare în România	- LC - preocupare minima
5	Descrierea speciei	Lungimea standard până la 10 cm, 12 cm cu caudala. D III 7 - 8, A II-III 6, l.lat. - 39 - 41 5-6/43 - 44. Dorsala scurtă fără spini. Corp alungit și cilindric, coada comprimată lateral; profilul frunții convex, lungimea capului reprezintă 21,6-27,7% din cea a corpului. Botul scurt și obtuz lungimea lui 7-16% din lungimea capului; spațiul posterior în general egal cu botul. Gura inferioară cu două mustăți scurte; mustățile în general, ajung până la marginea posterioară a ochiului. Înălțimea corpului reprezintă 16,2-24% din lungimea corpului fără caudală, iar grosimea 80-90% din înălțime.

		<p>Înălțimea maximă situată la inserția dorsalei. Anusul mai aproape de ventrale decât de anală.</p> <p>Culoarea pe spate gălbuie-cenușie deschis cu pete și dungii mai întunecate. Pe laturi 7-8, rar 6 sau până la 12 pete rotunde, mai mici ca la celelalte specii ale genului.</p> <p>Trăiește în Dunăre și în cursul inferior al râurilor de șes, cu locuri cu apă ceva mai adâncă și curent slab, substrat de nisip fin sau argilă.</p> <p>Este o specie bentopelagică reofilă, nocturnă în perioada adultă, dar puietul are comportament activ în timpul zilei. Evită locurile cu apă mai rapidă sau stătătoare și fund mâlos. Deși în curent se întâlnesc mai mulți indivizi, nu formează niciodată adevărate cârduri.</p> <p>Reproducerea are loc în lunile mai -iulie, se reproduce de mai multe ori în medie de patru ori, la intervale de două săptămâni, ponta fiind depusă pe pietrele din zonele mai puțin adânci. Se hrănește pe fundul apei, căutând în substrat asemenea crapului, gura subterminală și mustățile sunt adaptate pentru acest scop, consumând faună bentonică. Mai consumă diatomee, larve mici de efemeride, insecte, crustacee mici și alte animale din nisip, și altele asemenea.</p>
6	Perioade critice	Primăvara în perioada reproducerii, în timpul viituri puternice și prelungite încărcate cu suspensii.
7	Cerințe de habitat	Specie bentopelagică, reofilă, porcușorul de șes este întâlnit

		<p>în Dunăre și în cursul inferior al râurilor de șes. Evită locurile cu apă mai rapidă sau stătătoare și fund de nisip fin sau argilă. Preferă locuri cu apă ceva mai adâncă și curent slab în general cu o viteză de 28-45 cm/s, cu fund de nisip fin sau argilă.</p>
8	Arealul speciei	Bazinul Dunării de la Bratislava până la vărsare.
9	Distribuția în România	<p>În Dunăre și bazinul Dunării, de la intrarea în țară până la vărsare inclusiv brațul Borcea și cele trei brațe ale deltei. Intră ocazional în unele bălți ale Dunării. S-a semnalat în balta Potelu - Oltenia, bălțile Călărași și Gălățuiul lângă Călărași, apoi Oltina și Bugeac în Dobrogea, râul Tur r. Satu-Mare - Someș de la cca 10 km amonte de Satu-Mare în jos; Crasna de la Acâș - r. Carei ; Beretău de la Nușfalău - r. Șimleu - în aval. Crișul Repede la Toboliu - r. Oradea; Crișul Negru de la Tinca - r. Salonta - și pârâul Teuz; Crișul Alb de la Chișinău Criș. Mureș de la Teiuș, frecvent numai de la Radna în aval; dintre afluenți, numai în Târnava Mare la Blaj - lipsind la confluența Târnavei cu Mureșul.</p> <p>În Bega de la Balint - r.Lugoj - în aval; lipsește în Berecsău și afluenți. În Timiș de la barajul Coșteiu - r. Lugoj, frecvent de la Albina - în raza orașului Timișoara - în aval; În pârâul Șurgan la vărsarea în Timiș, în Pogănici de la Otvești - r.Timișoara - până la vărsare în Timiș. Probabil și în bârzava. În Caraș de la Cacoveni - r. Oravița - până la ieșirea din</p>

		<p>țară. În Berzasca și Cerna la confluența cu Dunărea. Prezent în raul Jiu și câțiva afluenți mai importanți ai acestuia, în porțiunea inferioară a acestora, cum ar fi: Motru, Gilort, Amaradia, Raznic s.a. În Olt de la Segarcea - r T. Măgurele - , în Vedea de la Smârdioasa – Zimnicea, în Argeș de lângă București, în Ialomița de la Țândărei - r. Fetești, în Siret regiunea Liești până la vărsarea în Dunăre. Cu siguranță și în cursul inferior al Prutului.</p> <p>ROSCI: Balta Mică a Brăilei, Câmpia Ierului, Canaralele Dunării, Ciuperceni-Desa, Corabia-Turnu Măgurele, Coridorul Jiului, Crișul Alb, Crișul Negru, Defileul Mureșului, Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul vederoasa, Gura Vedei-Șaica-Slobozia, Lunca Inferioară a Crișului Repede, Lunca Mureșului Inferior, Lunca Siretului Inferior, Lunca Timișului, Oltenița-Mostiștea-Chiciu, Pădurea Esehioi-Lacul Bugeac, Pădurea și Valea Canaraua Feti-Iortmac, Porțile de Fier, Râpa Lechința, Râul Tur.</p>
10	Populația națională	Nu există studii populaționale pe regiuni întinse astfel încât să fie posibilă o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Insuficientă

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
-----	---------------------	-----------

1.	Specia	<i>Romanogobio albipinnatus</i> - Lukash, 1933, mai nou <i>Romanogobio vladykovi</i>
2.	Informații specifice speciei	Nu este cazul
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Specia nu a fost capturată, dar estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac. Metoda specifică de lucru nu permite elaborarea de hărți de distribuție.
4.	Distribuția speciei -interpretare-	-Deși habitatele investigate prezintă condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în captură. Suprafața adecvată a habitatului speciei în aria naturală protejată este de aproximativ 100 ha.
5.	Statutul de prezență -temporal-	Deși specia nu a fost capturată estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac, cu caracter permanent.
6.	Statutul de prezență -spațial-	Deși specia nu a fost capturată estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac, mai ales în zona de curent și substrat cu nisip fin sau argilă.
7.	Statutul de prezență -management-	-Prezență sporadică, nesemnificativă din punct de vedere al managementului.
8.	Abundență	Scăzută - date estimate pe baza opiniei experților.
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	23-24.10.2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	Nu sunt date de referință

1149 *Cobitis taenia - danubialis* - - Bacescu, 1993 -

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1149, Anexa 2 Directiva Habitate

2	Denumirea științifică	<i>Cobitis taenia</i> - Lukash, 1933 - , mai nou <i>Cobitis danubialis</i>
3	Denumirea populară	Zvarlugă, fasă, cara, zmorla, rambitar, spine loach engleză, steinbeisser - germană, loche de rivière franceză, shtschipocka rusă
4	Statutul de conservare în România	- LC - preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Lungimea standard a femelelor până la 11,5 cm, iar masculii până la 9,3 cm cu caudala.</p> <p>D II 6-7, A II - 4 - 5, P I 6-8, V II 5-6, C x - 15 - 16 - 17 - x</p> <p>Înălțimea maximă reprezintă 11,6-18,4% din lungimea corpului fără caudala, grosimea 55-78% din înălțime. Profilele dorsal și ventral aproape orizontale, în special la exemplarele alungite.</p> <p>Lungimea capului reprezintă 16,8-22% din cea a corpului, lungimea botului 6,1-8,9% din lungimea corpului și 35-47% din cea a capului, iar diametrul ochiului 2,6-4,4% din lungimea corpului, 13,2-20% din cea a capului și 83-127% din spațiul interorbital, plan.</p> <p>Spinul suborbital situat în față și sub jumătatea anterioară a ochiului, cele două ramuri ale spinului moderat divergente, ramura scurtă are cam jumătatea lungimii ramurii lungi. A treia pereche de mustați e cea mai lungă, lungimea ei reprezintă 2,2-5,07% din lungimea corpului și 11,6-23,8% din cea a capului.</p> <p>Lungimea pedunculului caudal reprezintă 14,4-18,5%, iar înălțimea minimă 7,4-10,8% din lungimea corpului. În partea sa posterioară, pedunculul caudal are o carena</p>

		<p>dorsala si una ventrala, ultima radie dezvoltata.</p> <p>Spatiul predorsal reprezinta 46,5-53%, cel preventral 49,5-55,5%, cel preanal 73-78%, lungimea pectoralelor 11-17,3%, iar cea a ventralelor 9,9-13,7% din lungimea corpului fara caudala. Insertia ventralei situata putin in urma celei a dorsalei. Caudala trunchiata sau usor scobita, pectoralele si ventralele rotunjite. La femele radia a treia a pectoralei este mai lunga; la masculi radia a doua, care e ingrosata, iar la baza primei radii exista solzul lui Canestrini.</p> <p>Solzii imbricati, subovali, cu zona focala mica si excentrica. Linia laterala scurta, in genere nu depaseste pectorala.</p> <p>In ceea ce priveste coloritul, fondul general este alb-galbui. Petele dorsale mici, dreptunghiulare sau rotunjite, apropiate, in numar variabil - 13-24. Pigmentatia laterala a corpului consta din 4 zone: pigmentatia intermediara superioara zona I, cea laterodorsala zona II, cea intermediara inferioara zona III si cea laterala. Cele doua pigmentatii intermediare constau din punctuatii fine si apropiate, adesea anastomozate in retea; cea laterodorsala din pete inguste, alungite in sens longitudinal si apropiate, iar pigmentatia laterala din pete patrate, dreptunghiulare sau rotunjite, in numar variabil. Spre partea posterioara a corpului, cele doua pigmentatii intermediare si cea dorsolaterala se contopesc. La multe exemplare</p>
--	--	---

		din rauri petele alungite ale pigmentatiei laterodorsale se unesc dand o dunga aproape continua, iar petele laterale se apropie mult între ele; la unele exemplare petele laterale se unesc într-o singură dungă. La baza caudalei, în colțul superior, există o pată neagră intensă, foarte evidentă, verticală. Capul cu pete marunte și o dungă oblică, de la ceafa până la gura.
6	Perioade critice	Primăvara în perioada reproducției.
7	Cerințe de habitat	Specie bentonică, stagnofilă, mai puțin reofilă, care trăiește pe fundul apelor lent curgătoare sau statatoare, cu substrat nisipos, argilos sau malos. Este activă noaptea, ziua stând adăpostită pe fundul apei, uneori îngropată în mal sau nisip.
8	Arealul speciei	Europa la nord de Pirinei, Alpi, Dinarici și Balcani; lipsește în Irlanda, Scotia, Norvegia, nordul Suediei; cea mai mare parte a Finlandei, bazinul Oceanului Înghețat. Există în Crimeea, nord-vestul Asiei Mici, Caucaz, Transcauzia. Alte subspecii - eventual chiar specii vicariante - în peninsulele sud-europene, Maroc, Siberia, Asia estică.
9	Distribuția în România	Dunărea de la intrarea în țară până la varsare; majoritatea bălților luncii inundabile, unele bălți ale deltei. Există în lacul Siutghiol, probabil și în alte lacuri litorale. În râul Tur din raionul Oas până la varsare. În Someșul Mic de la Cluj până la Dej și în bălțile vecine; în paraiele Nadas și Gadalin, afluenți ai Someșului Mic, de la izvoare

		<p>pana la varsare. In Somes cunoscut de la confluenta cu Lapusul pana la iesirea din tara; in baltile din lungul Somesului, incepand de la Ulmeni r. Cehul Silvaniei in aval. In Crasna r. Carei; in paraul Moca, afluent al Tisei, la Valea lui Mihai r. Marghita; in Beretau de la Siniob r. Marghita pana la iesirea din tara; in baltile din bazinul Ierului, afluent al Beretaului r. Marghita. In Crisul Repede de la Oradea in aval si in paraul Petea de la Baile 1 Mai pana la varsarea in Cris; in Crisul Negru de la Beius in aval si in afluentul sau Holodul. In Crisul Alb de la Ineu la iesirea din tara si in afluentul sau Risculita la Baldovin r. Brad.</p> <p>In iazurile Zaul de Campie, Taga, Geaca, Taureni, Sintejude din Campia Transilvaniei. In Mures de la Reghin pana la varsare; in paraul Corunca langa Tg. Mures; in Aries la confluenta cu Muresul; dintre afluentii Ariesului in Iara si in Hajdate de la Petresti r. Turda pana la varsare; in Tarnava de la Blaj pana la varsare. In Valea Cladovei, afluent al Muresului, din Lipova. In paraul Aranca in tot lungul sau r. Sinnicolau-Mare. In Bega de la Margina-r. Faget pana la iesirea din tara; canalul Subuleasa, baltile Helestau si Teriga langa Timisoara; in Beregsau si afluentii sai Niarad si Ier de la izvoare la Lipova, Arad pana la varsare si in baltile adiacente Satchinez, Biled si Becicherec la Arad si Sinnicolau-Mare. In baltile de la Jimbolia. In Timis din amonte de Lugoj pana la</p>
--	--	--

		<p>iesirea din tara si in baltile vecine; in paraiele Surgan si Pojonici in cursul inferior r. Timisoara. In Caras de la Cacoveni r. Oravita pana la varsare. In Cerna la Orsova.</p> <p>In Jiu arealul sau s-a extins de la varsare pana la Tg. Jiu si in majoritatea afluentilor sai principali, iar la cei de ordin secundar doar in apropierea sectoarelor de confluenta. Se gaseste si in baltile din sudul bazinului hidrografic al Jiului.</p> <p>In Olt din judetul Brasov pana la varsare; in afluentii sai din judetul Fagaras aproape de varsare. In Hartibaci la confluenta cu Cibinul r. Sibiu; in Cibin, de la Sibiu in aval. In Oltet de la Bals spre varsare; in paraul Teslui r. Caracal.</p> <p>In Vedea si afluentii sai Cotmeana, Teleorman și altele asemenea de la izvoare pana la varsare si in baltile vecine. In Arges de la Bucuresti pana la varsare; in Dambovita pana la Bucuresti; in Colentina si afluentii ei din apropierea Targovistei pana la varsare, precum si in baltile si iazurile vecine. In Ialomita cunoscut numai la varsare. In Calmatui de la izvoare pana la varsare.</p> <p>In Siret si Prut de la intrarea in tara pana la varsare; in Suceava de la Falcau r. Radauti pana la varsare; in Somuz la varsare r. Falticeni; in Moldova din amonte de Falticeni, in Bistrita moldoveneasca din judetul Piatra-Neamt pana la varsare; in Milcov la Focsani; in Barlad de la izvoare pana la varsare. In Buzau de la Buzau pana la varsare, precum si in balta</p>
--	--	--

		Jirlau. In majoritatea iazurilor din Moldova.
10	Populația națională	Nu există studii populaționale pe regiuni întinse astfel încât să fie posibilă o aproximare statistică relevantă a dimensiunilor populațiilor acestei specii.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Insuficientă

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
1.	Specia	<i>Cobitis taenia</i> - Lukash, 1933 - , mai nou <i>Cobitis danubialis</i>
2.	Informații specifice speciei	Nu este cazul
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Specia nu a fost capturată, dar estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac. Metoda specifică de lucru nu permite elaborarea de hărți de distribuție.
4.	Distribuția speciei interpretare-	-Deși habitatele investigate prezintă condiții potrivite pentru această specie, ea nu a fost semnalată în captură. Suprafața adecvată a habitatului speciei în aria naturală protejată este de aproximativ 227 ha.
5.	Statutul de prezență -temporal-	Deși specia nu a fost capturată estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac, cu caracter permanent.
6.	Statutul de prezență -spațial-	Deși specia nu a fost capturată estimăm că specia este/ poate fi prezentă în lac.
7.	Statutul de prezență management-	-Prezență sporadică, nesemnificativă din punct de vedere al managementului.
8.	Abundență	Scăzută - date estimate pe baza opiniei experților

9.	Perioada de colectare a datelor din teren	23-24.10.2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	Nu sunt date de referință

2.2.3.4 Herpetofaună

1993 *Triturus dobrogicus*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1993
2	Denumirea științifică	<i>Triturus dobrogicus</i>
3	Denumirea populară	Română: Triton cu creastă dobrogean Engleză: Danube Crested Newt
4	Statutul de conservare în România	NT - Aproape amenințat/Near Threatened - IUCN Europa și EU27 EN - Periclitat/Endangered - Cartea roșie a vertebratelor din România
5	Descrierea speciei	Adultul. Triton de dimensiuni relativ mari, cu capul îngust, trunchiul lung, picioare scurte și piele slab rugoasă. De obicei atinge dimensiuni de până la 13 cm, femelele ajungând ocazional la 16 cm. Când se întind membrele de-a lungul corpului, cele anterioare în direcție posterioară și cele posterioare în direcție anterioară, membrele posterioare de-abia ating la masculi vârful degetelor anterioare sau sunt separate de ele printr-o mică distanță; la femele nu ating niciodată vârful degetelor anterioare, fiind separate printr-o distanță apreciabilă. Dorsal este maroniu sau chiar roșcat, de

		<p>obicei cu pete închise. Ventral roșu-portocaliu, cu pete negre care se pot contopi pentru a crea o bandă mediană; predomină pigmentul negru. Gușa neagră cu pete fine albe. Adesea femelele au o dungă vertebrală galbenă. În perioada de reproducere masculii au o creastă dorsală înaltă și puternic dințată, întreruptă în dreptul cloacei.</p> <p>Oul. Oul este aproape sferic, alb, de aproximativ 2 mm, învelit într-o capsulă gelatinoasă ce-i mărește diametrul la aproximativ 4 mm. Ponta este depusă în lunile martie - aprilie.</p> <p>Larva. Larvele sunt mari, ajungând înainte de metamorfoză la dimensiuni de 5-8 cm. Creasta dorsală este înaltă, începe din dreptul inserției membrului anterior și se continuă cu un filament caudal lung. Coloritul este variabil, de la maro-închis la gri-deschis, cu pete mari negre în special în zona cozii. Degetele sunt extrem de lungi și subțiri.</p> <p>Biologie și ecologie. Intră în apă relativ devreme, în februarie-martie; jocurile nuptiale și depunerea pantei au loc la începutul lui aprilie. În general adulții părăsesc apa la sfârșitul lunii iunie, deși unele exemplare pot rămâne în mediul acvatic perioade mai lungi de timp. În iulie-august larvele se metamorfozează. În restul timpului tritonii își petrec viața pe uscat, unde și hibernează; în regiunile inundate unde uscatul este mai rar își petrec viața terestră sub grămezi mari de stuf tăiat sau</p>
--	--	---

		îngropați în mълul noroios de pe malul bălților.
6	Perioade critice	Specia este îndeosebi vulnerabilă în perioada de reproducere și până la metamorfoza larvelor - martie - iulie, când modificările caracteristicilor mediului acvatic pot influența supraviețuirea noilor generații de tritoni.
7	Cerințe de habitat	Este o specie predominant acvatică, preferând ape stagnante sau lin curgătoare mari și adânci de la șes, din zonele de luncă și din deltă, cu vegetație palustră și expunere parțială la soare. Deseori poate fi întâlnită în bazine artificiale, locuri de adăpat, iazuri, piscine . Poate fi observată și în bălțile mici, de infiltrație, situate în zonele îndiguite. Este o specie extrem de vorace, hrănindu-se atât cu artropode și râme, cât și cu mormoloci și tritoni mai mici.
8	Arealul speciei	Este distribuit de-a lungul Dunării, din Austria până în Delta Dunării.
9	Distribuția în România	Este distribuită de-a lungul Dunării, de la Porțile de Fier până în deltă. Urcă și pe principalii afluenți ajungând până în Maramureș de-a lungul Tisei. În Câmpia Română, Crișana și Oltenia intergradează cu <i>Triturus cristatus</i> .
10	Populația națională	Nu există date referitoare la populația națională.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure
12	Fotografii	A se vedea Anexa nr. 5 la

		Planul de management – Fotografii specii de interes comunitar.
--	--	--

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
	Specia	1993 - <i>Triturus dobrogicus</i> - prezentă în anexa II a Directivei Habitare, respectiv anexa 3 din Legea 49/2011
	Informații specifice speciei	Habitatul caracteristic al speciei include zone umede, bălți temporare și permanente în diferite habitate.
	Distribuția speciei -hartă distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Triturus dobrogicus</i>
	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în habitatele umede din zona lacului Vederoasa.
	Statutul de prezență -temporal-	rezident
	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
	Statutul de prezență -management-	nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	anul 2014
	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1188 *Bombina bombina*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1188
2	Denumirea științifică	<i>Bombina bombina</i>
3	Denumirea populară	Română: Izvoarașul buhaiul de baltă cu burtă roșie

		Engleză: Fire-bellied Toad
4	Statutul de conservare în România	LC - Preocupare minimă/Least Concern - IUCN Europa și EU27 - NT - Aproape amenințat/Near Threatened - Cartea roșie a vertebratelor din România -
5	Descrierea speciei	<p>Adultul. Specie de talie mică, în general sub 5 cm, cu corp îndesat, aplatizat, cu numeroși negi pe partea dorsală și partea ventrală colorată intens. Pupila triunghiular – cordiformă și ochii proeminenți. Capul turtit, lungimea lui egală cu lățimea, sau mai mare, bot rotunjit. Partea dorsală foarte verucoasă, acoperită cu negi numeroși, rotunzi sau ovali, proeminenți, de cele mai multe ori cu un punct negru central, format din îngrămădirea în formă de mură a unor asperități cornoase, negre, uneori o ridicătură centrală conică, fără caracter de spin propriu-zis. Acești negi se pot grupa în formații liniare, de obicei constituind două umflături scurte între umeri care converg posterior și câte o umflătură de aspect paratoid după ochi.</p> <p>Caracteristic pentru această specie este desenul ventral, marmorat, cu pete portocalii până spre roșu pe un fond negru. Sunt de asemenea prezente pete mici albe relativ uniform distribuite. Pata viu-colorată de pe palma membrului anterior nu se continuă pe primul deget. Vârfurile degetelor sunt negre, niciodată galbene sau portocalii. Masculii prezintă calozități nupțiale pe partea internă a membrului anterior. De asemenea, masculii au saci</p>

		<p>vocali interni și capul mai lat decât femelele. Cântă - orăcăie - în general seara și noaptea, dar și pe timpul zilei, corurile putând fi recunoscute de la distanță destul de mare.</p> <p>Culoarea intensă are rol de avertizare - în caz de pericol, indivizii secretă o substanță vâscoasă, albicioasă, toxică. Pentru a fi mai evident acest mecanism de apărare, dacă sunt deranjate animalele se întorc cu partea ventrală în sus, își arcuiesc spatele expunând partea ventrală puternic colorată și își acoperă ochii cu membrele anterioare - unken reflex.</p> <p>Ouăle sunt depuse izolat sau în grămezi mici, fixate de plantele acvatice sau de ramuri submerse. O pontă poate cuprinde 80-100 de ouă, iar aceeași femelă poate depune de două – trei ori pe an.</p> <p>Larva eclozează la aproximativ o săptămână de la depunerea pontei, iar intervalul de timp până la metamorfoză poate dura până la 90 de zile. Corpul este de 1,5 ori mai mare decât coada, iar aceasta din urmă este mai mult lungă decât înaltă și se termină obtuz. Creasta superioară este convexă și de dimensiuni aproape egale cu cele ale crestei inferioare infracaudale și se întinde până între ochi. Ochii sunt situați aproape dorsal. Spiraculumul este situat pe linia mediană, în treimea posterioară a corpului. Anusul este de asemenea situat median și are diametrul mai mare decât cel al spiraculumului.</p> <p>Coloritul larvelor este brun</p>
--	--	---

		<p>dorsal, cu două dungi deschise longitudinale în dreptul ochilor. Ventral sunt alb-cenușii cu sau fără pete brune. Întregul corp este acoperit cu o reticulație fină, neagră, liniile intersectându-se în unghi drept.</p> <p>Biologie și ecologie. Specie acvatică și socială, poate fi întâlnită în număr destul de mare, plutind cu picioarele depărtate pe suprafața apei. La cel mai mic pericol se ascund în mărul de pe fundul apei. Vânează și pe uscat, mai ales noapte și după ploaie, juveniilor putând să se îndepărteze chiar și 500 m de apă.</p> <p>Apare în apă chiar de la mijlocul lui martie, retrăgându-se pe uscat pentru iernare la sfârșitul lui septembrie – începutul lui octombrie. Hibernează în gropi, galerii de rozătoare, sub pietre și bușteni.</p> <p>Reproducerea începe prin aprilie, primele ponte apărând chiar la sfârșitul lui aprilie. Amplexul este lombar, ouăle sunt depuse izolat sau în grămezi mici, fixate de plantele acvatice sau pe ramuri submerse. Perioada de reproducere poate dura câteva luni, iar o femelă poate depune ponte de 2-3 ori pe an. Juvenili devin apți pentru reproducere la vârsta de 1-3 ani.</p>
6	Perioade critice	Animalele sunt mai vulnerabile în cursul reproducerii.
7	Cerințe de habitat	Specia este puțin pretențioasă, putând fi întâlnită în bălți, băltoace, canale, pâraie lin curgătoare, marginile lacurilor,

		ochiuri de apă efemere, zone inundate și altele asemenea. Hibernează în gropi, galerii de rozătoare, sub pietre și bușteni. Vânează atât în apă, cât și pe uscat, analizele conținutului stomacal demonstrând că se hrănește predominant cu coleoptere, himenoptere, ortoptere și altele asemenea.
8	Arealul speciei	Răspândită în estul Europei, din Danemarca și sudul Suediei în vest, Cehia și fosta Iugoslavie în sud iar în Rusia până aproape de Urali. Lipsește din peninsula Crimeea.
9	Distribuția în România	În România este prezentă pretutindeni în zonele de șes: Câmpia Română, Bărăgan, Dobrogea inclusiv Delta Dunării, Crișana, Podișul Transilvaniei și Podișul Moldovei.
10	Populația națională	Nu există date referitoare la populația națională.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1.	Specia	1188 <i>Bombina bombina</i> prezentă în anexele II și IV ale Directivei Habitate, respectiv anexele 3 și 4a din Legea 49/2011
2.	Informații specifice speciei	Specia nu este pretențioasă în ceea ce privește alegerea habitatelor de reproducere, ea putând fi întâlnită în bălți, canale, marginile lacurilor, șanțuri sau chiar bălți efemere

		din perimetrul sitului.
3.	Distribuția speciei -hartă distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Bombina bombina</i>
4.	Distribuția speciei -interpretare-	-Specia este prezentă în diferite habitate umede din zona lacului Vederoasa și pe valea Baciului.
5.	Statutul de prezență -temporal-	rezident
6.	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7.	Statutul de prezență -management-	nativă
8.	Abundență	comună
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	anul 2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1220 *Emys orbicularis*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1220
2	Denumirea științifică	<i>Emys orbicularis</i>
3	Denumirea populară	Română: Țestoasa de apă Engleză: European Pond Terrapin
4	Statutul de conservare în România	NT - Aproape amenințat/Near Threatened IUCN Europa, 2009 VU - Vulnerabil/Vulnerable IUCN EU 27, 2009 VU - Vulnerabil/Vulnerable Cartea roșie a vertebratelor din România
5	Descrierea speciei	Adultul. Țestoasa de apă este de fapt o specie semi-acvatică putând fi întâlnită și la 1 până la 4 km de apă, de talie medie, adulții având

		<p>carapacea teșită, rotunjită sau eliptică, puțin mai lată în partea posterioară, în general până la 20 cm, în cazuri excepționale ajungând până la 35 cm. Plastronul este plat, cu marginea ușor scobită la femele, relativ flexibil la juvenili, devine rigid la adulți. Coadă cu solzi mai mult sau mai puțin netezi dispuși în verticil; la juvenili este la fel de lungă ca și carapacea. Masculii au coada mai groasă decât femelele, cloaca este situată mai aproape de vârf și ghearele curbate.</p> <p>Culoarea neagră, negricioasă, brun-roșietică sau verzuie, cu un model tipic de pete mici, deschise la culoare, albe sau galbene. Partea ventrală este galbenă cu negru în raport variabil.</p> <p>Oul are o formă oval - alungită, cu coajă tare, albă.</p> <p>Biologie și ecologie. Este o specie destul de timidă, la cel mai mic pericol se scufundă în apă cu mișcări surprinzător de rapide.</p> <p>Hibernează tot în apă, din septembrie-octombrie până în martie-aprilie.</p> <p>Reproducerea are loc primăvara martie - aprilie; ponta este depusă spre sfârșitul lunii mai - uneori iunie sau chiar iulie; femelele depun ouăle în gropi pe care le sapă singure în locuri însoțite cu soluri nisipoase, afânate. Alegerea locului poate să dureze mai multe zile, femelele putând să se îndepărteze chiar și 150 m de apă pentru a-și depune ouăle. Locurile favorabile pot să conțină cuiburi de la mai multe</p>
--	--	---

		<p>femele. De asemenea, femelele manifestă o fidelitate față de aceste locuri de depunere a pondei, revenind în fiecare an în același punct atâta timp cât nu intervin modificări - de exemplu prin creșterea arborilor care ar determina umbrirea zonei.</p> <p>Incubația durează 3 - 4 luni, iar supraviețuirea juvenililor este dependentă de condițiile de mediu. Juvenilii pot să hiberneze pe uscat și să migreze spre apă doar primăvara următoare.</p> <p>Masculii se maturizează la 6-13 ani, în timp ce femelele pot să se reproducă la vârsta de 18-20 de ani, după ce carapacea depășește dimensiunea de 12 cm. Ating vârste cuprinse între 40-60 ani, deși în cazuri excepționale pot ajunge chiar la 120 de ani.</p>
6	Perioade critice	<p>Specia este vulnerabilă mai ales în perioada de împerechere - martie-aprilie, în perioada de depunere a pondei sfârșitul lunii mai începutul lui iulie și atunci când juvenilii proaspăt eclozați migrează spre apă toamna sau primăvara următoare.</p>
7	Cerințe de habitat	<p>De obicei trăiește în ape stătătoare sau lin curgătoare, cu vegetație bogată, inclusiv lacuri, bălți, canale, șanțuri, iazuri, uneori chiar în ape salmastre. Optimul termic se realizează între 20-24°C. Preferă locurile însorite de pe marginea apelor, unde se soarește pe vegetație, bușteni, pietre și altele asemenea.</p> <p>Hrana constă din viermi, melci, insecte acvatice mai ales larve de diptere, pești,</p>

		tritonii, mormoloci, broaște. Atât prinderea prăzii cât și înghițirea se petrec sub apă; deși înoată destul de rapid și de multe ori își caută prada activ, de obicei folosesc ambuscada pentru a prinde pești sau alte specii rapide. Deși dieta este predominant carnivoră, țestoasele consumă și materie vegetală pentru a-și îmbunătăți procesele digestive.
8	Arealul speciei	Europa centrală și de sud - Spania, Franța, Italia, Olanda, nordul Germaniei, Polonia, Lituania, Belarus, Peninsula Balcanică.
9	Distribuția în România	Specia este prezentă la nivelul întregii țări în zonele de șes și deal, acolo unde există habitate umede adecvate.
10	Populația națională	Nu există date referitoare la populația națională.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1.	Specia	1220 - <i>Emys orbicularis</i> - prezentă în anexele II și IV ale Directivei Habitate, respectiv anexele 3 și 4a din Legea 49/2011
2.	Informații specifice speciei	Specia trăiește în variate tipuri de habitate umede, de la bălți, canale, marginea lacurilor, iazuri și altele asemenea, înconjurate de habitate naturale. Pentru depunerea pondei are nevoie de zone însoțite cu soluri nisipoase, afânate unde să-și poată îngropa ouăle.

3.	Distribuția speciei -hartă distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Emys orbicularis</i>
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Prezența speciei a fost identificată în habitatele umede din zona lacurilor Vederoasa, Baci, Plopi și bălții Negrești.
5.	Statutul de prezență -temporal-	rezident
6.	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7.	Statutul de prezență -management-	nativă
8.	Abundență	comună
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	anul 2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1219 *Testudo graeca*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1219
2	Denumirea științifică	<i>Testudo graeca</i>
3	Denumirea populară	Română: Țestoasa dobrogeană Engleză: Spur-thighed Tortoise
4	Statutul de conservare în România	VU - Vulnerabil/Vulnerable - IUCN Europa și EU27 EN - Periclitat/Endangered Cartea roșie a vertebratelor din România
5	Descrierea speciei	Adultul. Specie de țestoasă de dimensiuni medii, cu lungimea carapacei adulților de 25 - 30 cm, iar cea mai mare de până la 37 cm. Destul de similară cu <i>Testudo hermanni</i> , de care se deosebește prin prezența unui tubercul mare, cornos, conic, în zona femurului, dar și

		<p>prin absența vârfului cornos din capătul cozii. De obicei placa supracaudală este nedivizată. Carapacea convexă, mai mult lungă decât lată, cu partea posterioară ușor lățită. La masculi, placa supracaudală este de obicei îndoită spre coadă, mai bombată, iar marginea inferioară a acestei plăci este situată sub nivelul celorlalte plăci învecinate; de asemenea, plastronul este curbat spre interior, în timp ce la femele acesta este plat. Masculii sunt de obicei mai mici decât femelele, au coada mai lungă iar deschiderea cloacală este situată mai departe de baza cozii.</p> <p>Coloritul este gălbui, verzui, cenușiu, cu negru în proporții variabile. Fiecare placă are un centru areolă înconjurat de cercuri concentrice. Plastronul de obicei galben sau cenușiu-gălbui. Inelele de creștere permit estimarea vârstei până la 7-10 ani.</p> <p>La juvenili, carapacea este mai deschisă la culoare și moale.</p> <p>Oul. Are formă ovală, cu dimensiuni de 30-45 mm lungime și 20-30 mm lățime și coajă groasă.</p> <p>Biologie și ecologie. În octombrie intră în hibernare, îngropându-se în pământ sau folosind diverse grote în zone cu expoziție sudică sau sud-estică. Iese din hibernare primavara, la sfârșitul lui martie, începutul lui aprilie. Primăvara și toamna are loc jocul nupțial, când masculul urmărește femela, o poate mușca de membrele</p>
--	--	--

		<p>posterioare și își ciocnesc repetat carapacele, după care are loc acuplarea. La începutul verii, femela depune 1-7 până la 12 ouă într-o groapă pe care o sapă cu picioarele posterioare. Eclozarea se produce după circa 3 luni. În special în perioada de reproducere, indivizii se pot deplasa pe distanțe destul de mari. Masculii se maturizează la 7-8 ani, în timp ce femelele la 9-10 ani. În captivitate pot să trăiască chiar și 100 de ani.</p> <p>Specie diurnă, termofilă, se ascunde noaptea sau în amiezile călduroase sub tufe, măracinișuri sau chiar în grote calcaroase acolo unde acestea sunt disponibile.</p>
6	Perioade critice	<p>Specia este vulnerabilă mai ales în perioada de împerechere - martie - aprilie - , în perioada de depunere a pontei sfârșitul lunii mai începutul lui iulie - și toamna când migrează spre hibernacule.</p>
7	Cerințe de habitat	<p>Este comună în păduri, stepe, pajiști, vii, în regiunile cu stâncărie și vegetație.</p> <p>Specie ierbivoră, în general se hrănește cu tot felul de plante, de obicei ierboase, fructe, flori, dar uneori consumă și diverse nevertebrate sau sunt chiar coprofage.</p>
8	Arealul speciei	<p>Este prezentă din nordul Africii până în Caucaz și Asia Mica. În Europa este distribuită în Balcani, în zone restrânse din sudul Spaniei, Italia, Sardinia, Sicilia, Malta.</p>
9	Distribuția în România	<p>În România este prezentă doar în Dobrogea, în numeroase locații.</p>

10	Populația națională	Nu există date referitoare la populația națională.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1.	Specia	1219 <i>Testudo graeca</i> prezentă în anexele II și IV ale Directivei Habitare, respectiv anexele 3 și 4a din Legea 49/2011
2.	Informații specifice speciei	Preferă zonele însorite atât cu pajiști și păduri, în special în zonele de deal, fiind destul de tolerantă la ariditate.
3.	Distribuția speciei -harta distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Testudo graeca</i>
4.	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este prezentă în diferite habitate de la nivelul întregului sit, în special pe pante însorite cu pajiști, stâncării, păduri, dar și în livezi sau vii, în apropierea localităților Vlahii, Aliman, Floriile, Adâncata, Urluia, Șipotele, Zorile și Plopeni.
5.	Statutul de prezență -temporal-	rezident
6.	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
7.	Statutul de prezență management-	-nativă
8.	Abundență	comună
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	anul 2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1217 *Testudo hermanni*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1217
2	Denumirea științifică	<i>Testudo hermanni</i>
3	Denumirea populară	Română: Țestoasa bănațeană Engleză: Hermann's tortoise
4	Statutul de conservare în România	NT - Aproape amenințat/Near Threatened - IUCN Europa și EU27 EN - Periclitat/Endangered Cartea roșie a vertebratelor din România -
5	Descrierea speciei	<p>Adultul. Lungimea carapacei de obicei ajunge până la 20 cm, ocazional mai mult, masculii fiind de regulă mai mici decât femelele. Carapace convexă, mai mult lungă decât lată. Placa supracaudală este dublă divizată median, iar coada prezintă un înveliș cornos în formă de pinten; aceste caractere, împreună cu absența tuberculilor conici din regiunea posterioară a coapsei, reprezintă principalele trăsături care diferențiază această specie de <i>Testudo graeca</i>. Carapacea este gălbuie, portocalie, maronie sau verzuie, fiecare scut având central o pată neagră sau brună. Animalele mai bătrâne pot fi uneori foarte închise la culoare și pot avea tot felul de cicatrici.</p> <p>La juvenili carapacea este mai deschisă la culoare și moale.</p> <p>Oul. Are formă ovală, cu dimensiuni de 30-45 mm lungime și 20-30 mm lățime și coajă groasă.</p> <p>Biologie și ecologie. Duce o viață diurnă, fiind o specie termofilă; pe timpul nopții sau</p>

		<p>în amiezile călduroase de vară se adăpostește sub tufișuri sau măracinișuri, iar în locurile cu stâncărie se ascunde în grote.</p> <p>Hibernarea durează din octombrie până la începutul lunii aprilie. Primăvara are loc un joc nupțial, în urma căruia se produce copulația. La începutul verii femela depune câteva ouă 8-12 într-o gaură săpată cu membrele posterioare în nisip sau sol afânat. După aproximativ 3 luni ouăle eclozează iar puii, cu dimensiuni de aprox. 3.5 cm, ies la suprafață. Masculii se maturizează la 8-12 ani, femelele la 11-13 ani. Pot să atingă vârsta de 100 de ani în captivitate.</p>
6	Perioade critice	<p>Specia este vulnerabilă mai ales în perioada de împerechere - martie - aprilie, în perioada de depunere a pontei sfârșitul lunii mai începutul lui iulie și toamna când migrează spre hibernacule.</p>
7	Cerințe de habitat	<p>Sunt animale foarte bine adaptate la habitate aride, dar pot fi întâlnite și în zone mai umede. Nu este foarte pretențioasă la habitat, fiind găsită atât în pajiști, cât și în păduri și vii. Preferă locurile însorite și de aceea poate fi găsită frecvent pe dealuri și în zone cu stâncării.</p> <p>Se hrănește cu diverse vegetale; totuși dieta poate include insecte, râme, melci sau chiar cadavre.</p>
8	Arealul speciei	<p>Este o specie strict europeană, prezentă în Balcani, în zone restrânse din Spania și Franța, în sudul Italiei și în majoritatea insulelor din Mediterană</p>

		Baleare, Corsica, Sardinia, Sicilia, Malta.
9	Distribuția în România	În România este prezentă în sudul Banatului și în sud-vestul Olteniei.
10	Populația națională	Nu există date referitoare la populația națională.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1.	Specia	1217 <i>Testudo hermanni</i> prezentă în anexele II și IV ale Directivei Habitate, respectiv anexele 3 și 4a din Legea 49/2011
2.	Informații specifice speciei	Preferă zonele însorite atât cu pajiști și păduri, în special în zonele de deal, fiind destul de tolerantă la ariditate.
3.	Distribuția speciei -hartă distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Testudo hermanni</i>
4.	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este prezentă în special pe pante însorite cu pajiști, stâncării, păduri, dar și în livezi sau vii, în apropierea localităților Zorile, Urluia și Floriile.
5.	Statutul de prezență -temporal-	rezident
6.	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7.	Statutul de prezență -management-	Introdusă?
8.	Abundență	rară
9.	Perioada de colectare a datelor din teren	anul 2014
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1279 *Elaphe quatuorlineata*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1279
2	Denumirea științifică	<i>Elaphe quatuorlineata</i> <i>Elaphe sauromates</i> denumire științifică acceptată actual
3	Denumirea populară	Română: Balaur Engleză: Eastern - Four-lined - Rat Snake, Blotched Snake
4	Statutul de conservare în România	LC - Preocupare minimă/Least Concern - IUCN Europa și EU27 CR Critic Periclitat/ Critically endangered - Cartea roșie a vertebratelor din România
5	Descrierea speciei	<p>Șarpe neveninos, de dimensiuni mari, rareori depășind 180 cm, de obicei 120-140 cm. Are corp zvelt, musculos, cu capul lățit, distinct de corp. Solzi dorsali carenați, de obicei un singur preocular și două sau trei postoculare; 8-9, rar 6 supralabiale. Pupila este rotundă, și capul prezintă o dungă neagră între ochi și colțul gurii.</p> <p>Juvenilii prezintă de obicei un model contrastant reprezentat de un fundal gălbui-cenușiu cu pete mari maro-închis până la negru. Adulții păstrează coloritul juvenililor, deși acesta devine mai uniform pe măsură ce fundalul se închide la culoare. De obicei ventral este galben uniform, uneori cu pete mari, mai închise la culoare.</p> <p>Masculii nu sunt substanțial mai mici decât femelele, de care se deosebesc însă printr-o îngroșare la baza cozii și prin</p>

		<p>faptul că o proporție mai mare din lungimea totală a corpului este reprezentată de coadă.</p> <p>Ouăle au sunt albe, alungite, cu 30-70 mm lungime.</p> <p>Biologie și ecologie. Este un șarpe tipic diurn, cu comportament calm, foarte precaut. Exemplarele speriate sâsâie amenințător și atacă doar ca ultimă variantă de intimidare.</p> <p>Hibernarea începe uneori în octombrie și durează mai multe luni, de obicei până la sfârșitul lui martie. La ieșirea din hibernare șerpii se reproduc - în general în luna aprilie - . Femelele depun până la 17 ouă în iunie-iulie. După aproximativ 60 de zile ouăle eclozează, iar juvenilii au dimensiuni cuprinse între 19-25 cm.</p> <p>Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de 3-4 ani, când indivizii ating lungimi de 120 cm.</p>
6	Perioade critice	Specia este vulnerabilă mai ales în perioada de împerechere, în perioada de depunere a pontei și toamna când migrează spre hibernacule.
7	Cerințe de habitat	<p>Specia este răspândită în diferite habitate naturale, inclusiv malul lacurilor și râurilor, în păduri deschise de foioase, stepe împădurite sau canarale, preferând de obicei altitudini joase. În general se ascunde sub grămezi de pietre, în pereți calcaroși, dar și sub tufișuri.</p> <p>Se hrănește cu rozătoare și păsări. Juvenilii consumă insecte sau șopârle.</p>

8	Arealul speciei	Specia este prezentă în nord-estul Greciei, sudul și estul Bulgariei, sudul Moldovei, sudul Ucrainei, dar și în Turcia și Caucaz.
9	Distribuția în România	În România este distribuită în Dobrogea, dar și în câteva locații din sudul Moldovei.
10	Populația națională	Nu există date referitoare la populația națională.
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ Atribut	Descriere
1.	Specia	1279 - <i>Elaphe quatuorlineata</i> prezentă în anexele II și IV ale Directivei Habitare, respectiv anexele 3 și 4a din Legea 49/2011
2.	Informații specifice speciei	Specia preferă habitatele naturale cu pereți calcaroși, stâncării, tufărișuri, putând fi întâlnit și în păduri rare sau chiar în apropierea locuințelor.
3.	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Elaphe quatuorlineata</i>
4.	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este prezentă la nivelul sitului în habitate de lizieră ale pădurilor Tălășman, Nistradin și Dumbrăveni.
5.	Statutul de prezență -temporal-	rezident
6.	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7.	Statutul de prezență management-	-nativă
8.	Abundență	rară
9.	Perioada de colectare a datelor	anul 2014

	din teren	
10.	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

2.2.3.5 Ornitofaună

Specii de păsări de interes comunitar aflate pe teritoriul Sitului Natura 2000 ROSPA 0036 Dumbrăveni

837 *Accipiter brevipes*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	837
2	Denumirea științifică	<i>Accipiter brevipes</i>
3	Denumirea populară	Uliu cu picioare scurte
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Masculul are supraalare gri-albastre, vârful aripilor sunt întunecate, restul aripilor fiind albe în interior, cu striții. Prezintă un colorit dorsal gri-albăstrui iar ventral este roșiatic-cărămiziu. Femela se distinge prin spatele de nuanță cafeniu închis și strițiile ventrale, foarte evidente, de culoare cărămiziu închis.</p> <p>Hrană: Consumă insecte mari și reptile.</p> <p>Reproducere: Depune pontă începând cu mijlocul lunii mai – începutul lunii iunie. Cuibul este construit pe crengile arborilor la înălțimea de 5-10 m.</p>
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Păduri mici și relativ rare din regiunile aride deschise.
8	Arealul speciei	Efective mari în: Grecia, România, Rusia și Turcia.

9	Distribuția în România	Răspândit în sudul Olteniei, sudul Munteniei și sudul Dobrogei.
10	Populația națională	60 – 100 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Accipiter brevipes</i> , cod EUNIS 837, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare in sit estimată la 4-8 perechi.
	Distribuția speciei -harta-	Harta distribuției speciei <i>Accipiter brevipes</i>
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia preferă pentru cuibărit zonele împădurite din sit, inclusiv plantații, hrănindu-se preferențial pe pășunile adiacente acestora
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	izolată
	Statutul de prezență	nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

882 *Anthus campestris*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
----	--------------------	-----------

1	Cod Specie - EUNIS	882
2	Denumirea științifică	<i>Anthus campestris</i>
3	Denumirea populară	Fâsă de câmp
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: De dimensiunea unei codobaturi. Partea dorsală a corpului este cafeniu deschisă, cu striații mai închise pe aripi. Pieptul și burta sunt de culoare albă, cu foarte puține striații. Are sprâncene albe, evidente.</p> <p>Hrană: Consumă insecte.</p> <p>Reproducere: Cuibărește pe sol. Doar femela clocește pona, însă ambii parteneri hrănesc puii. Poate depune 2 pona într-un sezon.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Zone deschise, cu vegetație nu foarte înaltă; câmpuri, pajiști, stepe, dealuri. Preferă zonele aride.
8	Arealul speciei	Efective mari în centrul Europei: România, Polonia, Ungaria, Ucraina.
9	Distribuția în România	Fâsa de câmp poate fi întâlnită în majoritatea zonelor din țară, cu excepția lanțului carpatic.
10	Populația națională	150.000 – 220.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Anthus campestris</i> , cod EUNIS 882, Specie enumerată în Anexa I a

		Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Anthus campestris</i>
	Distribuția speciei -hartan/a distribuției-	
	Distribuția speciei -interpretare-	În forma desemnată de guvern specia nu poate cuibări în sit decât excepțional datorită absenței habitatelor specifice. Habitatelor specifice se găsesc atât în SCI cât și în forma propusă de SPA așadar se impune desemnarea SPA-ului Pădurea Dumbrăveni în limitele inițiale. vezi harta.
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	marginală
	Statutul de prezență -management-	nativă
	Abundență	Foarte rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

899 *Aquila pomarina*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	899
2	Denumirea științifică	<i>Aquila pomarina</i>
3	Denumirea populară	Acvilă țipătoare mică
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: acvilă de talie mică asemănătoare cu un șorecar comun, de care se poate diferenția prin aripa mai lată și

		<p>digitată, dar și datorită penajului. Când planează aripile sunt arcuite în jos. Adultul este maro-închis, cu supraalarele mici și mijlocii de o nuanță evident mai deschisă, cap maro deschis. Prezintă o zonă mai deschisă pe partea superioară a aripii.</p> <p>Hrană: se hrănesc cu rozătoare, șopârle, amfibieni și insecte mari, ce sunt prinse direct pe sol.</p> <p>Reproducere: cuibărește în copaci bătrâni, în regiunile colinare și de șes, relativ aproape de liziere. Cuibul este construit în general la 10-20 metri și este împodobit cu frunze. Depune 2 ouă, dar zboară foarte rar doi pui din același cuib.</p> <p>Sosesc în România în martie/aprilie și părăsesc teritoriile de cuibărit în septembrie.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-iulie
7	Cerințe de habitat	Păduri de diferite tipuri, în apropierea pajiștilor umede alternând cu terenuri agricole, pășuni și altele asemenea.
8	Arealul speciei	Albania, Estonia, Germania, Letonia, Lituania, Belarus, Polonia, Rusia, Slovenia și Ucraina, România – unde sunt întâlnite efective mai mari. În rest, întâlnită și în alte țări din Europa.
9	Distribuția în România	În ținuturile păduroase din zona submontană, colinară și de șes; distribuție neuniformă, considerabil mai frecventă în Transilvania decât în Moldova, Muntenia și Dobrogea
10	Populația națională	2500-2800 perechi

11	Calitatea datelor privind populația națională	Bună estimări statistice robuste sau inventarieri complete.
----	---	---

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Aquila pomarina</i> , cod EUNIS 899, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	3-5 perechi cuibăritoare au fost estimate în acest sit.
	Distribuția speciei	Ca specia cuibăritoare, este prezentă în sit în zonele împădurite respectiv folosește mai ales pășunile dar și terenurile arabile ca zone de hrănire. În forma actuală, de pe suprafața sitului lipsesc aproape în totalitate zonele de hrănire pentru majoritatea speciilor de răpitoare
	Statutul de prezență	reproducere
	Statutul de prezență	izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Aquila pomarina</i> , cod EUNIS 899, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	100 până la 300 de acvile

		tipătoare mici sunt estimate pentru sit în perioadele de pasaj.
	Distribuția speciei -hartă distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Aquila pomarina</i>
	Distribuția speciei	Specia folosește situl în perioadele de migrație ca teritoriu de hrănire și odihnă, sau doar în tranzit. În forma actuală, de pe suprafața sitului lipsesc aproape în totalitate zonele de hrănire pentru majoritatea speciilor de răpitoare
	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență -spațial-	Larg răspândită
	Statutul de prezență -management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

928 *Buteo rufinus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	928
2	Denumirea științifică	<i>Buteo rufinus</i>
3	Denumirea populară	Șorecar mare
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: cel mai mare șorecar din Europa. Aripile sunt lungi. Culoarea generală este cafeniu-cărămiziu. Dedesubt, remigele primare și secundare sunt albe și barate cu negru. Capul și pieptul au o nuanță deschisă, iar partea ventrală este maro închis.

		<p>Observată de deasupra, coada este roșiatică, având partea bazală albă. Juvenilii au culori mai deschise. La această specie, există variații de culoare: putem întâlni indivizi foarte închiși la culoare, ori foarte deschiși.</p> <p>Hrană: vertebrate mici și medii păsări, mamifere și reptile.</p> <p>Reproducere: cuibul de dimensiuni mari este construit pe un perete stâncos, rareori pe arbori. Depune 3-4 ouă, a căror incubatie durează 29 de zile. După 46 de zile, puii zboară din cuib, dar sunt hrăniți de părinți încă aproximativ 1 lună.</p>
6	Perioade critice	Martie-iulie
7	Cerințe de habitat	Zone aride, deschise; preferă stepele și dealurile stâncoase.
8	Arealul speciei	Specie localizată în sud-estul Europei, Orientul apropiat și cel mijlociu.
9	Distribuția în România	Cuibărește în sud-estul și sudul țării, dar poate fi întâlnit și în Moldova, Transilvania.
10	Populația națională	60 - 80 de perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Buteo rufinus</i> , cod EUNIS 928, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Pentru acest sit, au fost estimate 1-3 perechi

		cuibăritoare.
	Distribuția speciei -hartă distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Buteo rufinus</i>
	Distribuția speciei interpretare-	Specia cuibăritoare, este prezentă în sit atât în zonele împădurite cât și în cele cu arbori izolați sau pe văile stâncoase folosind mai ales pășunile dar și terenurile arabile ca zone de hrănire. În forma actuală, de pe suprafața sitului lipsesc aproape în totalitate zonele de hrănire pentru majoritatea speciilor de răpitoare. De asemenea, lipsesc mare parte din teritoriile speciei care au fost incluse în prima formă de desemnare.
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

929 *Calandrella brachydactyla*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	929
2	Denumirea științifică	<i>Calandrella brachydactyla</i>
3	Denumirea populară	Ciocârlie de stol
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: Are dimensiunea unei vrăbii. Este cea mai mică

		specie de ciocârlie din țara noastră. Pieptul este lipsit de striatii, astfel încât nu poate fi confundată cu celelalte specii de ciocârlie. Deasemenea, are un comportament gregar: adesea putem observa grupuri de indivizi hrănindu-se, ori chiar cuibărind în mini-colonii. Hrană: Consumă insecte și semințe. Reproducere: Cuibărește pe sol. Femela clocește pona, însă ambii parteneri hrănesc puii. Poate depune 2 ponte într-un sezon. Din momentul în care au fost depuse ouăle până când puii vor fi capabili să zboare, sunt necesare aproximativ 24 de zile.
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Zone de câmpie, aride/ uscate; terenuri cultivate.
8	Arealul speciei	Este întâlnită în sudul și sud-estul Europei. Populații importante se găsesc în Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Această specie cuibărește în Dobrogea, dar și în sudul României. În perioada de pasaj poate fi observată și în alte zone.
10	Populația națională	10.000 – 12.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Calandrella brachydactyla</i> , cod EUNIS 929, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului

		2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Harta distribuției speciei <i>Calandrella brachydactyla</i>
	Distribuția speciei -hartan/a distribuției-	
	Distribuția speciei interpretare-	-În forma desemnată de guvern specia nu poate cuibări în sit decât excepțional datorită absenței habitatelor specifice. Habitatetele specifice se găsesc atât în SCI cât și în forma propusă de SPA așadar se impune desemnarea SPAului Pădurea Dumbrăveni în limitele inițiale. - vezi harta - .
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	izolată
	Statutul de prezență management- -nativă	
	Abundență	Prezență incertă
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

941 *Caprimulgus europaeus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	941
2	Denumirea științifică	<i>Caprimulgus europaeus</i>
3	Denumirea populară	Caprimulg
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: specie nocturnă, greu de observat. Penaj gri-marونی, criptic. Masculul prezintă pete albe pe aripi și pe marginile cozii, vizibile în zbor. Hrană: Consumă insecte

		nocturne, mai ales lepidoptere, capturate în zbor. Reproducere: cuibul este construit pe sol. Ponta - 2 ouă - este depusă în luna mai.
6	Perioade critice	Mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Preferă zonele uscate și deschise. Preferă pădurile cu poieni și rariști.
8	Arealul speciei	Belarus, Franța, Grecia, Letonia, Lituania, Spania, Turcia, Portugalia – înregistrează efective mari. Specia mai poate fi întâlnită și în alte țări din Europa, dar înregistrând efective mai mici.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită în toate regiunile țării, mai frecventă în zonele aride din Dobrogea, sudul Moldovei, Muntenia, dar și în multe zone din Transilvania, până la altitudinea coniferelor.
10	Populația națională	12.000-15.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Caprimulgus europaeus</i> , cod EUNIS 941, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare în sit, cu o prezență relativ comună, efectivul estimat fiind de 15-35 perechi cuibăritoare.
	Distribuția speciei -harta distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Caprimulgus europaeus</i>
	Distribuția speciei	-Specia este prezentă în zonele

	interpretare-	împădurite din sit ce alternează cu zone deschise predominant liziere, poiene și altele asemenea și zone stâncoase cu tufișuri
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	Larg răspândită
	Statutul de prezență -management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

974 *Circus cyaneus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	974
2	Denumirea științifică	<i>Circus cyaneus</i>
3	Denumirea populară	Erete vânăț
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: păsări de pradă de mărime medie, cu aripi și coadă lungi. Masculii au un colorit general gri, prezintă târțița albă iar pata neagră de la vârful aripii are o formă caracteristică. Femelele sunt maronii, cu târțița tot albă, cu aripi mai scurte și mai rotunjite.</p> <p>Reproducere: nu cuibărește în România, ci în nordul Europei. Cuibul este construit pe sol, în vegetație deasă. Depun ouă în aprilie – mai. Sosesc în România începând cu luna</p>

		octombrie.
6	Perioade critice	Octombrie - Martie - perioada de prezență în sit.
7	Cerințe de habitat	Habitat: în migrație și în timpul iernii este întâlnit pe pajiști, terenuri arabile și mlaștini. Se hrănesc cu passeriforme și mamifere mici.
8	Arealul speciei	Specie prezentă la cuibărit în Belarus, Finlanda, Franța, Rusia, Suedia și Marea Britanie. În perioada iernii poate fi întâlnită în: Armenia, Austria, Croația, Ungaria, Polonia, Serbia, Muntenegru., Slovacia și Ucraina; România.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită frecvent întâlnită pe pășuni, pajiști și terenuri agricole în perioadele de migrație și iarna.
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere iernare
	Specia	<i>Circus cyaneus</i> , cod EUNIS 974, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Această specie utilizează situl drept cartier de iernare. Număr de indivizi: 90 – 100 conform fișei standard. Datorită neincluserii habitatelor deschise în SPA Pădurea Dumbrăveni specia poate fi întâlnită doar în afara SPA-ului, în SCI sau în forma propusă de desemnare a SPA-ului IBA Pădurea Dumbrăveni 0-2 indivizi sunt actualmente

		estimați în interiorul SPA-ului
	Distribuția speciei -hartă distribuției-	a
	Distribuția speciei interpretare-	-Datorită neincluzării habitatelor deschise în SPA Pădurea Dumbrăveni specia poate fi întâlnită doar în afara SPA-ului, în SCI sau în forma propusă de desemnare a SPA-ului IBA Pădurea Dumbrăveni
	Statutul de prezență -temporal-	iernare
	Statutul de prezență -spațial-	marginală
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	Prezență incertă
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

Nr	Informație/Atribut	Descriere pasaj
	Specia	<i>Circus cyaneus</i> , cod EUNIS 974, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie de pasaj. 150-200 indivizi trec prin sit în timpul migrației.
	Distribuția speciei -hartă distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Circus cyaneus</i>
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia doar tranzitează situl deoarece specia se hrănește în habitate deschise.
	Statutul de prezență -temporal-	pasaj
	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă

	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

975 *Circus macrourus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	975
2	Denumirea științifică	<i>Circus macrourus</i>
3	Denumirea populară	Erete alb
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Masculul are penaj alb pe partea inferioară, iar spatele și partea superioară a aripilor sunt gri-deschise. Are degete negre. Femela este cafenie; remigele secundare și terțiale sunt negricioase. Femela și juvenilul au un colier evident, caracteristic doar acestei specii de erete. Juvenilul are o culoare cărămizie.</p> <p>Hrană: Consumă rozătoare, reptile, ocazional păsări de talie mică.</p> <p>Reproducere: Deși au fost observați indivizi adulți în perioada de cuibărit, nu au fost descoperite cuiburi până în prezent</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iunie
7	Cerințe de habitat	Câmpii și platouri din zona de șes. Lanuri cu cereale orz, ovăz, grâu
8	Arealul speciei	Cuibărește în Rusia și Turcia.

9	Distribuția în România	Indivizii acestei specii pot fi întâlniți în perioadele de pasaj.
10	Populația națională	0 – 6 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Circus macrourus</i> , cod EUNIS 975, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În migrație, situl este tranzitat de aproximativ 60-70 de indivizi.
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia doar tranzitează situl deoarece specia se hrănește în habitate deschise
	Statutul de prezență -temporal-	pasaj
	Statutul de prezență -spațial-	izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

976 *Circus pygargus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
----	--------------------	-----------

1	Cod Specie - EUNIS	976
2	Denumirea științifică	<i>Circus pygargus</i>
3	Denumirea populară	Erete sur
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Aripile sunt lungi și înguste. La mascul, au o nuanță gri-albăstruie pe spate, iar dedesubt sunt cenușiu-deschise, cu striații cafenii; capătul aripilor este negru. Femela are penajul cafeniu închis pe spate, ventral prezentând o combinație de cafeniu deschis cu puternice striații. Juvenilul are o culoare cărămizie.</p> <p>Hrană: Consumă rozătoare, reptile, ocazional păsări de talie mică.</p> <p>Reproducere: Depune pontă începând cu mijlocul lunii mai. Cuibul este amplasat pe sol, de obicei în lanurile de cereale.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Câmpii și platouri din zona de șes. Terenuri cultivate cu cereale - orz, ovăz, grâu -
8	Arealul speciei	Cuibărește pe tot teritoriul Europei, însă efective semnificative pot fi întâlnite în Polonia, Belarus și Ucraina.
9	Distribuția în România	În mod sporadic, pot fi observate perechi cuibăritoare în Dobrogea.
10	Populația națională	1 – 12 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă – date insuficiente sau nesigure.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
----	--------------------	--------------------

	Specia	<i>Circus pygargus</i> , cod EUNIS 976, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În timpul pasajului, situl este tranzitat de 150 - 200 indivizi.
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia doar tranzitează situl deoarece specia se hrănește în habitate deschise
	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență -spațial-	izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

989 *Coracias garrulus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	989
2	Denumirea științifică	<i>Coracias garrulus</i>
3	Denumirea populară	Dumbrăveancă.
4	Statutul de conservare în România	Aproape amenințat.
5	Descrierea speciei	Descrierea: specie de talie medie asemănătoare cu stâncuța, prezintă un colorit albastru cu maro. Astfel, aripile și mare parte a corpului sunt albastre, spate maro castaniu deschis, iar cotul aripii și partea inferioară a tectricelor alare de un albastru-violet intens.
6	Perioade critice	Mai-Iulie

7	Cerințe de habitat	Prezentă în regiuni deschise, în special pajiști de unde își procură hrana. Cuibărește în scorburi de copaci sau cavități în maluri de pământ. Consumă nevertebrate, în special insecte, dar și reptile sau, ocazional, rozătoare. Reproducere: își construiește cuibul în scorburi sau cavități în pereții de loess. Depune 3-5 ouă începând cu jumătatea lunii mai.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa, poate fi întâlnită în Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Bulgaria, Cipru, Grecia, Ungaria, Italia, Macedonia, Rusia, Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită în sudul României, Dobrogea, Muntenia și Transilvania.
10	Populația națională	4.600 – 6.500 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Coracias garrulus</i> , cod EUNIS 989, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare, cu un efectiv de 10 - 30 perechi.
	Distribuția speciei -harta distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Coracias garrulus</i>
	Distribuția speciei -interpretare-	Specia cuibărește în habitatele propice, atât la lizierele suprafețelor împădurite din sit,

		cât și în zona pășunilor, terenurilor arabile cu arbori izolați, cu condiția să fie disponibile locuri de cuibărit. În forma actuală de desemnare, mare parte din habitatul de hrănire a speciei nu este cuprins în suprafața SPA.
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	izolată
	Statutul de prezență -management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

1013 *Dendrocopos syriacus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1013
2	Denumirea științifică	<i>Dendrocopos syriacus</i>
3	Denumirea populară	Ciocănitore de grădini
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Flancurile sunt ușor striate, abdomen alb, spate negru iar masculul are roșu în spatele capului. Linia neagră ce pornește de la baza ciocului nu ajunge până la ceafă.</p> <p>Hrană: Se hrănește cu insecte, păianjeni și fructe.</p> <p>Reproducere: Depune pontă începând cu mijlocul lunii aprilie. Își construiește cuibul în arborii bătrâni. Depun 4-7 ouă.</p>

6	Perioade critice	Martie - Iunie
7	Cerințe de habitat	Parcuri, livezi, vii, alei cu plop.
8	Arealul speciei	Foarte răspândită în Europa. Efective mari în: Bulgaria, Grecia, Cehia, Ungaria, Macedonia, Republica Moldova, România, Rusia, Serbia, Slovacia, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Răspândită în aproape toată țara.
10	Populația națională	24.000 – 32.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Dendrocopos syriacus</i> , cod EUNIS 1013, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Ciocănitorea de grădini este specie cuibăritoare în sit, cu o populație de 10 - 20 perechi.
	Distribuția speciei -hartă distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Dendrocopos syriacus</i>
	Distribuția speciei -interpretare-	-Specia este prezentă în sit, cu precădere în plantațiile sau livezile din vecinătatea localităților, cât și în zonele cu arbori izolați sau în interiorul așezărilor, uneori și la liziera pădurilor.
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
	Statutul de prezență -management-	-nativă

	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

1024 *Emberiza hortulana*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1024
2	Denumirea științifică	<i>Emberiza hortulana</i>
3	Denumirea populară	Presură de grădină
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: presură de talie medie. Masculul prezintă un cap de culoare verde-albăstrui, gâtul și mustața fiind galbene. Pieptul și burta sunt portocalii-cafenii. La femelă, aceleași culori sunt în nuanțe mult mai șterse. Ambele sexe au spatele cafeniu striat și inel perorbital galben.</p> <p>Hrană: consumă diferite tipuri de semințe.</p> <p>Reproducere: cuibul este amplasat în arbuști, foarte aproape de nivelul solului. Ponta este formată din 4-5 ouă, femela fiind cea care îngrijește puii.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-iunie
7	Cerințe de habitat	Este întâlnită în zone deschise, stepe, pajiști ori zone cultivate, unde sunt prezente grupuri de arbuști ori corpuri de pădure de foioase.
8	Arealul speciei	Distribuită cu precădere în sudul, centrul, estul și nordul Europei, dar și în Rusia.

9	Distribuția în România	În țara noastră, poate fi observată în sud și sud-est, dar și în Transilvania ori Moldova.
10	Populația națională	125.000 – 255.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Emberiza hortulana</i> , cod EUNIS 1024, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Perechi cuibăritoare în sit: 10 - 20.
	Distribuția speciei -harta-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Emberiza hortulana</i>
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este întâlnită într-o varietate de habitate, cuprinzând atât zone împădurite la lizierele acestora cât și livezi, pășuni cu arbori izolați, grădini, terenuri arabile cu tufișuri și copaci. În forma actuală de desemnare, mare parte din habitatul speciei nu este cuprins în suprafața SPA.
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

1038 *Falco peregrinus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1038
2	Denumirea științifică	<i>Falco peregrinus</i>
3	Denumirea populară	Șoim călător
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: șoim de dimensiuni mari. Spatele este albastru, partea bazală a cozii fiind de nuanță deschisă iar jumătatea terminală a aripilor fiind de nuanță închisă. Dedesubt, corpul este alb, barbat cu striatii negre. Deasemenea, prezintă o mustață evidentă.</p> <p>Hrană: prinde păsări de dimensiune medie, de obicei în aer. În funcție de habitatul local, vânează porumbei, specii de apă, limicole, grauri și corvide.</p> <p>Reproducere: cuibul este amplasat pe un perete de stâncă ori, în mediul urban - pe o clădire înaltă. În nordul extrem, poate cuibări chiar pe sol. Cele 3-4 ouă sunt incubate timp de 28 de zile. Din momentul eclozării până la primul zbor al puilor, sunt necesare 40-48 de zile.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iunie
7	Cerințe de habitat	Pereți de stâncă locuri greu accesibile, pentru cuibărit și zone deschise pentru vânat: zone de coastă, terenuri cultivate, zone umede, și altele asemenea.
8	Arealul speciei	Șoimul călător este o specie cosmopolitană cuibărește pe

		toate continentele, cu excepția Antarcticii.
9	Distribuția în România	Cuibărește în Transilvania, dar ierneză în multe alte zone ale țării.
10	Populația națională	8-15 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Falco peregrinus</i> , cod EUNIS 1038, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie întâlnită în afara perioadei de cuibărit, ocazional, în efective foarte reduse numeric
	Distribuția speciei -harta distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Falco peregrinus</i>
	Distribuția speciei -interpretare-	-Specia poate fi prezentă în perioada migrație preferând predominant zonele deschise, terenuri arabile și pășuni dar și liziere și altele asemenea.
	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență -spațial-	izolată
	Statutul de prezență -management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul

		Bibliografie
--	--	--------------

1043 *Ficedula albicollis*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1043
2	Denumirea științifică	<i>Ficedula albicollis</i>
3	Denumirea populară	Muscar gulerat
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: păsări de dimensiuni mici, masculii prezintă un colorit caracteristic de alb cu negru. Masculul prezintă un guler alb și o pată albă întinsă pe frunte. La femelă, dunga albă de pe aripi se întinde până la baza remigelor primare.</p> <p>Hrană: se hrănesc cu insecte prinse în zbor.</p> <p>Reproducere: își construiește cuibul în scorburi, efectivele dintr-o zonă putând fi mărite semnificativ prin instalarea de cuiburi artificiale. Depun 4-7 ouă la sfârșitul lui aprilie.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-iunie
7	Cerințe de habitat	Păduri bătrâne cu strat arbustiv bogat, grădini cu vegetație deasă și parcuri.
8	Arealul speciei	Larg răspândită în pădurile din Europa centrală, de est și de nord. Poate fi întâlnită în efective mai mari în: Austria, Belarus, Cehia, Franța, Macedonia, Polonia, Rusia, România, Serbia, Slovacia, Ungaria, Ucraina.
9	Distribuția în România	Specie caracteristică pădurilor de foioase, întâlnită frecvent atât în pădurile din

		Transilvania cât și din alte regiuni ale țării.
10	Populația națională	460.000-712.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Ficedula albicollis</i> , cod EUNIS 1043, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În perioadele de pasaj, această specie este relativ comună în interiorul sitului.
	Distribuția speciei -hartă distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Ficedula albicollis</i>
	Distribuția speciei -interpretare-	În perioadele de pasaj, situl reprezintă zonă de popas pentru indivizii acestei specii, în general zonele împădurite, dar și cele deschise cu tufișuri sau arbori
	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență -spațial-	izolată
	Statutul de prezență -management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1075
2	Denumirea științifică	<i>Hieraaetus pennatus</i>
3	Denumirea populară	Acvilă mică
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Păsări de dimensiunea unui șorecar comun. Sunt cunoscute 2 variații distincte de penaj. Indivizii deschiși la culoare au subalarele albe, respectiv supraalarele de culoare cafenie; penele de zbor sunt negre. Păsările de culoare închisă au supraalarele și subalarele cafenii-ruginii, penele de zbor fiind cenușii.</p> <p>Hrană: vânează păsări de talie medie, șopârle mari ori mamifere mici.</p> <p>Reproducere: Depune pontă începând cu mijlocul lunii mai. Cuibul este amplasat în arbori, în zone cu deranj minim.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Specie limitată la zonele împădurite, învecinate cu zone de arbuști, pajiști și terenuri cultivate.
8	Arealul speciei	Cuibărește în partea de sud și sud-vest a Europei, sud-est și est.
9	Distribuția în România	Acvila mică poate fi întâlnită în Dobrogea, Transilvania și Muntenia.
10	Populația națională	80 – 120 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Hieraaetus pennatus</i> , cod EUNIS 1075, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În cadrul acestui sit au fost estimate 8-11 perechi cuibăritoare.
	Distribuția speciei -hartă distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Hieraaetus pennatus</i>
	Distribuția speciei -interpretare-	-Specia cuibărește în pădure și folosește terenurile adiacente - predominant pășuni, neincluse în SPA, ca zone de hrănire
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	izolată
	Statutul de prezență -management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

1098 *Lanius collurio***A. Date generale ale speciei**

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1098
2	Denumirea științifică	<i>Lanius collurio</i>
3	Denumirea populară	Sfrâncioc roșiatic
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	Descriere: masculul prezintă

		<p>spatele maro-castaniu, creștet și ceafă gri, coadă negru cu alb, partea inferioară a corpului alb-rozalie. Femela este maro cu linii transversale semilunare pe spate și piept.</p> <p>Hrană: vânează insecte mari, șopârle și rozătoare. Prada o înfige în spini sau ramuri ascuțite, pentru a o depozita</p> <p>Reproducere: cuib construit în tufe sau arbuști. Poate depune mai multe ponte 4-7 ouă la jumătatea lunii mai sau în iunie.</p>
6	Perioade critice	Mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Regiuni deschise, pe pajiști, fânețe, terenuri agricole, unde găsește tufe sau arbuști.
8	Arealul speciei	Larg răspândită în toată Europa
9	Distribuția în România	Larg răspândită în România
10	Populația națională	1.380.000-2.600.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Lanius collurio</i> , cod EUNIS 1098, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Populația de perechi cuibăritoare pentru acest sit atinge efectivul de 50-70 de perechi.
	Distribuția speciei -hartă distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Lanius collurio</i>
	Distribuția speciei -	Specie prezentă în majoritatea

	interpretare-	habitatelor deschise, pășuni cu tufărișuri, arbori izolați, terenuri arabile. În forma actuală de desemnare, mare parte din habitatul speciei nu este cuprins în suprafața SPA.
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	marginală
	Statutul de prezență -management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul Septembrie 2013 - septembrie2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

1100 Lanius minor

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1100
2	Denumirea științifică	<i>Lanius minor</i>
3	Denumirea populară	Sfrâncioc cu fruntea neagră.
4	Statutul de conservare în România	Aproape amenințat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: pasăre de dimensiuni mici, cu cap relativ mare, cioc puternic și încovoiat la vârf, coada lungă, colorit viu. Prezintă o bandă neagră pe frunte și o pată albă, pe aripă.</p> <p>Hrană: insecte, sopârle.</p> <p>Reproducere: cuibărește în colonii răzlețe mici de 2-10 perechi. În general, depun o pontă pe an de 5-6 ouă. Cuibul este construit în arborii aflați de-a lungul drumurilor situați lângă terenurile agricole cu parcele mici sau în copaci și</p>

		tufărișuri izolate situați în regiuni deschise, în pajiști colinare sau de șes. Se hrănesc în special cu insecte.
6	Perioade critice	Mai-Iulie.
7	Cerințe de habitat	Habitat: preferă pajiștile colinare sau de șes în care sunt prezenți copaci solitari sau tufărișuri.
8	Arealul speciei	Larg răspândită în Europa, poate fi observată cuibărind în: Armenia, Azerbaidjan, Bulgaria, Belgia, Croația, Grecia, Ungaria, Italia, Macedonia, Republica Moldova, Rusia, Slovacia, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	În România, această specie este larg răspândită, putând fi întâlnită în efective numeroase în Dobrogea, Moldova și Muntenia. Mai rară în Transilvania.
10	Populația națională	364.000 – 857.000 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Lanius minor</i> , cod EUNIS 1100, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În acest sit, cuibăresc 30 - 50 de perechi.
	Distribuția speciei -hartă distribuției-	Harta distribuției speciei <i>Lanius minor</i>
	Distribuția speciei -interpretare-	Specie prezentă în majoritatea habitatelor deschise, pășuni cu tufărișuri, arbori izolați, terenuri arabile, preferând

		pășunile cu arbori izolați, lizierele, și altele asemenea.; este mai puțin numeros și frecvent decât cel roșiatic. În forma actuală de desemnare, mare parte din habitatul speciei nu este cuprins în suprafața SPA.
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
	Statutul de prezență -management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul Septembrie 2013 - septembrie2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

1126 *Lullula arborea*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1126
2	Denumirea științifică	<i>Lullula arborea</i>
3	Denumirea populară	Ciocârlie de pădure
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: ciocârlie de talie mică, ce prezintă un colorit maro, relativ uniform. Se aseamănă foarte mult cu ciocârlia de câmp, de care se diferențiază prin coada mai scurtă, sprânceană evidentă – deschisă la culoare ce ajunge până pe ceafă, creasta scurtă și altele asemenea.</p> <p>Hrană: în perioada de cuibărit, se hrănesc cu insecte. În restul anului dieta e suplimentată cu semințe.</p>

		Reproducere: specie teritorială. Baza cuibului este o adâncitură, ascunsă sub un smoc de iarbă, căptușită cu fire fine. Sunt depuse 3-5 ouă începând cu jumătatea lunii aprilie.
6	Perioade critice	Aprilie-iunie
7	Cerințe de habitat	Preferă marginea pădurilor de foioase, liziere și zone cu pășuni. Importante sunt prezența ierbii scurte și zone lipsite de vegetație.
8	Arealul speciei	Poate fi întâlnită pe tot cuprinsul Europei.
9	Distribuția în România	Larg răspândită în România.
10	Populația națională	65.000 – 87.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Lullula arborea</i> , cod EUNIS 1126, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Conform fișei standard numărul total de perechi cuibăritoare în sit este de 200 - 250. Datorită neincluzerii în SPA a văilor din nordul, sudul și nord-estul sitului - habitatul principal de hrănire - numărul real din sit este mult mai mic - 3-5 perechi - .
	Distribuția speciei -hartă distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Lullula arborea</i>
	Distribuția speciei	-Habitatul principal al speciei

	interpretare-	este în afara SPA-ului văile - canaralele - din sudul - Olteni-Măgura și valea de la vest de Olteni - și din estul - Tufani, Petroșani - și nordul sitului - Șipotele - .
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	izolată
	Statutul de prezență -management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

1136 *Melanocorypha calandra*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1136
2	Denumirea științifică	<i>Melanocorypha calandra</i>
3	Denumirea populară	Ciocârlie de Bărăgan
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Este o ciocârlie mare, cu aripi late și lungi. Precum celelalte specii de ciocârlie, are sprânceană albă evidentă, dar se deosebește prin perechea de pete mari, negre, aflate pe părțile laterale ale gâtului. În zbor, dedesubtul aripilor este de culoare închisă.</p> <p>Hrană: Consumă diverse semințe, dar și insecte, în timpul verii.</p> <p>Reproducere: Cuibărește pe sol, într-un mănunchi de iarbă. Doar femela clocește ponta, însă ambii parteneri hrănesc</p>

		puii.
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Zone deschise: câmpuri, pajiști, terenuri cultivate.
8	Arealul speciei	Este răspândită în sudul Europei. State precum Spania și Turcia susțin populații importante.
9	Distribuția în România	Această specie de ciocârlie cuibărește în sud-estul și sudul țării.
10	Populația națională	85.000 – 105.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Melanocorypha calandra</i> , cod EUNIS 1136, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie comună în sit în perioada de reproducere conform fișei standard. Deoarece în sit nu au fost incluse suprafețe deschise caracteristice speciei - prezente fie în IBA-ul propus spre desemnare în 2006 - cât și în forma extinsă a sitului - propus în 2010 - specia nu este prezentă - sau poate fi în mod excepțional - în interiorul limitelor actuale ale sitului.
	Distribuția speciei -hartă distribuției-	/a
	Distribuția speciei interpretare-	-Specie cuibărește în habitate deschise. În forma actuală situl nu întrunește condițiile care să

		favorizeze existența speciei în interiorul său.
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	marginală
	Statutul de prezență -management-	-nativă
	Abundență	Prezență incertă
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

1143 *Milvus migrans*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1143
2	Denumirea științifică	<i>Milvus migrans</i>
3	Denumirea populară	Gaie neagră
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: pasăre răpitoare de dimensiunea unui șorecar comun. Aripile sunt înguste iar coada este un pic bifurcată. Culoarea generală a corpului este cafeniu închis. Supraalarele cafenii sunt în contrast cu remigele negre. Observată de dedesubt, pasărea are vârful aripilor negre.</p> <p>Hrană: dieta este compusă în principal din pește, viu sau nu, pescuit la suprafața apei. Ocazional, prinde insecte, mamifere mici sau păsări. Deasemenea, are și comportament necrofag.</p> <p>Reproducere: construiește un cuib din crengi uscate, bețe, lână, plastic, și altele</p>

		asemenea. la 5-30 metri de sol, în arbori. Cele 2-3 ouă sunt incubate timp de 30 de zile, puii zburând în 50 de zile și devenind independenți după alte 25 de zile.
6	Perioade critice	Aprilie - iulie
7	Cerințe de habitat	Zone umede, râuri, lacuri înconjurate de păduri.
8	Arealul speciei	Specie prezentă în Europa, Asia, Africa și Australia
9	Distribuția în România	Distribuție punctiformă în Dobrogea, Transilvania, Moldova, Muntenia.
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Milvus migrans</i> , cod EUNIS 1143, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Efectivul estimat pentru perioadele de pasaj pentru această specie este de 5-8 indivizi
	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Milvus migrans</i>
	Distribuția speciei	În perioadele de pasaj, specia tranzitează zona sau utilizează situl ca zonă de hrănire și odihnă, preferând pășunile pentru hrănire respectiv zonele împădurite pentru odihnă
	Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență -spațial-	izolată

	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

8731 *Oenanthe pleschanka*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	8731
2	Denumirea științifică	<i>Oenanthe pleschanka</i>
3	Denumirea populară	Pietrar negru
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Masculul are un penaj negru pe spate, burta fiind albă. Partea superioară a capului și ceafa sunt de culoare albă. În zbor, coada este albă, cu o dungă centrală, dar și terminală, neagră. Culoarea albă se prelungește și pe târniță, fapt vizibil doar în zbor. Femela are penaj cafeniu, închis pe spate și piept dar având o nuanță deschisă pe burtă.</p> <p>Hrană: Specie insectivoră.</p> <p>Reproducere: Cuibărește în crevase și orificii pe pereții de stâncă. Cuibul este căptușit cu iarbă.</p>
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Zone deschise, cu stânci; platouri cu pietre de dimensiuni mari / bolovani
8	Arealul speciei	Pietrarul negru este răspândit în estul Europei - Croația,

		Bulgaria, România și Ucraina.
9	Distribuția în România	Această specie de pietrar cuibărește în Dobrogea.
10	Populația națională	680 – 750 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Oenanthe pleschanka</i> , cod EUNIS 8731, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie semnalată ca fiind cuibăritoare în sit, însă în forma actuală de desemnare, situl nu conține habitatul propice speciei. În consecință, statutul este incert, cu efectiv foarte redus de 0-2 perechi.
	Distribuția speciei -hartan/a distribuției-	
	Distribuția speciei -interpretare-	În forma desemnată de guvern specia nu poate cuibări în sit decât excepțional datorită absenței habitatelor specifice. Habitatele specifice se găsesc atât în SCI cât și în forma propusă de SPA așadar se impune desemnarea SPAului Pădurea Dumbrăveni în limitele inițiale.
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	marginală
	Statutul de prezență -management-	-nativă
	Abundență	Prezență incertă
	Perioada de colectare a datelor	Septembrie 2013 -

	din teren	septembrie2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

1195 *Pernis apivorus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1195
2	Denumirea științifică	<i>Pernis apivorus</i>
3	Denumirea populară	Viespar
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: se diferențiază de șorecar prin capul mai mic și gâtul mai subțire. Când planează, aripile sunt ținute aproape orizontal. Masculul prezintă cap cenușiu, ochi galbeni. Deasupra este maro-cenușiu, iar dedesubt prezintă dungi pronunțate maro. Femela este maro pe cap și are mai mult negru pe vârful aripii. Coda prezintă dungi de culoare închisă, una la vârf și două la bază.</p> <p>Hrană: sunt specializați, se hrănesc cu larvele și ouăle insectelor cu aripi membranoase: albine, viespii, bondari. Atunci când nu găsesc himenoptere, se pot hrăni și cu șopârle, alte insecte, mamifere mici și chiar puii altor păsări.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit în arbori la aproximativ 10-20 metrii înălțime. Pot să își construiască singuri cuibul, dar pot folosi și cuiburi deja construite de șorecari. Cuibul este continuu înprospătat cu</p>

		noi frunze și plante verzi. Depun o singură pontă - 1-3 ouă - , în mai. Sosesc în România în aprilie/mai și părăsesc teritoriul de cuibărit începând cu luna septembrie.
6	Perioade critice	Aprilie-iulie
7	Cerințe de habitat	Păduri de foioase și de conifere, dar pot fi prezenți și în alte tipuri de pădure - molidișuri - , cu condiția să existe o intercalare a pajiștilor cu arboretele, precum și apide prezente.
8	Arealul speciei	Larg răspândit în Europa. Prezent cu efective mai numeroase în: Austria, Belarus, Croația, Cehia, Finalanda, Franța, Germania, Grecia, Letonia, Norvegia, Polonia, Rusia, România, Spania, Suedia, Elveția, Ucraina.
9	Distribuția în România	Prezent în pădurile din regiunile de șes și colinară, până în zona montană.
10	Populația națională	2000-2600 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Pernis apivorus</i> , cod EUNIS 1195, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	4-6 perechi cuibăresc în acest sit.
	Distribuția speciei -harta	Harta distribuției speciei

	distribuției-	<i>Pernis apivorus</i>
	Distribuția speciei interpretare-	-Ca specia cuibăritoare, este prezentă în sit în zonele împădurite respectiv folosește mai ales pășunile pentru hrănire. În forma actuală, de pe suprafața sitului lipsesc aproape în totalitate zonele de hrănire pentru majoritatea speciilor de răpitoare
	Statutul de prezență -temporal-	reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

1011 *Dendrocopos medius*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1011
2	Denumirea științifică	<i>Dendrocopos medius</i>
3	Denumirea populară	Ciocănitore de stejar
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Femela și masculul au scapulare albe și creștet roșu. Prezintă flancuri striate și tectrice subcodale roz deschis, iar abdomenul cafeniu-gălbui.</p> <p>Hrană: Insecte culese din crăpăturile scoarțelor și a trunchiurilor. Hrana este suplimentată cu fructe, semințe și seva copacilor</p> <p>Reproducere: Depun pona la sfârșitul lunii aprilie, într-o scorbura excavată în crengi</p>

		mai groase, înclinate sau aproape orizontale. Cuibul este construit în lemn putred. Depun 5-6 ouă.
6	Perioade critice	Martie-iunie
7	Cerințe de habitat	Păduri mature cu frunze căzătoare, în special de stejar și amestecuri de cvercinee
8	Arealul speciei	Foarte răspândită în Europa. Poate fi întâlnită în efective mai importante: Armenia, Austria, Belarus, Belgia, Bulgaria, Croația, Cehia, Franța, Germania, Grecia, Olanda, Letonia, Lituania, Macedonia, Polonia, Rusia, România, Serbia, Slovacia, Spania, Turcia, Ungaria și Ucraina.
9	Distribuția în România	Specie răspândită în Transilvania, în special în pădurile cu gorunete în compoziție dar și în celelalte regiuni ale țării, atunci când găsește condiții prielnice pentru cuibărit și hrănire.
10	Populația națională	20.000 – 24.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere populație rezidentă
1	Specia	<i>Dendrocopos medius</i> , cod EUNIS 1011, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Ciocănitarea de stejar este specie rezidentă în perimetrul acestui sit, cu un efectiv estimat de 58 - 90 perechi.

3	Distribuția speciei -harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Dendrocopos medius</i>
4	Distribuția speciei -interpretare-	Specia este caracteristică zonelor împădurite din sit, care au în compoziție stejar sau păduri de amestec cu stejar și esență moale
5	Statutul de prezență -temporal-	rezident
6	Statutul de prezență -spațial-	Larg răspândită
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

1218 *Picus canus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1218
2	Denumirea științifică	<i>Picus canus</i>
3	Denumirea populară	Ghionoaie sură
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: puțin mai mică decât ghionoaia verde, cu mai puțin gri și roșu pe frunte. Doar masculul prezintă roșu doar pe partea frontală a capului.</p> <p>Hrană: consumă insecte de pe scoarța copacilor, precum și pe sol, în special cu larve, dar și semințe.</p> <p>Reproducere: depun ponta la sfârșitul lunii aprilie, într-o</p>

		scorbură excavată de ambii părinți.
6	Perioade critice	Martie-iunie
7	Cerințe de habitat	Preferă pădurile mai umede, rarefiate, precum și zăvoaiele, pâlcurile din pășuni, parcuri și altele asemenea.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Efective mai mari în: Belarus, Bulgaria, Cehia, Croația, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Ungaria, Italia, Lituania, Polonia, Rusia, Spania, Suedia, Ucraina.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită frecvent în Transilvania dar și Dobrogea, Moldova sau Muntenia.
10	Populația națională	45.000 – 60.000 de perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere populație rezidentă
1	Specia	<i>Picus canus</i> , cod EUNIS 1218, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În acest sit, există o populație rezidentă a cărei efectiv atinge 40 -50 perechi.
3	Distribuția speciei -hartă distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Picus canus</i>
4	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este prezentă în zonele împădurite, în special în pădure rară, liziere, pâlcuri de arbori, arbori izolați pe pășuni, plantații din apropierea localităților

5	Statutul de prezență -temporal-	rezident
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

919 *Bubo bubo*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/ Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	919
2	Denumirea științifică	<i>Bubo bubo</i>
3	Denumirea populară	Buhă, bufniță mare
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: cea mai mare și puternică dintre speciile europene de bufnițe. Culoare relativ uniformă; când este văzută în zbor, deasupra este maro, iar dedesubt galben-ruginie. Moțuri mari deasupra urechilor.</p> <p>Hrană: vânează și consumă aproape orice specii de mamifere mici și medii - inclusiv iepuri - , alte specii de păsări, și altele asemenea.</p> <p>Reproducere: ponta este depusă începând cu a doua jumătate a lunii martie. Cuibul este construit în scobituri de stânci, rar cuiburi vechi, chiar și direct pe sol. Depun 2-4 ouă.</p>
6	Perioade critice	Februarie-iunie
7	Cerințe de habitat	Prezentă în regiuni montane,

		de deal și câmpie stâncoase, împădurite sau neîmpădurite.
8	Arealul speciei	Cehia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Norvegia, Rusia, Spania, Suedia, Turcia – cu efective mai mari. Efective mai scăzute sunt înregistrate și în alte țări din Europa.
9	Distribuția în România	Specie prezentă mai ales în zone din Transilvania, Dobrogea și Moldova dar și în alte regiuni ale țării, relativ localizat.
10	Populația națională	750-1000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere populație rezidentă
1	Specia	<i>Bubo bubo</i> , cod EUNIS 919, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Pentru situl Băneasa - Canaraua Fetei, pe baza observațiilor au fost estimate 2 perechi rezidente/cuibăritoare.
3	Distribuția speciei -hartă distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei <i>Bubo bubo</i>
4	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este prezentă în habitatele caracteristice, de stâncării și pădure din zona văilor mari ale sitului. Perechile cuibăritoare sunt la periferia sitului pe canaralele din zona Tufari-Șipotele și în canaralele din sudul pădurii pe teritoriul SCI-ului. Necesită măsuri de conservare.

5	Statutul de prezență -temporal-	rezident
6	Statutul de prezență -spațial-	izolată
7	Statutul de prezență -management-	nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 – septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie

3.2.b. Specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	842
2.	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>
3.	Denumirea populară	Lăcar mare
4.	Observații	Această specie apare rar în sit, în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	845
2.	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus palustris</i>
3.	Denumirea populară	Lăcar de mlaștină
4.	Observații	Această specie apare rar în sit, în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	846
2.	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>
3.	Denumirea populară	Lăcar mic
4.	Observații	În perioada de pasaj, această specie este o prezență relativ comună în perimetrul sitului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	847
2.	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus scirpaceus</i>

3.	Denumirea populară	Lăcar de stuf
4.	Observații	În perioada de pasaj, această specie este o prezență relativ comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	853
2.	Denumirea științifică	<i>Alauda arvensis</i>
3.	Denumirea populară	Ciocârlie de câmp
4.	Observații	Specie comună în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	887
2.	Denumirea științifică	<i>Anthus trivialis</i>
3.	Denumirea populară	Fâsă de pădure
4.	Observații	Specie comună în sit, în perioada de cuibărit, dar și în perioada de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	906
2.	Denumirea științifică	<i>Asio otus</i>
3.	Denumirea populară	Ciuf de pădure
4.	Observații	Este o specie comună în lunile de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	943
2.	Denumirea științifică	<i>Carduelis cannabina</i>
3.	Denumirea populară	Cânepar
4.	Observații	Specie rară în sit în perioada de cuibărit, dar relativ comună în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	944
2.	Denumirea științifică	<i>Carduelis carduelis</i>

3.	Denumirea populară	Sticlete
4.	Observații	Specie comună în sit în perioada de cuibărit, iar în perioada de pasaj este o specie relativ comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	945
2.	Denumirea științifică	<i>Carduelis chloris</i>
3.	Denumirea populară	Florinte
4.	Observații	Specie comună în sit în perioada de cuibărit, iar în perioada de pasaj este o specie relativ comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	948
2.	Denumirea științifică	<i>Carduelis spinus</i>
3.	Denumirea populară	Scatiu
4.	Observații	În perioada de pasaj este o specie relativ comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	980
2.	Denumirea științifică	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>
3.	Denumirea populară	Botgros
4.	Observații	Specie relativ comună în perioada de cuibărit, având același statut de prezență și în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	986
2.	Denumirea științifică	<i>Columba palumbus</i>
3.	Denumirea populară	Porumbel gulerat
4.	Observații	Specie comună în perioada de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
----	--------------------	------------

1.	Codul speciei	994
2.	Denumirea științifică	<i>Coturnix coturnix</i>
3.	Denumirea populară	Prepeliță
4.	Observații	150 - 200 de perechi pot fi întâlnite în sit, în lunile de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	997
2.	Denumirea științifică	<i>Cuculus canorus</i>
3.	Denumirea populară	Cuc
4.	Observații	Specie rară în perimetrul sitului, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1025
2.	Denumirea științifică	<i>Emberiza melanocephala</i>
3.	Denumirea populară	Presură cu cap negru
4.	Observații	Specie cuibăritoare în sit, relativ comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1040
2.	Denumirea științifică	<i>Falco subbuteo</i>
3.	Denumirea populară	Șoimul rândunelelor
4.	Observații	10 - 12 perechi cuibăresc în interiorul acestui sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1041
2.	Denumirea științifică	<i>Falco tinnunculus</i>
3.	Denumirea populară	Vânturel roșu
4.	Observații	Specie a cărei populație este rezidentă pentru acest sit, cu un efectiv de 20 - 30 perechi.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1044

2.	Denumirea științifică	<i>Ficedula hypoleuca</i>
3.	Denumirea populară	Muscar negru
4.	Observații	Această specie este relativ comună în timpul migrației.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1048
2.	Denumirea științifică	<i>Fringilla coelebs</i>
3.	Denumirea populară	Cinteză
4.	Observații	Specie comună în sit, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1050
2.	Denumirea științifică	<i>Fringilla montifringilla</i>
3.	Denumirea populară	Cinteză de iarnă
4.	Observații	Specie comună în sit, în perioada de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1055
2.	Denumirea științifică	<i>Galerida cristata</i>
3.	Denumirea populară	Ciocârlan
4.	Observații	Numărul de perechi cuibăritoare evaluat la 100 - 150 de perechi.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1077
2.	Denumirea științifică	<i>Hippolais icterina</i>
3.	Denumirea populară	Frunzăriță galbenă
4.	Observații	Specie cuibăritoare în sit, cu o prezență rară. În perioada de pasaj însă, este relativ comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1079
2.	Denumirea științifică	<i>Hippolais pallida</i>

3.	Denumirea populară	Frunzăriță mică
4.	Observații	n/a

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1081
2.	Denumirea științifică	<i>Hirundo daurica</i>
3.	Denumirea populară	Rândunică roșcată
4.	Observații	Specie prezentă în sit, în perioada de cuibărit, cu un efectiv de 8 -12 perechi.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1083
2.	Denumirea științifică	<i>Hirundo rustica</i>
3.	Denumirea populară	Rândunică
4.	Observații	Specie comună în sit, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1091
2.	Denumirea științifică	<i>Jynx torquilla</i>
3.	Denumirea populară	Capîntortură
4.	Observații	Specie rară în sit, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1099
2.	Denumirea științifică	<i>Lanius excubitor</i>
3.	Denumirea populară	Sfrâncioc mare
4.	Observații	Această specie poate fi observată, rar, în timpul sezonului rece.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1102
2.	Denumirea științifică	<i>Lanius senator</i>
3.	Denumirea populară	Sfrâncioc cu cioc roșu

4.	Observații	Specie rară
----	------------	-------------

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1120
2.	Denumirea științifică	<i>Locustella fluviatilis</i>
3.	Denumirea populară	Grelușel de zăvoi
4.	Observații	Specie relativ comună în sit, în perioada migrației.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1121
2.	Denumirea științifică	<i>Locustella luscinioides</i>
3.	Denumirea populară	Grelușel de stof
4.	Observații	Specie rară în sit, în perioada migrației.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1128
2.	Denumirea științifică	<i>Luscinia megarhynchos</i>
3.	Denumirea populară	Privighetoare roșcată
4.	Observații	Specie relativ comună în perimetrul sitului, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1141
2.	Denumirea științifică	<i>Merops apiaster</i>
3.	Denumirea populară	Prigorie
4.	Observații	Specie comună în perimetrul situl, în perioada lunilor de reproducere, dar și în timpul migrației.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1142
2.	Denumirea științifică	<i>Miliaria calandra</i>
3.	Denumirea populară	Presură sură
4.	Observații	Specie cuibăritoare în sit,

		având o prezență comună.
--	--	--------------------------

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1145
2.	Denumirea științifică	<i>Monticola saxatilis</i>
3.	Denumirea populară	Mierlă de piatră
4.	Observații	n/a

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1149
2.	Denumirea științifică	<i>Motacilla alba</i>
3.	Denumirea populară	Codobatură albă
4.	Observații	În perioada de cuibărit, este o specie relativ comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1151
2.	Denumirea științifică	<i>Motacilla flava</i>
3.	Denumirea populară	Codobatură galbenă
4.	Observații	Specia este relativ comună în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1154
2.	Denumirea științifică	<i>Muscicapa striata</i>
3.	Denumirea populară	Muscar sur
4.	Observații	În perioada de cuibărit, este o specie relativ comună. În perioada de pasaj, este comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1166
2.	Denumirea științifică	<i>Oenanthe isabellina</i>
3.	Denumirea populară	Pietrar răsăritean
4.	Observații	Specie rară în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1169

2.	Denumirea științifică	<i>Oenanthe oenanthe</i>
3.	Denumirea populară	Pietrar sur
4.	Observații	Specie relativ comună în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1170
2.	Denumirea științifică	<i>Oriolus oriolus</i>
3.	Denumirea populară	Grangure
4.	Observații	Specie comună în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1174
2.	Denumirea științifică	<i>Otus scops</i>
3.	Denumirea populară	Ciuș
4.	Observații	În situl Dumbrăveni, această specie este relativ comună în perioada de reproducere.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1208
2.	Denumirea științifică	<i>Phoenicurus ochruros</i>
3.	Denumirea populară	Codroș de munte
4.	Observații	Specie cuibăritoare în sit, având o prezență rară.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1211
2.	Denumirea științifică	<i>Phylloscopus collybita</i>
3.	Denumirea populară	Pitulice mică
4.	Observații	Specie rară în sit, în perioada de reproducere, dar comună în timpul pasajului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1212
2.	Denumirea științifică	<i>Phylloscopus sibilatrix</i>
3.	Denumirea populară	Pitulice sfârâitoare
4.	Observații	Specie comună în sit, în timpul pasajului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1214
2.	Denumirea științifică	<i>Phylloscopus trochilus</i>
3.	Denumirea populară	Pitulice fluierătoare
4.	Observații	Specie comună în sit, în timpul pasajului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1251
2.	Denumirea științifică	<i>Pyrrhula pyrrhula</i>
3.	Denumirea populară	Mugurar
4.	Observații	Specie comună în sit, în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1255
2.	Denumirea științifică	<i>Regulus ignicapillus</i>
3.	Denumirea populară	Aușel sprâncenat
4.	Observații	Specie relativ comună în sit, în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1256
2.	Denumirea științifică	<i>Regulus regulus</i>
3.	Denumirea populară	Aușel cu cap galben
4.	Observații	Specie comună în sit, în lunile de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1260
2.	Denumirea științifică	<i>Riparia riparia</i>
3.	Denumirea populară	Lăstun de mal
4.	Observații	Specie comună în sit, în perioada de cuibărit, dar și în timpul pasajului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1264
2.	Denumirea științifică	<i>Saxicola torquata</i>
3.	Denumirea populară	Mărăcinar negru
4.	Observații	Specie relativ comună în lunile destinate cuibăritului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1268
2.	Denumirea științifică	<i>Serinus serinus</i>
3.	Denumirea populară	Cănăraș
4.	Observații	Specie prezentă în lunile de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1286
2.	Denumirea științifică	<i>Streptopelia turtur</i>
3.	Denumirea populară	Turturică
4.	Observații	Specie comună în perimetrul sitului, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1290
2.	Denumirea științifică	<i>Sturnus roseus</i>
3.	Denumirea populară	Lăcustar
4.	Observații	În perioada de pasaj, această specie are o prezență relativ comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1295
2.	Denumirea științifică	<i>Sylvia atricapilla</i>
3.	Denumirea populară	Silvie cu cap negru
4.	Observații	Specie relativ comună în perioada de cuibărit și comună în perioada de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1296
2.	Denumirea științifică	<i>Sylvia borin</i>
3.	Denumirea populară	Silvie de zăvoi
4.	Observații	Această specie este relativ comună în sit, pe perioada cuibăritului, iar în timpul pasajului, este o prezență comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1298
2.	Denumirea științifică	<i>Sylvia communis</i>

3.	Denumirea populară	Silvie de câmp
4.	Observații	În perioada de cuibărit, silvia de câmp este o specie relativ comună. Devine o specie comună în timpul migrației.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1300
2.	Denumirea științifică	<i>Sylvia curruca</i>
3.	Denumirea populară	Silvie mică
4.	Observații	În perioada de cuibărit, silvia mică este o specie rară în acest sit. Este comună în timpul migrației.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1331
2.	Denumirea științifică	<i>Turdus iliacus</i>
3.	Denumirea populară	Sturzul viilor
4.	Observații	Apare în sit în perioada migrației, dar este o specie rară.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1332
2.	Denumirea științifică	<i>Turdus merula</i>
3.	Denumirea populară	Mierlă
4.	Observații	Specie comună în sit, în lunile de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1334
2.	Denumirea științifică	<i>Turdus philomelos</i>
3.	Denumirea populară	Sturz cântător
4.	Observații	În perioada de pasaj, această specie este comună în sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1335
2.	Denumirea științifică	<i>Turdus pilaris</i>
3.	Denumirea populară	Cocoșar
4.	Observații	În perioada de pasaj, această specie este relativ comună în sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
----	--------------------	------------

1.	Codul speciei	1337
2.	Denumirea științifică	<i>Turdus viscivorus</i>
3.	Denumirea populară	Sturz de vâsc
4.	Observații	Specie rară în sit, în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1340
2.	Denumirea științifică	<i>Upupa epops</i>
3.	Denumirea populară	Pupăză
4.	Observații	În cadrul acestui sit, pupăza este o specie rară în timpul cuibăritului.

Specii de păsări de interes comunitar aflate pe teritoriul Sitului Natura 2000 ROSPA 0001 Aliman – Adamclisi.

837 *Accipiter brevipes*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	837
2	Denumirea științifică	<i>Accipiter brevipes</i>
3	Denumirea populară	Uliu cu picioare scurte
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Masculul are supraalare gri-albastre, vârful aripilor sunt întunecate, restul aripilor fiind albe în interior, cu striatii. Prezintă un colorit dorsal gri-albăstrui iar ventral este roșiatic-cărămiziu. Femela se distinge prin spatele de nuanță cafeniu închis și striatiile ventrale, foarte evidente, de culoare cărămiziu închis.</p> <p>Hrană: Consumă insecte mari și reptile.</p> <p>Reproducere: Depune ponta începând cu mijlocul lunii mai – începutul lunii iunie. Cuibul este construit pe crengile arborilor la înălțimea de 5-10 m.</p>
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Păduri mici și relativ rare din regiunile aride deschise.
8	Arealul speciei	Efective mari în: Grecia, România, Rusia și Turcia.
9	Distribuția în România	Răspândit în sudul Olteniei, sudul Munteniei și sudul Dobrogei.

10	Populația națională	60 – 100 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Accipiter brevipes</i> , cod EUNIS 837, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare - 9-12 perechi - și de pasaj - 30 indivizi -
3	Distribuția speciei harta distribuției-	-A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei.
4	Distribuția speciei interpretare-	-Specia preferă pentru cuibărit zonele împădurite din sit, inclusiv plantații, hrănindu-se preferențial pe pășunile adiacente acestora
5	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
6	Statutul de prezență spațial-	-izolată
7	Statutul de prezență management-	-nativă
8	Abundență	rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
1	Specia	<i>Accipiter brevipes</i> , cod EUNIS 837, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare - 9-12 perechi - și de pasaj - 30 indivizi -
3	Distribuția speciei harta distribuției-	-
4	Distribuția speciei interpretare-	-Specia folosește situl în perioadele de migrație ca teritoriu de hrănire și odihnă, sau doar în tranzit.
5	Statutul de prezență	-odihnă și hrănire, pasaj

	temporal-	
6	Statutul de prezență spațial-	-Larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	-nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie2014
10	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

882 *Anthus campestris*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	882
2	Denumirea științifică	<i>Anthus campestris</i>
3	Denumirea populară	Fâsă de câmp
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: De dimensiunea unei codobaturi. Partea dorsală a corpului este cafeniu deschisă, cu striatii mai închise pe aripi. Pieptul și burta sunt de culoare albă, cu foarte puține striatii. Are sprâncene albe, evidente.</p> <p>Hrană: Consumă insecte.</p> <p>Reproducere: Cuibărește pe sol. Doar femela clocește pona, însă ambii parteneri hrănesc puii. Poate depune 2 ponte într-un sezon.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Zone deschise, cu vegetație nu foarte înaltă; câmpuri, pajiști, stepe, dealuri. Preferă zonele aride.
8	Arealul speciei	Efective mari în centrul Europei: România, Polonia, Ungaria, Ucraina.
9	Distribuția în România	Fâsa de câmp poate fi întâlnită în majoritatea zonelor din țară, cu excepția lanțului carpatic.
10	Populația națională	150.000 – 220.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specie	<i>Anthus campestris</i> , cod EUNIS 882, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare cu efectiv estimat de 400 - 600 perechi
	Distribuția speciei harta distribuției-	-A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia cuibărește în majoritatea habitatele deschise, de pășuni și terenuri arabile de pe cuprinsul sitului
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună,
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

897 *Aquila heliaca***A. Date generale ale speciei**

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	897
2	Denumirea științifică	<i>Aquila heliaca</i>
3	Denumirea populară	Acvilă de câmp
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	Descriere: acvilă de dimensiune mare, cu aripi foarte late. Adulții sunt maro-negri, ceafa fiind aurie iar umerii sunt acoperiți de 2 pete albe. La juvenili, penele de zbor au culoare neagră, supraalarele și subalarele fiind cafenii/pestrițe. Păsările subadulte au un penaj cafeniu închis. Hrană: Consumă în principal mamifere mici și păsări de mărime medie. În sud-estul Europei, hrana preferată este reprezentată de popândăi.

		Reproducere: Cuibul este construit în partea superioară a unui arbore. Ponta este formată din 2-3 ouă ce sunt incubate 43 de zile de către ambii părinți. Un singur pui atinge vârsta de 60 zile, când zboară din cuib și devine independent după alte 2 săptămâni.
6	Perioade critice	Martie-iulie
7	Cerințe de habitat	Preferă zone deschise sau semi-deschise, câmpii și pajiști cu arbori izolați ori corpuri de pădure.
8	Arealul speciei	Acvila de câmp poate fi întâlnită în estul și centrul Europei, Rusia, Kazakhstan, Turcia.
9	Distribuția în România	Distribuție izolată: sudul și sud-estul țării.
10	Populația națională	2 - 8 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Insuficientă – date insuficiente sau nesigure.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Aquila heliaca</i> , cod EUNIS 897, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Efectiv estimat de 1-2 indivizi de acvilă de câmp în perioada de cuibărit. Deși cuibăritul speciei în sit este incert, există o serie de observații pe o perioadă de mai mulți ani cu privire la prezența indivizilor în sit
	Distribuția speciei -hartan/a distribuției-	
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia folosește situl în perioadele de cuibărit și de pasaj ca zonă de hrănire și odihnă. Preferă zonele deschise de pășune - sau teren arabil - ce alternează cu păduri, plantații, aliniamente

		de arbori și altele asemenea.
	Statutul de prezență -temporal-	Reproducere/încert
	Statutul de prezență -spațial-	marginală
	Statutul de prezență -management-	nativă
	Abundență	prezență certă
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

899 *Aquila pomarina*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	899
2	Denumirea științifică	<i>Aquila pomarina</i>
3	Denumirea populară	Acvilă țipătoare mică
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: acvilă de talie mică asemănătoare cu un șorecar comun, de care se poate diferenția prin aripa mai lată și digitată, dar și datorită penajului. Când planează aripile sunt arcuite în jos. Adultul este maro-închis, cu supraalarele mici și mijlocii de o nuanță evident mai deschisă, cap maro deschis. Prezintă o zonă mai deschisă pe partea superioară a aripii.</p> <p>Hrană: se hrănesc cu rozătoare, șopârle, amfibieni și insecte mari, ce sunt prinse direct pe sol.</p> <p>Reproducere: cuibărește în copaci bătrâni, în regiunile colinare și de șes, relativ aproape de liziere. Cuibul este construit în general la 10-20 metri și este împodobit cu frunze. Depune 2 ouă, dar zboară foarte rar doi pui din același cuib.</p> <p>Sosesc în România în martie/aprilie și părăsesc teritoriile de cuibărit în septembrie.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-iulie
7	Cerințe de habitat	Păduri de diferite tipuri, în apropierea pajiștilor umede alternând cu terenuri agricole, pășuni și altele asemenea.

8	Arealul speciei	Albania, Estonia, Germania, Letonia, Lituania, Belarus, Polonia, Rusia, Slovenia și Ucraina, România – unde sunt întâlnite efective mai mari. În rest, întâlnită și în alte țări din Europa.
9	Distribuția în România	În ținuturile păduroase din zona submontană, colinară și de șes; distribuție neuniformă, considerabil mai frecventă în Transilvania decât în Moldova, Muntenia și Dobrogea
10	Populația națională	2500-2800 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Aquila pomarina</i> , cod EUNIS 899, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Efectivul estimat este de 3-6 perechi cuibăritoare în sit.
	Distribuția speciei	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Ca specia cuibăritoare, este prezentă în sit în zonele împădurite respectiv folosește mai ales pășunile dar și terenurile arabile ca zone de hrănire
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Aquila pomarina</i> , cod EUNIS 899, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului

		2009/147/EC
Informații specifice speciei		300-500 de acvile țipătoare mici sunt estimate a traza situl în perioadele de pasaj.
Distribuția speciei		A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
Distribuția speciei		Specia folosește situl în perioadele de migrație ca teritoriu de hrănire și odihnă, sau doar în tranzit
Statutul de prezență temporal-		odihnă și hrănire, pasaj
Statutul de prezență spațial-		Larg răspândită
Statutul de prezență management-		nativă
Abundență		comună
Perioada de colectare a datelor din teren		Septembrie 2013 - septembrie 2014
Alte surse de informații		A se vedea capitolul Bibliografie.

919 *Bubo bubo*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	919
2	Denumirea științifică	<i>Bubo bubo</i>
3	Denumirea populară	Buhă, bufniță mare
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: cea mai mare și puternică dintre speciile europene de bufnițe. Culoare relativ uniformă; când este văzută în zbor, deasupra este maro, iar dedesubt galben-ruginie. Moțuri mari deasupra urechilor.</p> <p>Hrană: vânează și consumă aproape orice specii de mamifere mici și medii - inclusiv iepuri - , alte specii de păsări, și altele asemenea.</p> <p>Reproducere: ponta este depusă începând cu a doua jumătate a lunii martie. Cuibul este construit în scobituri de stânci, rar cuiburi vechi, chiar și direct pe sol. Depun 2-4 ouă.</p>
6	Perioade critice	Februarie-iunie

7	Cerințe de habitat	Prezentă în regiuni montane, de deal și câmpie stâncoase, împădurite sau neîmpădurite.
8	Arealul speciei	Cehia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Norvegia, Rusia, Spania, Suedia, Turcia – cu efective mai mari. Efective mai scăzute sunt înregistrate și în alte țări din Europa.
9	Distribuția în România	Specie prezentă mai ales în zone din Transilvania, Dobrogea și Moldova dar și în alte regiuni ale țării, relativ localizat.
10	Populația națională	750-1000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Bubo bubo</i> , cod EUNIS 919, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Pentru situl Aliman - Adamclisi, este estimată prezența a 1-2 perechi cuibăritoare de buhă.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în habitatele caracteristice, de stâncării și pădure din zona văilor mari ale sitului
	Statutul de prezență temporal-	rezident
	Statutul de prezență spațial-	izolată
	Statutul de prezență management-	nativă
	Abundență	foarte rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

925 *Burhinus oedicnemus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	925
2	Denumirea științifică	<i>Burhinus oedicnemus</i>
3	Denumirea populară	Pasărea ogorului.
4	Statutul de conservare în România	Periclitată.
5	Descrierea speciei	Descriere: pasăre nocturnă cu ochi mari, galbeni, cioc scurt și masiv, picioare lungi galbene și penaj de culoarea ierburilor uscate. Reproducere: ponta este depusă în perioada aprilie-iunie, 1-3 ouă, de obicei 2. Cuibul este construit direct pe sol. Această specie ajunge în România începând cu luna aprilie și părăsește țara noastră în octombrie.
6	Perioade critice	Martie-Iunie.
7	Cerințe de habitat	Habitat: preferă câmpiile aride cu porțiuni nisipoase sau pietroase. Pasăre de stepă. Se hrănește în special noaptea și la crepuscul. Consumă nevertebrate și vertebrate mici.
8	Arealul speciei	Areal discontinuu în Europa și Asia. Europa: Albania, Armenia, Azerbaidjan, Bulgaria, Cipru, Franța, Grecia, Ungaria, Italia, Marea Britanie, Portugalia, Rusia, Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Cuibărește în principal în Dobrogea, dar poate fi întâlnită și în Oltenia și Muntenia.
10	Populația națională	400-800 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie .

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Burhinus oedicnemus</i> , cod EUNIS 925, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare - 5 - 10 perechi -
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia cuibărește pe pășunile sau zonele cu vegetație secundă de pe cuprinsul sitului

Statutul de prezență temporal-	-reproducere
Statutul de prezență spațial-	-izolată
Statutul de prezență management-	-nativă
Abundență	rară
Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

928 *Buteo rufinus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	928
2	Denumirea științifică	<i>Buteo rufinus</i>
3	Denumirea populară	Șorecar mare
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: cel mai mare șorecar din Europa. Aripile sunt lungi. Culoarea generală este cafeniu-cărămiziu. Dedesubt, remigele primare și secundare sunt albe și barate cu negru. Capul și pieptul au o nuanță deschisă, iar partea ventrală este maro închis. Observată de deasupra, coada este roșiatică, având partea bazală albă. Juvenilii au culori mai deschise. La această specie, există variații de culoare: putem întâlni indivizi foarte închiși la culoare, ori foarte deschiși.</p> <p>Hrană: vertebrate mici și medii - păsări, mamifere și reptile.</p> <p>Reproducere: cuibul de dimensiuni mari este construit pe un perete stâncos, rareori pe arbori. Depune 3-4 ouă, a căror incubație durează 29 de zile. După 46 de zile, puii zboară din cuib, dar sunt hrăniți de părinți încă aproximativ 1 lună.</p>
6	Perioade critice	Martie-iulie
7	Cerințe de habitat	Zone aride, deschise; preferă stepele și dealurile stâncoase.
8	Arealul speciei	Specie localizată în sud-estul Europei, Orientul apropiat și cel mijlociu.
9	Distribuția în România	Cuibărește în sud-estul și sudul țării, dar poate fi întâlnit și în Moldova, Transilvania.

10	Populația națională	60 - 80 de perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Buteo rufinus</i> , cod EUNIS 928, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Pentru acest sit, au fost semnalate 9-16 perechi cuibăritoare
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia cuibăritoare, este prezentă în sit atât în zonele împădurite cât și în cele cu arbori izolați sau pe văile stâncoase folosind mai ales pășunile dar și terenurile arabile ca zone de hrănire
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

929 *Calandrella brachydactyla*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	929
2	Denumirea științifică	<i>Calandrella brachydactyla</i>
3	Denumirea populară	Ciocârlie de stol

4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Are dimensiunea unei vrăbii. Este cea mai mică specie de ciocârlie din țara noastră. Pieptul este lipsit de striatăii, astfel încât nu poate fi confundată cu celelalte specii de ciocârlii. Deasemenea, are un comportament gregar: adesea putem observa grupuri de indivizi hrănindu-se, ori chiar cuibărind în mini-colonii.</p> <p>Hrană: Consumă insecte și semințe.</p> <p>Reproducere: Cuibărește pe sol. Femela clocește pona, însă ambii parteneri hrănesc puii. Poate depune 2 ponte într-un sezon. Din momentul în care au fost depuse ouăle până când puii vor fi capabili să zboare, sunt necesare aproximativ 24 de zile.</p>
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Zone de câmpie, aride/ uscate; terenuri cultivate.
8	Arealul speciei	Este întâlnită în sudul și sud-estul Europei. Populații importante se găsesc în Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Această specie cuibărește în Dobrogea, dar și în sudul României. În perioada de pasaj poate fi observată și în alte zone.
10	Populația națională	10.000 – 12.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Calandrella brachydactyla</i> , cod EUNIS 929, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare - 480 - 950 perechi - .
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este prezentă în habitatele deschise de pășune sau teren arabil cu vegetație mărunță de pe cuprinsul sitului
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	- Larg răspândită

	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

941 *Caprimulgus europaeus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	941
2	Denumirea științifică	<i>Caprimulgus europaeus</i>
3	Denumirea populară	Caprimulg
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: specie nocturnă, greu de observat. Penaj gri-marooniu, criptic. Masculul prezintă pete albe pe aripi și pe marginile cozii, vizibile în zbor.</p> <p>Hrană: Consumă insecte nocturne, mai ales lepidoptere, capturate în zbor.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit pe sol. Ponta - 2 ouă - este depusă în luna mai.</p>
6	Perioade critice	Mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Preferă zonele uscate și deschise. Preferă pădurile cu poieni și rariști.
8	Arealul speciei	Belarus, Franța, Grecia, Letonia, Lituania, Spania, Turcia, Portugalia – înregistrează efective mari. Specia mai poate fi întâlnită și în alte țări din Europa, dar înregistrând efective mai mici.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită în toate regiunile țării, mai frecventă în zonele aride din Dobrogea, sudul Moldovei, Muntenia, dar și în multe zone din Transilvania, până la altitudinea coniferelor.
10	Populația națională	12.000-15.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Caprimulgus europaeus</i> , cod EUNIS 941, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare în sit: 60 - 90 perechi.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în zonele împădurite din sit - predominant liziere, poiene și altele asemenea. - și zone stâncoase cu tufișuri
	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
	Statutul de prezență - spațial-	Larg răspândită
	Statutul de prezență - management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

972 *Circaetus gallicus***A. Date generale ale speciei**

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	972
2	Denumirea științifică	<i>Circaetus gallicus</i>
3	Denumirea populară	Șerpar
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: acvilă de mărime medie; zboară cu mișcări lente ale aripilor. Partea de deasupra este cafenie: supraalarele au culoare cafeniu deschis iar remigele primare și secundare sunt mai închise, formând astfel un contrast. Coda are 3 dungi transversale. Dedesubt, corpul este alb, cu numeroase pete punctiforme dispuse în linii de-a lungul aripilor. La juvenili, aceste pete nu sunt foarte evidente. Capul și gâtul

		<p>adultilor, precum și a juvenililor, este cafeniu.</p> <p>Hrană: vânează în mod special șerpi și șopârle. Ocazional, prinde amfibieni, păsări ori mamifere.</p> <p>Reproducere: își construiește cuibul în arbori, la 4-7 metri de la sol. Ponta este formată dintr-un singur ou. Puiul este hrănit de părinți aproape 80 de zile.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-august
7	Cerințe de habitat	Regiuni aride/ uscate, parțial împădurite, cu zone deschise, unde poate vâna.
8	Arealul speciei	Șerparul este prezent în Iberia, Franța, Italia, Ungaria, Slovacia, România, Polonia, statele baltice, și altele asemenea. Specia cuibărește și în India, Turkmenistan, și altele asemenea.
9	Distribuția în România	Transilvania, Banat, Dobrogea și Moldova
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Circaetus gallicus</i> , cod EUNIS 972, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	2-5 perechi sunt estimate pentru acest sit.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Indivizii speciei preferă pentru cuibărit zonele împădurite de pe cuprinsul sitului, folosind predominant pășunile și terenurile arabile ca teritorii de hrănire.
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară

Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

973 *Circus aeruginosus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	973
2	Denumirea științifică	<i>Circus aeruginosus</i>
3	Denumirea populară	Erete de stof
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: specie de dimensiunea unui șorecar, cu aripile mai late decât ceilalți ereți. Masculul gri-argintiu pe aripi și pe coadă - o urmă de alb la baza cozii - . Ușor de confundat cu eretele vânăt, se deosebește de acesta prin abdomenul ruginiu. Femela este maro-închis cu porțiuni alb-gălbui.</p> <p>Hrană: vânează atât pe terenuri agricole, cât și în zone umede. Se hrănesc cu mamifere și păsări mici, pești, reptile, insecte. Vânează deasupra solului.</p> <p>Reproducere: Cuibul este construit pe sol. Depun între 3 și 8 ouă, începând cu sfârșitul lunii aprilie – începutul lunii mai.</p>
6	Perioade critice	Martie-iulie
7	Cerințe de habitat	Cuibăresc în principal în zone umede cu stufărișuri întinse. În număr mic, pot fi întâlniți cuibărind în terenuri agricole cultivate cu cereale sau în zone cu stufăriș, localizate printre zonele mlăștinoase.
8	Arealul speciei	Eretele de stof cuibărește în multe țări europene, dar și în Rusia, Turkmenistan, Uzbekistan, Kazakhstan, și altele asemenea.
9	Distribuția în România	Cu excepția arcului carpatic, cuibărește în toate regiunile principale ale României.
10	Populația națională	1700 - 2500
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Circus aeruginosus</i> , cod EUNIS 973, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Efectivul cuibăritor estimat pentru sit este de 0 - 1 perechi. Cuibăritul speciei nu este cert, însă exemplare adulte sunt prezente în sit în perioada de cuibărit.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-n/a
	Distribuția speciei interpretare-	-Specie este prezentă ca specie probabil cuibăritoare în număr foarte redus de perechi
	Statutul de prezență temporal-	-Reproducere/incerta
	Statutul de prezență spațial-	-marginală
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	foarte rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

974 *Circus cyaneus***A. Date generale ale speciei**

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	974
2	Denumirea științifică	<i>Circus cyaneus</i>
3	Denumirea populară	Erete vânăț
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: păsări de pradă de mărime medie, cu aripi și coadă lungi. Masculii au un colorit general gri, prezintă târțița albă iar pata neagră de la vârful aripii are o formă caracteristică. Femelele sunt maronii, cu târțița tot albă, cu aripi mai scurte și mai rotunjite. Reproducere: nu cuibărește în România, ci în nordul Europei. Cuibul este construit pe sol, în vegetație

		deasă. Depun ouă în aprilie – mai. Sosesec în România începând cu luna octombrie.
6	Perioade critice	Octombrie - Martie - perioada de prezență în sit.
7	Cerințe de habitat	Habitat: în migrație și în timpul iernii este întâlnit pe pajiști, terenuri arabile și mlaștini. Se hrănesc cu paseriforme și mamifere mici.
8	Arealul speciei	Specie prezentă la cuibărit în Belarus, Finlanda, Franța, Rusia, Suedia și Marea Britanie. În perioada iernii poate fi întâlnită în: Armenia, Austria, Croația, Ungaria, Polonia, Serbia, Muntenegru,, Slovacia și Ucraina; România.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită frecvent întâlnită pe pășuni, pajiști și terenuri agricole în perioadele de migrație și iarna.
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere iernat
1	Specia	<i>Circus cyaneus</i> , cod EUNIS 974, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Specie de pasaj - 80-100 indivizi - și oaspete de iarnă - 20-50 indivizi -
3	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei interpretare-	-În perioada de iarnă, situl reprezintă teritoriu de hrănire pentru un număr de exemplare ce utilizează în special terenurile arabile și pășunile.
5	Statutul de prezență temporal-	-iernare
6	Statutul de prezență spațial-	-Larg răspândită
7	Statutul de prezență management-	-nativă
8	Abundență	comună,
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014

10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.
----	--------------------------	------------------------------------

Nr	Informație/Atribut	Descriere pasaj
1.	Specia	<i>Circus cyaneus</i> , cod EUNIS 974, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie de pasaj - 80-100 indivizi - și oaspete de iarnă - 20-50 indivizi -
	Distribuția speciei harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	În perioada de pasaj, situl reprezintă teritoriu de hrănire pentru un număr de exemplare ce utilizează în special terenurile arabile și pășunile.
	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

975 *Circus macrourus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	975
2	Denumirea științifică	<i>Circus macrourus</i>
3	Denumirea populară	Erete alb
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	Descriere: Masculul are penaj alb pe partea inferioară, iar spatele și partea superioară a aripilor sunt gri-deschise. Are degete negre. Femela este cafenie; remigele secundare și terțiale sunt negricioase. Femela și juvenilul au un colier evident, caracteristic doar acestei specii de erete. Juvenilul are o culoare cărămizie.

		Hrană: Consumă rozătoare, reptile, ocazional păsări de talie mică. Reproducere: Deși au fost observați indivizi adulți în perioada de cuibărit, nu au fost descoperite cuiburi până în prezent
6	Perioade critice	Aprilie - iunie
7	Cerințe de habitat	Câmpii și platouri din zona de șes. Lanuri cu cereale - orz, ovăz, grâu -
8	Arealul speciei	Cuibărește în Rusia și Turcia.
9	Distribuția în România	Indivizii acestei specii pot fi întâlniți în perioadele de pasaj.
10	Populația națională	0 – 6 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Circus macrourus</i> , cod EUNIS 975, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În migrație, situl este tranzitat de aproximativ 60-80 de indivizi.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	În perioada de pasaj, situl reprezintă teritoriu de hrănire pentru un număr de exemplare ce utilizează în special terenurile arabile și pășunile.
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

976 *Circus pygargus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	976
2	Denumirea științifică	<i>Circus pygargus</i>
3	Denumirea populară	Erete sur
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Aripile sunt lungi și înguste. La mascul, au o nuanță gri-albăstruie pe spate, iar dedesubt sunt cenușiu-deschise, cu striatii cafenii; capătul aripilor este negru. Femela are penajul cafeniu închis pe spate, ventral prezentând o combinație de cafeniu deschis cu puternice strații. Juvenilul are o culoare cărămizie.</p> <p>Hrană: Consumă rozătoare, reptile, ocazional păsări de talie mică.</p> <p>Reproducere: Depune ponta începând cu mijlocul lunii mai. Cuibul este amplasat pe sol, de obicei în lanurile de cereale.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Câmpii și platouri din zona de șes. Terenuri cultivate cu cereale: orz, ovăz, grâu
8	Arealul speciei	Cuibărește pe tot teritoriul Europei, însă efective semnificative pot fi întâlnite în Polonia, Belarus și Ucraina.
9	Distribuția în România	În mod sporadic, pot fi observate perechi cuibăritoare în Dobrogea.
10	Populația națională	1 – 12 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă – date insuficiente sau nesigure.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Circus pygargus</i> , cod EUNIS 976, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	Pentru acest sit, au fost estimate 0-3 perechi cuibăritoare. Deși nu există confirmări recente ale cuibăritului speciei, există o serie de observații ale unor exemplare adulte în

		sezon, fiind considerată o specie sporadic cuibăritoare.
3	Distribuția speciei -hartan/a distribuției-	
4	Distribuția speciei interpretare-	-Situl reprezintă teritoriu un număr foarte redus de exemplare ce utilizează în special terenurile arabile și pășunile.
5	Statutul de prezență temporal-	-Reproducere/incert
6	Statutul de prezență spațial-	-izolată
7	Statutul de prezență management-	-nativă
8	Abundență	foarte rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
1	Specia	<i>Circus pygargus</i> , cod EUNIS 976, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În timpul pasajului, situl este tranzitat de 120-130 indivizi.
3	Distribuția speciei -hartan/a distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
4	Distribuția speciei interpretare-	În perioada de pasaj, situl reprezintă teritoriu de hrănire pentru un număr de exemplare ce utilizează în special terenurile arabile și pășunile.
5	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
6	Statutul de prezență spațial-	-izolată
7	Statutul de prezență management-	-nativă
8	Abundență	comună
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie2014
10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

989 *Coracias garrulus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	989
2	Denumirea științifică	<i>Coracias garrulus</i>
3	Denumirea populară	Dumbrăveancă.
4	Statutul de conservare în România	Aproape amenințat.
5	Descrierea speciei	Descrierea: specie de talie medie asemănătoare cu stăncuța, prezintă un colorit albastru cu maro. Astfel, aripile și mare parte a corpului sunt albastre, spate maro castaniu deschis, iar cotul aripii și partea inferioară a tectricelor alare de un albastru-violet intens.
6	Perioade critice	Mai-Iulie
7	Cerințe de habitat	Prezentă în regiuni deschise, în special pajiști de unde își procură hrana. Cuibărește în scorburi de copaci sau cavități în maluri de pământ. Consumă nevertebrate, în special insecte, dar și reptile sau, ocazional, rozătoare. Reproducere: își construiește cuibul în scorburi sau cavități în pereții de loess . Depune 3-5 ouă începând cu jumătatea lunii mai.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa, poate fi întâlnită în Armenia, Azerbaidjan, Belarus, Bulgaria, Cipru, Grecia, Ungaria, Italia, Macedonia, Rusia, Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită în sudul României, Dobrogea, Muntenia și Transilvania.
10	Populația națională	4.600 – 6.500 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Coracias garrulus</i> , cod EUNIS 989, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice	Specie cuibăritoare 40 - 60 de perechi.

	speciei	
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia cuibărește în habitatele propice, atât la lizierele suprafețelor împădurite din sit, cât și în zona pășunilor, terenurilor arabile cu arbori izolați, cu condiția să fie disponibile locuri de cuibărit
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	- Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună,
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1011 Dendrocopos medius

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1011
2	Denumirea științifică	<i>Dendrocopos medius</i>
3	Denumirea populară	Ciocănitore de stejar
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: Femela și masculul au scapulare albe și creștet roșu. Prezintă flancuri striate și tectrice subcodale roz deschis, iar abdomenul cafeniu-gălbui. Hrană: Insecte culese din crăpăturile scoarțelor și a trunchiurilor. Hrana este suplimentată cu fructe, semințe și seva copacilor Reproducere: Depun panta la sfârșitul lunii aprilie, într-o scorbură excavată în crengi mai groase, înclinate sau aproape orizontale. Cuibul este construit în lemn putred. Depun 5-6 ouă.
6	Perioade critice	Martie-iunie
7	Cerințe de habitat	Păduri mature cu frunze căzătoare, în special de stejar și amestecuri de cvercinee

8	Arealul speciei	Foarte răspândită în Europa. Poate fi întâlnită în efective mai importante: Armenia, Austria, Belarus, Belgia, Bulgaria, Croația, Cehia, Franța, Germania, Grecia, Olanda, Letonia, Lituania, Macedonia, Polonia, Rusia, România, Serbia, Slovacia, Spania, Turcia, Ungaria și Ucraina.
9	Distribuția în România	Specie răspândită în Transilvania, în special în pădurile cu gorunete în compoziție dar și în celelalte regiuni ale țării, atunci când găsește condiții prielnice pentru cuibărit și hrănire.
10	Populația națională	20.000 – 24.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Dendrocopos medius</i> , cod EUNIS 1011, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare a cărei populație este estimată la 57 - 73 perechi.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este caracteristică zonelor împădurite din sit, care au în compoziție stejar sau păduri de amestec cu stejar și esență moale
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1013 *Dendrocopos syriacus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1013
2	Denumirea științifică	<i>Dendrocopos syriacus</i>
3	Denumirea populară	Ciocănitore de grădini
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: Flancurile sunt ușor striate, abdomen alb, spate negru iar masculul are roșu în spatele capului. Linia neagră ce pornește de la baza ciocului nu ajunge până la ceafă. Hrană: Se hrănește cu insecte, păianjeni și fructe. Reproducere: Depune ponta începând cu mijlocul lunii aprilie. Își construiește cuibul în arborii bătrâni. Depun 4-7 ouă.
6	Perioade critice	Martie - Iunie
7	Cerințe de habitat	Parcuri, livezi, vii, alei cu plopi.
8	Arealul speciei	Foarte răspândită în Europa. Efective mari în: Bulgaria, Grecia, Cehia, Ungaria, Macedonia, Republica Moldova, România, Rusia, Serbia, Slovacia, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Răspândită în aproape toată țara.
10	Populația națională	24.000 – 32.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Dendrocopos syriacus</i> , cod EUNIS 1013, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În acest sit au fost estimate 25 - 35 de perechi cuibăritoare.
	Distribuția speciei -harta- distribuției-	
	Distribuția speciei interpretare-	Specia este prezentă în sit, cu precădere în plantațiile sau livezile din vecinătatea localităților, cât și în zonele cu arbori izolați sau în interiorul așezărilor.
	Statutul de prezență temporal-	reproducere

Statutul de prezență spațial-	izolată
Statutul de prezență management-	nativă
Abundență	comună
Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1024 *Emberiza hortulana*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1024
2	Denumirea științifică	<i>Emberiza hortulana</i>
3	Denumirea populară	Presură de grădină
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: presură de talie medie. Masculul prezintă un cap de culoare verde-albăstrui, gâtul și mustața fiind galbene. Pieptul și burta sunt portocalii-cafenii. La femelă, aceleași culori sunt în nuanțe mult mai șterse. Ambele sexe au spatele cafeniu striat și inel perorbital galben.</p> <p>Hrană: consumă diferite tipuri de semințe.</p> <p>Reproducere: cuibul este amplasat în arbuști, foarte aproape de nivelul solului. Ponta este formată din 4-5 ouă, femela fiind cea care îngrijește puii.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-iunie
7	Cerințe de habitat	Este întâlnită în zone deschise, stepe, pajiști ori zone cultivate, unde sunt prezente grupuri de arbuști ori corpuri de pădure de foioase.
8	Arealul speciei	Distribuită cu precădere în sudul, centrul, estul și nordul Europei, dar și în Rusia.
9	Distribuția în România	În țara noastră, poate fi observată în sud și sud-est, dar și în Transilvania ori Moldova.
10	Populația națională	125.000 – 255.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Emberiza hortulana</i> , cod EUNIS 1024, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Perechi cuibăritoare în sit cu un efectiv estimat de 600 - 1200 perechi
	Distribuția speciei	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este întâlnită într-o varietate de habitate, cuprinzând atât zone împădurite - la lizierele acestora - cât și livezi, pășuni cu arbori izolați, grădini, terenuri arabile cu tufișuri și copaci.
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	- larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

8709 *Falco cherrug***A. Date generale ale speciei**

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	8709
2	Denumirea științifică	<i>Falco cherrug</i>
3	Denumirea populară	Șoim dunărean
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	Descriere: Unul dintre cei mai mari șoimi din Europa. Adulții au spatele și supraalarele de culoare cafenie, iar remigele sunt gri - negricioase. Pe partea ventrală, pieptul și burta sunt puternic striate/punctate; subalarele sunt de culoare închisă, în contrast cu remigele și secundarele albicioase. Juvenilii au, de obicei, culori mai închise. Hrană: Specializat în capturarea mamiferelor mici - popândăi -, dar prinde și păsări precum porumbei și rațe. În

		timpul iernii poate fura prada de la alte răpitoare. Reproducere: nu își construiesc cuib propriu, ci folosesc cuiburi de corvide ori cuiburi artificiale. Depun pona în luna mai.
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Este întâlnită în zone deschise, stepe, pajiști ori zone cultivate, unde sunt prezente grupuri de arbuști ori corpuri de pădure de foioase.
8	Arealul speciei	Șoimul dunărean este prezent în centrul și sud-estul Europei.
9	Distribuția în România	Șoimul dunărean cuibărește în Câmpia de Vest și în Dobrogea.
10	Populația națională	5-10 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
1	Specia	<i>Falco cherrug</i> , cod EUNIS 8709, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
2	Informații specifice speciei	În cadrul sitului, specia este considerată potențial cuibăritoare cu cel puțin o pereche datorită indivizilor adulți ocazional semnați în sit în perioada de cuibărit.
3	Distribuția speciei harta distribuției-	-n/a
4	Distribuția speciei interpretare-	-Specia poate utiliza diverse zone din sit pentru cuibărit - în special stâncării, linii electrice de înaltă tensiune, cuiburile altor rapitoare la lizierele pădurilor și altele asemenea. - , respectiv zonele de pășune și teren arabil pentru hrănire.
5	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
6	Statutul de prezență spațial-	-izolată
7	Statutul de prezență management-	-nativă
8	Abundență	foarte rară
9	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul Septembrie 2013 - septembrie2014

10	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.
----	--------------------------	------------------------------------

1038 *Falco peregrinus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1038
2	Denumirea științifică	<i>Falco peregrinus</i>
3	Denumirea populară	Șoim călător
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: șoim de dimensiuni mari. Spatele este albastru, partea bazală a cozii fiind de nuanță deschisă iar jumătatea terminală a aripilor fiind de nuanță închisă. Dedesubt, corpul este alb, barbat cu striații negre. Deasemenea, prezintă o mustață evidentă.</p> <p>Hrană: prinde păsări de dimensiune medie, de obicei în aer. În funcție de habitatul local, vânează porumbei, specii de apă, limicole, grauri și corvide.</p> <p>Reproducere: cuibul este amplasat pe un perete de stâncă ori, în mediul urban - pe o clădire înaltă. În nordul extrem, poate cuibări chiar pe sol. Cele 3-4 ouă sunt incubate timp de 28 de zile. Din momentul eclozării până la primul zbor al puilor, sunt necesare 40-48 de zile.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iunie
7	Cerințe de habitat	Pereți de stâncă - locuri greu accesibile, pentru cuibărit - și zone deschise pentru vânat: zone de coastă, terenuri cultivate, zone umede, și altele asemenea.
8	Arealul speciei	Șoimul călător este o specie cosmopolitană - cuibărește pe toate continentele, cu excepția Antarcticii.
9	Distribuția în România	Cuibărește în Transilvania, dar ierneză în multe alte zone ale țării.
10	Populația națională	8-15 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
----	--------------------	--------------------

Specia	<i>Falco peregrinus</i> , cod EUNIS 1038, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
Informații specifice speciei	Specie întâlnită în sit doar în perioadele de pasaj - 4 indivizi
Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
Distribuția speciei interpretare-	-Specia poate fi prezentă în perioada de pasaj preferând predominant zonele deschise, terenuri arabile și pășuni dar și liziere și altele asemenea.
Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
Statutul de prezență spațial-	-izolată
Statutul de prezență management-	-nativă
Abundență	rară
Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1042 Falco vespertinus

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1042
2	Denumirea științifică	<i>Falco vespertinus</i>
3	Denumirea populară	Vânturel de seară
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: masculul este gri-albastru, cu „pantalonii și subcodalele roșii-cărămizii. Femela este de culoare cafeniu deschis, cu striții fine ruginii dedesubt. La adulți, baza ciocului și picioarele sunt roșu-portocalii.</p> <p>Hrană: Se hrănesc mai ales cu insecte, dar și șopârle, rozătoare mici, rareori păsări juvenile.</p> <p>Reproducere: nu își construiesc cuib propriu, ci folosesc cuibul ciorilor de semănătură, după ce puii acestora au zburat. Depun 2-4 ouă în luna mai.</p>

6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Liziere, păduri de luncă, perdele forestiere, plantații, arbori înalți din lungul drumurilor, pâlcuri de copaci în silvostepă, întodeauna localizați în apropierea terenurilor agricole deschise, unde proliferază insectele.
8	Arealul speciei	Vânturelul de seară cuibărește în centrul și estul Europei.
9	Distribuția în România	În SPA-urile localizate în zona de deal și șes, de cele mai multe ori, acolo unde întâlnesc terenuri agricole și copaci solitari sau în plantațiile de la marginea șoselelor. În perioada migrației pot trece munții la altitudini mari.
10	Populația națională	1300-1600 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Falco vespertinus</i> , cod EUNIS 1042, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În cadrul acestui sit, au fost inventariate 36 - 41 perechi cuibăritoare.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia cuibărește în special în colonii de cioară de semnănătură și folosește habitate deschise pentru hrănire
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Falco vespertinus</i> , cod EUNIS 1042, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În timpul pasajului, situl este tranzitat de un efectiv estimat de 200 până la 400 de indivizi.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	În perioadele de pasaj, situl este tranzitat de efective de mai multe sute de indivizi, ce utilizează predominant zonele de pășune și cele agricole pentru hrănire
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1043 *Ficedula albicollis*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1043
2	Denumirea științifică	<i>Ficedula albicollis</i>
3	Denumirea populară	Muscar gulerat
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: păsări de dimensiuni mici, prezintă un colorit caracteristic de alb cu negru. Masculul prezintă un guler alb și o pată albă întinsă pe frunte. La femelă, dunga albă de pe aripi se întinde până la baza remigelor primare. Hrană: se hrănesc cu insecte prinse în zbor. Reproducere: își construiește cuibul în scorburi, efectivele dintr-o zonă putând fi mărite semnificativ prin instalarea de

		cuiburi artificiale. Depun 4-7 ouă la sfârșitul lui aprilie.
6	Perioade critice	Aprilie-iunie
7	Cerințe de habitat	Păduri bătrâne cu strat arbustiv bogat, grădini cu vegetație deasă și parcuri.
8	Arealul speciei	Larg răspândită în pădurile din Europa centrală, de est și de nord. Poate fi întâlnită în efective mai mari în: Austria, Belarus, Cehia, Franța, Macedonia, Polonia, Rusia, România, Serbia, Slovacia, Ungaria, Ucraina.
9	Distribuția în România	Specie caracteristică pădurilor de foioase, întâlnită frecvent atât în pădurile din Transilvania cât și din alte regiuni ale țării.
10	Populația națională	460.000-712.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Ficedula albicollis</i> , cod EUNIS 1043, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În perioadele de pasaj, 200 până la 300 de muscari gulerati folosesc acest sit pentru odihnă și hrănire.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	Specia apare în perioada de pasaj utilizând în special zonele împădurite și cele cu tufărișuri
	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1045 *Ficedula parva*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1045
2	Denumirea științifică	<i>Ficedula parva</i>
3	Denumirea populară	Muscar mic
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: masculul are pieptul portocaliu-ruginiu, de intensitate variabilă. Femela – ușor crem pe bărbie și piept. Ambele sexe prezintă două pete albe pe coadă. Țin coada ca un pietrar. Hrană: specie insectivoră. Reproducere: cuibul este amplasat în scorburi, în crăpături mai mari sau bifurcații de ramuri.
6	Perioade critice	Mai-iunie
7	Cerințe de habitat	Păduri umbroase de fag, dar și în pădurile de stejar și de amestec cu molid, preferând zone unde subarboretul este dezvoltat.
8	Arealul speciei	Prezentă în țările Europei centrale, de nord și de est, cu populații mai mari în România, Ucraina, Belarus, Estonia, Letonia, Polonia, Rusia
9	Distribuția în România	Caracteristică în primul rând făgetelor dar și gorunetelor cu precădere în Transilvania, Moldova
10	Populația națională	360.000-512.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Ficedula parva</i> , cod EUNIS 1045, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În fiecare perioadă de pasaj, 800 - 1000 indivizi aparținând acestei specii tranzitează situl.
	Distribuția speciei harta distribuției-	Harta distribuției speciei

Distribuția speciei interpretare-	-Specia apare în perioada de pasaj utilizând în special zonele împădurite și cele cu tufărișuri
Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
Statutul de prezență spațial-	larg răspândită
Statutul de prezență management-	-nativă
Abundență	comună
Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1075 Hieraaetus pennatus

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1075
2	Denumirea științifică	<i>Hieraaetus pennatus</i>
3	Denumirea populară	Acvilă mică
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Păsări de dimensiunea unui șorecar comun. Sunt cunoscute 2 variații distincte de penaj. Indivizii deschiși la culoare au subalarele albe, respectiv supraalarele de culoare cafenie; penele de zbor sunt negre. Păsările de culoare închisă au supraalarele și subalarele cafenii-ruginii, penele de zbor fiind cenușii.</p> <p>Hrană: vânează păsări de talie medie, șopârle mari ori mamifere mici.</p> <p>Reproducere: Depune ponta începând cu mijlocul lunii mai. Cuibul este amplasat în arbori, în zone cu deranj minim.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Specie limitată la zonele împădurite, învecinate cu zone de arbuști, pajiști și terenuri cultivate.
8	Arealul speciei	Cuibărește în partea de sud și sud-vest a Europei, sud-est și est.
9	Distribuția în România	Acvila mică poate fi întâlnită în Dobrogea, Transilvania și

		Muntenia.
10	Populația națională	80 – 120 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Hieraaetus pennatus</i> , cod EUNIS 1075, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Pentru acest sit, există 5-8 perechi cuibăritoare.
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este prezentă în ca specie cuibăritoare în zonele împădurite din sit, folosind pentru hrănire pășunile și terenurile agricole din apropiere.
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Hieraaetus pennatus</i> , cod EUNIS 1075, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În perioada de migrație, situl este frecventat de un efectiv estimat de 15-20 de acvile mici.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-În perioadele de pasaj, specia tranzitează zona sau utilizează situl ca zonă de hrănire și odihnă, preferând pășunile pentru hrănire respectiv zonele împădurite pentru odihnă

Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
Statutul de prezență spațial-	Larg răspândită
Statutul de prezență management-	-nativă
Abundență	rară
Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1098 *Lanius collurio*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1098
2	Denumirea științifică	<i>Lanius collurio</i>
3	Denumirea populară	Sfrâncioc roșiatic
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: masculul prezintă spatele maro-castaniu, creștet și ceafă gri, coadă negru cu alb, partea inferioară a corpului alb-rozalie. Femela este maro cu linii transversale semilunare pe spate și piept.</p> <p>Hrană: vânează insecte mari, șopârle și rozătoare. Prada o înfige în spini sau ramuri ascuțite, pentru a o depozita</p> <p>Reproducere: cuib construit în tufe sau arbuști. Poate depune mai multe ponte - 4-7 ouă - la jumătatea lunii mai sau în iunie.</p>
6	Perioade critice	Mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Regiuni deschise, pe pajiști, fânețe, terenuri agricole, unde găsește tufe sau arbuști.
8	Arealul speciei	Larg răspândită în toată Europa
9	Distribuția în România	Larg răspândită în România
10	Populația națională	1.380.000-2.600.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Lanius collurio</i> , cod EUNIS 1098, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În acest sit, cuibăresc 348 - 750 de perechi.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specie prezentă în majoritatea habitatelor deschise, pășuni cu tufărișuri, arbori izolați, terenuri arabile cu tufe și margini de vegetație
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1100 *Lanius minor***A. Date generale ale speciei**

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1100
2	Denumirea științifică	<i>Lanius minor</i>
3	Denumirea populară	Sfrâncioc cu fruntea neagră.
4	Statutul de conservare în România	Aproape amenințat
5	Descrierea speciei	Descriere: pasăre de dimensiuni mici, cu cap relativ mare, cioc puternic și încovoiat la vârf, coada lungă, colorit viu. Prezintă o bandă neagră pe frunte și o pată albă, pe aripă. Hrană: insecte, sopârle.

		Reproducere: cuibărește în colonii răzlețe mici de 2-10 perechi. În general, depun o pontă pe an de 5-6 ouă. Cuibul este construit în arborii aflați de-a lungul drumurilor situați lângă terenurile agricole cu parcele mici sau în copaci și tufărișuri izolate situați în regiuni deschise, în pajiști colinare sau de șes. Se hrănesc în special cu insecte.
6	Perioade critice	Mai-Iulie.
7	Cerințe de habitat	Habitat: preferă pajiștile colinare sau de șes în care sunt prezenți copaci solitari sau tufărișuri.
8	Arealul speciei	Larg răspândită în Europa, poate fi observată cuibărind în: Armenia, Azerbaidjan, Bulgaria, Belgia, Croația, Grecia, Ungaria, Italia, Macedonia, Republica Moldova, Rusia, Slovacia, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	În România, această specie este larg răspândită, putând fi întâlnită în efective numeroase în Dobrogea, Moldova și Muntenia. Mai rară în Transilvania.
10	Populația națională	364.000 – 857.000 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Lanius minor</i> , cod EUNIS 1100, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În acest sit, cuibăresc 88 - 180 de perechi.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	-A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	-Specie prezentă în majoritatea habitatelor deschise, pășuni cu tufărișuri, arbori izolați, terenuri arabile, preferând pășunile cu arbori izolați, lizierele, și altele asemenea.; este mai puțin numeros și frecvent decât cel roșiatic
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă

	Abundență	comună,
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1126 *Lullula arborea*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1126
2	Denumirea științifică	<i>Lullula arborea</i>
3	Denumirea populară	Ciocârlie de pădure
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: ciocârlie de talie mică, ce prezintă un colorit maro, relativ uniform. Se aseamănă foarte mult cu ciocârlia de câmp, de care se diferențiază prin coada mai scurtă, sprânceana evidentă – deschisă la culoare ce ajunge până pe ceafă, creasta scurtă și altele asemenea.</p> <p>Hrană: în perioada de cuibărit, se hrănesc cu insecte. În restul anului dieta e suplimentată cu semințe.</p> <p>Reproducere: specie teritorială. Baza cuibului este o adâncitură, ascunsă sub un smoc de iarbă, căptușită cu fire fine. Sunt depuse 3-5 ouă începând cu jumătatea lunii aprilie.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-iunie
7	Cerințe de habitat	Preferă marginea pădurilor de foioase, liziere și zone cu pășuni. Importante sunt prezența ierbii scurte și zone lipsite de vegetație.
8	Arealul speciei	Poate fi întâlnită pe tot cuprinsul Europei.
9	Distribuția în România	Larg răspândită în România.
10	Populația națională	65.000 – 87.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
----	--------------------	--------------------

Specia	<i>Lullula arborea</i> , cod EUNIS 1126, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
Informații specifice speciei	330 - 530 de perechi cuibăresc sunt estimate pentru acest sit.
Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
Distribuția speciei interpretare-	-Specia este prezentă în special în habitatele de pădure deschisă ce alternează cu pășuni sau parcele de teren arabil, la liziere, în zone cu arbori izolați și altele asemenea.
Statutul de prezență temporal-	-reproducere
Statutul de prezență spațial-	-larg răspândită
Statutul de prezență management-	-nativă
Abundență	comună
Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1136 Melanocorypha calandra

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1136
2	Denumirea științifică	<i>Melanocorypha calandra</i>
3	Denumirea populară	Ciocârlie de Bărăgan
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Este o ciocârlie mare, cu aripi late și lungi. Precum celelalte specii de ciocârlii, are sprânceană albă evidentă, dar se deosebește prin perechea de pete mari, negre, aflate pe părțile laterale ale gâtului. În zbor, dedesubtul aripilor este de culoare închisă.</p> <p>Hrană: Consumă diverse semințe, dar și insecte, în timpul verii.</p> <p>Reproducere: Cuibărește pe sol, într-un mănunchi de iarbă. Doar femela clocește ponta, însă ambii parteneri hrănesc</p>

		puii.
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Zone deschise: câmpuri, pajiști, terenuri cultivate.
8	Arealul speciei	Este răspândită în sudul Europei. State precum Spania și Turcia susțin populații importante.
9	Distribuția în România	Această specie de ciocârlie cuibărește în sud-estul și sudul țării.
10	Populația națională	85.000 – 105.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Melanocorypha calandra</i> , cod EUNIS 1136, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare - 900 - 1400 perechi -
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specie prezentă în zonele deschise, predominant în terenurile arabile de pe suprafața sitului, dar și pajiști, fiind mai puțin frecventă decât ciocârlia de câmp
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună,
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1143 *Milvus migrans*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1143
2	Denumirea științifică	<i>Milvus migrans</i>
3	Denumirea populară	Gaie neagră
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: pasăre răpitoare de dimensiunea unui șorecar comun. Aripile sunt înguste iar coada este un pic bifurcată. Culoarea generală a corpului este cafeniu închis. Supraalarele cafenii sunt în contrast cu remigele negre. Observată de dedesubt, pasărea are vârful aripilor negre.</p> <p>Hrană: dieta este compusă în principal din pește, viu sau nu, pescuit la suprafața apei. Ocazional, prinde insecte, mamifere mici sau păsări. Deasemenea, are și comportament necrofag.</p> <p>Reproducere: construiește un cuib din crengi uscate, bețe, lână, plastic, și altele asemenea. la 5-30 metri de sol, în arbori. Cele 2-3 ouă sunt incubate timp de 30 de zile, puii zburând în 50 de zile și devenind independenți după alte 25 de zile.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iulie
7	Cerințe de habitat	Zone umede, râuri, lacuri înconjurate de păduri.
8	Arealul speciei	Specie prezentă în Europa, Asia, Africa și Australia
9	Distribuția în România	Distribuție punctiformă în Dobrogea, Transilvania, Moldova, Muntenia.
10	Populația națională	Nu există date privind populația națională.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Milvus migrans</i> , cod EUNIS 1143, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Efectivul estimat pentru perioadele de pasaj pentru această specie este de 5-8 indivizi
	Distribuția speciei -harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei	În perioadele de pasaj, specia tranzitează zona sau

		utilizează situl ca zonă de hrănire și odihnă, preferând pășunile pentru hrănire repectiv zonele împădurite pentru odihnă
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

8731 Oenanthe pleschanka

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	8731
2	Denumirea științifică	<i>Oenanthe pleschanka</i>
3	Denumirea populară	Pietrar negru
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Masculul are un penaj negru pe spate, burta fiind albă. Partea superioară a capului și ceafa sunt de culoare albă. În zbor, coada este albă, cu o dungă centrală, dar și terminală, neagră. Culoarea albă se prelungește și pe târniță, fapt vizibil doar în zbor. Femela are penaj cafeniu, închis pe spate și piept dar având o nuanță deschisă pe burtă.</p> <p>Hrană: Specie insectivoră.</p> <p>Reproducere: Cuibărește în crevase și orificii pe pereții de stâncă. Cuibul este căptușit cu iarbă.</p>
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Zone deschise, cu stânci; platouri cu pietre de dimensiuni mari / bolovani
8	Arealul speciei	Pietrarul negru este răspândit în estul Europei - Croația, Bulgaria, România și Ucraina.
9	Distribuția în România	Această specie de pietrar cuibărește în Dobrogea.

10	Populația națională	680 – 750 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Oenanthe pleschanka</i> , cod EUNIS 8731, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare cu un efectiv estimat de 5 - 10 perechi . Nu a fost întâlnită în sit în perioada de colectare a datelor din 2014.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-n/a
	Distribuția speciei interpretare-	-Pe suprafața sitului există câteva zone izolate ce pot reprezenta habitat adecvat pentru această specie. Cu toate acestea, specia nu a fost întâlnită în sit în perioada de colectare a datelor din 2014
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	Prezență incertă
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1195 *Pernis apivorus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1195
2	Denumirea științifică	<i>Pernis apivorus</i>
3	Denumirea populară	Viespar

4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: se diferențiază de șorecar prin capul mai mic și gâtul mai subțire. Când planează, aripile sunt ținute aproape orizontal. Masculul prezintă cap cenușiu, ochi galbeni. Deasupra este maro-cenușiu, iar dedesubt prezintă dungi pronunțate maro. Femela este maro pe cap și are mai mult negru pe vârful aripii. Coada prezintă dungi de culoare închisă, una la vârf și două la bază.</p> <p>Hrană: sunt specializați, se hrănesc cu larvele și ouăle insectelor cu aripi membranoase: albine, viespii, bondari. Atunci când nu găsesc himenoptere, se pot hrăni și cu șopârle, alte insecte, mamifere mici și chiar puii altor păsări.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit în arbori la aproximativ 10-20 metri înălțime. Pot să își construiască singuri cuibul, dar pot folosi și cuiburi deja construite de șorecari. Cuibul este continuu înprospătat cu noi frunze și plante verzi. Depun o singură pontă - 1-3 ouă - , în mai.</p> <p>Sosesc în România în aprilie/mai și părăsesc teritoriul de cuibărit începând cu luna septembrie.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-iulie
7	Cerințe de habitat	Păduri de foioase și de conifere, dar pot fi prezenți și în alte tipuri de pădure - moliduri - , cu condiția să existe o intercalare a pajiștilor cu arboretele, precum și apide prezente.
8	Arealul speciei	Larg răspândit în Europa. Prezent cu efective mai numeroase în: Austria, Belarus, Croația, Cehia, Finlanda, Franța, Germania, Grecia, Letonia, Norvegia, Polonia, Rusia, România, Spania, Suedia, Elveția, Ucraina.
9	Distribuția în România	Prezent în pădurile din regiunile de șes și colinară, până în zona montană.
10	Populația națională	2000-2600 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Pernis apivorus</i> , cod EUNIS 1195, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice	Efectivul estimat pentru sit este de 3-5 perechi cuibăritoare.

	speciei	
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este cuibăritoare în zonele împădurite din sit, acolo unde există și pădure bătrână
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1218 *Picus canus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1218
2	Denumirea științifică	<i>Picus canus</i>
3	Denumirea populară	Ghionoaie sură
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: puțin mai mică decât ghionoaia verde, cu mai puțin gri și roșu pe frunte. Doar masculul prezintă roșu doar pe partea frontală a capului. Hrană: consumă insecte de pe scoarța copacilor, precum și pe sol, în special cu larve, dar și semințe. Reproducere: depun pontă la sfârșitul lunii aprilie, într-o scorbură excavată de ambii părinți.
6	Perioade critice	Martie-iunie
7	Cerințe de habitat	Preferă pădurile mai umede, rarefiate, precum și zăvoaiele, pâlcurile din pășuni, parcuri și altele asemenea.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Efective mai mari în: Belarus, Bulgaria, Cehia, Croația, Estonia, Finlanda, Franța, Germania, Ungaria, Italia, Lituania, Polonia, Rusia, Spania,

		Suedia, Ucraina.
9	Distribuția în România	Specie întâlnită frecvent în Transilvania dar și Dobrogea, Moldova sau Muntenia.
10	Populația națională	45.000 – 60.000 de perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Picus canus</i> , cod EUNIS 1218, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În sit sunt evaluate 60-80 de perechi cuibăritoare
	Distribuția speciei harta distribuției-	-A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este prezentă în zonele împădurite, în special în pădure rară, liziere, pâlcuri de arbori, arbori izolați pe pașuni, plantații din apropierea localităților
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1303 *Sylvia nisoria*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1303
2	Denumirea științifică	<i>Sylvia nisoria</i>

3	Denumirea populară	Silvie porumbacă
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: adultul are dedesubt striuri fine, transversale și ochi galben deschis, două dungi albicioase pe aripă. Masculul are spatele albastrui închis iar femela - gri verzui. Juvenilul are ochii închiși la culoare și striuri doar pe subcodale, culoarea generală a corpului fiind cafenie. Hrană: se hrănește cu nevertebrate mici și fructe de pădure. Reproducere: sepunde ponta în luna mai, între 4 și 5 ouă, perioada de incubare durează între 12 și 13 zile.
6	Perioade critice	Mai - iunie
7	Cerințe de habitat	Regiuni deschise cu tufărișuri, cu copaci izolați sau în luminișuri cu tufișuri.
8	Arealul speciei	Efective mari în: Belarus, Bulgaria, Croația, Cehia, Estonia, Germania, Ungaria, Republica Moldova, Polonia, România, Rusia, Serbia, și Ucraina.
9	Distribuția în România	Este întâlnită în extremitatea vestică a țării, în sudul Munteniei, în Transilvania și parțial în Dobrogea.
10	Populația națională	25.000 – 40.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Sylvia nisoria</i> , cod EUNIS 1303, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Efectivul evaluat al speciei în sit este de 140 - 280
	Distribuția speciei	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este caracteristică zonelor deschise cu multe tufărișuri, în special pe pășunile de pe suprafața sitului
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă

	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

3.2.b. Specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	853
2.	Denumirea științifică	<i>Alauda arvensis</i>
3.	Denumirea populară	Ciocârlie de câmp
4.	Observații	Specie prezentă în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	906
2.	Denumirea științifică	<i>Asio otus</i>
3.	Denumirea populară	Ciuf de pădure
4.	Observații	Este o specie comună în lunile de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	980
2.	Denumirea științifică	<i>Coccothraustes coccothraustes</i>
3.	Denumirea populară	Botgros
4.	Observații	Specie relativ comună în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	985
2.	Denumirea științifică	<i>Columba oenas</i>
3.	Denumirea populară	Porumbel de scorbură
4.	Observații	În perioada de cuibărit, porumbelul de scorbură este o specie relativ comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	986
2.	Denumirea științifică	<i>Columba palumbus</i>
3.	Denumirea populară	Porumbel gulerat

4.	Observații	Specie prezentă în perioada de cuibărit.
----	------------	--

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	994
2.	Denumirea științifică	<i>Coturnix coturnix</i>
3.	Denumirea populară	Prepeliță
4.	Observații	Peste 600 de perechi pot fi întâlnite în sit, în lunile de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	997
2.	Denumirea științifică	<i>Cuculus canorus</i>
3.	Denumirea populară	Cuc
4.	Observații	Specie relativ comună în perimetrul sitului, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1041
2.	Denumirea științifică	<i>Falco tinnunculus</i>
3.	Denumirea populară	Vânturel roșu
4.	Observații	Peste 70 de perechi cuibăresc în interiorul acestui sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1055
2.	Denumirea științifică	<i>Galerida cristata</i>
3.	Denumirea populară	Ciocârlan
4.	Observații	Numărul de perechi cuibăritoare evaluat la 300 - 320 de perechi.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1077
2.	Denumirea științifică	<i>Hippolais icterina</i>
3.	Denumirea populară	Frunzăriță galbenă
4.	Observații	Specie cuibăritoare în sit, însă cu o prezență rară.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1083

2.	Denumirea științifică	<i>Hirundo rustica</i>
3.	Denumirea populară	Rândunică
4.	Observații	Specie comună în sit, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1102
2.	Denumirea științifică	<i>Lanius senator</i>
3.	Denumirea populară	Sfrâncioc cu cioc roșu
4.	Observații	Această specie poate fi observată, rar, în timpul cuibăritului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
	Codul speciei	1128
	Denumirea științifică	<i>Luscinia megarhynchos</i>
	Denumirea populară	Privighetoare roșcată
	Observații	Specie relativ comună în perimetrul sitului, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1141
2.	Denumirea științifică	<i>Merops apiaster</i>
3.	Denumirea populară	Prigorie
4.	Observații	Specie comună în perimetrul situl, în perioada lunilor de reproducere.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1142
2.	Denumirea științifică	<i>Miliaria calandra</i>
3.	Denumirea populară	Presură sură
4.	Observații	Specie cuibăritoare în sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1149
2.	Denumirea științifică	<i>Motacilla alba</i>
3.	Denumirea populară	Codobatură albă
4.	Observații	În perioada de cuibărit, este o specie relativ comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1151
2.	Denumirea științifică	<i>Motacilla flava</i>
3.	Denumirea populară	Codobatură galbenă
4.	Observații	Specia este prezentă în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1166
2.	Denumirea științifică	<i>Oenanthe isabellina</i>
3.	Denumirea populară	Pietrar răsăritean
4.	Observații	Cuibărește rar în sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1169
2.	Denumirea științifică	<i>Oenanthe oenanthe</i>
3.	Denumirea populară	Pietrar sur
4.	Observații	Specie relativ comună în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1170
2.	Denumirea științifică	<i>Oriolus oriolus</i>
3.	Denumirea populară	Grangure
4.	Observații	Specie prezentă în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1174
2.	Denumirea științifică	<i>Otus scops</i>
3.	Denumirea populară	Ciuș
4.	Observații	În situl Aliman Adamclisi, această specie este relativ comună în perioada de reproducere.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1208
2.	Denumirea științifică	<i>Phoenicurus ochruros</i>
3.	Denumirea populară	Codroș de munte
4.	Observații	Specie cuibăritoare în sit, având însă o prezență rară.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1260
2.	Denumirea științifică	<i>Riparia riparia</i>
3.	Denumirea populară	Lăstun de mal
4.	Observații	Specie comună în sit, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1264
2.	Denumirea științifică	<i>Saxicola torquata</i>
3.	Denumirea populară	Mărăcinar negru
4.	Observații	Specie relativ comună în lunile destinate cuibăritului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1286
2.	Denumirea științifică	<i>Streptopelia turtur</i>
3.	Denumirea populară	Turturică
4.	Observații	Specie relativ comună în perimetrul sitului, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1295
2.	Denumirea științifică	<i>Sylvia atricapilla</i>
3.	Denumirea populară	Silvie cu cap negru
4.	Observații	Specie relativ comună în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1296
2.	Denumirea științifică	<i>Sylvia borin</i>
3.	Denumirea populară	Silvie de zăvoi
4.	Observații	Cuibărește rar în sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1298
2.	Denumirea științifică	<i>Sylvia communis</i>
3.	Denumirea populară	Silvie de câmp

4.	Observații	În perioada de cuibărit, silvia de câmp este o specie relativ comună.
----	------------	---

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1340
2.	Denumirea științifică	<i>Upupa epops</i>
3.	Denumirea populară	Pupăză
4.	Observații	În cadrul acestui sit, pupăza este o specie relativ comună în perioada de cuibărit.

Specii de păsări de interes comunitar aflate pe teritoriul Sitului Natura 2000 ROSPA 0007 Balta Vederoasa.

843 *Acrocephalus melanopogon*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	843
2	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus melanopogon</i>
3	Denumirea populară	Privighetoare de baltă
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	Descriere: aproximativ de dimensiunea unei vrăbii. Prezintă sprâncene late, albe, evidente, capul având o calotă de culoare închisă. Gușa este albă. Spatele este cărămiziu, cu striții longitudinale negre. Burta este alburie. Hrană: consumă insecte, pe care le prinde în stufăriș ori la marginea apei. Reproducere: cuibul este împletit între bețele de stuf, iar cele 3-6 ouă sunt incubate timp de 15 zile. Specie monogamă.
6	Perioade critice	Aprilie - iunie
7	Cerințe de habitat	Stufărișuri cu pipirig plus zone deschise către luciul apei.
8	Arealul speciei	Cuibărește în izolat în Spania, Ungaria, România, Ucraina, și împrejurul Mării Caspice.
9	Distribuția în România	Localizat în Dobrogea și Câmpia de Vest.
10	Populația națională	24.000-40.000 perechi
11	Calitatea datelor	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără

	privind populația națională	măsurători prin eșantionare;
--	-----------------------------	------------------------------

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Acrocephalus melanopogon</i> , cod EUNIS 843, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Prezent în sit în perioada de pasaj în zonele cu stufăriș, fiind o apariție rară.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-specia poate să apară în perioadele de pasaj în zone cu stufăriș de pe suprafața sitului
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	foarte rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

855 *Alcedo atthis*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	855
2	Denumirea științifică	<i>Alcedo atthis</i>
3	Denumirea populară	Pescărel albastru
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	Descriere: cap mare, cioc lung, aripi late, picioare și coadă scurtă. Deasupra - albastru sau verde strălucitor. Dedesubt

		portocaliu roșiatic. Ciocul masculului este negru cenușiu, iar la femelă - roșu la baza mandibulei. Hrană: consumă pește, în special alevin. Reproducere: cuibărește în lungul râurilor și canalelor încet-curgătoare, cu maluri nisipoase, abrupte în care își sapă cuibul. Depun 6-7 ouă începând cu luna mai.
6	Perioade critice	Mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Preferă râurile și canalele încet-curgătoare, cu maluri nisipoase, abrupte și vegetație pe margine.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Efective mari în: Belarus, Croația, Franța, Germania, Italia, Polonia, Portugalia, Rusia, Spania, Turcia, Ucraina, Marea Britanie.
9	Distribuția în România	Specie răspândită în zone umede din toate regiunile țării.
10	Populația națională	12.000 – 15.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Aledo atthis</i> , cod EUNIS 855, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Pentru acest sit, numărul de perechi cuibăritoare este 1 - 3.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este prezentă într-un număr relativ redus, în zonele acvatice cu maluri, fermele piscicole, canale și altele asemenea.
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul Septembrie 2013 - septembrie 2014

Alte surse de informații	de A se vedea capitolul Bibliografie.
--------------------------	---------------------------------------

901 *Ardea purpurea*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	901
2	Denumirea științifică	<i>Ardea purpurea</i>
3	Denumirea populară	Stârc roșu
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	Descriere: penajul roșu purpuriu, gât lung și subțire. Ciocul este mai subțire decât cel al stârcului cenușiu. Hrană: se hrănește cu pești, broaște, insecte. Reproducere: depune ponta începând cu luna mai. Cuibărește în colonii mici, uneori cu alți stârci, de obicei în stufărișuri.
6	Perioade critice	Aprilie - august
7	Cerințe de habitat	Regiuni mlăștinoase, lacuri, stufărișuri.
8	Arealul speciei	Efective mari în: Franța, Italia, Ungaria, România, Rusia, Serbia, Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Este întâlnit în zonele umede din sudul Olteniei, sudul Munteniei, nordul Dobrogei și în Moldova.
10	Populația națională	850 – 1.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Ardea purpurea</i> , cod EUNIS 901, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	14 - 21 de perechi utilizează situl în perioada de reproducere.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei

Distribuția speciei interpretare-	-Specia cuibărește în zonele cu stufăriș dens de pe suprafața sitului și utilizează diferite zone acvatice de mică adâncime sau pășuni inundate de pe maluri ca zone de hrănire.
Statutul de prezență temporal-	-reproducere
Statutul de prezență spațial-	-izolată
Statutul de prezență management-	-nativă
Abundență	comună
Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

903 *Ardeola ralloides*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	903
2	Denumirea științifică	<i>Ardeola ralloides</i>
3	Denumirea populară	Stârc galben
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: corpul și capul ocru pal, aripile și coada albe. În perioada de cuibărit ciocul este de culoare verde-gălbui cu albastru și cu vârf negru, în restul anului este verzui. Reproducere: depun pona începând cu sfârșitul lunii aprilie. Cuibul este construit în stufăriș sau în arbori. Depun între 4 și 6 ouă. Hrană: pești, amfibieni, insecte și larvele acestora.
6	Perioade critice	Aprilie - august
7	Cerințe de habitat	Mlaștini, delte, lagune, bălți cu stufăriș sau arbori.
8	Arealul speciei	Efective mai importante în: România, Rusia, Serbia, Ucraina, Turcia și Spania.
9	Distribuția în România	Specie răspândită în zone umede, mai numeroasă în Dobrogea, sudul Moldovei și Muntenia.
10	Populația națională	5.500 – 6.500 perechi

11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale
----	---	---

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Ardeola ralloides</i> , cod EUNIS 903, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Annual, 35 - 70 de perechi sunt estimate în sit în perioada de reproducere.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia cuibărește în zonele cu stufăriș dens de pe suprafața sitului și utilizează diferite zone acvatice de mică adâncime sau pășuni inundate de pe maluri ca zone de hrănire.
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

911 *Aythya nyroca*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	911
2	Denumirea științifică	<i>Aythya nyroca</i>
3	Denumirea populară	Rață roșie
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil

5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Corpul prezintă o culoare uniformă a penajului: maronie la femele și castaniu roșiatică la masculi. Masculii au ochii albicioși. Tenta roșiatică este vizibilă în lumină bună. Subcodalele sunt albe. În zbor, pe toata lungimea aripilor poate fi observată o dungă albă, clară. Se scufundă pentru procurarea hranei.</p> <p>Hrană: diferite plante acvatice</p> <p>Reproducere: depun pona începând cu sfârșitul lunii aprilie. Cuibul este construit în apropierea apei sau pe vegetația palustră, în stufăriș.</p>
6	Perioade critice	mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Bazine acvatice cu apă mai adâncă de 1 metru, intercalate cu stufărișuri, mlaștini, și altele asemenea.
8	Arealul speciei	Efective mai mari înregistrate în: Croația, Ungaria, Rusia, România, Serbia, Turcia și Ucraina
9	Distribuția în România	Răspândită în zonele umede, pe lacuri cu stufăriș în toate regiunile țării dar mai numeroasă în Dobrogea, Muntenia, sudul Moldovei.
10	Populația națională	5.500-6.500 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Aythya nyroca</i> , cod EUNIS 911, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Acest sit deține un efectiv estimat de 12 - 20 perechi cuibăritoare.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia cuibărește pe bazinele acvatice cu stufăriș din interiorul fermelor, în zonele cu stufăriș și ochiuri de apă și altele asemenea.
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-izolată

Statutul de prezență management-	-nativă
Abundență	comună
Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Aythya nyroca</i> , cod EUNIS 911, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Între 120 și 200 indivizi sunt estimați în interiorul sitului, în perioada de migrație.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia poate fi prezentă în majoritatea habitatelor acvatice cu suprafețe de luciu de apă din sit în perioada de pasaj
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

951 *Egretta alba sin. Casmerodius albus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	951
2	Denumirea științifică	<i>Egretta alba sin. Casmerodius albus sin. Ardea alba</i>
3	Denumirea populară	Egreta mare

4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: pasăre de dimensiuni mari. Penajul este alb pe tot corpul, în toate perioadele anului. În perioada nupțială picioarele și degetele sunt negre, tibia fiind maroniu-gălbuie sau roșiatică, iar ciocul este aproape complet negru. În afara perioadei nupțiale ciocul devine complet galben. Este asemănătoare cu egreta mică, dar este mai mare și nu prezintă contrastul între degetele galbene și tarsometatarsul negru care poate fi observat la egreta mică.</p> <p>Această specie vizitează România ca oaspete de vară, începând cu luna martie și părăsește aceste teritorii în septembrie. Un număr mic de exemplare ierneză la noi.</p> <p>Hrană: pești de dimensiune mică, reptile, amfibieni.</p> <p>Reproducere: cuibărește în număr mare în Delta Dunării. În afara perioadei de înmulțire poate fi întâlnită pe lacurile mari cu apă puțin adâncă, pe malurile râurilor sau pe terenurile agricole învecinate marilor corpuri de apă. Cuiburile sunt construite în stufăriș sau, mai rar, pe sălcii joase. Ponta constă din 4 ouă.</p> <p>Exemplarele observate iarna stau pe bălțile neînghețate.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iulie
7	Cerințe de habitat	Habitat: cuibărește destul de rar în colonii în stufărișurile întinse și intacte, mlaștinile, deltele și lagunele din sud-estul Europei. Deseori și în eleșteie mari. Preferă stufărișurile în care sunt și copaci izolați: salcie, arin.
8	Arealul speciei	În Europa, această specie poate fi observată în efective mari în Austria, Ungaria, Rusia și Ucraina. În efective mai puțin numeroase, este prezentă și în alte țări.
9	Distribuția în România	Specie larg răspândită în România, întâlnită în zonele umede, bălți și lacuri întinse, cu stuf și alte plante palustre, atât din Dobrogea, cât și în Muntenia, prezentând efective mari. Mai poate fi întâlnită și în Moldova și Transilvania, în număr mai mic.
10	Populația națională	900-1.100 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
----	--------------------	--------------------

Specia	<i>Casmerodius albus</i> , cod EUNIS 951, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
Informații specifice speciei	Situl reprezintă loc de cuibărit pentru 2 - 5 perechi de egretă mare.
Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
Distribuția speciei interpretare-	-Specia cuibărește în zonele cu stufăriș dens de pe suprafața sitului și utilizează diferite zone acvatice de mică adâncime sau pășuni inundate de pe maluri ca zone de hrănire.
Statutul de prezență temporal-	-reproducere
Statutul de prezență spațial-	-Larg răspândită
Statutul de prezență management-	-nativă
Abundență	rară
Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

958 *Charadrius alexandrinus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	958
2	Denumirea științifică	<i>Charadrius alexandrinus</i>
3	Denumirea populară	Prundăraș de sărătură
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: pasăre limicolă de dimensiuni mici. Burta este albă, spatele este uniform, având culoarea cafeniu deschis. În penajul de vară, masculul are ceafa cărămizie; pe părțile laterale ale gâtului prezintă 2 dungi negre ce par a forma un colier. Are comportament gregar.</p> <p>Hrană: diverse insecte, crustacee și viermi.</p> <p>Reproducere: depun 3 ouă într-o mică depresiune excavată de mascul. Ambele sexe incubează timp de 26 de zile. Părinții apără puii timp de 5 săptămâni, dar nu le oferă hrană.</p>

		De multe ori, unul din parteneri părăsește puii pentru a depune o pontă nouă cu un partener nou.
6	Perioade critice	Aprilie-iunie
7	Cerințe de habitat	Zone costiere, malul râurilor - terenuri acoperite de pietriș ori noroi, cu vegetație rară.
8	Arealul speciei	Se întâlnește pe coastele vestice și sudice ale Europei, regiunile costiere din Africa de Nord și malurile Mării Roșii. Kazakhstan, Rusia, și altele asemenea.
9	Distribuția în România	Cuibărește izolat în Dobrogea și Muntenia.
10	Populația națională	400-700 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Charadrius alexandrinus</i> , cod EUNIS 958, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În perioada de pasaj, prundărașul de sărătură este o specie rară pentru acest sit.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	n/a
	Distribuția speciei - interpretare-	-Specia poate utiliza malurile lacului sau alte habitate caracteristice speciilor limicole pentru hrănire și odihnă
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	965
2	Denumirea științifică	<i>Chlidonias hybrida</i>
3	Denumirea populară	Chirighiță cu obraz alb
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	Descriere: chiră cu cioc puternic, partea superioară a capului este neagră, culoare ce se prelungește și pe ceafă. Ciocul este roșu iar partea inferioară a capului este albă. Culoarea generală a corupului este cenușie. Picioarele sunt roșii. Hrană: insecte, crustacee, ocazional pește. Reproducere: cuibul este construit pe frunze ori alte elemente vegetale ce plutesc deasupra apei. Ambii parteneri participă la incubatie și creșterea puilor.
6	Perioade critice	Mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Zone umede de diferite tipuri: lacuri, râuri, mlaștini, zone costiere.
8	Arealul speciei	Specia este întâlnită izolat în vestul, centrul și estul Europei, Africa de Sud, China, Australia, Noua Zeelandă.
9	Distribuția în România	Banat, Muntenia, Moldova și Dobrogea.
10	Populația națională	8000-12000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Chlidonias hybrida</i> , cod EUNIS 965, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	200 - 300 de indivizi pot fi observați în acest sit, în perioada migrației.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia utilizează majoritatea habitatelor acvatice de pe cuprinsul sitului în perioada de pasaj
	Statutul de prezență	-odihnă și hrănire, pasaj

	temporal-	
	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
	Statutul de prezență - management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Chlidonias hybrida</i> , cod EUNIS 965, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	20 - 30 de perechi pot fi observați în acest sit, în perioada reproducerii.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	
	Distribuția speciei - interpretare-	Specia utilizează majoritatea habitatelor acvatice de pe cuprinsul sitului în perioada de cuibărit
	Statutul de prezență - temporal-	reproducere
	Statutul de prezență - spațial-	izolată
	Statutul de prezență - management-	nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

967 *Chlidonias niger*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	967

2	Denumirea științifică	<i>Chlidonias niger</i>
3	Denumirea populară	Chirighiță neagră
4	Statutul de conservare în România	Neevaluat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: această specie face parte din grupul chirelor și chirighițelor. Inconfundabilă în perioada de cuibărit datorită penajului închis la culoare: cap și piept aproape negre, aripi gri închis. Subcodalele sunt albe, iar dedesubtul aripilor este gri deschis. În penaj de iarnă se deosebește de chirighița cu aripi albe prin pata închisă de pe laturile gâtului, partea superioară a aripii puțin mai închisă și, de regulă, supracodalele gri și nu albicioase.</p> <p>Hrană: dieta este constituită în principal din insecte, dar consumă și viermi, crustacee, pești.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit pe frunze ori alte elemente vegetale ce plutesc deasupra apei, sau pe sol. Ambii parteneri participă la incubatie - 22 de zile - și puii pot zbura după 25 de zile, fiind hrăniți de părinți încă aproximativ 2 săptămâni.</p>
6	Perioade critice	Mai-iulie
7	Cerințe de habitat	Zone umede de diferite tipuri: lacuri, mlaștini, zone costiere.
8	Arealul speciei	America de Nord, estul și centrul Europei, Rusia.
9	Distribuția în România	Dobrogea, Muntenia și Moldova.
10	Populația națională	1200 - 2500 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Chlidonias niger</i> , cod EUNIS 967, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie relativ comună în sit, pe perioada migrației.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	Specia utilizează majoritatea habitatelor acvatice de pe cuprinsul sitului în perioada de pasaj
	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj

	Statutul de prezență spațial-	izolată
	Statutul de prezență management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

969 *Ciconia ciconia*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	969
2	Denumirea științifică	<i>Ciconia ciconia</i>
3	Denumirea populară	Barza albă
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: este o pasăre ușor de observat datorită predilecției de a construi cuiburile în apropierea oamenilor. Penajul este preponderent alb, cu remigele negre. Are gâtul și picioarele lungi. Ciocul este lung și roșu. Sub aripi prezintă un model caracteristic alb-negru cu subalarele albe și remigele negre. Păsările tinere au un colorit caracteristic identic cu al adulților, însă au vârful ciocului de culoare neagră.</p> <p>Habitat: în sate și la periferiile unor orașe, în ținuturile joase și de deal. Condiția prezenței perechilor clocitoare este existența în apropierea cuiburilor a unor habitate adecvate pentru hrănire - pajiști umede, terenuri agricole, smârcuri, mlaștini - . Mai pot fi întâlnite și în ținuturile mai umede din zonele submontane sau depresionare, lunci de râuri, vecinătăți ale lacurilor de baraj.</p> <p>Reproducere: cuibărește aproape în exclusivitate în zone antropizate - case, coșuri, stâlpi ai rețelelor electrice de joasă tensiune. În prezent, tot mai puține cuiburi sunt amplasate pe construcții și extrem de puține pe copaci.</p> <p>Oaspete de vară, sosește în România începând cu luna martie. Cuibăresc în perioada aprilie-iulie. Ponta este reprezentată de 3-4, excepțional 5 ouă. Părăsesc România</p>

		începând cu luna august.
6	Perioade critice	Martie-iulie
7	Cerințe de habitat	Berzele se hrănesc pe câmpurile agricole, miriști și pârloage, pășuni, zone umede și altele asemenea.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Poate fi întâlnită în: Albania, Armenia, Austria, Belarus, Bulgaria, Belgia, Bosnia și Herțegovina, Croația, Republica Cehă, Danemarca, Elveția, Estonia, Franța, Germania, Grecia, Ungaria, Italia, Letonia, Lituania, Macedonia, Rep. Moldova, Olanda, Polonia, Portugalia, România, Rusia, Serbia, Muntenegru, Slovacia, Slovenia, Spania, Suedia, Turcia, Ucraina.
9	Distribuția în România	Este larg răspândită în România, cuibărind în localități. Apare în număr redus în zonele montane. Migrează în număr mare prin Transilvania, Dobrogea și Moldova. Cuiburi numeroase sunt localizate în sate aflate în apropierea zonelor umede.
10	Populația națională	4000 – 5000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	Bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Ciconia ciconia</i> , cod EUNIS 969, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În perimetrul sitului, există un efectiv de 3- 6 perechi cuibăritoare.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia cuibărește în toate localitățile învecinate sitului
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară

Perioada de colectare a datelor din teren	Anul Septembrie 2013 - septembrie2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Ciconia ciconia</i> , cod EUNIS 969, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	200 - 500 de berze albe pot fi întâlnite în sit, în perioada pasajului.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia utilizează habitatele învecinate lacului în perioadele de pasaj, sau poate fi observată doar în tranzit
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
Perioada de colectare a datelor din teren		Septembrie 2013 - septembrie2014
Alte surse de informații		A se vedea capitolul Bibliografie.

970 *Ciconia nigra*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	970
2	Denumirea științifică	<i>Ciconia nigra</i>
3	Denumirea populară	Barza neagră
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: dimensiune mai mică decât barza albă. Corpul este negru, exceptând burta și axilarele. Ciocul și picioarele adulților sunt roșii, iar la juvenili sunt cenușiu-verzui. În

		plus, corpul juvenililor este verde-negricios. Hrană: amfibieni, insecte, pești, melci, crabi, rozătoare mici. Reproducere: cuibul este masiv, amplasat în arbori bătrâni, înalți; foarte rar putem găsi cuiburi pe terasele stâncilor. Cuibul este refolosit de-a lungul anilor. 3-4 ouă sunt depuse în luna mai, a căror incubatie durează 36 de zile. Puii zboară după 66 de zile.
	Perioade critice	Aprilie-august
7	Cerințe de habitat	Păduri întinse, de amestec ori conifere, intercalate cu râuri, mlaștini
8	Arealul speciei	Franța, Spania, Grecia, Bulgaria, centrul Europei, Rusia, Turkmenistan, Kazahkstan, Mongolia, China și Africa de Sud.
9	Distribuția în România	Cuibărește în Carpați, dar poate fi întâlnită în multe regiuni pe timpul migrației.
10	Populația națională	160 - 250 de perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Ciconia nigra</i> , cod EUNIS 970, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În perioada pasajului, 8 - 10 berze negre vizitează acest sit.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	Specia utilizează habitatele învecinate lacului în perioadele de pasaj, sau poate fi observată doar în tranzit
	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	izolată
	Statutul de prezență management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare	Septembrie 2013 - septembrie 2014

	a datelor din teren	
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

972 *Circaetus gallicus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	972
2	Denumirea științifică	<i>Circaetus gallicus</i>
3	Denumirea populară	Șerpar
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: acvilă de mărime medie; zboară cu mișcări lente ale aripilor. Partea de deasupra este cafeniu: supraalarele au culoare cafeniu deschis iar remigele primare și secundare sunt mai închise, formând astfel un contrast. Coadă are 3 dungi transversale. Dedesubt, corpul este alb, cu numeroase pete punctiforme dispuse în linii de-a lungul aripilor. La juvenili, aceste pete nu sunt foarte evidente. Capul și gâtul adulților, precum și a juvenililor, este cafeniu.</p> <p>Hrană: vânează în mod special șerpi și șopârle. Ocazional, prinde amfibieni, păsări ori mamifere.</p> <p>Reproducere: își construiește cuibul în arbori, la 4-7 metri de la sol. Ponta este formată dintr-un singur ou. Puiul este hrănit de părinți aproape 80 de zile.</p>
6	Perioade critice	Aprilie-august
7	Cerințe de habitat	Regiuni aride/ uscate, parțial împădurite, cu zone deschise, unde poate vâna.
8	Arealul speciei	Șerparul este prezent în Iberia, Franța, Italia, Ungaria, Slovacia, România, Polonia, statele baltice, și altele asemenea. Specia cuibărește și în India, Turkmenistan, și altele asemenea.
9	Distribuția în România	Transilvania, Banat, Dobrogea și Moldova
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Circaetus gallicus</i> , cod EUNIS 972, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În perioada de migrație, specia este o prezență rară.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	-Specie semnalată rară în perioada de migrație pe suprafața sitului
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

973 *Circus aeruginosus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	973
2	Denumirea științifică	<i>Circus aeruginosus</i>
3	Denumirea populară	Erete de stof
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	Descriere: specie de dimensiunea unui șorecar, cu aripile mai late decât ceilalți ereți. Masculul gri-argintiu pe aripi și pe coadă - o urmă de alb la baza cozii - . Ușor de confundat cu eretele vânăt, se deosebește de acesta prin abdomenul ruginiu. Femela este maro-închis cu porțiuni alb-gălbui. Hrană: vânează atât pe terenuri agricole, cât și în zone umede. Se hrănesc cu mamifere și păsări mici, pești, reptile,

		insecte. Vânează deasupra solului. Reproducere: Cuibul este construit pe sol. Depun între 3 și 8 ouă, începând cu sfârșitul lunii aprilie – începutul lunii mai.
6	Perioade critice	Martie-iulie
7	Cerințe de habitat	Cuibăresc în principal în zone umede cu stufărișuri întinse. În număr mic, pot fi întâlniți cuibărind în terenuri agricole cultivate cu cereale sau în zone cu stufăriș, localizate printre zonele mlăștinoase.
8	Arealul speciei	Eretele de stuf cuibărește în multe țări europene, dar și în Rusia, Turkmenistan, Uzbekistan, Kazakhstan, și altele asemenea.
9	Distribuția în România	Cu excepția arcului carpatic, cuibărește în toate regiunile principale ale României.
10	Populația națională	1700 - 2500
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărire
	Specia	<i>Circus aeruginosus</i> , cod EUNIS 973, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În lunile de reproducere, efectivul estimat este între 5 și 8 perechi de ereți de stuf.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	-Specia cuibărește în număr redus de perechi în zonele cu stufăriș.
	Statutul de prezență - temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență - spațial-	izolată
	Statutul de prezență - management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de	A se vedea capitolul Bibliografie.

informații

1016 *Egretta garzetta*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1016
2	Denumirea științifică	<i>Egretta garzetta</i>
3	Denumirea populară	Egreta mică
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: complet albă, picioare negre cu degete galbene. Ciocul este complet negru. Scapule alungite și pene ornamentale pe ceafă prezente doar vara.</p> <p>Hrană: insecte, larve de insecte, râme, melci, crustacee, șopârle, șerpi, amfibieni, pești de mici dimensiuni și mamifere mici.</p> <p>Reproducere: depun pontă începând cu sfârșitul lui aprilie. Își fac cuiburile în copacii din apropierea bălților. Depun 3 sau 4 ouă.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - August
7	Cerințe de habitat	Zone mlăștinoase, delte, bălți cu pâlcuri de copaci.
8	Arealul speciei	Efective mari în: Bulgaria, Franța, Grecia, Italia, Portugalia, România, Rusia, Serbia, Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Poate fi întâlnită în lunca Dunării, Muntenia, Dobrogea și Moldova.
10	Populația națională	4.000 – 5.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Egretta garzetta</i> , cod EUNIS 1016, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În perioada de reproducere, există în sit un efectiv de 70 - 125 perechi.

Distribuția speciei -harta distribuției-	Harta distribuției speciei
Distribuția speciei interpretare-	-Specia cuibărește predominant în colonia situată în stufărișul din zona nordică a sitului respectiv folosește majoritatea habitatelor acvatică cu vegetație, canale, heleștee și altele asemenea. pentru hrănire
Statutul de prezență temporal-	reproducere
Statutul de prezență spațial-	larg răspândită
Statutul de prezență management-	-nativă
Abundență	comună
Perioada de colectare a datelor din teren	Anul Septembrie 2013 - septembrie2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1066 Glareola pratincola

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1066
2	Denumirea științifică	<i>Glareola pratincola</i>
3	Denumirea populară	Ciovlică ruginie
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: siluetă similară cu a unei chire. Aripi lungi și coadă bifurcată. Culoare generală - cafeniu, mai închis pe spate și mai deschis pe piept. Gușa galbenă este delimitată de o bandă îngustă neagră. Burta albă.</p> <p>Hrană: insecte, pe care le capturează în zbor, cu mișcări acrobatice.</p> <p>Reproducere: cuibul este o mică depresiune în soluri nisipoase sau noroioase, dar uscate.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iulie
7	Cerințe de habitat	Terenuri întinse, deschise, uscate, cu vegetație scundă, lângă stufărișuri sau zone mlăștinoase, zone de sărătură, și altele asemenea.
8	Arealul speciei	Răspândită izolat în sudul și centrul Europei, coastele Marocului și ale Algeriei, dar și Egipt, Pakistan,

		Afghanistan.
9	Distribuția în România	Prezentă în sud - estul țării și în Oltenia.
10	Populația națională	450 – 800 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Glareola pratincola</i> , cod EUNIS 1066, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În perioada de pasaj, ciuvlica ruginie este o specie rară în sit.
	Distribuția speciei -harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este prezentă în zonele cu habitate semiacvatice din vecinătatea lacului în perioada de pasaj
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1073 *Haliaeetus albicilla*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1073
2	Denumirea științifică	<i>Haliaeetus albicilla</i>
3	Denumirea populară	Codalb
4	Statutul de conservare	Critic periclitat

	în România	
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: acvilă de dimensiuni mari, cu aripi late și lungi; degetele sunt evidente. Coadă este relativ scurtă, de culoare albă la adulți. Gâtul este lung iar ciocul puternic, de culoare galbenă. Corpul este cafeniu, având o nuanță mai deschisă pe piept. Juvenilii sunt cafenii-închiși. Păsările tinere au penaj intermediar între juvenili și adulți, fiind relativ ușor de aproximat vârsta în teren.</p> <p>Hrană: consumă în principal pește și păsări de apă. În timpul iernii se hrănește și cu cadavre.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit în arbori înalți ori pe terasele stâncilor. Cuibul este reutilizat de-a lungul anilor. Cei 1-2 pui sunt îngrijiți de ambii parteneri, până când învață să vâneze singuri.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Specie dependentă de bazinele acvatice. Poate fi observată lângă malul mărilor, cursul râurilor sau lacuri interioare cu apă dulce.
8	Arealul speciei	Distribuită într-un culoar larg din Europa până în nordul Asiei, Japonia, India și China.
9	Distribuția în România	Cuibărește în Delta Dunării.
10	Populația națională	28-33 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Haliaeetus albicilla</i> , cod EUNIS 1073, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În perioada de cuibărit, 1-2 indivizi frecventează situl, existând semnalări cu privire la o pereche cuibăritoare în zona nordică a sitului, exemplarele adulte utilizând situl ca zonă de hrănire
	Distribuția speciei	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	Specia frecventează toată suprafața sitului, utilizând zona pentru hrănire
	Statutul de prezență temporal-	reproducere

Statutul de prezență - spațial-	Larg răspândită
Statutul de prezență - management-	nativă
Abundență	rară
Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Haliaeetus albicilla</i> , cod EUNIS 1073, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În perioadele de pasaj, 4-6 indivizi frecventează situl.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	Specia frecventează toată suprafața sitului, utilizând zona pentru hrănire
	Statutul de prezență - temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență - spațial-	izolată
	Statutul de prezență - management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1076 Himantopus himantopus

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1076
2	Denumirea științifică	<i>Himantopus himantopus</i>

3	Denumirea populară	Piciorong
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: face parte din grupul limicolelor. Se diferențiază de celelalte specii prin picioarele foarte lungi, roșu-închis sau roz. Din punct de vedere al coloritului prezintă corpul alb cu aripile negre. Ciocul este lung, drept, subțire și ascuțit. Prezintă dimorfism sexual. În zbor poate fi recunoscut după picioarele foarte lungi în comparație cu corpul și aripile închise la culoare - negre - ce contrastează puternic cu albul corpului.</p> <p>Hrană: consumă în principal insecte.</p> <p>Reproducere: oaspete de vară în România, poate fi întâlnit din aprilie până în septembrie. Cuibărește în mici colonii. Depun 4-5 ouă în luna mai, iar puii și juvenilii pot fi observați în lunile iunie-iulie.</p>
6	Perioade critice	Mai - Iulie
7	Cerințe de habitat	Mlaștini cu apă dulce sau ușor salmastră, puțin adânci - maximum 20-25 cm - , cu fund mâlos, plaje descoperite cu vegetație joasă sau pâlcuri de vegetație mai înaltă; iazuri abandonate în curs de renaturare; maluri joase cu smârcuri ale apelor lent curgătoare.
8	Arealul speciei	Cuibărește în sudul Europei, coastele Atlanticului în Franța, cursul mijlociu și inferior al Dunării, Turcia, Iran.
9	Distribuția în România	Poate fi întâlnit în Banat, Muntenia și Dobrogea.
10	Populația națională	400 – 600 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Himantopus himantopus</i> , cod EUNIS 1076, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare în sit, a cărei efectiv atinge 2 - 7 perechi.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-n/a
	Distribuția speciei	-Specia este ocazional prezentă în perioada de cuibărit, în

	interpretare-	habitate semiacvatice cu vegetație palustră și apă de mică adâncime.
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul Septembrie 2013 - septembrie2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Himantopus himantopus</i> , cod EUNIS 1076, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Această specie migrează prin sit cu un efectiv estimat de 20 - 50 indivizi.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este prezentă în zone cu habitate semiacvatice din vecinătatea lacului în perioada de pasaj
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1090 Ixobrychus minutus

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
----	--------------------	-----------

1	Cod Specie - EUNIS	1090
2	Denumirea științifică	<i>Ixobrychus minutus</i>
3	Denumirea populară	Stârc pitic
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: specie din grupul stârcilor, penajul aripilor este de culoare ruginiu – închis. La adulți, ceafa, capul și spatele sunt de culoare închisă, spre negru, iar la juvenili sunt mai deschise la culoare, pătate cu roșcat și cafeniu. Gât scurt, cioc galben, picioare galben-verzui. În zbor, pe partea superioară a aripilor se observă o pată mare, deschisă la culoare.</p> <p>Oaspete de vară în România. Sosesc începând cu luna aprilie și părăsesc țara noastră în luna octombrie.</p> <p>Hrană: pești, insecte, amfibieni.</p> <p>Reproducere: cuibărește în perechi izolate în stuf sau tufișuri, în număr mare în Delta Dunării și în habitatele propice în zonele umede de șes și din zonele colinare, dar în număr mai redus.</p>
6	Perioade critice	Mai-Iulie.
7	Cerințe de habitat	Preferă aproape exclusiv zonele întinse de stufăriș cu apă dulce sau salmastră; stufărișurile dense, cu un nivel scăzut al apei și cu tufișuri/ sălcii sau arin, în habitat. Ocazional ocupă și tufărișuri dense de pe marginea râurilor sau lacurilor.
8	Arealul speciei	Specie larg răspândită în Europa. Efective numeroase sunt înregistrate în Armenia, Azerbaidjan, Bulgaria, Croația, Ungaria, Republica Moldova, Rusia, Serbia, Muntenegru, Spania, Italia, Ucraina și Turcia. Specia este prezentă și în alte țări din Europa, dar înregistrează efective reduse.
9	Distribuția în România	În România specia este prezentă în zonele umede caracterizate prin zone întinse de stufăriș, apă mică, cu tufișuri sălcii și arini.
10	Populația națională	8.500-10.000 perechi.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Ixobrychus minutus</i> , cod EUNIS 1090, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare în sit, a cărei efectiv atinge 22 - 44 perechi.
	Distribuția speciei -harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este caracteristică zonelor cu stufăriș de pe cuprinsul sitului
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență -spațial-	Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1113 Larus melanocephalus

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1113
2	Denumirea științifică	<i>Larus melanocephalus</i>
3	Denumirea populară	Pescăruș cu cap negru
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	Descriere: aripile sunt albe în totalitate. Supraalarele sunt de culoare argintie foarte deschisă. Ciocul este roșu. Capul este negru, cu inel perorbital alb. În penajul de iarnă, capul devine alb, cu o serie de striții negre. Picioarele sunt negre. Hrană: insecte acvatică și terestre, gastropode, pești de dimensiune mică și chiar rozătoare. Reproducere: cuibărește în colonii, într-o mică depresiune pe sol, căptușită cu elemente vegetale.

		Ponta este formată din 2 ouă.
6	Perioade critice	Mai - iulie
7	Cerințe de habitat	Lagune, estuare, zone de coastă, zone umede din regiunea de câmpie. Preferă zonele cu vegetație izolată, rară.
8	Arealul speciei	Poate fi observat în sezonul cald în Franța, Spania, Europa centrală de-a lungul unor râuri, pe cursul Dunării, și altele asemenea. Deasemenea, Bulgaria, Grecia, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Cuibărește în Dobrogea, în coloniile de pescăruș rătător.
10	Populația națională	120-250 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Larus melanocephalus</i> , cod EUNIS 1113, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie rară în sit în perioada de pasaj.
	Distribuția speciei -hartă distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia se regăsește în principal pe suprafețe acvatice din sit, însă ocazional și pe terenurile arabile învecinate
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	- Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1114
2	Denumirea științifică	<i>Larus minutus</i>
3	Denumirea populară	Pescăruș mic
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă.
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: cel mai mic dintre pescăruși. Adult prezintă tot timpul anului aripile alb-cenușii deasupra și negricioase dedesubt, cu o margine posterioară albă. În zbor, vârful aripilor par rotunjite. Coloritul sub aripi este negricios. Vara, prezintă o calotă de un negru foarte intens ce se întinde până pe ceafă.</p> <p>Hrană: specie insectivoră, prinde libelule, cărăbuși, și altele asemenea. În perioada de iernare consumă pești mici.</p> <p>Reproducere: cuibul este amplasat într-o mică depresiune pe sol ori au o structură bine definită. Sunt positionate în vegetație, în vecinătatea apei. De obicei, cuibărește în colonii. Ponta este compusă din 1-3 ouă ce sunt incubate timp de 24 de zile. Puii sunt ași de zbor după 22 de zile.</p>
6	Perioade critice	n/a
7	Cerințe de habitat	Specie întâlnită în zona litorală, dar și pe lacurile interioare. Totuși, preferă zona de coastă cu plaje nisipoase și/sau măloase.
8	Arealul speciei	În perioada de cuibărit înregistrează efective importante în Belarus, Estonia, Finlanda, Letonia, Lituania, Rusia, Suedia și Ucraina, iar în perioada de iarnă poate fi întâlnit în Azerbaidjan, Germania, Franța, Italia, Letonia, Olanda, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	În România specia poate fi întâlnită în migrație, în zonele umede în efective mari în Dobrogea și Muntenia. Mai poate fi observat și în Moldova de exemplu Lacurile Fălticeni, Lunca Siretului Inferior
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	n/a

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
----	--------------------	--------------------

Specia	<i>Larus minutus</i> , cod EUNIS 1114, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
Informații specifice speciei	Anual, 120 - 230 de indivizi tranzitează situl în perioada de pasaj.
Distribuția speciei - harta distribuției-	Harta distribuției speciei
Distribuția speciei - interpretare-	Specia se regăsește în pasaj în zona habitatelor acvatice din sit.
Statutul de prezență -temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
Statutul de prezență -management-	nativă
Abundență	comună
Perioada de colectare a datelor din teren	Anul Septembrie 2013 - septembrie 2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1162 Nycticorax nycticorax

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1162
2	Denumirea științifică	<i>Nycticorax nycticorax</i>
3	Denumirea populară	Stârc de noapte
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: corp robust, penaj colorat în negru, gri și alb, are gâtul și picioarele relativ scurte. Juvenilii sunt maro cu multe pete cafenii. Hrană: Consumă insecte, amfibieni și pești. Reproducere: Depun 3-5 ouă începând cu sfârșitul lunii aprilie. Cuibărește în copaci, în colonii cu alți stârci.
6	Perioade critice	Aprilie - iulie
7	Cerințe de habitat	Mlaștini și bălți cu apă dulce sau sărată.

8	Arealul speciei	Efective mai mari pot fi întâlnite în: Bulgaria, Franța, Ungaria, Italia, Republica Moldova, România, Rusia, Serbia, Spania, Turcia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Răspândit în zone umede, lunca Dunării, sudul Munteniei și nordul Dobrogei.
10	Populația națională	6.500 – 8.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Nycticorax nycticorax</i> , cod EUNIS 1162, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare în sit, cu un efectiv estimat de 22 - 50 perechi cuibăritoare.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia cuibărește în colonia de stârci situată în zona de stufăriș nordică a sitului respectiv folosește majoritatea habitatelor acvatice cu vegetație, canale, heleștee și altele asemenea. pentru hrănire
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1176 *Pandion haliaetus*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
----	--------------------	-----------

1	Cod Specie - EUNIS	1176
2	Denumirea științifică	<i>Pandion haliaetus</i>
3	Denumirea populară	Uligan pescar
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: acvilă de dimensiune medie, cu aripi lungi. Partea ventrală este albă, penele de zbor fiind striate. Spatele este cafeniu închis, uniform. Deasemenea, prezintă un colier cafeniu, de multe ori nu foarte evident. Juvenilul are spatele cafeniu, cu striții albicioase.</p> <p>Hrană: specie exclusiv ihtiofagă. Zboară staționar deasupra apei iar când localizează prada, plonjează în apă pentru a o captura.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit într-un arbore înalt, pe o fațadă de stâncă, ori chiar pe sol. Femela incubează cele 2-4 ouă timp de 37 de zile. După eclozare, femela îngrijește puii, iar masculul vânează. După circa 50 de zile, puii zboară, fiind dependenți de părinți încă 2 luni.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - mai: septembrie- noiembrie
7	Cerințe de habitat	Specie localizată exclusiv lângă bazinele acvatice: lacuri, râuri, mări, oceane.
8	Arealul speciei	Specie cosmopolitană, putând fi observată pe toate continentele, cu excepția Antarcticii. În America de Sud apare doar în migrație.
9	Distribuția în România	n/a
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	slaba

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Pandion haliaetus</i> , cod EUNIS 1176, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În timpul perioadelor de pasaj, situl este vizitat rar de către această specie.
	Distribuția speciei	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei	Specia poate fi prezentă în majoritatea zonele acvatice de pe suprafața sitului, predominant în zona suprafeței lacurilor, de unde își procură hrana - pește.

Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire; pasaj
Statutul de prezență spațial-	Larg răspândită
Statutul de prezență management-	-nativă
Abundență	rară
Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1190 Pelecanus crispus

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1190
2	Denumirea științifică	<i>Pelecanus crispus</i>
3	Denumirea populară	Pelican creț
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: cea mai mare specie de pasăre din Europa. Adultul are pene curbate / ondulate pe cap, ceafă și gât. Corpul este cenușiu, iar în perioada de reproducere adulții au ciocul de un roșu intens. Dedesubt, aripile au o linie terminală neagră, puțin evidentă. Deasupra însă, remigele primare sunt negre.</p> <p>Hrană: Consumă pește: caras, biban, roșioară, și altele asemenea.</p> <p>Reproducere: cuibul este construit din stuf și bețe, înalt de 1m, pe o insulă plutitoare, naturală sau artificială. Cuibărește în colonii. Cele 2-4 ouă sunt incubate timp de 31 de zile. După 6 săptămâni, puii se adună în cârduri și devini apti de zbor la vârsta de 80 de zile.</p>
6	Perioade critice	Martie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Zone umede cu apă dulce, dar și lagune, estuare, delte, regiuni cu apă salmastră.
8	Arealul speciei	În perioada de reproducere, este observat în Grecia, Bulgaria, România, Turcia și lângă Marea Caspică. De asemenea, Kazahkstan, China și Mongolia.
9	Distribuția în România	Cuibărește în sistemul lagunar și în delta dunării. În iarnă poate fi observat în sud-estul țării.

10	Populația națională	400 – 550 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate:

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Pelecanus crispus</i> , cod EUNIS 1190, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În timpul pasajului, specia este prezentă în sit, cu un efectiv estimat de 5 - 6 păsări.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este prezentă în perioadele de pasaj cu precădere pe suprafața lacurilor.
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1202 Phalacrocorax pygmeus

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1202
2	Denumirea științifică	<i>Phalacrocorax pygmeus</i>
3	Denumirea populară	Cormoran mic
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: În penajul nupțial capul și gâtul sunt de culoare maro-castaniu închis, corpul negru. Spre deosebire de

		<p>celelalte specii de cormoran, acesta este mai mic, are cioc scurt și coadă mai lungă.</p> <p>Hrană: Pești mici, crustacee și lipitori.</p> <p>Reproducere: Depun pona începând cu sfârșitul lui aprilie. Cuibărește în colonii, în arbuști lângă lacuri și râuri unde se află stufărișuri întinse.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - Iulie
7	Cerințe de habitat	Lacuri și râuri cu stufărișuri întinse.
8	Arealul speciei	Efective mai mari în: Grecia, România, Serbia și Turcia.
9	Distribuția în România	Răspândit în Dobrogea, Sudul Munteniei și lunca Dunării.
10	Populația națională	11.500 – 14.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Phalacrocorax pygmeus</i> , cod EUNIS 1202, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În timpul sezonului de reproducere, 20 - 38 de perechi cuibăritoare sunt prezente în sit.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia cuibărește în colonia de situată în zona de stufăriș nordică a sitului respectiv folosește majoritatea habitatelor acvatice cu vegetație, canale, heleștee și altele asemenea. pentru hrănire
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere iernare
	Specia	<i>Phalacrocorax pygmeus</i> , cod EUNIS 1202, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În lunile de iarnă, pot fi observați 120 - 140 de indivizi în cadrul sitului.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este predominant prezentă în habitatele acvatice cu apă de mică adâncime, pe canale, heleștee și altele asemenea., preferând pentru odihnă arborii, tufele de salcie sau stufărișurile
	Statutul de prezență temporal-	-iernare
	Statutul de prezență spațial-	-Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Phalacrocorax pygmeus</i> , cod EUNIS 1202, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În lunile de pasaj, pot fi observați între 500 și 600 de indivizi în interiorul sitului.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este predominant prezentă în habitatele acvatice cu apă de mică adâncime, pe canale, heleștee și altele asemenea., preferând pentru odihnă arborii, tufele de salcie sau stufărișurile
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-larg răspândită
	Statutul de prezență	-nativă

	management-	
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1204 Phalaropus lobatus

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1204
2	Denumirea științifică	<i>Phalaropus lobatus</i>
3	Denumirea populară	Notată
4	Statutul de conservare în România	Neevaluat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: în penajul nupțial, adultul este alb pe burtă și piept, spatele fiind brun închis cu benzi cafenii. Ciocul este negru iar gușa albă. Părțile laterale ale gâtului sunt roșii, culoarea fiind mai intensă la femelă. În iarnă, corpul este în principal alb, cu gri pe spate, negru pe cap și la ochi.</p> <p>Hrană: insecte, crustacee, melci, viermi.</p> <p>Reproducere: cuibul este amplasat într-un smoc de iarbă. 4 ouă sunt incubate timp de 18 zile. Femela părăsește partenerul după ce puii eclozează iar masculul va hrăni singur puii.</p>
6	Perioade critice	martie- mai; august - septembrie
7	Cerințe de habitat	Cuibărește în zona arctică, în tundră, lângă lacuri, iazuri, lagune ori alte bazine acvatice permanente. În perioada de migrație vizitează lacuri salinice interioare, lacuri salmastre și mlaștini litorale. În iarnă petrece mult timp pe mare, unde consumă plancton.
8	Arealul speciei	Zona arctică: Siberia, Islanda, Groenlanda, Canada.
9	Distribuția în România	Doar în perioada de migrație.
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Phalaropus lobatus</i> , cod EUNIS 1204, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie prezentă rar în sit în lunile de pasaj, cu efectiv estimat de 2-3 indivizi.
	Distribuția speciei	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia utilizează predominant habitatele acvatice deschise cu apă de mică adâncime, preferând malurile
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1220 Platalea leucorodia

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1220
2	Denumirea științifică	<i>Platalea leucorodia</i>
3	Denumirea populară	Lopătar
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	Descriere: aproximativ de mărimea unei egrete mari. Corpul este alb, picioarele negre. Prezintă un colier nu foarte evident, de culoare gălbuie. Gușa este galbenă. Ciocul este negru, lung și puternic, terminat cu o spatulă a cărei margini sunt galbene. Juvenilul are ciocul de culoare deschisă, iar aripile sunt tivite cu negru. Hrană: insecte, larve, melci, crustacee, broaște și mormoloci,

		pești de dimensiune mică. Reproducere: cuibărește pe sol - doar pe insule - și la înălțime, în vegetație deasă, în stufăriș ori în arbori. Cuibul poate fi amplasat la peste 20 kilometri de locul de hrănire. Femela incubează cele 3-4 ouă timp de 24 de zile.
6	Perioade critice	Aprilie - iunie
7	Cerințe de habitat	Habitat: bazine acvatice întinse, cu apă puțin adâncă, substrat de mâl ori nisip. Lacuri cu apă dulce, salmastră sau sărată învecinate cu stufărișuri ori arbori izolați. Delte, estuare, lagune.
8	Arealul speciei	Răspândită izolat în Spania, Franța, Cehia, Ungaria, România, litoralul Mării Roșii, nordul Mării Caspice, China, Mongolia, Kazakhstan și India.
9	Distribuția în România	Cuibărește în partea de sud - est a țării.
10	Populația națională	1100 - 1500 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	Platalea leucorodia, cod EUNIS 1220, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În timpul sezonului de reproducere, acest sit deține o populație estimată de 0 - 10 perechi cuibăritoare
	Distribuția speciei - harta distribuției-	-n/a
	Distribuția speciei - interpretare-	-Specia este potențial cuibăritoare în colonia de stârci situată în zona de stufăriș nordică a sitului respectiv folosește majoritatea habitatelor acvatice cu vegetație, canale, heleștee și altele asemenea. pentru hrănire
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	-rară

	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Platalea leucorodia</i> , cod EUNIS 1220, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În fiecare perioadă de pasaj, situl reprezintă loc de popas pentru aproximativ 310 - 360 de indivizi.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	-A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	-În perioadele de pasaj specia este prezentă în habitate acvatice cu apă de mică adâncime pentru hrănire sau doar în tranzit
	Statutul de prezență - temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
	Statutul de prezență - management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Anul Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1222 Plegadis falcinellus

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1222
2	Denumirea științifică	<i>Plegadis falcinellus</i>
3	Denumirea populară	Țigănuș
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	Descriere: păsăre de apă, de dimensiunea unei egrete mici.

		<p>Corpul este ruginiu închis, din depărtare pare negru. Observat la distanță mică, aripile au irizații de culoare verde - violet. Ciocul este curbat în jos. Juvenilul are corpul verzui. Zboară în stoluri aparent dezordonate.</p> <p>Hrană: insecte, larve, melci, crustacee, broaște și mormoloci, pești de dimensiune mică.</p> <p>Reproducere: cuibul este o platformă de bețe, la înălțime nu foarte mare, deasupra apei, în stuf, arbori mici ori arbuști. Ponta de 3-4 ouă este incubată de ambii parteneri, iar după 22 de zile puii eclozează. După alte 26 de zile, pot zbura.</p>
6	Perioade critice	Aprilie - iunie
7	Cerințe de habitat	Habitat: zone umede continentale, lacuri cu apă mică, mlaștini, iazuri, cursuri de râuri, delte, zone litorale.
8	Arealul speciei	Coasta de est a Americii, India, Australia, Turkmenistan, Kazakhstan, Ucraina, România, Albania, Italia.
9	Distribuția în România	în Cuibărește în partea de sud - est a țării.
10	Populația națională	2500 - 2800 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Plegadis falcinellus</i> , cod EUNIS 1222, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Annual, în perioada de reproducere, un efectiv estimat de 80 - 150 perechi de țigănuși utilizează situl ca teritoriu de cuibărit.
	Distribuția speciei harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	Specia cuibărește în colonia situată în zona de stufăriș nordică a sitului respectiv folosește majoritatea habitatelor acvatice cu apă de mică adâncime, maluri și altele asemenea. pentru hrănire
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă

	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Plegadis falcinellus</i> , cod EUNIS 1222, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În fiecare perioadă de pasaj, situl reprezintă loc de popas pentru 270 - 340 de indivizi.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	În perioadele de pasaj specia este prezentă în habitate acvatice cu apă de mică adâncime pentru hrănire sau doar în tranzit
	Statutul de prezență - temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență - spațial-	larg răspândită
	Statutul de prezență - management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1231 Porzana parva

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1231
2	Denumirea științifică	<i>Porzana parva</i>
3	Denumirea populară	Cresteț cenușiu
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: masculul are pieptul și abdomenul cenușiu-

		albastru, dungi puțin pronunțate pe lateralul corpului și baza ciocului roșie. Femela este crem-roșcată dedesubt, baza ciocului este roșie. Hrană: nevertebrate mici și semințe de plante acvatice Reproducere: depune ponta începând cu sfârșitul lunii apriliei. Își face cuibul ascuns în vegetație, de obicei pe o platformă construită din resturi vegetale.
6	Perioade critice	Aprilie - August
7	Cerințe de habitat	Bălți cu stufăriș și iazuri.
8	Arealul speciei	Efective mai mari în: Austria, Belarus, Ungaria, Polonia, România, Rusia și Ucraina.
9	Distribuția în România	Răspândit în Muntenia, Dobrogea și Trasilvania.
10	Populația națională	5.000 – 8.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Porzana parva</i> , cod EUNIS 1231, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie cuibăritoare, comună în sit.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este caracteristică zonelor de stufăriș de pe suprafața sitului
	Statutul de prezență temporal-	reproducere
	Statutul de prezență spațial-	Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014

Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.
--------------------------	------------------------------------

1254 *Recurvirostra avosetta*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1254
2	Denumirea științifică	<i>Recurvirostra avosetta</i>
3	Denumirea populară	Ciocîntors.
4	Statutul de conservare în România	Vulnerabil
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: constituție zveltă și delicată. Penaj alb strălucitor cu pete negre. Picioare lungi, gri-albastre. Cioc puternic, îndoit puternic în sus, pe care îl mișcă dintr-o parte în alta, pe sub apă, atunci când își caută hrana. Înoată des. Zboară cu bătaii de aripi destul de rapide, dar nu bruște.</p> <p>În România, această specie poate fi întâlnită ca oaspete de vară și în pasaj. Sosesc în luna aprilie și părăsesc țara începând cu luna septembrie. Câteva exemplare rămân să petreacă iarna aici.</p> <p>Hrană: nevertebrate acvatice: insecte, crustacee și viermi.</p> <p>Reproducere: depun o singură pontă începând cu jumătatea lunii aprilie. Cuibul este construit pe sol în apropierea zonelor cu apă mică; ocazional în vegetație scundă, dar tot în apropierea apei. Depun 3-4 ouă în luna mai. Poate fi întâlnită cuibărind împreună cu chirele.</p>
6	Perioade critice	Perioada de cuibărit: mai-iulie.
7	Cerințe de habitat	Lacuri salmastre, mlaștini cu apă mică, cu adâncime sub 20 cm și substrat mâlos, în locuri, în general lipsite de vegetație palustră, pe lângă maluri și insule. Local pe litoralul mării, pe țărmurile joase nisipoase cu vegetație sărăcăcioasă. De asemenea, pe țărmurile cu nisip sau prundiș ale unor ape dulci stagnante sau curgătoare.
8	Arealul speciei	<p>Specie larg răspândită în Europa. Cuibărește în: Austria, Azerbaidjan, Belgia, Bulgaria, Danemarca, Franța, Grecia, Italia, Ungaria, Olanda, Portugalia, Rusia, Spania, Suedia, Turcia, Ucraina și Marea Britanie .</p> <p>Teritoriul de iernare este mult mai restrâns. Efective numeroase sunt înregistrate în: Spania, Franța, Grecia și</p>

		Portugalia.
9	Distribuția în România	Specia poate fi observată în Delta Dunării, zonele umede din Dobrogea, dar și în lungul Dunării.
10	Populația națională	300-500 perechi cuibăritoare.
11	Calitatea datelor privind populația națională	Medie.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Recurvirostra avosetta</i> , cod EUNIS 1254, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Efectivul estimat este de 3-5 perechi cuibăritoare în sit.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	
	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este ocazional prezentă în perioada de cuibărit, în habitate semiacvatice cu vegetație palustră și apă de mică adâncime, în trecut fiind semnalată ca specie cuibăritoare
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	Foarte rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Recurvirostra avosetta</i> , cod EUNIS 1254, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În lunile de pasaj, poate fi observat un efectiv estimat între 20 și 30 de indivizi în interiorul sitului.
	Distribuția speciei	-Harta distribuției speciei

	harta distribuției-	
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este prezentă în zone cu habitate semiacvatice din vecinătatea lacurilor în perioadele de pasaj
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1279 *Sterna albifrons* sin. *Sternula albifrons*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1279
2	Denumirea științifică	<i>Sterna albifrons</i> sin. <i>Sternula albifrons</i>
3	Denumirea populară	Chiră mică
4	Statutul de conservare în România	Periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: chiră de dimensiuni mici, cu aripi înguste și bătăi rapide de aripi. Capul este negru, cu frunte albă. Partea din față a corpului este albă, spatele și aripile fiind de culoare cenușiu deschisă. Vârful aripilor este negru. Cioc galben cu vârf negru.</p> <p>Hrană: pești de dimensiune mică și nevertebrate.</p> <p>Reproducere: cuibărește solitar ori în colonii mici. Cele 1-3 ouă sunt depuse pe sol, într-o adâncitură, pe strat de nisip, pietriș, scoici, și altele asemenea. Ambii părinți clocesc timp de 19 zile. Puii pot zbura după 22 de zile.</p>
6	Perioade critice	Mai - iulie
7	Cerințe de habitat	De obicei, observată nu departe de litoral. Preferă zone de coastă, plaje nisipoase fără vegetație ori cu vegetație săracă, bazine cu apă mică.
8	Arealul speciei	Litoralul Spaniei, Franței, Marii Britanii, Danemarca, Suedia, Italia, România, dar și Africa de Sud, China,

		Japonia, Rusia.
9	Distribuția în România	Prezentă în sudul țării, de-a lungul Dunării, în sistemul lagunar și pe litoral.
10	Populația națională	500 - 800 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Sterna albifrons</i> , cod EUNIS 1279, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie prezentă rar în sit în lunile de pasaj.
	Distribuția speciei	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia se regăsește rar în pasaj în zona habitatelor acvatice din sit.
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1282 *Sterna hirundo*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1282
2	Denumirea științifică	<i>Sterna hirundo</i>
3	Denumirea populară	Chiră de baltă
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă

5	Descrierea speciei	<p>Descriere: în penaj nupțial calota capului este neagră, cu cioc roșu-portocaliu cu vârf negru, penaj dorsal gri deschis, ventral alb. Remigele secundare formează dedesubt o pată clară albă, iar remigele primare sunt întunecate. Picioare scurte, roșii. În repaus, aripile nu depășesc vârful cozii.</p> <p>Hrană: pești de dimensiune mică, crustacee, nevertebrate.</p> <p>Reproducere: cuibul reprezintă o mică depresiune sau o adâncitură a solului, în zone cu vegetație redusă și substrat nisipos. Depun 1-4 ouă.</p>
6	Perioade critice	Mai - iulie
7	Cerințe de habitat	Preferă o gamă largă de habitate, de la regiunile costale și lacurile continentale, până la cele semi-aride și tropicale. Cuibăresc mai ales în zonele de șes, în perechi izolate sau colonii mici. Preferă mlaștinile, lacurile, lagunele costale.
8	Arealul speciei	Specie cosmopolitană, larg răspândită în America de Nord, Europa și Asia.
9	Distribuția în România	Câmpia de Vest, cursul Dunării, Dobrogea, Delta Dunării.
10	Populația națională	5500 - 7500 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	slabă - date estimate pe baza opiniei experților cu sau fără măsurători prin eșantionare.

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Sterna hirundo</i> , cod EUNIS 1282, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie prezentă în sit și în lunile de pasaj cu un efectiv estimat de 1000 - 1200 indivizi.
	Distribuția speciei	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	Specia utilizează majoritatea habitatelor acvatiche de pe cuprinsul sitului în perioada de pasaj
	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	larg răspândită
	Statutul de prezență management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014

	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.
--	--------------------------	------------------------------------

1303 *Sylvia nisoria*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1303
2	Denumirea științifică	<i>Sylvia nisoria</i>
3	Denumirea populară	Silvie porumbacă
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	Descriere: adultul are dedesubt striuri fine, transversale și ochi galben deschis, două dungi albicioase pe aripă. Masculul are spatele albastrui închis iar femela - gri verzui. Juvenilul are ochii închiși la culoare și striuri doar pe subcodale, culoarea generală a corpului fiind cafenie. Hrană: se hrănește cu nevertebrate mici și fructe de pădure. Reproducere: sepunde ponta în luna mai, între 4 și 5 ouă, perioada de incubare durează între 12 și 13 zile.
6	Perioade critice	Mai - iunie
7	Cerințe de habitat	Regiuni deschise cu tufărișuri, cu copaci izolați sau în luminișuri cu tufișuri.
8	Arealul speciei	Efective mari în: Belarus, Bulgaria, Croația, Cehia, Estonia, Germania, Ungaria, Republica Moldova, Polonia, România, Rusia, Serbia, și Ucraina.
9	Distribuția în România	Este întâlnită în extremitatea vestică a țării, în sudul Munteniei, în Transilvania și parțial în Dobrogea.
10	Populația națională	25.000 – 40.000 perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Sylvia nisoria</i> , cod EUNIS 1303, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie rară în timpul migrației.

	Distribuția speciei	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia preferă zonele cu tufărișuri compacte
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1309 *Tadorna ferruginea*

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1309
2	Denumirea științifică	<i>Tadorna ferruginea</i>
3	Denumirea populară	Călifar roșu
4	Statutul de conservare în România	Critic periclitat
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: Corpul este de culoare ruginie, picioarele fiind negre. Capul este cafeniu deschis, masculul având și un colier negru în perioada de reproducere. În zbor, remigele sunt negre, supraalarele și subalarele fiind albe. Are comportament gregar.</p> <p>Hrană: specie omnivoră, consumă semințe ori muguri, semințe de pe câmpurile cultivate, crustacee, pești mici. amfibieni, și altele asemenea.</p> <p>Reproducere: cuibărește în vizuini, orificii în nisip sau pereți de lut, copaci goi pe interior, crevase în pereți de stâncă, și altele asemenea. Depune 8-9 ouă, ce sunt incubate de către femelă timp de 29 de zile. Ambii parteneri îngrijesc puii, ce zboară după 55 de zile.</p>
6	Perioade critice	Mai - iulie
7	Cerințe de habitat	Lacuri continentale cu apă dulce, râuri ori zone litorale cu apă

		sărată sau salmastră. Stepe și platouri, ajungând chiar la 5000 metri altitudine în Himalaya.
8	Arealul speciei	Maroc, Grecia, Bulgaria, România, Turcia, Irak, Kazakhstan, China și Mongolia.
9	Distribuția în România	în Cuibărește în Dobrogea.
10	Populația națională	20-25 de perechi
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună - estimări statistice robuste sau inventarieri complete;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere cuibărit
	Specia	<i>Tadorna ferruginea</i> , cod EUNIS 1309, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În sit este estimat un efectiv de 3-6 perechi cuibăritoare.
	Distribuția speciei harta distribuției-	-Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia cuibărește majoritar în vizuini în pereții de loess din vecinătatea lacurilor, utilizând majoritatea habitatelor acvatice sau malurile pentru odihnă și hrănire
	Statutul de prezență temporal-	-reproducere
	Statutul de prezență spațial-	-izolată
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Tadorna ferruginea</i> , cod EUNIS 1309,

		Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	În fiecare perioadă de pasaj, efectivul de călifari migratori este de 10 - 20 indivizi.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	A se vedea Anexa nr. 3 la Planul de management – Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	În perioadele de pasaj, indivizii speciei sunt prezenți în sit utilizând majoritatea habitatelor acvatice sau malurile, terenurile arabile pentru odihnă și hrănire
	Statutul de prezență temporal-	odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	izolată
	Statutul de prezență management-	nativă
	Abundență	rară
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1321 Tringa glareola

A. Date generale ale speciei

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1321
2	Denumirea științifică	<i>Tringa glareola</i>
3	Denumirea populară	Fluierar de mlaștină
4	Statutul de conservare în România	Preocupare minimă
5	Descrierea speciei	<p>Descriere: face parte din grupul fluierarilor și se aseamănă cu fluierarul de zăvoi - <i>Tringa ochropus</i> - . Se deosebește de acesta din urmă prin: spatel cu un colorit mai pronunțat - maro-cafeniu, împestrițat puternic cu pete de culoare deschisă. Târțița și coada nu sunt foarte albe, petele de pe gușă se estompează treptat spre albul de pe piept, iar subalarele apar în zbor de culoare deschisă, sură.</p> <p>Hrană: insecte, viermi.</p> <p>Reproducere: nu cuibărește în România. Cuibul este construit pe sol sau pot folosi cuiburile abandonate ale altor</p>

		păsări, localizate în copaci bătrâni.
6	Perioade critice	Martie - iunie
7	Cerințe de habitat	Este o specie nordică, destul de comună în mlaștini cu rogoz, de asemenea în pădurile umede de mesteacăn din regiunile montane de pe taiga. Numeroasă în pasaj, pe malurile mlăștinoase ale lacurilor, ocazional în stoluri de până la 30-40 de exemplare.
8	Arealul speciei	Cuibărește în Nordul Europei și Rusia, până la oceanul Pacific. Iernează în Africa, India, Australia, și altele asemenea.
9	Distribuția în România	În perioada de migrație, poate fi observat în majoritatea regiunilor din țară
10	Populația națională	n/a
11	Calitatea datelor privind populația națională	medie - date estimate pe baza extrapolării și/sau modelării datelor obținute prin măsurători parțiale;

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr	Informație/Atribut	Descriere migrație
	Specia	<i>Tringa glareola</i> , cod EUNIS 1321, Specie enumerată în Anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC
	Informații specifice speciei	Specie prezentă în sit în lunile de pasaj, relativ comună.
	Distribuția speciei	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	-Specia este prezentă în zone cu habitate acvatice cu apă de mică adâncime din vecinătatea lacurilor în perioada de pasaj
	Statutul de prezență temporal-	-odihnă și hrănire, pasaj
	Statutul de prezență spațial-	-Larg răspândită
	Statutul de prezență management-	-nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Septembrie 2013 - septembrie 2014
	Alte surse de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

3.2.b. Specii de păsări cu migrație regulată nemenționate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	842
2.	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus arundinaceus</i>
3.	Denumirea populară	Lăcar mare
4.	Observații	Această specie este relativ comună în sit, în perioada de reproducere.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	845
2.	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus palustris</i>
3.	Denumirea populară	Lăcar de mlaștină
4.	Observații	Această specie este relativ comună în sit, în perioada de reproducere.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	846
2.	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus schoenobaenus</i>
3.	Denumirea populară	Lăcar mic
4.	Observații	În perioada de reproducere, această specie este o prezență relativ comună în perimetrul sitului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	847
2.	Denumirea științifică	<i>Acrocephalus scirpaceus</i>
3.	Denumirea populară	Lăcar de stuf
4.	Observații	În perioada de cuibărit, această specie este o prezență relativ comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	848
2.	Denumirea științifică	<i>Actitis hypoleucos</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar de munte
4.	Observații	În perioada de migrație, este o specie relativ comună în sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
----	--------------------	------------

1.	Codul speciei	853
2.	Denumirea științifică	<i>Alauda arvensis</i>
3.	Denumirea populară	Ciocârlie de câmp
4.	Observații	Specie relativ comună în perioada de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	864
2.	Denumirea științifică	<i>Anas acuta</i>
3.	Denumirea populară	Rață sulițar
4.	Observații	Specia apare în sit în timpul pasajului, cu un efectiv de 120 - 150 exemplare.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	866
2.	Denumirea științifică	<i>Anas clypeata</i>
3.	Denumirea populară	Rață lingurar
4.	Observații	Specia este prezentă în sit, în lunile de migrație, cu un efectiv de 200 - 300 indivizi.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	867
2.	Denumirea științifică	<i>Anas crecca</i>
3.	Denumirea populară	Rață mică
4.	Observații	Specia poate fi observată în timpul migrației - 200 - 400 ex. - .

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	868
2.	Denumirea științifică	<i>Anas penelope</i>
3.	Denumirea populară	Rață fluierătoare
4.	Observații	Specia apare în sit în timpul pasajului, cu un efectiv de 120 - 500 exemplare.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	869
2.	Denumirea științifică	<i>Anas platyrhynchos</i>
3.	Denumirea populară	Rață mare

4.	Observații	Specia cuibărește în sit, cu un efectiv de 120 perechi. Iernează în sit, cu un efectiv de 4400 - 9000 indivizi. Deasemenea, în timpul pasajului pot fi observați 1200 - 1400 de indivizi.
----	------------	---

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	871
2.	Denumirea științifică	<i>Anas querquedula</i>
3.	Denumirea populară	Rață cârâitoare
4.	Observații	Specia apare în sit, în lunile de pasaj, cu un efectiv de 200 - 300 indivizi. Deasemenea, populația cuibăritoare în sit este 20 perechi.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	872
2.	Denumirea științifică	<i>Anas strepera</i>
3.	Denumirea populară	Rață pestriță
4.	Observații	Specia apare în sit, în lunile de pasaj, cu un efectiv de 360 - 430 indivizi.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	873
2.	Denumirea științifică	<i>Anser albifrons</i>
3.	Denumirea populară	Gârliță mare
4.	Observații	Specia iernează în sit, cu un efectiv de 1200 - 1400 indivizi.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	876
2.	Denumirea științifică	<i>Anser anser</i>
3.	Denumirea populară	Gâscă de vară
4.	Observații	Specia cuibărește în sit, cu un efectiv de 20 - 22 perechi, iar în perioada migrației putem observa 240 - 600 indivizi.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	900
2.	Denumirea științifică	<i>Ardea cinerea</i>
3.	Denumirea populară	Stârc cenușiu

4.	Observații	Această specie este prezentă în sit, în timpul cuibăritului: 80 - 90 de perechi. În timpul lunilor de pasaj, putem întâlni 250 indivizi.
----	------------	---

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	906
2.	Denumirea științifică	<i>Asio otus</i>
3.	Denumirea populară	Ciuf de pădure
4.	Observații	Este o specie rară în lunile de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	908
2.	Denumirea științifică	<i>Aythya ferina</i>
3.	Denumirea populară	Rață cu cap castaniu
4.	Observații	Această specie este prezentă în sit în tot cursul anului, după cum urmează: - la cuibărit 20 - 40 perechi - în migrație 200 - 300 indivizi

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	909
2.	Denumirea științifică	<i>Aythya fuligula</i>
3.	Denumirea populară	Rață moțată
4.	Observații	Specia este prezentă în acest sit în timpul pasajului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	934
2.	Denumirea științifică	<i>Calidris alpina</i>
3.	Denumirea populară	Fugaci de țarm
4.	Observații	Specia este comună în sit, în timpul pasajului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	936
2.	Denumirea științifică	<i>Calidris ferruginea</i>
3.	Denumirea populară	Fugaci roșcat
4.	Observații	Specia este comună în sit, în timpul pasajului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	938
2.	Denumirea științifică	<i>Calidris minuta</i>
3.	Denumirea populară	Fugaci mic
4.	Observații	Specia este comună în sit, în timpul pasajului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	943
2.	Denumirea științifică	<i>Carduelis cannabina</i>
3.	Denumirea populară	Cânepar
4.	Observații	Specie relativ comună în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	944
2.	Denumirea științifică	<i>Carduelis carduelis</i>
3.	Denumirea populară	Sticlete
4.	Observații	Specie comună în sit în perioada de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	945
2.	Denumirea științifică	<i>Carduelis chloris</i>
3.	Denumirea populară	Florinte
4.	Observații	Specie comună în sit în perioada de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	957
2.	Denumirea științifică	<i>Cettia cetti</i>
3.	Denumirea populară	Stufărică
4.	Observații	Specie rară în cadrul sitului, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	960
2.	Denumirea științifică	<i>Charadrius dubius</i>
3.	Denumirea populară	Prundăraș gulerat mic
4.	Observații	În perioada de migrație, este o specie rară în interiorul sitului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	961
2.	Denumirea științifică	<i>Charadrius hiaticula</i>
3.	Denumirea populară	Prundăraș gulerat mare
4.	Observații	În perioada de migrație, prundărașul gulerat mare este o specie rară în sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	966
2.	Denumirea științifică	<i>Chlidonias leucopterus</i>
3.	Denumirea populară	Chirighiță cu aripi albe
4.	Observații	În perioada de migrație, aceasta este o specie rară în sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	997
2.	Denumirea științifică	<i>Cuculus canorus</i>
3.	Denumirea populară	Cuc
4.	Observații	Specie relativ comună în perimetrul sitului, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1005
2.	Denumirea științifică	<i>Cygnus olor</i>
3.	Denumirea populară	Lebădă de vară
4.	Observații	Specie prezentă în sit, în perioada de cuibărit, 2 perechi și în lunile de pasaj, 200 indivizi.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1006
2.	Denumirea științifică	<i>Delichon urbica</i>
3.	Denumirea populară	Lăstun de casă
4.	Observații	Specie comună în sit în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1029
2.	Denumirea științifică	<i>Erithacus rubecula</i>

3.	Denumirea populară	Măcăleandru
4.	Observații	Specie comună în sit în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1048
2.	Denumirea științifică	<i>Fringilla coelebs</i>
3.	Denumirea populară	Cinteză
4.	Observații	Specie comună în sit, în perioada de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1057
2.	Denumirea științifică	<i>Gallinago gallinago</i>
3.	Denumirea populară	Becațină comună
4.	Observații	Specie relativ comună în sit în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1106
2.	Denumirea științifică	<i>Larus cachinnans</i>
3.	Denumirea populară	Pescăruș pontic
4.	Observații	În perioada sezonului de migrație este o specie relativ comună în sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1107
2.	Denumirea științifică	<i>Larus canus</i>
3.	Denumirea populară	Pescăruș sur
4.	Observații	În perioada lunilor de migrație, este o specie relativ comună în sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1108
2.	Denumirea științifică	<i>Larus fuscus</i>
3.	Denumirea populară	Pescăruș negricios
4.	Observații	În perioada lunilor de migrație, poate fi observat în sit, dar este o specie rară.

Nr	Informație/Atribut	Observație
----	--------------------	------------

1.	Codul speciei	1115
2.	Denumirea științifică	<i>Larus ridibundus</i>
3.	Denumirea populară	Pescăruș răsător
4.	Observații	În lunile de migrație, este o specie comună în sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1119
2.	Denumirea științifică	<i>Limosa limosa</i>
3.	Denumirea populară	Sitar de mal
4.	Observații	În lunile de migrație, această specie este comună în sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1121
2.	Denumirea științifică	<i>Locustella luscinioides</i>
3.	Denumirea populară	Grelușel de stuf
4.	Observații	Specie relativ comună în sit, în perioada de cuibărire.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1128
2.	Denumirea științifică	<i>Luscinia megarhynchos</i>
3.	Denumirea populară	Privighetoare roșcată
4.	Observații	Specie comună în perimetrul sitului, în perioada de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1142
2.	Denumirea științifică	<i>Miliaria calandra</i>
3.	Denumirea populară	Presură sură
4.	Observații	Specie relativ comună în sit, în perioada pasajului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1149
2.	Denumirea științifică	<i>Motacilla alba</i>
3.	Denumirea populară	Codobatură albă
4.	Observații	În perioada de cuibărit, este o specie relativ comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
----	--------------------	------------

1.	Codul speciei	1151
2.	Denumirea științifică	<i>Motacilla flava</i>
3.	Denumirea populară	Codobatură galbenă
4.	Observații	Specia este comună în perioada de cuibărit, dar și în perioada migrației.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1154
2.	Denumirea științifică	<i>Muscicapa striata</i>
3.	Denumirea populară	Muscar sur
4.	Observații	În perioada de migrație, este o specie relativ comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1158
2.	Denumirea științifică	<i>Numenius arquata</i>
3.	Denumirea populară	Culic mare
4.	Observații	În perioada sezonului de pasaj, în sit această specie este comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1170
2.	Denumirea științifică	<i>Oriolus oriolus</i>
3.	Denumirea populară	Grangure
4.	Observații	Specie comună în perioada de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1200
2.	Denumirea științifică	<i>Phalacrocorax carbo</i>
3.	Denumirea populară	Cormoran mare
4.	Observații	În perioada de cuibărit, există 120 - 150 perechi de cormorani mari, iar în perioada de migrație, este o specie comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1208
2.	Denumirea științifică	<i>Phoenicurus ochruros</i>
3.	Denumirea populară	Codroș de munte

4.	Observații	Specie relativ comună în sit, în timpul migrației.
----	------------	--

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1226
2.	Denumirea științifică	<i>Podiceps cristatus</i>
3.	Denumirea populară	Corcodel mare
4.	Observații	În perioada cuibăritului, situl adăpostește 10 - 20 perechi.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1227
2.	Denumirea științifică	<i>Podiceps grisegena</i>
3.	Denumirea populară	Corcodel cu gât roșu
4.	Observații	În timpul perioadei de reproducere, în sit efectivul acestei specii este de 1- 2 perechi cuibăritoare. În timpul pasajului, este o specie rară.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1228
2.	Denumirea științifică	<i>Podiceps nigricollis</i>
3.	Denumirea populară	Corcodel cu gât negru
4.	Observații	4 - 5 perechi folosesc acest sit ca teritoriu de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1257
2.	Denumirea științifică	<i>Remiz pendulinus</i>
3.	Denumirea populară	Boicuș
4.	Observații	Specie relativ comună în sit, în perioada de cuibărit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1260
2.	Denumirea științifică	<i>Riparia riparia</i>
3.	Denumirea populară	Lăstun de mal
4.	Observații	Specie relativ comună în sit, în timpul sezonului de reproducere. Specie comună în sit, în perioada de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
----	--------------------	------------

1.	Codul speciei	1263
2.	Denumirea științifică	<i>Saxicola rubetra</i>
3.	Denumirea populară	Mărăcinar mare
4.	Observații	Specie relativ comună în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1264
2.	Denumirea științifică	<i>Saxicola torquata</i>
3.	Denumirea populară	Mărăcinar negru
4.	Observații	Specie relativ comună în perioada de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1292
2.	Denumirea științifică	<i>Sturnus vulgaris</i>
3.	Denumirea populară	Graur
4.	Observații	Specie comună în sit, în perioada de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1307
2.	Denumirea științifică	<i>Tachybaptus ruficollis</i>
3.	Denumirea populară	Corcodel mic
4.	Observații	Această specie cuibărește în sit, cu o populație de 10 - 20 perechi.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1310
2.	Denumirea științifică	<i>Tadorna tadorna</i>
3.	Denumirea populară	Călifar alb
4.	Observații	Acest sit are o populație cuibăritoare de 5 - 6 perechi..

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1320
2.	Denumirea științifică	<i>Tringa erythropus</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar negru
4.	Observații	În perioada de pasaj, este o specie relativ comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1323
2.	Denumirea științifică	<i>Tringa nebularia</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar cu picioare verzi
4.	Observații	În perioada de pasaj, este o specie rară.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1324
2.	Denumirea științifică	<i>Tringa ochropus</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar de zăvoi
4.	Observații	În perioada de pasaj, este o specie relativ comună în sit.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1325
2.	Denumirea științifică	<i>Tringa stagnatilis</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar de lac
4.	Observații	În perioada de pasaj, fluierarul de lac este o specie rară în cadrul sitului.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1326
2.	Denumirea științifică	<i>Tringa totanus</i>
3.	Denumirea populară	Fluierar cu picioare roșii
4.	Observații	În perioada de pasaj, este o specie comună.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1332
2.	Denumirea științifică	<i>Turdus merula</i>
3.	Denumirea populară	Mierlă
4.	Observații	Specie relativ comună în sit, în lunile de pasaj.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1334
2.	Denumirea științifică	<i>Turdus philomelos</i>
3.	Denumirea populară	Sturz cântător
4.	Observații	Specie relativ comună în cadrul sitului, în perioada de

		migrație.
--	--	-----------

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1340
2.	Denumirea științifică	<i>Upupa epops</i>
3.	Denumirea populară	Pupăză
4.	Observații	Specie relativ comună în cadrul sitului, în perioada de migrație.

Nr	Informație/Atribut	Observație
1.	Codul speciei	1345
2.	Denumirea științifică	<i>Vanellus vanellus</i>
3.	Denumirea populară	Nagăț
4.	Observații	În perioada de pasaj, este o specie relativ comună în sit. În lunile de reproducere, aici cuibăresc 40 - 50 de perechi de nagății.

2.2.3.6 Mamifere

1355 *Spermophilus citellus*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
1	Cod Specie EUNIS	-1335
2	Denumirea științifică	<i>Spermophilus citellus</i>
3	Denumirea populară	Română: Popândău Engleză: European souslik, European ground squirrel
4	Statutul conservare România	de în VU – Vulnerabil/Vulnerable - IUCN Europa și EU27 - - VU - Vulnerabil - Cartea roșie a vertebratelor din România -
5	Descrierea speciei	Popandăul - <i>Spermophilus citellus</i> - este un sciurid terestru de talie mijlocie, cu corpul adaptat la mersul în patru labuțe și viața fosorială. Crește până la o lungime de circa 20 cm și cântărește la maturitate între 160 g și 350 g. Greutatea sa depinde de sursele de hrană disponibile și de securitatea oferită de habitat. Înainte de intrarea în perioada de hibernare ia mult în greutate, ajungând până la 450 g. Blana este de culoare brună-cenușie-gălbuie, uneori cu nuanțe mai deschise ca niște

		<p>stropi.</p> <p>Popândăul prezintă mai multe sezoane de activitate: ieșirea din hibernare mijlocul lunii martie, începutul lunii aprilie; împerecherea - începutul lunii aprilie, apariția puilor – mijlocul lunii mai – sfârșitul lunii aprilie; intrarea în hibernare – sfârșitul lunii iulie – mijlocul lunii august.</p> <p>Perioadele de activitate sunt determinate de temperatura, astfel ca în general este activ din aprilie până în august, uneori perioada de activitate poate începe mai târziu - mai - și se poate termina în septembrie. În perioada activă este un animal diurn, începându-și activitatea în jurul orei 7 și terminând-o în jurul orei 19. Maximul de activitate este în jurul orelor 9-10 și 17-18. Iese din galerie la temperaturi de peste 15°C.</p> <p>Popândăii au o pontă pe an, cu 5-8 pui. Se împerechează imediat după ce ies din hibernare, pentru a avea timp ca juvenilii să ia în greutate înainte de hibernare. Masculii hibernează solitar în galerii adânci de până la doi metri, iar femelele cu juvenilii din anul respectiv. Galeria au 5-10 cm în diametru, și au o lungime de 0.7 până la 4.5 m. Pot merge până la adâncimi de 2 m, iar camera principală - cuibul - se situează la 0.5 – 1 m. Galeria au de obicei o intrare activă, dar în unele situații se pot întâlni chiar și 5 intrări. De regulă popândăul păstrează însă numai o intrare activă, pe celelalte astupându-le cu material vegetal, nisip, pământ.</p> <p>Se întâlnesc în pajiști, islazuri, poieni, și altele asemenea, prezența lor depinzând de menținerea unei vegetații scunde - de exemplu prin pășunat și de tolerarea de către localnici. În astfel de pajiști formează grupuri de colonii cu densități medii de circa 40 indivizi per hectar. În colonii popândăii ocupă un home range între 0.45 ha în pajiști și 0.20 ha în lucernă, cu valori mai mari la juvenili. Sunt prădați de câini, vulpi, șerpi, mustelidae, și altele asemenea. Se hrănesc în special cu tulpini, frunze, muguri, semințe, insecte, miriapode, melci, și altele asemenea.</p>
6	Perioade critice	Specia este îndeosebi vulnerabilă în perioada de reproducere și în sezonul de recoltare a cerealelor.
7	Cerințe de habitat	Se întâlnesc în pajiști, islazuri, poieni, și altele asemenea, prezența lor depinzând de menținerea unei vegetații scunde de exemplu prin pășunat și de tolerarea de către localnici.
8	Arealul speciei	Este întâlnit în regiunea extracarpatică din centrul și sud-estul Europei, până la altitudinea de 800 m Ucraina, Turcia-Asia Mică, Austria, Republica Cehă, Slovacia, Ungaria, Bulgaria, Macedonia, Grecia, România, Polonia.
9	Distribuția în România	În regiunile de câmpie extracarpatică bine drenate din vestul, estul, sud-estul și sudul României.

10	Populația națională	Cca. 15000 indivizi - Cartea roșie a vertebratelor din România
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure

B. Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
	Specia	1335 - <i>Spermophilus citellus</i> - prezentă în anexa II a Directivei Habitare, respectiv anexa 3 din Legea 49/2011
	Informații specifice speciei	Habitatul caracteristic al speciei include pajiști, islazuri, poieni, și altele asemenea, prezența lor depinzând de menținerea unei vegetații scunde de exemplu prin pășunat și de tolerarea de către localnici.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în habitatele de pajiște/islaz bine drenate de la nivelul sitului.
	Statutul de prezență -temporal-	rezident
	Statutul de prezență -spațial-	larg răspândită
	Statutul de prezență -management-	nativă
	Abundență	comună
	Perioada de colectare a datelor din teren	Aprilie 2014 – Septembrie 2014
	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

1355 *Lutra lutra*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
1	Cod Specie EUNIS	-1355
2	Denumirea	<i>Lutra lutra</i>

	științifică	
3	Denumirea populară	Română: Vidra Engleză: European otter
4	Statutul de conservare în România	NT - Aproape amenințat/Near Threatened - IUCN Europa și EU27 - - EN - Vulnerabila/Vulnerable - Cartea roșie a vertebratelor din România
5	Descrierea speciei	<p>Vidra este un mustelid de talie mare. Corpul, de la bot la trunchi, are o lungime de 50 - 95 cm, iar coada măsoară 30 - 50 cm. Datorită mărimii sale este ușor de recunoscut, speciile relativ asemănătoare - nurca, bizam - având jumătate din mărimea ei. Membrele sale sunt foarte scurte și puternice, talpile late, membranele interdigitale dezvoltate. Are 5 gheare neretractile care lasă urme vizibile pe sol. Urmele pe strat gros de zăpadă arată ca un sanț continuu, fără ca ghearele să se diferențieze. De regulă urmele de labe sunt grupate câte patru: o urmă în fața, două la mijloc și una în spate.</p> <p>Vidrele sunt animale crepusculare și nocturne, ocazional diurne. În condițiile prezenței umane au doar activitate nocturnă. Sunt carnivore obligatorii, hrana fiind constituită din pește, amfibieni, reptile, crustacee, mai ales raci și alte nevertebrate foarte rar păsări și carcase de mamifere. Peștele constituie sursa de hrană cea mai importantă, dar pe perioade scurte de timp dieta poate fi completată cu amfibieni ex. <i>Rana</i> sp..</p> <p>Vidrele nu hibernează, fiind active tot timpul anului. Sunt animale cu longevitate mică. Trăiesc în medie 4 ani, putând atinge în mod excepțional și vârsta de 16 ani.</p> <p>Reproducerea este nesezonieră, femelele putând da naștere la pui oricând în timpul anului 2-3 pui, rar 4 sau 5. La reproducere femelele nu sunt foarte active, stând mai mult în vizuina natală și având teritorii de vânătoare mici până la 3 luni. Gestația durează circa 65 zile. Puii se nasc orbi, iar la 12 săptămâni sunt capabili să înnoate. La naștere au 12 cm lungime, cresc lent, astfel că se dispersează abia la 15 luni. Ating maturitatea sexuală după 16 luni. Masculii nu au nici un rol direct în creșterea puilor, dar vizuina natală se află în interiorul home-range-ului lor, având indirect un rol în apărarea intraspecifică.</p> <p>Vizuina natală este aleasă în interiorul home-range-ului, în zone retrase - ferite de inundații, câini, drumuri circulante și cu surse de hrană în apropiere. Vizuina este plasată în crăpăturile mari ale rocilor, sub rădăcini, scorburi, și altele asemenea. De regulă vizuina este plasată la maxim 100 m de râu, fără să traverseze un obstacol.</p> <p>Vidrele sunt specii teritoriale care trăiesc solitare; în afara mamei cu puii, în natură sunt foarte rar observate împreună două vidre mature. Teritoriile masculilor nu se suprapun decât în proporție mică, iar teritoriile femelelor se află în interiorul teritoriilor</p>

		masculilor. Un mascul poate include în teritoriul său mai multe femele. Home-range-ul are forma alungită; de regulă, indivizii nu se abat la mai mult de jumătate de kilometru față de râu. Home-range-ul include o zonă centrală, de circa 0,5 – 1 km, în care indivizii patrulează mai des. Vidrele se pot dispersa în căutarea altor teritorii. Studii de telemetrie din Marea Britanie au surprins frecvent dispersii de peste 20 km, iar în unele cazuri chiar 80 km.
6	Perioade critice	Specia este îndeosebi vulnerabilă în perioada de reproducere.
7	Cerințe de habitat	Ocupă teritoriul pe râurile mari și afluenții permanenți ai acestora, în care adâncimea apei depășește pe segmente lungi 30 cm.
8	Arealul speciei	Eurasia și nord-vestul Africii, excluzând zonele de deșert, semideșert și tundre.
9	Distribuția în România	Pe toate râurile și pâraiele și lacurile cu adâncimi mai mari de 30 cm, până la altitudini de circa 1000 m.
10	Populația națională	Cca. 3000 indivizi - Cartea roșie a vertebratelor din România -
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure

B.Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
	Specia	1355 – <i>Lutra lutra</i> - prezentă în anexa II a Directivei Habitate, respectiv anexa 3 din Legea 49/2011
	Informații specifice speciei	Helesteu și pâraie cu adâncimi mai mari de 30 cm.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în habitatele umede de la nivelul sitului.
	Statutul de prezență -temporal-	rezident
	Statutul de prezență -spațial-	rar
	Statutul de prezență -management-	nativă
	Abundență	rar
	Perioada de colectare a datelor	Martie 2014 – Noiembrie 2014

	din teren	
	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

2635 *Vormela peregusna*

A. Date generale ale speciei

Nr.	Informație/atribut	Descriere
1	Cod Specie EUNIS	-2635
2	Denumirea științifică	<i>Vormela peregusna</i>
3	Denumirea populară	Română: Dihorul pătat Engleză: Marbled polecat
4	Statutul de conservare în România	VU - Vulnerabil - IUCN Europa și EU27 EN - Periclitat/Endangered - Cartea roșie a vertebratelor din România
5	Descrierea speciei	<p><i>Vormela peregusna</i> este un mustelid foarte cu corp elongat, cu botul ascuțit, rinariumul golaș, de culoare neagră. Nările sunt orientate lateral și separate între ele de un șanț. Ochii bine dezvoltati. Vibrizele rare și scurte. Perii din jumătatea superioară a urechii alcătuiesc smocuri proeminente, de culoare cafeniu-închisă, puternic contrastante cu albul perilor de pe marginea superioară a urechilor.</p> <p>Blana deasă, cu peri subțiri, moi și lucioși. Perii de contur dau culoarea roșcat cafenie pe spate, cu dungile și petele albe sau gălbui. Coadă este gălbuie-albicioasă, iar vârful ei – întotdeauna negru, pe o lungime de cel puțin 4 mm. Abdomenul este de culoare cafenie, mai închisă decât pe vârful capului. Pe față există o mască din care frapează dunga de peri albi de pe frunte, pe deasupra ochilor, până în spatele urechilor. Aceasta dungă este mărginită spre vârful capului și spre bot, de peri cafenii. O altă dungă de culoare albă, tot transversală există și în regiunea cefei. În regiunea anală există glande tegumentare specializate, care secretă substanțe cu miros fetid.</p> <p>Are gheare puternice și lungi fiind un foarte bun săpător de galerii. Obișnuiește să se instaleze în galeriile părăsite de alte mamifere. Ziua stă retras în culcușurile din galeriile spațioase. Când se simte amenințat, eliberează și împrășcă secrețiile urât mirositoare ale glandelor anale.</p> <p>Împerecherile au loc în ianuarie – februarie și imediat după fecundarea ovulului începe dezvoltarea embrionară. Gestația</p>

		durează nouă săptămâni, iar în martie se nasc 4 – 6 - 8 - pui. Maturitatea sexuală este atinsă la vârsta de un an.
6	Perioade critice	Specia este îndeosebi vulnerabilă în perioada de reproducere și iarna cand trebuie sa faca incursiuni lungi pentru a gasi hrana.
7	Cerințe de habitat	Trăiește în habitate deschise, și în lizierele pădurilor de șes.
8	Arealul speciei	Mongolia, Afaganistan, Iran, Iraq, Siria și Asia Mică, Transcaucazia, vestul Munților Altai și Kazakhstan, împrejurimile Caucazului, Crimeea, stepele Mării Negre, Bulgaria și România.
9	Distribuția în România	Dobrogea
10	Populația națională	Cca. 500 indivizi - Cartea roșie a vertebratelor din România -
11	Calitatea datelor privind populația națională	insuficientă - date insuficiente sau nesigure

B.Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate

Nr.	Informație/ atribut	Descriere
	Specia	2635 – <i>Vormela peregusna</i> - prezentă în anexa II a Directivei Habitare, respectiv anexa 3 din Legea 49/2011
	Informații specifice speciei	Habitatele caracteristice al speciei includ habitate deschise și lizierele pădurilor de șes.
	Distribuția speciei - harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei - interpretare-	Specia este prezentă în habitatele deschise - izlaz, pajiște, culturi agricole - și liziere de pădure de la nivelul sitului.
	Statutul de prezență -temporal-	rezident
	Statutul de prezență -spațial-	rar
	Statutul de prezență -management-	nativă
	Abundență	rar
	Perioada de colectare a datelor din teren	Martie 2014 – Noiembrie 2014
	Alte informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

	privind sursele de informații	
--	-------------------------------	--

1302 *Rhinolophus mehelyi*

A.Date generale ale speciei - 1302 -

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1302
2	Denumirea științifică	<i>Rhinolophus mehelyi</i> Denumire științifică - toate cele folosite în ultimii 50 de ani: <i>Rhinolophus mehelyi</i>
3	Denumirea populară	Română: Rinoloful românesc; Rinoloful lui Mehelyi Engleză: Mehely's horseshoe bat Valenciuc, 2000; Decu & al, 2003, Dietz, 2007
4	Statutul de conservare în România	Vu / Vulnerabilă - IUCN, 2010 - Statut de protecție pe plan național și internațional: 1. Directiva Habitatare – Directiva Consiliului Europei 92/43 EEC, Anexa II & IV 2. Convenția de la Berna – Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979 – Anexa II. 3. Convenția de la Bonn, privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice - 1979 - - Anexa II. 4. Acordul de la Londra - EUROBATS - , privind conservarea populațiilor de lilieci din Europa - 1991 - - da 5. Directiva 92/43/ EEC a Consiliului Europei, privind conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice - 1992 - - da
5	Descrierea speciei	<i>Rhinolophus mehelyi</i> - este o specie de talie mijlocie - L= 79-93 - . Văzut din profil, vârful apendicelui superior al șei este ușor rotunjit, iar cel inferior, mai puțin rotunjit și puțin mai scurt - aproape la fel de lung ca cel superior - ; văzut de deasupra apendicele inferior este lat și rotunjit; lanțeta este îngustată brusc începând de la mijloc înspre vârf; văzute din față marginile șei sunt concave; înălțimea antitragusului mai mică decât 1/2 din cea a urechii și este separat de marginea externă a urechii, printr-o adâncitură evidentă. Inelul periocular format din peri maro-închiși este prezent. Blana relativ groasă, este gri-brună dorsal și aproape albă ventral; potcoava și buzele sunt rozii, urechile și patagiul gri-brune.
6	Perioade critice	Specia este foarte sensibilă la deranjarea adăpostului, mai ales în perioada Mai-August - cea mai sensibilă perioadă -

		când are loc nașterea și creșterea puilor, precum și în perioada de hibernare - decembrie-martie
7	Cerințe de habitat	Este o specie predominant cavernicolă, foarte gregară; populează zone carstice cu cavități subterane naturale sau artificiale din vecinătatea apelor, situate în general până la 500 m. Vânează la mică înălțime, în lungul pantelor, printre arbori și tufișuri.
8	Arealul speciei	SV -Palaearctică - corotip Mediteranean - și întreaga Europă/
9	Distribuția în România	
10	Populația națională	Necunoscută
11	Calitatea datelor privind populația națională	Slabă

B.Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate - 1302 -

Nr	Informație/Atribut	Descriere
	Specia	<i>Rhinolophus mehelyi</i>
	Informații specifice speciei	Specie predominant cavernicolă, foarte gregară care populează zone carstice cu cavități subterane naturale sau artificiale din vecinătatea apelor. Poate hiberna în colonii mixte și cu alte specii.
	Distribuția speciei în harta distribuției-	-Specia nu a fost identificată în aria naturală protejată și prin urmare nu s-a putut întocmi o hartă de distribuție.
	Distribuția speciei în interpretare-	-Specia nu a fost identificată în aria naturală protejată.
	Statutul de prezență temporal-	-Specie sedentară
	Statutul de prezență spațial-	-Prezență rară.
	Statutul de prezență management-	-Nativă
	Abundență	Nu se poate estima abundența specia deoarece nu a fost identificată în aria naturală protejată.
	Perioada de colectare a datelor din teren	sept 2013 oct 2014
	Alte informații privind	A se vedea capitolul Bibliografie.

	sursele de informații	
--	-----------------------	--

1310 *Miniopterus schreibersi*

A.Date generale ale speciei - 1310 -

Nr	Informație/Atribut	Descriere
1	Cod Specie - EUNIS	1310
2	Denumirea științifică	<i>Miniopterus schreibersi</i> - Kuhl, 1817 - Denumire științifică - toate cele folosite în ultimii 50 de ani: <i>Miniopterus schreibersi</i>
3	Denumirea populară	Română: Liliacul cu aripi lungi Engleză: Common bent-wing bat - Valenciuc, 2000; Decu & al, 2003, Dietz, 2007 -
4	Statutul de conservare în România	7. LR nt - este ușor amenințată - IUCN, 2010 - Statut de protecție pe plan național și internațional: 1. Directiva Habitatare – Directiva Consiliului European 92/43 EEC, Anexa II, IV 2. Convenția de la Berna – Legea nr. 13 din 11 martie 1993 pentru aderarea României la Convenția privind conservarea vieții sălbatice și a habitatelor naturale din Europa, adoptată la Berna la 19 septembrie 1979 – Anexa 2. 3. Convenția de la Bonn, privind conservarea speciilor migratoare de animale sălbatice - 1979 - - Anexa II 4. Acordul de la Londra - EUROBATS - , privind conservarea populațiilor de lilieci din Europa - 1991 - - da 5. Directiva 92/43/ EEC a Consiliului European, privind conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice - 1992 - - da
5	Descrierea speciei	<i>Miniopterus schreibersi</i> , are botul foarte scurt și o frunte bombată. Urechile sunt scurte și triunghiulare și nu depășesc vârful capului, care are o blăniță densă, scurtă și erectă, atingând spatele nasului. Blana de pe partea dorsală este gri-maronie, uneori maro sau negricioasă. Abdomenul are o nuanță de gri ceva mai deschis. Aripile sunt foarte lungi și înguste; în repaus al treilea și al patrulea deget sunt îndoite spre interior între prima și a doua falangă. LA: 42.0-48.0 mm
6	Perioade critice	Specia este foarte sensibilă la deranjarea adăpostului, mai ales în perioada Mai-August - cea mai sensibilă perioadă - când are loc nașterea și creșterea puilor.
7	Cerințe de habitat	Liliacul cu aripi lungi arată o preferință pentru zonele cu multe păduri. Are un zbor rapid și manevrabil, vânează sub coronamentul pădurii, peste suprafețe de apă, sau aproape de

		vegetație. Datorită mărimii coloniilor uneori exemplarele trebuie să zboare distanțe destul de mari de la adăposturi până la habitate favorabile. Este o specie migratoare pe distanțe medii, de 40-100 km, cu o distanță maximă înregistrată de 833 km - Dietz și colab., 2007.
8	Arealul speciei	Sud - Palearctica și Orientală și întreaga Europa
9	Distribuția în România	Are cea mai mare răspândire geografică cunoscută la vertebratele neantropofile.
10	Populația națională	necunoscută
11	Calitatea datelor privind populația națională	bună

B.Date specifice speciei la nivelul ariei naturale protejate - 1310 - *Miniopterus schreibersii*

Nr	Informație/Atribut	Descriere
	Specia	<i>Miniopterus schreibersii</i>
	Informații specifice speciei	Este o specie care se adăpostește în peșteri sau alte cavități subterane și are nevoie de o protecție specială / porți specifice la intrarea în adăpost
	Distribuția speciei harta distribuției-	Harta distribuției speciei
	Distribuția speciei interpretare-	Specia a fost înregistrată în zona Dumbrăveni - Furnica.
	Statutul de prezență temporal-	specie migratoare
	Statutul de prezență spațial-	Peștera de la Cișmeluță din satul Șipote - Deleni - , Pereții Calcaroși Petroșani.
	Statutul de prezență management-	nativă
	Abundență	Nu a putut fi apreciată.
	Perioada de colectare a datelor din teren	sept 2013 oct 2014
	Alte informații privind sursele de informații	A se vedea capitolul Bibliografie.

2.3 Informații socio-economice și culturale

2.3.1 Comunitățile locale și factorii interesați

Lista unităților administrativ-teritoriale

Lista unitățile administrativ-teritoriale care sunt identificate în cadrul ariei naturale protejate, este pusă la dispoziția custodelui și provine din harta unităților administrativ-teritoriale de la nivelul ariei naturale protejate în urma analizei GIS realizată având la bază harta unităților teritorial administrative la nivel național.

Județ	Localitate	Procent din UAT inclus în ANP	Suprafața UAT - Ha	Suprafața din sit în UAT	Procent din ANP acoperit de UAP
Constanța	ADAMCLISI	71	13845	9829.95	38.2
Constanța	ALIMAN	46	12596	5794.16	22.5
Constanța	CHIRNOGENI	5	11616	580.8	2.3
Constanța	COBADIN	5	18939	946.95	3.7
Constanța	DELENI	14	17204	2408.56	9.4
Constanța	DOBROMIR	2	13704	274.08	1.1
Constanța	DUMBRĂVENI	26	5240	1362.4	5.3
Constanța	INDEPENDENȚA	6	17790	1067.4	4.1
Constanța	ION CORVIN	14	11389	1594.46	6.2
Constanța	RASOVA	19	9927	1886.13	7.3
				25744.89	100.0

Caracterizarea unităților administrativ-teritoriale

Date demografice privind comunitatea locală

Populația localităților aflate în interiorul ariei naturale protejate						
Nr	Judet	Localitate	Sexe	An de referință 2008	An de analizat 2013	
					Număr total	Prezență estimată în sit
1	Constanța	Aliman	Total	2955	2891	
			Masculin	1552	1521	
			Feminin	1403	1370	

2	Constanța	Ion Corvin	Total	2126	2077	
			Masculin	1086	1105	
			Feminin	1040	972	
3	Constanța	Independența	Total	3107	3038	
			Masculin	1621	1575	
			Feminin	1486	1463	
4	Constanța	Dumbrăveni	Total	598	594	
			Masculin	299	296	
			Feminin	299	298	
5	Constanța	Dobromir	Total	2954	3016	
			Masculin	1534	1583	
			Feminin	1420	1433	
6	Constanța	Deleni	Total	2413	2394	
			Masculin	1204	1218	
			Feminin	1209	1176	
7	Constanța	Cobadin	Total	8934	9065	
			Masculin	4521	4569	
			Feminin	4413	4496	
8	Constanța	Chirnogeni	Total	3441	3350	
			Masculin	1693	1675	
			Feminin	1748	1675	
9	Constanța	Rasova	Total	3900	3914	
			Masculin	2045	2039	
			Feminin	1855	1875	
10	Constanța	Adamclisi	Total	2290	2350	
			Masculin	1202	1219	
			Feminin	1088	1131	

Migrație: Stabiliri de reședință în localitățile aflate în interiorul ariei naturale protejate				
Nr	Judet	Localitate	An de referință	An de analizat

			2008	2013
1	Constanța	Adamclisi	21	10
2	Constanța	Independența	9	2
3	Constanța	Dumbrăveni	2	3
4	Constanța	Ion Corvin	6	7
5	Constanța	Aliman	1	1
6	Constanța	Dobromir	57	5
7	Constanța	Deleni	31	9
8	Constanța	Cobadin	12	18
9	Constanța	Chirnogeni	16	3
10	Constanța	Rasova	4	15

Notă: anul de referință trebuie să fie mai mic cu cel puțin 3 ani față de anul analizat pentru ca datele furnizate să poată fi comparate

Utilități publice din anul 2012, pentru localitățile aflate în interiorul ariei naturale protejate

Județ	Localitate	Alimentare apă	Canalizare	Gaze	Servicii salubritate	și altele asemenea
Constanța	Adamclisi	Da	da	Nu	da	Da
Constanța	Independența	Da	nu	Nu	da	Da
Constanța	Dumbrăveni	Da	nu	Nu	da	Da
Constanța	Ion Corvin	Da	Nu	Nu	da	Da
Constanța	Aliman	Da	Nu	Nu	da	Da
Constanța	Dobromir	Da	Nu	Nu	da	Da
Constanța	Deleni	Da	Nu	Nu	da	Da
Constanța	Cobadin	Da	da	Nu	da	Da
Constanța	Chirnogeni	Da	nu	Nu	da	Da

Constanța	Rasova	Da	Nu	Nu	da	Da
-----------	--------	----	----	----	----	----

Efective de animale

Efectivele de animale, pe principalele categorii de animale, judete și localitati, referitor la anul 2003, pentru localitățile aflate în interiorul ariei naturale protejate

Judet	Localitate	Numar de animale potrivit recensamantului agricol			
		Bovine	Porcine	Ovine	Pasari
Constanța	Adamclisi	565	715	4300	23000
Constanța	Ion Corvin	591	642	2722	2250
Constanța	Independența	1070	891	4555	16170
Constanța	Dumbrăveni	149	234	971	4895
Constanța	Dobromir	420	474	7319	9000
Constanța	Deleni	1134	1535	4901	25000
Constanța	Cobadin	2344	2718	5297	20847
Constanța	Chirnogeni	819	1650	3015	19000
Constanța	Aliman	525	1690	4029	11620
Constanța	Rasova	664	1562	4725	6800

Efectivele de animale, pe principalele categorii de animale, judete și localitati, referitor la anul 2003, pentru localitățile aflate în interiorul ariei naturale protejate

Judet	Localitate	Numar de animale potrivit recensamantului agricol				
		Bovine	Ecavine	Ovine	Porcine	Pasari
Constanța	Adamclisi	893	252	7014	793	4313
Constanța	Ion Corvin	1136	576	11045	816	3093
Constanța	Independenta	861	452	4291	616	10092
Constanța	Dumbraveni	100	57	1643	640	4600
Constanța	Dobromir	1344	723	12631	0	1230
Constanța	Deleni	630	248	7622	777	5965
Constanța	Cobadin	1552	326	8483	800	9460
Constanța	Chirnogeni	953	236	3235	1070	7131

Constanța	Aliman	395	318	12043	541	6887
Constanța	Rasova	352	90	3979	550	9392

Date privind activitățile economice

Distribuția tuturor formelor de organizare pentru desfășurare a activităților economice - SRL, SA, asociații familiale, asociații producători - active la nivel local funcție pe domenii de activitate, pentru localitățile aflate în interiorul ariei naturale protejate

Domeniu activitate - CAEN -	Descriere domeniu activitate	Județ	Localitate	Nr. S.C.
CAEN 0	Altele-nespecificat	Constanta	ADAMCLISI	2
CAEN 0111	Agricultura - cultura plantelor	Constanta	ADAMCLISI	2
CAEN 0150	Activități mixte creșterea animalelor și cultivarea plantelor	Constanta	ADAMCLISI	1
CAEN 0161	Activități auxiliare agriculturii și activități după recoltare	Constanta	ADAMCLISI	1
CAEN 2512	Industria construcțiilor metalice și a produselor din metal, exclusiv mașini, utilaje și instalații	Constanta	ADAMCLISI	1
CAEN 3832	Colectarea, tratarea și eliminarea deșeurilor; activități de recuperare a materialelor reciclabile	Constanta	ADAMCLISI	1
CAEN 4120	Construcții de cladiri	Constanta	ADAMCLISI	2
CAEN 4623	Comert cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanta	ADAMCLISI	1
CAEN 4674	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanta	ADAMCLISI	1
CAEN 4675	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanta	ADAMCLISI	1
CAEN 4711	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	ADAMCLISI	2
CAEN 4773	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	ADAMCLISI	1
CAEN 4779	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	ADAMCLISI	1

CAEN 4941	Transporturi terestre și transporturi prin conduce	Constanta	ADAMCLISI	1
CAEN 9603	Alte activități de servicii	Constanta	ADAMCLISI	1
CAEN 0111	Agricultura - cultura plantelor	Constanta	ALIMAN	1
CAEN 0150	Activități mixte creșterea animalelor și cultivarea plantelor	Constanta	ALIMAN	1
CAEN 0161	Activități auxiliare agriculturii și activități după recoltare	Constanta	ALIMAN	3
CAEN 4941	Transporturi terestre și transporturi prin conduce	Constanta	ALIMAN	1
CAEN 0111	Agricultura - cultura plantelor	Constanta	CHIRNOGENI	6
CAEN 0141	Creșterea Animalelor	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 0150	Activități mixte creșterea animalelor și cultivarea plantelor	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 0161	Activități auxiliare agriculturii și activități după recoltare	Constanta	CHIRNOGENI	2
CAEN 0162	Activități auxiliare agriculturii și activități după recoltare	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 1071	Fabricarea produselor de brutărie și a produselor făinoase	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 2223	Fabricarea produselor din cauciuc și mase plastice	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 3511	Producția și furnizarea de energie electrică și termică, gaze, apă caldă și aer condiționat	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 4120	Construcții de clădiri	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 4333	Lucrări speciale de construcții	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 4631	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 4677	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 4711	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	CHIRNOGENI	5

CAEN 4719	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 4771	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 4789	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 5210	Depozitare și activități auxiliare pentru transporturi	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 5630	Restaurante și alte activități de servicii de alimentare	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 9602	Alte activități de servicii	Constanta	CHIRNOGENI	1
CAEN 0	Altele-nespecificat	Constanta	COBADIN	3
CAEN 0111	Agricultura - cultura plantelor	Constanta	COBADIN	20
CAEN 0124	Agricultura - cultura plantelor	Constanta	COBADIN	1
CAEN 0150	Activități mixte creșterea animalelor și cultivarea plantelor	Constanta	COBADIN	1
CAEN 0161	Activități auxiliare agriculturii și activități după recoltare	Constanta	COBADIN	2
CAEN 0210	Silvicultura și exploatare forestieră	Constanta	COBADIN	1
CAEN 1071	Fabricarea produselor de brutărie și a produselor făinoase	Constanta	COBADIN	3
CAEN 1623	Prelucrarea lemnului, fabricarea produselor din lemn și plută, cu excepția mobilei; fabricarea articolelor din paie și din alte materiale vegetale împletite	Constanta	COBADIN	1
CAEN 2332	Fabricarea altor produse din minerale nemetalice	Constanta	COBADIN	1
CAEN 2370	Fabricarea altor produse din minerale nemetalice	Constanta	COBADIN	1
CAEN 2512	Industria construcțiilor metalice și a produselor din metal, exclusiv mașini, utilaje și instalații	Constanta	COBADIN	1
CAEN 3511	Producția și furnizarea de energie electrică și termică, gaze, apă caldă și aer condiționat	Constanta	COBADIN	2
CAEN	Colectarea, tratarea și eliminarea	Constanta	COBADIN	2

3832	deseurilor; activități de recuperare a materialelor reciclabile			
CAEN 4120	Construcții de clădiri	Constanta	COBADIN	4
CAEN 4221	Lucrări de geniu civil	Constanta	COBADIN	1
CAEN 4321	Lucrări speciale de construcții	Constanta	COBADIN	3
CAEN 4322	Lucrări speciale de construcții	Constanta	COBADIN	1
CAEN 4532	Comerț cu ridicata și cu amănuntul, întreținerea și repararea autovehiculelor și a motocicletelor	Constanta	COBADIN	4
CAEN 4621	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanta	COBADIN	2
CAEN 4641	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanta	COBADIN	1
CAEN 4646	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanta	COBADIN	1
CAEN 4671	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanta	COBADIN	1
CAEN 4673	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanta	COBADIN	3
CAEN 4677	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete	Constanta	COBADIN	1
CAEN 4711	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	COBADIN	15
CAEN 4719	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	COBADIN	7
CAEN 4752	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	COBADIN	2
CAEN 4771	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	COBADIN	1
CAEN 4772	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	COBADIN	1
CAEN	Comerț cu amănuntul, cu excepția	Constanta	COBADIN	2

4773	autovehiculelor si motocicletelor			
CAEN 4941	Transporturi terestre si transporturi prin conducte	Constanta	COBADIN	18
CAEN 5010	Transporturi pe apă	Constanta	COBADIN	1
CAEN 5510	Hoteluri și alte facilitati de cazare	Constanta	COBADIN	1
CAEN 5610	Restaurante și alte activități de servicii de alimentație	Constanta	COBADIN	4
CAEN 5630	Restaurante și alte activități de servicii de alimentație	Constanta	COBADIN	2
CAEN 6203	Activități de servicii in tehnologia informatiei	Constanta	COBADIN	1
CAEN 6920	Activități juridice si de contabilitate	Constanta	COBADIN	1
CAEN 7022	Activități ale directiilor - centralelor - , birourilor administrative centralizate; activități de management si de consultanta in management	Constanta	COBADIN	1
CAEN 7111	Activități de arhitectură si inginerie; activități de testări și analiza tehnică	Constanta	COBADIN	1
CAEN 7410	Alte activități profesionale, știintifice și tehnice	Constanta	COBADIN	1
CAEN 8121	Activități de peisagistică și servicii pentru clădiri	Constanta	COBADIN	1
CAEN 8130	Activități de peisagistică și servicii pentru clădiri	Constanta	COBADIN	2
CAEN 8553	Învățământ	Constanta	COBADIN	1
CAEN 9603	Alte activități de servicii	Constanta	COBADIN	1
CAEN 0111	Agricultura - cultura plantelor	Constanta	DELENI	1
CAEN 3600	Captarea, tratarea și distribuția apei	Constanta	DELENI	1
CAEN 4711	Comerț cu amanuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	DELENI	1
CAEN 7022	Activități ale directiilor - centralelor - , birourilor administrative centralizate; activități de management si de consultanta in management	Constanta	DELENI	1

CAEN 0111	Agricultura - cultura plantelor	Constanta	DOBROMIR	1
CAEN 4120	Construcții de clădiri	Constanta	DOBROMIR	1
CAEN 4677	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motocicletele	Constanta	DOBROMIR	1
CAEN 4711	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	DOBROMIR	2
CAEN 5610	Restaurante și alte activități de servicii de alimentație	Constanta	DOBROMIR	1
CAEN 0	Altele-nespecificat	Constanta	DUMBRAVENI	1
CAEN 1051	Fabricarea produselor lactate	Constanta	DUMBRAVENI	1
CAEN 3109	Fabricarea de mobilă	Constanta	DUMBRAVENI	1
CAEN 4673	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motocicletele	Constanta	DUMBRAVENI	1
CAEN 4711	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	DUMBRAVENI	1
CAEN 4778	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	DUMBRAVENI	1
CAEN 6209	Activități de servicii în tehnologia informației	Constanta	DUMBRAVENI	1
CAEN 0111	Agricultura - cultura plantelor	Constanta	INDEPENDENTA	5
CAEN 0161	Activități auxiliare agriculturii și activități după recoltare	Constanta	INDEPENDENTA	3
CAEN 1061	Fabricarea produselor de morărit, amidonului și produselor din amidon	Constanta	INDEPENDENTA	1
CAEN 2812	Fabricarea de mașini, utilaje și echipamente n.c.a.	Constanta	INDEPENDENTA	1
CAEN 4120	Construcții de clădiri	Constanta	INDEPENDENTA	1
CAEN 4399	Lucrări speciale de construcții	Constanta	INDEPENDENTA	1
CAEN 4711	Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	INDEPENDENTA	2
CAEN 4941	Transporturi terestre și transporturi prin conducte	Constanta	INDEPENDENTA	2

CAEN 1051	Fabricarea produselor lactate	Constanta	ION CORVIN	1
CAEN 1071	Fabricarea produselor de brutarie si a produselor fainoase	Constanta	ION CORVIN	1
CAEN 4673	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motocicletele	Constanta	ION CORVIN	1
CAEN 4677	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motocicletele	Constanta	ION CORVIN	1
CAEN 0	Altele-nespecificat	Constanta	RASOVA	1
CAEN 0121	Agricultura - cultura plantelor	Constanta	RASOVA	1
CAEN 0141	Creșterea Animalelor	Constanta	RASOVA	2
CAEN 0150	Activități mixte creșterea animalelor și cultivarea plantelor	Constanta	RASOVA	1
CAEN 3832	Colectarea, tratarea și eliminarea deșeurilor; activități de recuperare a materialelor reciclabile	Constanta	RASOVA	1
CAEN 4677	Comerț cu ridicata cu excepția comerțului cu autovehicule și motocicletele	Constanta	RASOVA	1
CAEN 4711	Comerț cu amanuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	RASOVA	1
CAEN 4773	Comerț cu amanuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor	Constanta	RASOVA	1
CAEN 4941	Transporturi terestre și transporturi prin conducte	Constanta	RASOVA	2

Factorii interesați

Tabel centralizator al celor mai importanți factori interesați, care se manifestă și implică cu privire la aria naturală protejată.

Nr.	Denumire factor interesat	Tip	Aria de interes
	Consiliul Județean Constanța	Autoritate publică	Administrație
	Consiliul local Adamclisi	Autoritate publică	Administrație

	Consiliul local Ion Corvin	Autoritate publică	Administrație
	Consiliul local Independența	Autoritate publică	Administrație
	Consiliul local Dumbraveni	Autoritate publică	Administrație
	Consiliul local Dobromir	Autoritate publică	Administrație
	Consiliul local Deleni	Autoritate publică	Administrație
	Consiliul local Cobadin	Autoritate publică	Administrație
	Consiliul local Chirnogeni	Autoritate publică	Administrație
	Consiliul local Aliman	Autoritate publică	Administrație
	Consiliul local Rasova	Autoritate publică	Administrație
	Agentia pentru Protecția Mediului Constanta	Instituție publică	Protectia mediului
	Garda Nationala de Mediu - Comisariatul Judetean Constanta	Instituție publică	Protectia mediului
	Administrația Bazinala de Apa Dobrogea Litoral	Instituție publică	Managementul resurselor de apa
	SGA Constanta	Instituție publică	Managementul resurselor de apa
	Asociatia Judeteana a Vanatorilor si Pescarilor Sportivi Constanta	Societate comerciala	Vanatoare/Pescuit
	RNP ROMSILVA Direcția Silvică Constanța	Instituție publică	Managementul resurselor forestiere
	Ocolul Silvic Baneasa	Instituție publică	Managementul resurselor forestiere
	Direcția pentru Agricultură Județeană Constanta	Instituție publică	Agricultura
	Inspectoratul de jandarmi judetean Constanta	Instituție publică	Ordine publica
	Compania Națională de Administrare a Fondului Piscicol	Instituție publică	Pescuit
	SC ENEL DISTRIBUTIE DOGROGEA SA	Societate de stat	Transport energie
	S.C. EP WIND PROJECT - ROM SIX S.R.L	Societate comercială	Productie si transport energie
	SC RIG SERVICE SRL	Societate comercială	Productie si transport energie
	S.C.SOUTH WIND DUMBRĂVENI S.R.L,	Societate comercială	Productie si transport energie
	SC Chevron Romania Exploration and Production SRL - reprezentand	Societate comercială	Explorari seismice

	sucursala in Romania a firmei Chevron Romania Holding BV		
	S.C. PELSAGI S.R.L	Societate comercială	„Extracția și valorificarea calcarului industrial și de construcții din perimetrul Deleni Nord, județul Constanța - ROSPA001 -
	Regia autonomă județeană de drumuri și poduri Constanța	Societate comercială	„Extinderea exploatării în carieră a calcarului industrial și de construcții, obiectivul Dumbrăveni, com. Dumbrăveni, jud. Constanța „Extinderea exploatării în carieră a calcarului industrial și de construcții, obiectivul Șipote, com. Deleni, jud. Constanța
	S.C. PEȘTIȘORUL SPORTIV S.R.L.	Societate comercială	Exploatarea piscicolă Credința, situat în satul Credința, comuna Chirnogeni, județul Constanța , ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia
30	REGIA AUTONOMĂ JUDEȚEANĂ DE DRUMURI ȘI PODURI CONSTANȚA	Societate comercială	„Amenajare spații de campare rulote la proiectul – Reabilitare și amenajare Cișmea Eminescu, în extravilanul localității Ion Corvin, județul Constanța, în Ps1232 – suprafață de 20000

			mp - conform Certificatului de Urbanism nr. 147 din 03.09.2010 - , în cadrul ariilor naturale protejate ROSPA 0001 Aliman - Adamclisi și ROSCI 0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa
31	C.N. DE TRANSPORT A ENERGIEI ELECTRICE – TRANSELECTRICA SUCURSALA DE TRANSPORT CONSTANȚA		Transport energie electrica prin linii aeriene in interiorul ariilor protejate
32	Asociația de Vânătoare și Pescuit „Iepurașul Cernavodă, str. Panait Cerna nr. 9, bl. E 10, sc. B	Societate comercială	Amenajarea Piscicolă Lacul Vederoasa, amplasat în comuna Aliman, - Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa – ROSCI 0071 -

Nota: in anul 2012 SC ENEL DISTRIBUTIE DOGROGEA SA a primit aviz pentru extinderea rețelei de transport energie. Traseul traverseaza extremitatea vestica a sitului ROSCI 0071 Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa In dreptul localitatii Negresti, paralel cu DJ 391.

In 2011 SC RIG SERVICE SRL a demarat procedurile de obtinere a avizelor pentru proiectul „LUCRARI DE CONSTRUIRE CAPACITATI DE PRODUCTIE ENERGIE ELECTRICA, CAI DE COMUNICATIE RETELE ELECTRICE NECESARE AMPLASARII A 10 CENTRALE EOLIENE SI A INSTALATIEI DE RACORD ENERGIE ELECTRICA- PUTERE 30 MW , propus a fi amplasat in jud. Constanta, com. Independenta. Proiectul vizeaza amplasarea de turbine eoliene in interiorul si vecinatatea sitului ROSCI 0071 Dumbraveni-Valea Urluia-Lacul Vederoasa.

2.3.2 Utilizarea terenului

Lista tipurilor de utilizări ale terenului

Lista tipurilor de utilizări ale terenului, conform claselor „Corine Land Cover, care sunt identificate în cadrul ariei naturale protejate provine din harta utilizării terenului la nivelul ariei naturale protejate, preluată din harta națională.

Nr.	Clasă CLC	Suprafață totală ocupată -ha-	Pondere din suprafața sitului -%-
	112	267,13	0,86
	121	65,27	0,21
	131	36,99	0,12
	211	9.226,51	29,62
	221	1.134,36	3,64
	231	4.506,57	14,47
	242	78,09	0,25
	243	2.630,85	8,45
	311	6.457,79	20,73
	321	4.916,20	15,78
	324	469,13	1,51
	411	856,36	2,75
	511	127,11	0,41
	512	375,96	1,21

2.3.3 Situația juridică a terenurilor

Centralizarea situației juridice a terenurilor

Se va prezenta situația juridică actuală pentru terenurile aflate în interiorul ariilor naturale protejate prin centralizarea datelor referitoare la tipul de proprietate, apreciind procentul din suprafața ariei naturale protejate, după cum urmează:

Domeniu	Procent din suprafața ANP -%-
Domeniu public	75
Domeniu privat	20
Proprietate necunoscută	5%

Cea mai mare parte a suprafeței incluse în acest cluster este reprezentat de domeniul public al statului urmând apoi domeniul public al unităților administrativ teritoriale. Date mai exacte în această privință vor fi colectate în urma vizitelor la nivelul UAT.

Caracterizarea situației juridice a terenurilor

Cea mai mare parte a suprafeței incluse în acest cluster este reprezentat de domeniul public al statului urmând apoi domeniul public al unităților administrativ teritoriale.

Fondul forestier este proprietate publica de stat în administrarea RNP Romsilva.

Luciul de apa este proprietate de stat - domeniul public al statului - cnf. H.G.2060/2004 - în administrarea Directiei Apelor Dobrogea Litoral. Terenurile care delimiteaza luciul de apa care fac parte din domeniul public al unitatilor administrative aferente. În restul sitului terenurile sunt proprietate privata.

Date mai exacte in aceasta privinta vor fi colectate in urma vizitelor la nivelul UAT.

2.3.4 Administratori și gestionari

Cei mai importanti administrator pentru suprafetele incluse in cluster sunt:

Nr.	Adminstrator /Gestionar	Perioada Adm/Gest	Suprafață totală -ha-	Detalii
	Administrația Bazinală de Apă nedeterminată Dobrogea Litoral			
	RNP ROMSILVA Direcția Silvică nedeterminată Constanța, OS Baneasa			
	A.J.V.P.S. Constanta			Gestionare fond cinegetic
	Asociația de Vânătoare și Pescuit „Iepurașul			Amenajare piscicola Lacul Vederoasa
	S.C. PEȘTIȘORUL SPORTIV S.R.L.			Amenajare piscicola in localitatea Credinta

2.3.5 Infrastructură și construcții

Descrierea infrastructurii și construcțiilor

Detalierea informațiilor privind numărul total de locuințe din aria naturală protejată se poate realiza în următoarele două tabele, după cum urmează:

Locuințe existente în anul 2012, grupate pe localități				
Nr.	Județ	Localitate	An de referință	
			2008	2012
1	Constanța	Adamclisi	781	782
2	Constanța	Ion Corvin	828	828

3	Constanța	Independenta	1075	1103
4	Constanța	Dumbraveni	241	245
5	Constanța	Dobromir	735	735
6	Constanța	Deleni	835	835
7	Constanța	Cobadin	2847	2965
8	Constanța	Chirnogeni	1319	1325
9	Constanța	Aliman	1059	1059
10	Constanța	Rasova	1241	1244

Situația socio – economică:

Investiții majore Adamclisi: Execuție rețea de alimentare cu apă; Modernizare drumuri comunale; Modernizare drumuri de exploatare agricolă; Construcție grădiniță; Construcție cămin cultural în localitatea Urluia; Înlocuirea sistemului de iluminat public și iluminat instituții publice cu energie alternativă; Centru de cooperare și consultanță transfrontalieră Româno-Bulgară

Investiții potențiale Adamclisi: dezvoltarea agroturismului- amenajarea unor moteluri, hoteluri, pensiuni, case de vacanță, restaurante cu specific local, tabere și cantonamente sportive, campinguri, baze sportive de vară, centre de agrement

Investiții majore Ion Corvin: Amenajări spații verzi; Alimentare cu apă în Crangu și Raristea; Reabilitare sediu administrativ primărie; Spații ecologice pentru deșeuri; Dezvoltarea agroturismului

Investiții majore Independența: Extindere rețea apă în Movila Verde; Poduri și podețe pentru combaterea inundațiilor localitatea Independența și Fântâna Mare; Iluminat public

Investiții majore Dumbrăveni: Alimentare cu apă și canalizare Dumbrăveni și Furnica; Construire Cămin Cultural în Dumbrăveni; Amenajare drumuri comunale

Investiții majore Dobromir: alimentare cu apă și canalizare menajeră în satul Văleni; reabilitare Cămin Cultural al satelor Văleni și Lespezi; modernizarea drumul turistic transfrontalier Pobrich-Krușcari-Karitem-Dobromir-Băneasa, drum vicinal DV 1187 situat în prelungirea DC 32; Reparație generală Școala Dobromir din Deal; construirea unui parc eolian

Investiții majore Deleni: Asfaltare și modernizare drumuri comunale; Reabilitare și modernizare grădinițe în cele patru localități ale comunei Deleni; Reabilitare și modernizare cămine culturale ; construirea unui parc eolian

Investiții majore Cobadin: Locuințe tip ANL pentru tineri; Construcție sală de sport; Înlocuirea sistemului de încălzire cu combustibil solid cu sisteme ce utilizează energie produsă din surse regenerabile la clădirea Grădiniței cu program normal din comuna Cobadin; Realizarea unui tronson de canalizare în localitatea Cobadin, împreună cu firma Tahal și cu operatorul regional Raja; Proiect privind reabilitarea centrului civic al comunei; Reabilitarea străzilor: Albinelor, Viișoarei și Constanței precum și a canalelor colectoare

aferele acestor străzi - program 10000 km al MDRT - ; Reabilitarea dispensarului uman; modernizarea și reabilitarea sediului Primăriei

Investiții majore Chirnogeni: Pietruire și asfaltare drumuri; Reabilitare sistem alimentare cu apă; Construire sistem de canalizare; Construire rețea alimentare cu gaze naturale; Construire de locuințe pentru tineret; dezvoltarea unui parc eolian de 80 MW;

Investiții majore Aliman: Construirea unui cămin cultural; Construire rețea de canalizare și stație de epurare

Investiții majore Rașova: Realizare bază sportivă multifuncțională în sat Cochirleni; Rețele de canalizare și stație de epurare; Realizare cămin cultura; Realizare bază sportivă ;

2.3.6 Patrimoniul cultural

Descrierea bunurilor culturale clasate în patrimoniul cultural

Nr	Judet	Localitate	Tip monument istoric - cod LMI 2004 -	Bunuri clasate în patrimoniul cultural	Observații
1	Constanța	Dobromir	CT-I-m-B-02727	Așezare rurală	sat PĂDURENI
2	Constanța	Adamclisi	CT-I-s-A-02567	Situl arheologic de la Adamclisi	
3	Constanța	Adamclisi	CT-I-m-A-02567.01	Cetatea Tropaeum Traiani	
4	Constanța	Adamclisi	CT-I-m-A-02567.02	Bazilică	
5	Constanța	Adamclisi	CT-I-m-A-02567.03	Necropolă	
6	Constanța	Adamclisi	CT-I-m-B-02567.04	Ansamblu de apeducte	
7	Constanța	Adamclisi	CT-I-m-A-02567.05	Monumentul triumfal Tropaeum Traiani	
8	Constanța	Adamclisi	CT-I-m-A-02567.06	Altarul roman de la Adamclisi	
9	Constanța	Adamclisi	CT-I-m-A-02567.07	Tumul roman	
10	Constanța	Adamclisi	CT-I-m-A-02567.08	Termele cetății Tropaeum Traiani	
11	Constanța	Adamclisi	CT-I-m-A-02567.09	Locuințe extramurane	
12	Constanța	Adamclisi	CT-I-s-B-02568	Necropolă	
13	Constanța	Adamclisi	CT-I-s-B-02569	Așezare	
14	Constanța	Adamclisi	CT-I-s-B-02570	Apeductul de la Șipote	

15	Constanța	Adamclisi	CT-I-s-B-02571	Așezare	
16	Constanța	Adamclisi	CT-I-s-B-02569	Așezare	
17	Constanța	Adamclisi	CT-I-m-B-02570	Apeductul de la Șipote	
18	Constanța	Adamclisi	CT-I-s-A-02572	Ansamblu tumuli	
19	Constanța	Adamclisi	CT-I-s-B-02675	Situl arheologic de la Hațeg	sat HAȚEG; comuna ADAMCLISI
20	Constanța	Adamclisi	CT-I-m-B-02675.01	Așezare	sat HAȚEG; comuna ADAMCLISI
21	Constanța	Adamclisi	CT-I-m-B-02675.02	Așezare	sat HAȚEG; comuna ADAMCLISI
22	Constanța	Adamclisi	CT-I-m-B-02675.03	Așezare	sat HAȚEG; comuna ADAMCLISI
23	Constanța	Adamclisi	CT-I-s-B-02571	Așezare	sat HAȚEG; comuna ADAMCLISI
24	Constanța	Adamclisi	CT-I-s-B-02572	Ansamblu tumuli	
25	Constanța	Adamclisi	CT-I-s-B-02781	Așezare	sat ZORILE; comuna ADAMCLISI
26	Constanța	Ion Corvin	CT-I-s-B-02679	Fortificație de plan poligonal	
27	Constanța	Ion Corvin	CT-I-s-B-02680	Val de pământ	
28	Constanța	Independenta	CT-II-m-B-02881	Geamie	
29	Constanța	Independenta	CT-I-s-B-02658	Necropolă de incinerare	
30	Constanța	Independenta	CT-I-s-A-02659	Ansamblu tumuli	
31	Constanța	Dumbraveni	CT-I-s-B-02651	Complexul religios de la Dumbrăveni, punct "Canarua Fetei"	
32	Constanța	Deleni	CT-I-m-A-02648.01	Cariera de piatră a cetății Tropaeum Traiani	
33	Constanța	Deleni	CT-I-m-A-02648.02	Ansamblu tumuli	
34	Constanța	Deleni	CT-I-s-B-02730	Așezare rurală	sat PETROȘANI; comuna DELENI

35	Constanța	Cobadin	CT-I-s-B-02626	Situl arheologic de la Cobadin	
36	Constanța	Cobadin	CT-I-m-B-02626.01	Așezare rurală	
37	Constanța	Cobadin	CT-I-m-B-02626.02	Tumuli	
38	Constanța	Chirnogeni	CT-I-s-B-02623	Așezare	
39	Constanța	Chirnogeni	CT-I-s-B-02642	Așezarea rurală de la Credința	sat CREDINȚA; comuna CHIRNOGENI
40	Constanța	Chirnogeni	CT-I-s-B-02735	Situl arheologic de la Plopeni	sat PLOPENI; comuna CHIRNOGENI
41	Constanța	Chirnogeni	CT-I-m-B-02735.01	Cimitir de incinerare	sat PLOPENI; comuna CHIRNOGENI
42	Constanța	Chirnogeni	CT-I-m-B-02735.02	Fortificație	sat PLOPENI; comuna CHIRNOGENI
43	Constanța	Aliman	CT-I-s-A-02653	Situl arheologic de la Dunăreni, punct Bratca”	
44	Constanța	Aliman	CT-I-m-A-02653.01	Așezare	
45	Constanța	Aliman	CT-I-m-A-02653.02	Cetate	
46	Constanța	Aliman	CT-I-s-A-02654	Situl arheologic de la Dunăreni, punct Dealul Muzait	
47	Constanța	Aliman	CT-I-m-A-02654.01	Cetatea medievală timpurie	
48	Constanța	Aliman	CT-I-m-A-02654.02	Cetatea Sacidava	
49	Constanța	Aliman	CT-I-m-A-02654.03	Cetate getică	
50	Constanța	Aliman	CT-I-s-A-02655	Situl arheologic de la Dunăreni, punct Gura Zăvalului	

51	Constanța	Aliman	CT-I-m-A-02655.01	Așezare	
52	Constanța	Aliman	CT-I-m-A-02655.02	Necropolă tumulară	
53	Constanța	Aliman	CT-I-s-B-02661	Așezare rurală	
54	Constanța	Rasova	CT-I-m-A-02557.01	Valul mic de pământ	
55	Constanța	Rasova	CT-I-m-A-02558.01	Valul mare de pământ	
56	Constanța	Rasova	CT-I-s-A-02627	Cetatea Pătulului”	
57	Constanța	Rasova	CT-I-s-B-02736	Situl arheologic de la Rasova	
58	Constanța	Rasova	CT-I-m-B-02736.01	Așezare	
59	Constanța	Rasova	CT-I-m-B-02736.02	Așezare	
60	Constanța	Rasova	CT-I-m-B-02736.03	Așezare	
61	Constanța	Rasova	CT-I-s-B-02737	Sistem de castre	
62	Constanța	Rasova	CT-I-m-B-02738	Fortificație	
63	Constanța	Rasova	CT-I-s-B-02739	Situl arheologic de la Rasova, punct Pescărie	
64	Constanța	Rasova	CT-I-m-B-02739.01	Așezare fortificată	
65	Constanța	Rasova	CT-I-m-B-02739.02	Așezare	
66	Constanța	Rasova	CT-I-s-A-02740	Tumuli	

2.3.7 Obiective turistice

Descrierea obiectivelor turistice

Se vor prezenta și descrie obiectivele turistice din cadrul ariei naturale protejate. Un model de tabel care centralizează obiectivele turistice este furnizat mai jos:

Nr	Judet	Localitate	Obiective turistice	Tip obiectiv turistic
----	-------	------------	---------------------	-----------------------

1	Constanța	Adamclisi	Monumentul Trophaeum Traiani	Monument istoric
2	Constanța	Adamclisi	Cetatea și Muzeul Adamclis	Monument istoric
3	Constanța	Ion Corvin	Mănăstirea Sf. Apostol Andrei	Lăcaș de cult
4	Constanța	Ion Corvin	Cișmeaua Mihai Eminescu	
5	Constanța	Dumbraveni	Pădurea Dumbrăveni	Monument al naturii
6	Constanța	Dumbraveni	Mănăstirea Acoperământul Maicii Domnului, Dumbrăveni	Lăcaș de cult
7	Constanța	Deleni	Pereții Calcaroși din localitatea Petroșani	Monument al naturii
8	Constanța	Deleni	Mănăstirea Deleni	Lăcaș de cult
9	Constanța	Deleni	Mormânt roman găsit pe perimetrul localității Pietreni	Monument istoric
10	Constanța	Cobadin	Balta Concau-Negrești	Sport
11	Constanța	Cobadin	Mănăstirea Sfânta Maria Magdalena	Lăcaș de cult
12	Constanța	Cobadin	Casa tătarească Zulfie Totay	Monument istoric
13	Constanța	Cobadin	Muzeul multiethnic	Muzeu multiethnic
14	Constanța	Chirnogeni	Cetatea daco-romană din Plopeni	Monument istoric
15	Constanța	Chirnogeni	Balta Credița	Sport
16	Constanța	Aliman	Punct fosilifer Aliman	Monument al naturii
17	Constanța	Aliman	Cetatea Sacidava	Monument istoric - așezare getodacică și mai apoi castru roman fortificat secolele II-VII e.n.
18	Constanța	Aliman	Rezervația naturală Lacul Vederioasa	Monument al naturii
19	Constanța	Aliman	Lacul Dunăreni	Monument al naturii
20	Constanța	Rasova	Malul Dunării - pescuit sportiv	Sport

2.3.8 Evaluarea impacturilor asupra speciilor

Tabelul E: Evaluarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	A04 pășunatul intensiv
A.1	Specia	1219 <i>Testudo graeca</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -geometrie-	A se vedea Anexa nr. 5 la Planul de management
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -descriere-	În special pe pășunile din zona Fântâna Mare, Petroșani, lacul Vederosa.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută - S - – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Atunci când este realizat în limitele capacității de suport ale pășunilor, pășunatul este favorabil pentru speciile de țestoase terestre. În cazul suprapășunatului însă este distrus covorul vegetal și favorizată eroziunea solului, țestoasele fiind lipsite de hrană, locuri de ascunziș, precum și de locuri favorabile de depunere a ponteii.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	A 11. Alte activități agricole decât cele listate mai sus
A.1	Specia	1219 <i>Testudo graeca</i> 1217 <i>Testudo hermanni</i> 1279 <i>Elaphe quatuorlineata</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -geometrie-	A se vedea Anexa nr. 5 la Planul de management
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -descriere-	La nivelul întregului sit.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Medie - M - – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice.

E.6	Detalii	Arderea miriștii este frecvent practică pe câmpurile agricole din interiorul și din vecinătatea ariei protejate. În cazul extinderii focului pe pajiști poate avea efecte dezastruoase, omorând numeroase exemplare.
-----	---------	--

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	D01.02 drumuri, autostrăzi
A.1	Specia	1220 <i>Emys orbicularis</i> 1219 <i>Testudo graeca</i> 1217 <i>Testudo hermanni</i> 1279 <i>Elaphe quatuorlineata</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -geometrie-	A se vedea Anexa nr. 5 la Planul de management
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -descriere-	Drumurile DN3, DJ307, DJ391A, DJ392, DJ381 și DJ223 care traversează situl.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută - S - – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Mortalitate cauzată de traficul auto și fragmentarea habitatului.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	E06.01 demolarea de clădiri și structuri umane
A.1	Specia	1219 <i>Testudo graeca</i> 1279 <i>Elaphe quatuorlineata</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -geometrie-	A se vedea Anexa nr. 5 la Planul de management
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -descriere-	În apropierea localității Hațeg.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută - S - viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Clădirile și structurile abandonate reprezintă adevărate capcane pentru amfibieni și reptile.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	F02 Pescuit și recoltarea resurselor acvatice
A.1	Specia	1220 <i>Emys orbicularis</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -geometrie-	A se vedea Anexa nr. 5 la Planul de management
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -descriere-	Lacurile Baci, Vederoasa și Plopeni și balta Negrești.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută - S - – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Țestoasele de apă pot fi pescuite accidental sau pot fi prinse în plasele sau năvoadele lăsate în punct fix o perioadă mai lungă de timp.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	F03.02.01 colectare de animale - insecte, reptile, amfibieni... -
A.1	Specia	1219 <i>Testudo graeca</i> 1217 <i>Testudo hermanni</i> 1279 <i>Elaphe quatuorlineata</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -geometrie-	A se vedea Anexa nr. 5 la Planul de management
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -descriere-	În întregul sit, mai accentuat în zonele mai turistice - pădurea Dumbrăveni - .
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută - S - – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Animalele pot fi colectate de amatori sau pentru comercializare în pet-shop-uri.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	H01.05 poluarea difuză a apelor de suprafață, cauzată de activități agricole și forestiere

A.1	Specia	1993 <i>Triturus dobrogicus</i> 1188 <i>Bombina bombina</i> 1220 <i>Emys orbicularis</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -geometrie-	A se vedea Anexa nr. 5 la Planul de management
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -descriere-	La nivelul întregului sit.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută - S - -- viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Pesticidele și substanțele de fertilizare folosite pe câmpurile agricole din interiorul și din jurul ariei protejate pot polua apele de suprafață din sit, afectând supraviețuirea și succesul reproductiv.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	I01 specii invazive non-native - alogene -
A.1	Specia	1220 <i>Emys orbicularis</i> 1219 <i>Testudo graeca</i> 1217 <i>Testudo hermanni</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -geometrie-	A se vedea Anexa nr. 5 la Planul de management
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -descriere-	La nivelul întregului sit.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Scăzută - S - -- viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, nu este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Suprafețele mari acoperite cu <i>Ailanthus altissima</i> și <i>Amorpha fruticosa</i> determină modificarea habitatelor, limitând dispersia indivizilor și prin umbrire făcându-le nefavorabile pentru depunerea pontei.

Cod	Parametru	Descriere
E.1	Presiune actuală	K03.06 antagonism cu animale domestice

A.1	Specia	1220 <i>Emys orbicularis</i> 1219 <i>Testudo graeca</i> 1217 <i>Testudo hermanni</i>
E.2	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -geometrie-	A se vedea Anexa nr. 5 la Planul de management
E.3	Localizarea impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei -descriere-	În întregul sit, în special în apropierea zonelor locuite și a stânelor.
E.4	Intensitatea localizată a impacturilor cauzate de presiunile actuale asupra speciei	Medie - M - – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată
E.5	Confidențialitate	Informații publice
E.6	Detalii	Prezența în număr mare a câinilor de la stâne și vagabonzi afectează supraviețuirea pe termen lung a speciilor de reptile, deoarece aceștia prădează atât cuiburile cu ouă, cât și juvenilii acestor specii.

Tabelul F: Evaluarea impacturilor cauzate de amenințările viitoare asupra speciei

Cod	Parametru	Descriere
F.1	Amenințare viitoare	M01.02 secete și precipitații reduse
A.1	Specia	1993 <i>Triturus dobrogicus</i> 1188 <i>Bombina bombina</i> 1220 <i>Emys orbicularis</i>
F.2	Localizarea impactului cauzat de amenințările viitoare asupra speciei -geometrie-	A se vedea Anexa nr. 5 la Planul de management
F.3	Localizarea impactului cauzat de amenințările viitoare asupra speciei -descriere-	La nivelul habitatelor acvatice din sit.
F.4	Intensitatea localizată a impactului cauzat de amenințările viitoare asupra speciei	Medie - M - – viabilitatea pe termen lung a speciei, în locul respectiv, este semnificativ afectată
F.5	Confidențialitate	Informații publice
F.6	Detalii	Aridizarea accentuată a zonei ar conduce la diminuarea și/sau dispariția habitatelor acvatice. Suprapășunatul accelerează de asemenea aridizarea și eroziunea solului.

3. EVALUAREA STĂRII DE CONSERVARE A SPECIILOR ȘI TIPURILOR DE HABITATE DE INTERES CONSERVATIV

3.1 Evaluarea stării globale de conservare a fiecărui tip de habitat

Evaluarea stării globale de conservare a fiecărui tip de habitat s-a realizat pe baza evaluării stării de conservare a tipului de habitat din punct de vedere al:

- suprafeței ocupate;
- structurii și funcțiilor sale specifice;
- perspectivelor sale în viitor.

Habitatul	Parametrii pentru evaluarea stării de conservare															
	Suprafața ocupată				Structura și funcții				Perspective de viitor ale habitatului				ST globală			
	F V	U 1	U 2	X	F V	x	U 2	X	F V	U1	U 2	X	F V	U1	U 2	X
40C0* Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice		x			x				x					x		
3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație de <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrochariton</i>		x				x				x				x		
62C0* Stepe ponto-sarmatice		x				x				x				x		
91AA* Vegetație ponto-sarmatică cu stejar pufos		x				x				x				x		

91I0* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>Quercus</i> spp.		x				x				x				x		
91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun		x					x			x					x	
6430 Comunități de lizieră cu ierburi înalte higrofile de la câmpie și din etajul montan până în cel alpin				x				x				x				x
91F0 Păduri ripariene mixte cu <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> , <i>Fraxinus excelsor</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> , din lungul marilor râuri (<i>Ulmion minoris</i>)				x				x				x				x

3.2 Evaluarea stării de conservare a fiecărei specii de interes conservativ

Evaluarea stării globale de conservare a fiecărei specii se va realiza pe baza evaluării stării de conservare a speciei din punct de vedere al:

- populației speciei;
- habitatului speciei;
- perspectivelor speciei în viitor.

Specia	Parametrii pentru evaluarea stării de conservare
---------------	---

	Populația speciei				Habitatul speciei				Perspective de viitor ale speciei				ST globală			
	FV	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X
Plante																
<i>Potentilla emilii-popii</i>	x				x					x				x		
<i>Himantoglossum jankae</i>		x			x					x				x		
<i>Echium russicum</i>				x				x					x			x
<i>Centaurea jankae</i>				x				x					x			x
Nevertebrate																
<i>Lucanus cervus</i>		x				x				x				x		
<i>Lycaena dispar</i>		x				x				x				x		
<i>Eriogaster catax</i>				x				x					x			x
<i>Erannis ankeraria</i>				x				x					x			x
<i>Catopta thrips</i>				x				x					x			x
Ihtiofauna																
<i>Rhodeus sericeus amarus</i>	x				x					x				x		
<i>Misgurnus fossilis</i>				x	x					x				x		
<i>Pelecus cultratus</i>	x				x					x				x		
<i>Aspius aspius</i>	x				x					x				x		
<i>Cobitis taenia</i>	x				x					x				x		
<i>Gobio albipinnatus</i>	x				x					x				x		
Herpetofauna																
<i>Triturus dobrogicus</i>				x	x								x			x
<i>Bombina bombina</i>	x				x					x				x		
<i>Emys orbicularis</i>	x				x					x				x		
<i>Testudo graeca</i>	x				x					x				x		
<i>Testudo hermanni</i>				x	x								x			x
<i>Elaphe quatuorlineata</i>				x	x								x			x
Mamifere																
<i>Spermophilus citelus</i>	x				x					x				x		
<i>Lutra lutra</i>	x				x					x				x		
<i>Vormela peregusna</i>	x				x					x				x		
<i>Miniopterus schreibersii</i>		x			x					x				x		
<i>Rhinolophus</i>				x						x				x		x

Specia	Parametrii pentru evaluarea stării de conservare															
	Populația speciei				Habitatul speciei				Perspective de viitor ale speciei				ST globală			
	FV	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X
<i>mehelyi</i>																
Pasari - ROSPA0036 Dumbrăveni																
<i>Accipiter brevipes</i>	x				x				x				x			
<i>Anthus campestris</i>	x				x				x				x			
<i>Aquila pomarina</i>	x				x				x				x			
<i>Bubo bubo</i>	x				x				x				x			
<i>Buteo rufinus</i>	x				x				x				x			
<i>Calandrella brachydactyla</i>				x	x							x				x
<i>Caprimulgus europaeus</i>	x				x				x				x			
<i>Circus cyaneus</i>	x				x				x				x			
<i>Circaetus gallicus</i>	x				x				x				x			
<i>Circus macrourus</i>	x				x				x				x			
<i>Circus pygargus</i>	x				x				x				x			
<i>Coracias garrulus</i>	x				x				x				x			
<i>Dendrocopos medius</i>	x				x				x				x			
<i>Dendrocopos syriacus</i>	x				x				x				x			
<i>Emberiza hortulana</i>	x				x				x				x			
<i>Falco peregrinus</i>				x	x				x				x			
<i>Ficedula albicollis</i>				x				x				x				x
<i>Hieraaetus pennatus</i>	x				x				x				x			
<i>Lanius collurio</i>	x				x				x				x			
<i>Lanius minor</i>	x				x				x				x			
<i>Lullula arborea</i>	x				x				x				x			
<i>Melanocorypha calandra</i>				x	x							x	x			
<i>Milvus migrans</i>	x				x				x				x			
<i>Oenanthe pleschanka</i>	x				x				x				x			
<i>Pernis apivorus</i>	x				x				x				x			
<i>Picus canus</i>	x				x				x				x			

Specia	Parametrii pentru evaluarea stării de conservare															
	Populația speciei				Habitatul speciei				Perspective de viitor ale speciei				ST globală			
	FV	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X
Pasari - ROSPA0001 Aliman – Adamclisi																
<i>Accipiter brevipes</i>	x				x				x				x			
<i>Anthus campestris</i>	x				x				x				x			
<i>Aquila heliaca</i>	x				x				x				x			
<i>Aquila pomarina</i>	x				x				x				x			
<i>Bubo bubo</i>	x				x				x				x			
<i>Burhinus oedicnemus</i>	x				x				x				x			
<i>Buteo rufinus</i>	x				x				x				x			
<i>Calandrella brachydactyla</i>	x				x				x				x			
<i>Caprimulgus europaeus</i>	x				x				x				x			
<i>Ciconia ciconia</i>				x	x				x				x			
<i>Circus aeruginosus</i>	x				x				x				x			
<i>Circus cyaneus</i>	x				x				x				x			
<i>Circaetus gallicus</i>	x				x				x				x			
<i>Circus macrourus</i>	x				x				x				x			
<i>Circus pygargus</i>	x				x				x				x			
<i>Coracias garrulus</i>	x				x				x				x			
<i>Dendrocopos medius</i>	x				x				x				x			
<i>Dendrocopos syriacus</i>	x				x				x				x			
<i>Emberiza hortulana</i>	x				x				x				x			
<i>Falco cherrug</i>	x				x				x				x			
<i>Falco peregrinus</i>	x				x				x				x			
<i>Falco vespertinus</i>	x				x				x				x			
<i>Ficedula albicollis</i>	x				x				x				x			
<i>Ficedula parva</i>	x				x				x				x			
<i>Hieraaetus pennatus</i>	x				x				x				x			
<i>Hieraaetus pennatus</i>	x				x				x				x			

Specia	Parametrii pentru evaluarea stării de conservare															
	Populația speciei				Habitatul speciei				Perspective de viitor ale speciei				ST globală			
	FV	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X
<i>Lanius collurio</i>	x				x				x				x			
<i>Lanius minor</i>	x				x				x				x			
<i>Lullula arborea</i>	x				x				x				x			
<i>Melanocorypha calandra</i>	x				x				x				x			
<i>Milvus migrans</i>	x				x				x				x			
<i>Oenanthe pleschanka</i>	x				x				x				x			
<i>Pernis apivorus</i>	x				x				x				x			
<i>Picus canus</i>	x				x				x				x			
<i>Sylvia nisoria</i>	x				x				x				x			
Pasari - ROSPA0007 Balta Vederoasa																
<i>Acrocephalus melanopogon</i>				x				x				x				x
<i>Alcedo atthis</i>	x				x				x				x			
<i>Ardea purpurea</i>	x				x				x				x			
<i>Ardeola ralloides</i>	x				x				x				x			
<i>Aythya nyroca</i>	x				x				x				x			
<i>Burhinus oedicephalus</i>	x				x				x				x			
<i>Caprimulgus europaeus</i>	x				x				x				x			
<i>Charadrius alexandrinus</i>				x				x				x				x
<i>Chlidonias hybridus</i>	x				x				x				x			
<i>Chlidonias niger</i>				x				x				x				x
<i>Ciconia ciconia</i>	x				x				x				x			
<i>Ciconia nigra</i>	x				x				x				x			
<i>Circus aeruginosus</i>	x				x				x				x			
<i>Circaetus gallicus</i>				x				x				x				x
<i>Coracias garrulus</i>	x				x				x				x			
<i>Egretta alba</i>	x				x				x				x			
<i>Egretta garzetta</i>	x				x				x				x			
<i>Glareola pranticola</i>				x				x				x				x
<i>Haliaeetus albicilla</i>	x				x				x				x			
<i>Himantopus</i>	x				x				x				x			

Specia	Parametrii pentru evaluarea stării de conservare															
	Populația speciei				Habitatul speciei				Perspective de viitor ale speciei				ST globală			
	FV	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X	F V	U 1	U 2	X
<i>himantopus</i>																
<i>Ixobrychus minutus</i>	x				x				x				x			
<i>Larus melanocephalus</i>				x				x				x				x
<i>Larus minutus</i>	x				x				x				x			
<i>Nycticorax nycticorax</i>	x				x				x				x			
<i>Pandion haliaetus</i>				x				x				x				x
<i>Pelecanus crispus</i>	x				x				x				x			
<i>Phalaropus lobatus</i>				x				x				x				x
<i>Phalacrocorax pygmeus</i>	x				x				x				x			
<i>Platalea leucorodia</i>	x				x				x				x			
<i>Plegadis falcinellus</i>	x				x				x				x			
<i>Porzana parva</i>				x				x				x				x
<i>Recurvirostra avosetta</i>	x				x				x				x			
<i>Sterna albifrons</i>				x				x				x				x
<i>Sterna hirundo</i>	x				x				x				x			
<i>Sylvia nisoria</i>				x				x				x				x
<i>Tadorna ferruginea</i>	x				x				x				x			
<i>Tringa glareola</i>				x				x				x				x

4. PLANUL DE MANAGEMENT

4.1 Scopul planului de management

Directivele UE prevăd un obiectiv comun pentru siturile Natura 2000: de a menține sau reface habitatele și speciile la un nivel favorabil de conservare prin măsuri care să țină seama de cerințele economice, sociale și culturale, precum și de caracteristicile regionale și locale.

De asemenea trebuie subliniat că Situl Natura 2000 trebuie să aibă un scop mai larg, care să nu se limiteze doar la conservarea speciilor și habitatelor, ci să cuprindă întreaga problemă a dezvoltării durabile a comunităților locale de care depinde menținerea stării de conservare favorabilă.

Prin armonizarea acestor două direcții a rezultat formularea Scopului în modul următor:

Atingerea și/sau menținerea stării de conservare favorabilă a speciilor și habitatelor pentru care au fost declarate Sit-urile Natura 2000 și rezervațiile naturale din componența Convenției de custodie nr. 0040, în contextul dezvoltării durabile a comunităților locale ce se găsesc pe teritoriul Sitului.

4.2 Temele și obiectivele planului de management

Au fost identificate următoarele teme ale planului de management și au fost asociate următoarele obiective generale:

Cod_T	Tema de management	Cod_OG	Obiectiv general
T1	Conservarea și managementul biodiversității sitului - al habitatelor și speciilor de interes conservativ	OG1	Asigurarea conservării habitatelor și speciilor pentru care a fost declarat situl, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
T2	Monitoringul biodiversității sitului	OG2	Actualizarea bazei de informații/date referitoare la habitatele și speciile pentru care a fost declarat situl - inclusiv starea de conservare a acestora - cu scopul de a oferi suportul necesar pentru managementul conservării biodiversității și evaluarea eficienței managementului
T3	Administrarea și managementul efectiv al sitului și asigurarea durabilității managementului	OG3	Asigurarea unui management eficient al sitului pe termen lung
T4	Comunicare, educație ecologică și conștientizarea publicului	OG4	Creșterea nivelului de conștientizare - îmbunătățirea cunoștințelor și schimbarea atitudinii și comportamentului - pentru grupurile interesate care au impact asupra

			conservării biodiversității
T5	Utilizarea durabilă a resurselor naturale ale sitului	OG5	Promovarea utilizării durabile a resurselor naturale, ce asigură suportul pentru speciile și habitatele de interes conservativ
T6	Turism durabil prin intermediul valorilor naturale și culturale	OG6	Crearea de oportunități pentru desfășurarea unui turism durabil - prin intermediul valorilor naturale și culturale

4.3 Obiectivele specifice

Au fost propuse, pentru a fi dezbătute, următoarele obiective specifice subsecvente obiectivelor generale ale planului de management:

Obiective specifice			
Cod_OG	Cod_OS		Titlu
OG1	OS1		Asigurarea conservării habitatelor, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS1	OS1.1	Asigurarea conservării habitatului, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i>
OG1	OS1	OS1.2	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 40CO* Tufișuri de foioase ponto-sarmatice
OG1	OS1	OS1.3	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 62C0* Stepe ponto-sarmatice
OG1	OS1	OS1.4	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 6430 Comunități de liziera cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin
OG1	OS1	OS1.5	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos
OG1	OS1	OS1.6	Asigurarea conservării habitatului, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91I0* Vegetație de silvostepă eurosiberiană cu <i>Quercus spp.</i>
OG1	OS1	OS1.7	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91F0 Păduri ripariene mixte cu <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> , din lungul marilor

				râuri - <i>Ulmenion minoris</i> -
OG1	OS1	OS1.8		Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun
OG1	OS2			Asigurarea conservării speciilor, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.1		Asigurarea conservării speciilor de plante superioare, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.1	OS2.1.1	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Centaurea jankae</i>
OG1	OS2	OS2.1	OS2.1.2	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Echium russicum</i>
OG1	OS2	OS2.1	OS2.1.3	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Potentilla emilii-popii</i>
OG1	OS2	OS2.1	OS2.1.4	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Himantoglossum caprinum</i>
OG1	OS2	OS2.2		Asigurarea conservării speciilor de herpetofaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.2	OS2.2.1	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Bombina bombina</i>
OG1	OS2	OS2.2	OS2.2.2	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Emys orbicularis</i>
OG1	OS2	OS2.2	OS2.2.3	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Testudo graeca</i>
OG1	OS2	OS2.2	OS2.2.4	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Testudo hermanni</i>
OG1	OS2	OS2.2	OS2.2.5	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Triturus dobrogicus</i>
OG1	OS2	OS2.2	OS2.2.6	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Elaphe quatorlineata</i>
OG1	OS2	OS2.3		Asigurarea conservării speciilor de nevertebrate, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.3	OS2.3.1	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Catopta thrips</i>

OG1	OS2	OS2.3	OS2.3.2	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Erannis ankeraria</i>
OG1	OS2	OS2.3	OS2.3.3	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Eriogaster catax</i>
OG1	OS2	OS2.3	OS2.3.4	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Lucanus cervus</i>
OG1	OS2	OS2.3	OS2.3.5	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Lycaena dispar</i>
OG1	OS2	OS2.4		Asigurarea conservării speciilor de ihtiofaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.4	OS2.4.1	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Gobio albipinnatus</i>
OG1	OS2	OS2.4	OS2.4.2	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Misgurnus fossilis</i>
OG1	OS2	OS2.4	OS2.4.3	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Pelecus cultratus</i>
OG1	OS2	OS2.4	OS2.4.4	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Rhodeus sericeus amarus</i>
OG1	OS2	OS2.4	OS2.4.5	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Aspius aspius</i>
OG1	OS2	OS2.4	OS2.4.6	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Cobitis taenia</i>
OG1	OS2	OS2.5		Asigurarea conservării speciilor de mamifere, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.5	OS2.5.1	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Lutra lutra</i>
OG1	OS2	OS2.5	OS2.5.2	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Spermophilus citellus</i>
OG1	OS2	OS2.5	OS2.5.3	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Vormela peregusna</i>
OG1	OS2	OS2.5	OS2.5.4	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Miniopterus schreibersi</i>
OG1	OS2	OS2.5	OS2.5.5	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Rhinolophus mehelyi</i>

OG1	OS2	OS2.6		Asigurarea conservării speciilor de avifaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.6	OS2.6.1	Asigurarea conservării speciilor de <i>păsări</i> , în sensul menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
OG1	OS2	OS2.6	OS2.6.2	Asigurarea unor condiții optime de hrănire pe durata implementării planului de management în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ.
OG1	OS2	OS2.6	OS2.6.3	Reducerea deranjului speciilor de păsări din sit în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ.
OG1	OS2	OS2.6	OS2.6.4	Reducerea mortalității speciilor de păsări cauzată de activitățile umane în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ
OG2	OS3			Actualizarea inventarelor pentru habitatele de interes conservativ
OG2	OS4			Actualizarea inventarelor pentru speciile de interes conservativ
OG2	OS4	OS4.1		Actualizarea inventarelor pentru plantele superioare
OG2	OS4	OS4.2		Actualizarea inventarelor pentru herpetofaună
OG2	OS4	OS4.3		Actualizarea inventarelor pentru nevertebrate
OG2	OS4	OS4.4		Actualizarea inventarelor pentru ihtiiofaună
OG2	OS4	OS4.5		Actualizarea inventarelor pentru mamifere
OG2	OS4	OS4.6		Actualizarea inventarelor pentru avifaună
OG2	OS5			Actualizarea inventarelor pentru elementele abiotice de interes pentru conservarea biodiversității în aria naturală protejată.
OG2	OS6			Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a habitatelor de interes conservativ
OG2	OS7			Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a speciilor de interes conservativ
OG2	OS7	OS7.1		Realizarea/ implementarea monitorizării stării de conservare a plantelor superioare
OG2	OS7	OS7.2		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a herpetofaunei
OG2	OS7	OS7.3		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a nevertebratelor
OG2	OS7	OS7.4		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a ihtiiofaunei

OG2	OS7	OS7.5		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a mamiferelor
OG2	OS7	OS7.6		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a avifaunei
OG3	OS8			Funcționarea corelată a structurilor de administrare
OG3	OS9			Materializarea limitelor pe teren și menținerea acestora
OG3	OS10			Urmărirea respectării regulamentului și a prevederilor planului de management
OG3	OS11			Asigurarea finanțării/bugetului necesar pentru implementarea planului de management
OG3	OS12			Asigurarea logisticii necesare pentru administrarea eficientă a ariei naturale protejate
OG3	OS13			Monitorizarea implementării planului de management
OG3	OS14			Dezvoltarea capacității personalului implicat în administrarea/managementul sitului
OG3	OS15			Realizarea raportărilor necesare către autorități
OG4	OS16			Elaborarea/actualizarea Strategiei și a Planului de acțiune privind comunicarea, educația ecologică și conștientizarea publicului
OG4	OS17			Implementarea Strategiei și a Planului de acțiune privind comunicarea, educația ecologică și conștientizarea publicului
OG5	OS18			Promovarea utilizării durabile a resurselor forestiere /adaptarea lucrărilor silvice la nevoile de conservare
OG5	OS19			Promovarea utilizării durabile a pescăriilor - stuf, calitatea și nivelul apei, modalități de gestionare -
OG5	OS20			Promovarea utilizării durabile a pajiștilor - pășuni, fânețe -
OG5	OS21			Promovarea utilizării durabile a terenurilor agricole
OG5	OS22			Promovarea unei dezvoltări urbane durabile a localităților aflate pe teritoriul sau în vecinătatea sitului
OG5	OS23			Promovarea exploatării durabile a materialelor de construcții de pe teritoriul ariei naturale protejate - balastiere, cariere, cu includerea prevederilor planului de management
OG5	OS24			Promovarea realizării și comercializării de produse tradiționale
OG6	OS25			Elaborarea Strategiei de management a vizitatorilor
OG6	OS26			Implementarea Strategiei de management a vizitatorilor

4.4 Măsurile de conservare/management

Au fost propuse, pentru a fi dezbătute, următoarele măsuri de conservare/management necesare îndeplinirii obiectivelor specifice ale planului de management:

OS1	Asigurarea conservării habitatelor, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
------------	---

OS1.1 Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip *Magnopotamion* sau *Hydrocharition*

Stare de conservare: Nefavorabilă/inadecvată

Cod_MM	Impact - P/A -	Măsura de management	Descriere
1.1.1	B01.02; J02; J02.01;J02.01.01; J02.04; J02.05.03	Păstrarea și creșterea pe cât posibil suprafețelor actuale habitatului	Reducerea suprafeței ocupate de habitat trebuie să se mențină sub 5%. Îmbunătățirea regimului hidrologic și menținerea unui nivel cât mai constant al apei.
1.1.2	J01	Prevenirea incendiilor vegetației palustre	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în tot situl prin care se va face cunoscută interzicerea incendierii stufului
1.1.3	J02	Limitarea activităților hidrotehnice cu potențial impact negativ asupra stării de conservare habitatului	Se va încerca limitarea pe cât posibil a activităților cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului, precum: desecări, regularizări, drenări și altele asemenea. în tot situl. Taluzarea malurilor de apele, desecările, regularizările nu se vor realiza în perimetrul habitatului, iar în sit vor fi realizate cu respectarea legislației în vigoare și după obținerea avizului favorabil din partea administrației sitului
1.1.4	H05.01	Prevenirea depozitării deșeurilor pe malurile apelor	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în tot situl prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor pe malurile apelor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor pe malurile apelor
1.1.5	B01.02	Limitarea schimbării destinației terenurilor	Se va încerca limitarea pe cât posibil a schimbării destinației terenurilor în imediata apropiere/vecinătate a limitelor de distribuție a habitatului rază de 200 m
1.1.6	A04.01.05.	Reglementarea	Se va limita pășunatul animalelor, precum și

		pășunatului în zonele de maluri mlăștinoase	staționarea acestora pe malul lacurilor, atât în cazul lacului Vederoasa - în zona comunităților cu <i>Hippurus vulgaris</i> , cât și în cazul lacului Plopeni.
--	--	---	---

OS1.2 Asigurarea conservării habitatului, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 40CO* Tufişuri de foioase ponto-sarmatice

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact - P/A -	Măsura de management	Descriere
1.2.1	A10.01	Păstrarea și creșterea pe cât posibil suprafețelor actuale ale habitatului	Se va realiza eliminarea selectivă a arborilor înalți - prin tăiere - care tind să domine vegetația arbustivă în perimetrul habitatului. Reducerea suprafeței ocupate de habitat trebuie să se mențină sub 5 %. Având în vedere că habitatul are o suprafață mică și extrem de fragmentată, se vor realiza studii de specialitate pentru dezvoltarea unor scheme de reconstrucție ecologică pentru extinderea suprafeței și îmbunătățirea conectivității habitatului.
1.2.2	J01	Prevenirea incendiilor vegetației ierboase	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în tot situl prin care se va face cunoscută interzicerea arderii vegetației ierboase și interdicția aprinderii focului în afara locurilor amenajate. Se vor amenaja zone speciale pentru picnic / grătar. Se vor efectua lucrări de curățare a vegetației uscate în anii secetoși
1.2.3	I01	Controlul speciilor alohtone și invazive	Se va realiza eliminarea selectivă a speciilor alohtone și invazive în tot situl, iar în perimetrul habitatului se vor lua măsuri active astfel încât acoperirea cu acestea să fie menținută sub 5%. Îndepărtarea speciilor alohtone și invazive se va face prin colectare și ardere în locuri special amenajate. Nu se vor folosi metode de combatere chimică sau biologică fără existența unui studiu științific și a unei evaluări de impact
1.2.4	A10.01;D02.01;E01.02;	Limitarea	Se va încerca limitarea pe cât posibil a

		schimbării destinației terenurilor	schimbării destinației terenurilor - ex. terasări și plantări cu specii lemnoase în imediata apropiere/vecinătate a limitelor de distribuție a habitatului rază de 500 m. Se vor lua măsuri active de stopare a extinderii terenurilor agricole în perimetrul habitatului. Se va interzice introducerea de specii vegetale necaracteristice habitatului.
1.2.5	H05.01	Prevenirea depozitării deșeurilor	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare perimetrul habitatului prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
1.2.6	A04.02	Managementul adecvat al pășunatului	Se va realiza un studiu silvopastoral pentru stabilirea capacității de suport a pășunilor și dezvoltarea unor scheme de pășunat adaptate habitatului. Numărul maxim de animale care pot pășuna la un moment dat trebuie să respecte și să se încadreze în Ordinul nr. 544/21 iunie 2013 privind metodologia de calcul a încărcăturii optime de animale pe hectar. Se va practica pășunatul extensiv, cu numărul de animale optim rezultat din capacitatea de suport a pășunilor. Până la realizarea studiului silvopastoral târlirea se va realiza cu cel mult 1 oaie/m ² /noapte sau 1 vită/6m ² /noapte, dar nu mai mult de 2-3 nopți, în funcție de particularitățile structurale și funcționale ale pajiștilor. Se interzice menținerea saivanelor/stânelor în același loc în perimetrul habitatului pentru 2 ani consecutivi.
1.2.7	A10.01	Limitarea folosirii de substanțe chimice - precum insecticide, fertilizatori și altele asemenea. -	Se va interzice folosirea ierbicidelor și a îngrășămintelor chimice în perimetrul habitatului. Se vor realiza măsuri de control al aplicării îngrășămintelor organice și al amendamentelor.

OS1.3 Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă a habitatului 62C0* Stepe ponto-sarmatice in sit

Stare de conservare: Nefavorabilă/inadecvată

Cod_MM	Impact - P/A -	Măsura de management	Descriere
1.3.1	B01.02; A02.03; H05.01; E01.02;D01.02	Păstrarea și creșterea, pe cât posibil, a suprafețelor actuale ale habitatului	Menținerea ecosistemelor ierboase prin cosit și pășunat in sit. Pasunatul nu trebuie sa fie intensiv si trebuie sa se desfasoare in conditiile respectarii Ghidului de bune practici pentru pasunat. Având în vedere că habitatul are o suprafață mică și extrem de fragmentată, se vor realiza studii de specialitate pentru dezvoltarea unor scheme de reconstrucție ecologica pentru extinderea suprafeței și îmbunătățirea conectivității habitatului.
1.3.2	J01	Prevenirea incendiilor vegetației ierboase	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în tot situl prin care se va face cunoscută interzicerea arderii vegetației ierboase și interdicția aprinderii focului în afara locurilor amenajate. Se vor amenaja zone speciale pentru picnic / grătar. Se vor efectua lucrări de curățare a vegetației uscate în anii secetoși
1.3.3	I01	Controlul speciilor alohtone și invazive	Se va realiza eliminarea selectivă a speciilor alohtone și invazive în tot situl, iar în perimetrul habitatului se vor lua măsuri active astfel încât acoperirea cu acestea să fie menținută sub 5%. Îndepărtarea speciilor alohtone și invazive se va face prin colectare și ardere în locuri special amenajate. Nu se vor folosi metode de combatere chimică sau biologică fără existența unui studiu științific și a unei evaluări de impact
1.3.4	B01.02; D01.02	Limitarea schimbării destinației terenurilor	Se va încerca limitarea pe cât posibil a schimbării destinației terenurilor - ex. terasări și plantări cu specii lemnoase - în imediata apropiere/vecinătate a limitelor de distribuție a habitatului - rază de 500 m - . Se vor lua măsuri active de stopare a extinderii terenurilor agricole în perimetrul habitatului. Se va interzice introducerea de specii vegetale necaracteristice habitatului.
1.3.5	H05.01	Prevenirea depozitării deșeurilor	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare perimetrul habitatului prin care se va face cunoscută interdicția depozitării

			deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
1.3.6	A04.02	Managementul adecvat pășunatului	Se va realiza un studiu silvopastoral pentru stabilirea capacității de suport a pășunilor și dezvoltarea unor scheme de pășunat adaptate habitatului. Numărul maxim de animale care pot pășuna la un moment dat trebuie să respecte și să se încadreze în Ordinul nr. 544/21 iunie 2013 privind metodologia de calcul a încărcăturii optime de animale pe hectar. Se va practica pășunatul extensiv, cu numărul de animale optim rezultat din capacitatea de suport a pășunilor. Până la realizarea studiului silvopastoral târlirea se va realiza cu cel mult 1 oaie/m ² /noapte sau 1 vită/6m ² /noapte, dar nu mai mult de 2-3 nopți, în funcție de particularitățile structurale și funcționale ale pajiștilor. Se interzice menținerea saivanelor/stânelor în același loc în perimetrul habitatului pentru 2 ani consecutivi.

OS1.4 Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 6430 Comunități de liziera cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin

Habitatul nu a fost identificat în timpul evaluării de teren din sezonul 2014, dar este posibil să existe, ca atare nu a fost realizată evaluarea stării de conservare și nici impacturile - presiunile și amenințările - nu au fost evaluate. Semnalarea acestui tip de habitat din sit s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare în perioada mai-iunie în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS1.5 Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos

Stare de conservare: Nefavorabilă/inadecvată

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
1.5.1	B02.01.02	Păstrarea și creșterea pe cât posibil suprafețelor actuale ale habitatului	Având în vedere că habitatul are o suprafață mică și extrem de fragmentată, se vor realiza studii de specialitate pentru dezvoltarea unor scheme de reconstrucție ecologica pentru extinderea suprafeței și îmbunătățirea conectivității habitatului. Reducerea suprafeței ocupate de habitat trebuie să se mențină sub 5%.

1.5.2	B02.01.02	Promovarea regenerării naturale a habitatului	Se va promova regenerarea naturală ale speciei de stejar pufos. Se vor monitoriza regenerările naturale și se vor aplica lucrări specifice de ajutorare a regenerării naturale. Se interzice pășunatul în pădure, în zonele de regenerare - în conformitate cu Codul Silvic conf. Art. 37 - .
1.5.3	B02.01.02	Efectuarea lucrărilor de reîmpădurire	Se va evita înființarea de monoculturi echiene. Se interzice reîmpădurirea și completarea cu specii alohtone, necaracteristice habitatului.
1.5.4	B02.01.02	Efectuarea lucrărilor de îngrijire	Prin lucrări de îngrijire se vor promova cu precădere exemplarele provenite din sămânță.
1.5.5	B02.01.02	Promovarea unei structuri diversificate arboretelor	Se va dirija compoziția arboretelor tinere înspre tipul natural fundamental de pădure și înspre structuri cât mai diversificate atât în plan orizontal cât și vertical.
1.5.6	B02.01.02	Exploatarea sustenabilă materialului lemnos	Se vor evita tăierile rase în cazul exploatărilor. În cazul în care plantațiile – monoculturile echiene ating maturitatea și trebuiesc exploatare se încurajează refacerea/restaurarea tipului natural fundamental de pădure. Rampele de depozitare a materialului lemnos vor ocupa suprafețe cât mai reduse și vor fi delimitate în teren conform normelor în vigoare.
1.5.7	B02.01.02	Mentținerea arborilor uscați sau bătrâni	Se vor menține în pădure cel puțin 30% din arborii parțial uscați, bătrâni sau rupti care prezintă cavități și scorburii.
1.5.8	C01.04.01	Mentținerea suprafețelor existente habitatului	Interzicerea înființării unor cariere în zonele în care este prezentă habitatul, interzicerea oricărui tip de extragere de pietriș inclusiv extragerile ilegale de către localnici
1.5.9	I01 B02.01.02	Controlul speciilor alohtone și invazive	Se va menține o acoperire ridicată a arboretului pentru nu permite invazia unor specii alohtone. Se va realiza eliminarea selectivă a speciilor alohtone și invazive în tot situl, iar în perimetrul habitatului se vor lua măsuri active astfel încât acoperirea cu acestea să fie menținută sub 5%. Îndepărtarea speciilor alohtone și invazive se va face prin colectare și ardere în locuri special amenajate. Nu se vor folosi metode de combatere chimică sau biologică fără existența unui studiu științific și a unei evaluări de impact

OS1.6 Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 9110* Vegetatie de silvostepă eurosiberiană cu *Quercus spp.*

Stare de conservare: Nefavorabilă/inadecvată

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
1.6.1	B02.01.02	Păstrarea și creșterea pe cât posibil suprafețelor actuale ale habitatului	Cu toate ca starea de conservare a acestui tip de habitat este favorabila, se propune realizarea de studii de specialitate pentru dezvoltarea unor scheme de reconstrucție ecologică regenerare și împădurire pentru extinderea suprafeței și îmbunătățirea conectivității habitatului. Reducerea suprafeței ocupate de habitat trebuie să se mențină sub 1%
1.6.2	B02.01.02	Promova regenerării naturale a habitatului	Se va promova regenerarea naturală a speciilor de <i>Quercus</i> . Se vor monitoriza regenerările naturale și se vor aplica lucrări specifice de ajutorare a regenerării naturale. Se interzice pășunatul în pădure, în zonele de regenerare în acord cu Codul Silvic conf. Art. 37.
1.6.3	B02.01.02	Efectuarea lucrărilor de reîmpădurire	Se va evita înființarea de monoculturi echiene. Se interzice reîmpădurirea și completarea cu specii alohtone, necaracteristice habitatului.
1.6.4	B02.01.02	Efectuarea lucrărilor de îngrijire	Prin lucrări de îngrijire se vor promova cu precădere exemplarele provenite din sămânță.
1.6.5	B02.01.02	Promovarea unei structuri diversificate arboretelor	Se va dirija compoziția arboretelor tinere înspre tipul natural fundamental de pădure și înspre structuri cât mai diversificate atât în plan orizontal cât și vertical.
1.6.6	B02.01.02	Exploatarea sustenabilă materialului lemnos	Se va evita tăierile rase în cazul exploatărilor. În cazul în care plantatiile – monoculturile echiene ating maturitatea și trebuiesc exploatate se încurajează refacerea/restaurarea tipului natural fundamental de pădure. Rampele de depozitare a materialului lemnos vor ocupa suprafețe cât mai reduse și vor fi delimitate în teren conform normelor în vigoare.
1.6.7	B02.01.02	Menținerea arborilor uscați sau bătrâni	Se vor menține în pădure cel puțin 30% din arborii parțial uscați, bătrâni sau rupți care prezintă cavități și scorburi.
1.6.8	B02.01.02	Prevenirea incendiilor de pădure	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în tot situl prin care se va face cunoscută interzicerea aprinderii focului în afara locurilor amenajate. Se vor amenaja zone speciale pentru picnic / grătar. Se vor efectua lucrări de curățare a vegetației uscate în anii secetoși.

1.6.9	I01 B02.01.02	Controlul speciilor alohtone și invazive	Se va menține o acoperire ridicată a arboretului și pentru nu permite invazia unor specii alohtone. Se va realiza eliminarea selectivă a speciilor alohtone și invazive în tot situl, iar în perimetrul habitatului se vor lua măsuri active astfel încât acoperirea cu acestea să fie menținută sub 5%. Îndepărtarea speciilor alohtone și invazive se va face prin colectare și ardere în locuri special amenajate. Nu se vor folosi metode de combatere chimică sau biologică fără existența unui studiu științific și a unei evaluări de impact
1.6.10	B02.01.02	Prevenirea depozitării deșeurilor	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare perimetrul habitatului prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
1.6.11	C01.04.01	Menținerea suprafețelor existente habitatului	Interzicerea înființării unor cariere în zonele în care este prezentă habitatul, interzicerea oricărui tip de extragere de pietriș inclusiv extragerile ilegale de către localnici

OS1.7 Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului

91F0 Păduri ripariene mixte cu *Quercus robur*, *Ulmus laevis*, *Fraxinus excelsior* sau *Fraxinus angustifolia*, din lungul marilor râuri - *Ulmion minoris*

Habitatul nu a fost identificat în perimetrul sitului în timpul evaluării de teren din sezonul 2014, dar este posibil să existe, ca atare nu a fost realizată evaluarea stării de conservare și nici impacturile - presiunile și amenințările - nu au fost evaluate. Semnalarea acestui tip de habitat din sit s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare în perioada mai-iunie în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS1.8 Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun

Stare de conservare: Nefavorabilă/inadecvată

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
1.8.1	B02.01.02	Păstrarea suprafețelor actuale habitatului	Reducerea suprafeței ocupate de habitat trebuie să se mențină sub 5%
1.8.2	B02.01.02	Promova regenerării naturale a habitatului	Se va promova regenerarea naturală a pădurii. Se vor monitoriza regenerările naturale și se vor aplica lucrări specifice de ajutorare a regenerării naturale.

			Se interzice pășunatul în pădure, în zonele de regenerare în acord cu Codul Silvic conf. Art. 37.
1.8.3	B02.01.02	Efectuarea lucrărilor de reîmpădurire	Se va evita înființarea de monoculturi echiene. Se interzice reîmpădurirea și completarea cu specii alohtone, necaracteristice habitatului.
1.8.4	B02.01.02	Efectuarea lucrărilor de îngrijire	Prin lucrări de îngrijire se vor promova cu precădere exemplarele provenite din sămânță.
1.8.5	B02.01.02	Promovarea unei structuri diversificate arboretelor	Se va dirija compoziția arboretelor tinere înspre tipul natural fundamental de pădure și înspre structuri cât mai diversificate atât în plan orizontal cât și vertical.
1.8.6	B02.01.02	Exploatarea sustenabilă a materialului lemnos	Se va evita tăierile rase în cazul exploatărilor. În cazul în care plantațiile – monoculturile echiene ating maturitatea și trebuie exploatate se încurajează refacerea/restaurarea tipului natural fundamental de pădure. Rampele de depozitare a materialului lemnos vor ocupa suprafețe cât mai reduse și vor fi delimitate în teren conform normelor în vigoare.
1.8.7	B02.01.02	Menținerea arborilor uscați sau bătrâni	Se vor menține în pădure cel puțin 30% din arborii parțial uscați, bătrâni sau ruți care prezintă cavități și scorburi.
1.8.8	B02.01.02	Prevenirea incendiilor de pădure	Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în tot situl prin care se va face cunoscută interzicerea aprinderii focului în afara locurilor amenajate. Se vor amenaja zone speciale pentru picnic / grătar. Se vor efectua lucrări de curățare a vegetației uscate în anii secetoși
1.8.9	B02.01.02 IO1	Controlul speciilor alohtone și invazive	Se va menține o acoperire ridicată a arboretului pentru nu permite invazia unor specii alohtone. Se va realiza eliminarea selectivă a speciilor alohtone și invazive în tot situl, iar în perimetrul habitatului se vor lua măsuri active astfel încât acoperirea cu acestea să fie menținută sub 5%. Îndepărtarea speciilor alohtone și invazive se va face prin colectare și ardere în locuri special amenajate. Nu se vor folosi metode de combatere chimică sau biologică fără existența unui studiu științific și a unei evaluări de impact

OS2	Asigurarea conservării speciilor, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora
------------	---

OS2.1 Asigurarea conservării speciilor de plante superioare, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora

OS2.1.1 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei

Centaurea jankae

Până în momentul actual specia nu s-a regăsit în sit. Semnalarea speciei din zonă s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare - în perioada mai-iunie în următorii 5 ani ai implementării planului de management. În perioada de implementare a planului de management măsurile de conservare care se aplică speciei vor fi cele enunțate pentru habitatele de interes comunitar din sit preferate de această specie - 62C0* Stepe ponto-sarmatice.

OS2.1.2 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei

Echium russicum

Până în momentul actual specia nu s-a regăsit în sit. Semnalarea speciei din zonă s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare - în perioada mai-iunie în următorii 5 ani ai implementării planului de management. În perioada de implementare a planului de management măsurile de conservare care se aplică speciei vor fi cele enunțate pentru habitatele de interes comunitar din sit preferate de această specie - 62C0* Stepe ponto-sarmatice.

OS2.1.3 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Potentilla emilii-popii*

Stare de conservare: Nefavorabilă/inadecvată

Cod_MM	Impact - P/A	Măsura de management	Descriere
2.1.3.1	A02.03	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației mărimii populației speciei	Interzicerea colectării, comercializării și distrugerii exemplarelor speciei. Colectarea indivizilor populației se poate realiza doar în scop științific. Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ
2.1.3.2	A02.03 C01.04.01 K02.01	Conservarea zonelor favorabile speciei	Conservarea habitatelor specifice, zonele deschise de tip pajiști - pășuni, fânețe - , tufărișuri.
2.1.3.3	A04.02.05	Managementul adecvat al pășunatului	Limitarea pășunatului pentru animale domestice, prin menținerea efectivelor de animale conform bonității fiecărei pășuni.
2.1.3.4	B02.01.02 D01.02	Limitarea schimbării destinației	Evitarea cultivării în apropierea habitatelor favorabile speciei a culturilor de rapiță. Semintele de rapiță sunt foarte ușoare și sunt

		terenurilor	<p>luate de vânt fie în momentul semănatului fie când planta este la maturitate și invadează zonele naturale unde se află speciile de interes modificând compoziția și structura comunităților naturale.</p> <p>Limitarea pe cât posibil a conversiei terenurilor în zonele deschise – pajiști - pășuni, fânețe, tufărișuri - ex. terasări și plantări cu specii lemnoase.</p>
--	--	-------------	--

OS2.1.4 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Himantoglossum caprinum*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.1.4.1	A02.03	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mării populației mării populației speciei	<p>Interzicerea colectării, comercializării și a distrugerii exemplarelor speciei. Colectarea indivizilor populației se poate realiza doar în scop științific.</p> <p>Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ</p>
2.1.4.2	A02.03 C01.04.01 K02.01	Conservarea zonelor favorabile speciei	Conservarea habitatelor specifice, zonele deschise de tip pajiști - pășuni, fânețe, tufărișuri.
2.1.4.3	A04.02.05	Managementul adecvat al pășunatului	Limitarea pășunatului pentru animale domestice, prin menținerea efectivelor de animale conform bonității fiecărei pășuni.
2.1.4.4	B02.01.02	Limitarea schimbării destinației terenurilor	<p>Evitarea cultivării în apropierea habitatelor favorabile speciei a culturilor de rapiță. Semințele de rapiță sunt foarte ușoare și sunt luate de vânt fie în momentul semănatului fie când planta este la maturitate și invadează zonele naturale unde se află speciile de interes modificând compoziția și structura comunităților naturale.</p> <p>Limitarea pe cât posibil a conversiei terenurilor în zonele deschise – pajiști - pășuni, fânețe, tufărișuri - ex. terasări și plantări cu specii lemnoase.</p>

OS2.2 Asigurarea conservării speciilor de herpetofaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora

OS2.2.1 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Bombina bombina*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.2.1.1	A 04; A 0501 ; D 0102 ; H 0501; K 0103; K 0104; M0201;	Păstrarea mărimii populației speciei	Interzicerea colectării, comercializării și a distrugerii exemplarelor speciei. Colectarea indivizilor populației se poate realiza doar în scop științific. Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ
2.2.1.2	K 0103; K 0104; M0201; D 0102; E 0103	Conservarea zonelor favorabile speciei	Limitarea distrugerii locurilor cu multă vegetație de la malul lacului, locuri lipsite de vegetație, cu apă mică, bazine stătătoare mari sau mici, permanente sau temporare cum sunt lacurile, bălțile, cursurile line de apă, iazuri, și altele asemenea., în care se reproduce. Plantarea unor pâlcuri adiționale de vegetație, în zonele predilecte de cuibărire
2.2.1.3	D 0102;	Limitarea activităților de transport persoane cu potențial impact negativ asupra speciei	Atenționarea circulației rutiere prin instalarea de pancarte informative și indicatoare rutiere pe marginea șoselelor folosind semnul de circulație “Atenție trec animale”, precum și limitarea vitezei autovehiculelor în zonele de migrație a herpetofaunei și amfibienilor. Evaluarea mortalității datorate traficului rutier - Alcătuirea unui raport cu privire la situația mortalității speciei de interes conservativ, datorată traficului rutier în sit Accesul cu autovehicule, inclusiv cu autovehicule de tip off-road - ATV - este permis doar pe drumurile deja existente.
2.2.1.4	H 05; H 0501;	Prevenirea depozitării deșeurilor	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării de gunoai în zonele favorabile speciei. Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în sit prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
2.2.1.5	K 0103; K 0104;	Limitarea activităților hidrotehnice cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului	Limitarea intervențiilor negative asupra zonelor umede favorabile speciei: desecări, drenări, taluzarea malurilor și altele asemenea sau orice alte măsuri de regularizare a apelor curgătoare, tăierea meandrelor, betonarea sau pavarea fundului apelor și altele asemenea și a zonelor umede. Interzicerea/limitarea captării izvoarelor care

			alimentează bălțile favorabile speciei.
2.2.1.7	D 0102 – Drumuri, autostrăzi; E 0103 – Habitare dispersată - locuințe risipite, construcții	Limitarea construcțiilor	Interzicerea fragmentării zonelor favorabile speciei prin construcții rezidențiale sau drumuri

OS2.2.2 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei

Emys orbicularis

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.2.2.1	F 02 F 030201 H 0501 M 0201 F 0506 K 0104 B 03 F 030201 M 0201	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mării populației speciei	Interzicerea colectării, comercializării și a distrugerii exemplarelor speciei. Colectarea indivizilor populației ase poate realiza doar în scop științific. Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ
2.2.2.2	D 01 D 0102 G 0103 H 0601 K 0103 F 030201	Limitarea activităților de transport persoane cu potențial impact negativ asupra speciei	Atenționarea circulației rutiere prin instalarea de pancarte informative și indicatoare rutiere pe marginea șoselelor folosind semnul de circulație “Atenție trec animale”, precum și limitarea vitezei autovehiculelor în zonele de migrație a herpetofaunei și amfibienilor. Evaluarea mortalității datorate traficului rutier - Alcătuirea unui raport cu privire la situația mortalității speciei de interes conservativ, datorată traficului rutier în sit Accesul cu autovehicule, inclusiv cu autovehicule de tip off-road - ATV - este permis doar pe drumurile deja existente.
2.2.2.3	H 0501	Prevenirea depozitării deșeurilor	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării de gunoaie în zonele favorabile speciei. Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în sit prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile

			locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
2.2.2.4	M 0201	Limitarea construcțiilor	Interzicerea fragmentării zonelor favorabile speciei prin construcții rezidențiale sau drumuri
2.2.2.5	J 0203	Prevenirea poluării apelor	Interzicerea deversărilor de substanțe chimice, sau a dejecțiilor de la fosele septice în apă

OS2.2.3 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei

Testudo graeca

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.2.3.1	Medie A 01 A 04 A 0501 E 0103 H 05 H 0501 H 0601 F 0506	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mării populației speciei	Având în vedere că specia are o reprezentare extrem de limitată pe teritoriul ariei protejate, se vor realiza studii de specialitate pentru dezvoltarea unor scheme de reconstrucție ecologică ce vor viza creșterea mării populației. Interzicerea colectării, comercializării și a distrugerii exemplarelor speciei. Colectarea indivizilor populației se poate realiza doar în scop științific. Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ
2.2.3.2	M 0201	Conservarea habitatelor favorabile speciei	Menținerea și îmbunătățirea stării de conservare a habitatelor acvatice și terestre specifice herpetofaunei, evitarea distrugerii habitatelor - în special a habitatelor 62C0, 40C0 - prin fragmentare, construcții, defrișări, desecări, incendieri, poluare și altele asemenea.
2.2.3.3	D 0102 D 01 F 030201 F 0506 M 0201	Identificarea zonelor periclitate care pot afecta viabilitatea speciei	Vor fi identificate zonele de habitat periclitat care pot afecta viabilitatea speciei. În cazul în care se observă că acestea sunt locuri de cuibărire va avea loc translocarea ouălor speciei de interes în zone învecinate, mai sigure.
2.2.3.4	M 0201	Reconstrucția habitatelor acvatice și terestre favorabile	Reconstrucția habitatelor acvatice și terestre favorabile pentru susținerea populațiilor de speciei din sit
2.2.3.5	D 0102 – D 01	Limitarea activităților de transport persoane	Atenționarea circulației rutiere prin instalarea de pancarte informative și indicatoare rutiere pe marginea șoselelor folosind semnul de circulație Atenție trecători animale, precum și limitarea vitezei mijloacelor auto -

		potențial impact negativ asupra speciei	autovehicule, ATV-uri, motocicletele și altele asemenea. în zonele de migrație a speciei. Accesul cu autovehicule, inclusiv cu autovehicule de tip off-road ATV este permis doar pe drumurile existente. Evaluarea mortalității datorate traficului rutier - Alcătuirea unui raport cu privire la situația mortalității speciei de interes conservativ, datorată traficului rutier în sit
2.2.3.6	A 0501	Controlul prădătorilor	Combaterea proliferării câinilor și pisicilor fără stăpân sau a turmelor de mistreți, în unele zone, aceștia putând reduce mult rata de supraviețuire a puilor. Limitarea numărului de câini folosiți de către ciobani.
2.2.3.7	M 0201	Limitarea activităților hidrotehnice cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului	Limitarea intervențiilor negative asupra zonelor umede favorabile speciei: desecări, drenări, taluzarea malurilor și altele asemenea sau orice alte măsuri de regularizare a apelor curgătoare - tăierea meandrelor, betonarea sau pavarea fundului apelor și altele asemenea și a zonelor umede.
2.2.3.8	E 0103	Limitarea construcțiilor	Interzicerea fragmentării zonelor favorabile speciei prin construcții rezidențiale sau drumuri
2.2.3.9	H 0501	Prevenirea depozitării deșeurilor	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării de gunoai în zonele favorabile speciei. Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în sit prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
2.2.3.10	A 04	Managementul adecvat al pășunatului	Limitarea pășunatului pentru animale domestice, prin menținerea efectivelor de animale conform bonității fiecărei pășuni

OS2.2.4 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei

Testudo hermanni

Până în momentul actual specia s-a regăsit în sit doar cu un singur exemplar care credem că a fost introdus și nu există populație rezidentă. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS2.2.5 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Triturus dobrogicus*

Stare de conservare: Nefavorabilă/inadecvată

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.2.5.1	A 01 A 04 A 0501 B 03 D 01 E 0103 H 0501 J 0203 K 0103 K 0104 M 0201	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Interzicerea colectării, comercializării și a distrugerii exemplarelor speciei. Colectarea indivizilor populației se poate realiza doar în scop științific. Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ
2.2.5.2	D 01 E 0103	Limitarea activităților de transport persoane cu potențial impact negativ asupra speciei	Atenționarea circulației rutiere prin instalarea de pancarte informative și indicatoare rutiere pe marginea șoselelor folosind semnul de circulație “Atenție trec animale”, precum și limitarea vitezei autovehiculelor în zonele de migrație a herpetofaunei și amfibienilor. Evaluarea mortalității datorate traficului rutier - Alcătuirea unui raport cu privire la situația mortalității speciei de interes conservativ, datorată traficului rutier în sit Accesul cu autovehicule, inclusiv cu autovehicule de tip off-road - ATV - este permis doar pe drumurile deja existente.
2.2.5.3	H 0501	Prevenirea depozitării deșeurilor	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării de gunoaie în zonele favorabile speciei. Se vor amplasa panouri informative și de avertizare în sit prin care se va face cunoscută interdicția depozitării deșeurilor. Se vor încheia convenții cu autoritățile locale privind preîntâmpinarea depozitării deșeurilor
2.2.5.4	J 0203 K 0103 K 0104 M 0201	Limitarea activităților hidrotehnice cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului	Limitarea intervențiilor negative asupra zonelor umede favorabile speciei - desecări, drenări, canalizarea malurilor și altele asemenea.
2.2.5.5	E 0103	Limitarea construcțiilor	Interzicerea fragmentării zonelor favorabile speciei prin construcții rezidențiale sau drumuri

OS2.2.6 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei

Elaphe quatorlineata

- Stare de conservare: Necunoscută - X -

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.2.6.1	B02.01.02 E01.01 E03.01 D01.02 G01.03.02	Protejarea habitatelor favorabile speciei - trupuri de padure de foioase, marginite de pajisti insorite - in zonele unde a fost semnalata specia.	<p>În vederea protejării habitatelor naturale din sit, este necesară asigurarea pasunatului cu un număr adecvat de animale, de aproximativ 1 Unitate Vita Mare UVM /ha.</p> <p>Se va delimita o zonă unde sunt permise cursele off road, care să nu se suprapună cu habitatele preferate ale speciei.</p> <p>Lucrările de întreținere, reparație, modernizare, reabilitare a drumurilor se vor face cu maximă precauție pentru a nu deteriora habitatul speciei în zona limitrofă acestora. Se va evita pe cât posibil construirea de noi drumuri prin habitat.</p> <p>Interzicerea practicii de ardere a miriștilor poate periclita exemplarele speciei, precum și habitatele forestiere, aceasta activitate având loc, în general, în perioade ale anului când vegetația ierboasă este uscată. Efectele focului scăpat de sub control asupra ecosistemelor și speciilor pot fi devastatoare, acesta fiind foarte greu de oprit.</p>
2.2.6.2	A02.03 A04.01 B06 E01.01	Mentineră conectivității tipurilor de habitate favorabile speciei.	
2.2.6.3	D01.02 E01.01	Monitorizarea mortalității cauzate de traficul rutier și luarea de măsuri care să combată acest fenomen, atunci când e cazul.	Drumurile auto reprezintă, pentru reptilele terestre în general, un important factor de risc, acestea reprezentând principala amenințare la nivelul sitului.
2.2.6.4	A07 A08	Interzicerea/limitarea folosirii mijloacelor de combatere chimică de tip profilactic dăunătorilor și tratamentelor chimice	Se interzice folosirea ierbicidelor, pesticidelor, amendamentelor, a îngrășămintelor chimice sau substanțelor de protecție a plantelor în arealele favorabile speciei. Se recomandă accesarea plășilor pentru proiecte de agro-mediu.

		într-un perimetru de 100 m în jurul habitatelor favorabile speciei.	
2.2.6.5	E01.01	Regularizarea numărului prădătorilor care ataca îndeosebi juvenili.	În cazul reptilelor fazanii reprezintă un factor ce poate periclita local supraviețuirea speciei.
2.2.6.6	A04.01 A02.03 B06	Reglementarea pășunatului, prin menținerea efectivilor de animale la un nivel care să nu depășească capacitatea de suport a pășunilor.	Pășunatul moderat nu deranjează reptilele, mai ales dacă există un gard de vegetație între animalele la păscut și habitatul reptilelor.
2.2.6.7	E03.01 E01.01	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării gunoarie în zonele favorabile speciei.	Se vor interzice orice activități de deversare a substanțelor poluante sau depozitare a deșeurilor de orice natură în habitatele acvatice sau în apropierea acestora.
2.2.6.8	A11	Aplicarea riguroasă a legislației privind interzicerea arderii vegetației în perimetrul sitului.	Se va interzice îndepărtarea sau arderea vegetației din toate tipurile de habitat de pe arealul sitului.
2.2.6.9	D01.02 E01.01 G01.03.02	Interzicerea/limitarea utilizării mijloacelor auto - ATV, motociclete, autovehicule - în zonele favorabile speciei din cadrul sitului.	Se va interzice accesul auto înafara drumurilor sau traseelor special amenajate și delimitate.
2.2.6.10	G01 F03.02.01	Interzicerea colectării speciei.	Se vor interzice orice acțiuni de capturare sau deținere sau comercializare a speciei. Se va reglementa capturarea și/sau eliberarea unor exemplare în scop științific.
2.2.6.11	B02 B02.02	Asigurarea condițiilor optime pentru dezvoltarea adăposturilor caracteristice	Mentinerăa unui număr de cel puțin 10 arbori bătrâni /ha și a unei cantități de minim 4 mc/ha de lemn mort.

OS2.3 Asigurarea conservării speciilor de nevertebrate, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora

OS2.3.1 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei

Cathopta thrips

Până în momentul actual specia nu s-a regăsit în sit. Semnalarea speciei din zonă s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS2.3.2 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei

Erannis ankeraria

Până în momentul actual specia nu s-a regăsit în sit. Semnalarea speciei din zonă s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS2.3.3 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei

Eriogaster catax

Până în momentul actual specia nu s-a regăsit în sit. Semnalarea speciei din zonă s-ar putea dovedi eronată. Se recomandă organizarea unor campanii de căutare în următorii 5 ani ai implementării planului de management.

OS2.3.4 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Lucanus cervus*

Stare de conservare: Nefavorabilă – rea

Cod_MM	Impact - P/A -	Măsura de management	Descriere
2.3.4.1	B02.04 B02	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mării populației speciei	Păstrarea zonele împădurite cu păduri bătrâne de foioase, în special pe cele de cvercinee. Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ
2.3.4.2	B02.04	Menținerea arborilor uscați sau bătrâni	Menținerea unui procent de minim 10% din arborii bătrâni și scorburoși; Menținerea unui procent ridicat - peste 10% - de lemn mort - arbori căzuți, crengi și altele asemenea.

OS2.3.5 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei

Lycaena dispar

Stare de conservare: Nefavorabilă

Cod_MM	Impact - P/A -	Măsura de management	Descriere
2.3.5.1		Conservarea habitatelor favorabile speciei	

OS2.4 Asigurarea conservării speciilor de ihtiofaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora

OS2.4.1 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Gobio albipinnatus*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.4.1.1	J02.02.01 C01.01 F02.01 F02.02 F02.03 F06 H01.08 H01.04 H06.03 H03.03 I01	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ.
2.4.1.2	F02.01 F02.02 F02.03 F06	Prevenirea pescuitului distructiv	Combaterea pescuitului ilegal cu aparate electrice, pescuit distrugător neselectiv pentru specii și vârste
2.4.1.3	H01.08 H01.04 H06.03	Prevenirea poluării apelor	Controlul calității apei din ecosistemul lacustru.

OS2.4.2 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Misgurnus fossilis*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.4.2.1	J02.02.01 C01.01 F02.01 F02.02 F02.03 F06 H01.08 H01.04 H06.03 H03.03 I01	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ.
2.4.2.2	F02.01 F02.02 F02.03 F06	Prevenirea pescuitului distructiv	Combaterea pescuitului ilegal cu aparate electrice, pescuit distrugător neselectiv pentru specii și vârste
2.4.2.3	H01.08 H01.04 H06.03	Prevenirea poluării apelor	Controlul calității apei din ecosistemul lacustru.

OS2.4.3 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Pelecus cultratus*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.4.3.1	J02.02.01 C01.01 F02.01 F02.02 F02.03 F06 H01.08 H01.04 H06.03 H03.03 I01	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ.
2.4.3.2	F02.01	Prevenirea	Combaterea pescuitului ilegal cu aparate electrice,

	F02.02 F02.03 F06	pescuitului distructiv	pescuit distrugător neselectiv pentru specii și vârste
2.4.3.3	H01.08 H01.04 H06.03	Prevenirea poluării apelor	Controlul calității apei din ecosistemul lacustru.

OS2.4.4 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Rhodeus sericeus amarus*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura management	Descriere
2.4.4.1	J02.02.01 C01.01 F02.01 F02.02 F02.03 F06 H01.08 H01.04 H06.03 H03.03 I01	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ.
2.4.4.2	F02.01 F02.02 F02.03 F06	Prevenirea pescuitului distructiv	Combaterea pescuitului ilegal cu aparate electrice, pescuit distrugător neselectiv pentru specii și vârste
2.4.4.3	H01.08 H01.04 H06.03	Prevenirea poluării apelor	Controlul calității apei din ecosistemul lacustru.

OS2.4.5 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Aspius aspius*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura management	Descriere
2.4.5.1	J02.02.01 C01.01 F02.01	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii	Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ.

	F02.02 F02.03 F06 H01.08 H01.04 H06.03 H03.03 I01	populației speciei	
2.4.5.2	F02.01 F02.02 F02.03 F06	Prevenirea pescuitului distructiv	Combaterea pescuitului ilegal cu aparate electrice, pescuit distrugător neselectiv pentru specii și vârste
2.4.5.3	H01.08 H01.04 H06.03	Prevenirea poluării apelor	Controlul calității apei din ecosistemul lacustru.

OS2.4.6 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Cobitis taenia*

Stare de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.4.6.1	J02.02.01 C01.01 F02.01 F02.02 F02.03 F06 H01.08 H01.04 H06.03 H03.03 I01	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ.
2.4.6.2	F02.01 F02.02 F02.03 F06	Prevenirea pescuitului distructiv	Combaterea pescuitului ilegal cu aparate electrice, pescuit distrugător neselectiv pentru specii și vârste
2.4.6.3	H01.08 H01.04 H06.03	Prevenirea poluării apelor	Controlul calității apei din ecosistemul lacustru.

OS2.5 Asigurarea conservării speciilor de mamifere, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora

OS2.5.1 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Lutra lutra*

Starea de conservare: Favorabilă

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.5.1.1		Păstrarea mărimii populației speciei	Asigurarea conectivității populației din zona studiată în sensul prevenirii consagvinizării Instalarea panourilor informative la intrările principale din sit cu privire la importanța ocrotirii speciei de interes conservativ.
2.5.1.2	A02.03	Limitarea schimbării destinației terenurilor	Menținerea habitatelor specifice în zonele cu vizuini
2.5.1.3	F03.02.04	Controlul prădătorilor	Controlul prădătorilor și în special a câinilor hoinari. Reducerea numărului de câini fără stăpân din perimetrul sitului

OS2.5.2 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Spermophilus citellus*

- Stare de conservare: Favorabilă - FV -

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.5.2.1	A02.03 A04.01	Prevenirea convertirii pajiștilor/islazurilor în alte forme de utilizare a terenurilor și controlul dezvoltării vegetației.	Se va asigura un management adecvat al habitatelor prin pășunat de intensitate medie, cosire regulată iar acolo unde se dezvoltă arbuști pe suprafețe mari să fie luate măsuri pentru curățarea lor.
2.5.2.2	A07 A08 H01	Interzicerea/limitarea folosirii mijloacelor de combatere chimică de tip profilactic și a tratamentelor chimice într-un perimetru de 100 m	Se interzice folosirea ierbicidelor, pesticidelor, amendamentelor, a îngrășămintelor chimice sau substanțelor de protecție a plantelor în zonele favorabile speciei. Se recomandă accesarea plăților pentru proiecte de agro-mediu.

		în jurul habitatelor favorabile speciilor de mamifere mici.	
2.5.2.3	E03.01 E01.01	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării de gunoaie în zonele favorabile speciilor de mamifere mici.	Se vor interzice orice activități de depozitare a substanțelor poluante sau depozitare a deșeurilor de orice natură în habitatele terestre și acvatice sau în apropierea acestora.
2.5.2.4	A.11	Aplicarea riguroasă a legislației privind interzicerea arderii vegetației în perimetrul sitului.	Se va interzice îndepărtarea sau arderea vegetației din toate tipurile de habitat de pe arealul sitului.
2.5.2.5	E01.01	Reducerea numărului de câini fără stăpân din perimetrul sitului.	Controlul și minimizarea numărului cainilor fără stăpân.
2.5.2.6	A07	Interzicerea folosirii raticidelor în zonele favorabile speciilor de mamifere mici.	Interzicerea folosirii acestor substanțe în habitatele naturale și în culturi agricole.

OS2.5.3 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei

Vormela peregusna

- Stare de conservare: Favorabilă - FV -

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.5.3.1	A02.03 A04.01	Prevenirea convertirii pajiștilor/islazurilor în alte forme de utilizare a terenurilor și controlul dezvoltării vegetației.	Se va asigura un management adecvat al habitatelor prin pășunat de intensitate medie, cosire regulată iar acolo unde se dezvoltă arbuști pe suprafețe mai mari să fie luate măsuri pentru curățarea lor.
2.5.3.2	A07 A08 H01	Interzicerea/limitarea folosirii mijloacelor de combatere chimică de tip profilactic dăunătorilor și a	Se interzice folosirea ierbicidelor, pesticidelor, amendamentelor, a îngrășămintelor chimice sau substanțelor de protecție a plantelor în zonele favorabile speciei. Se recomandă accesarea plăților pentru proiecte de agro-mediu.

		tratamentelor chimice într-un perimetru de 100 m în jurul habitatelor favorabile speciilor de mamifere mici.	
2.5.3.3	E03.01 E01.01	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării gunoarie în zonele favorabile speciilor de mamifere mici.	Se vor interzice orice activități de depozitare a substanțelor poluante sau depozitare a deșeurilor de orice natură în habitatele trestre și acvatice sau de în apropierea acestora.
2.5.3.4	A.11	Aplicarea riguroasă a legislației privind interzicerea arderii vegetației în perimetrul sitului.	Se va interzice îndepărtarea sau arderea vegetației din toate tipurile de habitat de pe arealul sitului.
2.5.3.5	E01.01	Reducerea numărului de câini fără stăpân din perimetrul sitului.	Controlul și minimizarea numărului câinilor fără stăpân.
2.5.3.6	A07	Interzicerea folosirii raticidelor în zonele favorabile speciilor de mamifere mici.	Interzicerea folosirii acestor substanțe în habitatele naturale și în culturi agricole.
2.5.3.7	D01.02 E01.01 G01.03.02	Interzicerea/limitarea utilizării mijloacelor auto - ATV, motociclete, autovehicule - în zonele favorabile speciei din cadrul sitului.	Se va interzice accesul auto în afara drumurilor sau traseelor special amenajate și delimitate.

OS2.5.4 Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Miniopterus schreibersi*

- Stare de conservare: Nefavorabilă-inadecvată

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.5.4.1	G01 E01.01	Protecția fizică a adăposturilor împotriva deranjării	Realizarea lucrărilor se va face în conformitate cu Ghidul metodologic Liliicii și managementul adăposturilor subterane

		excesive.	
2.5.4.2	A10.01 A11 B02 B02.01.02 B02.02 B02.03 B02.04 B03	Managementul vegetației existente in jurul adăposturilor.	Managementul privind vegetația existentă în jurul intrării unui adăpost trebuie să aibă ca scop atingerea unui echilibru, oferind protecția traseelor de zbor folosite de lilieci, însă, totodată, trebuie să prevină blocarea intrării, afectând astfel lilieci sau condițiile microclimatice existente în adăpost. În general, scopul este de a menține cât mai multă vegetație în jurul intrării, oferind astfel trasee de zbor adecvate pentru lilieci, care le conferă protecție în fața prădătorilor sau a condițiilor meteorologice. În îndepărtarea vegetației trebuie să urmărim o abordare minimalistă, cu excepția acelor arbori care pot cauza surpări.
2.5.4.3		Asigurarea conectivității între adăposturi și habitatele de hrănire.	Se va urmări menținerea unor coridoare de vegetație - arboricole - între adăposturi și habitatele de hrănire ale speciilor de lilieci.
2.5.4.4	E01.01	Conștientizarea populației locale cu privire la importanța speciilor de lilieci.	
2.5.4.5	B02 B02.01.02 B02.02 B02.03 B02.04 B03 I01	Managementul habitatelor forestiere în favoarea speciilor de lilieci.	<p>Pădurile pot oferi adăposturi și hrană liliecilor, două resurse esențiale ce se pot îmbunătăți luând măsuri specifice:</p> <p>Asigurarea unei rețele de arbori care prezintă deja scorburi datorită descompunerii.</p> <p>Distanța dintre zonele cu număr ridicat de scorburi nu trebuie să depășească 1000 m.</p> <p>Dacă este posibil trebuie aleși arbori care deja prezintă semne de scorburi sau condiții ecologice pentru formarea lor.</p> <p>Trebuie marcați și protejați copacii care oferă adăposturi liliecilor.</p> <p>Organizarea de limite naturale de-a lungul potecilor din interiorul pădurilor, de exemplu prin menținerea plantelor ierboase perene înalte.</p> <p>Dezvoltarea zonelor de lizieră - minim 30 m de lizieră până la intrarea în pădure - prin succesiune naturală, ca zone de ecoton între pădure și zonele cultivate deschise, continuate de garduri vii, șiruri de copaci, canale de apă și altele asemenea.</p> <p>Excluderea folosirii pesticidelor, în special a insecticidelor în cazul infestărilor, accentul trebuie pus</p>

			pe folosirea măsurilor preventive. Mentinererea/reintroducerea speciilor de foioase specifice locului, de ex. stejar, carpen - specii cu abundență mare de insecte.
--	--	--	--

OS2.5.5 Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei *Rhinolophus mehelyi*

- Stare de conservare: Necunoscută

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.5.5.1	G01 E01.01	Protecția fizică a adăposturilor împotriva deranjării excesive.	Realizarea lucrărilor se va face în conformitate cu Ghidul metodologic Liliicii și managementul adăposturilor subteran
2.5.5.2	A10.01 A11 B02 B02.01.02 B02.02 B02.03 B02.04 B03	Managementul vegetației existente în jurul adăposturilor.	Managementul privind vegetația existentă în jurul intrării unui adăpost trebuie să aibă ca scop atingerea unui echilibru, oferind protecția traseelor de zbor folosite de lilieci, însă, totodată, trebuie să prevină blocarea intrării, afectând astfel lilieci sau condițiile microclimatice existente în adăpost. În general, scopul este de a menține cât mai multă vegetație în jurul intrării, oferind astfel trasee de zbor adecvate pentru lilieci, care le conferă protecție în fața prădătorilor sau a condițiilor meteorologice. În îndepărtarea vegetației trebuie să urmărim o abordare minimalistă, cu excepția acelor arbori care pot cauza surpări.
2.5.5.3		Asigurarea conectivității între adăposturi și habitatele de hrănire.	Se va urmări menținerea unor coridoare de vegetație - arboricole - între adăposturi și habitatele de hrănire ale speciilor de lilieci.
2.5.5.4	E01.01	Conștientizarea populației locale cu privire la importanța speciilor de lilieci.	
2.5.5.5	B02 B02.01.02 B02.02 B02.03 B02.04 B03	Managementul habitatelor forestiere în favoarea speciilor de lilieci.	Pădurile pot oferi adăposturi și hrană liliecilor, două resurse esențiale ce se pot îmbunătăți luând măsuri specifice: Asigurarea unei rețele de arbori care prezintă deja scorbură datorită descompunerii. Distanța dintre zonele cu număr ridicat de scorbură nu

I01		<p>trebuie să depășească 1000 m.</p> <p>Dacă este posibil trebuie aleși arbori care deja prezintă semne de scorburi sau condiții ecologice pentru formarea lor.</p> <p>Trebuie marcați și protejați copacii care oferă adăposturi liliecilor.</p> <p>Organizarea de limite naturale de-a lungul potecilor din interiorul pădurilor, de exemplu prin menținerea plantelor ierboase perene înalte.</p> <p>Dezvoltarea zonelor de lizieră - minim 30 m de lizieră până la intrarea în pădure - prin succesiune naturală, ca zone de ecoton între pădure și zonele cultivate deschise, continuate de garduri vii, șiruri de copaci, canale de apă și altele asemenea.</p> <p>Excluderea folosirii pesticidelor, în special a insecticidelor în cazul infestărilor, accentul trebuie pus pe folosirea măsurilor preventive.</p> <p>Mentineră/reintroducerea speciilor de foioase specifice locului, de ex. stejar, carpen - specii cu abundență mare de insecte.</p>
-----	--	---

OS2.6. Asigurarea conservării speciilor de avifaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora

OS2.6.1 Asigurarea conservării speciilor de păsări, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora

- Stare de conservare: Favorabilă - FV - pentru toate speciile de păsări

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.6.1.1	A11 B02	Declararea de zone tampon în jurul cuiburilor și limitarea/controlul activităților forestiere în zona tampon, în perioada de cuibărit pentru protecția speciilor de răpitoare diurne.	<p>Lucrările forestiere în imediata apropiere a cuiburilor speciilor de păsări răpitoare sau a berzelor negre, în special dacă sunt desfășurate în prima parte a sezonului de cuibărit, pot compromite succesul reproductiv în acel an. În anul respectiv, succesul reproductiv al perechilor afectate este nul în cele mai multe cazuri. În acest sens, în jurul cuiburilor identificate se va institui o zonă tampon cu un diametru de 300 de metri în care, în perioada 15 Martie-15 August, vor fi interzise activitățile silvice - inclusiv tăieri de conservare, igienizare și altele asemenea. Aceste activități vor fi permise în afara perioadei menționate - respectiv între 15 August – 15 Martie</p> <p>Măsura presupune și solicitarea actualizării amenajamentelor silvice de către proprietari sau</p>

			deținătorii de drepturi reale în conformitate cu prevederile prezentului plan de management și participarea reprezentanților custodelui la aceste lucrări.
2.6.1.2	A02.03	Prevenirea transformării pajiștilor/pășunilor/zonelor de stepă în terenuri arabile.	Această măsură are ca scop prevenirea transformării pajiștilor în terenuri arabile, transformare favorizată de existența unor mecanisme financiare care stimulează aratul pârloagelor. Ca efect secundar, în mai multe locuri din țară, este înregistrat aratul unor pajiști sau zone de stepă care nu figurează ca terenuri arabile. În scopul prevenirii acestor fenomene administratorul va menține o situație centralizată și actualizată a statutului pajiștilor/fânețelor/pășunilor din aria naturală protejată și va informa toate primăriile și proprietarii din zonă cu privire la interdicțiile legale de transformare a pajiștilor și pășunilor în terenuri arabile.
2.6.1.3	A04.01 B06 B02	Îmbunătățirea condițiilor de cuibărit pentru speciile de răpitoare diurne.	Pentru speciile cuibăritoare în pâlcuri de arbori sau la lizierele pădurilor un factor de deranj îl constituie stânelor amplasate aproape de liziera pădurilor și plantațiilor sau lângă pâlcurile de arbori izolați. În acest sens se va interzice amplasarea stânelor la mai puțin de 500 m de arborii izolați, pâlcurile de arbori și lizierele pădurilor din interiorul sitului. Această activitate este de tip măsură restrictivă.
2.6.1.4	B02 B02.02. B03	Rărirea pădurilor tinere și dense de stejari pentru promovarea creșterii în diametru a copacilor și deschiderea pădurii.	Majoritatea pădurilor din sit sunt tinere prezentând puține locuri potențial importante pentru cuibăritul apăsărilor răpitoare diurne de talie mare. În scopul îmbunătățirii în timp a acestor păduri se recomandă rărirea pădurilor tinere și dense de stejar pentru a promova creșterea în diametru a copacilor și deschiderea pădurii.
2.6.1.5	B02.01.02	Plantarea speciilor native de arbori, în special stejar, pentru a avea avantajă speciilor răpitoare.	Multe zone forestiere din sit sunt plantate cu specii alohtone sau care nu favorizează cuibăritul speciilor de răpitoare diurne mari. În acest scop se recomandă ca plantările să fie făcute cu specii native, în special stejar.
2.6.1.6	B02 B02.04	Corelarea lucrărilor silvice cu cerințele de conservare a biodiversității.	atingerea în timp a unui procent semnificativ de pădure matură peste 80 de ani și derularea lucrărilor silvice în afara sezonului de cuibărit
2.6.1.7	B02 B02.04	Menținerea unei structuri forestiere mozaicate în cadrul unităților de	Pădurile din sit sunt foarte tinere iar zonele cu arbori maturi ce favorizează cuibăritul sunt restrânse și ne semnificative economic. Prin păstrarea acestor pâlcuri de arbori maturi se

		<p>producție, prin păstrarea de pâlcuri de 3-5 arbori bătrâni - peste 80 ani - la hectar în zonele de recoltare.</p>	<p>favorizează menținerea de condiții de cuibărit pentru speciile de răpitoare diurne, în special <i>Aquila pomarina</i> și <i>Pernis apivorus</i>. Dacă acești arbori vor fi exploatați atunci este foarte posibil ca pentru o perioadă lungă de timp o serie de specii să nu beneficieze de condiții optime de cuibărit, procentul de arbori maturi din pădurile din sit fiind foarte mic. Este foarte important ca acești arbori rămași să nu fie izolați unul față de altul, ci să fie păstrați în pâlcuri. Această măsură nu va avea rezultatul scontat în condițiile în care în jurul pâlcurilor rămase se realizează tăieri definitive decât dacă în jur există deja arboret în creștere. În cadrul parchetelor de exploatare, la tăierile definitive se pot păstra astfel de pâlcuri, ce se vor conserva și ulterior, în viitorul arboret, până la eliminarea naturală a arborilor respectivi.</p>
2.6.1.8	B02 A04.01 B06	<p>Menținerea vegetației lemnoase limitrofe stâncăriilor/malurilor lutoase.</p>	<p>Multe din zonele ocupate de buhă sunt mascate de vegetația lemnoasă. Îndepărtarea acestui tip de vegetație în special arborii maturi scade calitatea locației ca zona de cuibărit. În aceste zone se interzice orice fel de exploatare a masei lemnoase pe o arie de 50 de m în jurul malurilor loesoide din sit.</p>
2.6.1.9	B02	<p>Menținerea poienilor din pădure.</p>	<p>Custodele va menține o evidență a poienilor din pădurile din sit și a tipului major de vegetație al acestora. În funcție de necesități va efectua activități de evitare a împăduririi sau a invadării acestora cu tufărișuri într-o proporție mai mare de 30% din suprafața poienii.</p>
2.6.1.10	B02 B02.04	<p>Asigurarea unor condiții de cuibărit propice pentru specia <i>Coracias garrulus</i>.</p>	<p>Va fi prevăzută păstrarea, la liziera pădurii, cel puțin a unui arbore bătrân, peste 80 ani, la fiecare 200m. De asemenea, se va prevedea menținerea a cel puțin unui arbore uscat, peste 80 ani-lemn mort pe picior, la hectar. În zonele cu aliniamente de arbori unde nu există păduri în apropiere și la lizierele zăvoaielor de plopi se vor amplasa cutii artificiale pentru cuibărit. Aceste măsuri vor favoriza cuibăritul speciei <i>Coracias garrulus</i>.</p>
2.6.1.11	B02 B03	<p>Menținerea și/sau refacerea aliniamentelor de arbori pentru asigurarea condițiilor de cuibărit pentru speciile minor, și/sau refacerea aliniamentelor de arbori pentru asigurarea condițiilor de cuibărit pentru speciile minor, și/sau refacerea aliniamentelor de arbori pentru asigurarea condițiilor de cuibărit pentru speciile minor,</p>	<p>În ultimii ani în sit au fost tăiate majoritatea aliniamentelor de arbori situate de-a lungul drumurilor. Aceste aliniamente, împreună cu pâlcurile de arbori izolați, reprezintă unul dintre habitatele preferate de cuibărit pentru aceste specii. Pentru a menține acest habitat se va interzice tăierea arborilor izolați sau a pâlcurilor de arbori situați pe pajiști, pășuni, teren cultivabil sau la marginea parcelelor de teren agricol, respectiv</p>

		garrulus	respectarea prevederilor GAEC 9 din Codul pentru bune condiții agricole și de mediu. Pentru cazul special al aliniamentelor de arbori – în special plopi - de la baza drumurilor: acestea vor putea fi îndepărtate doar atunci când vor fi prevăzute măsuri obligatorii de replantare în aceleași zone sau în alte zone deschise cu specii similare autohtone. Se va interzice amplasarea stânelor la mai puțin de 500m de arborii izolați, pâlcurile de arbori și lizierele pădurilor din interiorul sitului. Această activitate este de tip măsură restrictivă.
2.6.1.12	B02 B02.04	Menținerea unui număr mare de stejari bătrâni necesari pentru asigurarea condițiilor optime de cuibărit pentru speciile Dryocopus Martius, Bubo bubo, Hieraetus pennatus, Pernis apivorus, Picus canus, Caprimulgus europaeus, Dendrocopos medius, Dendrocopos syriacus, Coracias garrulus	Stejarii bătrâni - peste 100 ani - reprezintă un factor esențial ce influențează calitatea habitatului pentru specia <i>Dendrocopos medius</i> , atât în ceea ce privește oportunitățile de cuibărit cât și de hrănire. Pentru a asigura condiții optime de habitat, se va menține în orice condiții de exploatare/intervenții forestiere un număr de 3-4 arbori bătrâni la hectar în stejărete pure, respectiv 1-2 în cele pădurile de amestec cu <i>Quercus</i> sp. De asemenea, în aceste păduri se vor menține pe picior un număr de 2-3 arbori cu scorbură, neimportanți din punct de vedere economic, cu rolul de a asigura condiții optime pentru cuibărit. Pentru arboretele ce au depășit vârsta exploatabilității și care au fructificație satisfăcătoare, inclusiv regenerare naturală, se vor evita tratamentele silvice cu tăieri definitive. Pot fi aplicate doar tăieri de igienă / accidentale, însă marcarea arborilor se va face sub supravegherea administratorului ariei naturale protejate / specialistului ornitolog. La ora actuală în sit nu există astfel de stejari, în consecință se recomandă planificarea amenajamentelor astfel încât în timp să crească vârsta pădurilor și aplicarea măsurii. Până atunci măsura se aplică la arborii din clasa de vârstă V din sit.
2.6.1.13	A10.01	Menținerea tufărișurilor indigene și a arborilor izolați.	În anumite zone din Dobrogea, puținele zone cu aspect de silvostepă - stepă alternând cu zone de tufăriși și arbori izolați - sunt distruse prin dislocarea zonelor de tufăriș și tăierea arborilor solitari. Acest habitat este folosit de mai multe specii de păsări <i>Emberiza hortulana</i> , <i>Lanius minor</i> și altele asemenea. Adicional are și o valoare peisagistică ridicată. În acest sens se interzice deteriorarea acestui tip de habitat în sit prin extracția tufișurilor sau a arborilor solitari sau prin supra-pășunat. Această măsură nu face referire la specii de arbuști sau arbori invazive sau alohtone.

2.6.1.14		Menținerea cuiburilor de corvide și de răpitoare diurne de pe stâlpii de înaltă tensiune în sit sau limitrofe sitului.	Speciile de șoim - inclusiv șoimul dunărean - nu își construiesc propriul cuib, în acest sens folosind cuiburile construite de corvide sau de specii de răpitoare diurne <i>Buteo rufinus</i> . În timpul activităților de mentenanță a liniilor de înaltă tensiune cuiburile de corvide și de răpitoare diurne sunt distruse. La ora actuală toate cuiburile cunoscute în care cuibărește șoimul dunărean în România sunt localizate pe stâlpi de înaltă tensiune. În scopul îmbunătățirii condițiilor de cuibărit se interzice deteriorarea cuiburilor de răpitoare diurne și de corvide amplasate pe stâlpii de înaltă tensiune. Administratorul va aduce la cunoștința companiilor care se ocupă de distribuția energiei electrice și care administrează linii de înaltă tensiune care trec prin sit sau sunt limitrofe sitului această măsură restrictivă.
2.6.1.15	A02.03 A04.01	Îmbunătățirea condițiilor de cuibărit pentru șoimul dunărean	În ultimii ani nu au fost depistate cuiburi ale speciei în sit chiar dacă specia este observată, uneori inclusiv în timpul sezonului de cuibărit. În cazul în care se observă cuiburi ocupate de șoimul dunărean în sit sau în vecinătatea acestuia cel mai probabil pe stâlpi de înaltă tensiune se va institui o zonă tampon cu o rază de 500 m în jurul cuibului/stâlpului în care vor fi reglementate activitățile umane, în special pășunatul. Administratorul va organiza tabere de supraveghere continue a zonei tampon în scopul reducerii riscului de prădare a cuiburilor de către braconieri în scopul recoltării ouălor sau puilor specia este apreciată de șoimarii din toată lumea.
2.6.1.16		Amplasarea de cutii artificiale de cuibărit pentru șoimul dunărean pe liniile electrice de pe care lipsesc.	Specia cuibărește cu succes în cutii artificiale de aluminiu localizate pe liniile electrice. Societatea Ornitologică Română în Dobrogea și Asociația Grupul Milvus - în vestul țării - au amplasat cutii artificiale pe liniile de înaltă tensiune în cadrul proiectului LIFE 09 NAT/HU/000384 Conservation of Falco cherrug in Northeast Bulgaria, Hungary, Romania and Slovakia. Aceste activități au fost derulate într-o serie de locații pilot. În cazul în care pe liniile electrice de înaltă tensiune din sit sau de la periferia sitului aceste cuiburi artificiale lipsesc, administratorul împreună cu companiile de electricitate care administrează liniile electrice din sit vor monta cutii artificiale la o distanță de minim 2 km, una de alta. Detaliile tehnice și cerințele de amplasare ale cutiilor artificiale pot fi obținute de la Societatea Ornitologică Română.

2.6.1.17		Protecția coloniilor de ciori de semănătură din sit.	Vânturelul de seară <i>Falco vespertinus</i> cuibărește cu precădere în coloniile de ciori de semănătură, în cuiburi părăsite ale acestei specii. Uneori specia ocupă și cuiburi de coțofană sau cioară grivă. În scopul permanenței speciei în sit se interzice deteriorarea sau distrugerea intenționată sau accidentală a coloniilor de ciori de sit: această măsură se aplică atât la cuiburi propriu zis cât și la arborii și pâlcurile sau liniile de arbori în care este amplasată colonia.
2.6.1.18	B02 B03	Plantarea speciilor native, în special stejar pentru adev. avantajă speciile de ciocănitori	Multe zone forestiere din sit sunt plantate cu specii alohtone sau care nu favorizează prezența speciilor native. În acest scop se recomandă ca plantările să fie făcute cu specii native, în special stejar. Se va evita plantarea speciilor alohtone, salcâm <i>Robinia pseudo-acacia</i> , glădiță <i>Gleditsia triacanthos</i> , cenușer <i>Ailanthus altissima</i> , sălcioară <i>Eleagnus angustifolia</i>
2.6.1.19	G01 A04.01 E01.01	Stabilirea suprafețelor de zone tampon în jurul cuiburilor și al limitarea/controlul accesului și al activităților umane în zona tampon, în perioada de cuibărit pentru protecția speciilor de răpitoare diurne.	<i>Buteo rufinus</i> este o specie care de cele mai multe ori cuibărește în zone deschise. Accesul turmelor în zona cuibului poate reduce succesul reproductiv și al perechii respective. În acest sens se impune instituirea unei zone tampon în jurul cuibului cu o rază de 150 m - 300 m diametru unde să fie restricționat complet accesul și orice fel de activitate umană de exemplu pășunatul în perioada 15 martie-15 iulie. Aceeași regulă se aplică și pentru lucrările de mentenanță pentru stâlpii de înaltă tensiune exceptând situațiile de urgență.
2.6.1.20	A11 A08 A07	Aplicarea unor metode agricole compatibile cu biologia speciilor cuibăritoare pe terenurile agricole.	Această măsură are ca scop aplicarea unor metode agricole compatibile cu biologia speciilor cuibăritoare în zonele agricole. În acest sens se recomandă: încurajarea tipurilor de cereale care pot fi recoltate mai târziu, evitarea culturilor pe terenurile arabile necultivate în sezonul de reproducere nu se ară de la 1 mai până la 15 iulie, se evaluează folosirea pesticide înainte de folosire. În acest sens administratorul va menține o evidență împreună cu proprietarii de terenuri agricole a tipurilor de culturi agricole pe diferite parcele, a diferitelor lucrări prognozate și a pesticide folosite.
2.6.1.21		Interzicerea împăduririi regiunilor de stepă.	Această măsură are ca scop limitarea posibilității de împădurire a zonelor de stepă. În sit s-au întreprins mai multe activități de împădurire a zonelor de stepă de-a lungul timpului. Chiar dacă până la un anumit nivel aceste activități au un efect benefic asupra biodiversității din zonă, continuarea

			și extinderea acestor activități pune în pericol existența ariei protejate ca zonă stepică. Din acest motiv nu se vor autoriza alte activități de plantare cu specii lemnoase în zonele stepice din aria naturală protejată.
--	--	--	--

OS2.6.2. Asigurarea unor condiții optime de hrănire pe durata implementării planului de management în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ.

- Stare de conservare: Favorabilă - FV - pentru toate speciile de păsări

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.6.2.1	A02.03 A04.01	Menținerea unor cote de pășunat sustenabile pe suprafața ariei naturale protejate.	Supra-pășunatul poate crea probleme în sit prin degradarea compoziției floristice specifice și a solului, pe care au drept consecință diminuarea resurselor trofice necesare pentru speciile din zonă. Pentru a putea fi estimată presiunea exercitată de pășunat asupra florei locale se va realiza un studiu prin care să se stabilească capacitatea maximă de suport, zonele critice și eventual încărcătura maximă admisibilă astfel încât să se evite supra-pășunatul. Până când rezultatele acestui studiu vor fi disponibile administratorul va autoriza un nivel maxim de pășunat de 0,7 UVM/ha în zonele folosite ca pășune în sit. În zonele din sit desemnate pentru protecția a diverse specii sau asociații de plante administratorul poate interzice pășunatul dacă considerentele de conservare o cer.
2.6.2.2	A07 A08 G01.03.02	Menținerea unui nivel optim de populații pradă pentru speciile de răpitoare diurne.	În scopul menținerii unor nivele optime de populații pradă pentru speciile de răpitoare mari diurne se impun o serie de activități punctuale. Aceste activități vizează interzicerea vânării iepurilor sau stabilirea restricțiilor temporare unde populația lor e scăzută, implementarea măsurilor de restaurare a habitatului și a populațiilor de iepuri prin procesele naturale, cartarea coloniilor de popândăi, interzicerea accesului câinilor comunitari sau a câinilor de stână în zonele cu colonii de popândăi, limitarea numărului de câini de stână în conformitate cu cerințele legale.
2.6.2.3	B02 B02.04	Menținerea lemnului mort pentru asigurarea condițiilor specifice de habitat pentru speciile	Cantitatea disponibilă de lemn mort este un factor esențial pentru prezența speciilor de ciocănitori. Prezența lemnului mort influențează calitatea habitatului pentru majoritatea speciilor de ciocănitori - de exemplu <i>Picus canus</i> . În consecință, pentru toate subparcele / u.a.-urile, în cazul unor intervenții lucrări de îngrijire sau exploatare forestiere se va lăsa un număr de 4-8

		ciocănitari	arbori/ha din categoria iescarilor, arborilor groși, scorburoși, parțial uscați, în funcție de particularitățile fiecărui u.a.
2.6.2.4	E01.01 G01 A04.01	Protecția coloniilor de popândăi din interiorul sitului - SCI, SPA - .	Prin această măsură se interzice distrugerea coloniilor de popândăi din SPA și SCI fie direct, fie indirect prin avizarea unor activități sau infrastructuri care vor duce la deteriorarea coloniilor. Adicional în zona coloniilor va fi restricționat accesul câinilor de turmă.
2.6.2.5	A11	Menținerea miriștii până în februarie și interzicerea arderii acestora	Această măsură are ca scop îmbunătățirea calității terenurilor arabile ca teritoriu de vânătoare pentru speciile de răpitoare diurne sedentare, de pasaj sau oaspeți de iarnă.
2.6.2.6		Menținerea sau creșterea unei fâșii necultivate de minim 0,5 m - ideal 1,5m - în exteriorul terenurilor arabile.	Această măsură are ca scop îmbunătățirea calității terenurilor arabile ca teritoriu de vânătoare pentru speciile de răpitoare diurne și ca loc de cuibărire pentru speciile de terenuri deschise <i>Anthus campestris</i> . În zonele cu terenuri arabile din sit custodele va aduce la cunoștința proprietarilor de terenuri agricole și va verifica implementarea obligației de a menține o bandă necultivată de cel puțin 0,5 m la marginea parcelelor mai mari de 1 ha. Aceste benzi pot fi cosite după data de 15 iulie.

OS2.6.3. Reducerea deranjului speciilor de păsări din sit în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ.

- Stare de conservare: Favorabilă - FV - pentru toate speciile de păsări

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.6.3.1	E01.01 G01	Implementarea unor măsuri restrictive de folosire a aparatelor de redat sunete - boxe audio, fixe sau auto - în scopul diminuării deranjului fonic.	Păsările cuibăritoare din sit pot fi puternic deranjate prin poluarea fonică ocazională, cauzată de o serie de turiști în special prin muzică generată de boxele autoturismelor în timpul picnicurilor. În acest sens este necesară includerea în regulamentul ariei protejate a unor restricții referitoare la conduita turiștilor care vizitează aria protejată care să cuprindă o serie de interdicții referitoare la redarea de muzică sau sunete prin diverse mijloace.
2.6.3.2	G01 G01.03.02 F02.03	Delimitarea zonelor în care este permis accesul turiștilor	Accesul necontrolat al turiștilor poate avea efecte negative puternice asupra avifaunei, în special în perioada de cuibărit. Efectele negative se înregistrează în perioadele cu aflux mare de turiști - în perioada de

		în funcție de necesitățile de conservare ale speciilor.	weekend pentru picnicuri, sărbători legale, diverse evenimente religioase, și altele asemenea. Picnicul necontrolat poate avea efecte negative asupra succesului reproductiv al speciilor care cuibăresc în imediata apropiere a zonei de picnic. În acest sens, în funcție de zonele importante pentru biodiversitate, custodele va delimita zonele de picnic în aria protejată, în zone neimportante pentru biodiversitate. În weekenduri, sărbători legale sau religioase custodele va organiza patrulare în sit pentru a se asigura că nu se organizează picnicuri în sit în afara zonelor special amenajate.
2.6.3.3	E01.01	Implementarea legislației referitoare la autorizarea imobilelor care se construiesc în extravilan.	La ora actuală există un trend ascendent de amplasare a imobilelor în extravilan. Deși legislația prevede doar construcția de dependințe agricole în extravilan cu respectarea unui set de condiții, multe imobile construite nu deservește în realitate rolul de dependență agricolă. În acest sens custodele împreună cu organele abilitate vor verifica legalitatea tuturor imobilelor amplasate pe teritoriul ariei protejate în extravilanul localităților. Pentru cereri noi de amplasare a imobilelor se vor introduce următorul set de restricții: a. nu se vor amplasa nici un fel de construcții pe pajiște, b. nu se vor amplasa nici un fel de construcții noi la mai puțin de 400 m de păduri sau zone umede lacuri, mlaștini, cursuri de apă, și altele asemenea. Construcțiile pot fi amplasate doar pe terenuri arabile, cu respectarea cerințelor de la punctul b.
2.6.3.4	A04.01	Interzicerea pășunatului în zonele stâncoase.	Multe din locațiile potențiale din sit pentru specie sunt drastic deranjate de turmele care tranzitează sau pășunează în zona. Pentru a reduce acest deranj și îmbunătăți calitatea acestui tip de habitat se interzice pășunatul și accesul turmelor pe o rază de 30 de m în jurul stâncărilor.
2.6.3.5	C01.01	Limitarea autorizării de noi activități minerit evaluarea necesității de restricționare extragerii autorizate. Planurile de reabilitare trebuie să se conformeze cu planul de management al	În sit sau la periferia sitului există două cariere de extragere de mari dimensiuni. Custodele va monitoriza dacă aceste cariere beneficiază de un plan și de reabilitare a zonei. În momentul în care vor fi epuizate stocurile de extragere autorizate prin prezentele autorizații, va verifica implementarea planurilor de reabilitare a zonei care trebuie să fie în concordanță cu măsurile de conservare din planul de management al ariei protejate. În egală măsură se interzice autorizarea altor cariere pe suprafața sitului.

		zonei.	
--	--	--------	--

OS2.6.4. Reducerea mortalității speciilor de păsări cauzată de activitățile umane în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ

- Stare de conservare: Favorabilă - FV - pentru toate speciile de păsări

Cod_MM	Impact P/A -	Măsura de management	Descriere
2.6.4.1	C03.03	Implementarea unor măsuri restrictive privind amplasarea fermelor eoliene pe o rază de 3 km în jurul ariei protejate.	Nu se vor acorda avize în vecinătate fermelor eoliene amplasate la mai puțin de 3 km de aria protejată. Pentru fermele eoliene deja avizate se va ține cont de această prevedere în momentul în care se pune problema de înnoire a avizelor.
2.6.4.2	D02.01.01	Izolarea liniilor de medie tensiune prin colaborarea cu companiile de transport energiei electrice.	Liniile electrice neizolate, în special cele de medie tensiune, reprezintă una din cauzele majore de mortalitate în rândul răpitoarelor de zi și a berzelor. Principala cauză este electrocutarea la nivelul stâlpilor folosiți de păsări. În scopul prevenirii acestui fenomen, în sit și în zonele limitrofe sitului, vor fi izolate nivelul stâlpilor liniile de medie tensiune cu izolatorii de pe stâlpi orientați în sus. În măsura posibilităților, alte alternative - linii subterane - vor fi preferate izolării. Se aplica la nivelul întregii secțiuni de linii de medie tensiune de pe suprafața sitului.
2.6.4.3		Implementarea legislației referitoare la numărul de câini însoțitori la turme de oi în zonele de câmpie.	În cele mai multe cazuri, pe suprafața sitului și în vecinătate numărul de câini de stână ce însoțesc turmele de oi depășesc cu mult numărul maxim prevăzut de lege pentru zonele de câmpie. Manifestând un comportament de prădător, acești câini au un puternic impact negativ asupra speciilor de păsări în cuibăritoare pe sol, în special asupra puilor ne zburători ai acestora, respectiv asupra mamiferelor mici. Pentru combaterea acestui fenomen, se vor efectua patrulări regulate pentru a se verifica efectivele de câini însoțitori ai turmelor de oi, urmată de aplicarea măsurilor legale.
2.6.4.4		Interzicerea vânătorii cu alice	Folosirea alicelor de plumb cauzează o acumulare de plumb în zonele în care vânătoarea este practică cu regularitate. Mai multe studii situează intoxicația cu alice de plumb fiind o cauză majoră de mortalitate

			pentru păsările acvatice sau cele care se hrănesc cu păsări rănite sau moarte - cum este codalbul - . În Statele Unite ale Americii și în mai multe state din Europa vânătoarea cu aluce de plumb este deja interzisă și demersuri în acest sens se fac în majoritatea statelor.
--	--	--	--

OS3	Actualizarea inventarelor pentru habitatele de interes conservativ
------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
3.1	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i>	Evaluarea detaliată a habitatului la un interval de maxim 5 ani.
3.2	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 40CO* Tufişuri de foioase ponto-sarmatice	Evaluarea detaliată a habitatului la un interval de maxim 5 ani.
3.3	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 62C0* Stepe ponto-sarmatice	Evaluarea detaliată a habitatului la un interval de maxim 5 ani.
3.4	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 6430 Comunități de liziera cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Greșit identificat
3.5	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos	Evaluarea detaliată a habitatului la un interval de maxim 5 ani.
3.6	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91I0* Vegetație de silvostepa eurosiberiană cu <i>Quercus spp.</i>	Evaluarea detaliată a habitatului la un interval de maxim 5 ani.
3.7	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91F0 Păduri ripariene mixte cu <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> , din lungul marilor râuri - <i>Ulmenion minoris</i> -	Greșit identificat
3.8	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun	Evaluarea detaliată a habitatului la un interval de maxim 3 ani.

OS4	Actualizarea inventarelor pentru speciile de interes conservativ
------------	---

OS4.1 Realizarea/actualizarea inventarelor pentru plantele superioare

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
4.1.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Centaurea jankae</i>	Greșit identificată

4.1.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Echium russicum</i>	Greșit identificată
4.1.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Potentilla emilii-popii</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.1.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Himantoglossum caprinum</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.

OS4.2 Actualizarea inventarelor pentru herpetofaună

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
4.2.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Bombina bombina</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.2.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Emys orbicularis</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.2.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Testudo graeca</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.2.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Testudo hermanni</i>	Greșit identificată
4.2.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Triturus dobrogicus</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.2.6	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Elaphe quatorlineata</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.

OS4.3 Actualizarea inventarelor pentru nevertebrate

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
4.3.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Catopta thrips</i>	Greșit identificată

4.3.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Erannis ankeraria</i>	Greșit identificată
4.3.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Eriogaster catax</i>	Greșit identificată
4.3.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Lucanus cervus</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.3.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Lycaena dispar</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.

OS4.4 Actualizarea inventarelor pentru ihtiofaună

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
4.4.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Gobio albipinnatus</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.4.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Misgurnus fossilis</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 3 ani.
4.4.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Pelecus cultratus</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.4.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.4.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Aspius aspius</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.4.6	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Cobitis taenia</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.

OS4.5 Actualizarea inventarelor pentru mamifere

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
4.5.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Lutra lutra</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.5.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Spermophilus citellus</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.5.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Vormela pargusna</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.5.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Miniopterus schreibersi</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.
4.5.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Rhinolophus mehelyi</i>	Evaluarea detaliată a distribuției speciei și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.

OS4.6 Actualizarea inventarelor pentru avifaună

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
4.6.1	Actualizarea inventarelor pentru speciile de avifauna	Evaluarea detaliată a distribuției speciilor și a efectivelor populaționale la un interval de maxim 5 ani.

OS5	Actualizarea inventarelor pentru elementele abiotice de interes pentru conservarea biodiversității în aria naturală protejată
------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
5.1	Evaluarea detaliată a geologiei sitului	În cadrul evaluării detaliate a geologiei ariei naturale protejate va avea loc și cartarea zonelor de stâncărie și a celor calcaroase.
5.2	Evaluarea detaliată a hidrologiei/hidrografiei sitului	
5.3	Investigarea poluării apelor cu reziduri și evaluarea tipurilor de pesticide folosite în pajiștile, pășunile	Se va investiga poluarea apelor cu reziduri și se va

	și terenurile agricole din sit	evalua tipurile substanțe chimice folosite în pajiștile, pășunile, pădurile și terenurile agricole din sit. Se va alcătui un raport referitor la folosința și impactul substanțelor chimice în sit
--	--------------------------------	---

OS6	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a habitatelor de interes conservativ
------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
6.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip <i>Magnopotamion</i> sau <i>Hydrocharition</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
6.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 40CO* Tufișuri de foioase ponto-sarmatice	Monitorizarea se realizează conform protocolului
6.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 62C0* Stepe ponto-sarmatice	Monitorizarea se realizează conform protocolului
6.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 6430 Comunități de liziera cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor, până la cel montan și alpin	Greșit identificat
6.5	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos	Monitorizarea se realizează conform protocolului
6.6	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 91I0* Vegetație de silvostepa eurosiberiană cu <i>Quercus spp.</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
6.7	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 91F0 Păduri ripariene mixte cu <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> , din lungul marilor râuri - Ulmenion minoris -	Greșit identificat
6.8	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun	Monitorizarea se realizează conform protocolului

OS7	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a speciilor de interes conservativ
------------	---

OS7.1 Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a plantelor superioare

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
7.1.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Centaurea jankae</i>	Greșit identificată
7.1.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Echium russicum</i>	Greșit identificată
7.1.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Potentilla emilii-popii</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.1.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Himantoglossum caprinum</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului

OS7.2 Realizarea monitorizării stării de conservare a herpetofaunei

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
7.2.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Bombina bombina</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.2.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Emys orbicularis</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.2.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Testudo graeca</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.2.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Testudo hermanni</i>	Greșit identificată
7.2.5	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Triturus dobrogicus</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.2.6	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Elaphe quatorlineata</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului

OS7.3 Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a nevertebratelor

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
7.3.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Catopta thrips</i>	Greșit identificată
7.3.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Erannis akeraria</i>	Greșit identificată
7.3.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Eriogaster catax</i>	Greșit identificată

7.3.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Lucanus cervus</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.3.5	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Lycaena dispar</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului

OS7.4 Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a ihtiofaunei

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
7.4.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Gobio albipinnatus</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.4.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Misgurnus fossilis</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.4.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Pelecus cultratus</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.4.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.4.5	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Aspius aspius</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.4.6	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Cobitis taenia</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului

OS7.5 Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a mamiferelor

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
7.5.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Lutra lutra</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.5.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Spermophilus citellus</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.5.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Vormela peregusna</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.5.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Miniopterus schreibersi</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului
7.5.5	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Rhinolophus mehelyi</i>	Monitorizarea se realizează conform protocolului

OS7.6 Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a avifaunei

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
7.6.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de	Monitorizarea se realizează

	conservare pentru avifaună	conform protocolului
--	----------------------------	----------------------

OS8	Funcționarea corelată a structurilor de administrare
------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
8.1	Implicarea unor instituții/organizații partenere pentru realizarea unui management participativ	Custodele sitului va iniția și organiza întâlniri periodice cu instituții/organizații având atribuții referitoare la conservarea biodiversității în sit, cu scopul de a discuta problemele legate de implementarea planului de management și realizarea funcționării corelate a tuturor structurilor de administrare din zona sitului – inclusiv a administrațiilor localităților din cadrul și din vecinătatea ariei
8.2	Asigurarea personalului necesar administrării sitului	Custodele va asigura resursele materiale pentru personalul necesar administrării sitului

OS9	Materializarea limitelor pe teren și menținerea acestora
------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
9.1	Realizarea și instalarea bornelor, panourilor și indicatoarelor, pentru evidențierea limitelor sitului	Se vor monta elementele de identificare - borne, panouri, indicatoare - cu precădere la drumurile publice prin care se asigură accesul în sit
9.2	Întreținerea mijloacelor de semnalizare	Mijloacele de semnalizare vor fi verificate și întreținute periodic

OS10	Urmărirea respectării regulamentului și a prevederilor planului de management
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
10.1	Realizarea de patrulare periodice pe teritoriul sitului	Efectuarea de patrulare periodice pe teritoriul sitului în vederea asigurării reglementărilor și prevederilor

		planului de management
10.2	Acordarea de avize - negative/pozitive - pentru proiectele și planurile/programele care se realizează pe teritoriul sitului	Proiectele și planurile/programele vor fi analizate dpdv. al impactului potențial asupra speciilor și habitatelor de interes conservativ și se va urmări acordarea de avize pozitive celor care nu au impact negativ și sunt în conformitate cu prevederile planului de management

OS11	Asigurarea finanțării/bugetului necesar pentru implementarea planului de management
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
11.1	Identificarea de surse de finanțare	Custodele va avea obligația de a identifica sursele de finanțare necesare implementării prevederilor planului de management
11.2	Elaborarea de cereri de finanțare pentru diferite fonduri și programe de finanțare	Custodele va elabora și depune cereri de finanțare a sitului pentru diferite fonduri și programe de finanțare identificate
11.3	Desfășurarea de activități de autofinanțare	Custodele va identifica și realiza activități de autofinanțare a sitului
11.4	Realizarea de campanii de strângere de fonduri inclusiv 2%	Custodele va organiza campanii de strângere de fonduri - inclusiv 2% - care se vor constitui ca și venit pentru implementarea planului de management
11.5	Perceperea de taxe pentru avizele acordate	Custodele va percepe o taxă pentru evaluarea cererilor de avize care se va constitui ca și venit pentru implementarea planului de management

OS12	Asigurarea logisticii necesare pentru administrarea eficientă a ariei naturale protejate
-------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
12.1	Achiziționarea elementelor de logistică necesare	Se vor achiziționa elementele de logistică necesare - sediu, mașină, barcă, echipamente de teren, echipamente de birou și altele asemenea.
12.2	Întreținerea elementelor de logistică	Se vor întreține periodic elementele de logistică din dotare sediu, mașină, barcă, echipamente de teren, echipamente de birou și altele asemenea.

OS13	Monitorizarea implementării planului de management
-------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
13.1	Urmărirea realizării indicatorilor de monitorizare calitativi și cantitativi - , milestone-urilor și a livrabililor planului de management.	Se va monitoriza implementarea planului de management
13.2	Ajustarea/modificarea indicatorilor funcție de modificarea implementării planului de management	Se vor efectua ajustări și modificări ale indicatorilor în funcție de modificarea planului de management

OS14	Dezvoltarea capacității personalului implicat în administrarea/managementul sitului
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
14.1	Evaluarea nevoilor de formare a personalului implicat în managementul sitului	Se va face evaluarea nevoilor de formare a personalului implicat în managementul sitului și se va încerca asigurarea mijloacelor logistice și financiare pentru dezvoltarea financiară a personalului/voluntarilor implicați
14.2	Desfășurarea cursurilor de instruire necesare	Se va organiza sau participa la cursurile de instruire în funcție de rezultatele evaluării
14.3	Participarea la conferințe de specialitate	Se va participa la conferințe de specialitate pentru a fi la curent cu cele mai noi cunoștințe de specialitate

OS15	Realizarea raportărilor necesare către autorități
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
15.1	Elaborarea rapoartelor de activitate și financiare, necesare	Custodele va elabora rapoartele de activitate și financiare
15.2	Trimiterea și completarea acestora funcție de solicitările autorităților	Custodele va răspunde solicitărilor de raportare primite de la autoritățile competente - Garda de Mediu, Ministerul Mediului, Agenția Națională pentru Protecția Mediului

OS16	Elaborarea/actualizarea Strategiei și a Planului de acțiune privind comunicarea, educația ecologică și conștientizarea publicului
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
16.1	Constituirea unui Grup de lucru pentru elaborarea/actualizarea Strategiei și a Planului	Se va constitui un grup de lucru pentru elaborarea/actualizarea Strategiei și a Planului de acțiune privind comunicarea, educația ecologică și conștientizarea publicului
16.2	Realizarea de întâlniri pentru elaborarea Strategiei și a Planului	Se vor realiza întâlniri periodice în timpul elaborării Strategiei și Planului cu factorii interesați

OS17	Implementarea Strategiei și a Planului de acțiune privind comunicarea, educația ecologică și conștientizarea publicului
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
17.1	Realizarea de materiale informative referitoare la sit	Se vor realiza materiale informative: broșuri, pliante, postere, cărți și alte modalități de informare pentru educarea și conștientizarea continuă a oamenilor asupra necesității ocrotirii speciilor și a habitatelor în care trăiesc
17.2	Realizarea/actualizarea site-ului web al sitului	Se va realiza și actualiza

		periodic site-ului web al sitului
17.3	Realizarea și difuzarea unui film documentar referitor la sit	Se va realiza un film documentar pentru promovarea biodiversității din zonă
17.4	Realizarea unor trasee de interpretare a valorilor naturale ale sitului	Se vor realiza trasee turistice de vizitare
17.5	Realizarea de panouri educative	Se vor realiza panouri educative privind importanța speciilor și habitatelor de interes conservativ din zonă, precum și panouri educative privind reguli de comportament în sit
17.6	Realizarea unui manual de educație ecologică	Se va realiza un manual de educație ecologică
17.7	Realizarea unui curs opțional de educație	Se va realiza un curs opțional de educație ecologică pe baza manualului adresat școlilor de pe teritoriul și din vecinătatea sitului, incluzând lecții în natură
17.8	Realizarea de expoziții foto itinerante cu valorile sitului	Se vor realiza expoziții foto itinerante cu valorile sitului
17.9	Evaluarea impactului activităților de comunicare, informare, conștientizare și educație ecologică realizate	Se vor realiza sondaje și chestionare sociologice pentru evaluarea impactului activităților de comunicare, informare, conștientizare și educație ecologică realizate

OS18	Promovarea utilizării durabile a resurselor forestiere
-------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
18.1	Adoptarea certificării forestiere - FSC - pentru pădurile aflate pe teritoriul sitului	Se vor adopta măsurile impuse pentru îndeplinirea condițiilor de certificare forestieră FSC pentru pădurile aflate pe teritoriul sitului
18.2	Includerea prevederilor Planului de management al sitului - măsurile referitoare la habitatele forestiere - în amenajamentul silvic	Se va urmări o uniformizare a măsurilor din planul de management al sitului și planurile de amenajamente silvice

18.3	Promovarea recoltării și valorificării produselor nelemnoase ale pădurii	Se va promova recoltarea și valorificarea produselor nelemnoase ale pădurii fructe de pădure, ciuperci, soc și altele asemenea.
------	--	---

OS19	Promovarea utilizării durabile a pescăriilor - stuf, calitatea și nivelul apei, modalități de gestionare -
-------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
19.1	Elaborarea unui ghid privind managementul durabil al pescăriilor și promovarea acestuia în rândurile administratorilor de ferme piscicole	Se va elabora un ghid privind managementul durabil al pescăriilor și se vor face acțiuni de promovare a acestuia în rândurile administratorilor de ferme piscicole
19.2	Includerea măsurilor și regulilor de administrare durabilă a pescăriilor în contractele de administrare ale fermelor piscicole	La încheierea unor noi contracte sau la reînnoirea celor existente se vor include măsurile și regulile de administrare durabilă a pescăriilor
19.3	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a fermelor piscicole	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a fermelor piscicole prin Programul Operațional pentru Pescuit

OS20	Promovarea utilizării durabile a pajiștilor - pășuni, fânețe
-------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
20.1	Elaborarea unui ghid, cuprinzând cele mai bune practici de administrare a pajiștilor și promovarea acestuia în rândurile proprietarilor/gestionarilor de pajiști	Se va elabora un ghid privind cele mai bune practici de administrare a pajiștilor și promovarea acestuia în rândurile proprietarilor/gestionarilor de pajiști
20.2	Includerea măsurilor și regulilor de gestionare durabilă a pajiștilor în contractele de închiriere a suprafețelor de pajiște	La încheierea unor noi contracte sau la reînnoirea celor existente se vor include măsurile și regulile de

		gestionare durabilă a pajiștilor
20.3	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a pajiștilor - ex.: Planul Național de Dezvoltare Rurală	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a pajiștilor prin Planul Național de Dezvoltare Rurală

OS21	Promovarea utilizării durabile a terenurilor agricole
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
21.1	Promovarea Ghidului privind cele mai bune practici agricole și a Codului pentru bune condiții agricole și de mediu - GAEC - în rândul agricultorilor	Se va promova Ghidul privind cele mai bune practici agricole și a Codului pentru bune condiții agricole și de mediu - GAEC - în rândul agricultorilor de pe teritoriul și din zona învecinată sitului
21.2	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a terenurilor agricole	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a terenurilor agricole prin Planul Național de Dezvoltare Rurală

OS22	Promovarea unei dezvoltări urbane durabile a localităților aflate pe teritoriul sau în vecinătatea sitului
-------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
22.1	Luarea în considerare a prevederilor Planului de management în procesul de elaborare a planurilor de urbanism - PUG, PUZ -	Asigurarea uniformității între prevederile Planului de management și cele ale planurilor de urbanism - PUG, PUZ - aparținând localităților de pe teritoriul și din zona învecinată sitului
22.2	Promovarea unor proiecte model de case	Promovarea unor proiecte model - dpdv al arhitecturii, materialelor utilizate,.. - de case, adecvate statului de arie protejată

OS23	Promovarea exploatării durabile a materialelor de construcții de pe teritoriul ariei naturale protejate - balastiere, cariere, cu includerea
-------------	---

prevederilor planului de management
--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
23.1	Elaborarea unui Ghid cuprinzând cele mai bune tehnologii și metode de exploatare a materialelor de construcții de pe teritoriul sitului	Se va elabora un ghid privind cele mai bune tehnologii și metode de exploatare a materialelor de construcții de pe teritoriul sitului
23.2	Includerea prevederilor planului de management în cadrul condițiilor impuse asociate acordului/autorizației de mediu emisă pentru activitatea de exploatare a materialelor de construcții	La emiterea acordului/autorizației de mediu emisă pentru activitatea de exploatare a materialelor de construcții vor fi incluse prevederile din planul de management

OS24	Promovarea realizării și comercializării de produse tradiționale
-------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
24.1	Conceperea și distribuirea siglei sitului către producătorii din zonă	Se va realiza și pune la dispoziția producătorilor locali de produse tradiționale a siglei sitului
24.2	Realizarea de cursuri și promovarea obținerea certificărilor necesare comercializării produselor tradiționale	Se vor realiza cursuri pentru producătorii locali în vederea obținerii certificărilor necesare comercializării produselor tradiționale
24.3	Promovare a produselor tradiționale	Se va face promovarea produselor tradiționale din zonă pe pagina web a sitului, precum și în alte materiale și evenimente de promovare a ariei

OS25	Elaborarea Strategiei de management a vizitatorilor
-------------	--

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
25.1	Constituirea unui Grup de lucru pentru elaborarea Strategiei	Se va constitui un grup de lucru pentru elaborarea Strategiei management a vizitatorilor
25.2	Realizarea de întâlniri pentru elaborarea Strategiei	Se vor realiza întâlniri

		periodice în timpul elaborării Strategiei cu factorii interesați
--	--	--

OS26	Implementarea Strategiei de management a vizitatorilor
-------------	---

Cod_MM	Măsura de management	Descriere
26.1	Realizarea de publicații de promovare a valorilor naturale și culturale	Se vor realiza publicații de promovare a valorilor naturale și culturale - broșuri, pliante, postere, cărți și alte materiale de promovare -
26.2	Realizarea de cursuri pentru ghizi locali de prezentare a valorilor naturale și culturale	Se vor realiza cursuri pentru ghizi locali de prezentare a valorilor naturale și culturale
26.3	Realizarea de cursuri și promovarea realizării de eco-pensiuni	Se vor realiza cursuri privind realizarea de eco-pensiuni
26.4	Realizarea unui ghid adresat pensiunilor de includere în activitatea acestora a unor programe de prezentare a valorilor naturale și culturale	Se va realiza un ghid adresat pensiunilor de includere în activitatea acestora a unor programe de prezentare a valorilor naturale și culturale
26.5	Realizarea infrastructurii de vizitare	Se va realiza infrastructura de vizitare: trasee, zone de popas și picnic, centru de vizitare și informare

5. PLAN DE ACTIVITĂȚI

COD Obiectiv/	Cod masura	Denumire	Anul 1				Anul 2				Anul 3				Anul 4				Anul 5				Prioritate	Responsabil	Partener										
			T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3	T4	T1	T2	T3	T4													
OS1		Asigurarea conservării habitatelor, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																																	
OS1.1		Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopotamion sau Hydrocharition																																	
	1.1.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil suprafețelor actuale ale habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x																							R	CUSTOD E	
	1.1.2	Prevenirea incendiilor și vegetației palustre	x	x	x	x	x	x	x	x																							R	CUSTOD E	
	1.1.3	Limitarea activităților hidrotehnice cu potențial impact negativ asupra stării de conservare a habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E		
	1.1.4	Prevenirea depozitării deșeurilor pe malurile	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E		

	apelor																																																
	1.1.5	Limitarea schimbării destinației terenurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x																							R	CUSTODE	
	1.1.6	Reglementarea pășunatului în zonele de maluri mlăștinoase	x	x	x	x	x	x	x	x																																						R	CUSTODE
OS1.2	Asigurarea conservării habitatului, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 40CO* Tufărișuri de foioase ponto-sarmatice																																																
	1.2.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a suprafețelor actuale ale habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x									R	CUSTODE
	1.2.2	Prevenirea incendiilor vegetației ierboase	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x									R	CUSTODE
	1.2.3	Controlul speciilor alohtone și invazive	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x									R	CUSTODE	
	1.2.4	Limitarea schimbării destinației terenurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x									R	CUSTODE
	1.2.5	Prevenirea depozitării deșeurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x									R	CUSTODE	
	1.2.6	Managementul adecvat al pășunatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x									R	CUSTODE

	1.2.7	Limitarea folosirii de substanțe chimice (precum insecticide, fertilizatori și altele asemenea.)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
OS1. 3	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 62C0* Stepe ponto-sarmatice																								
	1.3.1	Păstrarea și creșterea, pe cât posibil, a suprafețelor actuale ale habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	1.3.2	Prevenirea incendiilor vegetației ierboase	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	1.3.3	Controlul speciilor alohtone și invazive	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	1.3.4	Limitarea schimbării destinației terenurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	1.3.5	Prevenirea depozitării deșeurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	1.3.6	Managementul adecvat al pășunatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
OS1. 5	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos																								
	1.5.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil suprafețelor actuale	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	

	ale habitatului																							
1.5.2	Promovarea regenerării naturale a habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	M	CUSTODE		
1.5.3	Efectuarea lucrărilor de reîmpădurire	x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		M		DS	
1.5.4	Efectuarea lucrărilor de îngrijire	x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		M	CUSTODE		
1.5.5	Promovarea unei structuri diversificate a arboretelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	M	CUSTODE		
1.5.6	Exploatarea sustenabilă a materialului lemnos	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTODE		
1.5.7	Menținerea arborilor uscați sau bătrâni	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	M	CUSTODE		
1.5.8	Menținerea suprafețelor existente a habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTODE		
1.5.9	Controlul speciilor alohtone și invazive	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTODE		
OS1.6	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91I0* Vegetatie de silvostepă eurosiberiană cu Quercus spp																							
1.6.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a suprafețelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTODE		

		actuale ale habitatului																																										
1.6.2	Promova regenerării naturale a habitatului		x	x			x	x			x	x			x	x			x	x			R		CUSTOD E	DS																		
1.6.3	Efectuarea lucrărilor de reîmpădurire		x	x			x	x			x	x			x	x			x	x			R		CUSTOD E	DS																		
1.6.4	Efectuarea lucrărilor de îngrijire	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R		CUSTOD E	DS																	
1.6.5	Promovarea unei structuri diversificate a arboretelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R		CUSTOD E	DS																	
1.6.6	Exploatarea sustenabilă a materialului lemnos	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R		CUSTOD E	DS																	
1.6.7	Menținerea arborilor uscați sau bătrâni	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R		CUSTOD E	DS																	
1.6.8	Prevenirea incendiilor de pădure	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R		CUSTOD E																		
1.6.9	Controlul speciilor alohtone și invazive	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R		CUSTOD E																		
1.6.10	Prevenirea depozitării deșeurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R		CUSTOD E																		
1.6.11	Menținerea suprafețelor existente a habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R		CUSTOD E																		

OS1.8	Asigurarea conservării habitatului, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a habitatului 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun																							
1.8.1	Păstrarea suprafețelor actuale ale habitatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
1.8.2	Promovarea regenerării naturale a habitatului	x	x			x	x			x	x			x	x			x	x			R	CUSTOD E	DS
1.8.3	Efectuarea lucrărilor de reîmpădurire	x	x			x	x			x	x			x	x			x	x			R	CUSTOD E	DS
1.8.4	Efectuarea lucrărilor de îngrijire	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	DS
1.8.5	Promovarea unei structuri diversificate a arboretelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	DS
1.8.6	Exploatarea sustenabilă a materialului lemnos	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	DS
1.8.7	Menținerea arborilor uscați sau bătrâni	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	DS
1.8.8	Prevenirea incendiilor de pădure	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
1.8.9	Controlul speciilor alohtone și invazive	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
OS2	Asigurarea conservării speciilor, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																							

OS2.1		Asigurarea conservării speciilor de plante superioare, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																							
OS2.1.3		Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Potentilla emilii-popii</i>																							
2.1.3.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației și mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E		
2.1.3.2	Conservarea zonelor favorabile speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
2.1.3.3	Managementul adecvat al pășunatului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
2.1.3.4	Limitarea schimbării destinației terenurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
OS2.1.4		Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Himantoglossum caprinum</i>																							
2.1.4.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației și mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
2.1.4.2	Conservarea zonelor favorabile speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
2.1.4.3	Managementul adecvat al	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD	

OS2.	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Emys orbicularis</i>																									
2.2																										
	2.2.2.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.2.2.2	Limitarea activităților de transport persoane cu potențial impact negativ asupra speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.2.2.3	Prevenirea depozitării deșeurilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.2.2.4	Limitarea construcțiilor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.2.2.5	Prevenirea poluării apelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
OS2.	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Testudo graeca</i>																									
2.3																										
	2.2.3.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.2.3.2	Conservarea habitatelor favorabile speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.2.3.3	Identificarea zonelor periclitare care pot afecta	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD	

2.2.6.3	Monitorizarea mortalității cauzată de traficul rutier și luarea de măsuri care să combată acest fenomen, atunci când e cazul.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
2.2.6.4	Interzicerea/limitarea folosirii mijloacelor de combatere chimică de tip profilactic a dăunătorilor și a tratamentelor chimice într-un perimetru de 100 m în jurul habitatelor favorabile speciei.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
2.2.6.5	Regularizarea numărului prădătorilor care atacă îndeosebi juvenili.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
2.2.6.6	Reglementarea pășunatului, prin menținerea efectivelor de animale la un nivel care să nu depășească capacitatea de suport a pășunilor.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
2.2.6.7	Aplicarea consecvență a regulii privind interzicerea depozitării de gunoaie în zonele favorabile speciei.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	

	2.2.6.8	Aplicarea riguroasa a legislatiei privind interzicerea arderii vegetatiei în perimetrul sitului.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.2.6.9	Interzicerea/limitarea utilizarii mijloacelor auto (ATV, motociclete, autovehicule) în zonele favorabile speciei din cadrul sitului.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.2.6.10	Interzicerea colectării speciei.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.2.6.11	Asigurarea condițiilor optime pentru dezvoltarea adăposturilor caracteristice	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
OS2. 3	Asigurarea conservării speciilor de nevertebrate, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																							
OS2. 3.4	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Lucanus cervus</i>																							
	2.3.4.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.3.4.2	Menținerea arborilor uscați sau bătrâni	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	

OS2.	Asigurarea conservării speciei, în sensul atingerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Lycaena dispar</i>																							
3.5	2.3.5.1	Conservarea habitatelor favorabile speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
OS2.	Asigurarea conservării speciilor de ihtiofaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																							
4																								
OS2.	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Gobio albipinnatus</i>																							
4.1	2.4.1.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.4.1.2	Reglementarea pescuitului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.4.1.3	Prevenirea poluării apelor	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
OS2.	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Misgurnus fossilis</i>																							
4.2	2.4.2.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.4.2.2	Reglementarea pescuitului	x	x	x	x	x	x	x													R	CUSTOD E	
	2.4.2.3	Prevenirea poluării apelor	x	x	x	x	x	x	x													R	CUSTOD E	

OS2.	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Pelecus cultratus</i>																								
4.3	2.4.3.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.4.3.2	Reglementarea pescuitului	x	x	x	x	x	x	x														R	CUSTOD E	
	2.4.3.3	Prevenirea poluării apelor	x	x	x	x	x	x	x														R	CUSTOD E	
OS2.	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Rhodeus sericeus amarus</i>																								
4.4	2.4.4.1	Păstrarea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.4.4.2	Conservarea zonelor favorabile speciei	x	x	x	x	x	x	x														R	CUSTOD E	
	2.4.4.3	Prevenirea poluării apelor	x	x	x	x	x	x	x														R	CUSTOD E	
OS2.	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Aspius aspius</i>																								
4.5	2.4.5.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimii populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.4.5.3	Reglementarea pescuitului	x	x	x	x	x	x	x														R	CUSTOD E	

	2.4.5.4	Prevenirea poluării apelor	x	x	x	x	x	x	x	x														R	CUSTOD E		
OS2.	4.6	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Cobitis taenia</i>																									
	2.4.6.1	Păstrarea și creșterea pe cât posibil a mărimumi populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x															R	CUSTOD E	
	2.4.6.2	Prevenirea pescuitului distructiv	x	x	x	x	x	x	x	x															R	CUSTOD E	
	2.4.6.3	Prevenirea poluării apelor	x	x	x	x	x	x	x	x															R	CUSTOD E	
OS2.	5	Asigurarea conservării speciilor de mamifere, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																									
OS2.	5.1	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Lutra lutra</i>																									
	2.5.1.1	Păstrarea mărimumi populației speciei	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.5.1.2	Limitarea schimbării destinației terenurilor	x	x	x	x	x	x	x	x																	
	2.5.1.3	Controlul prădătorilor	x	x	x	x	x	x	x	x															R	CUSTOD E	
OS2.	5.2	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei <i>Spermophilus citellus</i>																									
	2.5.2.1	Prevenirea convertirii	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	

	pașiștilor/islazurilor în alte forme de utilizare a terenurilor și controlul dezvoltării vegetației.																									E	
2.5.2.2	Interzicerea/limitarea folosirii mijloacelor de combatere chimică de tip profilactic a dăunătorilor și a tratamentelor chimice într-un perimetru de 100 m în jurul habitatelor favorabile speciilor de mamifere mici.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E
2.5.2.3	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării de gunoaie în zonele favorabile speciilor de mamifere mici.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E
2.5.2.4	Aplicarea riguroasă a legislației privind interzicerea arderii vegetației în perimetrul sitului.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E
2.5.2.5	Reducerea numărului de câini fără stăpân din perimetrul sitului.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E

	2.5.2.6	Interzicerea folosirii raticidelor în zonele favorabile speciilor de mamifere mici.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
OS2. 5.3	Asigurarea conservării speciei, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă, a speciei Vormela peregusna																							
	2.5.3.1	Prevenirea convertirii pajiștilor/islazurilor în alte forme de utilizare a terenurilor și controlul dezvoltării vegetației.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.5.3.2	Interzicerea/limitarea folosirii mijloacelor de combatere chimică de tip profilactic a dăunătorilor și a tratamentelor chimice într-un perimetru de 100 m în jurul habitatelor favorabile speciilor de mamifere mici.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.5.3.3	Aplicarea consecventă a regulii privind interzicerea depozitării de gunoaie în zonele favorabile speciilor de mamifere mici.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.5.3.4	Aplicarea riguroasă a legislației privind	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD	

	2.5.5.5	Managementul habitatelor forestiere în favoarea speciilor de lilieci.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
OS2. 6.		Asigurarea conservării speciilor de avifaună, în sensul atingerii și/sau menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																							
OS2. 6.1	Asigurarea conservării speciilor de păsări, în sensul menținerii stării de conservare favorabilă a acestora																								
	2.6.1.1	Declararea de zone tampon în jurul cuiburilor și limitarea/controlul activităților forestiere în zona tampon, în perioada de cuibărit pentru protecția speciilor de răpitoare diurne.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.6.1.2	Prevenirea transformării pajiștilor/pășunilor/ zonelor de stepă în terenuri arabile.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.6.1.3	Îmbunătățirea condițiilor de cuibărit pentru speciile de răpitoare diurne.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.6.1.4	Rărirea pădurilor tinere și dense de stejari pentru a promova creșterea în diametru a copacilor și	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	

	deschiderea pădurii.																																															
2.6.1.5	Plantarea speciilor native de arbori, în special stejari, pentru a avea avantajul speciilor răpitoare.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R		CUSTOD E		
2.6.1.6	Corelarea lucrărilor silvice cu cerințele de conservare a biodiversității.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x																																		R		CUSTOD E	
2.6.1.7	Mentținerea unei structuri forestiere mozaicate în cadrul unităților de producție, prin păstrarea de pălcuri de 3-5 arbori bătrâni (peste 80 ani) la hectar în zonele de recoltare.	x	x	x																																								R		CUSTOD E		
2.6.1.8	Mentținerea vegetației lemnoase limitrofe stâncăriilor/malurilor lutoase.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R		CUSTOD E		
2.6.1.9	Mentținerea poienilor din pădure.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R		CUSTOD E		
2.6.1.10	Asigurarea unor condiții de cuibărit propice pentru	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R		CUSTOD E	

	limitrofe sitului.																									
2.6.1.15	Îmbunătățirea condițiilor de cuibărit pentru șoimul dunărean	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
2.6.1.16	Amplasarea de cutii artificiale de cuibărit pentru șoimul dunărean pe liniile electrice de pe care lipsesc.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
2.6.1.17	Protecția coloniilor de ciorix de semănătură din sit.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
2.6.1.18	Plantarea speciilor native, în special stejar pentru a avantaja speciile de ciocănitori	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	
2.6.1.19	Stabilirea suprafețelor de zone tampon în jurul cuiburilor și limitarea/controlul accesului și activităților umane în zona tampon, în perioada de cuibărit pentru protecția speciilor de răpitoare diurne.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	

	2.6.1.20	Aplicarea unor metode agricole compatibile cu biologia speciilor cuibăritoare pe terenurile agricole.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.6.1.21	Interzicerea împăduririi regiunilor de stepă.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
OS2. 6.2	Asigurarea unor condiții optime de hrănire pe durata implementării planului de management în scopul menținerii unei stări de conservare favorabile pentru speciile de păsări de interes conservativ																							
	2.6.2.1	Menținerea unor cote de pășunat sustenabile pe suprafața ariei naturale protejate.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.6.2.2	Menținerea unui nivel optim de populații pradă pentru speciile de răpitoare diurne.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.6.2.3	Menținerea lemnului mort pentru asigurarea condițiilor specifice de habitat pentru speciile de ciocănitori	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	2.6.2.4	Protecția coloniilor de popândăi din interiorul	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	

	3.5	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
	3.6	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91I0* Vegetatie de silvostepa eurosiberiană cu <i>Quercus spp.</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
	3.7	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91F0 Păduri ripariene mixte cu <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> , din lungul marilor râuri (<i>Ulmenion minoris</i>)	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
	3.8	Actualizarea inventarelor pentru habitatul 91M0 Păduri balcano-panonice de cer și gorun	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
OS4	Realizarea/actualizarea inventarelor (evaluarea detaliată) pentru speciile de interes conservativ																			
OS4. 1	Realizarea/actualizarea inventarelor (evaluarea detaliată) pentru plantele superioare																			
	4.1.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Centaurea</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD	

		jankae																			R	E	
	4.1.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Echium russicum</i>	x	x			x	x			x	x				x	x				R	CUSTOD E	
	4.1.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Potentilla emilii-popii</i>	x	x			x	x			x	x				x	x				R	CUSTOD E	
	4.1.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Himantoglossum caprinum</i>	x	x			x	x			x	x				x	x				R	CUSTOD E	
OS4. 2		Realizarea/actualizarea inventarelor (evaluarea detaliată) pentru herpetofaună																					
	4.2.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Bombina bombina</i>	x	x			x	x			x	x				x	x				R	CUSTOD E	
	4.2.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Emys orbicularis</i>	x	x			x	x			x	x				x	x				R	CUSTOD E	
	4.2.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Testudo graeca</i>	x	x			x	x			x	x				x	x				R	CUSTOD E	
	4.2.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Testudo hermanni</i>	x	x			x	x			x	x				x	x				R	CUSTOD E	

	4.2.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Triturus dobrogicus</i>	x	x				x	x					x	x			x	x		R	CUSTOD E		
	4.2.6	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Elaphe quatorlineata</i>	x	x				x	x					x	x			x	x		R	CUSTOD E		
OS4.3		Realizarea/actualizarea inventarelor (evaluarea detaliată) pentru nevertebrate																						
	4.3.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Catopta thrips</i>																				R	CUSTOD E	
	4.3.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Erannis ankeraria</i>																				R	CUSTOD E	
	4.3.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Eriogaster catax</i>																				R	CUSTOD E	
	4.3.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Lucanus cervus</i>																				R	CUSTOD E	
	4.3.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Lycaena dispar</i>																				R	CUSTOD E	
OS4.		Realizarea/actualizarea inventarelor (evaluarea detaliată) pentru ihtiofaună																						

4	4.4.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Gobio albipinnatus</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
	4.4.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Misgurnus fossilis</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
	4.4.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Pelecus cultratus</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
	4.4.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Rhodeus sericeus amarus</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
	4.4.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Aspius aspius</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
	4.4.6	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Cobitis taenia</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
OS4.5		Realizarea/actualizarea inventarelor (evaluarea detaliată) pentru mamifere																		
	4.5.1	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Lutra lutra</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
	4.5.2	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Spermophilus citellus</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	

	4.5.3	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Vormela pargusna</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
	4.5.4	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Miniopterus schreibersi</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
	4.5.5	Actualizarea inventarelor pentru specia <i>Rhinolophus mehelyi</i>	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
OS4.6		Realizarea/actualizarea inventarelor (evaluarea detaliată) pentru avifaună																		
	4.6.1	Actualizarea inventarelor pentru speciile de avifauna	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
OS5		Actualizarea inventarelor pentru elementele abiotice de interes pentru conservarea biodiversității în aria naturală protejată																		
	5.1	Evaluarea detaliată a geologiei sitului	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
	5.2	Evaluarea detaliată a hidrologiei/hidrografiei sitului	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	
	5.3	Investigarea poluării apelor cu reziduri și evaluarea tipurilor de pesticide folosite în pajiștile,	x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E	

		pășunile și terenurile agricole din sit																																						
OS6		Realizarea/ implementarea monitorizării stării de conservare a habitatelor de interes conservativ																																						
	6.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 3150 Lacuri eutrofe naturale cu vegetație tip Magnopotamion sau Hydrocharition	x	x						x	x													x	x													R	CUSTOD E	
	6.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 40CO* Tufişuri de foioase ponto-sarmatice	x	x						x	x														x	x													R	CUSTOD E
	6.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 62CO* Stepe ponto-sarmatice	x	x						x	x														x	x													R	CUSTOD E
	6.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 6430 Comunități de liziera cu ierburi înalte higrofile de la nivelul câmpiilor,	x	x						x	x														x	x													R	CUSTOD E

		până la cel montan și alpin																					
6.5	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 91AA Vegetație forestieră ponto-sarmatică cu stejar pufos	x	x			x	x			x	x					x	x		R			CUSTOD E	
6.6	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 91I0* Vegetație de silvostepa eurosiberiană cu <i>Quercus spp.</i>	x	x			x	x			x	x					x	x		R			CUSTOD E	
6.7	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul 91F0 Păduri ripariene mixte cu <i>Quercus robur</i> , <i>Ulmus laevis</i> , <i>Fraxinus excelsior</i> sau <i>Fraxinus angustifolia</i> , din lungul marilor râuri (<i>Ulmenion minoris</i>)	x	x			x	x			x	x					x	x		R			CUSTOD E	
6.8	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru habitatul	x	x			x	x			x	x					x	x		R			CUSTOD E	

		91M0 Păduri balceno-panonice de cer și gorun																									
OS7		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a speciilor de interes conservativ																									
OS7.1		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a plantelor superioare																									
	7.1.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Centaurea jankae</i>	x	x			x	x			x	x			x	x			x	x						R	CUSTOD E
	7.1.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Echium russicum</i>	x	x			x	x			x	x			x	x			x	x						R	CUSTOD E
	7.1.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Potentilla emilii-popii</i>	x	x			x	x			x	x			x	x			x	x						R	CUSTOD E
	7.1.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Himantoglossum caprinum</i>	x	x			x	x			x	x			x	x			x	x						R	CUSTOD E
OS7.2		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a herpetofaunei																									
	7.2.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia	x	x			x	x			x	x			x	x			x	x						R	CUSTOD E

	7.5.2	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Spermophilus citellus</i>	x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E		
	7.5.3	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Vormela peregusna</i>	x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E		
	7.5.4	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Miniopterus schreibersi</i>	x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E		
	7.5.5	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru specia <i>Rhinolophus mehelyi</i>	x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E		
OS7. 6		Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare a avifaunei																							
	7.6.1	Realizarea/implementarea monitorizării stării de conservare pentru avifaună	x	x			x	x			x	x			x	x			x	x		R	CUSTOD E		
OS8	Funcționarea corelată a structurilor de administrare																								
	8.1	Implicarea unora instituții/organizații	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	

OS11		Asigurarea finanțării/bugetului necesar pentru implementarea planului de management																						
	11.1	Identificarea de surse de finanțare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	11.2	Elaborarea de cereri de finanțare pentru diferite fonduri și programe de finanțare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	11.3	Desfășurarea de activități de autofinanțare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	11.4	Realizarea de campanii de strângere de fonduri (inclusiv 2%)	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	11.5	Perceperea de taxe pentru avizele acordate	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
			x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
OS12		Asigurarea logisticii necesare pentru administrarea eficientă a ariilor naturale protejate																						
	12.1	Achiziționarea elementelor de logistică necesare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	12.2	Întreținerea elementelor de logistică	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	

OS13		Monitorizarea implementării planului de management																							
	13.1	Urmărirea realizării indicatorilor de monitorizare (calitativi și cantitativi), milestone-urilor și a livrabilelor planului de management.	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	13.2	Ajustarea/modificarea indicatorilor funcție de modificarea implementării planului de management	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
OS14		Dezvoltarea capacității personalului implicat în administrarea/managementul sitului																							
	14.1	Evaluarea nevoilor de formare a personalului implicat în managementul sitului	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	14.2	Desfășurarea cursurilor de instruire necesare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
	14.3	Participarea la conferințe de specialitate	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
OS15		Realizarea raportărilor necesare către autorități																							
	15.1	Elaborarea rapoartelor de activitate și financiare,	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	

		amenajamentul silvic																								
	18.3	Promovarea recoltării și valorificării produselor nelemnoase ale pădurii	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E			
OS19		Promovarea utilizării durabile a pescăriilor (stuf, calitatea și nivelul apei, modalități de gestionare)																								
	19.1	Elaborarea unui ghid privind managementul durabil al pescăriilor și promovarea acestuia în rândurile administratorilor de ferme piscicole	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E			
	19.2	Includerea măsurilor și regulilor de administrare durabilă a pescăriilor în contractele de administrare ale fermelor piscicole	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E			
	19.3	Acordarea de compensații și stimulente și accesarea de fonduri europene pentru administrarea durabilă a fermelor piscicole	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E			
OS20		Promovarea utilizării durabile a pajiștilor (pășuni, fânețe)																								
	20.1	Elaborarea unui ghid, cuprinzând cele mai bune	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E			

24.1	Realizarea de publicații de promovare a valorilor naturale și culturale	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	
24.2	Realizarea infrastructurii de vizitare	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	x	R	CUSTOD E	

Bibliografie

- Alderton, D. (2008), *Encyclopedia of European Birds*, Parragon Books, United Kingdom;
- Almasan H., Vasiliu G.D. 1987. Zur Kenntnis der Rumanischen Karpatenbar. *Acta theriologica*, vol. XII, p. 47-66. Bialowieza.
- Almasan H.s.a. 1989 Bonitatea fondurilor de vânătoare si efectivele la principalele specii de vânat. Redactia de propaganda tehnica agricola. Bucuresti.
- Arcuş M., Lupaşcu A. (2004). Aspecte privind ocrotirea plantelor rare în pădurile Canaraua Fetii și Esehioi din silvostepa Dobrogei de Sud, Factori și Procese Pedogenetice din Zona Temperată 3, Seria Nouă, Universitatea "Ovidius", Constanța, p.149-152.
- ARNOLD, E.N., BURTON, J.A. 2004. *Reptiles and Amphibians of Britain and Europe*. Collins Field Guide, London.
- Bănărescu P., 1964. Fauna Republicii Populare Române, Pisces-Osteichthyes. Academia R.P.R. București, p. 962.
- Beaman, M., Madge, S. (2010), *The Handbook for Bird Identification for Europe and the Western Palearctic*, digital edition, Christopher Helm, London;
- Bilz, M., Kell, S.P., Maxted, N. and Lansdown, R.V. 2011. *European Red List of Vascular Plants*. Luxembourg: Publications Office of the European Union.
- BirdLife International - 2004 - , *Birds in Europe: population estimates, trends and conservation status*, Cambridge, UK: BirdLife International. - BirdLife Conservation Series No.12 - ;
- BOTNARIUC, N., TATOLE V. (ed.) 2005. *Cartea roșie a vertebratelor din România*. Edit. Acad. Rom. și Muz. Nat. Ist. Nat. "Grigore Antipa", București.
- Brehm A. 1922. *Brehms Tierleben. Die Säugetiere – IV*. Bibliographisches Institut. Leipzig.
- Bunnelle F. 1984. Bears. In Mac Donald D. - Ed. - *The Encyclopaedia of Mammals*, 1, George Allend Unwin, London
- Bușniță Th. și I. Alexandrescu, 1963. *Atlasul peștilor din apele R.P.R.* Ed. Științifică București, p. 270.
- Centrul Tematic European pentru Biodiversitate, 2011, *Assessment and reporting under Article 17 of the Habitats Directive: Explanatory Notes and Guidelines for the period 2007-2012*.
- Cogălniceanu D., Szekely P., Samoilă C., Iosif R., Tudor M., Plăiașu R., Stănescu F., Rozyłowicz L., - 2013 - : Diversity and distribution of amphibians in Romania, *Zookeys* 296:25-57.
- COGĂLNICEANU, D. 1997. *Practicum de ecologie a amfibienilor. Metode și tehnici în studiul ecologiei amfibienilor*. Edit. Universității București.
- COGĂLNICEANU, D., AIOANEI, F., MATEI, B. 2002. *Amfibienii din România. Determinator*. Edit. Ars Docendi, București.
- COGĂLNICEANU, D., SZÉKELY, P., SAMOILĂ, C., IOSIF, R., TUDOR, M., PLĂIAȘU, R., STĂNESCU, F., ROZYŁOWICZ, L. 2013a. Diversity and distribution of amphibians in Romania. *ZooKeys*, 296: 35-57.
- COMBROUX, I., SCHWOERER C. 2007. *Evaluarea statului de conservare al habitatelor și speciilor de interes comunitar din România - ghid metodologic*. Editura Balcanic, Timișoara, România.
- Comisia Europeană – *Interpretation Manual of European Union Habitats*, EUR27, 2007. 144 p.
- Cotta V. 1982. *Vânatul*. Editura Ceres. București.
- Cotta V., Bodea M. 1969. *Vânatul României*. Editura Agro-Silvica de Stat. Bucuresti.
- Council directive 92/43/EEC of 21 May 1992 on the conservation of natural habitats and of wild fauna and flora.

Covaciu-Marcov S.D. et al., - 2006 - : Contributions to knowledge regarding the geographical distribution of the herpetofauna of Dobrudja, Romania. North-Western Journal of Zoology, Vol. 2, No.2, pp. 88-125;

Cuzic M., - 2004 - : Contribuții la studiul mamiferelor și reptilelor din zona limanelor fluviatile Bugeac, Oltina, Dunăreni și Vederoasa, Delta Dunării II, Tulcea, 2004, 167-174.

Dihoru G., Negrean G. 2009. Cartea Roșie a plantelor vasculare din România. Edit. Academiei Române

Dobroruka L. J., Berger Z. 1998. Guide des mamifères d Europe. Hatier. Paris.

Dobroruka L. J., Berger Z. 1998. Guide des mamifères d Europe. Hatier. Paris.

Doniță, N., Popescu, A., Paucă-Comănescu, M., Mihăilescu, S., Biriș, I. A. (2005-2006). Habitatele din România, Ed. Tehnică Silvică, București.

Duvăz M., 1959. Migrațiile peștilor, Edit. Stiințifică București, p. 83 – 88.

E., Nygaard, B., Møller, P.F., Riis-Nielsen, T., & Buttenschøn, R.M., 2007. Criteria for favourable conservation status in Denmark. Natural habitat types and species covered by the EEC

EC, 2008, Composite Report on the Conservation Status of Habitat Types and Species As Required under Article 17 of the Habitats Directive.

EC, 2008, Composite Report on the Conservation Status of Habitat Types and Species As Required under Article 17 of the Habitats Directive.

European Union Protected Habitats in Latvia. Interpretation Manual - 2013 - Auniņš, A. - ed. - , Riga, Latvian Fund for Nature, Ministry of Environmental Protection and Regional Development, 320 pp.

Ferguson-Lees, J. and David A. Christie (2001), Raptors of the World, Houghton Mifflin Company, New York;

Forsman, D., (1999), The Raptors of Europe and the Middle East, T & AD Poyser, London;

Fuhn I. E., Vancea Șt., - 1960 - : Fauna R.P.R.. Amphibia. Vol. XIV, fasc. 1, Ed. Academiei R.P.R., București, 288 pp.

FUHN, I. 1960. Amphibia. Fauna Republicii Populare Romîne. Vol. 14, fasc. 1. Editura Academiei RPR, București.

Gafta D., Anastasiu P., Bărbos M.I., Nicolin A., Niculescu M., Oprea A., - 2008 - : Natura 2000 in Romania: Habitat fact-sheets. Romanian Ministry of Environment and Sustainable Development.

Gafta, D., Mountford, J. O. (2008). Manual de interpretare a habitatelor Natura 2000 din România, Ed. Risoprint, Cluj-Napoca.

Gasc J.P., Cabela A., Crnobrnja-Isailovic, Domen D., Groessenbacher K., Haffner P., Lescure J., Martens H., Marinez Rica J.P., Maurin H., Oliveira M.E., Sofianidou T.S., Veith M., Zuiderwijk A., - 1997 - : Atlas of Amphibians and Reptiles in Europe. Societas Europaea Herpetologica & Museum National d'Histoire Naturelle Paris.

George F. Smith, Paul O'Donoghue, Katie O'Hora and Eamonn Delaney, 2011., Best practice guidance for habitat survey and mapping, The Heritage Council Church Lane, Kilkenny, Ireland.

Goriup P. 2008. NATURA 2000 in Romania species fact sheets. EU Phare Project on Implementation of Natura 2000 Network in Romania EU Phare EuropeAid/12/12160/D/SV/RO for Ministry of Environment and Sustainable Development

Gould St. J. - sous red. - . 1991. Les Mamifères. Ed. Bordas. Paris.

Gould St. J. - sous red. - . 1991. Les Mamifères. Ed. Bordas. Paris.

Habitats Committee, DG Environment, EC, 2005, Assessment, monitoring and reporting of conservation status. Preparing the 2001-2006 report under Article 17 of the Habitats Directive - DocHab-04-03/03 rev.3 - .

Habitats Directive and birds covered by the EEC Birds Directive. National Environmental Research Institute, University of Aarhus. 92 pp. – NERI Technical report No. 647.

HARASZTHY, L. (Eds.) (2014) Natura 2000 fajok és élőhelyek Magyarországon. Pro Vértes Közalapítvány, Vértes.

Havass H., Peter F. 1962 Les mamíferes du monde entier. Nathan. Paris.

Havass H., Peter F. 1962 Les mamíferes du monde entier. Nathan. Paris.

Ichim R. 1988 Bazele ecologice ale gospodăririi vânatului din zona montana. Editura Ceres. Bucuresti.

Ichim R. 1988 Bazele ecologice ale gospodăririi vânatului din zona montana. Editura Ceres. Bucuresti.

Iftime A., - 2005 - : Amphibia. In: Botnariuc & Tatole - eds - : Cartea Roșie a Vertebratelor din România, Ed. Acad. Române, București.

INCDDD, 2009 - Contract nr. 397 / 2009 „Completarea studiului de impact de mediu referitor la finalizarea investiției CNE Cernavodă Unitățile 3 și 4, privind impactul asupra biodiversității din zona de evacuare în Dunăre a apei de răcire, conform solicitărilor Ministerului Mediului”

INCDDD, 2010 Contract 421- Evaluarea adecvată a impactului de mediu a Unităților 3 și 4 ale C.N.E. Cernavodă –Impactul asupra biodiversității.

KWET, A. 2009. European Reptile and Amphibian Guide. New Holland, London.

Legea 49/2011 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice,

MEESKE, M.A.-C., SCHNEEWEIß, N., BRIGGSM, L. 2009. Criteria for favourable conservation status for populations of European pond turtles, Fire-bellied toads and Great crested newts. Report – „Protection of European pond turtle and threatened amphibians in the North European lowlands” (LIFE05NAT/LT/000094).

Mountford, J. O., Gafta, D., Anastasiu, P., Bărbos, M., Nicolin, A., Niculescu, M., Oprea, A. (eds.) (2008). Natura 2000 in Romania. Habitat Fact Sheets, Ministerul Mediului și a Dezvoltării Durabile.

Mróz W. - red. - 2013. Monitoring of natural habitats. Methodological guide. GIOŚ, Warszawa.

Nedici Gh. 1940. Istoria vânătoarei și a dreptului de vânătoare. Tipografia ziarului „Universul”. Bucuresti.

Nedici Gh. 1940. Istoria vânătoarei și a dreptului de vânătoare. Tipografia ziarului „Universul”. Bucuresti.

Negruțiu A., et al, 2007 Cultura vânatului și salmonicultură

Negruțiu A., et al, 2007 Cultura vânatului și salmonicultură

Nesterov V. 1984. Bolile vânatului. Editura Ceres. Bucuresti.

Nesterov V. 1984. Bolile vânatului. Editura Ceres. Bucuresti.

Oțel V., 2007. Atlasul peștilor din rezervația Biosfera Delta Dunării. Ed. Centrul de Informare Tehnologică Delta Dunării, p. 481.

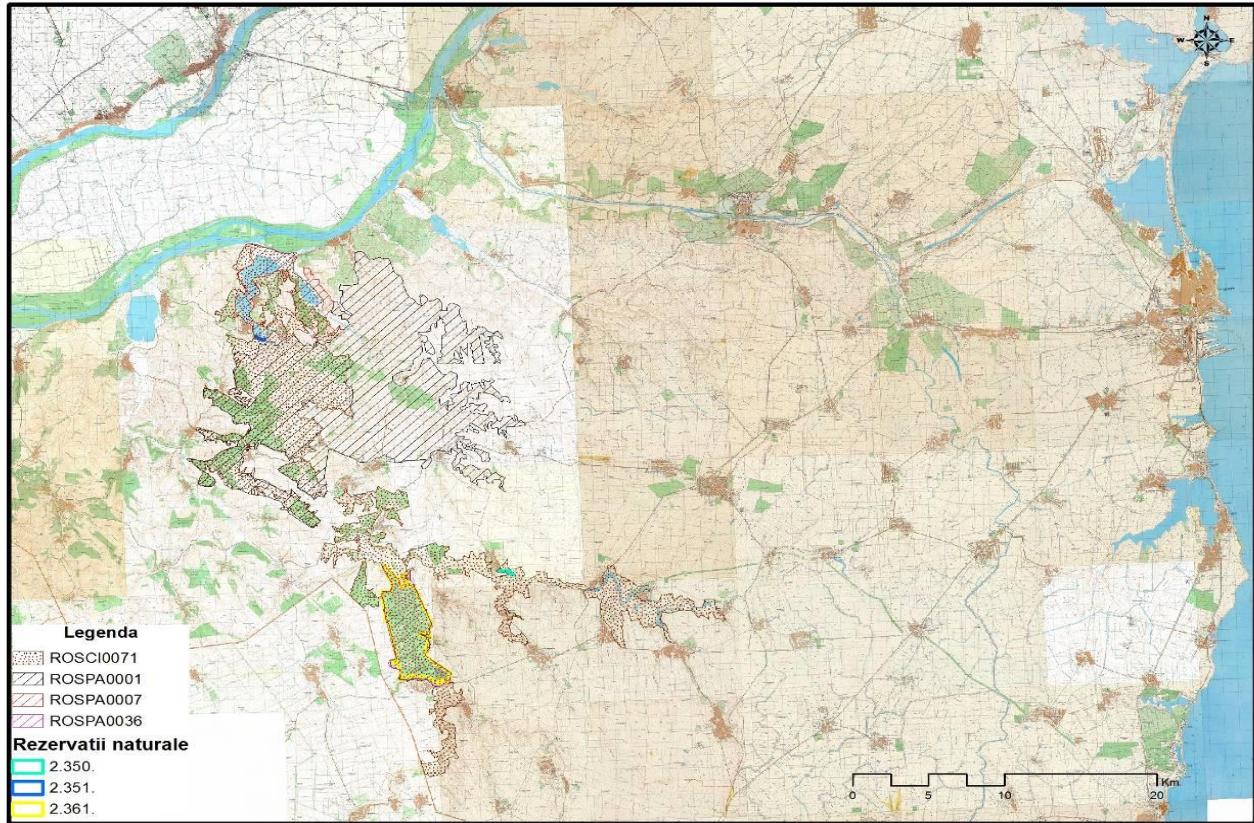
Papp, T., Fântână, C. (2008), Ariile de Importanță Avifaunistică din România, Tîrgu-Mureș;

- RÁKOSY, L., GOIA, M. & KOVÁCS, Z. (2003) Catalogul Lepidopterelor României / Verzeichnis der Schmetterlinge Rumäniens. Societatea Lepidopterologică Română, Cluj-Napoca.
- Sanda, V., Ölleler, K., Burescu, P. (2008). Fitocenozele din România. Sintaxonomie, structură, dinamică și evoluție. Ed. Ars Docendi, București.
- Sanda, V., Popescu, A., Barabaș, N.. (1998). Cenotaxonomia și caracterizarea grupărilor vegetale din România. Studii și Comunicări. Complexul Muzeal de Științele Naturii, Bacău.
- Săvulescu T. (ed.) (1952-1976) - Flora României, Volum IV., Editura Academiei Române. București.
- Sârbu A., Negrean G., Pascale G., Anastasiu P. (2006). Globally and European threatened plants in present in Dobrogea (South-Eastern Romania), Environmental Science and Engineering, p. 116-122.
- Sârbu I., Ștefan N., Oprea A. (2013). Plante vasculare din România – Determinator ilustrat de teren, Editura Victor B Victor, București, 1320 p.
- Schilling D., s.a. 1986. Guide des Mammifères d Europe. Editura Delachaux et Niestle
- Skolka M., Paraschiv G. M., Făgăraș M. (2004), Biodiversitatea Dobrogei, Editura Universității “Ovidius”, Constanța, 409 p.
- Søgaard, B., Skov, F., Ejrnæs, R., Pihl, S., Fredshavn, J., Nielsen, K.E., Clausen, P., Laursen, K., Bregnballe, T., Madsen, J, Baatrup-Pedersen, A., Søndergaard, M., Lauridsen, T.L., Aude,
- Svensson L., Mullarney K., Zetterström D., 2010, Collins Bird Guide 2nd Edition, HarperCollins;
- Svensson, L., Mullarney, K. and Zetterström, D. (2009), Collins Bird Guide, Harper Collins Publishers, London;
- Szabó, D. Z., Kelemen, A. M., Miholcsa, T., Daróczi, S. (2010), Păsări comune din România, Cluj-Napoca;
- Szekely et al., - 2009 - : A preliminary record list of Amphibians in Dobrudja - Romania - , Analele Științifice ale Universității Al. I. Cuza Iași, s. Biologie animală, Tom LV;
- SZÉKELY, L. (2010) Moths of Romania 1./ Fluturii de noapte din România 1. Disz-Tipo, Săcele.
- Tatole V., - eds. - , - 2010 - : Managementul și Monitoringul Speciilor de Animale Natura 2000 din România.
- Tatole V., Iftime A., Stan M., Iorgu E.I., Iorgu I., Otel V., - 2009 - : Speciile de animale Natura 2000 din România, Imperium Print, București, 174 pag.
- Teodorescu-Leonte R., L. Popescu, V. Leonte, I. Munteanu, A. Cristea and E. Cristea, 1957. Cîteva date asupra reproducerii scrumbiei - Caspialosa pontica Eichw. - în Dunăre. Buletinul Institutului de Cercetări Piscicole 16 - 1 - :37-46.
- The status and conservation of the bears of the world. Proc. Int. Conf. Bear Res. Manage. Monograph Series 2:1.32
- Vasilie G.D., 1959. Peștii apelor noastre. Ed. Științifică, p. 405.
- Vasilie G.D., Ghe. Manea 1987. Istoria ihtiologiei românești. S.C.P. Nucet - Dâmbovița, p. 331.
- Zoltan Kaszoni, 1981 – Pescuitul sportiv. Edit. Sport-Turism.
- http://www.otterspecialistgroup.org/Species/Lutra_lutra.html
- <http://en.wikipedia.org/wiki/Rallidae>
- <http://www.iucnredlist.org/details/12419/0>
- http://en.wikipedia.org/wiki/European_otter

http://www.otterspecialistgroup.org/Species/Lutra_lutra.html
<http://en.wikipedia.org/wiki/Rallidae>
<http://www.iucnredlist.org/details/12419/0>
http://en.wikipedia.org/wiki/European_otter
<http://biodiversitate.mmediu.ro/rio/natura2000/static/pdf/ros-ci0022.pdf>
http://ec.europa.eu/environment/nature/legislation/habitatsdirective/docs/2007_07_im.pdf
<http://biodiversitate.mmediu.ro/romanian-biodiversity/despre-ar-ii-prote-jate/arp-m/arp-m-pite-sti/situri-de-importanta-comunitara-1>
<http://www.lifenatura2000.ro/doc/Habitatele%20din%20Romania.pdf>
<http://eunis.eea.europa.eu/sites/ROSCI0022>
<http://eunis.eea.europa.eu/sites/ROSCI0088/faunaflora>
<http://www.birdlife.org>
<http://www.iucnredlist.org>
http://cdr.eionet.europa.eu/Converters/run_conversion?file=ro/eu/art12/envuzndka/RO_birds_report_s.xml&conv=343&source=remotemul
<http://eunis.eea.europa.eu/species/>
<http://www.birdlife.org/datazone/userfiles/file/Species/BirdsInEuropeII/BiE2004Sp3530.pdf>
<http://www.iucnredlist.org/details/106003530/0>
*** Formularul Standard al Sitului ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederoasa
*** Comisia Europeană (2007). Interpretation Manual of European Union Habitats, EUR27
*** Consiliul European (2011). Revised Annex I of Resolution 6 (1998) of the Bern Convention.

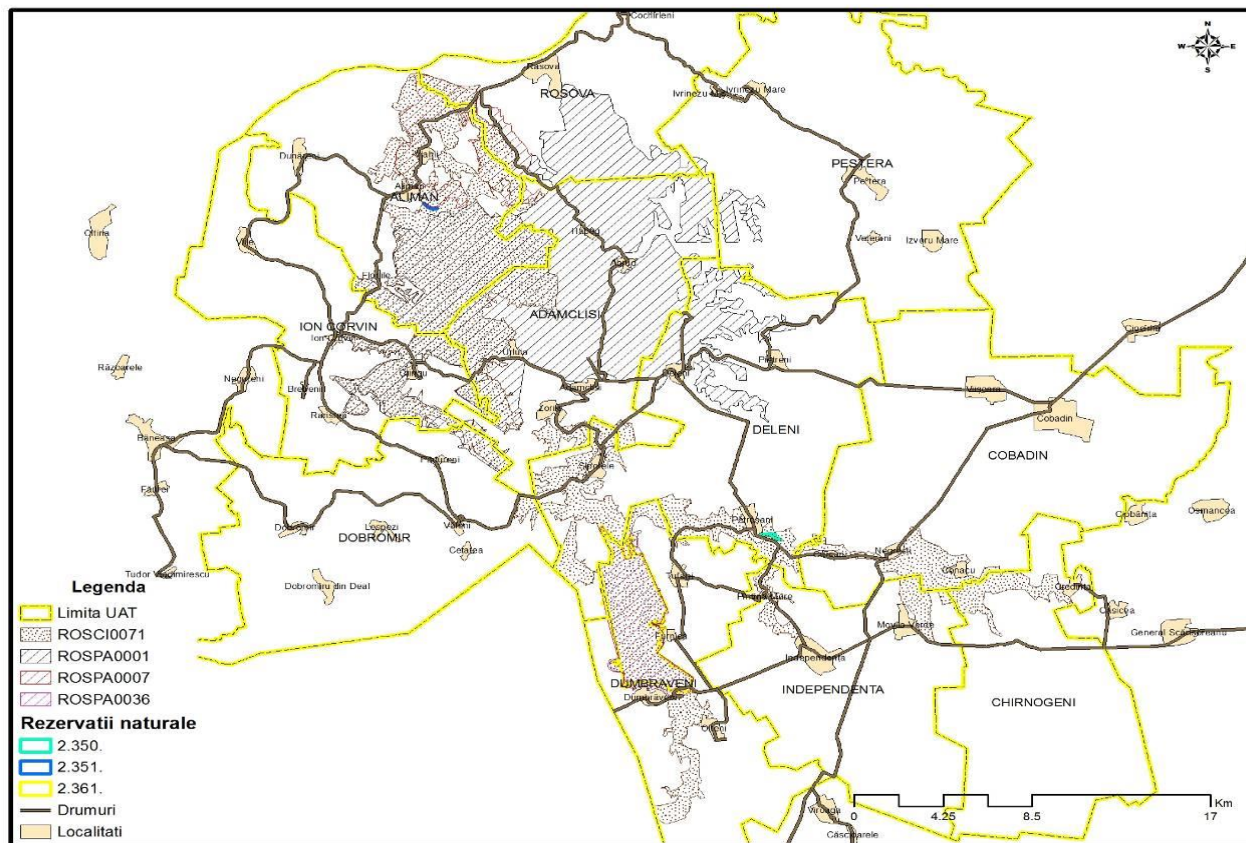
Localizarea ariilor naturale protejate

1. Harta localizării în zonă

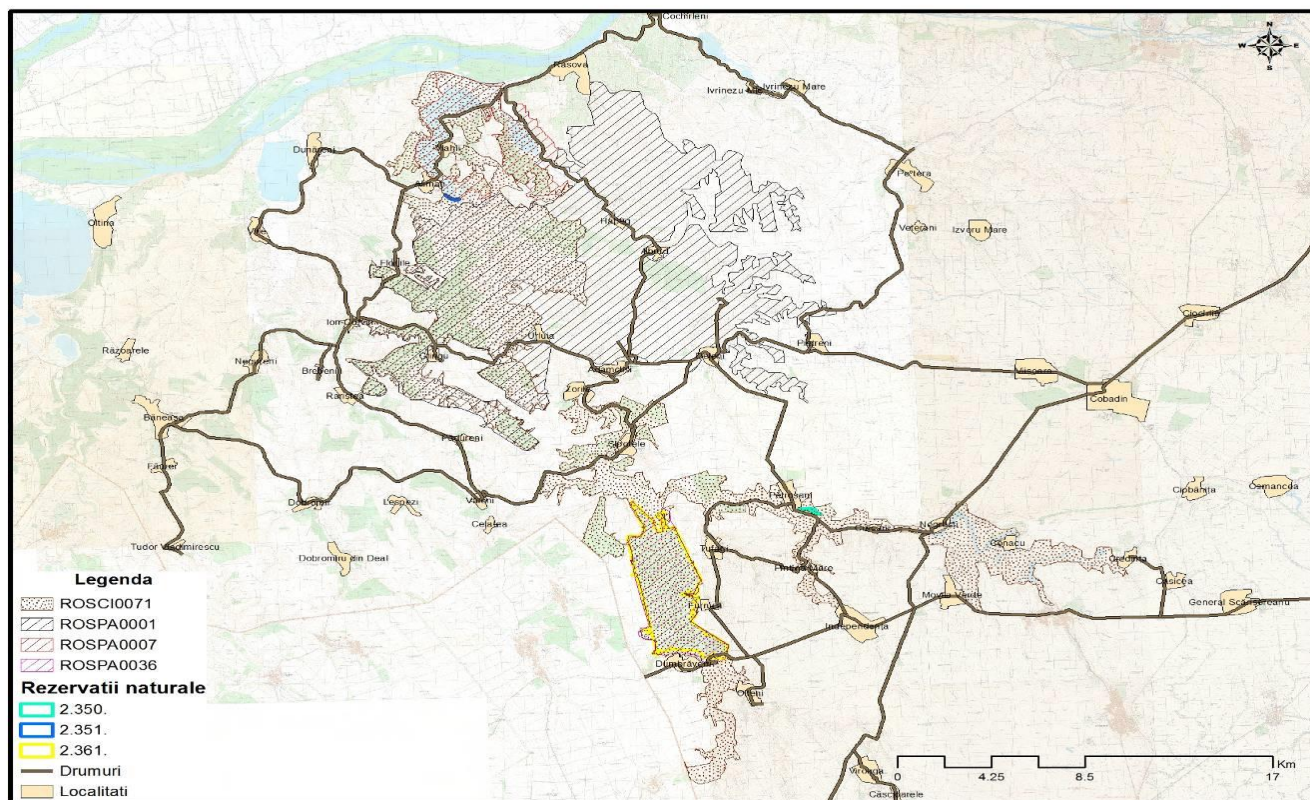

2. Harta limitelor administrative

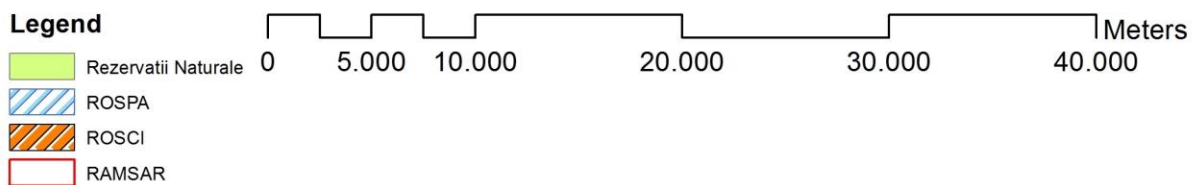
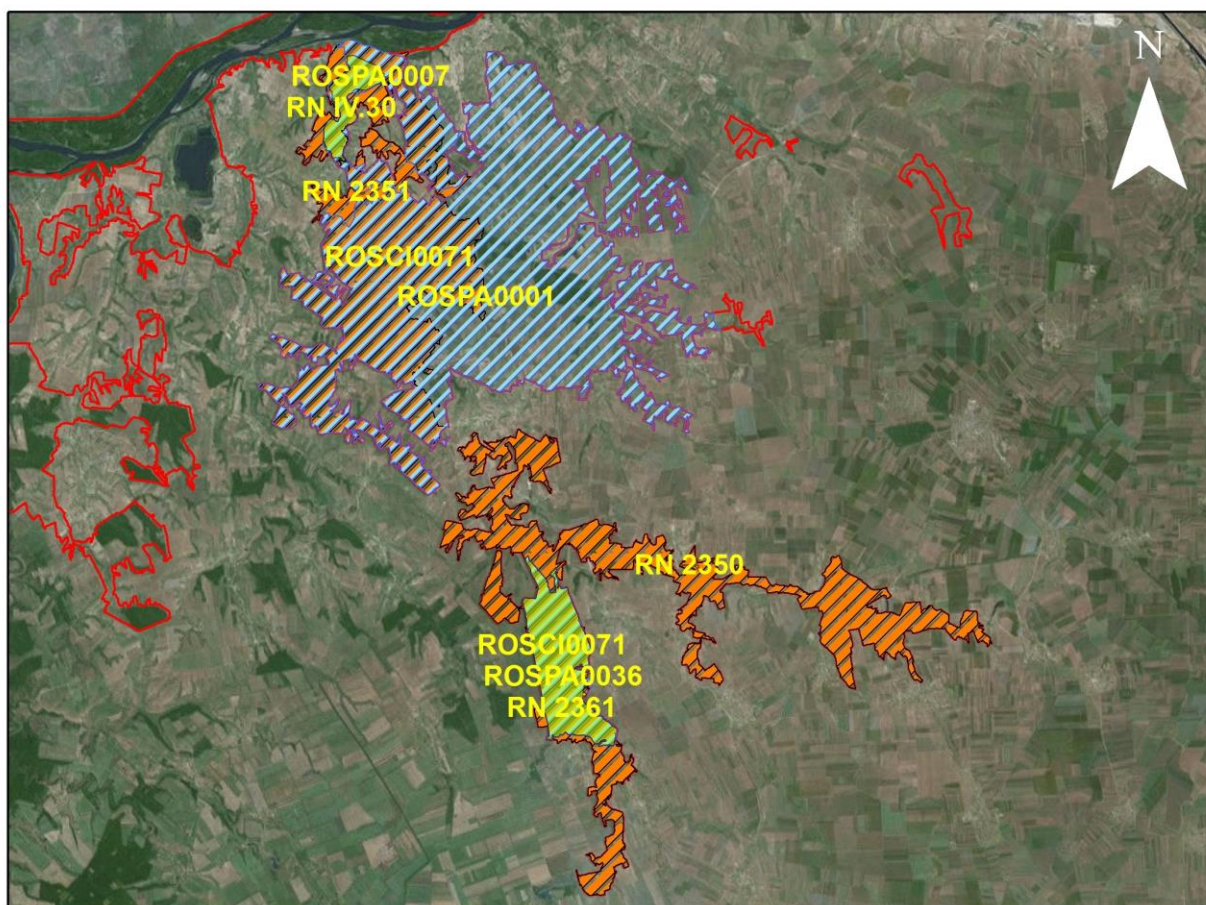

3. Harta limitelor

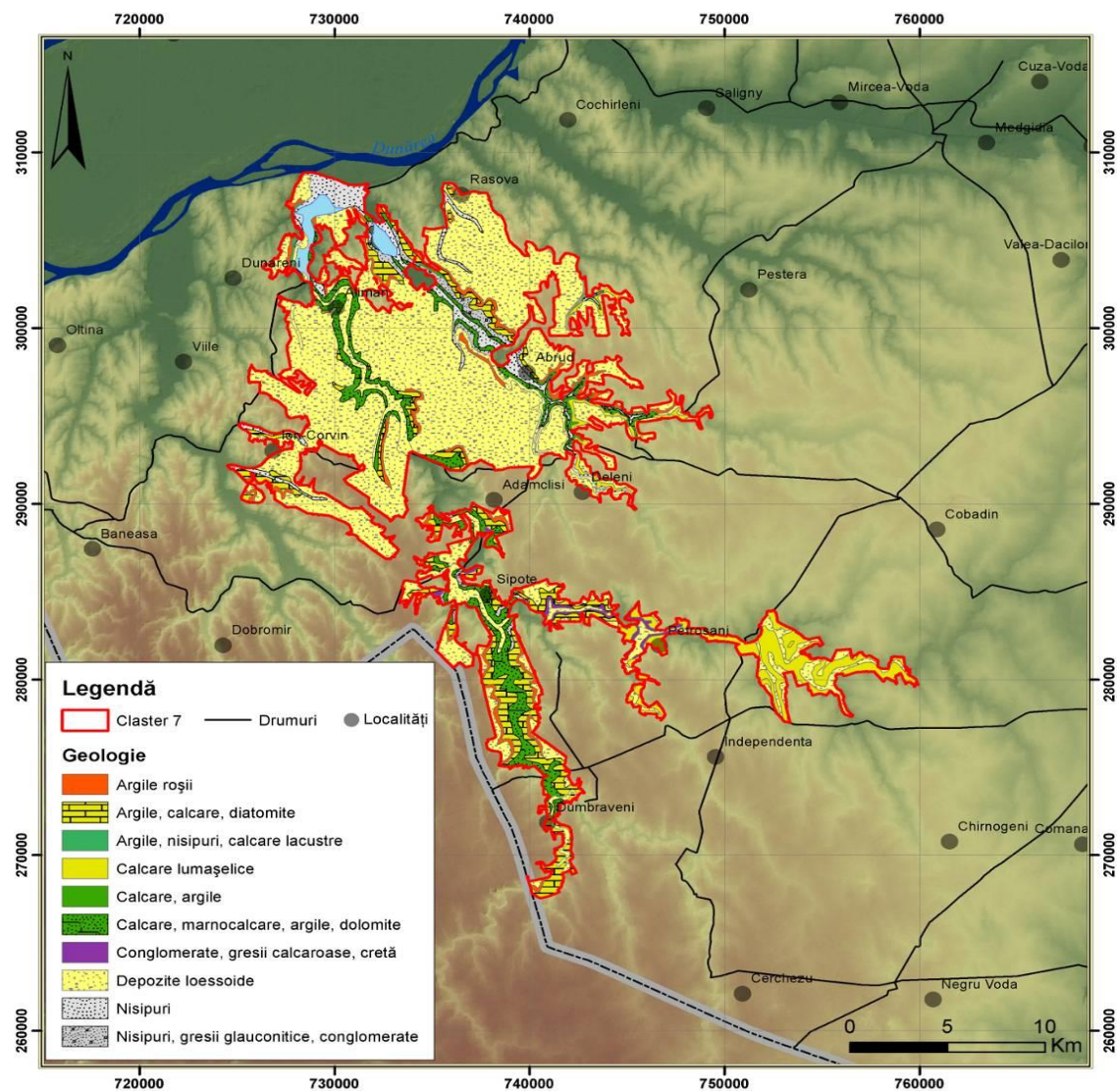

4. Harta suprapunerilor cu alte arii naturale protejate:

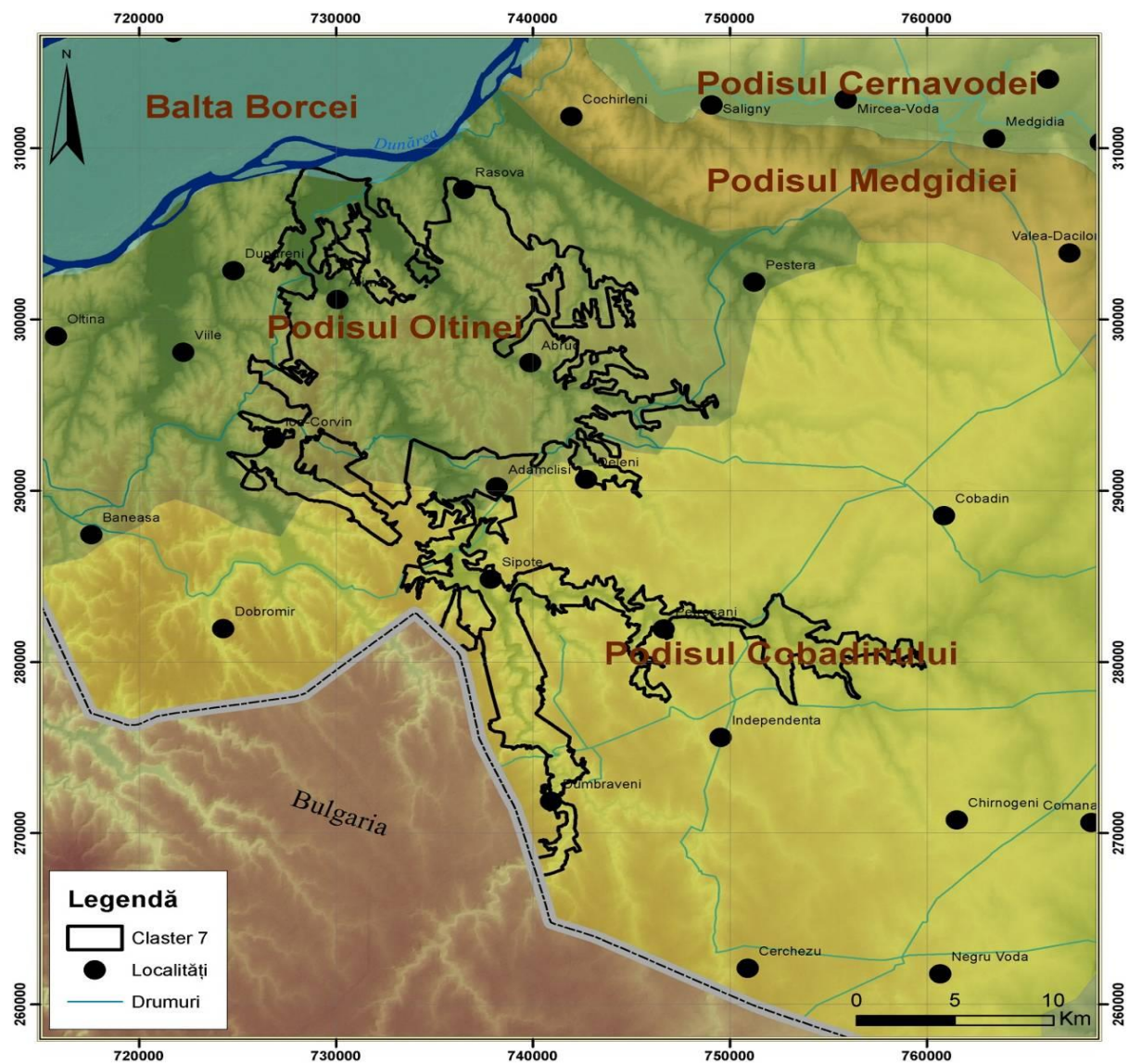
Hărți Mediul Abiotic

1. Harta geologică a sitului în format vectorial realizată după Harta Geologică a României la scara 1:200 000

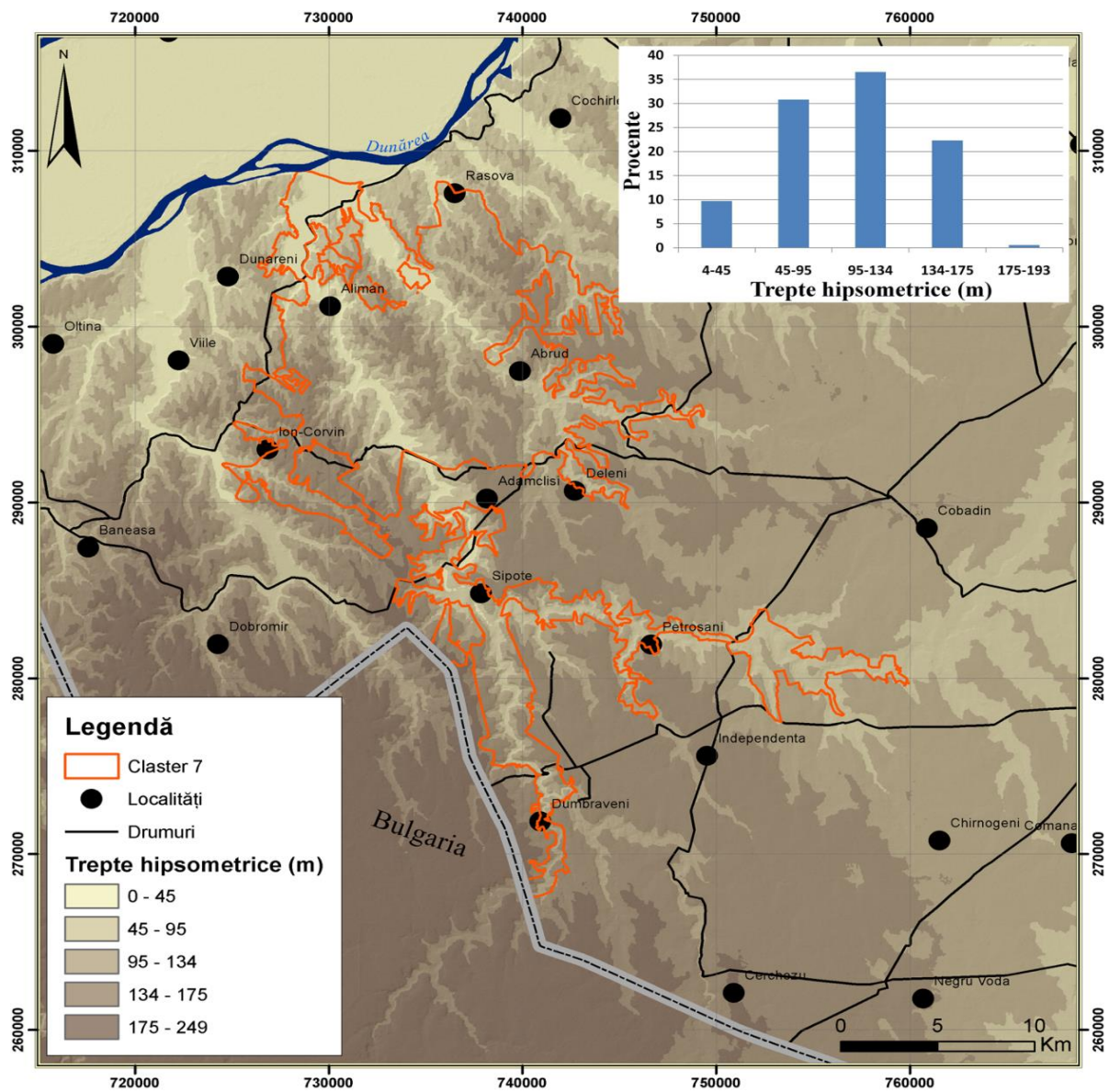

2. Unitățile de relief peste care se suprapune aria protejată

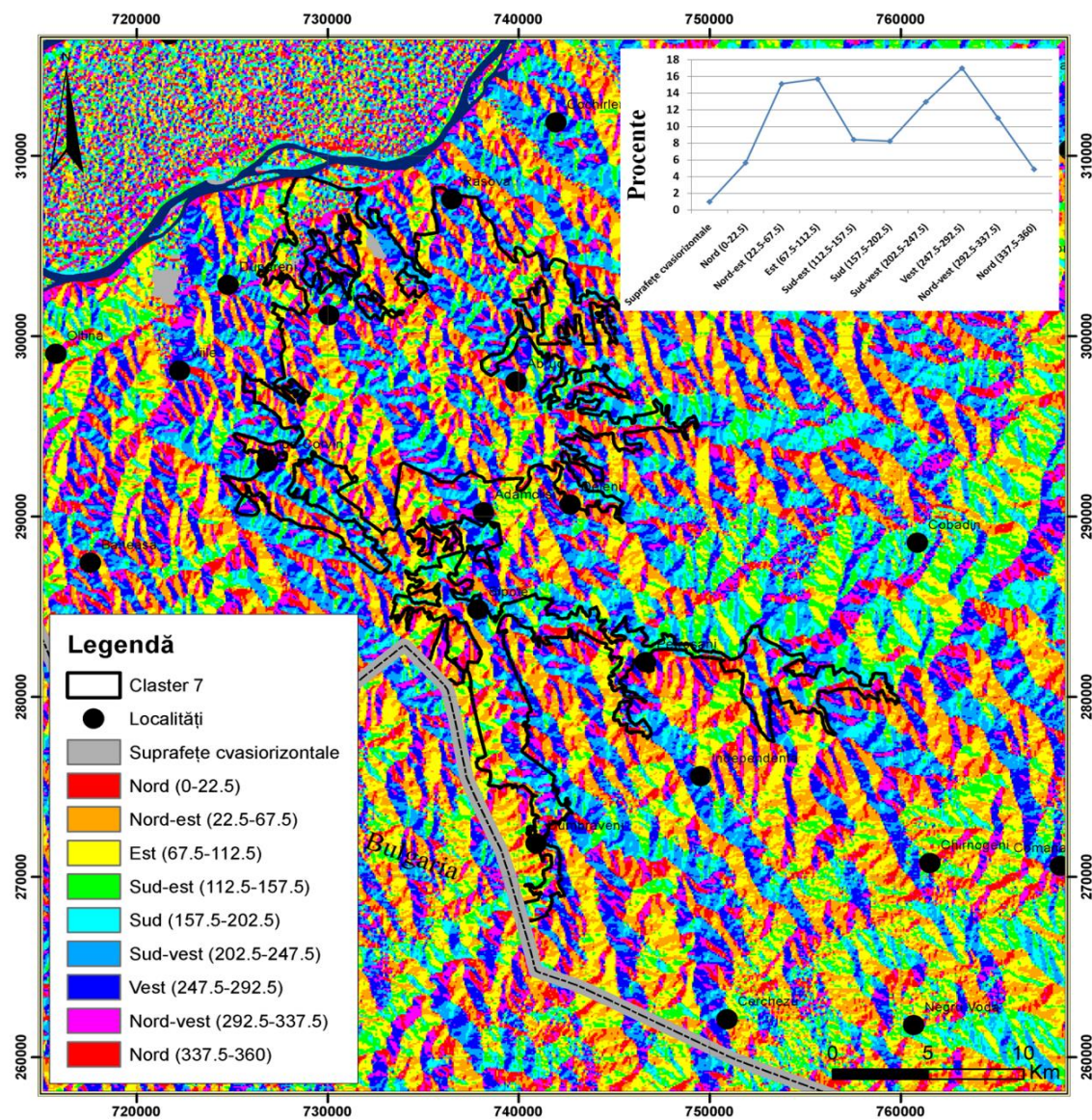

3. Modelul numeric altitudinal al terenului reclasificat în trepte hipsometrice ale reliefului

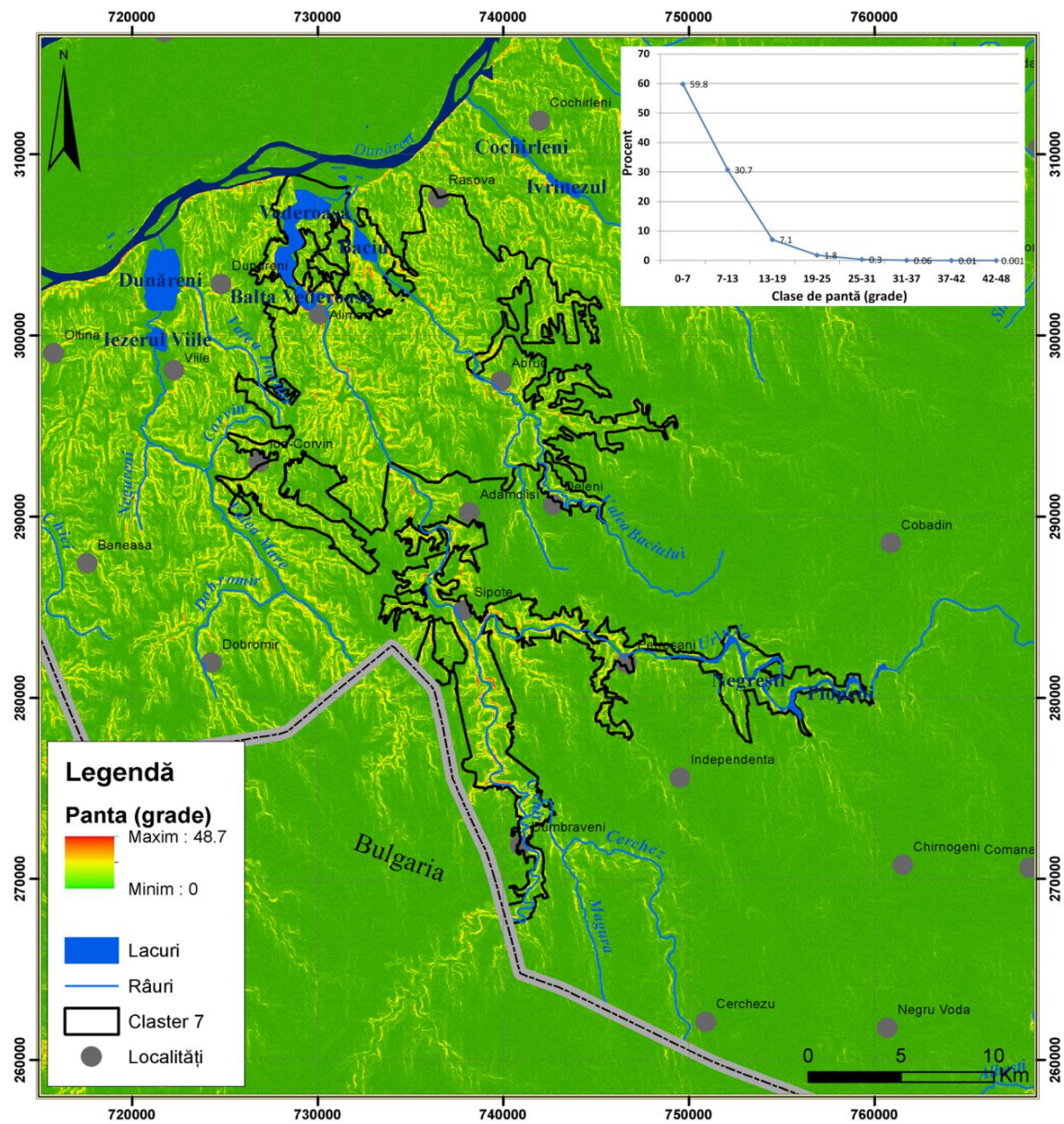

4. Harta Expoziția versanților în perimetrul sitului

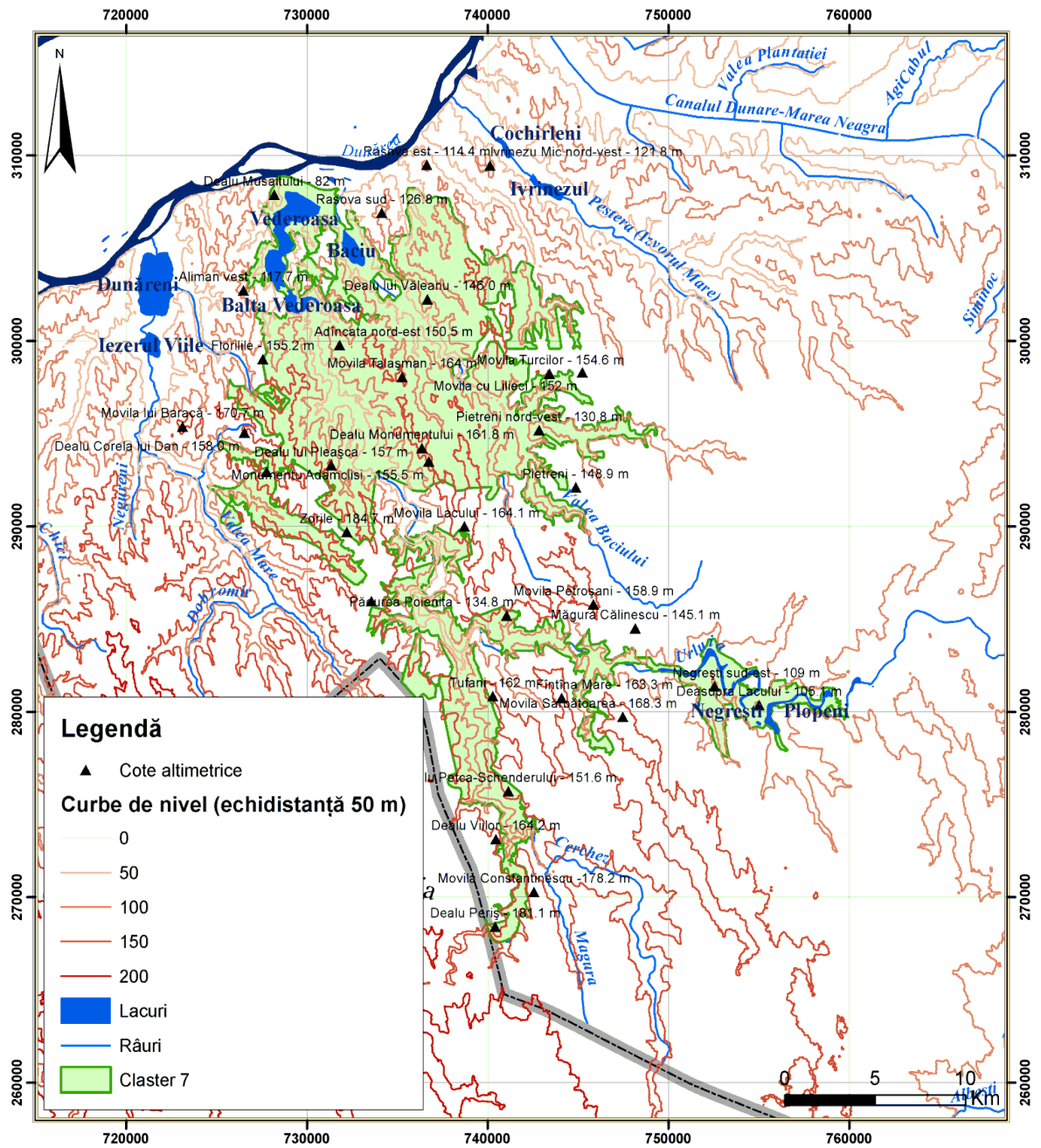

5. Harta Declivitatea terenului în regiunea sud-vestică a Dobrogei de Sud. Modelul de pantă a fost calculate pe baza modelului numeric altitudinal al terenului

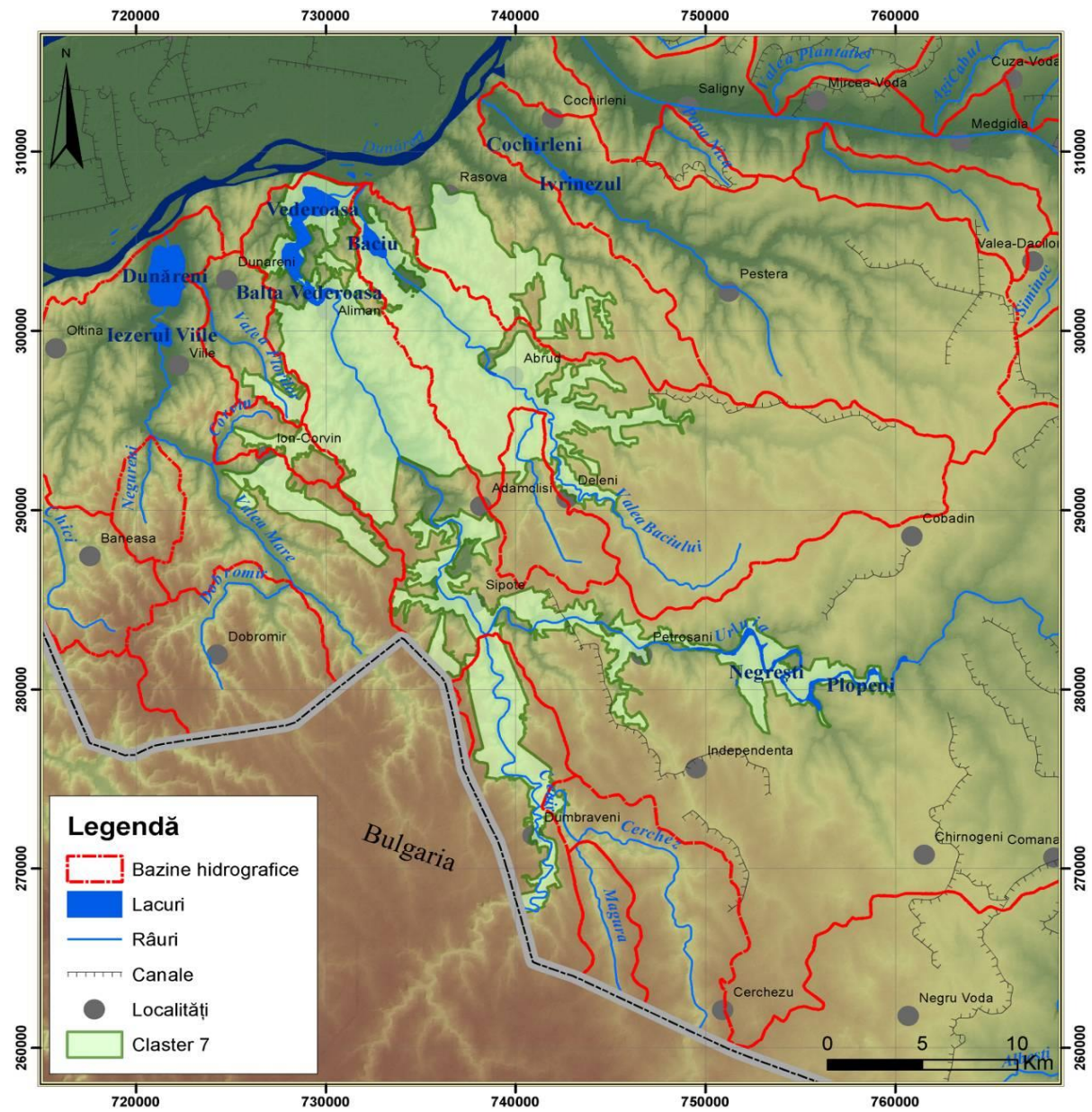

6. Harta Punctele de cotă și curbele de nivel

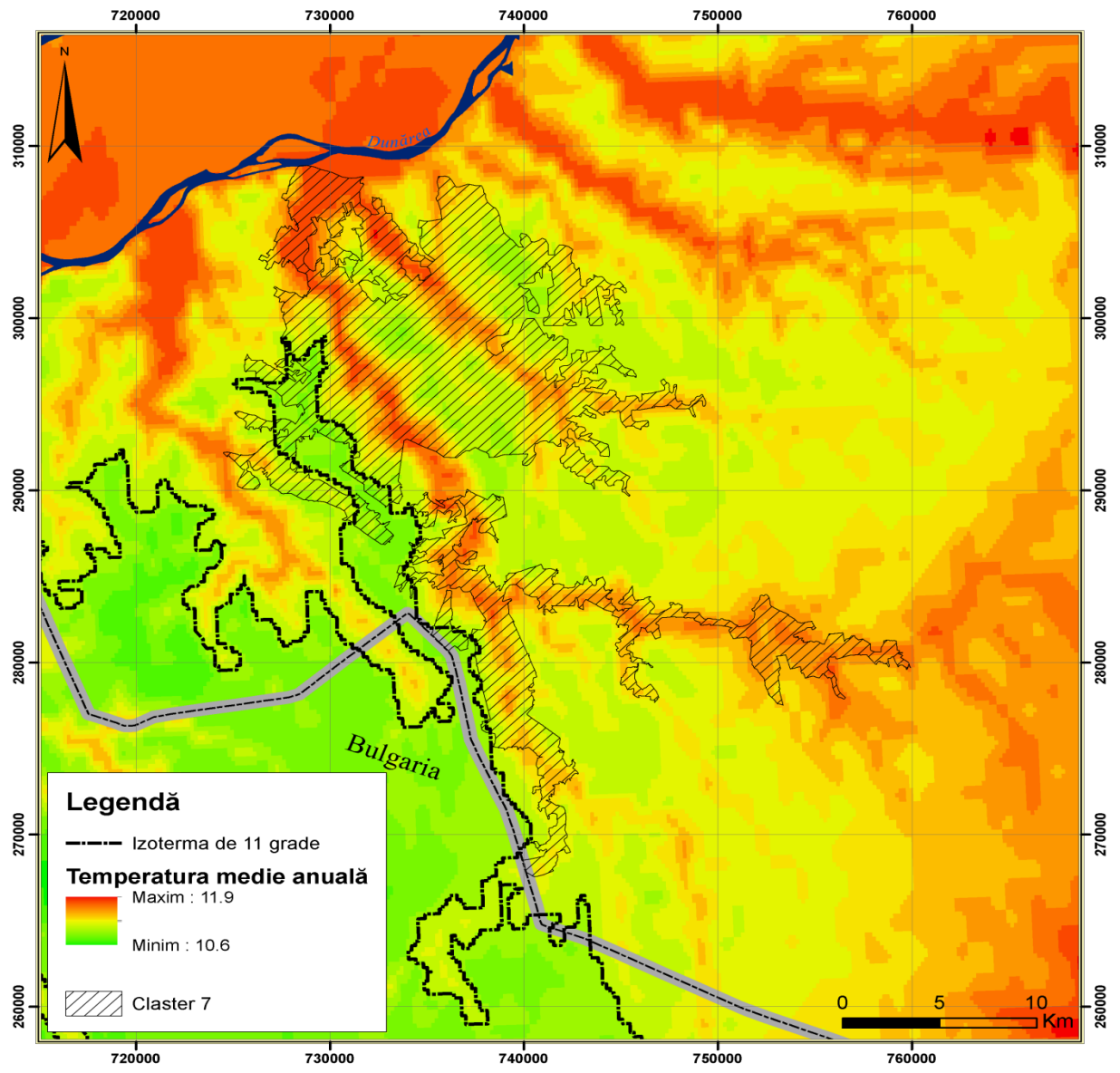

7. Harta hidrografică ce cuprinde ierarhizarea bazinelor până la ordinul IV

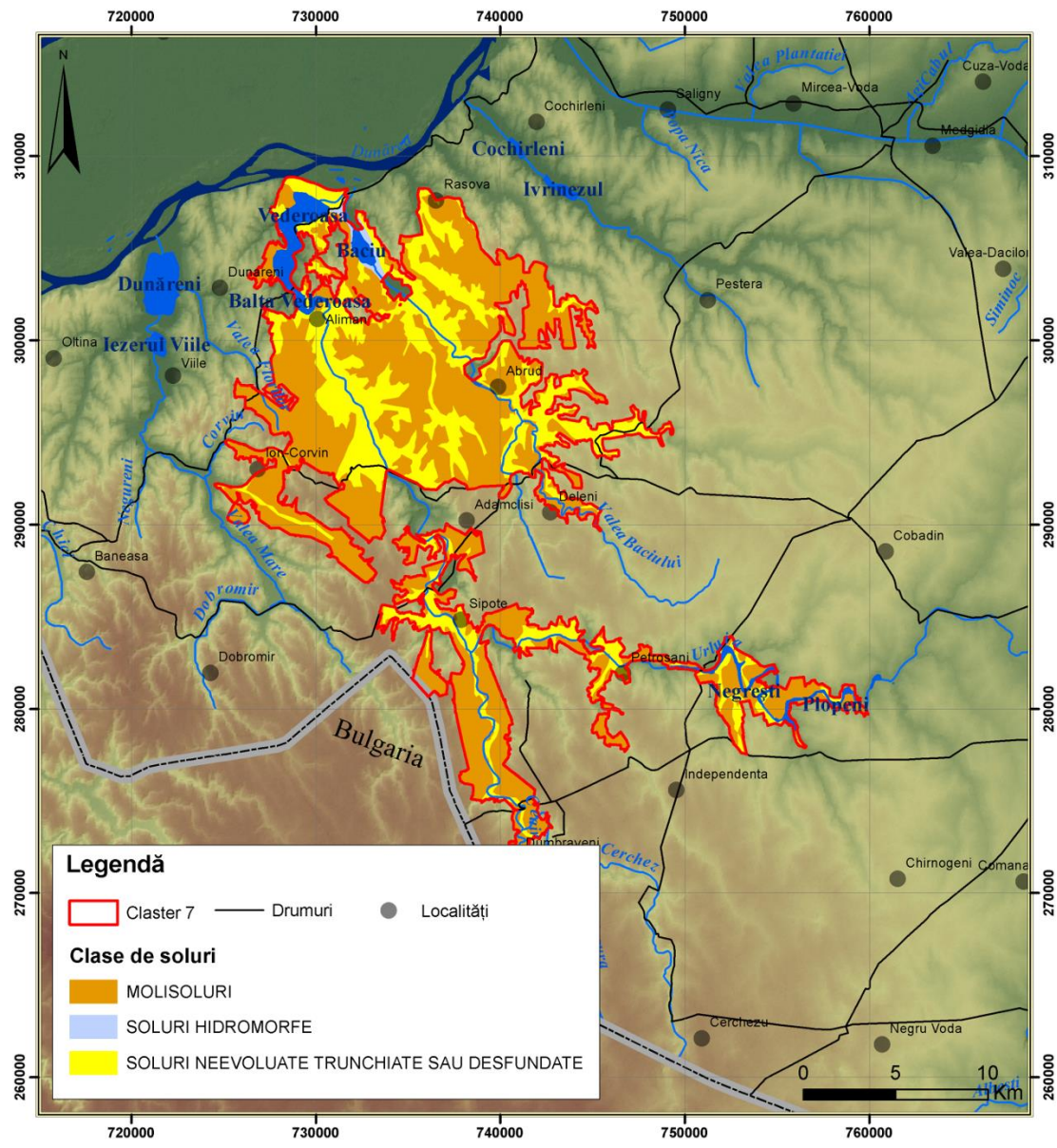

8. Harta temperaturii medii anuale derivată din modelul WorldClim

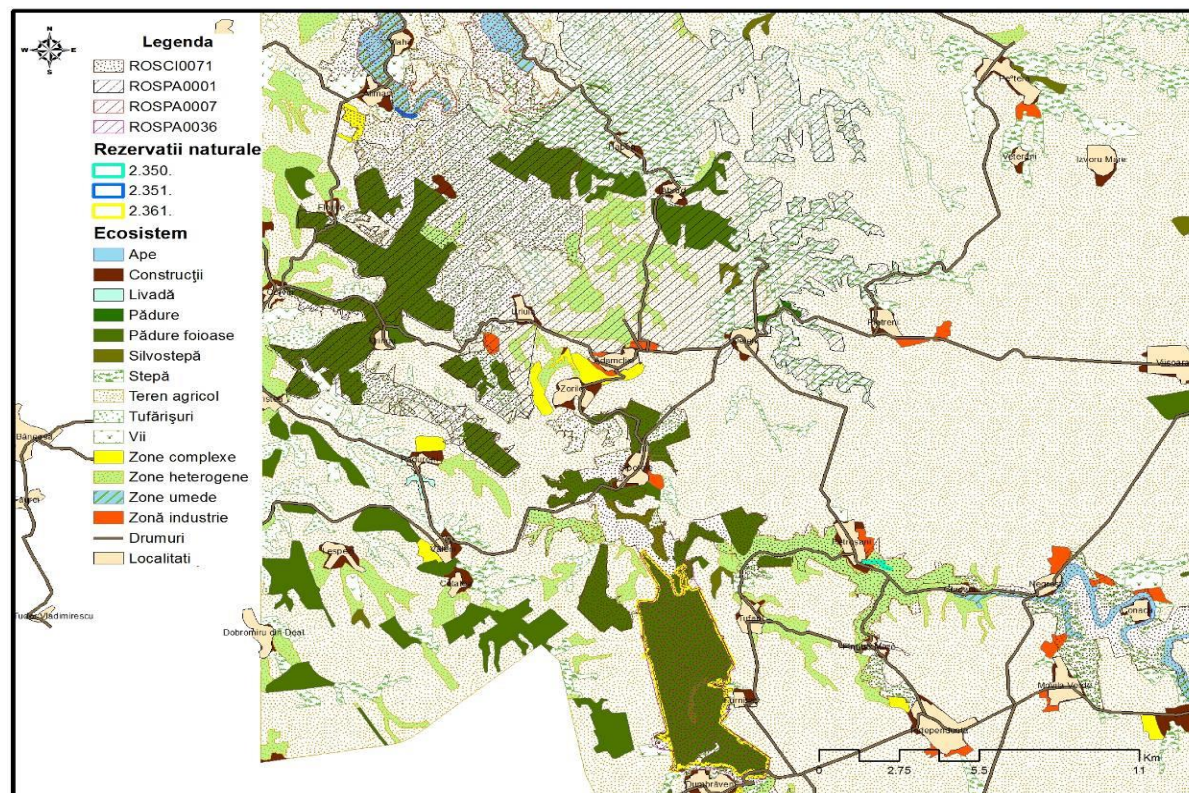

9. Harta claselor de sol din perimetrul sitului

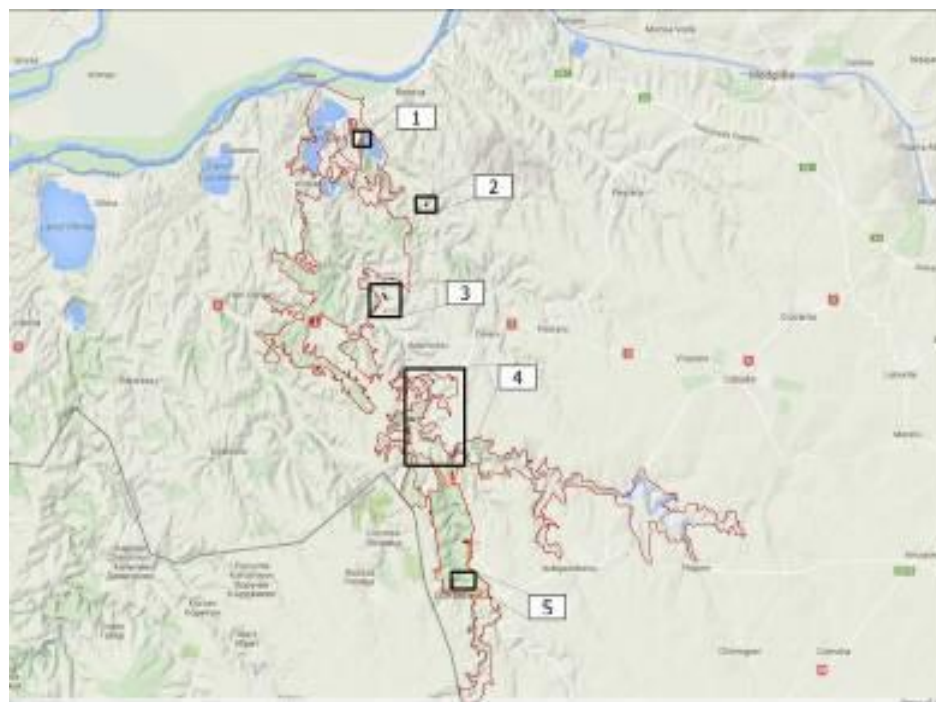

Hărți Mediul Biotic

1. Harta ecosistemelor

2. Hărți distribuției tipul de habitat 40C0* în ROSCI0071 Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vederoasa

3. Hărți distribuției tipul de habitat 3150 în ROSCI0071 Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vedeoasa

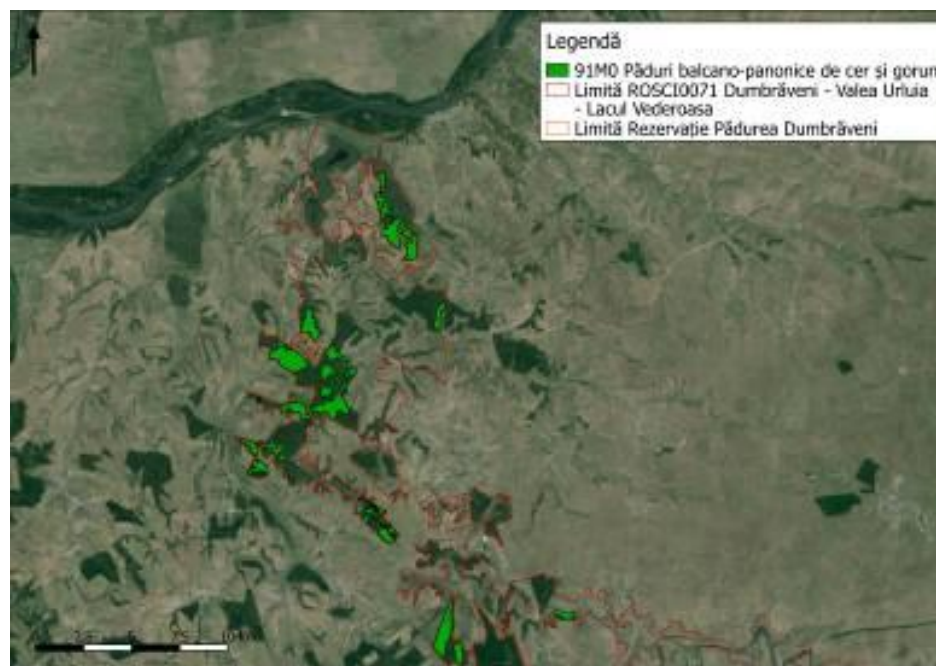

4. Harta distribuției tipul de habitat 91AA* în ROSCI0071 Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vederoasa

5. Harta distribuției tipul de habitat 91M0 în ROSCI0071 Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vederoasa

6. Hărți distribuție tipul de habitat 62C0* în ROSCI0071 Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vederoasa

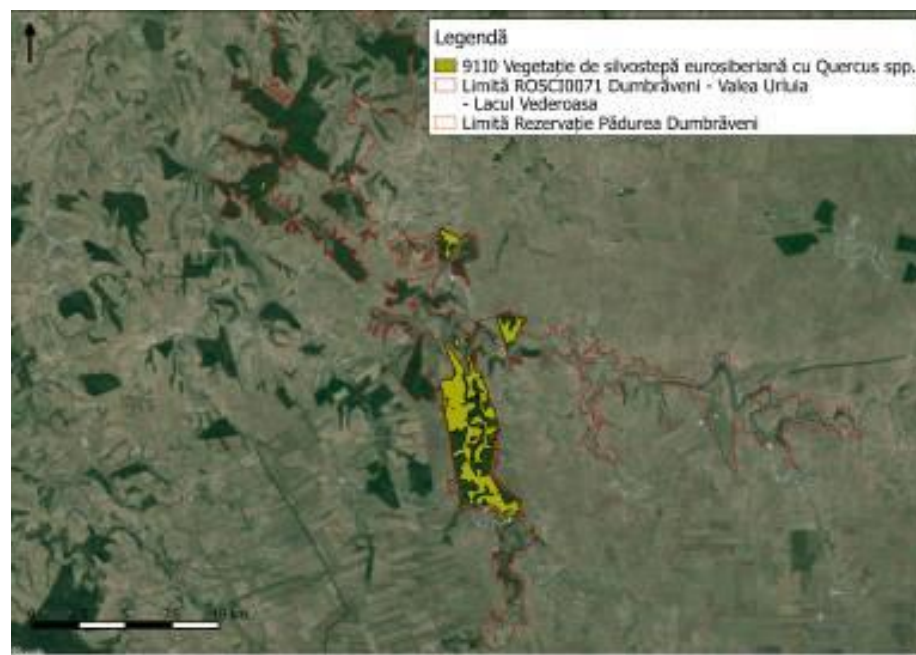

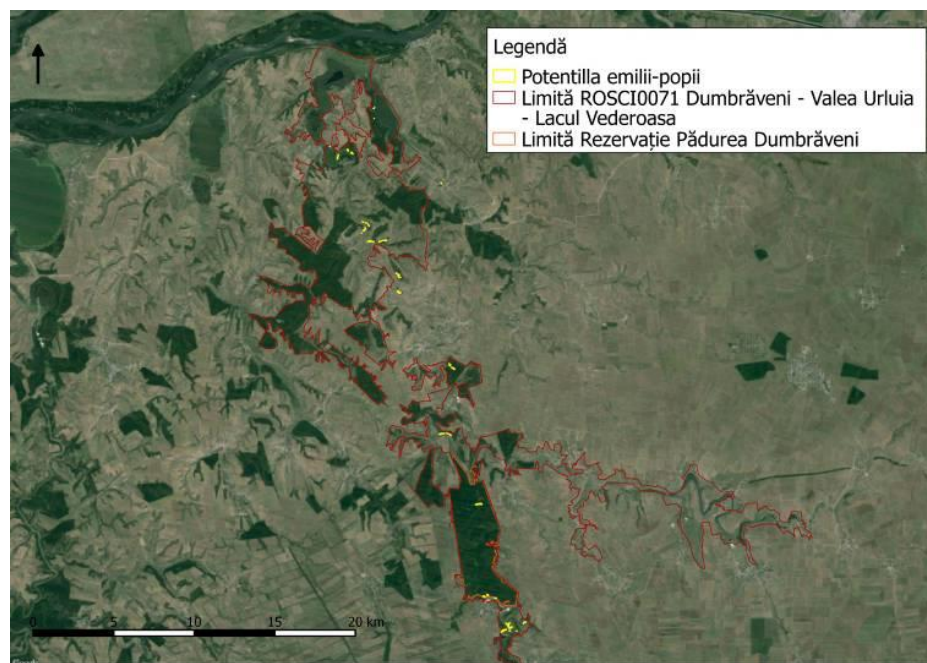

7. Hartă distribuție tipul de habitat 9110* în ROSCI0071 Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vederosa

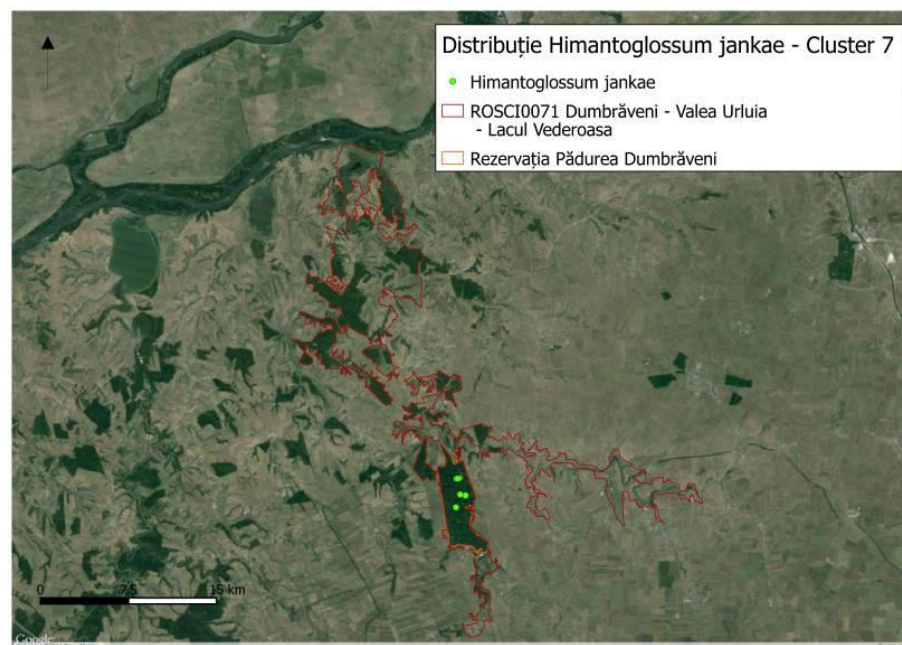

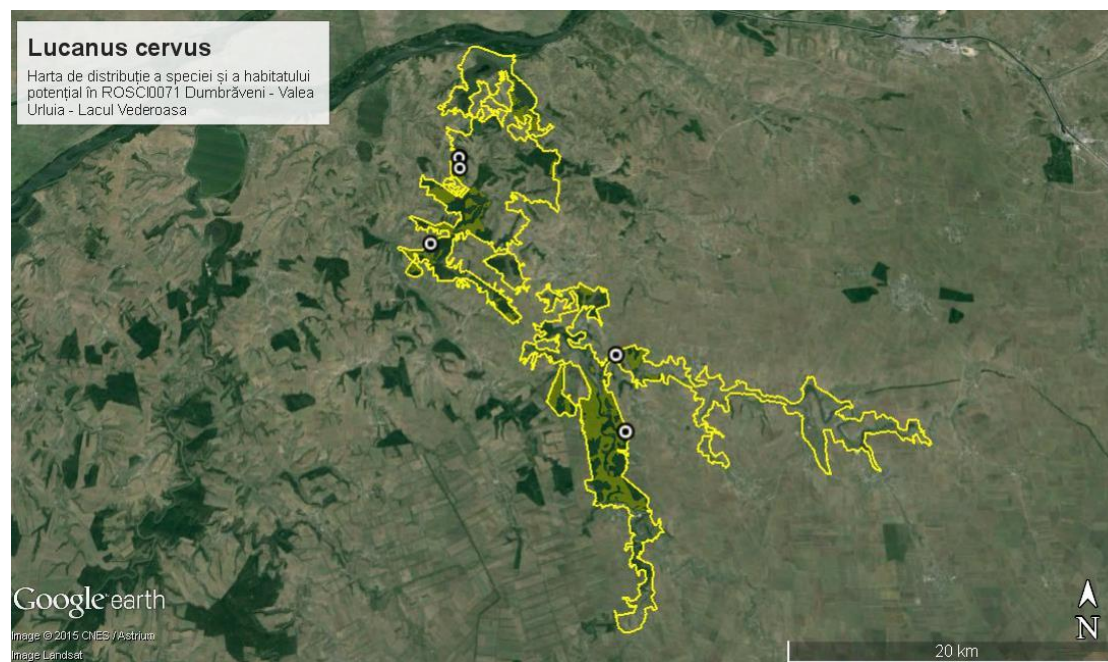
8. Hartă de distribuție *Potentilla emilii-popii*

9. Hartă de distribuție *Himantoglossum jankae*

10. Hartă de distribuție *Lucanus cervus*

11. Hartă de distribuție Răspândirea și distribuția habitatului speciei *Lycaena dispar* în zona lacurilor din nordul sitului ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa

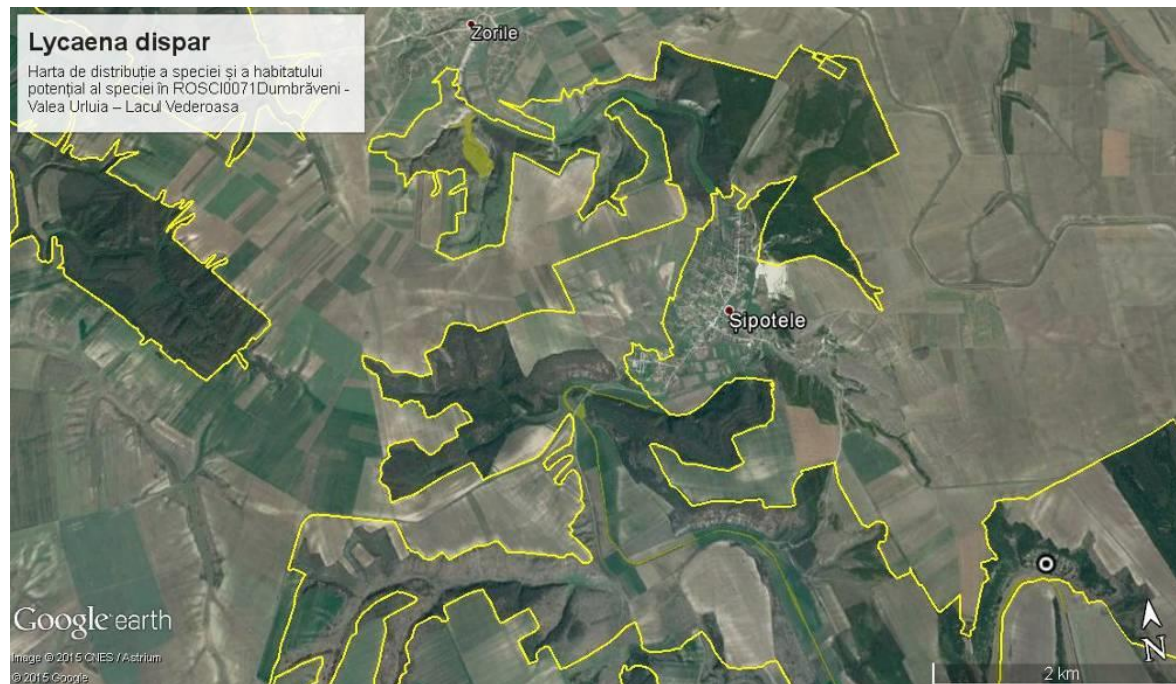

12. Hartă de distribuție Răspândirea și distribuția habitatului speciei *Lycaena dispar* în zona Aliman – Floriile – Adâncata din situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vedeoasa

13. Hartă de distribuție Răspândirea habitatului potențial al speciei *Lycaena dispar* în zona Zorile - Șipotele din situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa

14. Hartă de distribuție Răspândirea și distribuția habitatului speciei *Lycaena dispar* în zona Plopeni din situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa

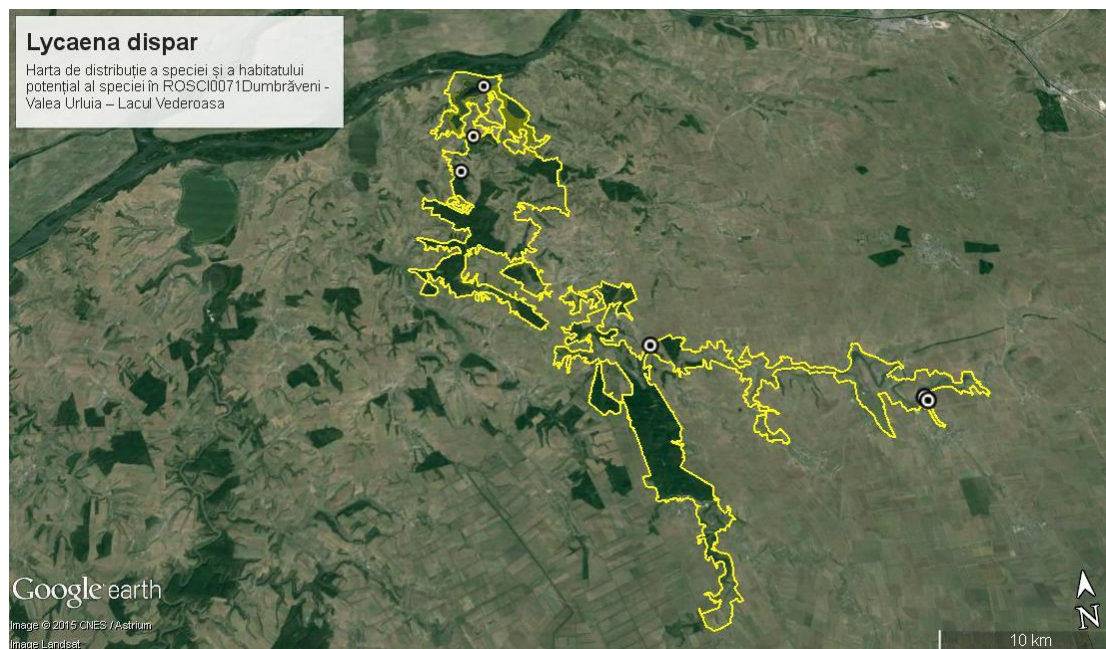

15. Hartă de distribuție Distribuția habitatului potențial speciei *Lycaena dispar* în zona de sud al sitului ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vedeoasa

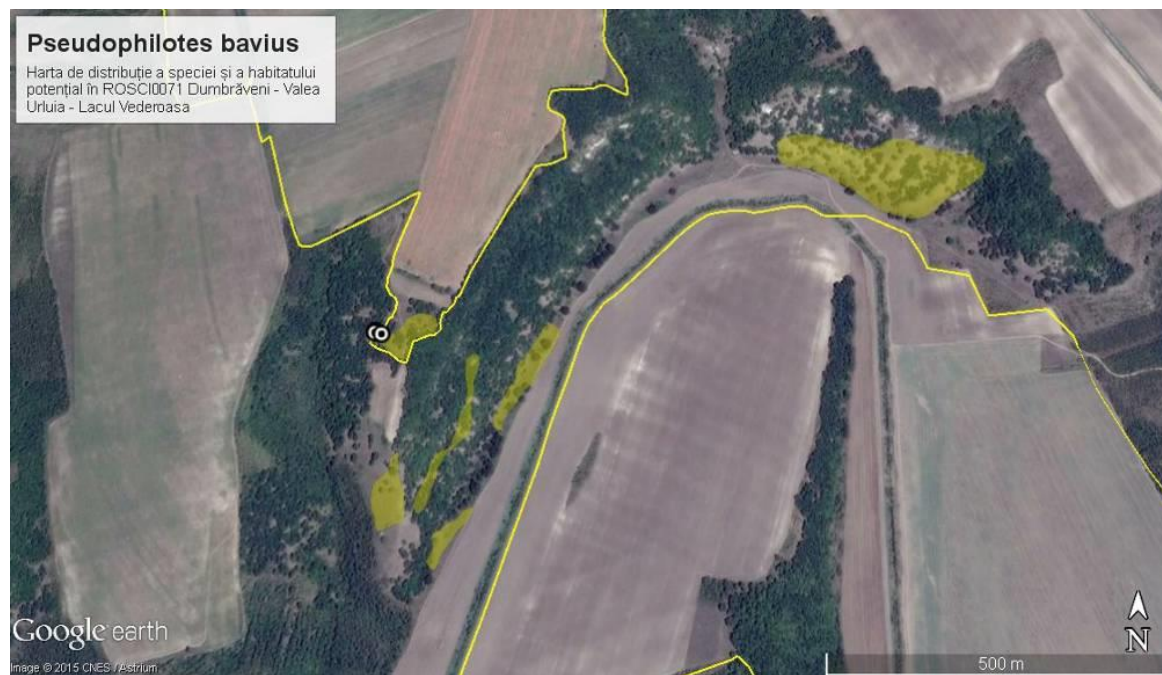

16. Hartă de distribuție Răspândirea și distribuția habitatului speciei *Lycaena dispar* în situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa

17. Hartă de distribuție Răspândirea și distribuția habitatului speciei *Pseudophilotes bavius* la sud-est de localitatea Șipotele în situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vedeoasa

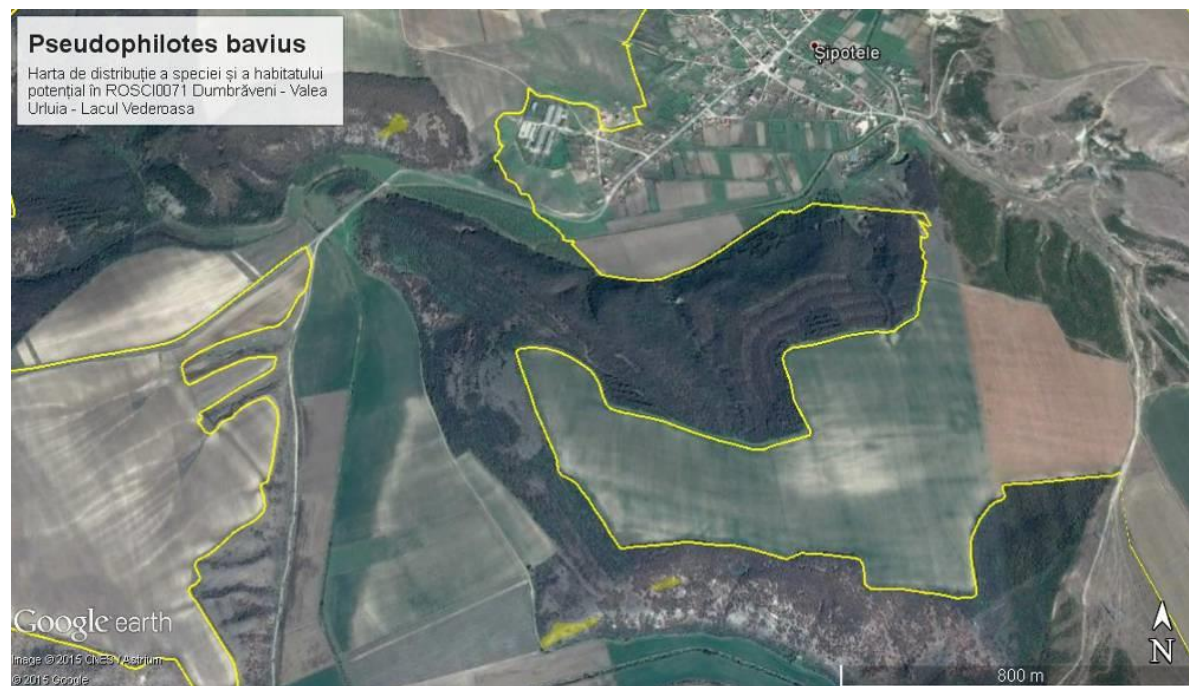

18. Hartă de distribuție Răspândirea și distribuția habitatului speciei *Pseudophilotes bavius* la est de localitatea Adâncata în situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa

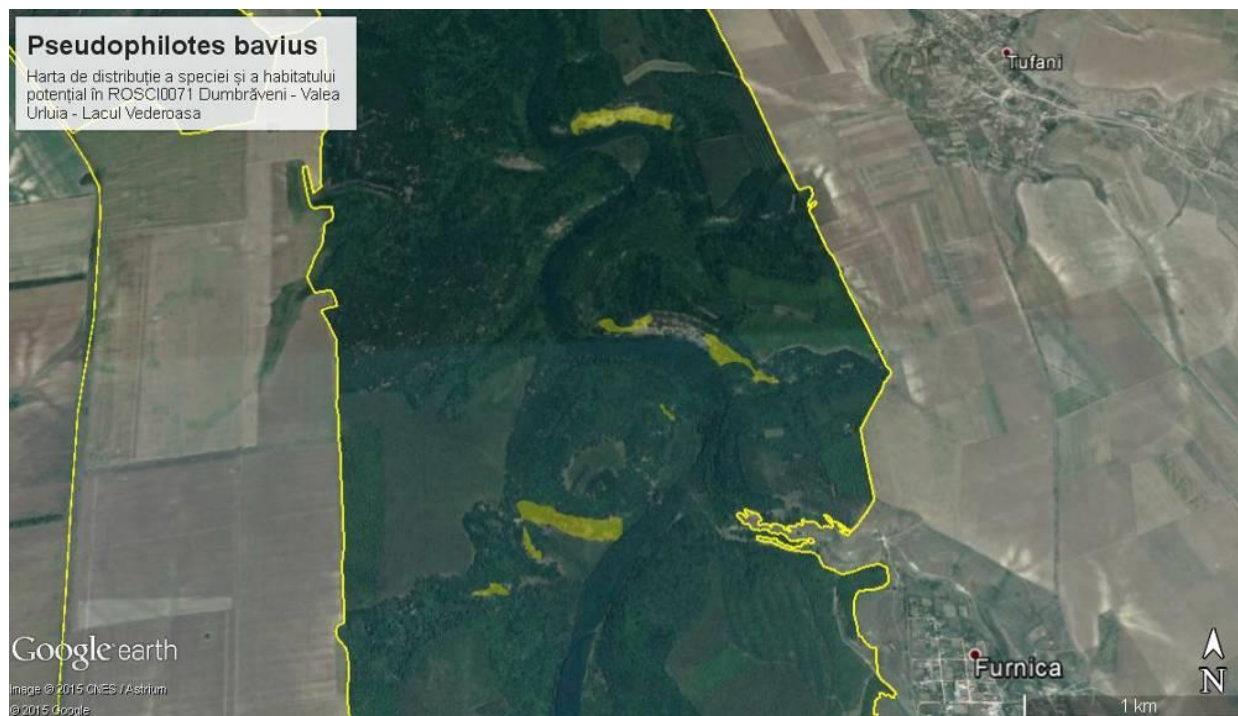

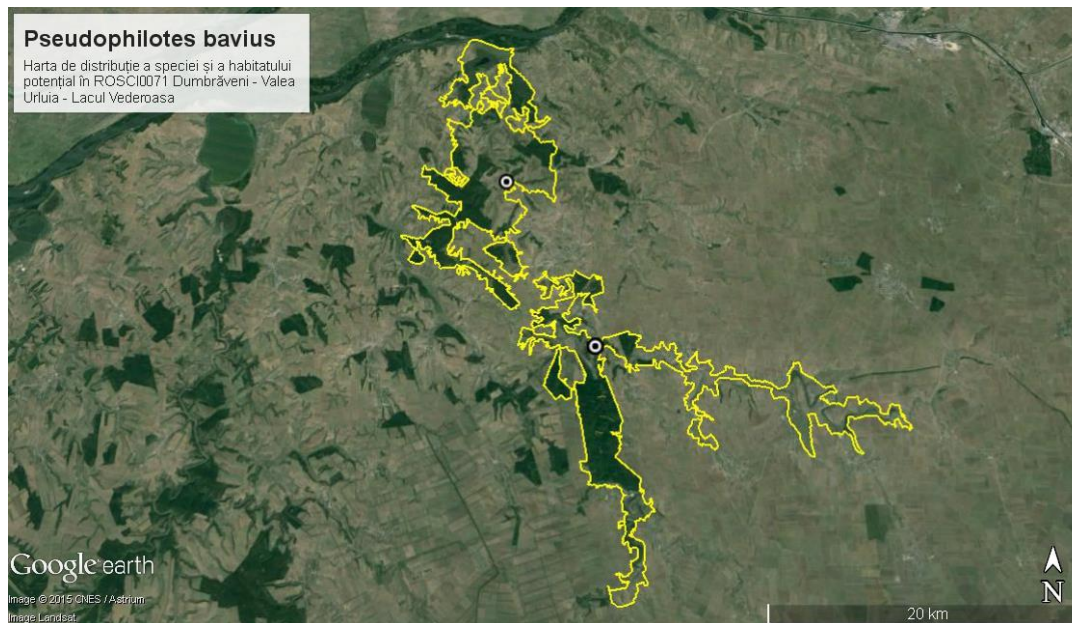
19. Hartă de distribuție Distribuția habitatului speciei *Pseudophilotes bavius* la sud și vest de localitatea Șipotele în situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa

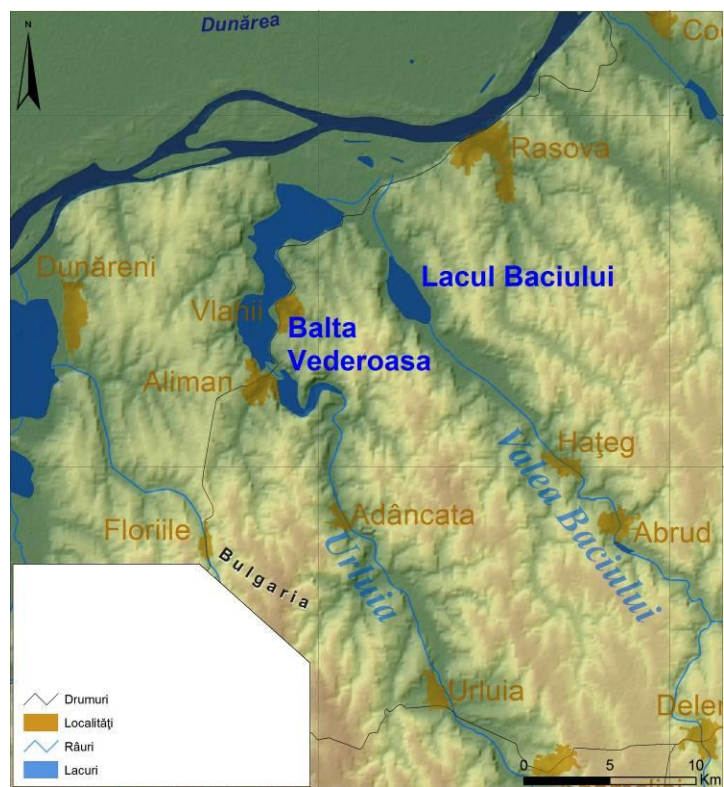
20. Hartă de distribuție Distribuția habitatului speciei *Pseudophilotes bavius* în Pădurea Dumbrăveni, între localitățile Tufani și Furnica, în situl ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa

21. Hartă de distribuție Răspândirea și distribuția habitatului speciei *Pseudophilotes bavius* în situl ROSCI0071 Dumbrăveii – Valea Urluia – Lacul Vederosa

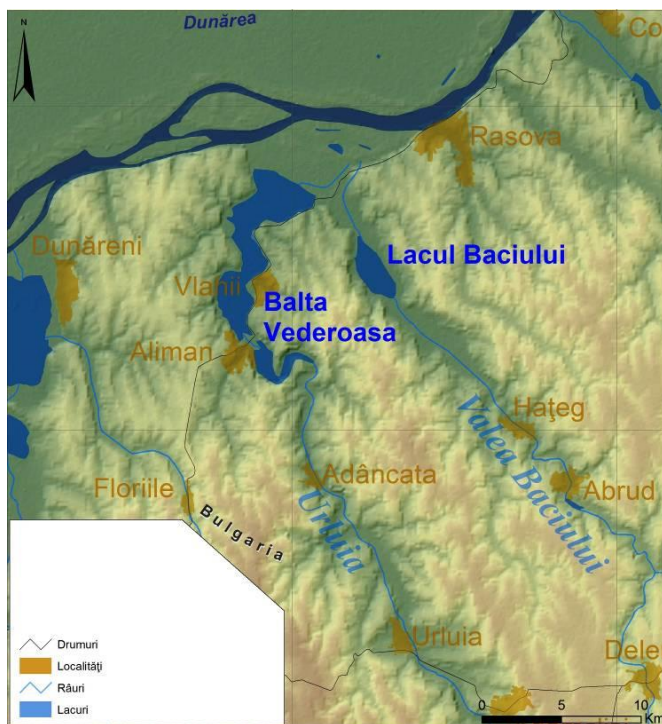

22. Hartă de distribuție *Aspius aspius*

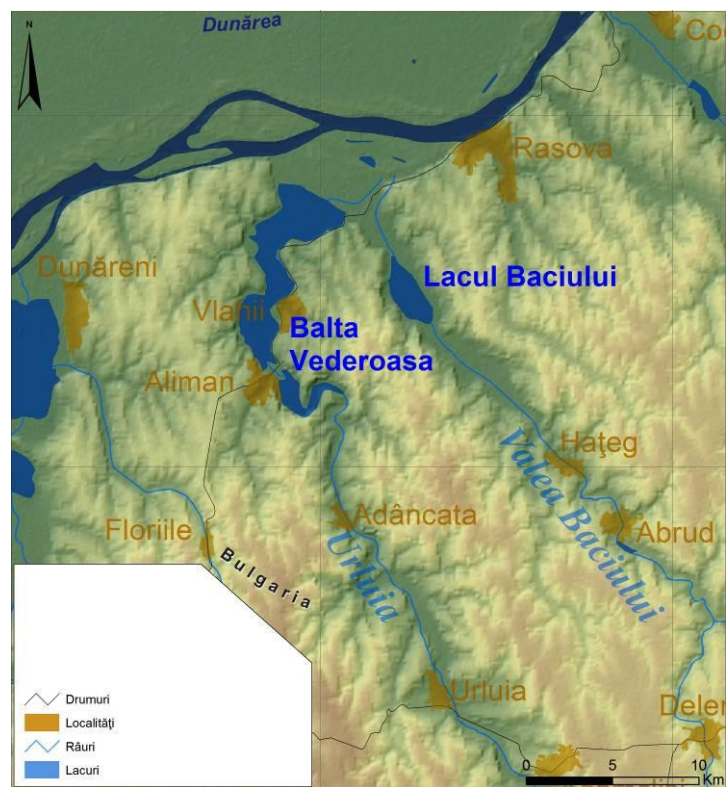

23. Hartă de distribuție *Misgurnus fossilis*

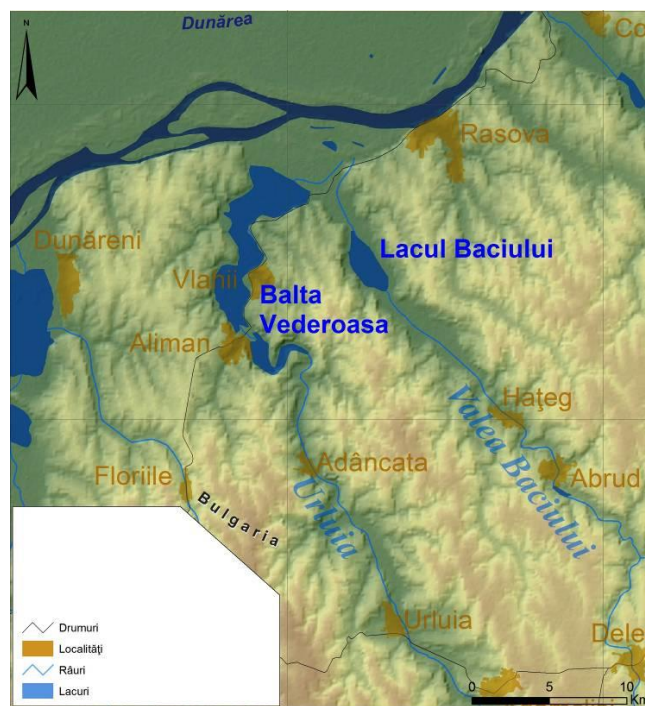

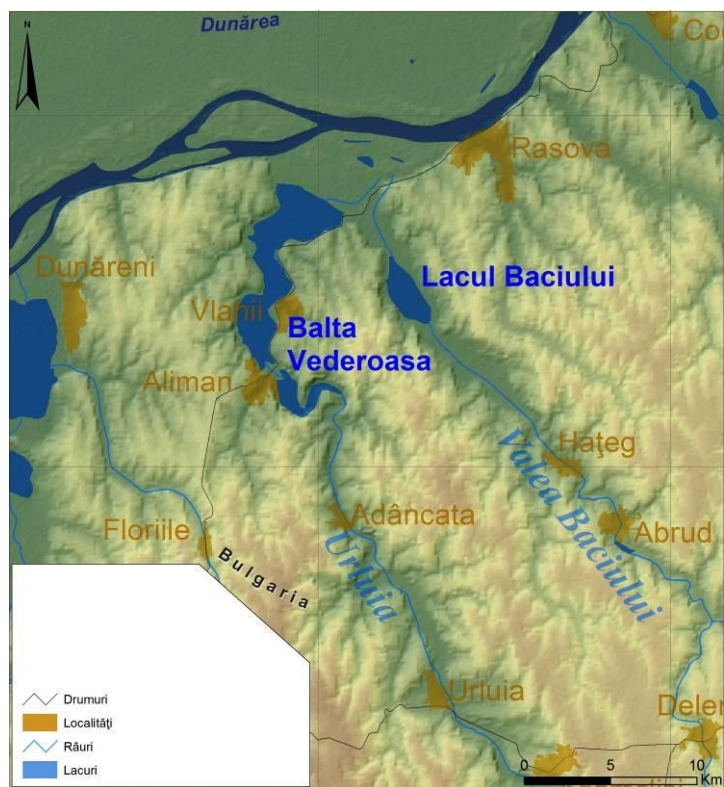
24. Hartă de distribuție *Pelecus cultratus*

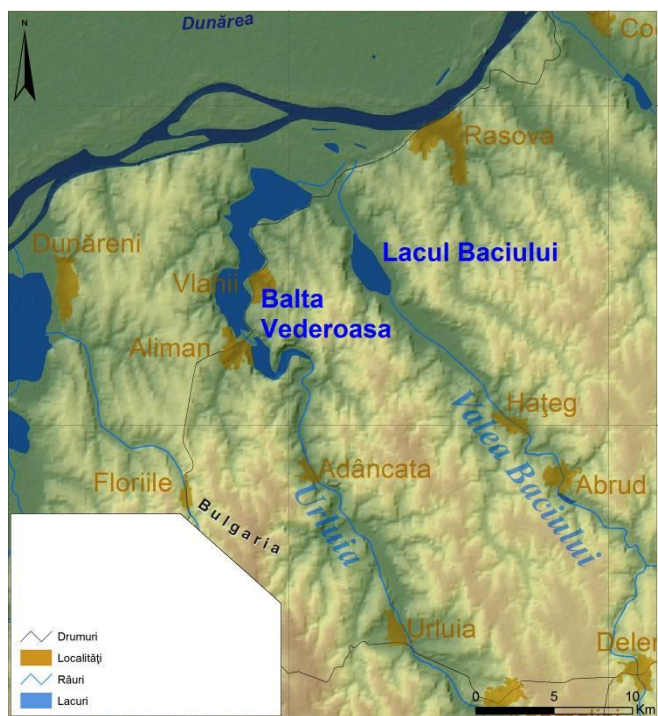
25. Hartă de distribuție *Rhodeus sericeus amarus*

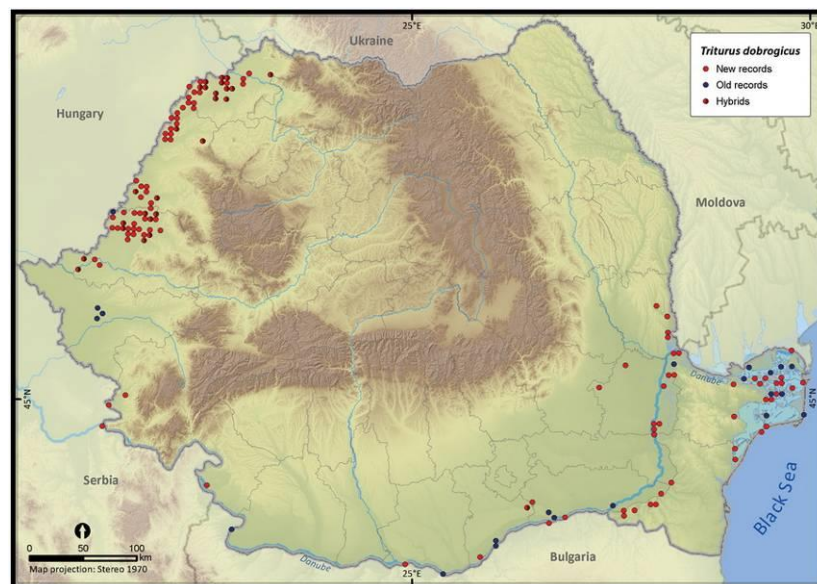
26. Hartă de distribuție *Romanogobio albipinnatus*

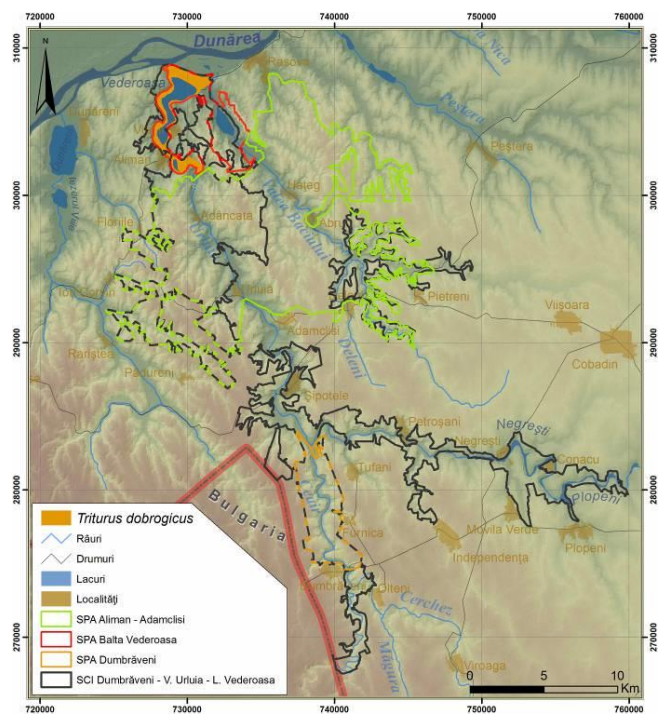
27. Hartă de distribuție *Cobitis taenia*

28. Hartă de distribuție specia *Triturus dobrogicus* în România după Cogălniceanu și colaboratori, 2013a

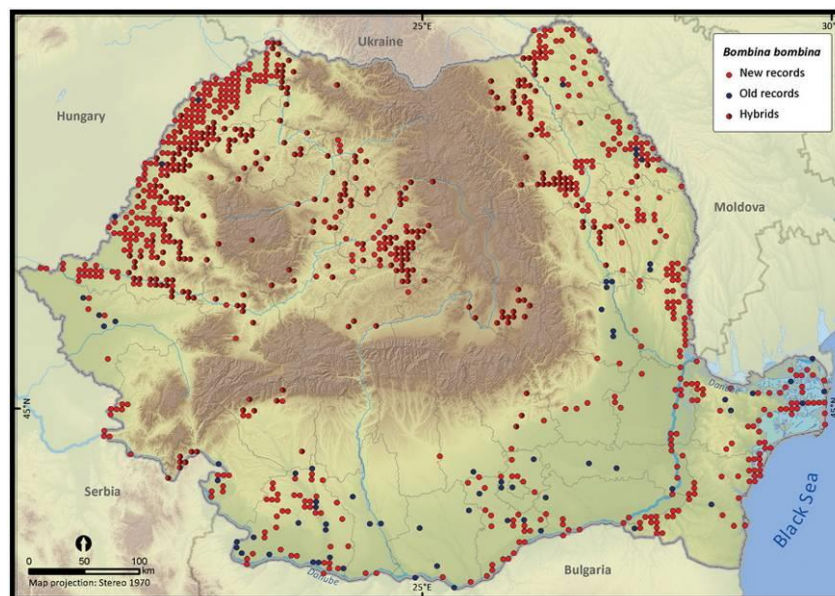

29. Hartă de distribuție *Triturus dobrogicus* în sit

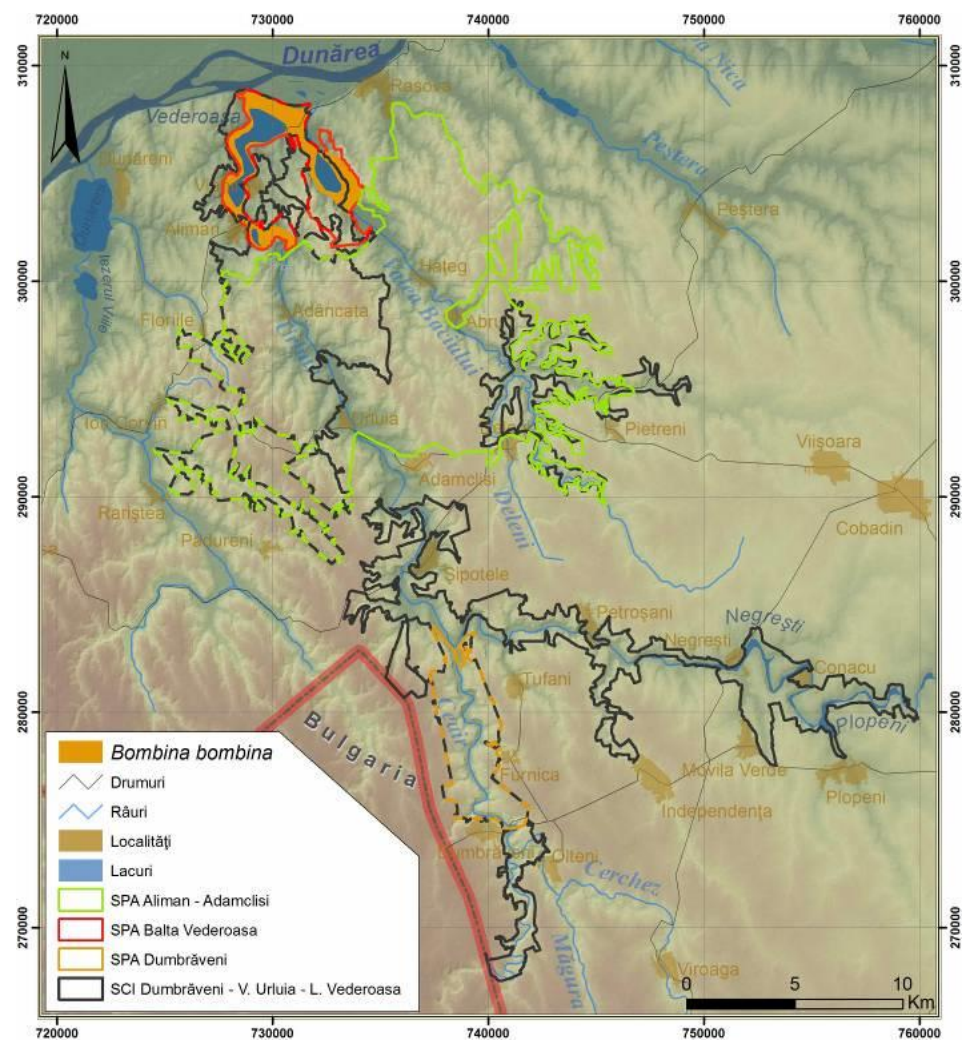

30. Hartă de distribuție specia *Bombina bombina* în România după Cogălniceanu și colaboratori, 2013a

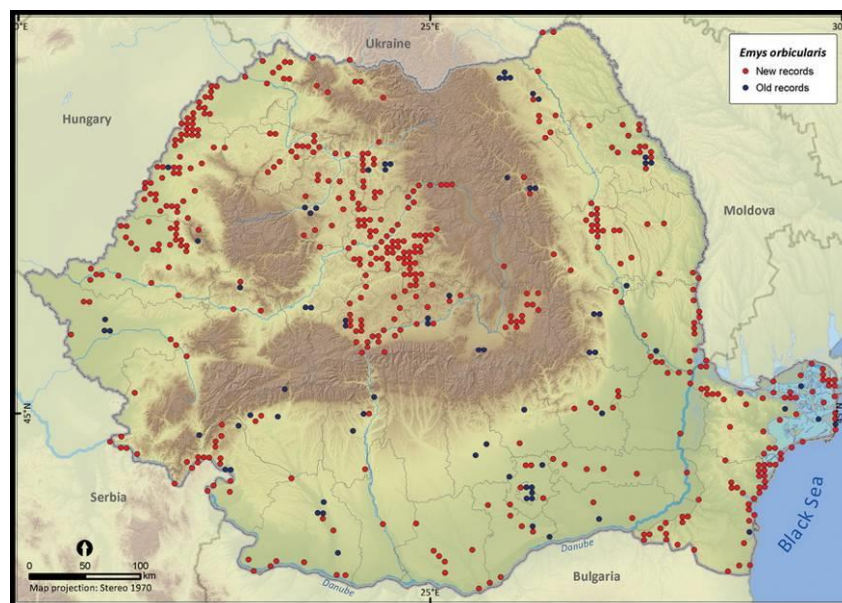

31. Hartă de distribuție *Bombina bombina* în sit

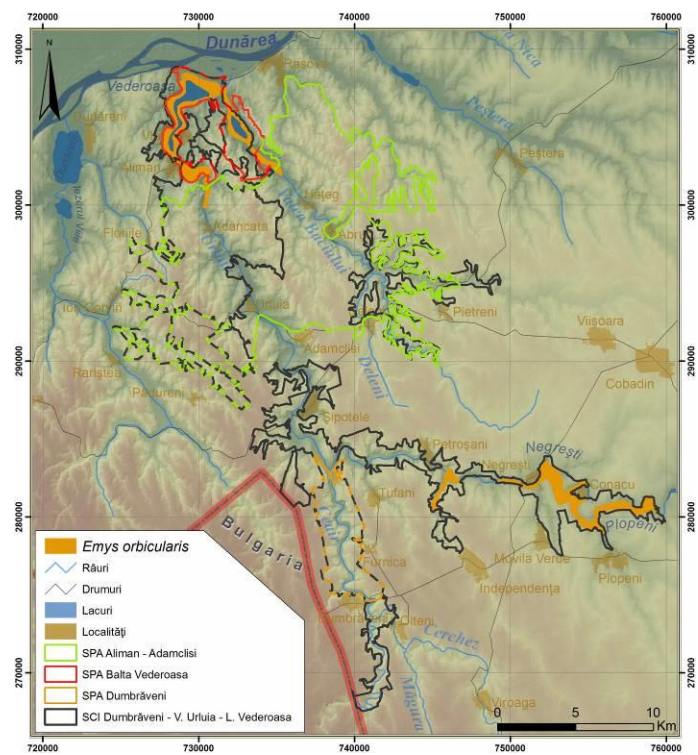

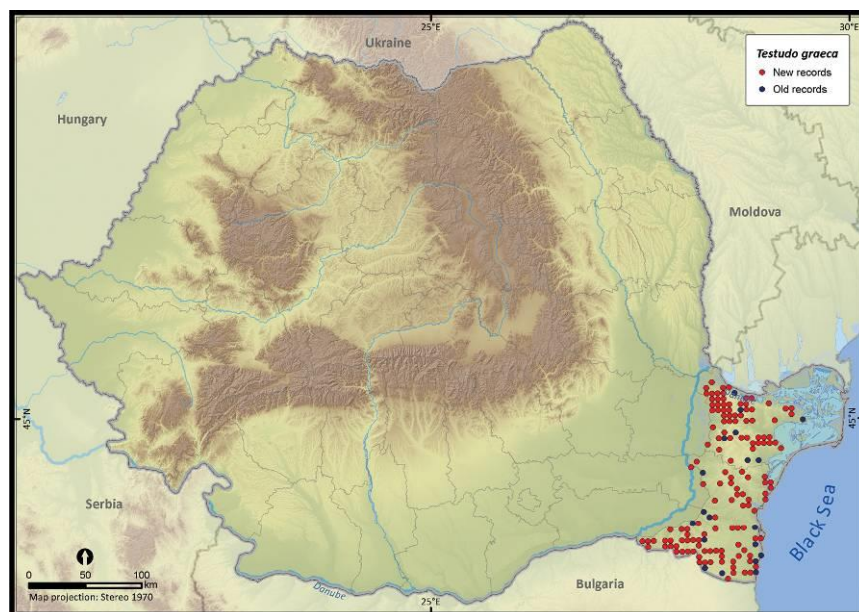
32. Hartă de distribuție *Emys orbicularis* în România după Cogălniceanu și colaboratorii, 2013b

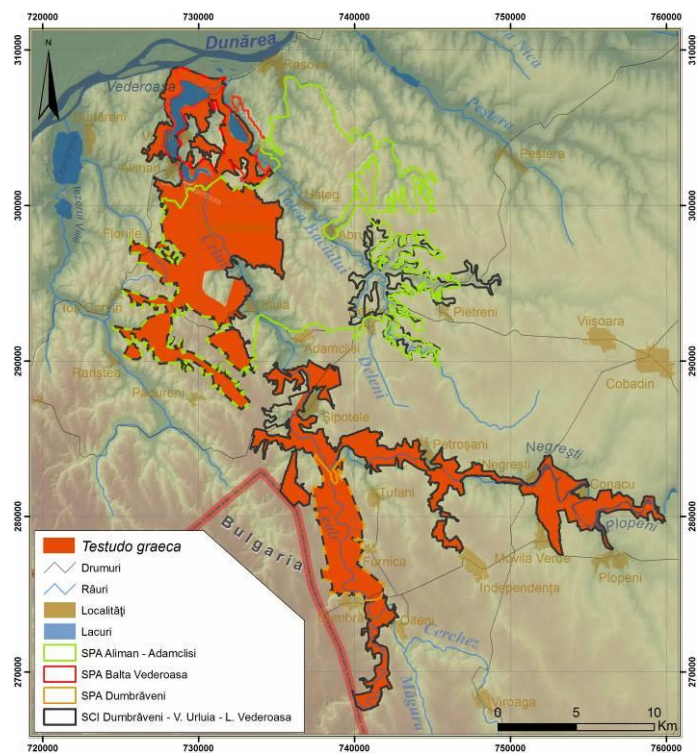
33. Hartă de distribuție *Emys orbicularis* în sit

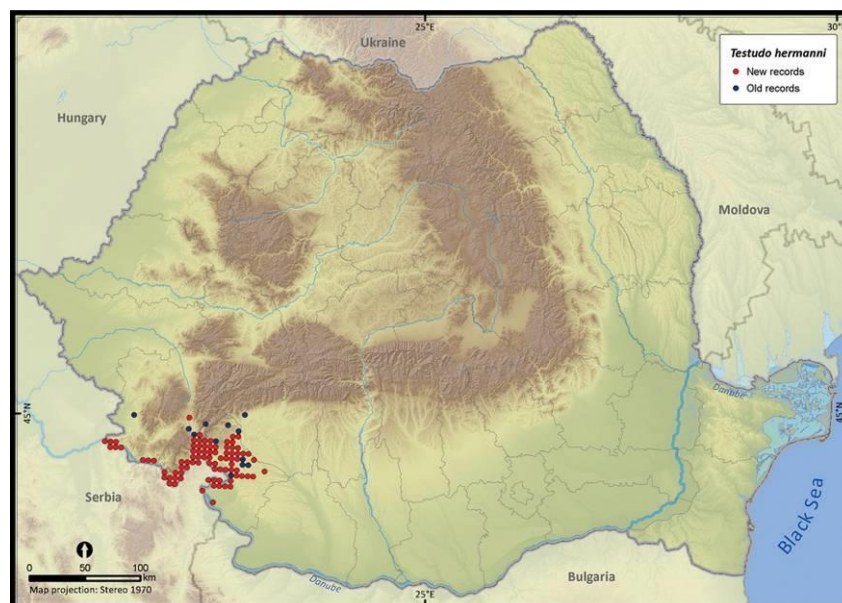
34. Hartă de distribuție *Testudo graeca* în România după Cogălniceanu și colaboratorii, 2013b

35. Hartă de distribuție *Testudo graeca* în sit

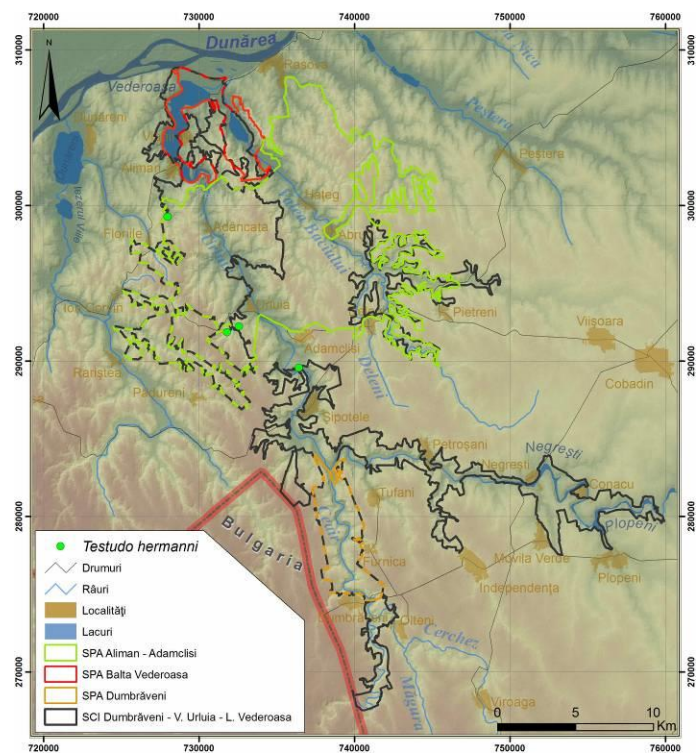

36. Hartă de distribuție *Testudo hermanni* în România după Cogălniceanu și colaboratorii, 2013b

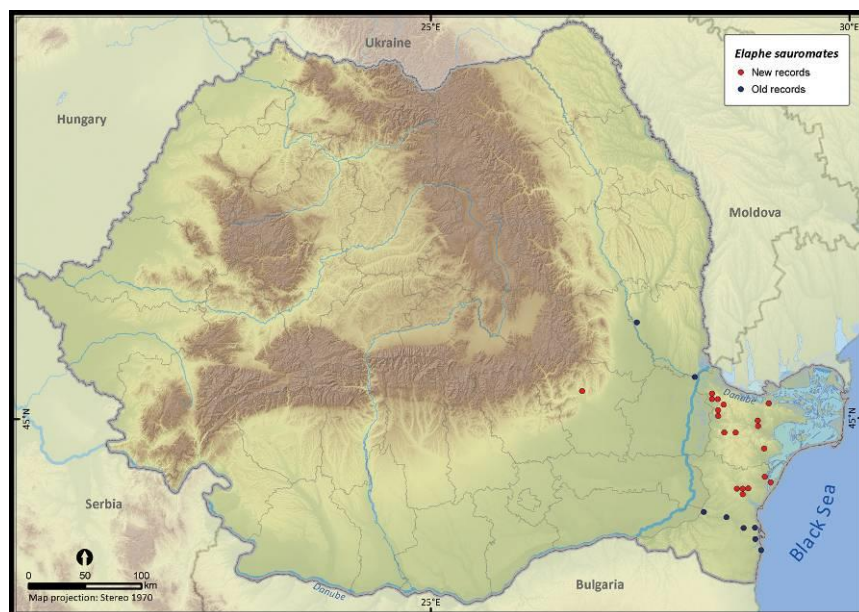

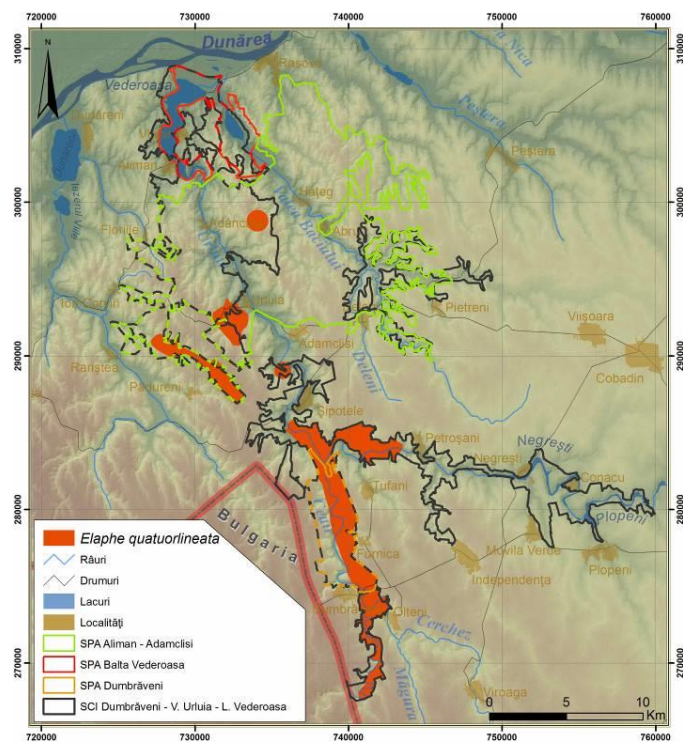
37. Hartă de distribuție *Testudo hermanni* în sit

38. Hartă de distribuție specia *Elaphe quatorlineata* în România după Cogălniceanu și colaboratorii., 2013b.

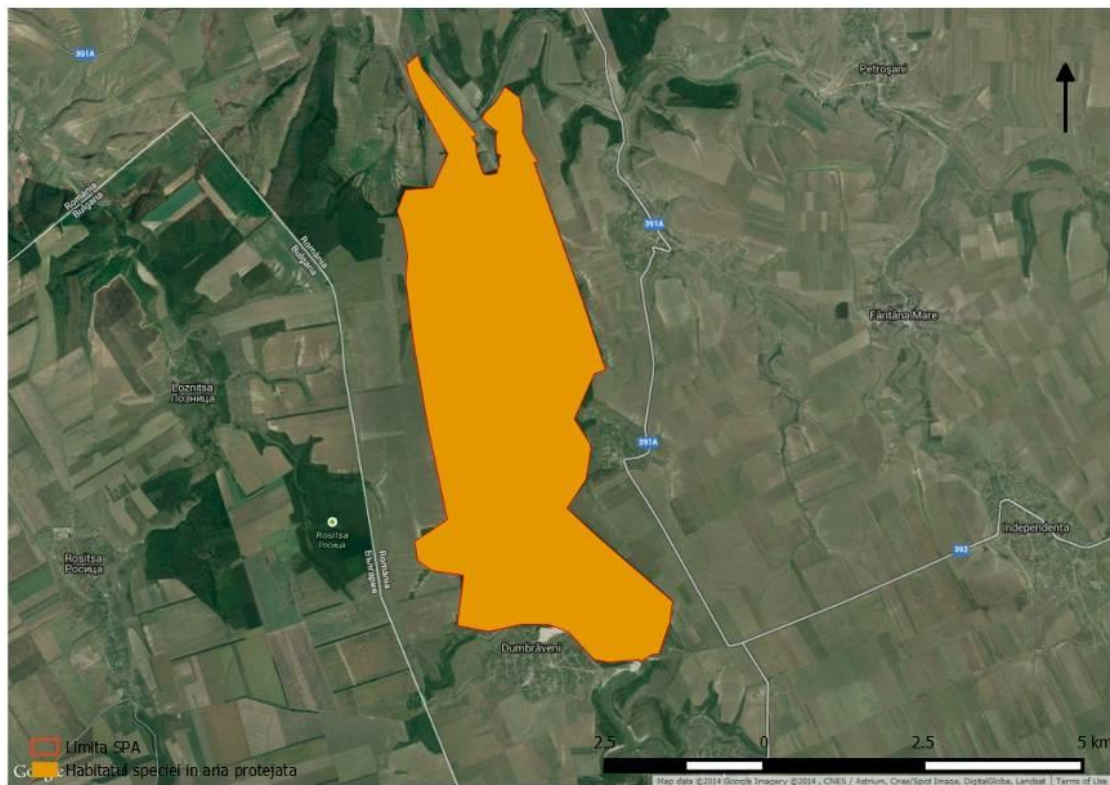
39. Hartă de distribuție specia *Elaphe quatuorlineata* în sit

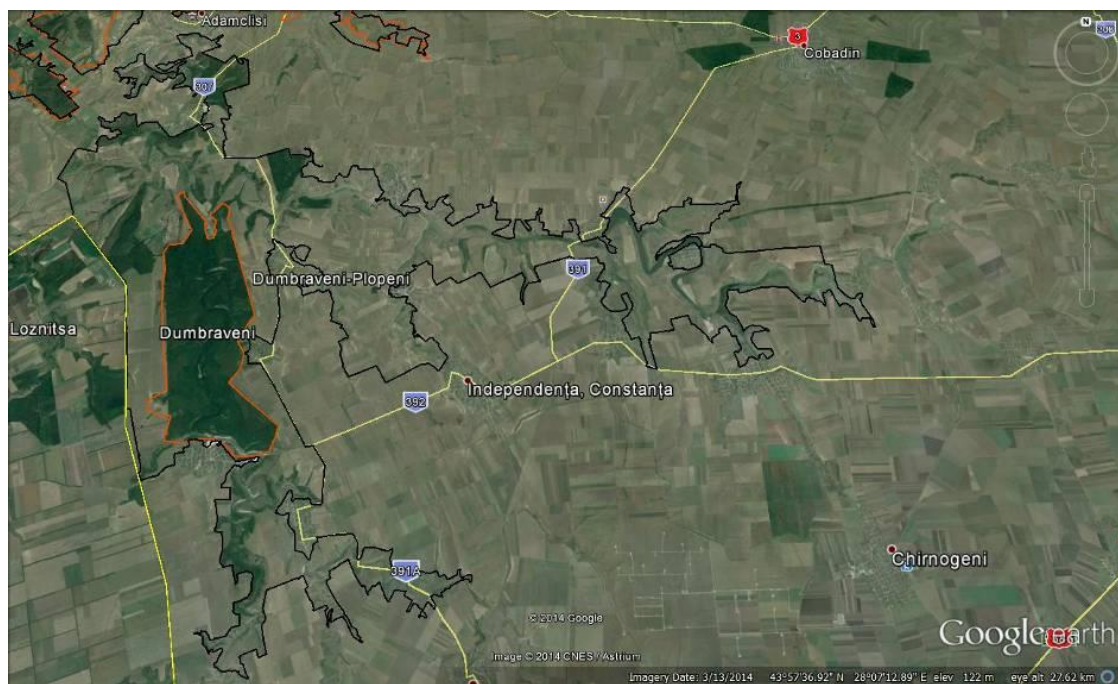

Hărți ornitofaună

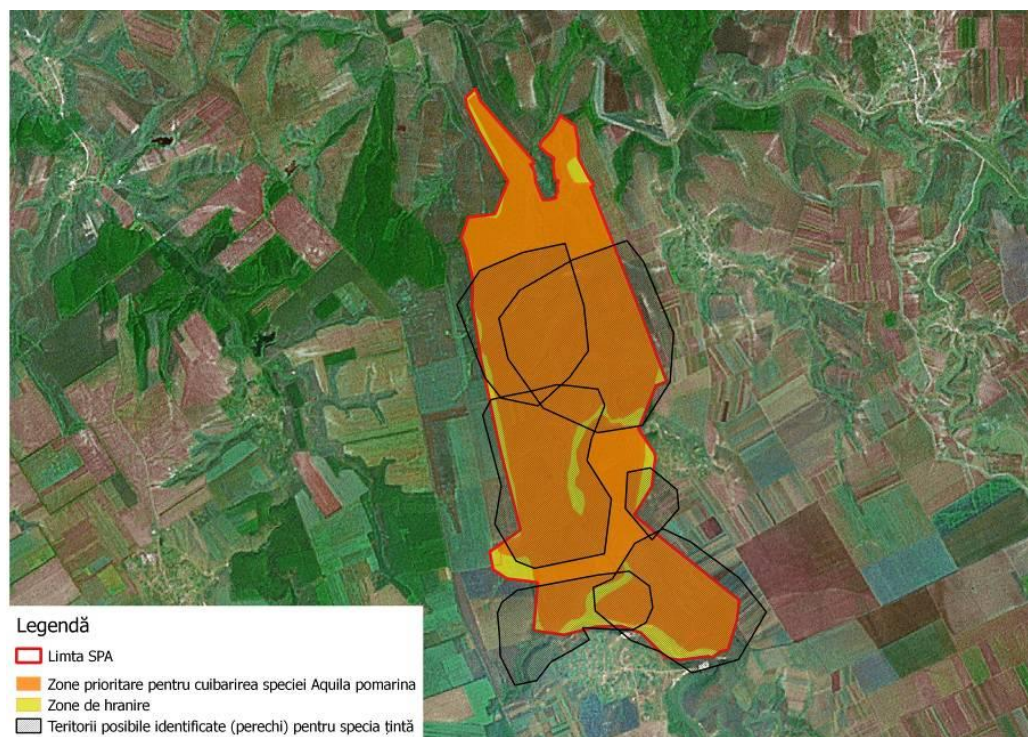
40. Hartă de distribuție *Accipiter brevipes*

41. Hartă de distribuție *Anthus campestris*

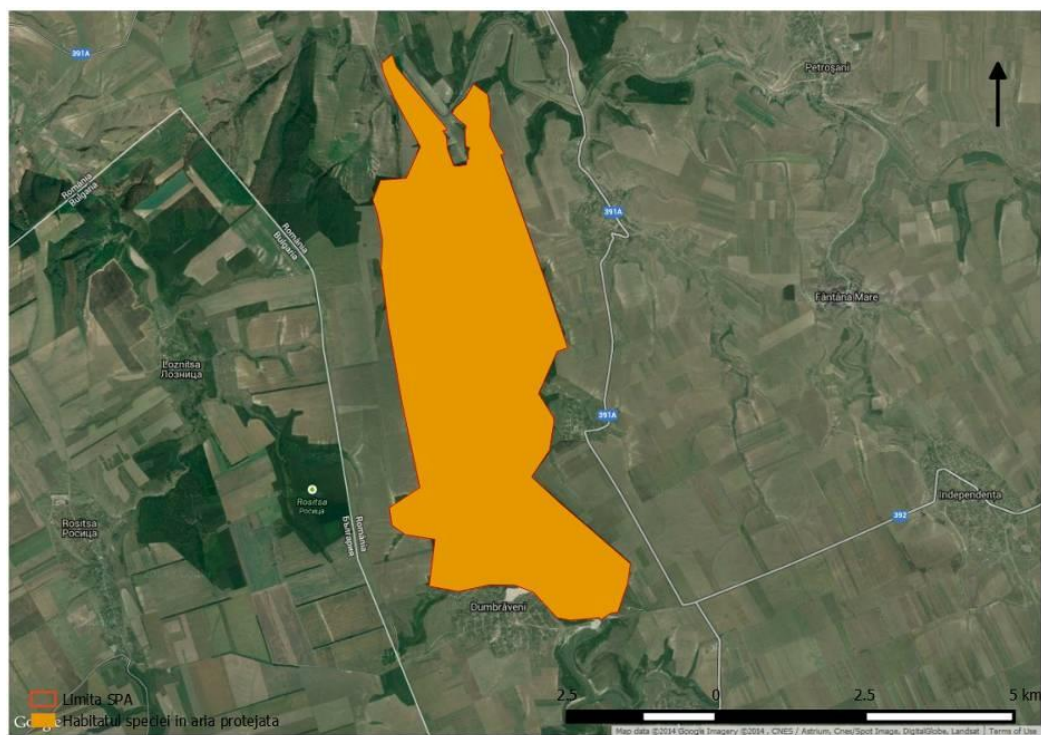

42. Hartă de distribuție cuibărit *Aquila pomarina*

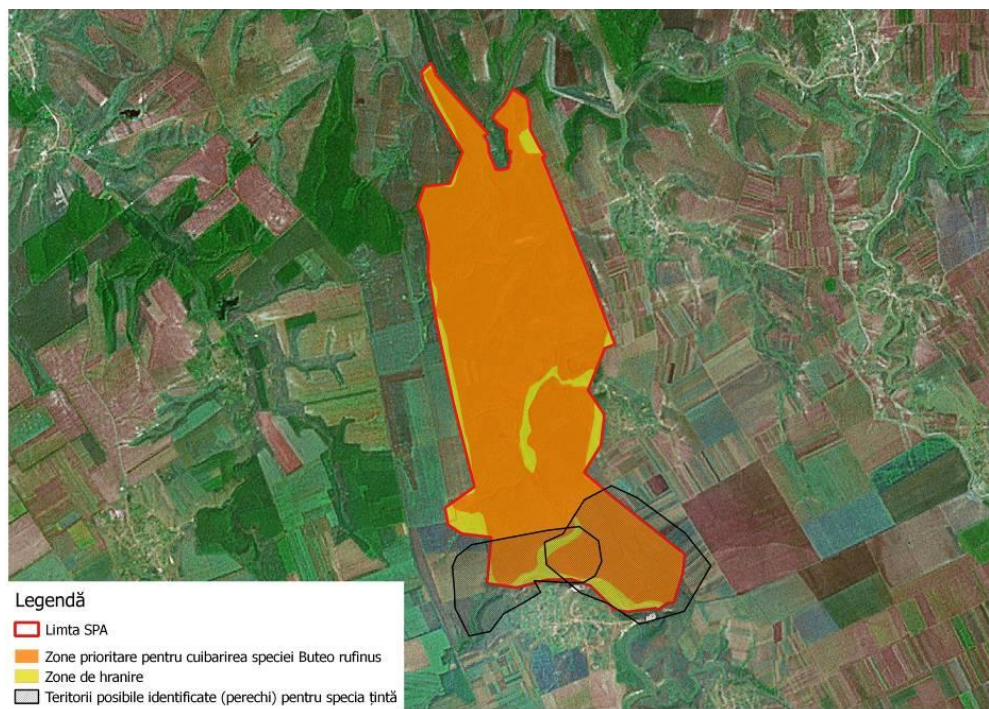

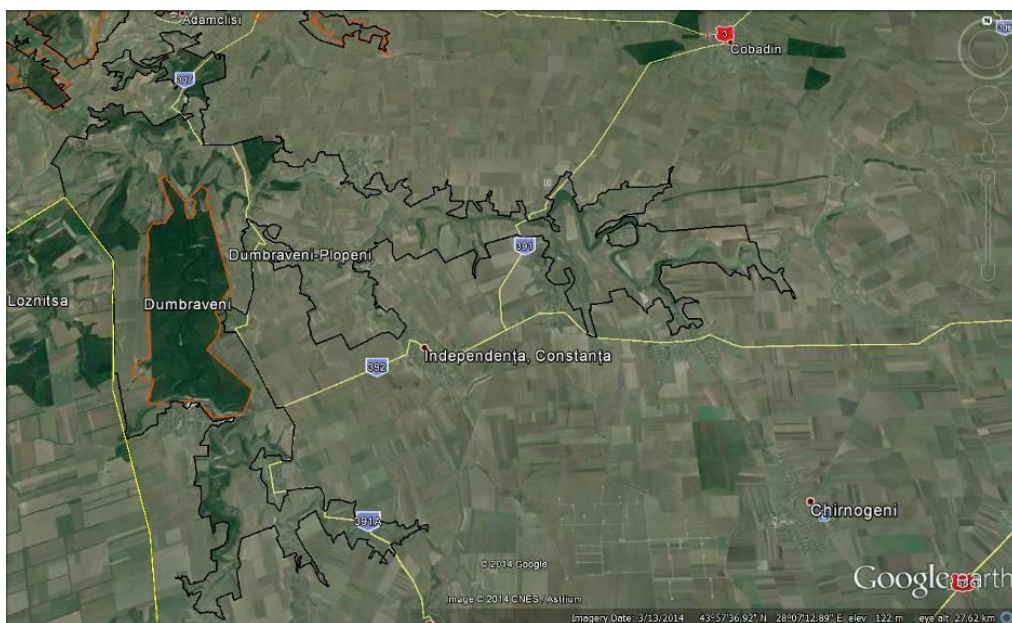
43. Hartă de distribuție migrație *Aquila pomarina*

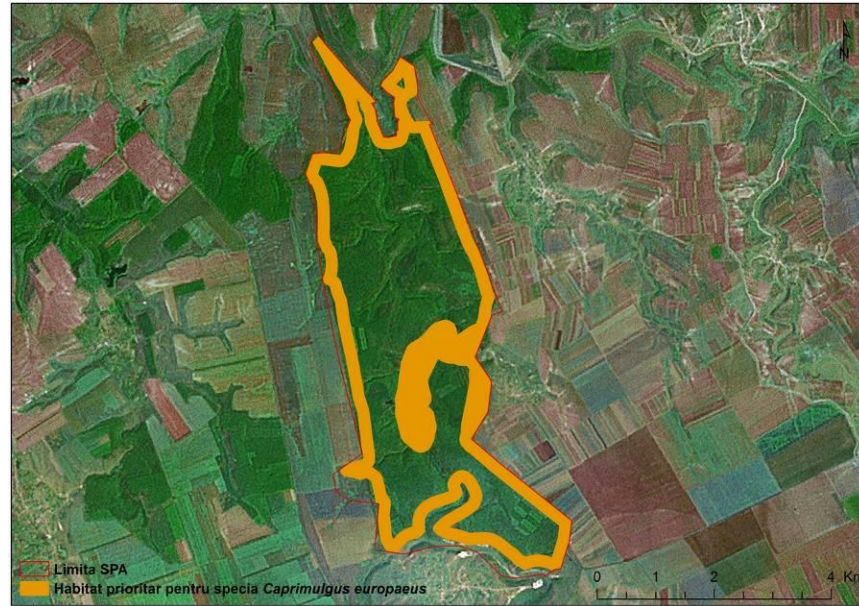
44. Hartă de distribuție *Buteo rufinus*

45. Hartă de distribuție cuibărit *Calandrella brachydactyla*

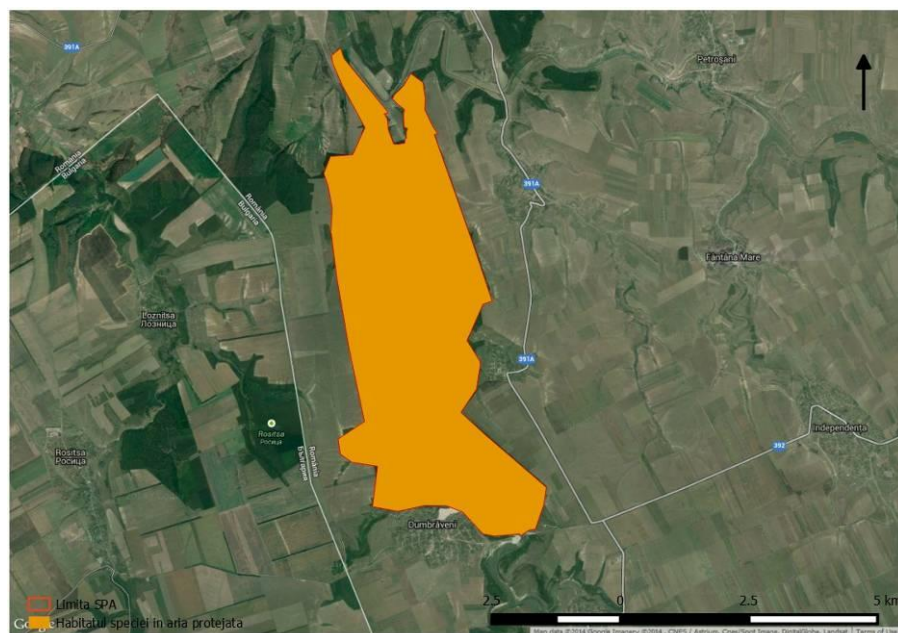

46. Hartă de distribuție cuibărit *Caprimulgus europaeus*

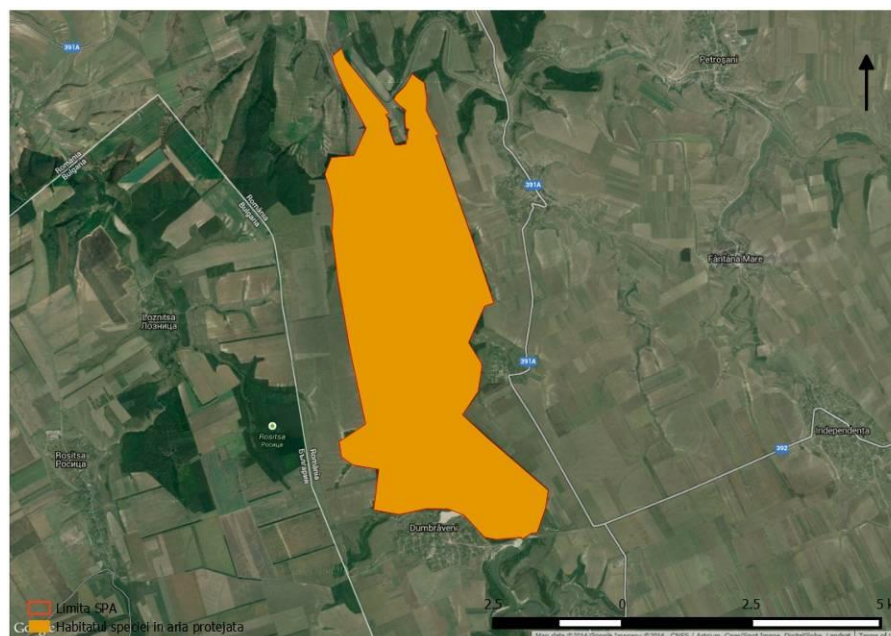

47. Hartă de distribuție pasaj *Circus cyaneus*

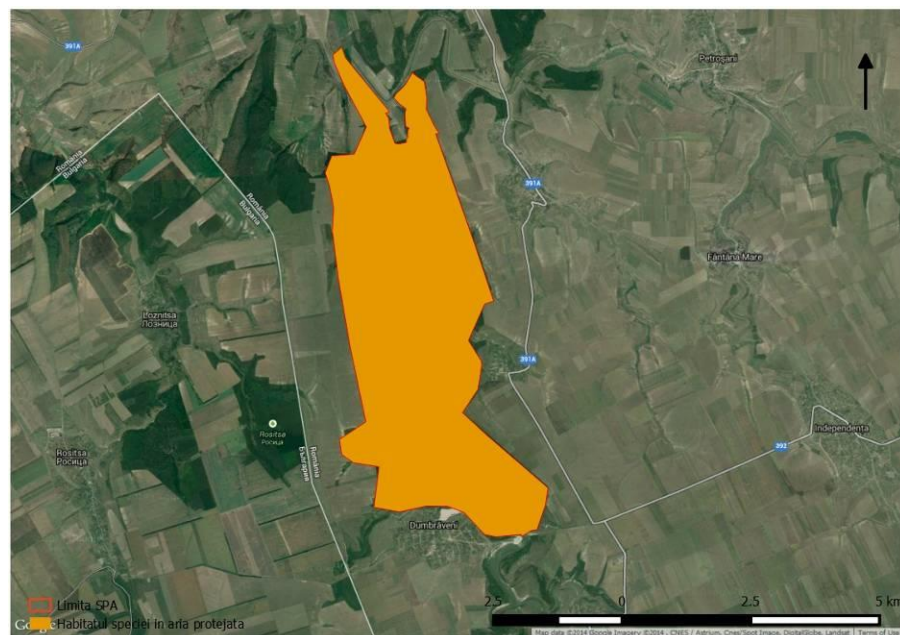

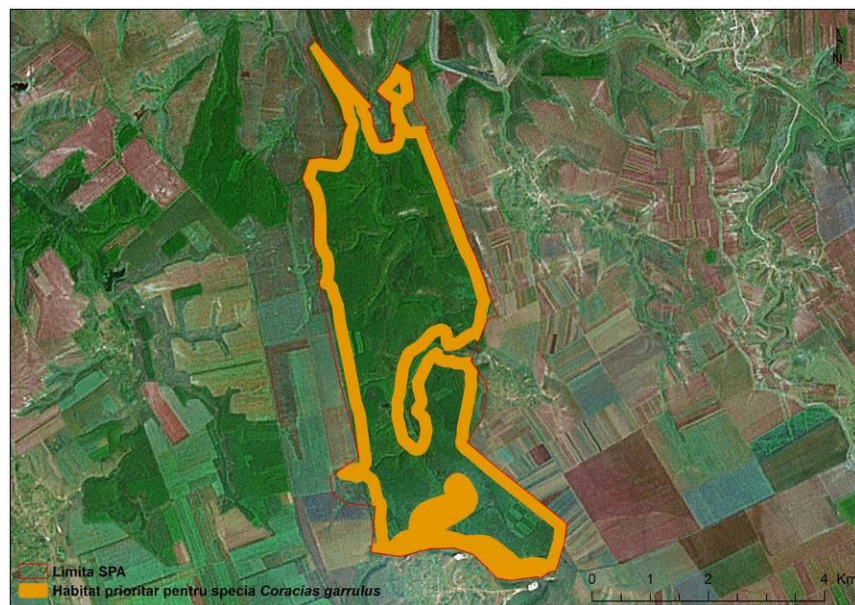
48. Hartă de distribuție migrație *Circus macrourus*

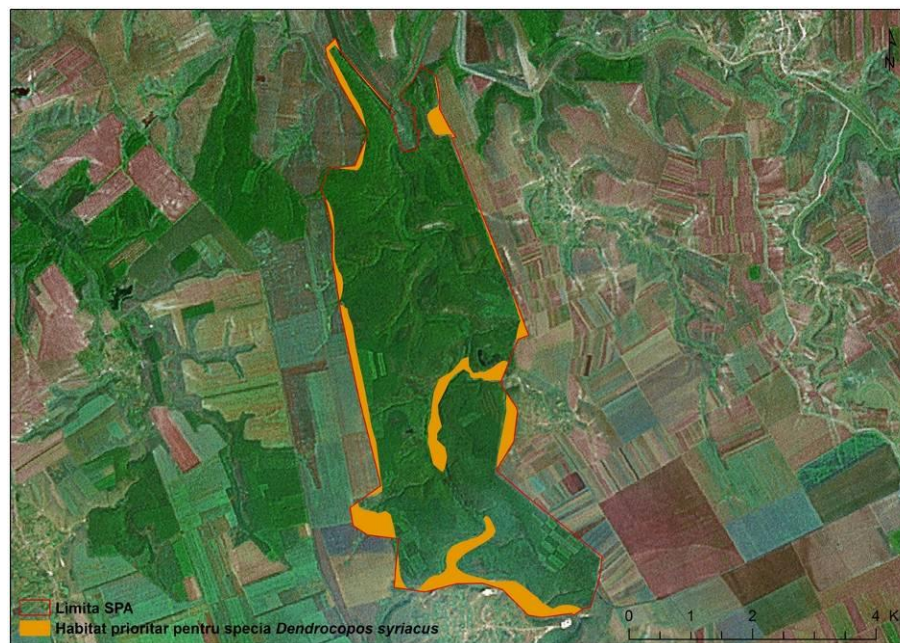
49. Hartă de distribuție migrație *Circus pygargus*

50. Hartă de distribuție cuibărit *Coracias garrulus*

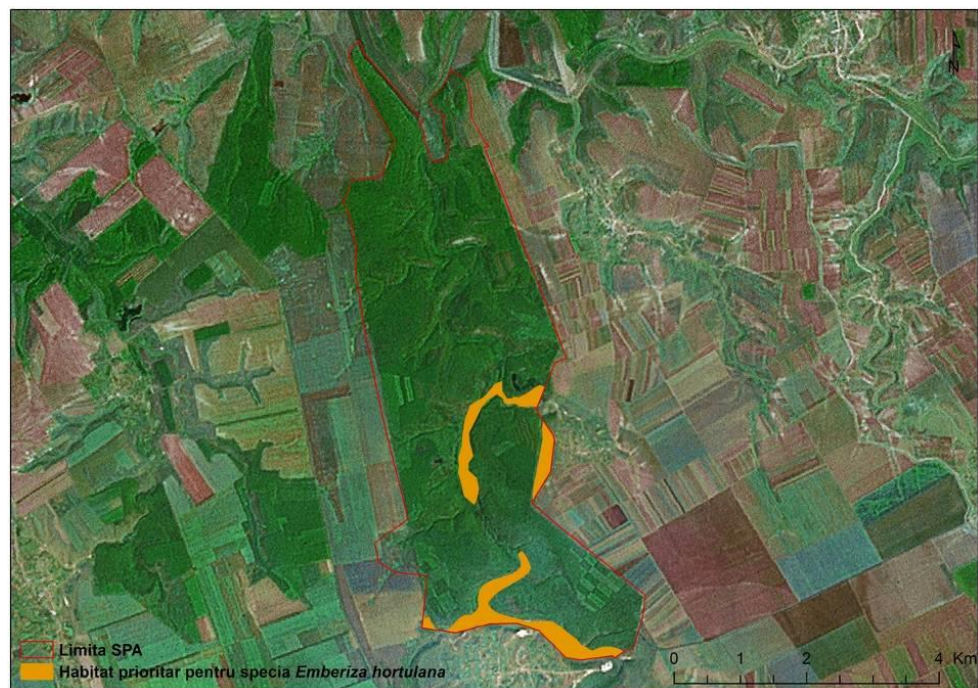

51. Hartă de distribuție cuibărit *Dendrocopos syriacus*

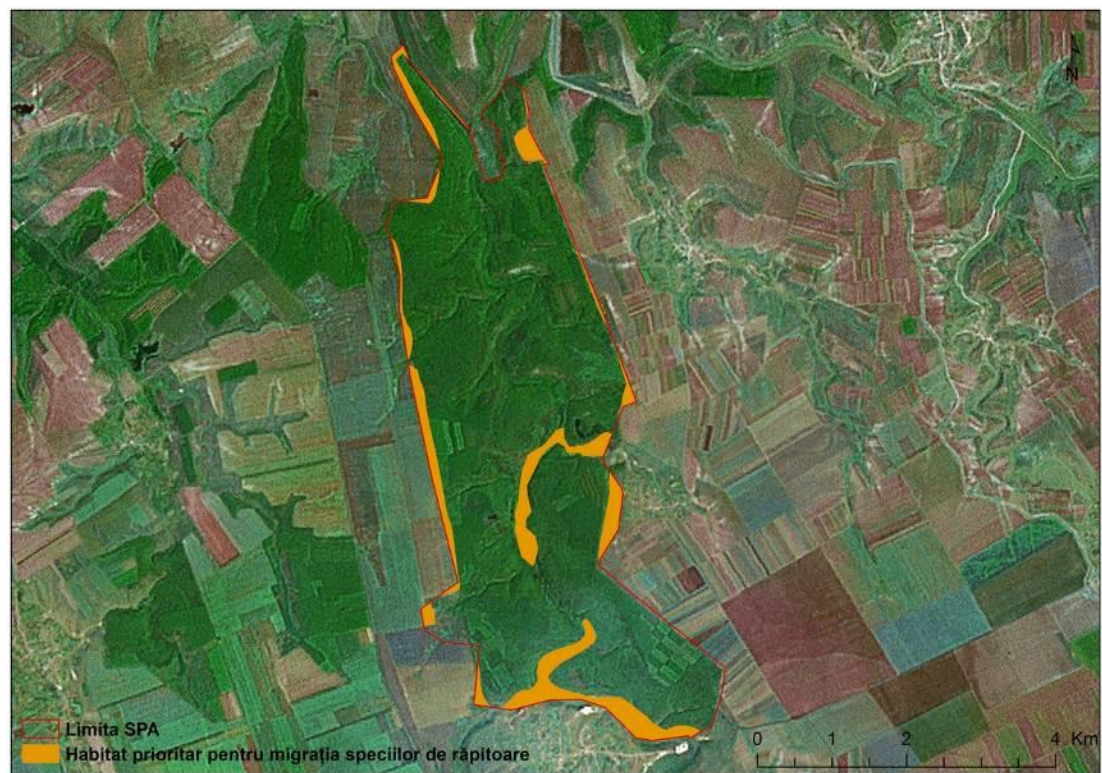

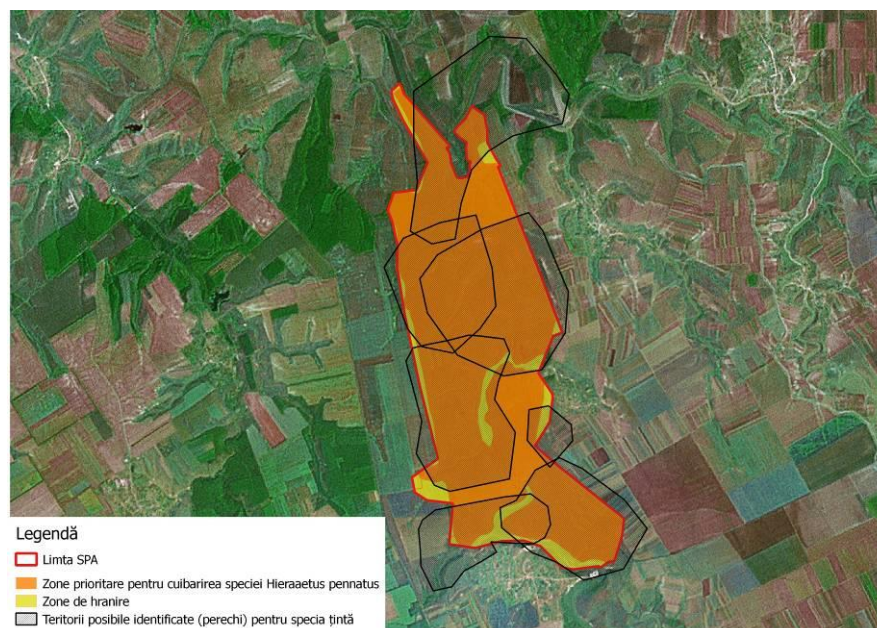
52. Hartă de distribuție cuibărit *Emberiza hortulana*

53. Hartă de distribuție migrație *Falco peregrinus*

54. Hartă de distribuție cuibărit *Hieraaetus pennatus*

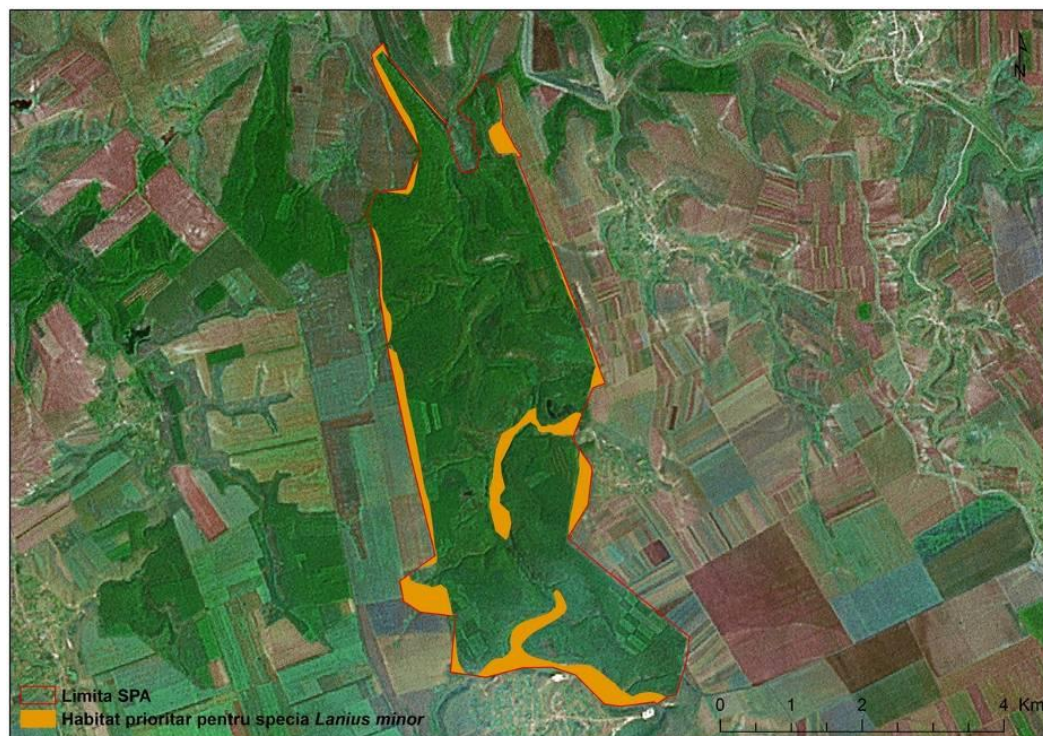

55. Hartă de distribuție cuibărit *Lanius collurio*

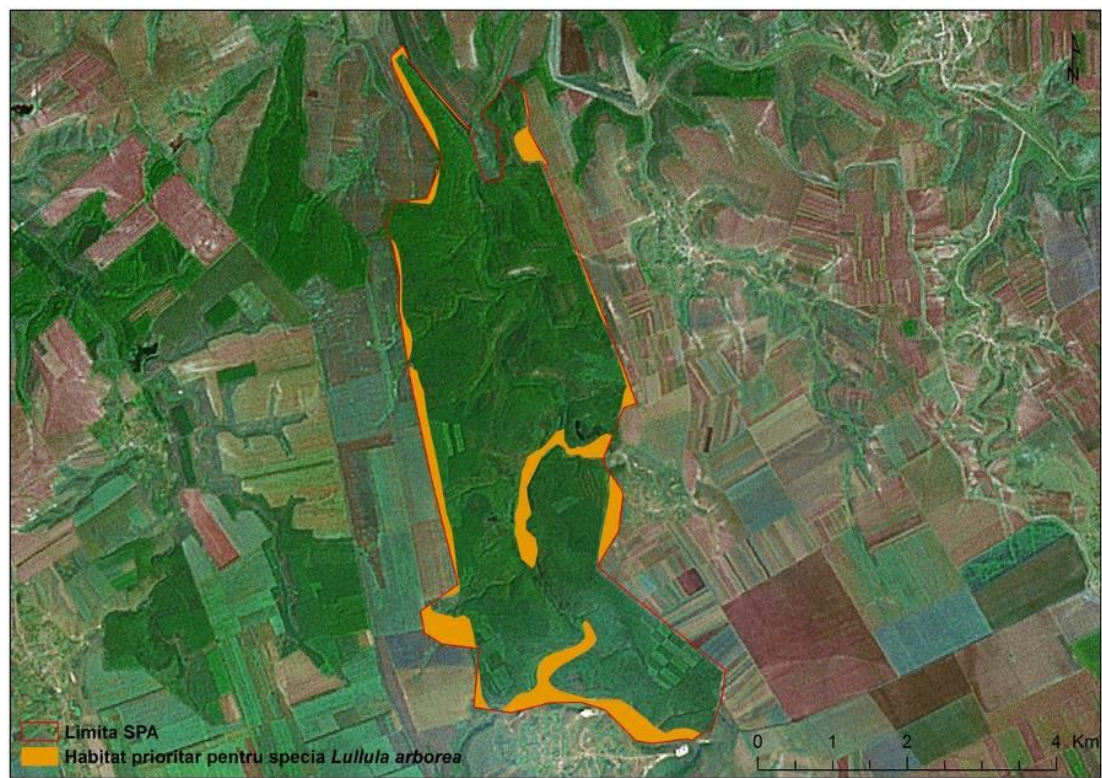

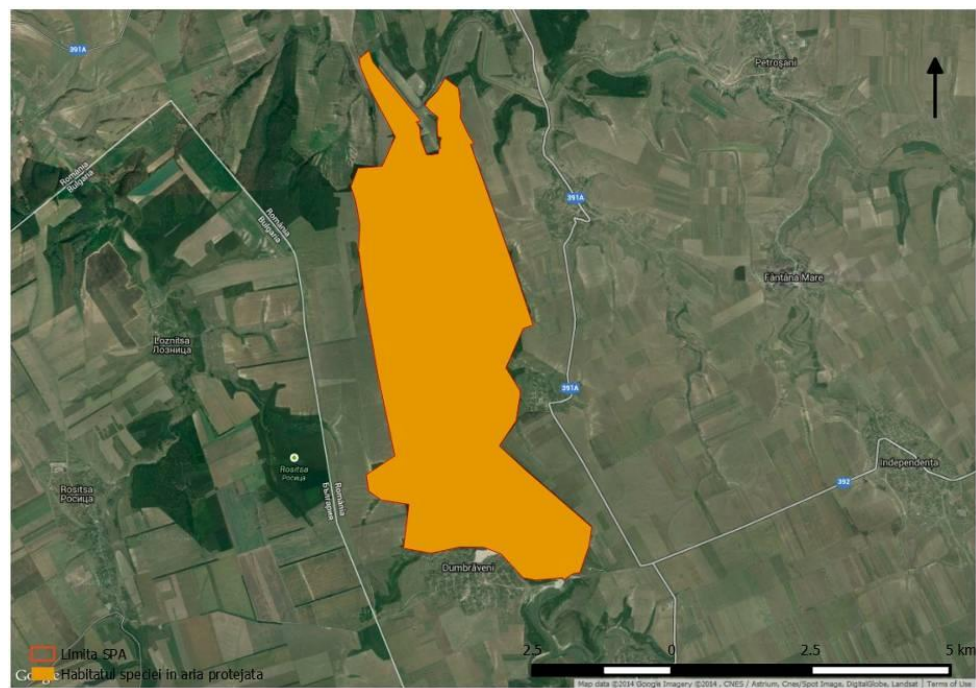
56. Hartă de distribuție cuibărit *Lanius minor*

57. Hartă de distribuție cuibărit *Lullula arborea*

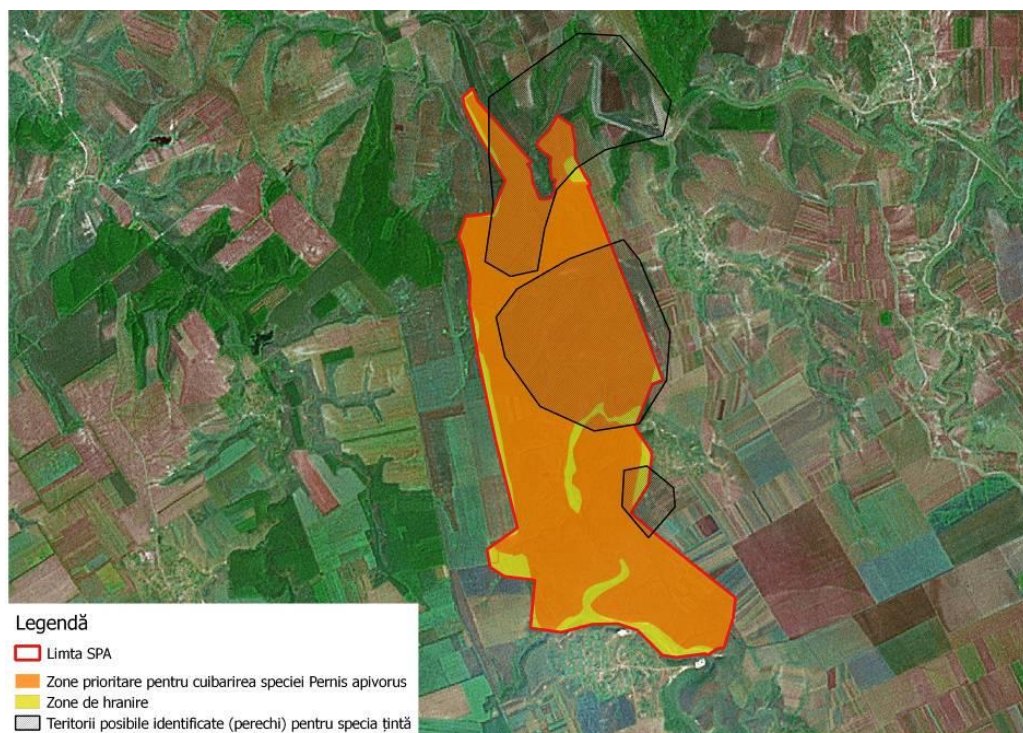

58. Hartă de distribuție migrație *Milvus migrans*

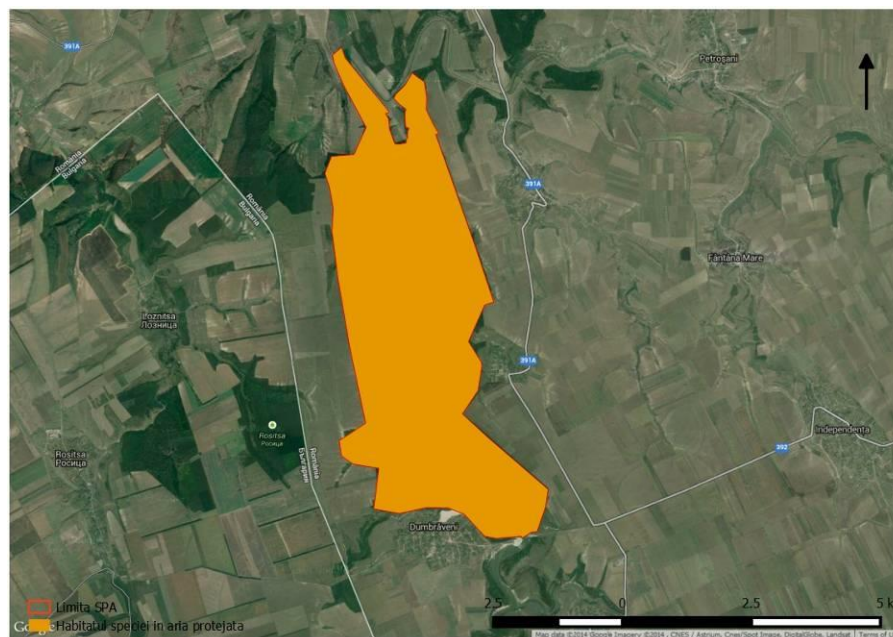

59. Hartă de distribuție cuibărit *Pernis apivorus*

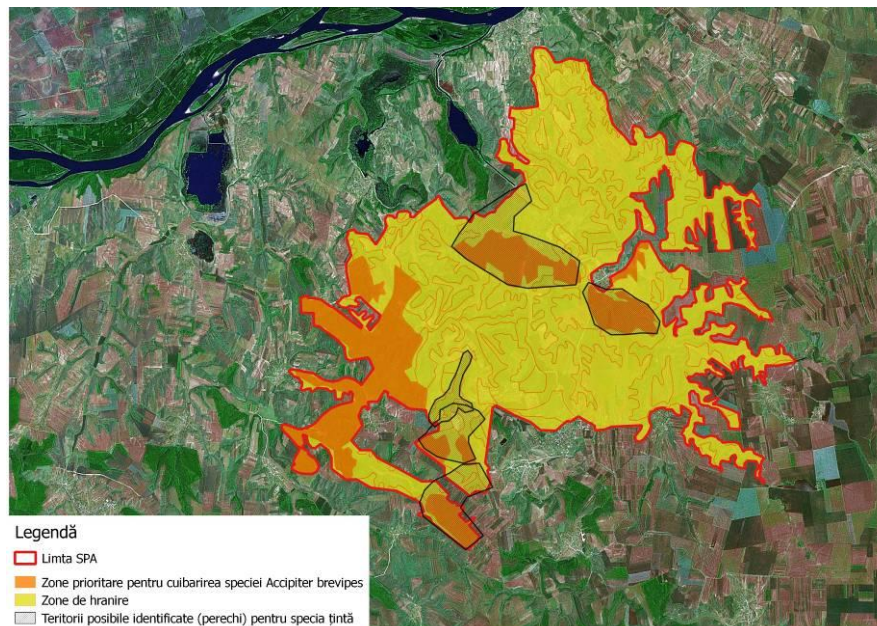

60. Hartă de distribuție populație rezidentă *Dendrocopos medius*

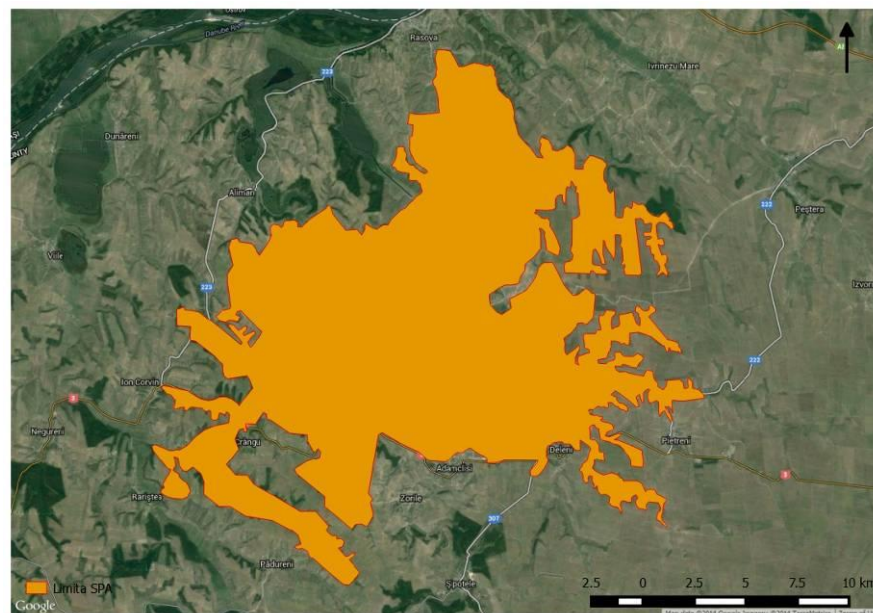

Hărți Specii de păsări de interes comunitar aflate pe teritoriul Sitului Natura 2000 ROSPA 0001 Aliman – Adamclisi.

61. Hartă de distribuție cuibărit *Accipiter brevipes*

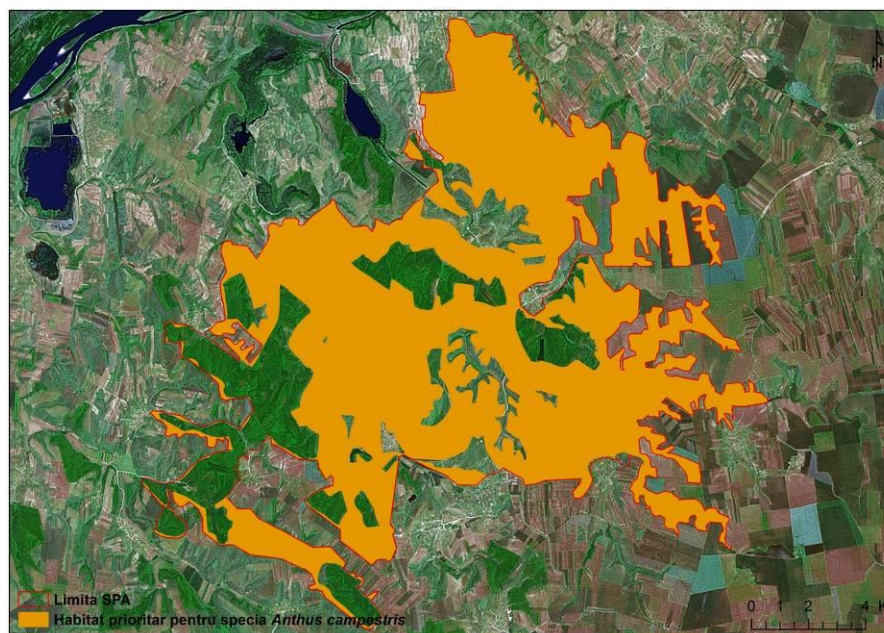

62. Hartă de distribuție migrație *Accipiter brevipes*

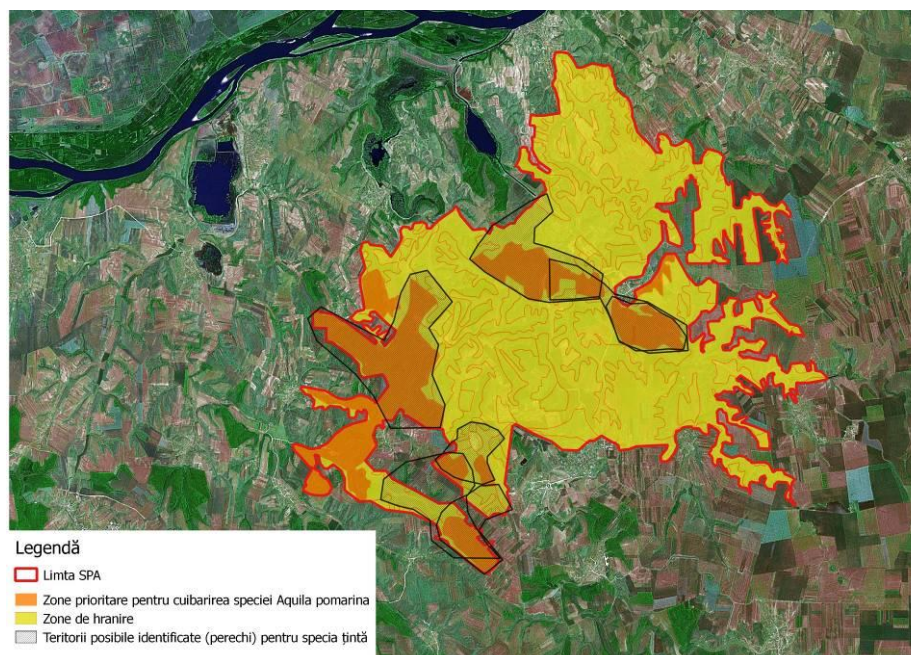

63. Hartă de distribuție cuibărit *Anthus campestris*

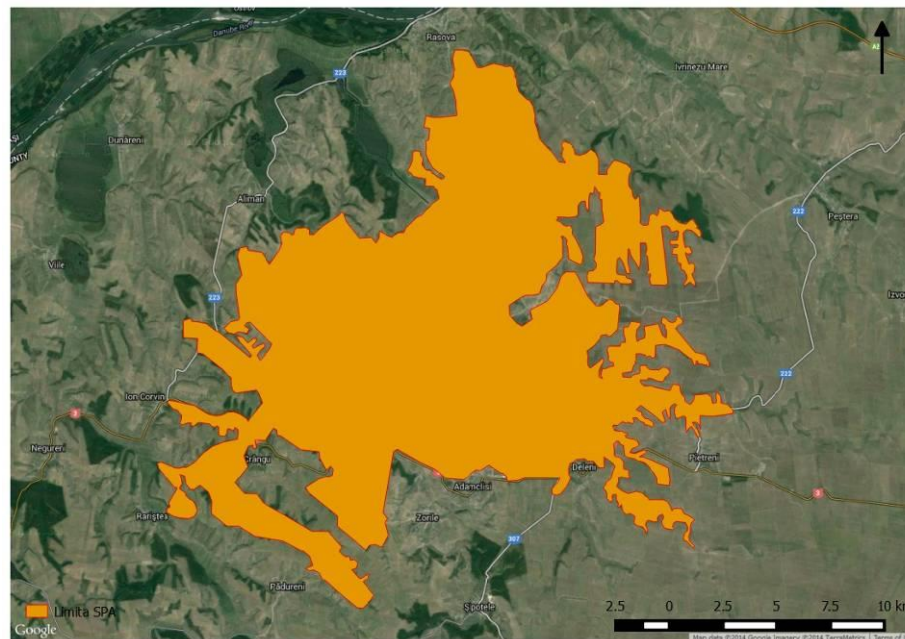

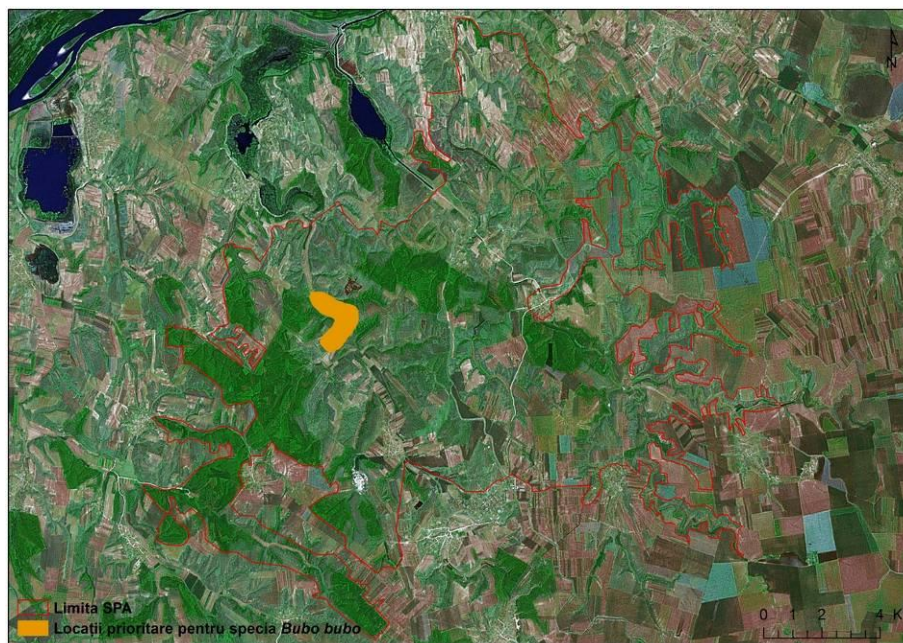
64. Hartă de distribuție cuibărit *Aquila pomarina*

65. Hartă de distribuție migrație *Aquila pomarina*

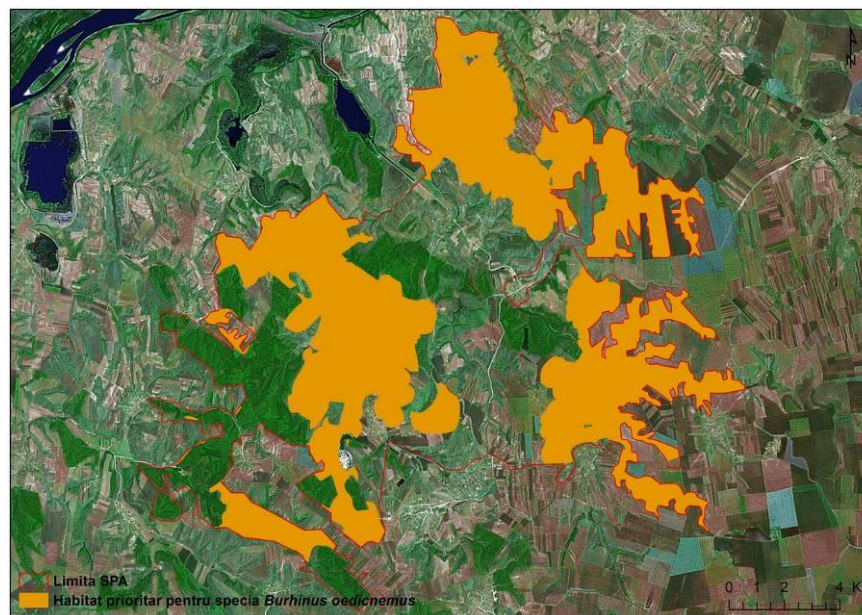

66. Hartă de distribuție cubărit *Bubo bubo*

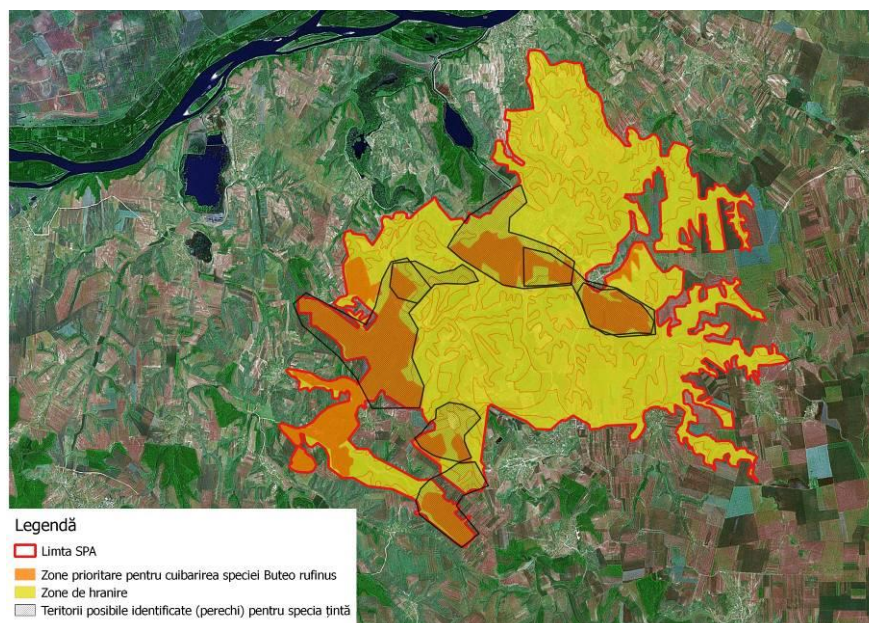

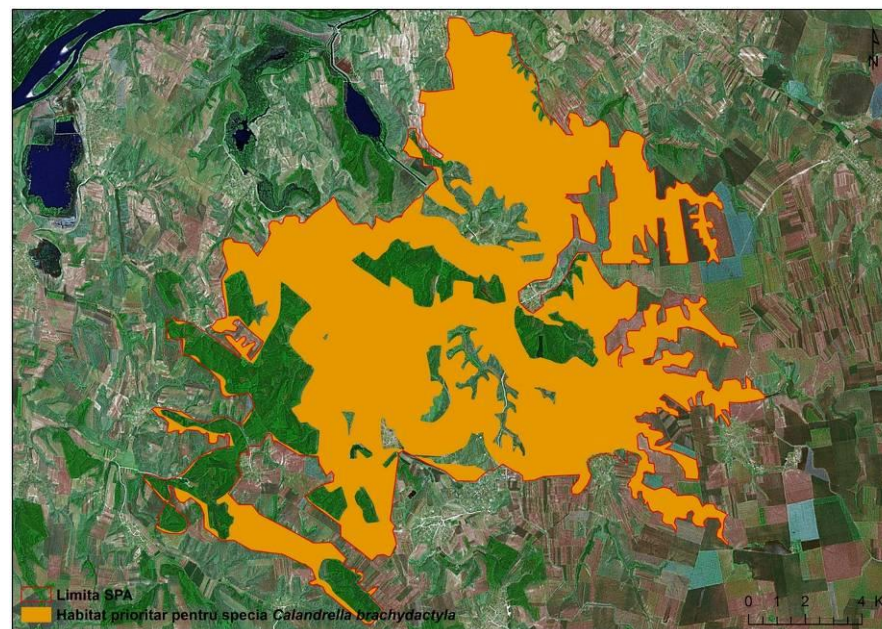
67. Hartă de distribuție cubărit *Burhinus oedicnemus*

68. Hartă de distribuție cubărit *Buteo rufinus*

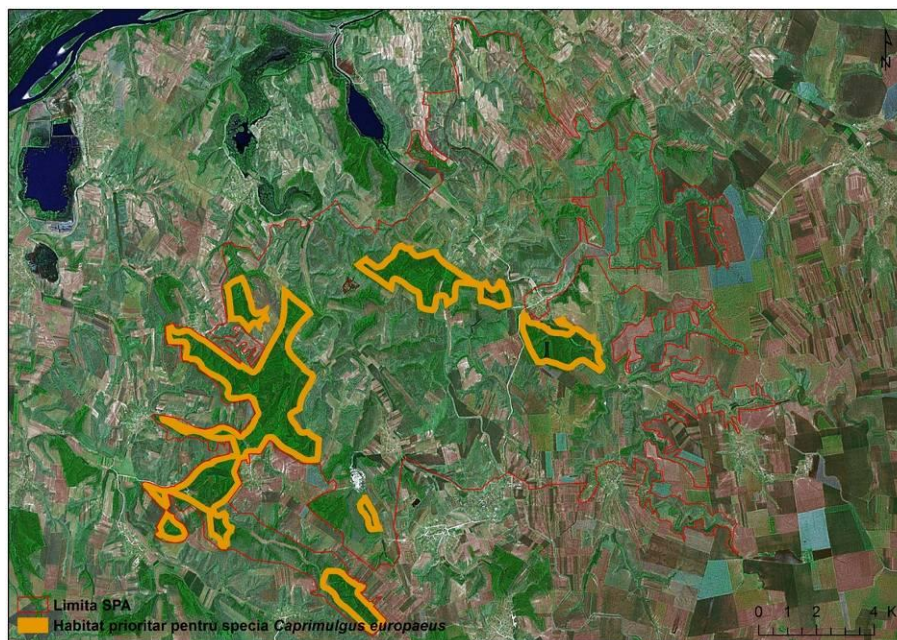

69. Hartă de distribuție cubărit *Calandrella brachydactyla*

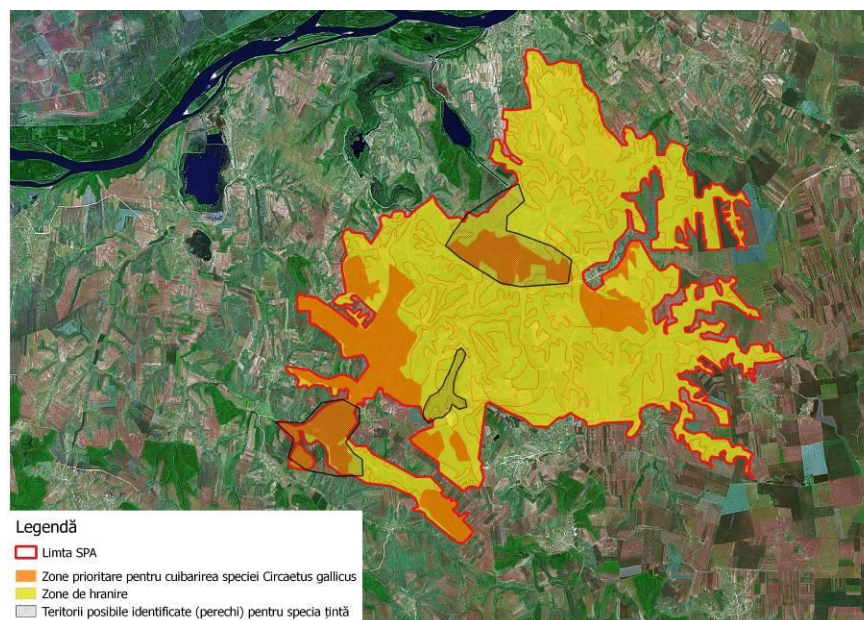

70. Hartă de distribuție cubărit *Caprimulgus europaeus*

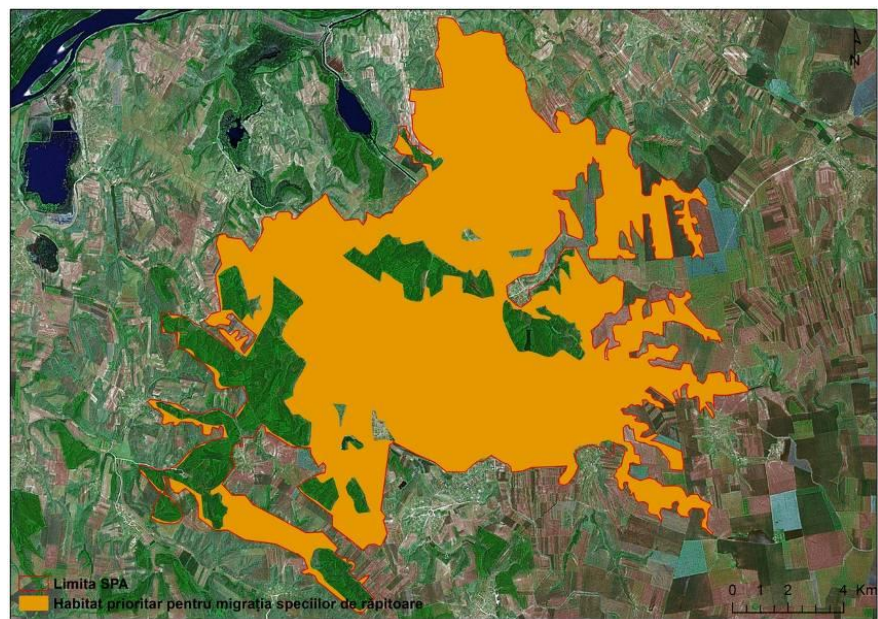

71. Hartă de distribuție cubărit *Circaetus gallicus*

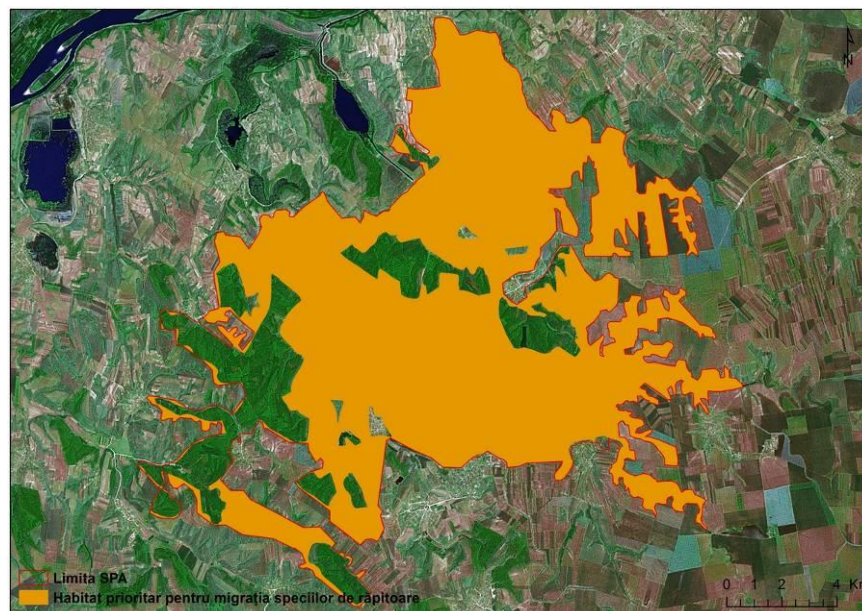

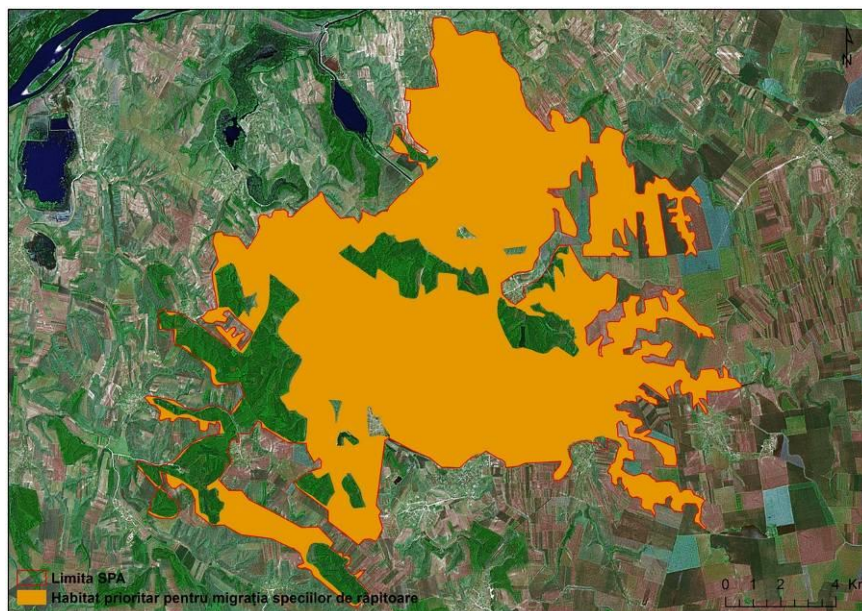
72. Hartă de distribuție iernat *Circus cyaneus*

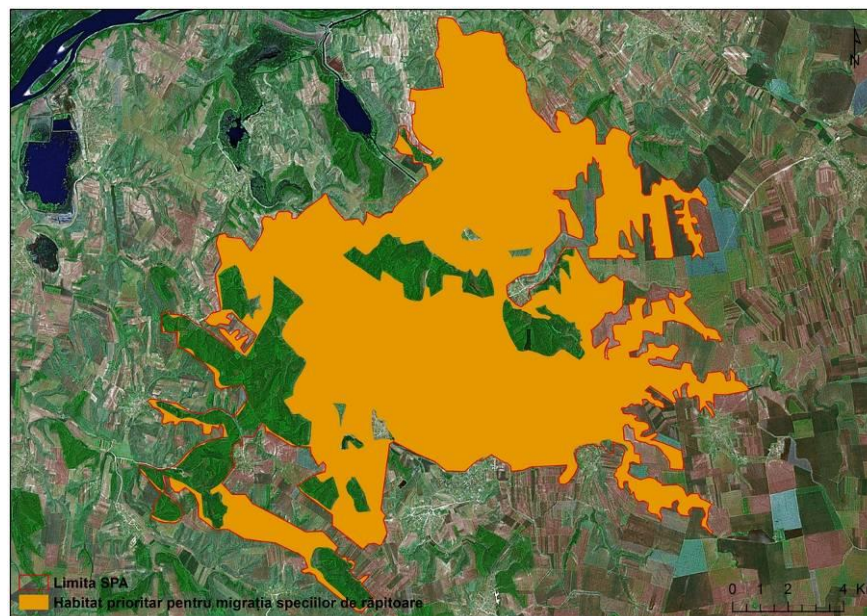
73. Hartă de distribuție pasaj *Circus cyaneus*

74. Hartă de distribuție migrație *Circus macrourus*

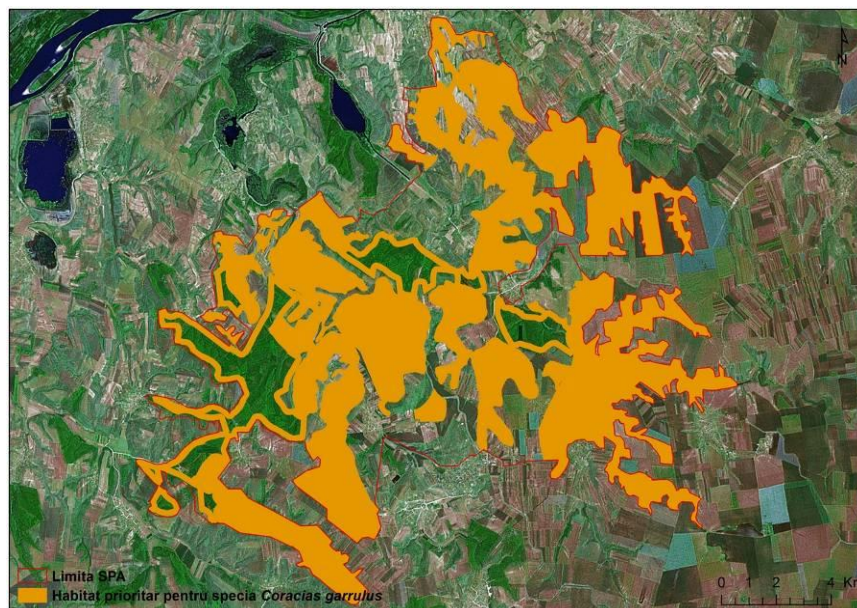

75. Hartă de distribuție migrație *Circus pygargus*

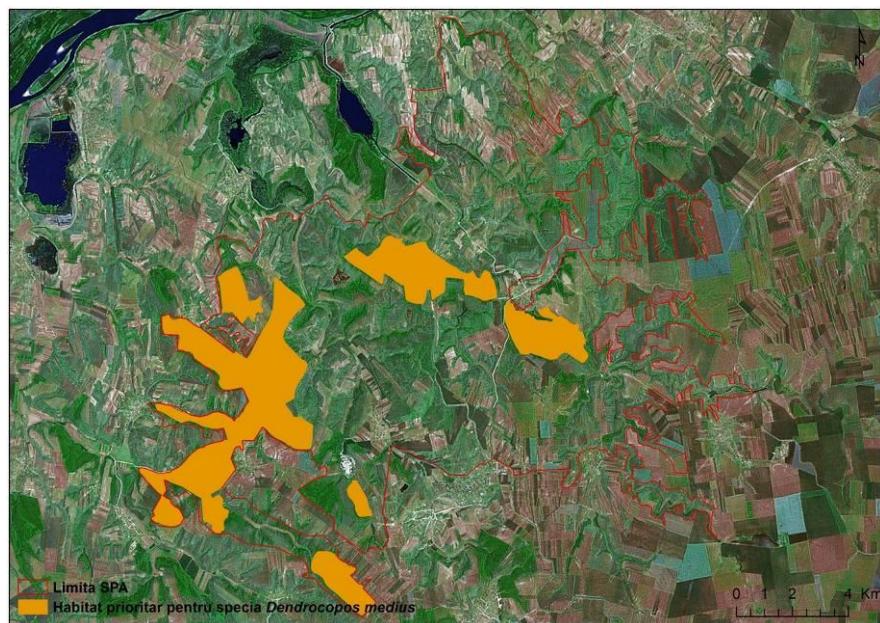

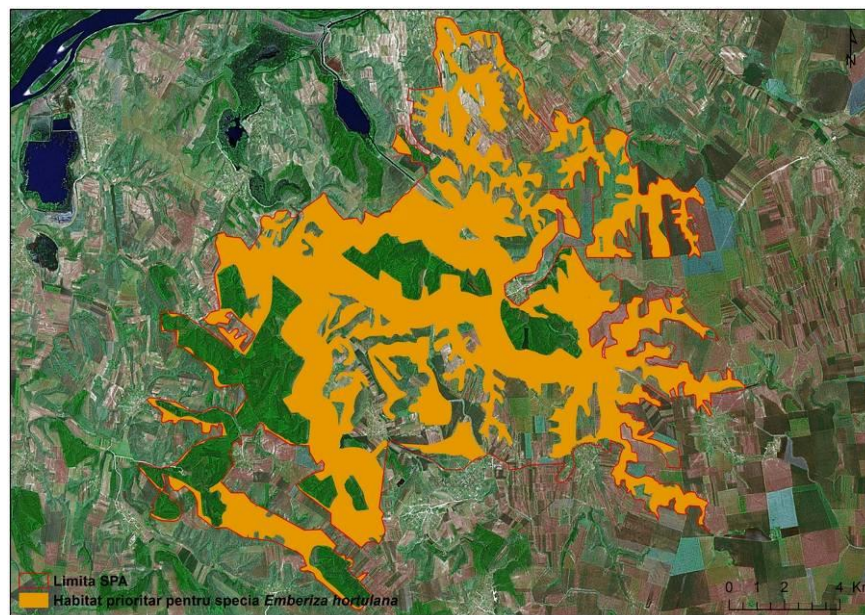
76. Hartă de distribuție cuibărit *Coracias garrulus*

77. Hartă de distribuție cuibărit *Dendrocopos medius*

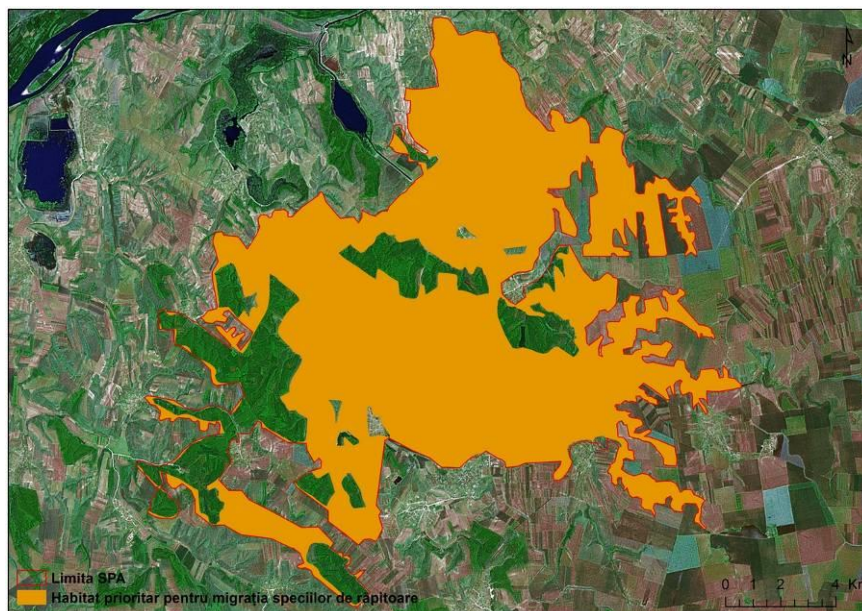

78. Hartă de distribuție cuibărit *Emberiza hortulana*

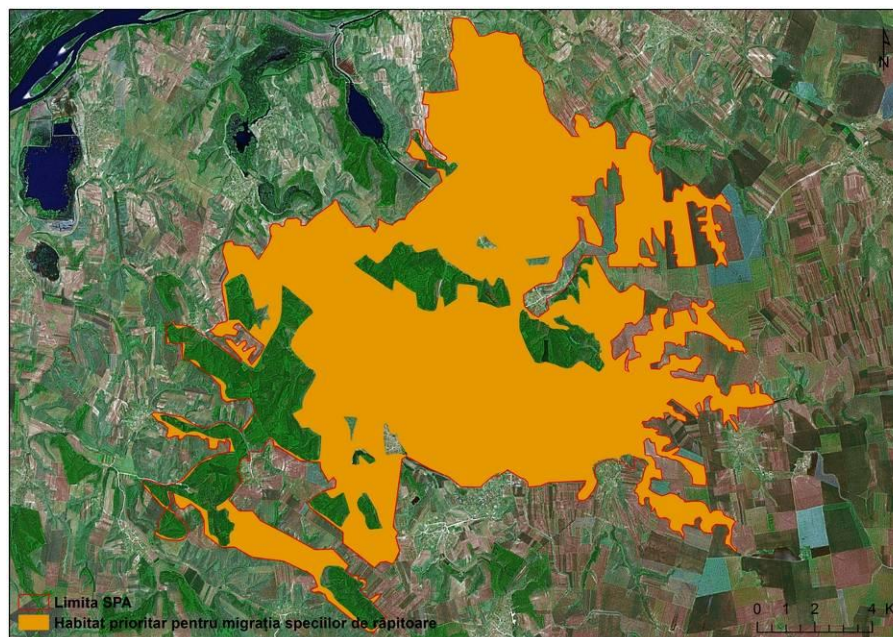

79. Hartă de distribuție migrație *Falco peregrinus*

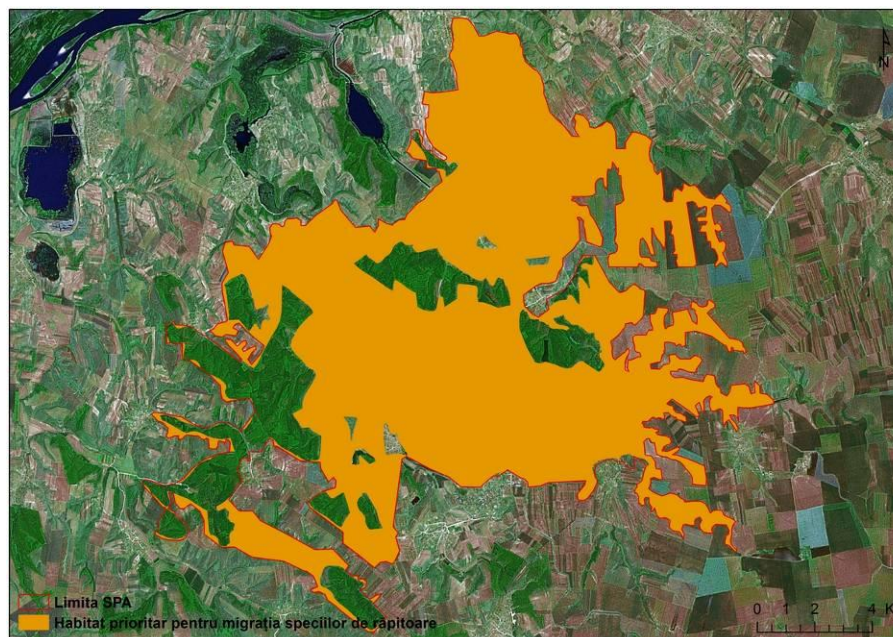

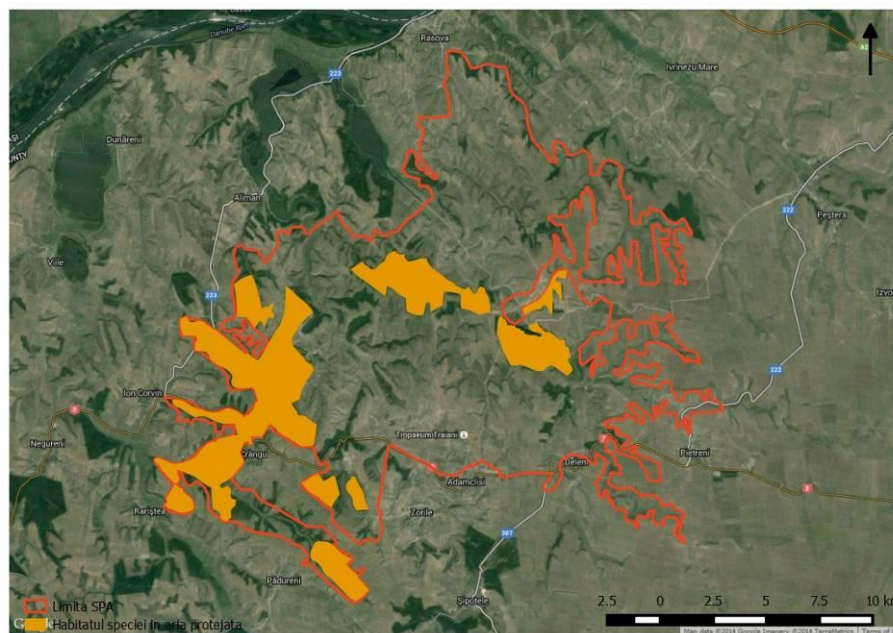
80. Hartă de distribuție cuibărit *Falco vespertinus*

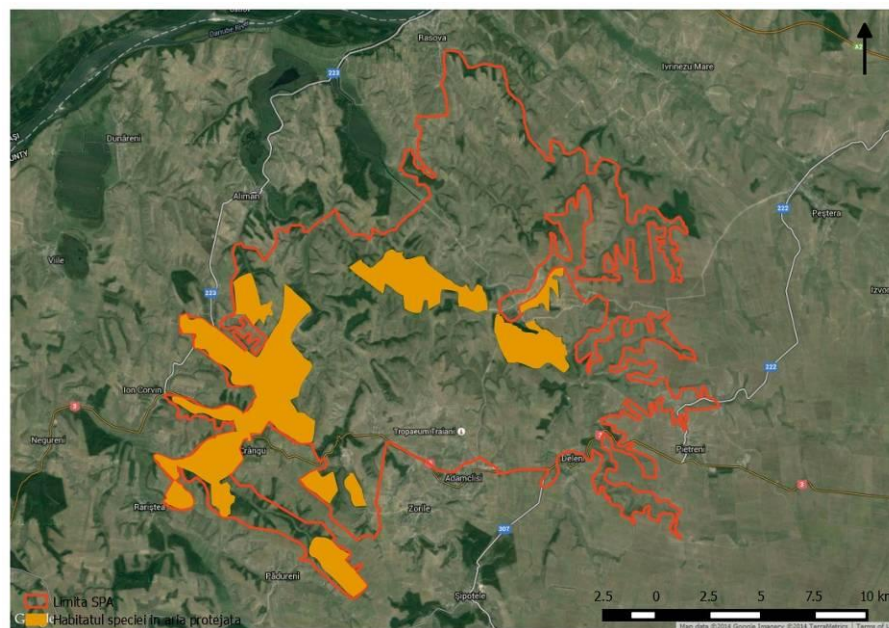
81. Hartă de distribuție migrație *Falco vespertinus*

82. Hartă de distribuție migrație *Ficedula albicollis*

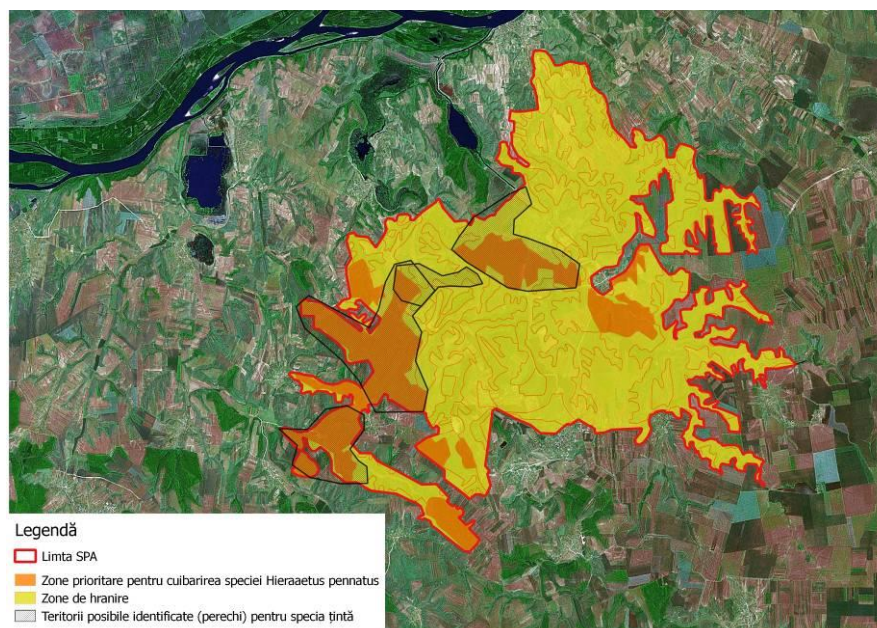

83. Hartă de distribuție migrație *Ficedula parva*

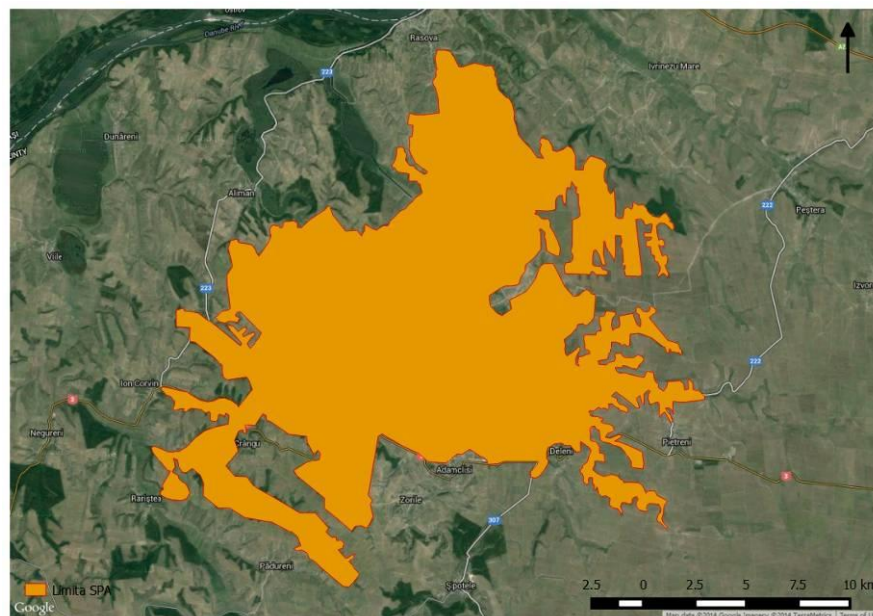

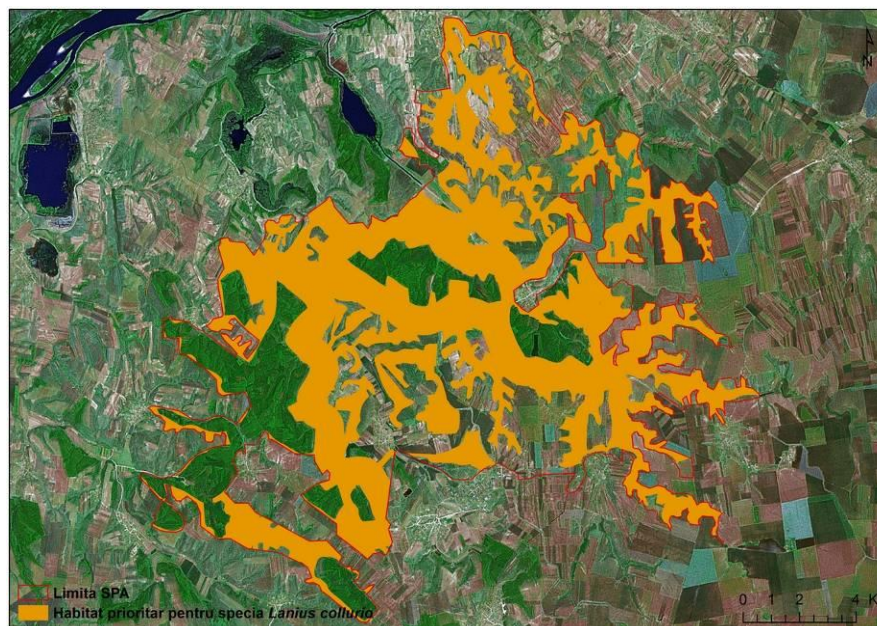
84. Hartă de distribuție cuibărit *Hieraaetus pennatus*

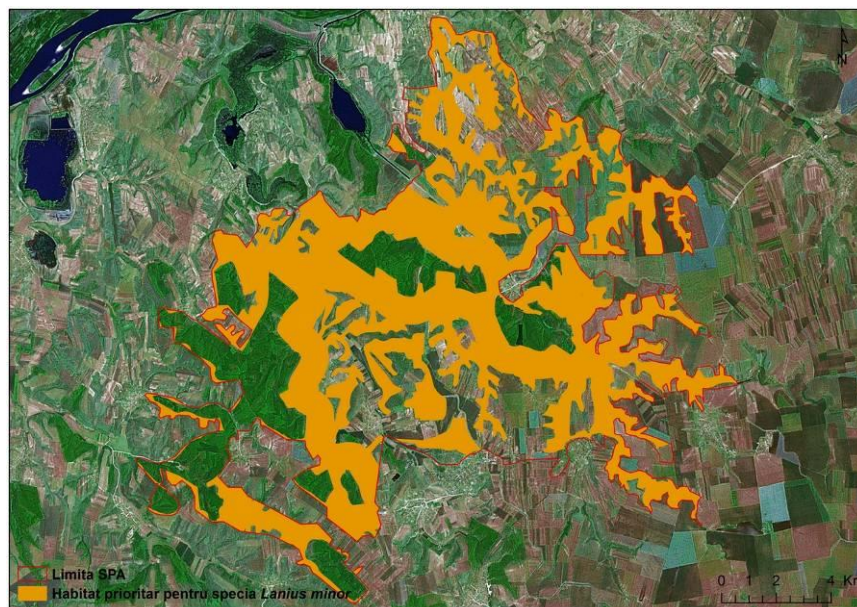
85. Hartă de distribuție migrație *Hieraaetus pennatus*

86. Hartă de distribuție cuibărit *Lanius collurio*

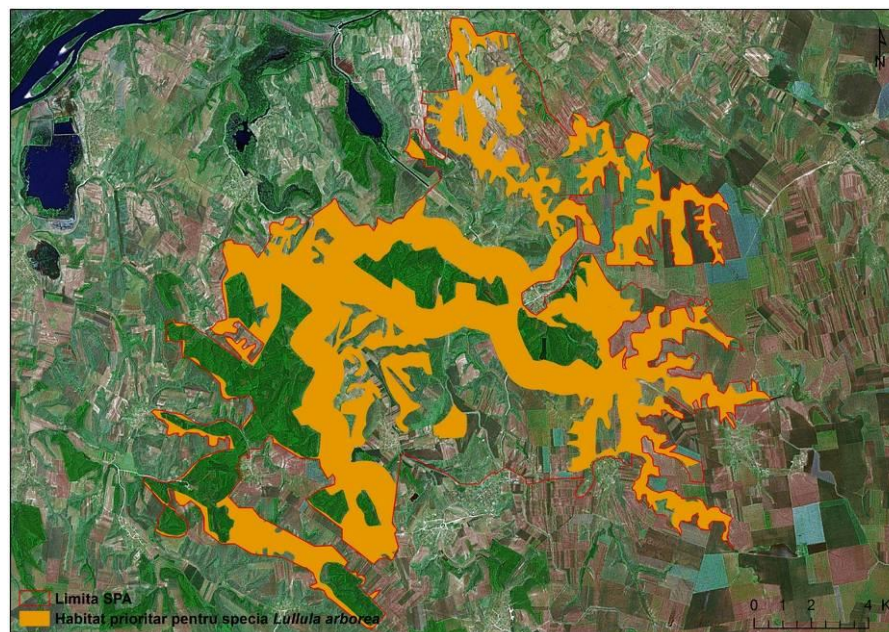

87. Hartă de distribuție cuibărit *Lanius minor*

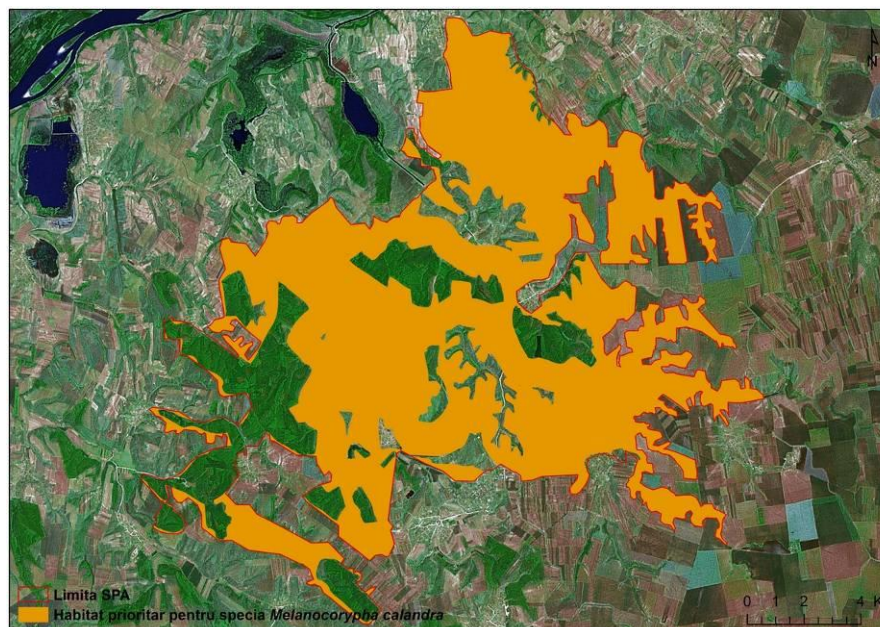

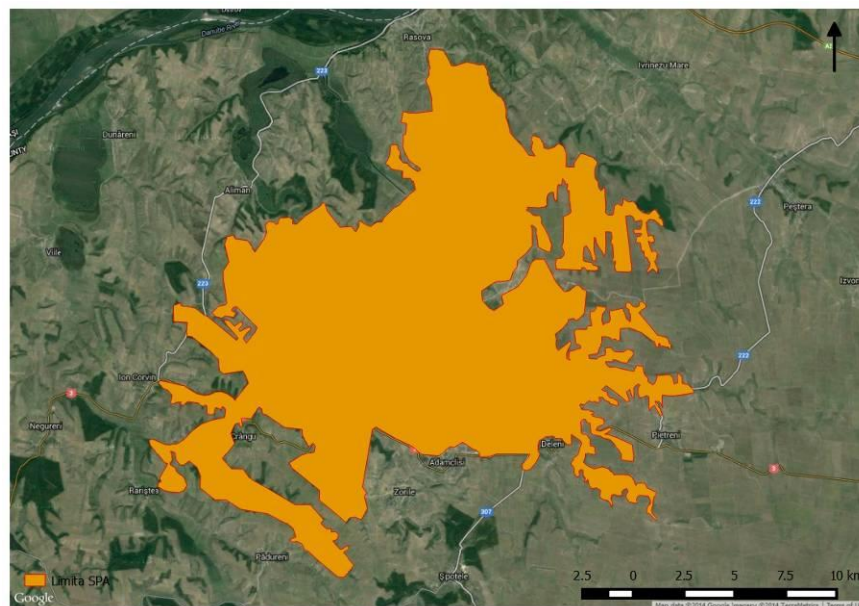
88. Hartă de distribuție cuibărit *Lullula arborea*

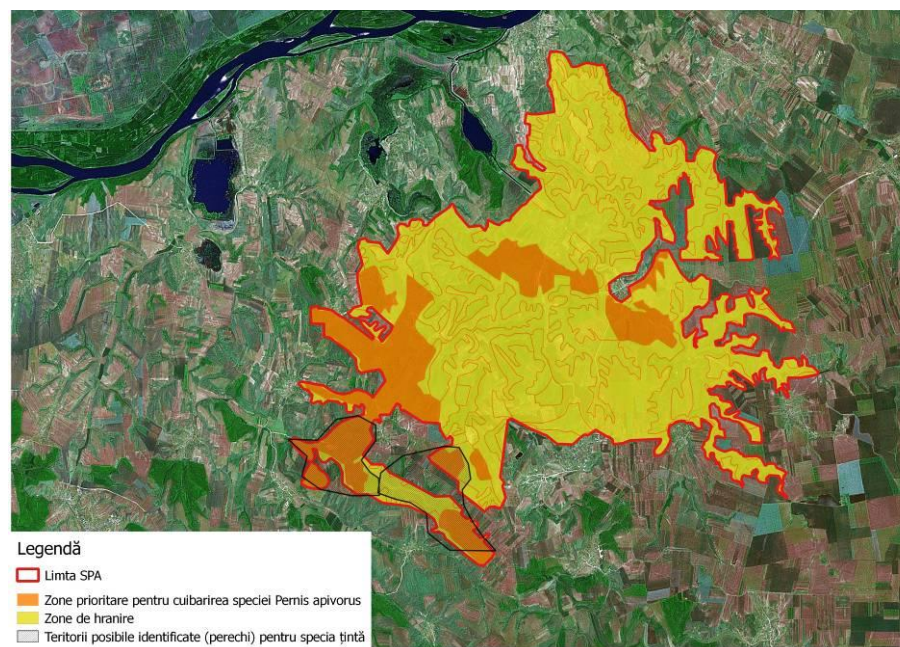
89. Hartă de distribuție cuibărit *Melanocorypha calandra*

90. Hartă de distribuție migrație *Milvus migrans*

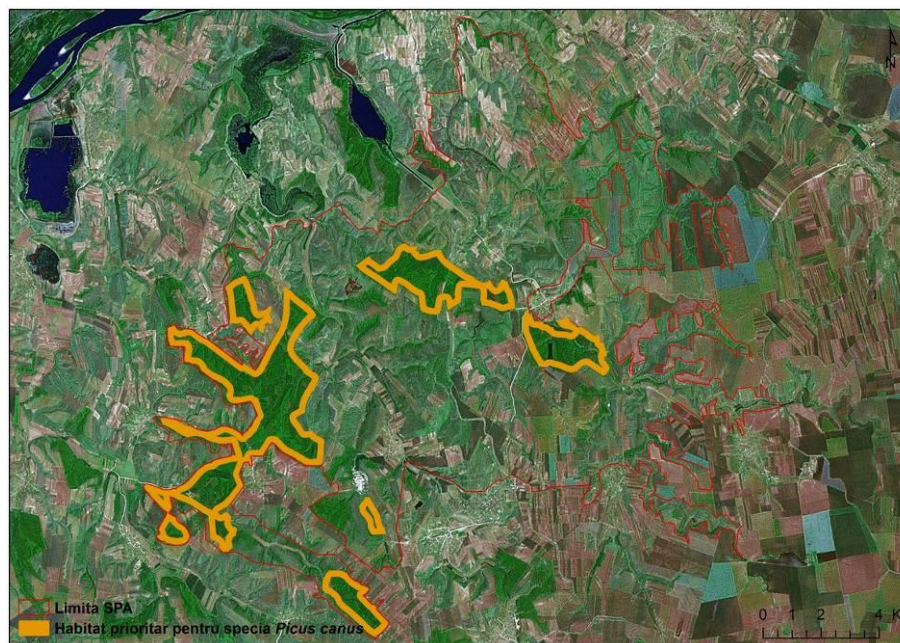

91. Hartă de distribuție cuibărit *Pernis apivorus*

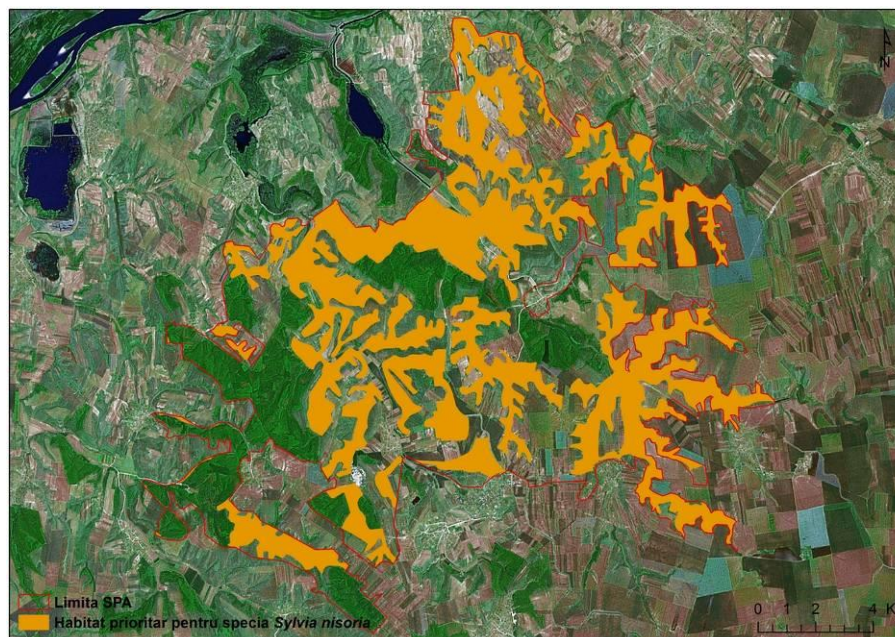

92. Hartă de distribuție cuibărit *Picus canus*

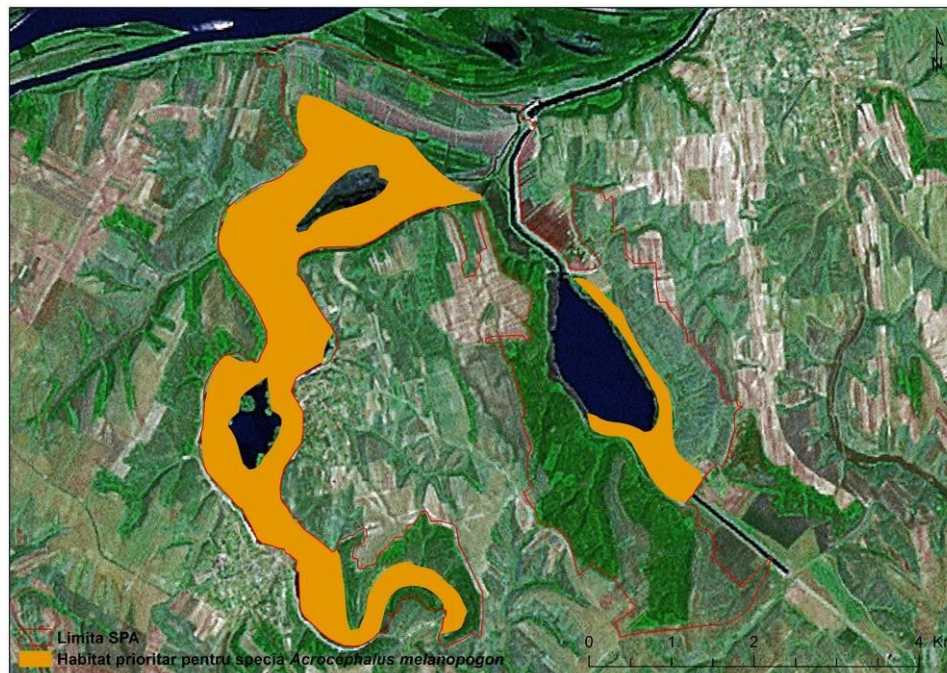

93. Hartă de distribuție cuibărit *Sylvia nisoria*

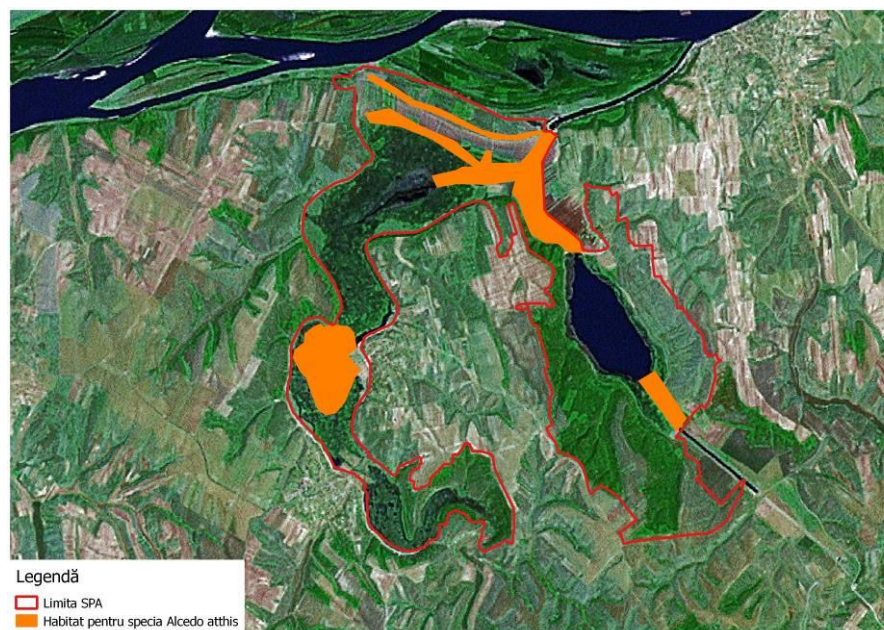
Hărți de distribuție Specii de păsări de interes comunitar aflate pe teritoriul Sitului Natura 2000 ROSPA 0007 Balta Vederoasa.

94. Hartă de distribuție migrație *Acrocephalus melanopogon*

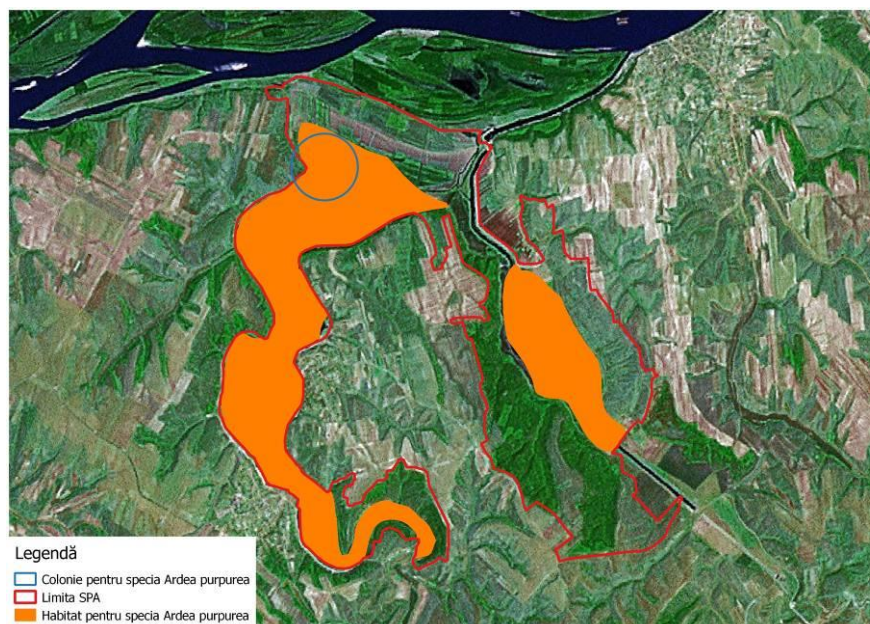

95. Hartă de distribuție cuibărit *Alcedo atthis*

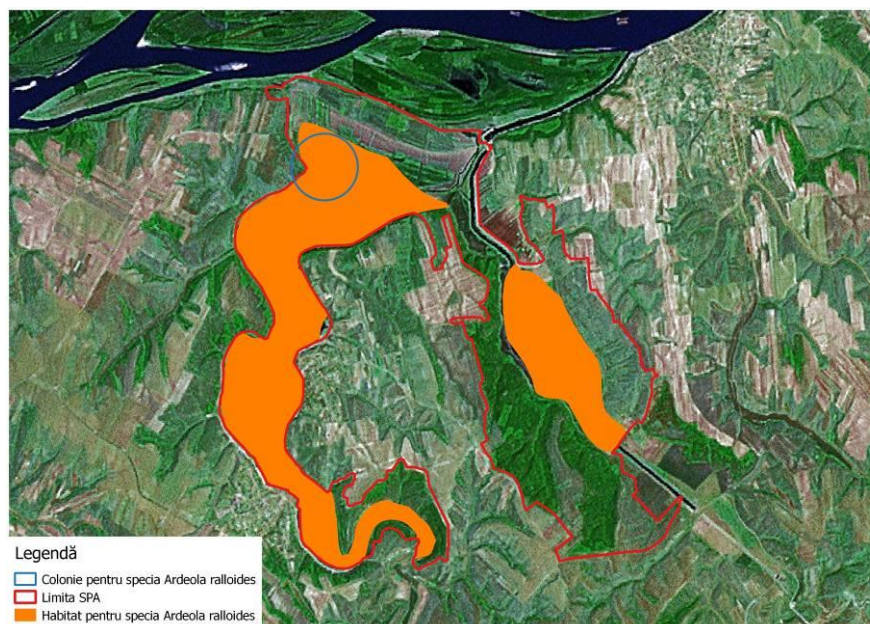

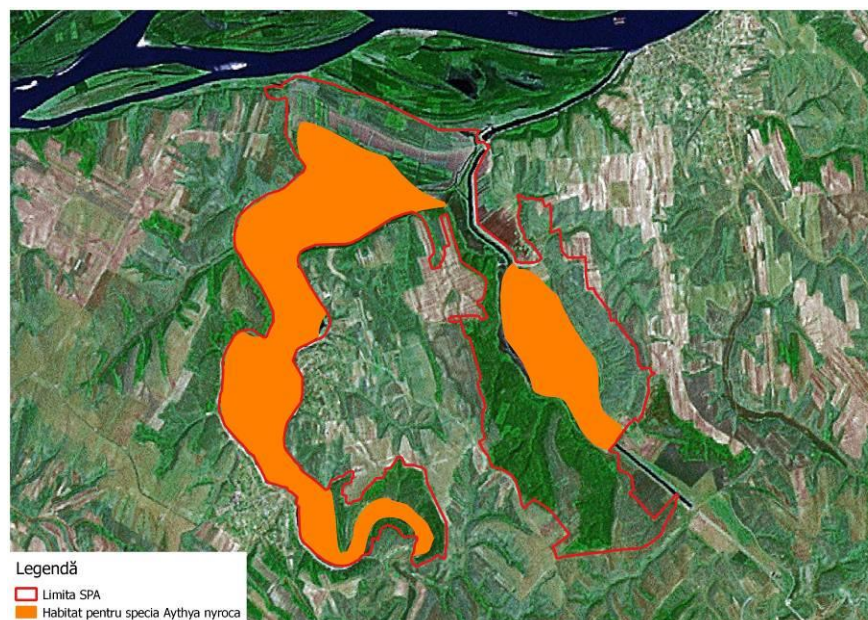
96. Hartă de distribuție cuibărit *Ardea purpurea*

97. Hartă de distribuție cuibărit *Ardeola ralloides*

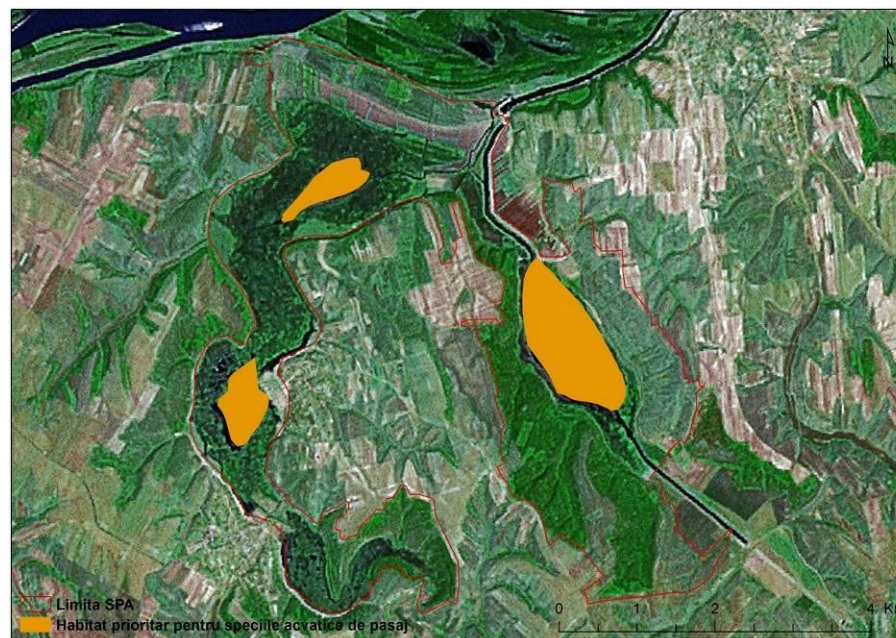

98. Hartă de distribuție cuibărit *Aythya nyroca*

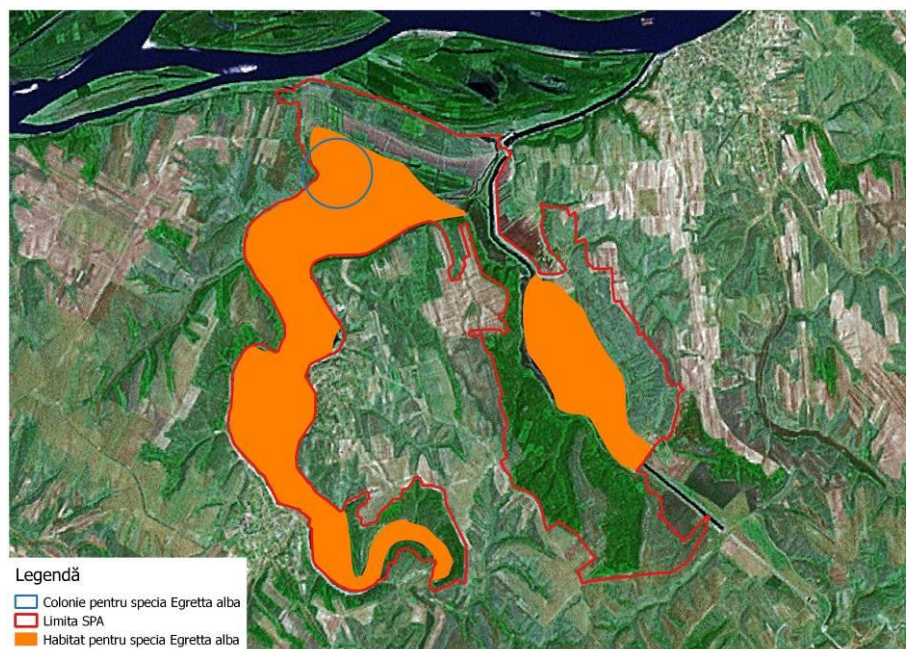

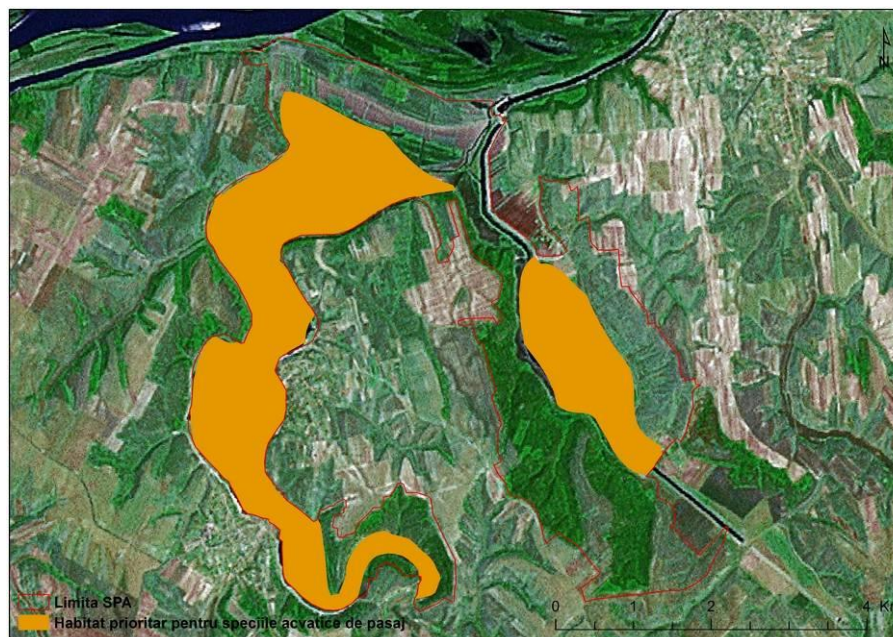
99. Hartă de distribuție migrație *Aythya nyroca*

100. Hartă de distribuție cuibărit *Casmerodius albus*

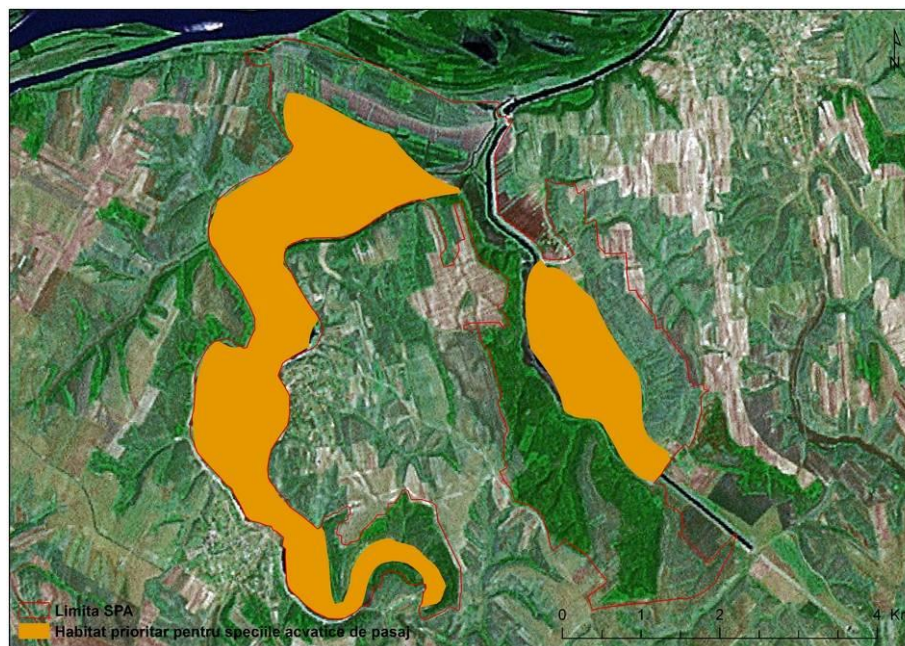

101. Hartă de distribuție migrație *Chlidonias hybrid*

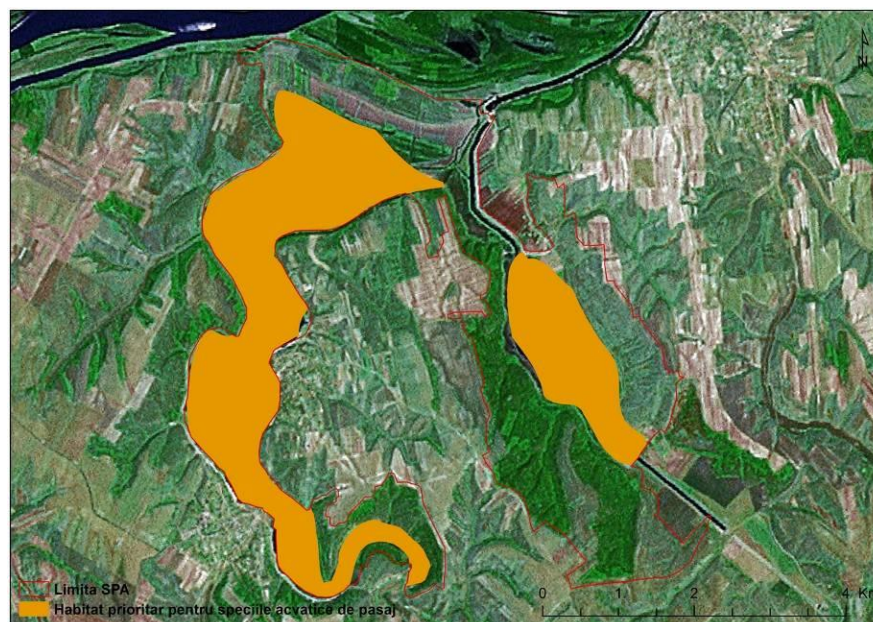

102. Hartă de distribuție migrație *Chlidonias niger*

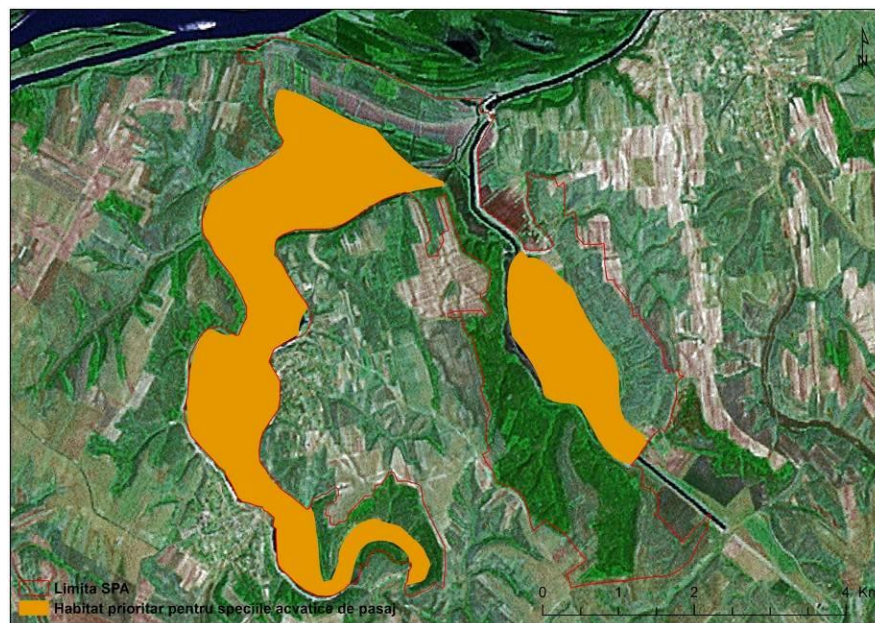

103. Hartă de distribuție cuibărit *Ciconia ciconia*

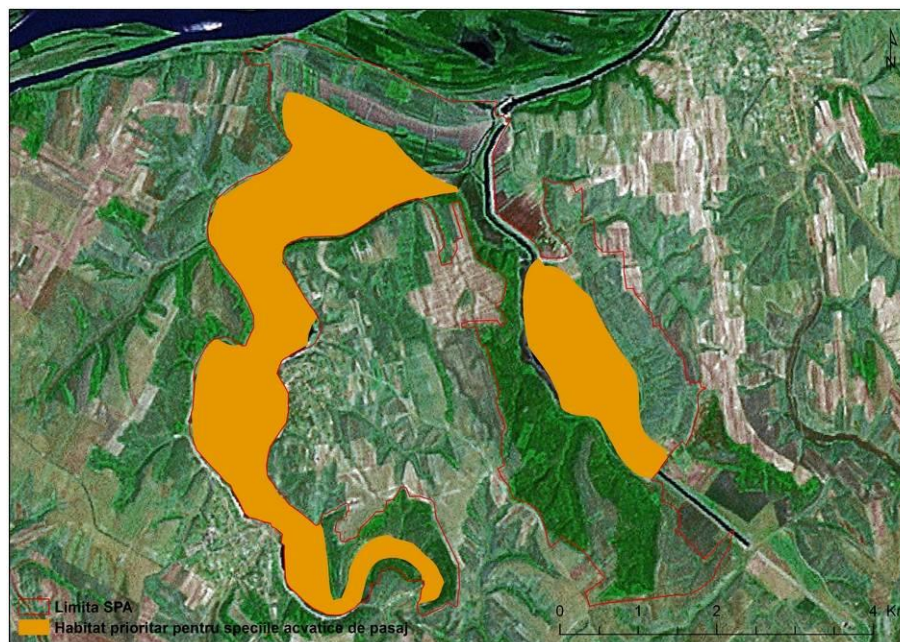

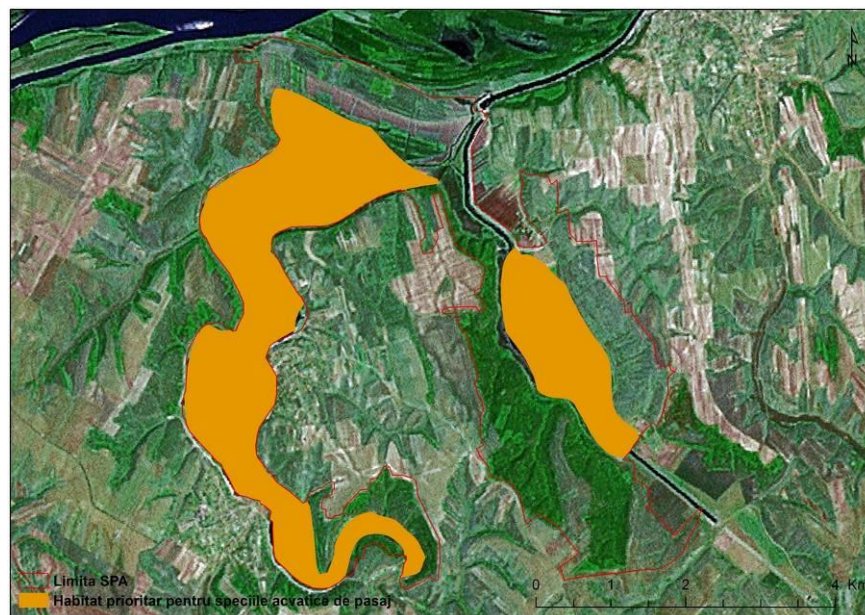
104. Hartă de distribuție migrație *Ciconia ciconia*

105. Hartă de distribuție migrație *Ciconia nigra*

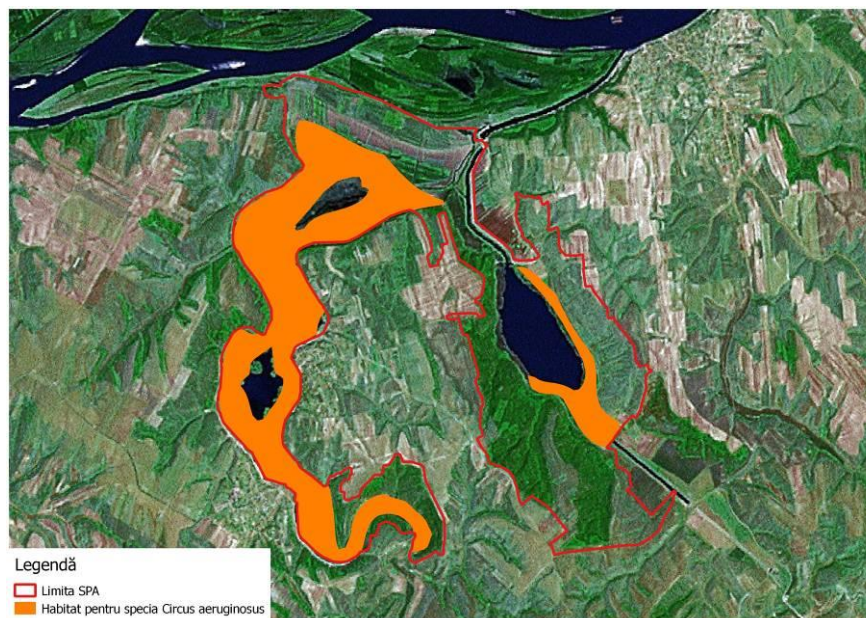

106. Hartă de distribuție migrație *Circaetus gallicus*

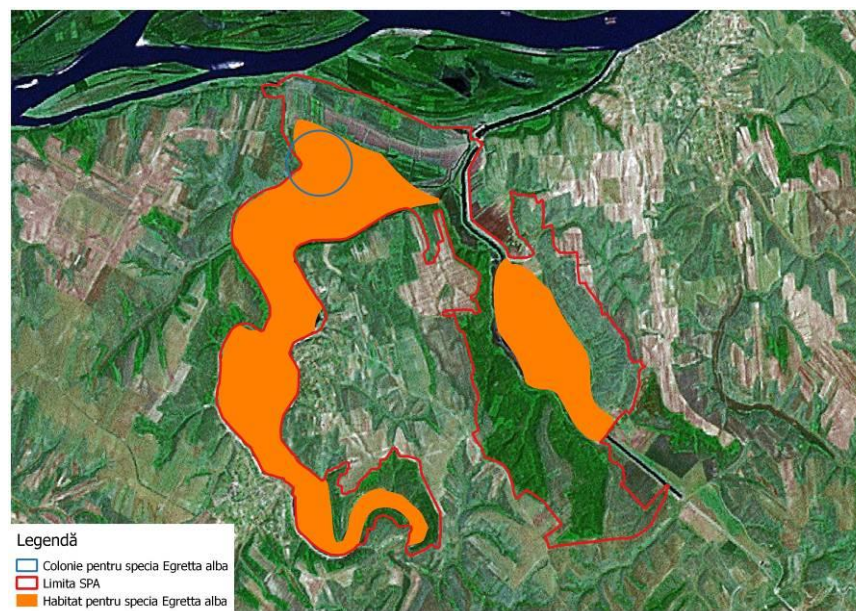

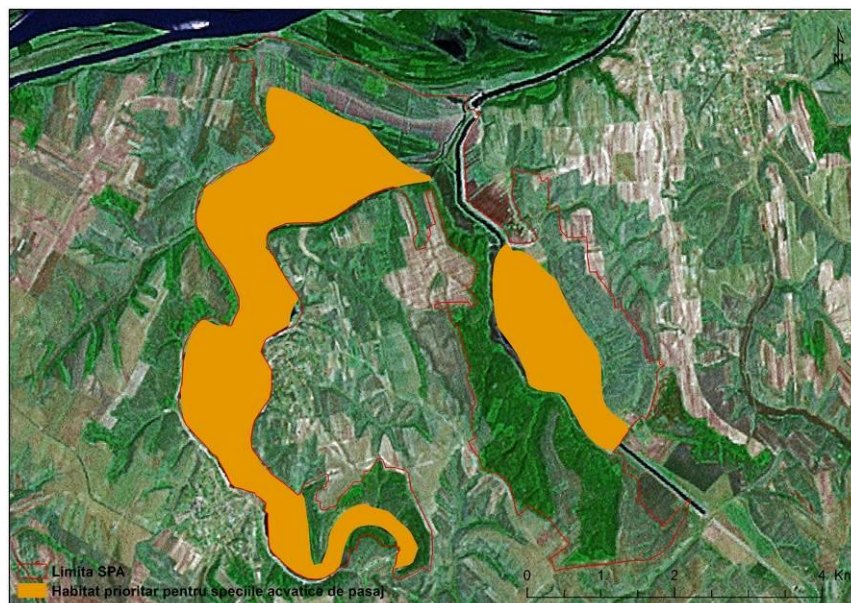
107. Hartă de distribuție cuibărire *Circus aeruginosus*

108. Hartă de distribuție cuibărit *Egretta garzetta*

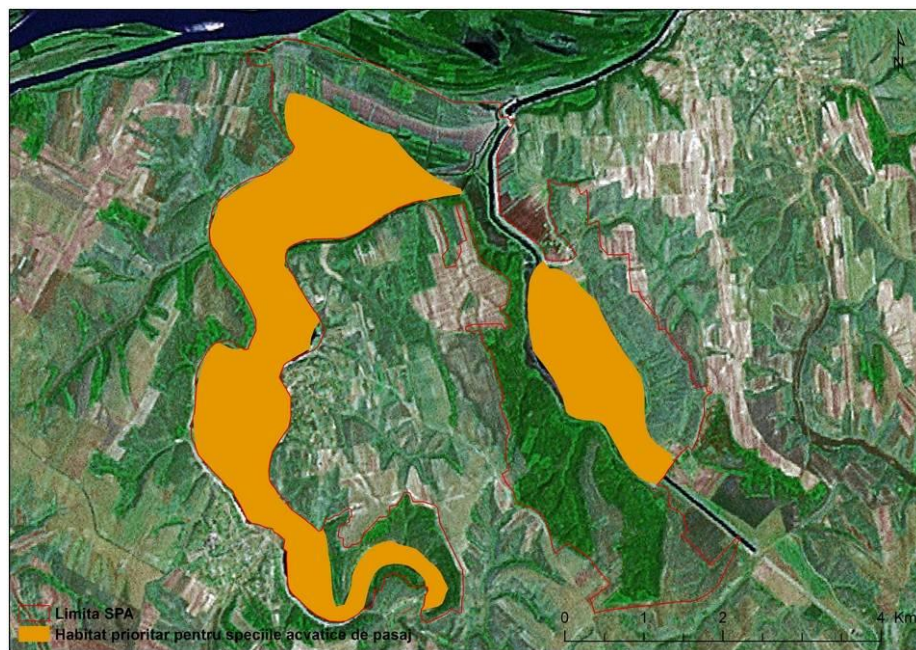

109. Hartă de distribuție migrație *Glareola pratincola*

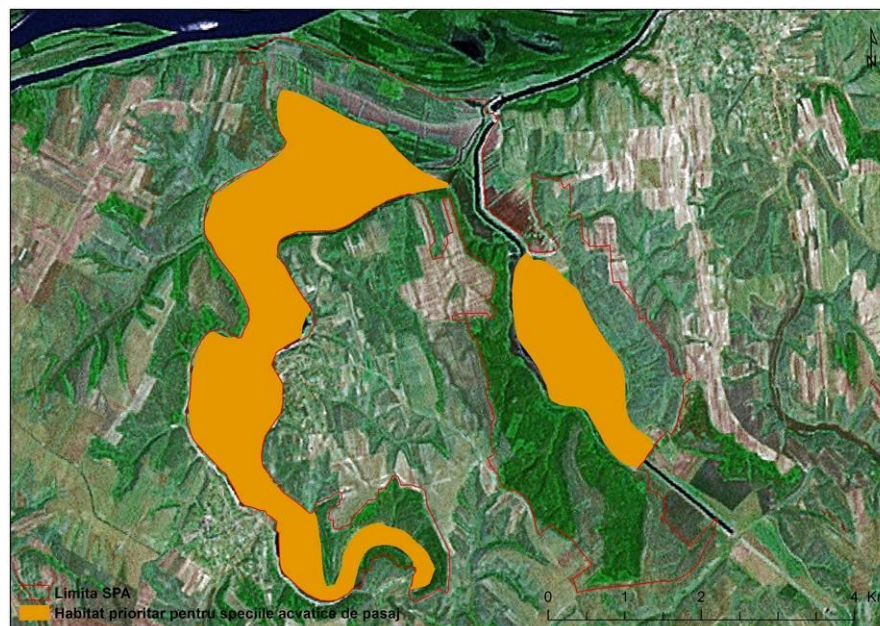

110. Hartă de distribuție cuibărit *Haliaeetus albicilla*

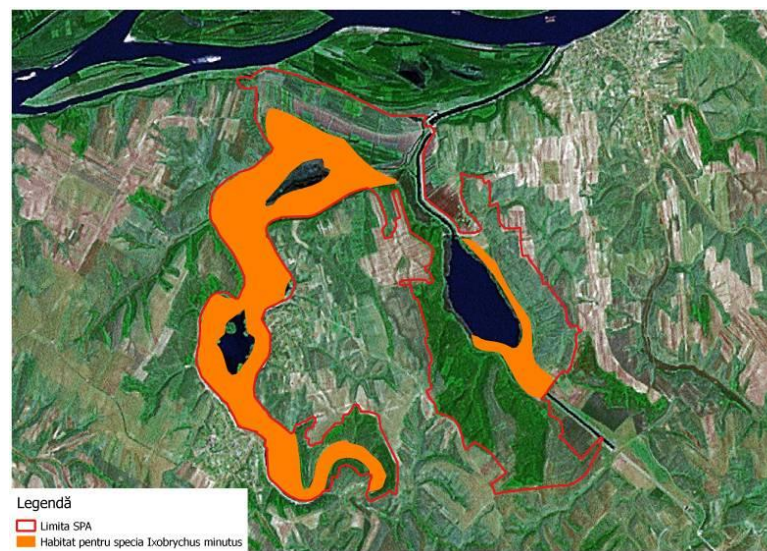

111. Hartă de distribuție migrație *Himantopus himantopus*

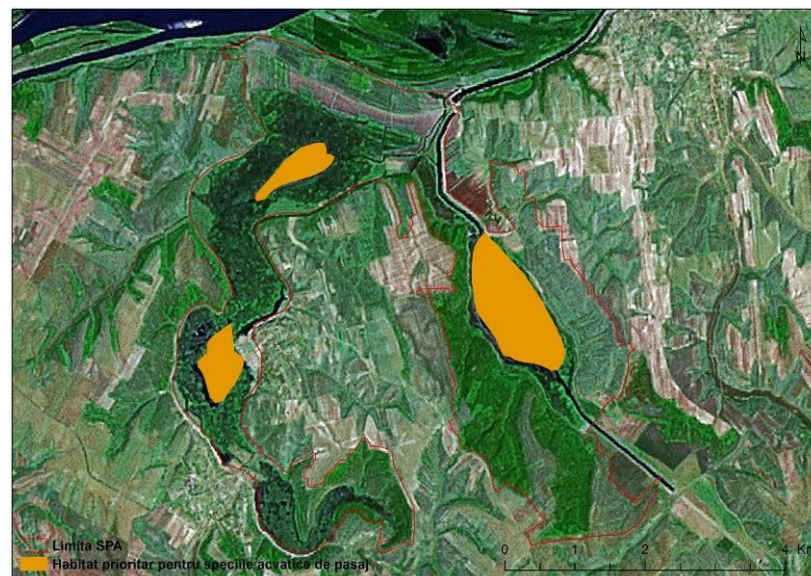

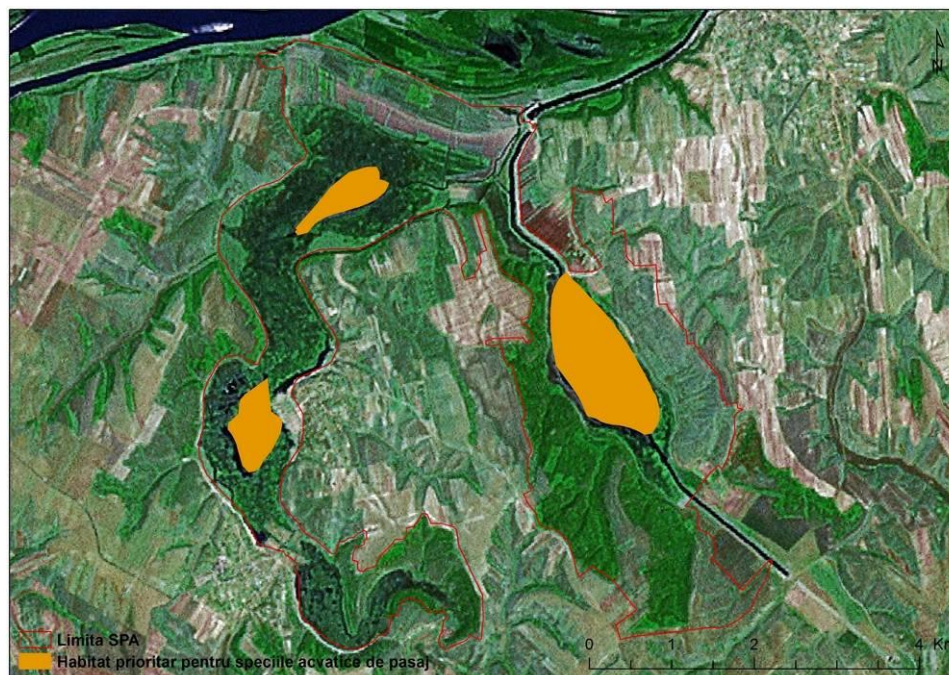
112. Hartă de distribuție cuibărit *Ixobrychus minutus*

113. Hartă de distribuție migrație *Larus melanocephalus*

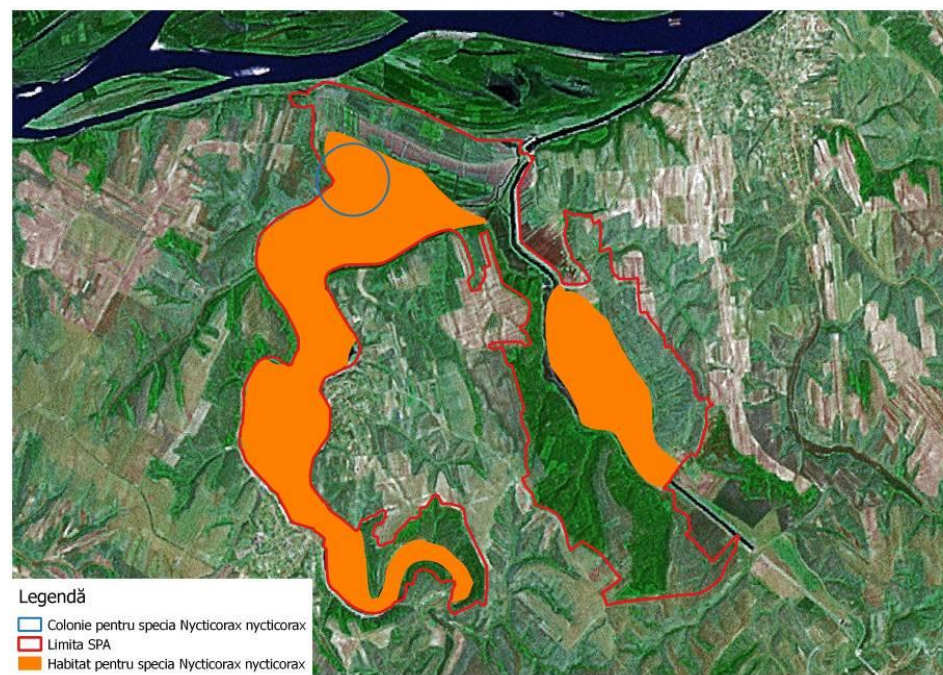

114. Hartă de distribuție migrație *Larus minutus*

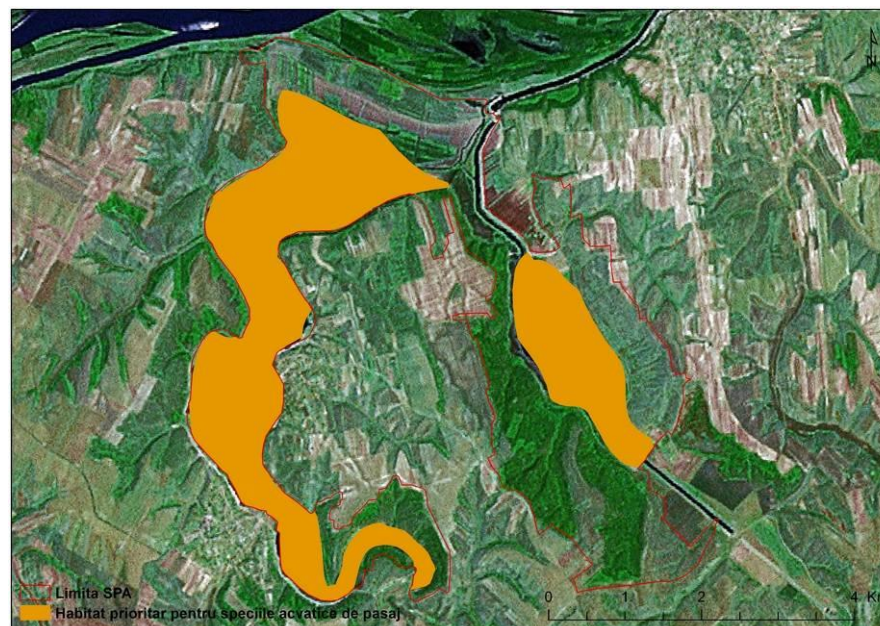

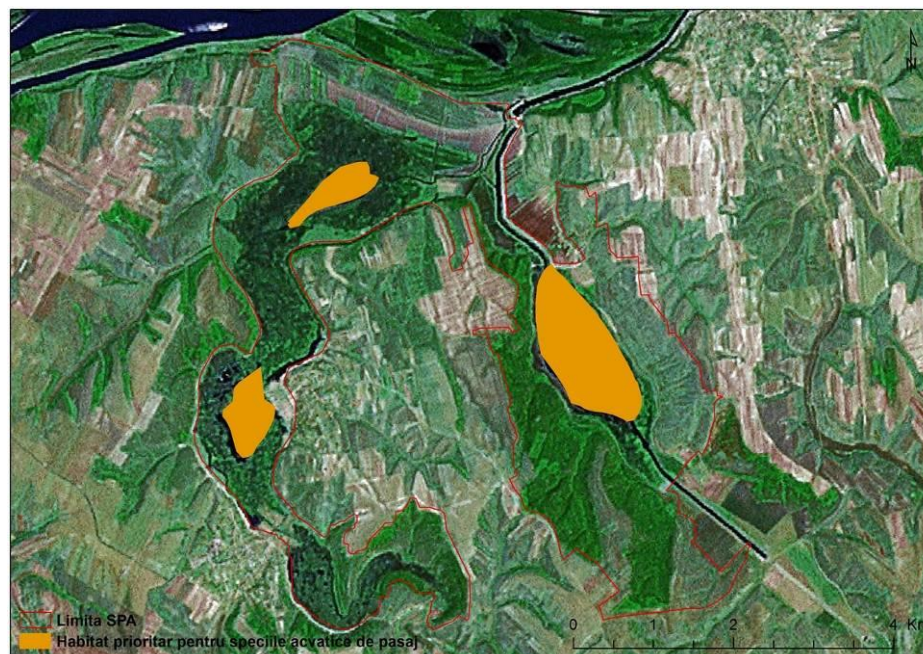
115. Hartă de distribuție cuibărit *Nycticorax nycticorax*

116. Hartă de distribuție migrație *Pandion haliaetus*

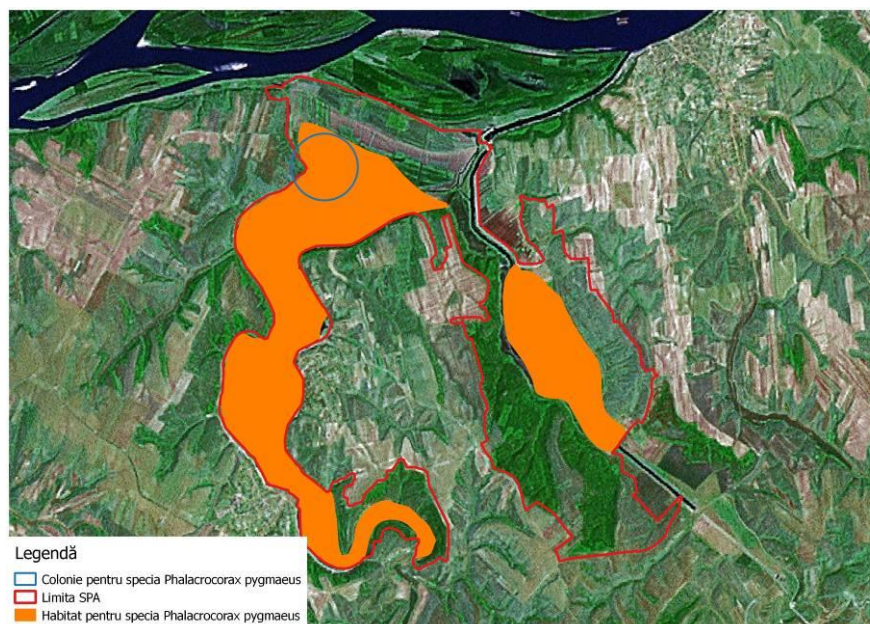

117. Hartă de distribuție migrație *Pelecanus crispus*

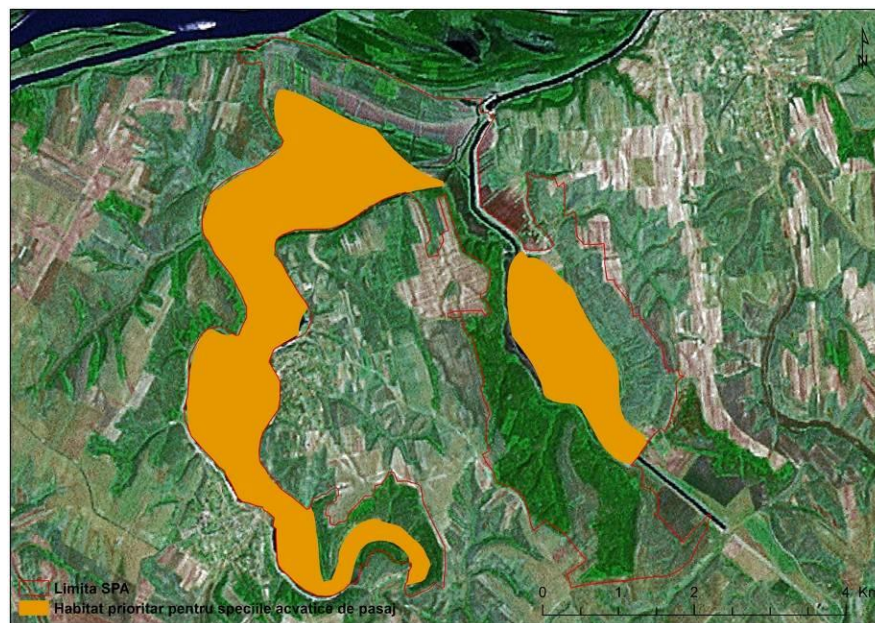

118. Hartă de distribuție cuibărit *Phalacrocorax pygmaeus*

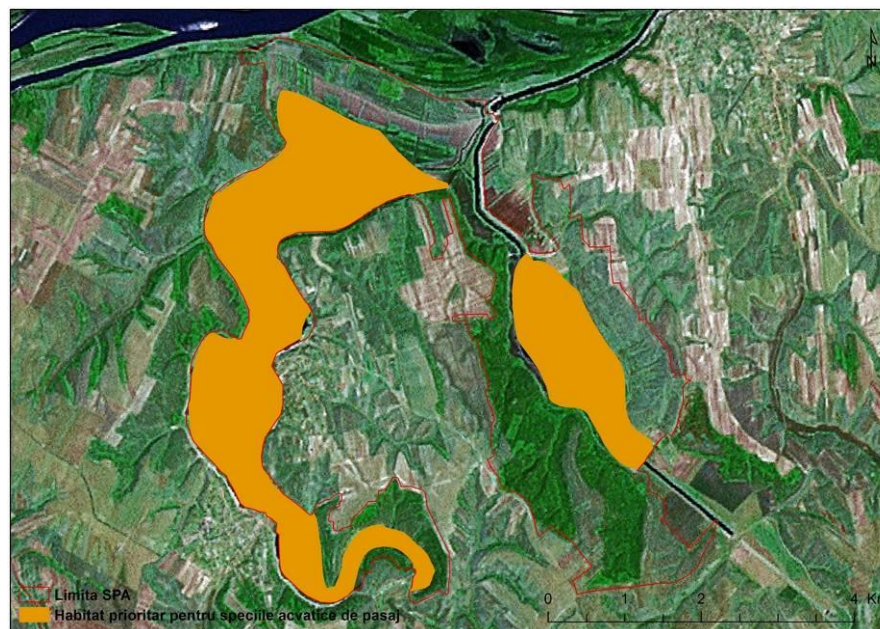

119. Hartă de distribuție iernat *Phalacrocorax pygmeus*

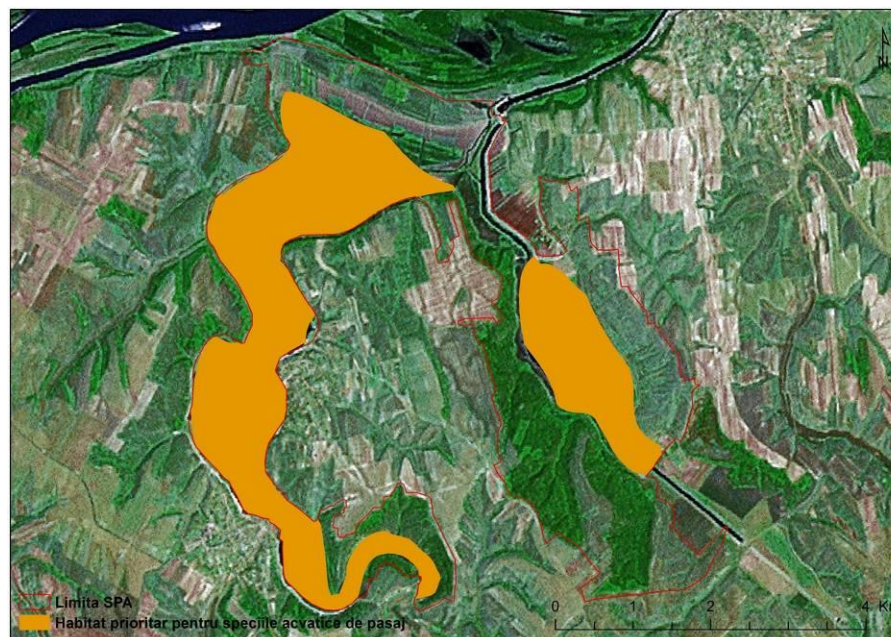

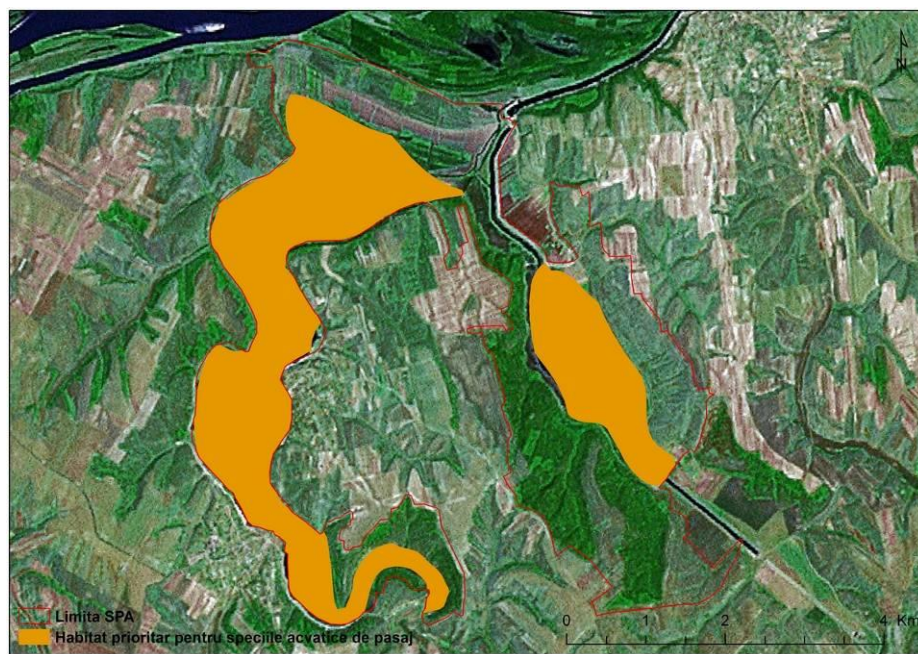
120. Hartă de distribuție migrație *Phalacrocorax pygmeus*

121. Hartă de distribuție migrație *Phalaropus lobatus*

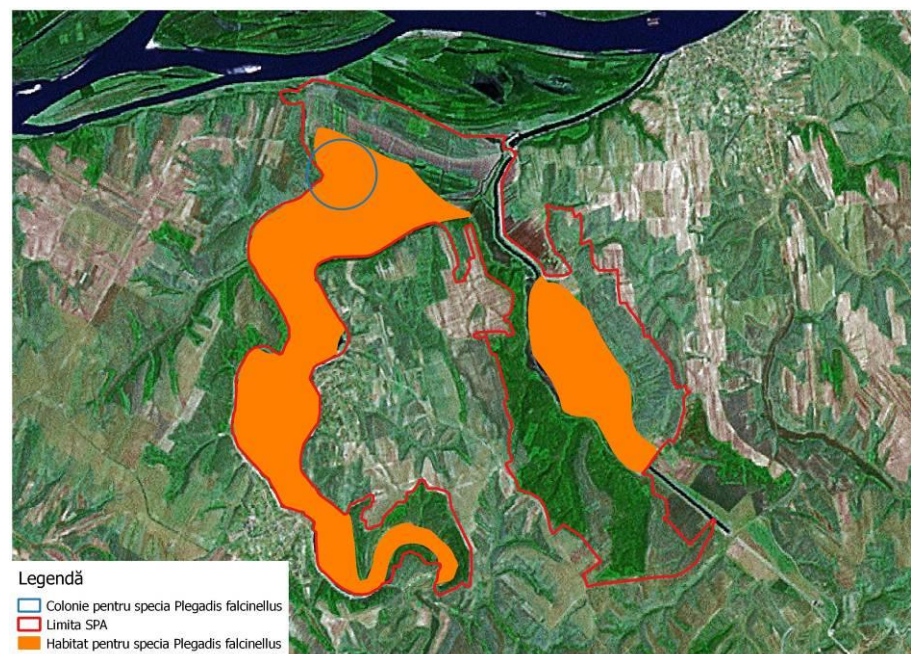

122. Hartă de distribuție migrație *Platalea leucorodia*

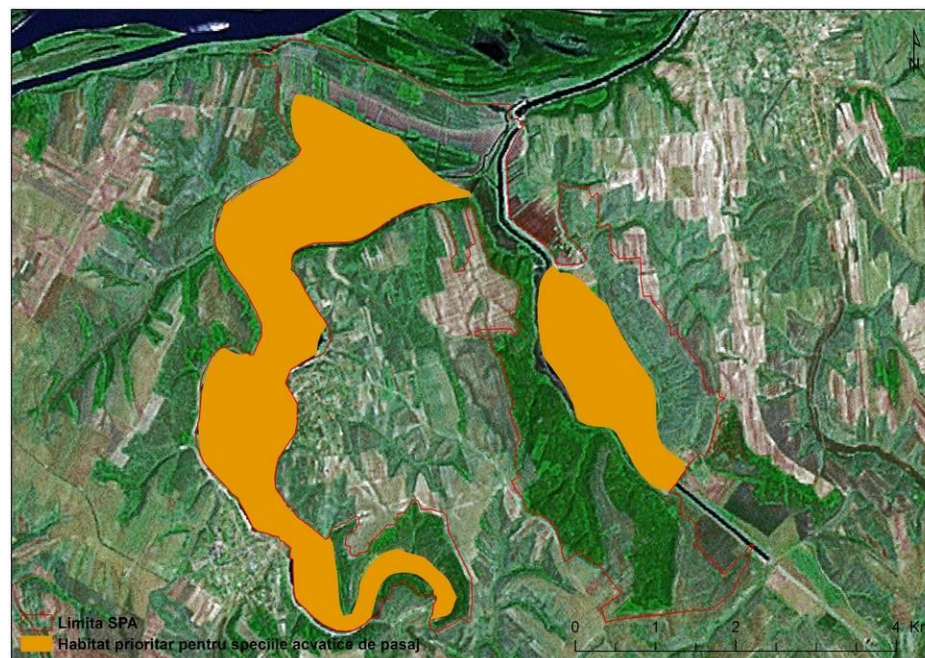

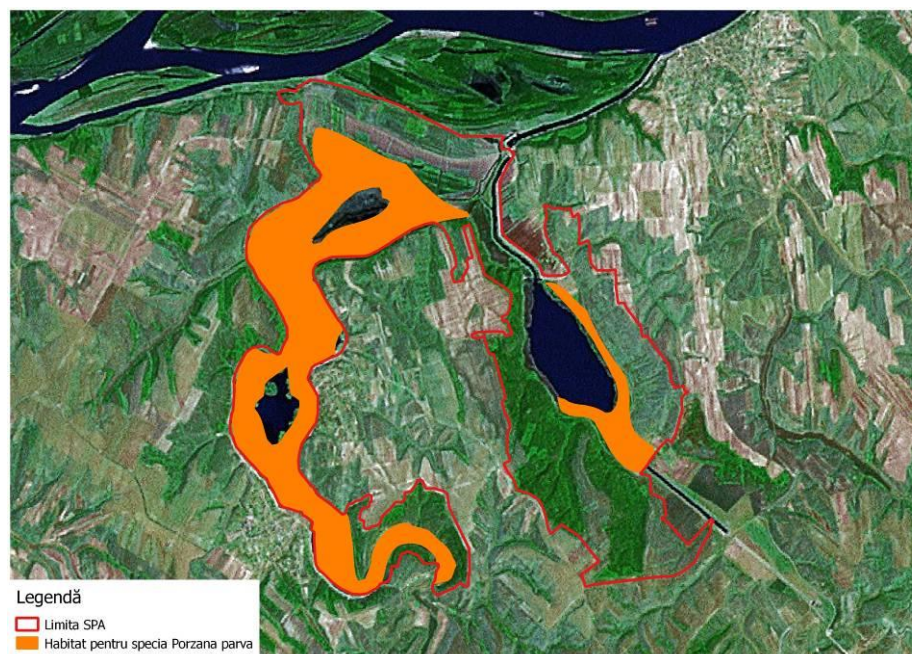
123. Hartă de distribuție cuibărit *Plegadis falcinellus*

124. Hartă de distribuție migrație *Plegadis falcinellus*

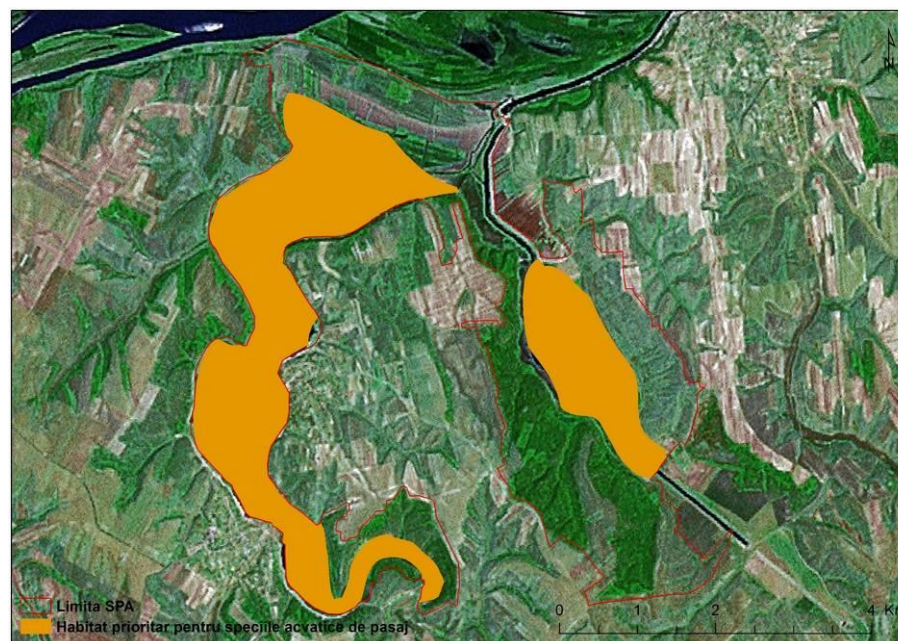

125. Hartă de distribuție cuibărit *Porzana parva*

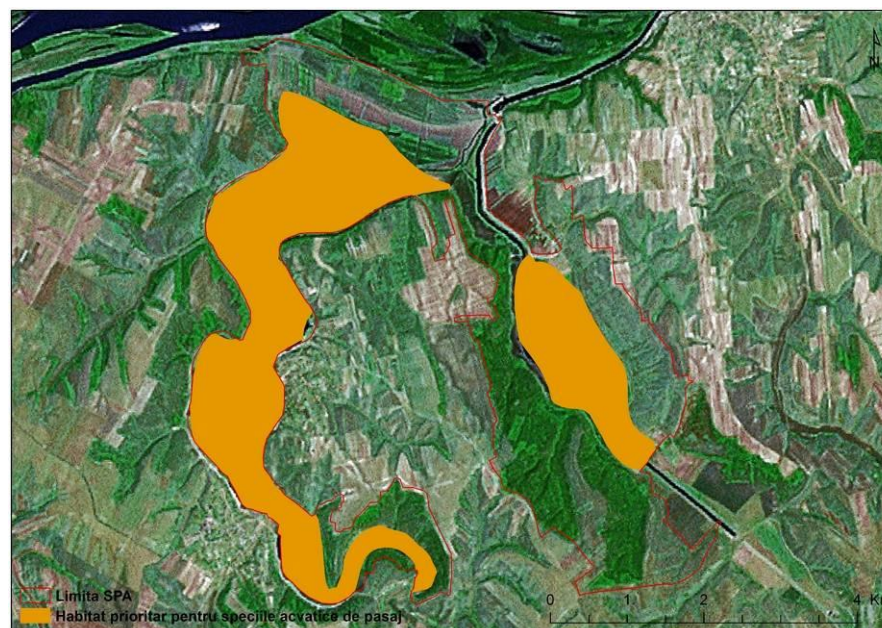

126. Hartă de distribuție cuibărit *Recurvirostra avosetta*

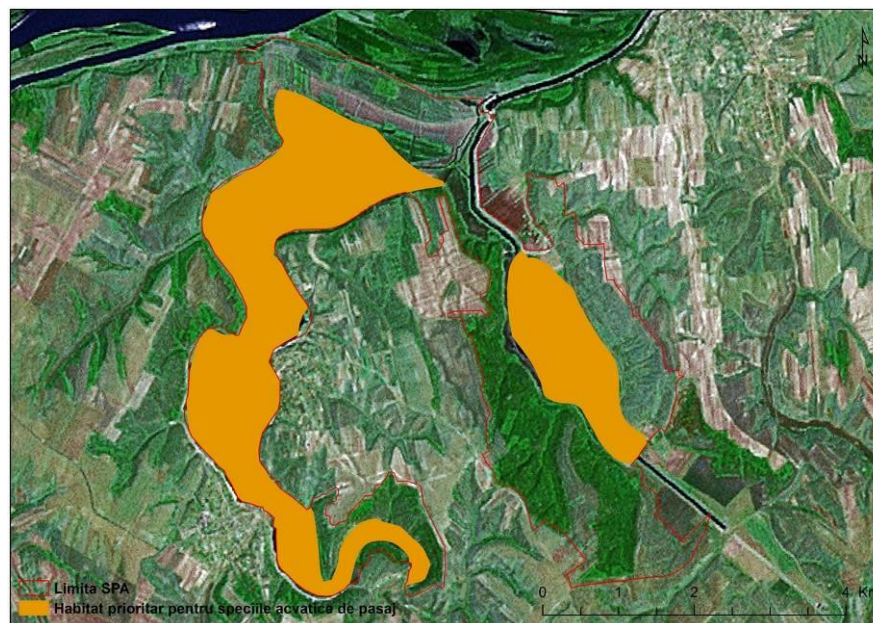

127. Hartă de distribuție migrație *Sterna albifrons*

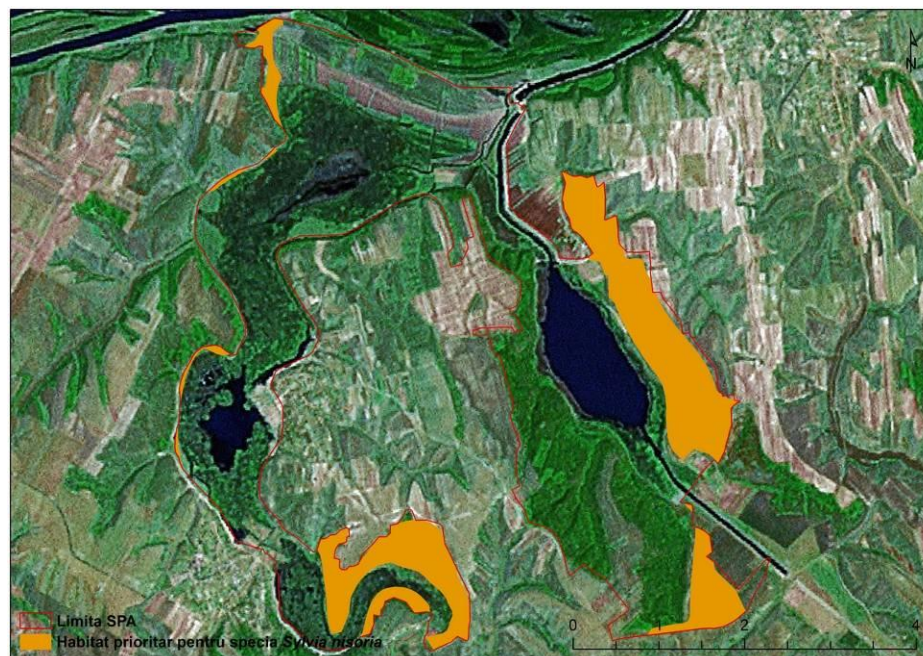

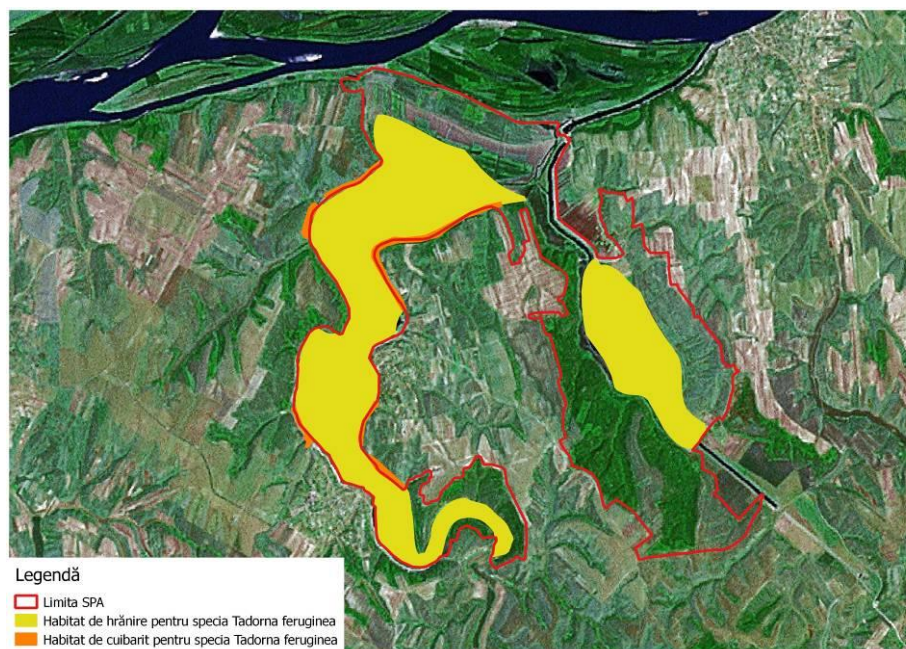
128. Hartă de distribuție migrație *Sterna hirundo*

129. Hartă de distribuție migrație *Sylvia nisoria*

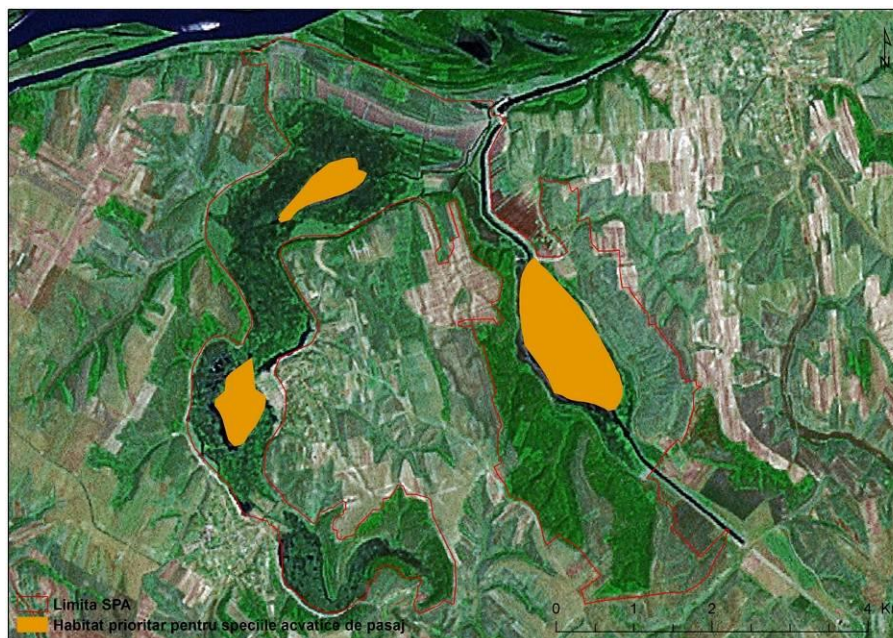

130. Hartă de distribuție cuibărit *Tadorna ferruginea*

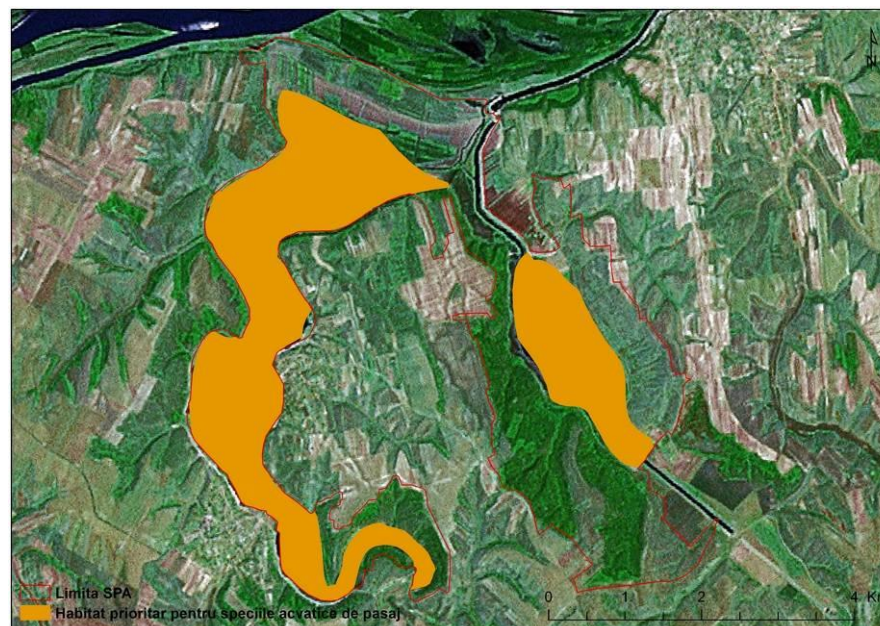

131. Hartă de distribuție migrație *Tadorna ferruginea*

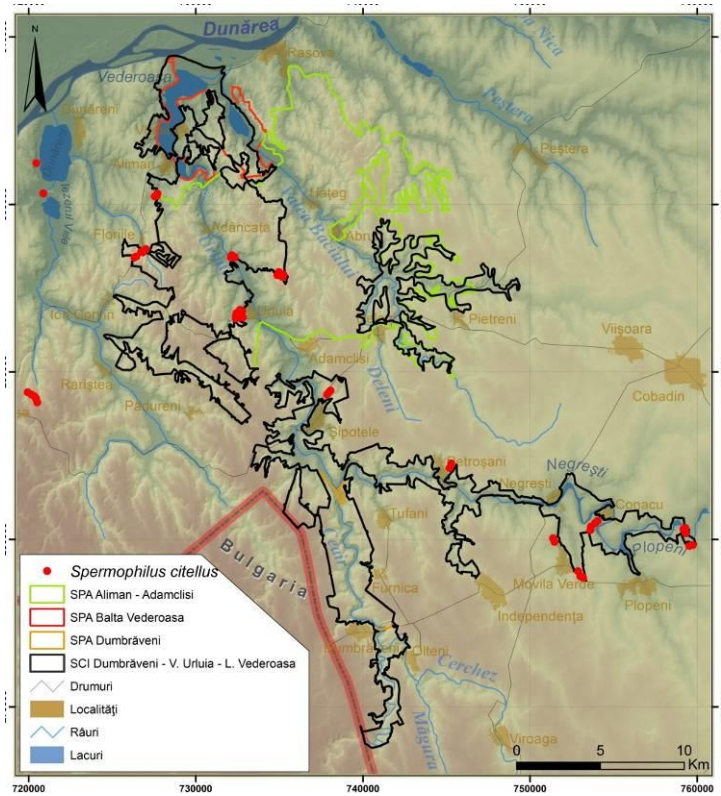

132. Hartă de distribuție migrație *Tringa glareola*

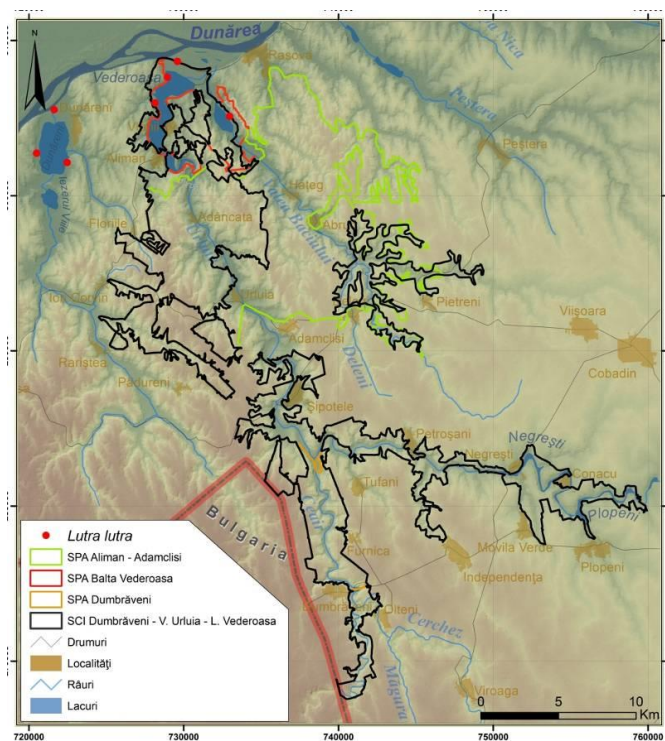

Hărți Mamifere

133. Hartă de distribuție *Spermophilus citellus*

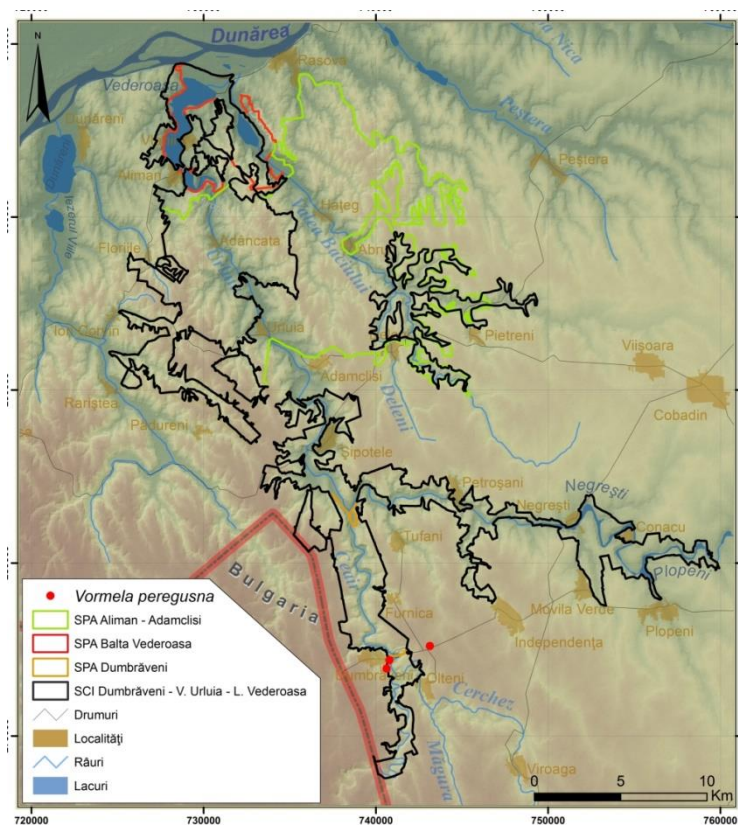

134. Hartă de distribuție *Lutra lutra*

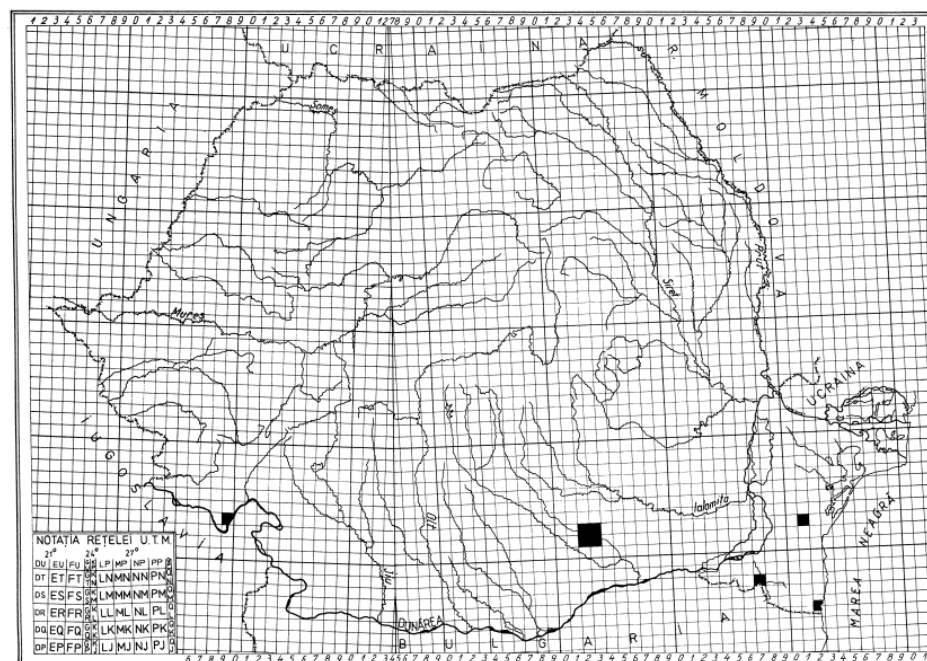

135. Hartă de distribuție *Vormela peregusna*

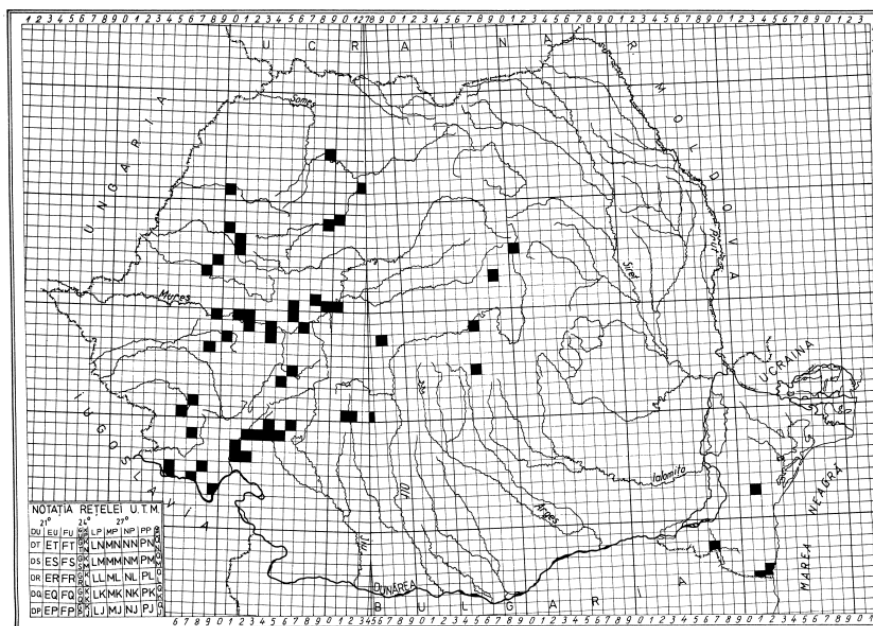

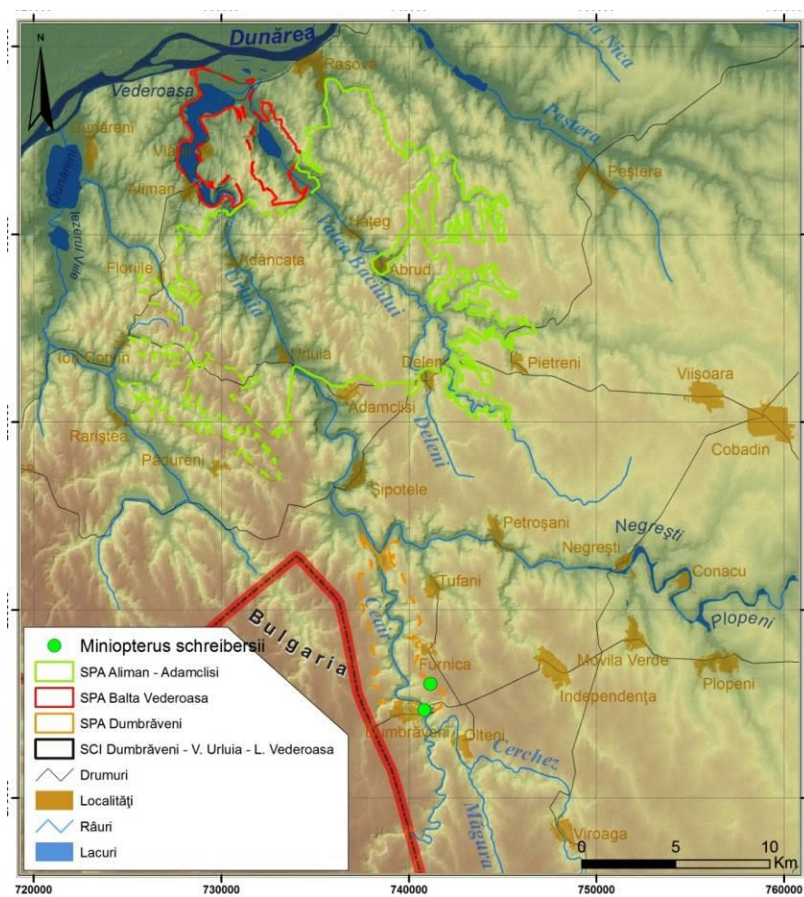
136. Hartă de distribuție în România *Rhinolophus mehelyi*

137. Hartă de distribuție în România *Miniopterus schreibersii*

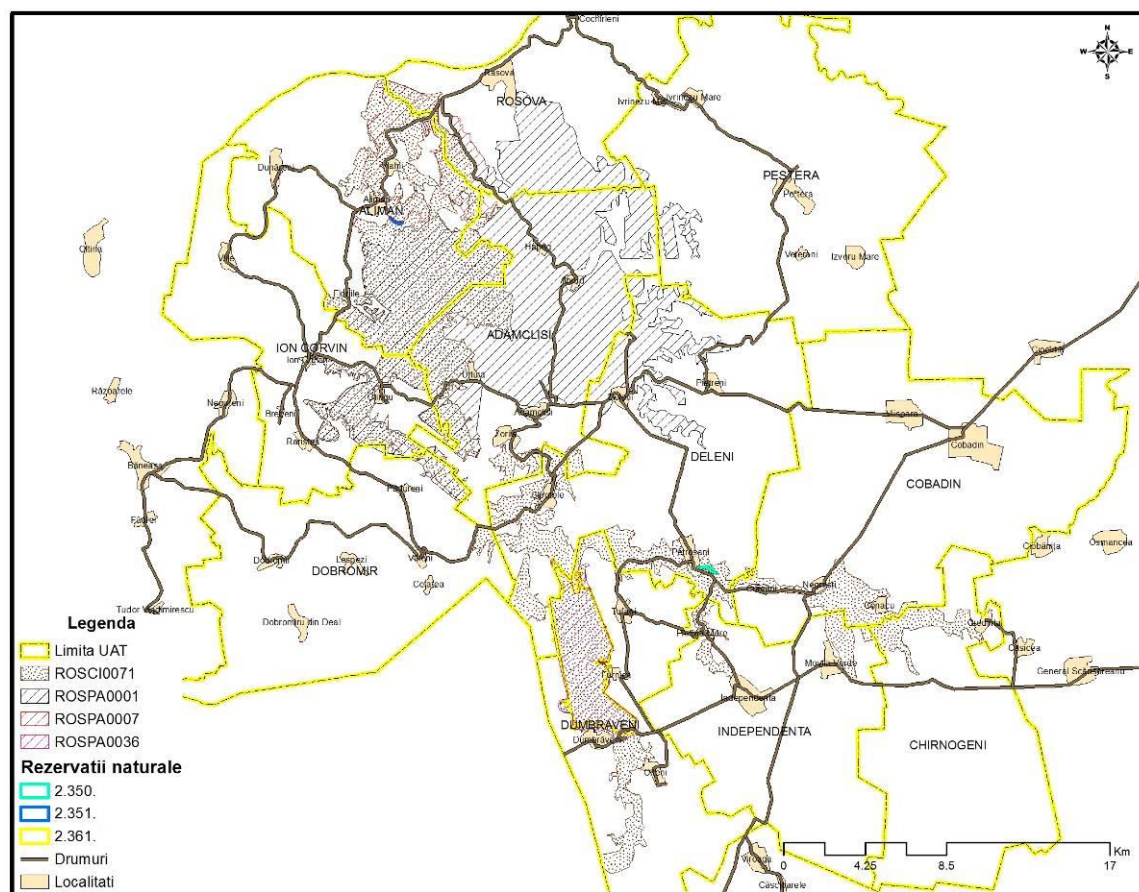

138. Hartă de distribuție *Miniopterus schreibersii*

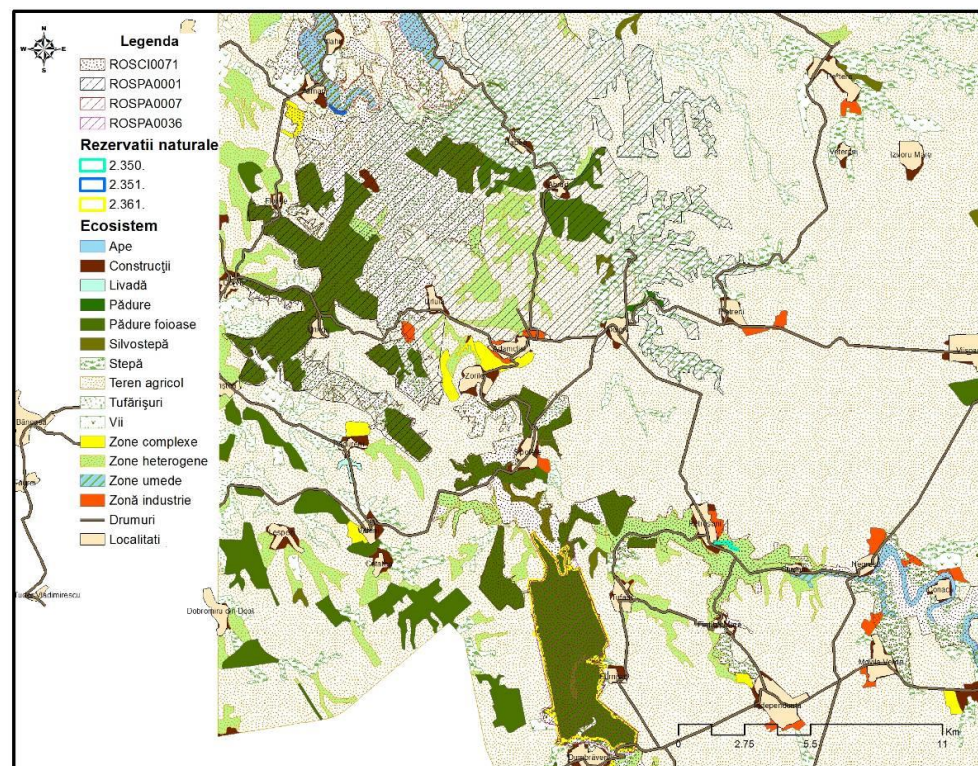
Hărți Informații socio-economice și culturale

1. Harta unităților administrativ teritoriale

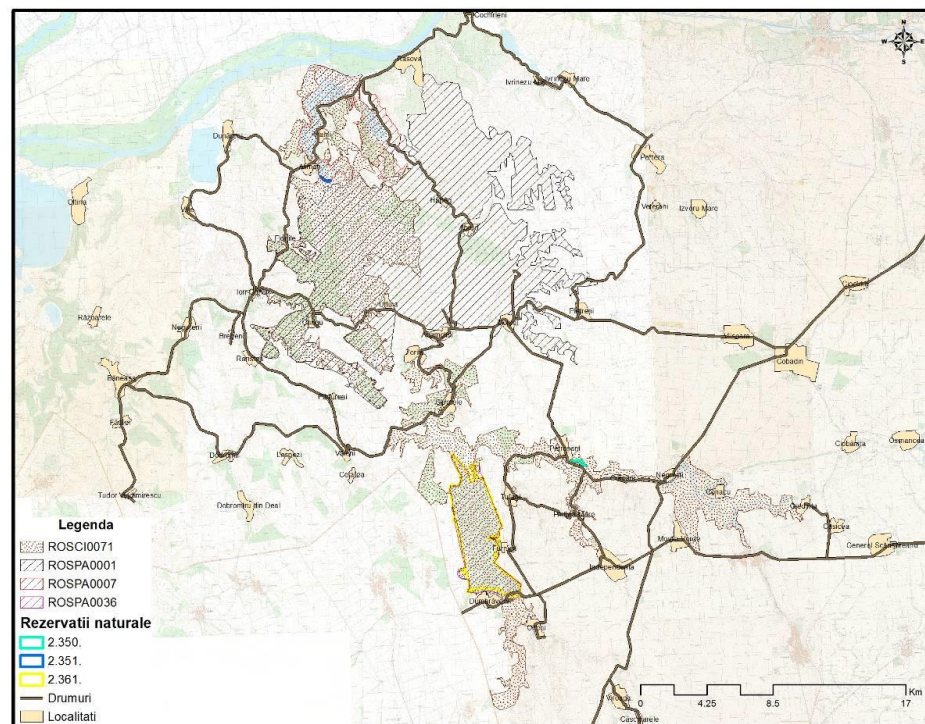

2. Harta utilizării terenului

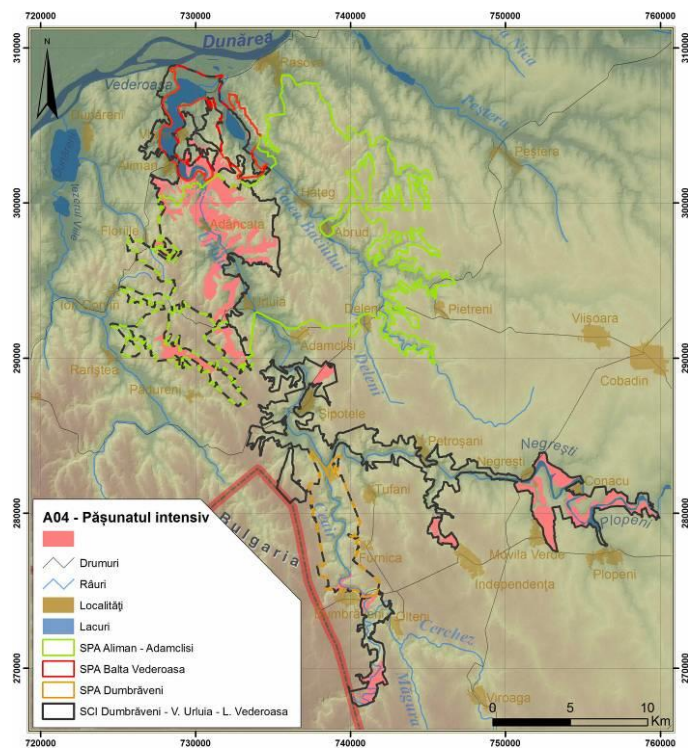

3. Harta privind perimetrul construit al localităților

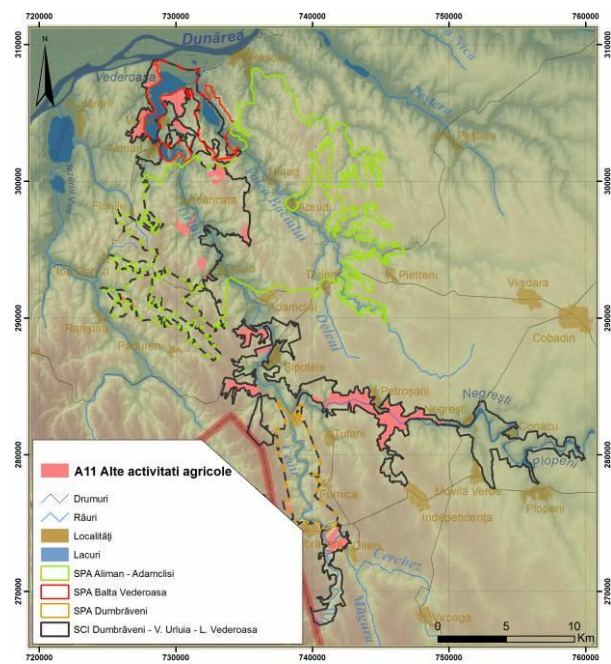

Evaluarea impacturilor asupra speciilor

1. Harta *Testudo graeca*

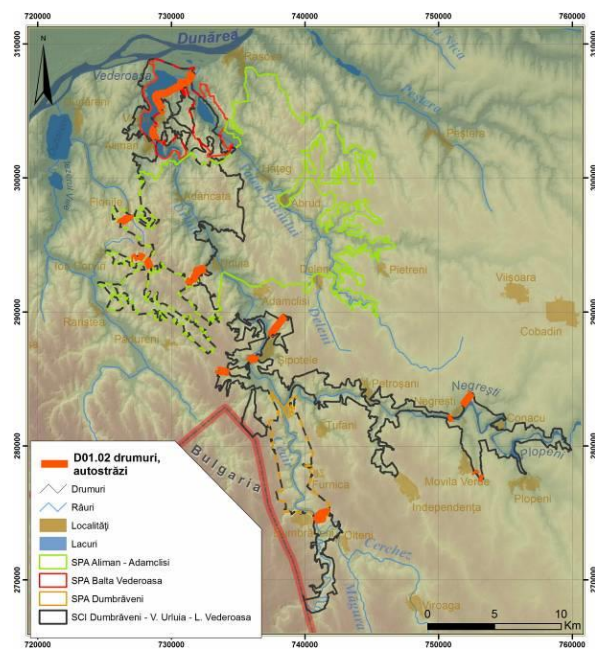

2. Harta *Testudo graeca*, *Testudo hermanni*, *Elaphe quatuorlineata*

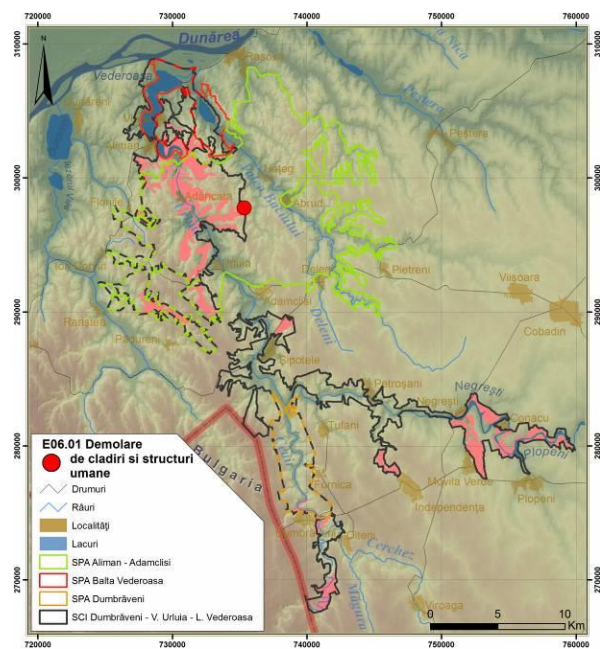

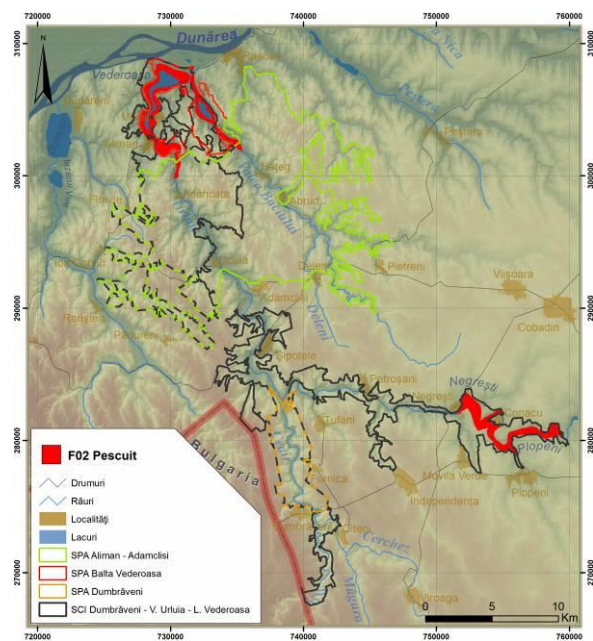
3. Harta *Emys orbicularis*, *Testudo graeca*, *Testudo hermanni*, *Elaphe quatuorlineata*

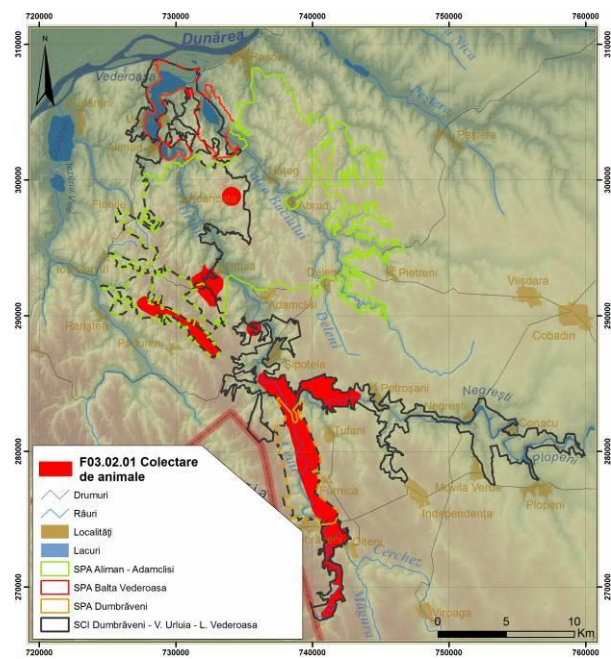
4. Harta *Testudo graeca*, *Elaphe quatuorlineata*

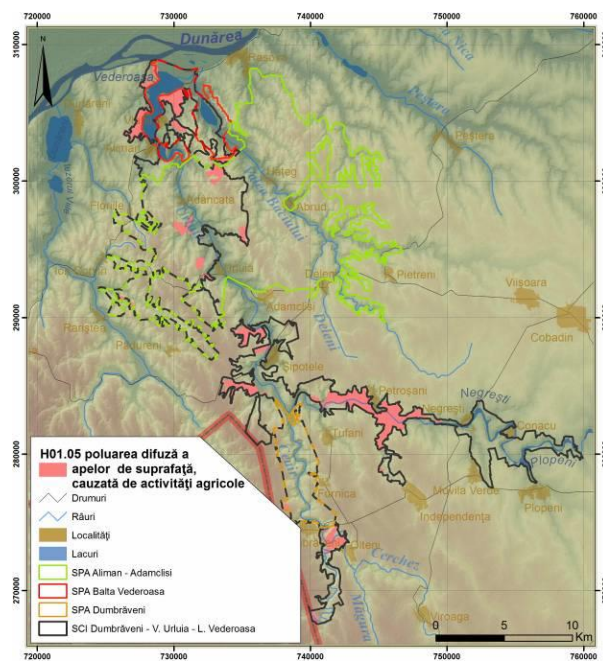
5. Harta *Emys orbicularis*

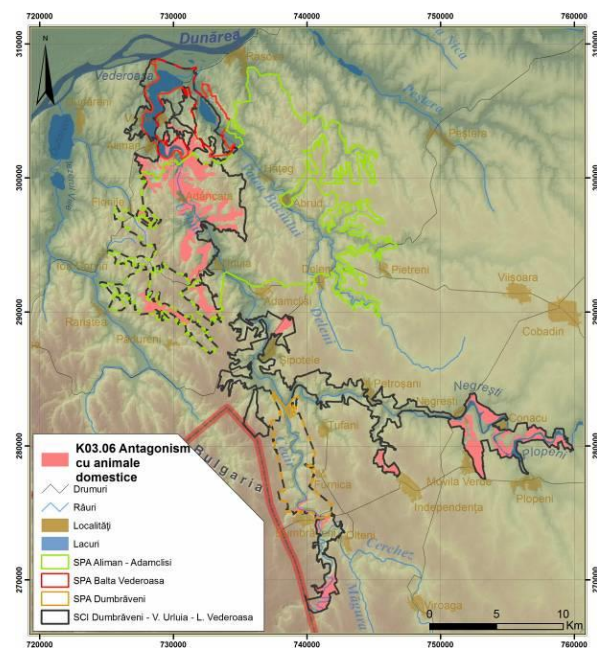
6. Harta *Testudo graeca*, *Testudo hermanni*, *Elaphe quatuorlineata*

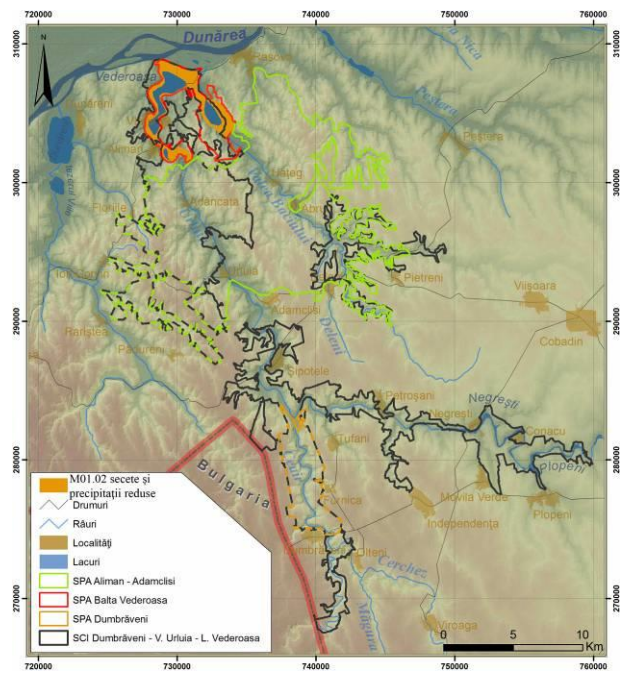
7. Harta *Triturus dobrogicus*, *Bombina bombina*, *Emys orbicularis*

8. Harta *Emys orbicularis*, *Testudo graeca*, *Testudo hermanni*

9. Harta *Triturus dobrogicus*, *Bombina bombina*, *Emys orbicularis*

Regulamentul ariilor naturale protejate

ROSCI 0071 Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vederosa

ROSPA 0036 Dumbrăveni

ROSPA0001 Aliman - Adamclisi

ROSPA 0007 Balta Vederosa

Rezervațiile naturale: Pădurea Dumbraveni (2.361)

Pereții calcaroși de la Petroșani – Comuna Deleni (2350)

Locul fosilifer Aliman (2.351), Lacul Vederosa (IV.30)

Custode:

DIRECȚIA SILVICĂ CONSTANȚA

Iunie 2015

CAPITOLUL I. DISPOZIȚII GENERALE

Art. 1. Presentul regulament este elaborat în conformitate cu prevederile OUG nr. 57/2007 privind regimul ariilor naturale protejate, conservarea habitatelor naturale, a florei și faunei sălbatice, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 49/2011.

Art. 2. Regulamentul include toate prevederile legate de activitățile umane permise și modul lor de aprobare, precum și activitățile restricționate sau interzise pe teritoriul ariilor naturale protejate.

Art. 3. Respectarea prezentului regulament este obligatorie pentru administratorii ariilor naturale protejate, pentru autoritățile care reglementează activități pe teritoriul ariilor naturale protejate, precum și pentru persoanele fizice și juridice care dețin sau care administrează terenuri și alte bunuri și/sau care desfășoară activități în perimetrul și în vecinătatea ariilor naturale protejate.

CAPITOLUL II. ÎNFIINȚAREA, SCOPUL, LIMITELE ARIILOR NATURALE PROTEJATE DIN CADRUL CONTRACTULUI DE CUSTODIE NR. 0040/23.02.2010

Art. 4. Înființarea ariilor naturale protejate (numite în continuare arii naturale protejate):

ROSCI0071 Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vederosa a fost declarat sit de importanță comunitară prin Ordinul MMDD nr. 1964/2007 privind instituirea regimului de arie naturală protejată a siturilor de importanță comunitară, ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificat prin Ordinul nr. 2387 din 29.09.2011.

ROSPA0036 Dumbrăveni a fost instituită arie de protecție specială avifaunistică prin HG nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificată prin H.G. nr. 971 din 05/10/2011.

ROSPA0001 Aliman - Adamclisi a fost instituită arie de protecție specială avifaunistică prin HG nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificată prin H.G. nr. 971 din 05/10/2011.

ROSPA0007 Balta Vederosa a fost instituită arie de protecție specială avifaunistică prin HG nr. 1284/2007 privind declararea ariilor de protecție specială avifaunistică ca parte integrantă a rețelei ecologice europene Natura 2000 în România, modificată prin H.G. nr. 971 din 05/10/2011.

Ariile protejate de interes național Pădurea Dumbrăveni, Pereții calcaroși de la Petroșani – Comuna Deleni și Locul fosilifer Aliman au fost desemnate rezervații naturale prin Legea nr. 5/2000 privind aprobarea Planului de amenajare a teritoriului național - Secțiunea a III-a - zone protejate (coduri de arie protejată 2.361, 2.350 și 2.351).

Rezervația naturală Lacul Vederosa a fost declarată arie naturală protejată prin HG 2151/2004 privind instituirea de noi arii protejate, (cod de arie protejată IV.30) ca urmare a Hotărârii 213/02.07.2003 emisă de Consiliul Județean Constanța.

Art. 5. Încadrarea administrativ-teritorială

Ariile naturale protejate se află în Regiunea de dezvoltare II Sud-Est Dobrogea, pe teritoriul administrativ al județului Constanța, astfel:

ROSCI0071 Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vederosa se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Vlahii, Aliman, Floriile, Adâncata, Crângu, Adamclisi.

ROSPA0036 Dumbrăveni se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Șipotele, Tufani, Furnica, Dumbrăveni, Olteni.

ROSPA0001 Aliman – Adamclisi se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Ion Corvin, Pietreni, Adamclisi, Rasova, Hațeg, Aliman, Adâncata, Abrud, Deleni, Urluia

ROSPA0007 Balta Vederosa se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Dunăreni, Aliman, Vlahii, Floriile, Viile, Ion Corvin, Crângu, Urluia, Abrud, Hațeg, Rasova

Rezervația naturală Pădurea Dumbrăveni (2.361) se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Deleni și Dumbrăveni.

Rezervația naturală Pereții calcaroși de la Petroșani – Comuna Deleni (2350) se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Petroșani, Deleni.

Rezervația naturală Locul fosilifer Aliman (2.351) se regăsește pe teritoriul localității Aliman.

Rezervația naturală Lacul Vederosa (IV.30) se regăsește pe teritoriul următoarelor localități: Rasova, Alimani și Vlahii.

Art. 6. Scopul și importanța

Scopul „ariilor naturale protejate” este conservarea, menținerea și acolo unde este cazul, readucerea într-o stare de conservare favorabilă a habitatelor naturale și/sau a populațiilor speciilor pentru care au fost desemnate.

ROSCI0071 Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vederosa este important atât prin caracteristicile geomorfologice, paleontologice, botanice (8 habitate și 4 specii de plante de importanță comunitară) și peisagistice, cât și prin elementele de faună (mamifere – 5 specii, herpetofaună – 6 specii, nevertebrate – 5 specii, pești – 6 specii).

ROSPA0036 Dumbrăveni prezintă o importanță deosebită prin cele 22 de specii de păsări de interes european pentru conservare prezente aici (specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC).

ROSPA0001 Aliman - Adamclisi prezintă o importanță deosebită prin cele 33 de specii de păsări de interes european pentru conservare prezente aici (specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC).

ROSPA0007 Balta Vederosa prezintă o importanță deosebită prin cele 34 de specii de păsări de interes european pentru conservare prezente aici (specii de păsări enumerate în anexa I a Directivei Consiliului 2009/147/EC).

Rezervația naturală Pădurea Dumbrăveni reprezintă o zonă de interes peisagistic și geomorfologic specific reprezentat în special de masivul forestier al pădurii Dumbrăveni, cel mai întins din sudul Dobrogei, ce include și unele arborete seculare, precum și de falezele calcaroase în care se dezvoltă câteva grote, la care se adaugă pajiști stepice pe arii relativ extinse.

Rezervația naturală Pereții calcaroși de la Petroșani – Comuna Deleni (2350) e caracterizată prin depozite cretacice, în care se remarcă prezența conglomeratelor și resturilor de fosile alcătuite din plante rare, xerofile și calcifile.

Rezervația naturală Locul fosilifer Aliman (2.351) este reprezentată de un abrupt descoperit în care straturile de conglomerate de calcar depozitează faună fosiliferă marină din cretacicul inferior.

Rezervația naturală Lacul Vederosa (IV.30) reprezintă o zonă de interes peisagistic și botanic specific reprezentat în special de 8 asociații vegetale cu 33 de specii, dintre care 4 sunt tipice pentru mlaștini.

Art. 7. Suprafața

ROSCI0071 Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vederosa are o suprafață de 17.971 ha și este suprapus peste ROSPA0036 Dumbrăveni (2056 ha), Pădurea Dumbrăveni (2361 ha), ROSPA0001 Aliman – Adamclisi (19.468 ha), Locul Fosilifer Aliman (2351 ha), ROSPA0007 Balta Vederosa (2144 ha), Lacul Vederosa (IV.30), ROSPA0039 Dunăre – Ostroave (16.224 ha), Pădurea Bratca (IV.26), Pereții Calcaroși de la Petroșani (2350 ha).

ROSPA0036 Dumbrăveni are o suprafață de 2.056 ha și se suprapune peste ROSCI 0071 Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederosa și Pădurea Dumbrăveni.

ROSPA0001 Aliman - Adamclisi are o suprafață de 19.468 ha și se suprapune peste ROSCI0071 Dumbrăveni-Valea Urluia-Lacul Vederosa și Pădurea Dumbrăveni.

ROSPA0007 Balta Vederosa are o suprafață de 2144 ha și se suprapune peste ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa.

Rezervația naturală (mixtă: geologică și botanică) Pădurea Dumbrăveni (2.361) are o suprafață de 345,70 ha (conform Legii nr. 5/2000) și se află în ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa și ROSPA0036 Dumbrăveni. Rezervația se află în fond forestier de stat.

Rezervația naturală Pereții calcaroși de la Petroșani – Comuna Deleni (2350) are o suprafață de 4,80 ha, situată pe teritoriul sitului ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa.

Rezervația naturală Locul fosilifer Aliman (2.351) are o suprafață de 15 ha, situată pe teritoriul siturilor ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa și ROSPA0001 Aliman - Adamclisi.

Rezervația naturală Lacul Vederosa (IV.30) are o suprafață de 517 ha, situată pe teritoriul siturilor ROSCI0071 Dumbrăveni – Valea Urluia – Lacul Vederosa și ROSPA 0007 Balta Vederosa.

Suprafața totală a „ariilor naturale protejate”, ținând cont de suprapuneri este de 31.231.7 ha.

Art. 8. Limite

Limitele ROSCI 0071 Dumbrăveni - Valea Urluia - Lacul Vederosa au fost stabilite prin Anexa III la Ordinul MMDD nr. 1964/2007.

Limitele ROSPA0036 Dumbrăveni au fost stabilite prin Anexa II la HG nr. 1284/2007.

Limitele ROSPA0001 Aliman - Adamclisi au fost stabilite prin Anexa II la HG nr. 1284/2007.

Limitele ROSPA0007 Balta Vederoasa au fost stabilite prin Anexa II la HG nr. 1284/2007.

Limitele în format vectorial (proiecție Stereo 70) se pot descărca de pe pagina oficială a autorității publice centrale care răspunde de protecția mediului.

Art. 9. Custodia

Custodia ariilor naturale protejate a fost atribuită Direcției Silvice Constanța, prin Contractul de custodie nr. 0040/23.02.2010 încheiat cu Ministerul Mediului și Pădurilor. Astfel, responsabilitatea administrării ariilor naturale protejate revine custodelui – RNP Direcția Silvică Constanța - Constanța, str. IC Brătianu, nr. 250, jud. Constanța.

Custodele elaborează planul de management, prin care se realizează gospodărirea unitară și integrată a acestora, urmărește respectarea acestuia, organizează și desfășoară activități specifice și supraveghează toate activitățile care se desfășoară pe teritoriul ariilor naturale protejate, astfel încât să se asigure îndeplinirea obiectivelor de management ale acestora, în conformitate cu obiectivele de arie naturală protejată stabilite prin OUG 57/2007.

Activitățile Custodelui legate de conservarea biodiversității sunt realizate în colaborare cu instituții științifice și de învățământ superior, autorități publice, ONG-uri de specialitate și consultanții științifici implicați în programele și proiectele specifice.

CAPITOLUL III. REGLEMENTAREA ACTIVITĂȚILOR ÎN ARIILE NATURALE PROTEJATE

Modul de avizare a activităților, proiectelor și planurilor

Art. 10. (1) Derularea oricăror activități, proiecte sau planuri care pot genera un impact asupra ariilor naturale protejate (atât în interiorul cât și în vecinătatea lor), vor fi supuse avizării de către Custode în condițiile legii.

(2) Pentru analiza documentațiilor depuse în vederea obținerii avizului, custodele poate percepe tarife, în conformitate cu prevederile legale.

Accesul, regulile de vizitare și turismul

Art. 11. Circulația cu mijloace motorizate în afara drumurilor publice este permisă numai pe trasee special amenajate și delimitate din sit cu avizul custodelui.

Art. 12. În ariile naturale protejate sunt permise activități de turism și de educație ecologică, cu respectarea regulilor de vizitare și acceptul custodelui.

Art. 13. Întreținerea marcajelor turistice, deschiderea de noi trasee și amplasarea panourilor indicatoare și informative se fac numai cu avizul Custodelui și, în cazul traseelor noi, după omologarea acestora conform prevederilor legale.

Art. 14. Camparea pe teritoriul ariilor se reglementează astfel:

(1) Camparea este permisă în locurile amenajate de deținătorii de terenuri cu avizul Custodelui.

(2) Săparea de șanțuri în jurul corturilor sau utilizarea oricăror materiale de origine vegetală (ferigi, mușchi, etc.) sub corturi este interzisă.

(3) Camparea în afara perimetrelor permise se poate face numai pentru personalul Custodelui și voluntarii care lucrează pe teritoriul ariilor cu aprobarea Custodelui, în situația în care sarcinile primite o impun.

Art. 15. Aprinderea focului pe teritoriul ariilor se reglementează astfel:

(1) Focurile de tabără sunt permise doar în vetrele special amenajate în acest scop în perimetrele permise pentru campare, cu lemn de foc asigurat de administratorii locului de campare. Se vor respecta normele de prevenire și stingere a incendiilor.

(2) Sunt strict interzise adunatul și defrișarea vegetației lemnoase de orice fel pentru facerea focului.

(3) Este interzisă aprinderea focului în fondul forestier și în zonele cu vegetație forestieră din afara fondului forestier, cu excepția locurilor special amenajate de către administratorii terenului. În locurile de campare în care nu se asigură lemn de foc de către proprietari, se permite doar utilizarea lemnului adus de turiști sau a primusului.

Art. 16. Organizarea de competiții și manifestări de grup de orice fel, cursuri de orice fel, care presupun accesul pe teren în zona ariilor naturale protejate se face numai cu avizul Custodelui.

Art. 17. Vizitatorii trebuie să achite, după caz, tarifele aprobate în conformitate cu prevederile legale. Tarifele practicate sunt afișate în locul de acces în sit sau sunt comunicate persoanelor interesate la cerere. Excepții de la plata tarifului de vizitare: persoanele sub 18 ani și pensionarii, voluntarii care dovedesc, cu adresă oficială sau cu contract de voluntariat care menționează explicit scutirea de la plata tarifului de vizitare și este emis de Custode, că prestează o activitate utilă obiectivelor ariilor naturale protejate, personalul Custodelui, personalul silvic de la ocoalele silvice de pe raza ariilor naturale protejate, personalul Academiei Române, împuterniciții Custodelui, inclusiv reprezentanții altor instituții sau autorități publice aflate în exercitarea atribuțiilor de serviciu, deținătorii de terenuri situate în perimetrul ariilor naturale protejate și persoanele care dovedesc cu acte de identitate faptul că au domiciliul stabil într-una din localitățile din ariile naturale protejate, persoanele cu dizabilități, pentru care legislația în vigoare prevede scutirea de plata unor taxe.

Art. 18. Fotografierea și filmarea în scop comercial sunt permise numai cu acordul custodelui, pe baza achitării tarifului.

Art. 19. Deșeurile rezultate din activitățile de turism și/sau vizitare se evacuează de pe teritoriul „ariilor naturale protejate”, urmând a fi depuse la stațiile sau punctele de colectare autorizate.

Construcții și activități antropice

Art. 20. Deșeurile rezultate din activitățile de turism și/sau vizitare se evacuează de pe teritoriul ariilor naturale protejate, urmând a fi depuse la stațiile sau punctele de colectare autorizate.

Art. 21. Realizarea de construcții noi în afara zonelor de intravilan stabilite și aprobate prin Planurile Urbanistice este permisă cu avizul Custodelui numai în condițiile legii.

Art. 22. (1) Realizarea de lucrări speciale care afectează suprafețe mari, cum ar fi: aducțiuni de apă, baraje pentru centrale hidroelectrice, drumuri auto, linii de înaltă și medie

tensiune, conducte de transport gaz metan și altele asemenea se face cu respectarea prevederilor legale în vigoare și cu avizul custodelui.

(2) Custodele are dreptul să verifice existența autorizației de construcție, precum și modul de respectare a acesteia și să sesizeze instituțiile abilitate în cazul în care se constată încălcări ale prevederilor acesteia.

Gospodărirea și exploatarea pajiștilor

Art. 23. Terenurile agricole din perimetrul ariilor, evidențiate ca pajiști, pășuni sau pășuni împădurite, indiferent de forma de proprietate, se folosesc în exclusivitate pentru pășunat, fâneață, cultivarea plantelor de nutreț, în vederea obținerii de masă verde, fân sau semințe. Pe aceste suprafețe se pot amplasa perdele de protecție a pajiștilor.

Art. 24. (1) Utilizarea pajiștilor de pe teritoriul ariilor este permisă doar pentru localitățile care dețin pășuni în zonă, în condițiile prevăzute în prezentul Regulament, în baza unui contract încheiat cu administratorul legal al pășunii și acceptat de Custode.

(2) Închirierea pajiștilor din arealul ariilor naturale protejate, către deținători de animale din zona învecinată, se face pe bază de contract încheiat între părți cu acordul Custodelui.

(3) Amplasarea de stâne și locuri de târlire se face la o distanță de minim 300 m de malul apelor sau a habitatelor umede și numai cu acordul Custodelui.

Art. 25. Gospodărirea terenurilor cu vegetație erbacee, încadrate prin Planurile Urbanistice Generale în categoria pășuni sau fâneațe se supune următoarelor reglementări:

- a. să nu fie arate, discuite, scarificate;
- b. se interzice schimbarea categoriei de folosință, fără aprobarea Custodelui;
- c. să nu fie incendiată vegetația ierboasă fără acordul custodelui;
- d. să nu se afecteze regimul hidrologic al pajiștilor, prin drenare, desecare;
- e. să fie îndepărtate speciile de plante exotice invazive;
- f. să fie păstrați arborii solitari sau pâlcurile de arbori existenți;
- g. să fie păstrate aliniamentele de arbori și arbuști de la marginea parcelelor.

Art. 26. Custodele monitorizează activitatea de pășunat în cadrul ariilor, pentru stabilirea impactului acestei activități asupra florei și faunei și pentru stabilirea unor eventuale restricții în zonele afectate.

Cultivarea terenurilor arabile

Art. 27. Este interzisă cultivarea sub orice formă a organismelor modificate genetic la mai puțin de 20 km de orice limită a ariilor naturale protejate.

Art. 28. Cultivarea terenurilor arabile se supune următoarelor reglementări:

- a. să nu fie construite clădiri sau alte construcții destinate activităților agricole, fără aprobarea Custodelui;
- b. să nu fie incendiată vegetația ierboasă, miriștile și resturile vegetale fără acordul custodelui;

- c. să fie îndepărtate speciile de plante exotice invazive;
- d. să fie păstrați arborii solitari sau pâlcurile de arbori existenți;
- e. să fie păstrate aliniamentele de arbori și arbuști de la marginea parcelelor;
- f. să fie păstrată o bandă nearată de minim 10 m de la malul habitatelor acvatice (râuri, pâraie) sau umede (mlaștini, brațe moarte).

Activități științifice

Art. 29. (1) Cercetarea științifică în ariile naturale protejate va fi orientată, pe cât posibil, spre realizarea scopului acestora, cel de conservare a habitatelor și speciilor protejate.

Art. 30. Activitatea de cercetare științifică, inclusiv realizarea studiilor de impact sau a altor tipuri de documentații, pe teritoriul ariilor naturale protejate se desfășoară cu notificarea prealabilă și acceptul Custodelui.

Protecția factorilor de mediu

Art. 31. Regimul deșeurilor pe teritoriul ariilor naturale protejate se reglementează astfel:

(1) Este interzisă abandonarea deșeurilor de orice fel pe teritoriul ariilor naturale protejate.

(2) Deșeurile rezultate din activitățile de turism și/sau vizitare a „ariilor naturale protejate” se evacuează de pe teritoriul acestora, de către cei care le-au produs, urmând a fi depuse la stațiile sau punctele de colectare amenajate.

(3) Autoritățile publice locale de pe raza ariilor naturale protejate au responsabilitatea asigurării colectării și transportului deșeurilor menajere din localități la punctele legale de colectare a deșeurilor.

(4) Autoritățile publice locale de pe raza ariilor naturale protejate au responsabilitatea de a desființa depozitele ilegale de deșeuri aflate pe teritoriul lor administrativ.

(5) Deținătorii cu orice titlu a terenurilor din cuprinsul ariilor naturale protejate au obligația de a asigura luarea măsurilor de salubritate/curățare a terenurilor.

Art. 32. (1) Se interzice tăierea, incendierea, distrugerea sau degradarea prin orice mijloace a vegetației naturale.

(2) Se interzice tăierea, ruperea sau scoaterea din rădăcini a arborilor, puietilor sau lăstarilor, precum și însușirea celor ruți sau doborâți de fenomene naturale sau de către alte persoane.

Art. 33. Colectarea de specii de floră, faună sălbatică în scopul comercializării se poate face numai de persoane autorizate conform legii și cu avizul Custodelui.

Art. 34. Se interzice folosirea substanțelor chimice periculoase pe teritoriul ariilor naturale protejate.

Art. 35. Este strict interzisă distrugerea sau degradarea panourilor informative și indicatoare, precum și a plăcilor, stâlpilor sau a semnelor de marcaj de pe traseele turistice.

Art. 36. Este interzis spălatul (vehicule, rufe, recipiente, etc.) și utilizarea de detergenți în apele din cuprinsul ariilor naturale protejate.

Art. 37. Se interzice prelevarea de apă din habitatele umede din cuprinsul ariilor naturale protejate fără acordul scris al custodelui.

CAPITOLUL IV. SANCTIUNI

Art. 38. Încălcarea dispozițiilor prezentului Regulament atrage, după caz, răspunderea civilă, materială, contravențională, sau penală, conform legislației în vigoare. Încălțările se vor constata și sancționa conform legislației în vigoare.

Art. 39. Aplicarea prezentului Regulament se face de către custode și de către personalul organelor statului cu competențe în zonă.

CAPITOLUL V. DISPOZIȚII FINALE

Art. 40. Personalul Custodelui, împuternicit cu legitimație de control, are dreptul de acces pe terenurile din cuprinsul ariilor naturale protejate, indiferent de formă de proprietate.

Art. 41. Orice persoană fizică sau juridică are obligația de a furniza informațiile și datele solicitate de Custode, pentru a asigura gospodărirea eficientă al ariilor.

Art. 42. Orice persoană fizică sau juridică are obligația de a asista personalul Custodelui în activitatea de verificare și control și a facilita controlul activităților ai căror titulari sunt, precum și prelevarea de probe.

Art. 43. În cazul producerii unor fenomene de forță majoră (inundații, incendii, calamități, focare de infecții etc.) instituțiile abilitate intervin conform prevederilor legale, cu obligativitatea înștiințării prealabile a Custodelui, care va participa activ la acțiunile de alertare și mobilizare în vederea prevenirii și eliminării efectelor unor asemenea evenimente.

Art. 44. (1) Regulamentul va fi pus la dispoziția publicului interesat și a autorităților publice locale, de către Custode.

(2) Prezentul Regulament poate fi modificat la propunerea Custodelui, în acord cu prevederile legislației în vigoare, prin argumentarea schimbărilor propuse, prin implicarea și consultarea tuturor factorilor interesați și cu aprobarea acestuia de către autoritatea publică centrală pentru protecția mediului.

(3) Propunerile privind modificarea și adaptarea prezentului Regulament pot fi depuse la Custode, sub formă scrisă, de către toți factorii interesați prin argumentarea solidă și reală a propunerilor înaintate.